

تہ فسیری تورانی پیرۆز

تیکدانده وی

ما مؤستامه لا عثمان عبد العزیز

بەرگ نویسم

چاپ دووهم

٢٠١٠

بکیروت، لبنان

ماف ئه چاپخانه وهی پارێزراو بۆینه ما ئه ی به رێز
ما مؤستامه لا عثمان عبد العزیز

منتدی اقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پدای دائلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

پۆدابه زانیانی چۆره ها کتیب: سهردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للکتاب (کوردی , عربی , فارسی)

تەفسىرى قورئانى پىرۇز

لىكدا نەۋەى

مامۇستا مەلا عثمان عبد العزيز

بەرگى نۆيەم

چاپى دووھم

۲۰۱۰

بيروت – لبنان

ما فى لە چاپدا نەۋەى پارىژراۋە بۆيىنە مائەلى بەريز

مامۇستا مەلا عثمان عبد العزيز

تەفسىرى قورئانى پىرۆز

جزمى ۲۵

﴿إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ تَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَتَيْنَ شُرَكَاءِي قَالُوا أَدْنَتْكَ مَا مِمَّا مِنْ شَهِيدٍ﴾ (١٧) ﴿وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُوا مَا لَهُمْ مِنْ نَجِّصٍ﴾ (١٨)

له پېشمه فرموى بريار له لايه ن خواوه درچوو بۇ بريڼه وهى نازاوهى نيوان چاكان و خراپهكاران بۇكاتى ديارى كراو كه رۇځى دوايى يه. جا بهر بۇنهيموه باسى زانينى نهو رۇځه تاييبتى يه دهكات به خواوه، نينجا بهر بۇنهيموه زانينى چهند شتيكى تر دههينى و تاييبتى دهكات به خواوه فرموى: ﴿إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾ هر بۇلاى خوا دهگريتموه زانينى هاتنى رۇځى دوايى، واته خوا تاييبتى كردوه بهخويوه، هيندى لهو تاييبتى يانه نههيه كه فرموى: ﴿وَمَا تَخْرُجُ مِنْ تَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ﴾ هيچ بهر ميوهيهك درناچى له پيست وقه باخهكانى، هيچ مينهيهك بيچوهه لئاگرى، واته ناس نابى، هيچ بهرئك دانانى و فريى نادات مهگر به زانينى نهو، بهلى هه موو موسلمانى دهبي باوهري ههبي بهوه. نينجا هينديك سرشوپى و داموى نهو رۇځه دهخاته بهرچاوو دهفرموى: ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَتَيْنَ شُرَكَاءِي﴾ باسى نهو رۇځه بكه كه خواوه فرموى بهر سر كيشهبت پرستانه: نايا هاويه شهكانى من له كوئن؟ ﴿قَالُوا أَدْنَتْكَ مَا مِمَّا مِنْ شَهِيدٍ﴾ دهلين هوالهت دههينى و چار دههين لهخومان كه هيچ له نيمه نى يه بهلى و شايهتى بدات كه هاويه شت ههيه و تو هيچ هاويه شينكت نى يه ﴿وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ﴾ ون بوليان نهوى لهوه و پيش له دنيا دا هاوريان لينه كردن، ﴿وَوَظَنُوا مَا لَهُمْ مِنْ نَجِّصٍ﴾ دهزانن هيچ پهنايهك نى يه بۇ نهوان و شوينى نى يه ببي به پهناگيان خوا په نامان بدات آمين.

لَا يَسْتَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَنْوَسُ قَنُوطٌ ﴿٤٩﴾ وَلَيْنَ آدَقْتُهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا إِلَى وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَيْنَ رُجِعْتُ إِلَى رَبِّي إِنْ لِي عِنْدَهُ لِلْحُسْنَى فَلْيُنَبِّئِنَا الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٠﴾ وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَسَا بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ ﴿٥١﴾

نادهمی زۆر سوورو داخوازه بۆ خوۆشی و بهدوای دا دهگهپی، زۆر بیزاره له ناخوۆشی و مهترسی لی دهکات و کاتی که دووچاری ببی نانومید نهبی و دنیای لی دیتیهک، نینجا کاتی خوا دهرووی لی بکاتمه به میهره بانی خوۆ، خوۆ لی دهگهپی و به مافی خوۆ دایدهمی و بی باوه به هاتنی روۆی دوایی و لای وایه نهگه روۆی دواییش بیت نه هه کار ی له پیشهویه ماتول له دنیا دا وابوه و قیاسی روۆی دوایی یه که دهکاته سهه دنیا که ی، نه مه زۆرجار بیستراوه له نه فامان که دهلی فلان ماتول له دنیا دا وا له خوۆشی و ناخوۆشی نه نیشانه ی چاکین و نه نیشانه ی خراپین به لکو نیشانه ی چاک ی بریتی یه له خواپهرستی و شوین کهوتنی بهرنامه ی خوا، نیشانه ی خراپیتی و بهخت شه پی هه بریتی یه له یاخی بوون و لادان له بهرنامه ی خوا، جا با باوه پدار کیشانه و پیوانه هه بهوه بکات که گوتمان. جا نهوا قورئان ته میمان نهکات و ریگه راسته که ی خویمان نیشان ده دات و هه ره شه دهکات لهو که سه ی که بهم جوړه نهبی که باس کراوه وه که لهم نایه ته دا بۆمان روون دهکاته وه و دهه رموی: ﴿لَا يَسْتَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَنْوَسُ قَنُوطٌ﴾ نادهمی ماندرو نابی و هه میسه داخوازو سووره بۆ خیر و خوۆشی، نهگه شهرو ناخوۆشی دووچاری ببی زۆر نانومیدو داماره. ﴿وَلَيْنَ آدَقْتُهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ﴾ نهگه نیمه خوۆشی پی بیهخشین به میهره بانی خوۆمان له پاش ناخوۆشی یه که دووچاری بووه، ﴿لَيَقُولَنَّ هَذَا إِلَى﴾ دهلی نه مه هیینی خوۆمه و مافی خوۆمه، ﴿وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَيْنَ رُجِعْتُ إِلَ رَبِّي إِنْ لِي عِنْدَهُ﴾

لَحْسَنٌ ﴿من لام و ا نى يه رۆڭى دوايى بهدى ديت، ئەگەر راست بوو گەرىنراموۋە بۆلای
پەروەردگارم بىڭگومان حال و بارى چاڭم دەست كەوت دەبى لای.

ئىنجا با بزانين بەرامبەر ئەو ئادەمى يە چى دەفەرموى: ﴿فَلْيَتَلَتَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا
وَلْيَذِيقْنَهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾ سويند بەخوا ئەوانەى كە كافرو بى باومېن، واتە ئەو كەسەى
بۆچونى بەو جۆرە بىت كافرە. سويند بەخوا ھەوال دەدەين بەو كەسە بەمەر كىردەوھەك كە
لەدنيدا كىردىتى، سويند بەخوا پى ي دەچەژين و دووچارى دەكەين بە سزايەكى ئەستور،
واتە زۆر سەخت، بەلام بەو شىۋە دەفەرموى كە زۆر سامناكە، چونكە ئەيكات بەشتىكى
گەورەى خاوەن قەبارەكە سزاي پى ئەچەژين، ئەم ئادەمى يە ئەوە بۆچوون و حال و بارىەتى.
ئىنجا ھەمىتر لەسەرى دەروا سىفەتە ئاپەسەندەكانى روون ئەكاتەوۋ دەفەرموى:
﴿وَإِذَا أَمْتَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ﴾ كاتى نىعمەتى خۇمان
بىزژين بەسەر ئادەمى دا رووى لى وەردەگىرپى بە تەكەبۇرەو خۇى با ئەدات و لاملى تى
دەكات، كاتى ناخۇشى لى كەوت بەرگە ناگرپى و دەبى بە خاوەنى لالانەوھەكى بۆپويان،
واتە پارانەوھەكى زۆر فراوان، بەلام ەك لە ئايەتى پىشودا فەرموى: ﴿مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾
لېرەش دا مەبەست زۆر فراوانى لالانەوھەكىەتى، بەلام بىڭگومان ئەم تەعبىرە زۆر بەكارەو
مەبەستە گىرنگ ترەكە نىشان ئەدات. ئەم سىفەتە بەدانە لەناو ئادەمى دا ھەيەو بەباشى
دەزانرپى و دەبىنرپى. ئادەمى ھەرچونى ئەم سىفەتە بەدانە لەناو ياندا ھەيە، ھەروھە
سىفەتى جوان و شىرىنشىيان ھەيە. مەبەست لەھەردو تەمى و ئامۇزگارى يە بە
دووركەوتنەو لە بەدەكان و خۇپازاندەو بە كىردەوۋ سىفەتە چاكەكان، ئىنجا مەبەست
تاكە تاكەو يەكە يەكە نى يە، بەلكو مەبەست وجودو بوونى ئەم كىردەوۋ سىفەتە تانەيە لەناو
تيرەى ئادەمىدا، ئىسپاتى سىفەت و كىردەوھەك بۇ جنس و تيرەيەك داخوازى يە بۇ بوونى لە
فەردىك دا.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ
 ﴿٥٦﴾ سَرَّيْهِمْ ءَايَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ﴾ پی یان
 بلی: نایا چون دهبینن و چ دهلین نهگر نهو کتیبه له لایه ن خواوه بی و پاشان باوه پی پی
 نه مینن و کافر بن پی ی، چ کس ی لاری تره لهو کسه ی ریگای جیاو دور له راستی
 کرتیبته بهر.

خوای میهره بان نه م نایین و قورئانه ی نارد که موعیزه ی نه م نوممه ته تا روژی دواپی و
 بو هموو گهل و تاقمیک به لگه و دهلیل و نیشانه ناشکراکانی تیدایه. جا هرکس خواهن
 فام و تیگه یشتن بیت بهرهمه ند دهبی و هرکس ییش نه فام و نه زان و عاقیبه ت شهر بیت
 نهوا بی به شه و هیچ بیانویه کی نی یه وهک دهست نیشان نهکات به م فرموده یه: ﴿سَرَّيْهِمْ
 ءَايَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ﴾ بیگومان له مومپاش نایه تهکانی خو مانیان
 نیشان دده یین نایه ت و به لگه رونه کان که له نهفسی خو یان دا هیه، نایه ت و دهلیله کان
 ناشکران له هموو ناوچهکانی زهوی و ناسمانه کان دا، نایه تهکان له نهفسی خو یان دا
 نهونده زوره نایه ته ژماره و تا بیت نایابی یه که زیاتر دمرده کوی هر له پیک هاتنی نه م
 ناده می یه گرنگه که ته مسیلی نه م بوونه وهره نهکات لهو نوخته ناوه که به چاوی ناشکرا
 نایینری له گهل نهوه شدا هرچی نیشانه و سیفته ی هستیارهکانی و پاریزه ری تیره کی تیدا
 کو بووه ته وه!! چاو به خو ی و پیلوو برژانگ و گلینهکانی و هیزی بینن. گو یچکه به هر سی
 ته به قه که یه وه که به پی ی زانیاری تازه سه دو سی ملیون خهلیه ی تیدایه و به تیگ چوونی
 هر خهلیه ی باری بیستنه کی خهلی تی دهکوی، نازانین له چ باریکی یه وه بدوین
 چهنده ها کتیبی گرنگ دانراوه له م باره یه وه که هیشتا زانین تازه پی ی ناوته قاپی یه وه.

لیره هەر دەست نیشانیك پێویسته بۆ روون کردنهوهی هیندی لهوهی قورئان رینموونی دهکات بۆی.

ئینجا با بیرك بکهینهوه لهم زهوی یهی که دایکی ههموو گیاندارانه بهخویان و ههموو شت و مهك و خۆراکهکانیانوه و ئینجا بیرکردنهوه له خولانهوهی بهدهوری خۆی دا و بهدهوری خۆدا بهر نیزامهی دامهزراو نهگۆپاوه و بهر ئاوی کانیاو و دهریا و دهريا لوشه دا که لهگهڵ ئه و چیاو شاخه گهواره که کائن بۆ ئاو و ههلی دهگرن و دابهشی دهکهن بهپی ی ئیرادهی خوا له کانیاو و سهرحهشمهکاندا، زهوی دهپاریزن له تاسه و لهنگهره کردن وهك له نایهت دا دهفرموی: ﴿اَنْ تَبْدَیْکُمْ﴾ ئهم ئاوه که هۆی ژیانی گیانداران و بی گیان و دارو درهختهکانه. بۆ نمونه شتی نایابی تازه لهم چهرخه دوایی یه دا دۆزرایهوه، خوا ئهفرموی: ﴿هَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ﴾ لهژێر دهریای کاریبیدا دوو چهشمهیان بیینی که ههلهدوقولین و تیکهڵ ناین کابرای ئهجنهبی زۆر سهری سوپما لهوه! لهگهڵ ئه و ئهجنهبی یه دا موسلمانیککی پاکستانی ههبوو گوئی ئه مه له قورئانی ئیمه دا باس کراو و ئه و نایهتهی بۆ خویندهوه نهویش گوئی ئه و ئیمانم هیئا بهر قورئانه.

ئینجا ئهگهر سهړك بهرز بکهینهوه بۆلای ئاسمان و ئه و ههموو خۆرو مانگ و ئهستیرانه ههق وایه له سهرسوپماندا شیت و شهیدا بیین. الحمد لله الذي انزل علينا و علی الدنيا هذا القرآن و هذا النور المبين.

خوای پهروهردگار له نایهتهکه دا فرموی ﴿سُرِّیْهُمْ﴾ ئه و راناوه له یهکه مجارهوه بۆ بی باومهردکان دهگهڕێتهوه، چونکه باومهردارمان به بی نیشاندانی ئه و بهلگیانه باومهردی ههیه به خوایهتی خوا. هه م زۆربهی ئه و بهلگه و نیشانانه لهریگای زانیاری تازه وه دهست کهوت بوون بههۆی هۆکانی زانیاری تازه که دهست کهوتنی ئه و ان بوو. ﴿سُرِّیْهُمْ ءَايَتًا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ﴾ سوپاس بۆخوای میهره بان لهگهڵ ئه و شهپۆلی بی باومهردی و ئه و ههموو پیلانی جوولهکه بۆ لادان لهریگهی ئیسلام.

أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٢﴾ أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِّن لِّقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ

بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ ﴿٥٣﴾

لەگەڵ هەموو ئەوانەدا ئەم وریا بوونەوه صحۆه عالمی یە بەرە بەرە پەرە دەستینى و
ئەو بەلینى خوا بەدى دیت کە ئاگایە بە هەموو شتێک وەک دەست نیشان ئەکات کە
دەفرموى: ﴿أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ ئایا بەس نى یە بۆ تۆ ئەى پێغهەمبەر کە
خواى تۆ ئاگادارو زانایە بە هەموو شتێک؟

ئینجا ئاگادارى ئەکات لە گومان و بى باوەڕى ئەفامان بە هاتنى رۆژى دواى و
گەشتنى هەمووان بە حوزورى و ئینجا هەرهەشەى خوا لى یان، دەفرموى: ﴿أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ
مِّن لِّقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ﴾ با بزانی ئەو ئەفامانە لە گوماندان لە گەشتن بە
حوزورى خوا، با بزانی خوا ئاگادارەو بە عیلم و بە قودرەت دەورى هەموو شتێکى داوه،
کەواتە بۆ کوێ دەپۆن و چۆن لە دەستی خوا دەرئەچن.

أَمَّا بَكْتَابِهِ الْعَزِيزِ وَبِجَمِيعِ مَا جَاءَ بِهِ رَسُولُهُ الْكَرِيمُ (ﷺ) وَعَلَى آلِهِ وَآصْحَابِهِ وَأَزْوَاجِهِ أَمَهَاتِ
الْمُؤْمِنِينَ وَعَلَى كُلِّ مَن دَعَا بِدَعْوَتِهِ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

١٤١٨/٤/١٢ لە هەڵەبجە لى بوومەوه لە تەفسیری ئەم سورەتە بۆ جارى دووهم، چونکە
ئەوهى جارى یەكەم ون بوو.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ۱ عَسَقٌ ۲ كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۳

سوره نسی (الشوری)

مهككهی یه و له مهككش هاتوووته خواره وه ۵۳ نایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

ئهم سوره تهش وهكو سوره ته مهككهی یه كانی تر مه بهستی جینگیر كردن و دامه زرانندی عه قیده و بپروایه له دل و دهر و دا، به تایبه تی وهی و په یامی خوا تا راده یه كه ئهو عه قیده و بپروایه مهركه زكی سه ره كه ی یه و هه موو باس و نایه ته كانی سوره ته كه ئه گه پیتته وه و په یوه سته پی یه وه وه كه له مه و پاش روڼ ئه بیتته وه. له گه ل ئه وه دا زۆر به فراوانی و گرنگی تاك و ته نیایی خوا نیشان ئه دات كه ئه وه بنه رته بو هه موو كارو كرده وه یه كه و هه ر كارو كرده وه یه كه له سه ر ئهو بنه رته نه بی به تال و بی نر خه.

له پاش ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ئینجا پینج پیت له و چواره پیتته ئه میننی كه له ۱۹ سوره تی قورئان دا هاتوون وه كه چهند جار باس كرا. ﴿حَمْدٌ ۱ عَسَقٌ ۲﴾ له باره ی مه بهست به و پیتانه ۲۰ را هیه ههركام ئه گونجی، به لام له پاستیدا چاك وایه هه و الهی خوا و پیغه مبه ره كه ی بكری ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ﴾ به هه ر حال هینانی ئهو پیتانه به ر لی بپینه وه یان لی وهر ده گیرئ به نه زهر هه موو ئاده می یه وه، به تایبه ت عه رب كه یه كه مجار ئهم قورئانه یان چوو به گونجكه دا، به مه ی ئهم قورئانه پینك هاتوو له وینه ی ئهم پیتانه كه قسه و گفت و گو ی خویانی لی پینك دینن له گه ل ئه وه دا نه یان توانی به ئه ندازه ی كه مترین سوره تی بلین، كه واته نه بوو هه موو ئیمانیان به ینایه به وه ی كه قورئان فرموده ی خوایه. ئینجا باسی یه كینکی سه رچاوه ی وهی و په یامه كانی خوا دهكات بو هه موو پیغه مبه ره كانی، ده فرموی: ﴿كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ هه ر به و جوړو شیوه، واته ئه ی پیغه مبه ر كه ناشنای پی ی و زانراوه لات خوا وهی كردووو بولای توو هه موو ئهو پیغه مبه رانه ی پیش توو، وهی كردووو و ده یكات ئهو خوایه كه ناوی ﴿الله﴾ یه و زال و ده سه لات داره به سه ر هه موو شتیك داو لیژان و كار دروسته له هه موو كارو بپراو كرده وه كانیدا.

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿١﴾ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْفَطِرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ

وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ

ئینجا نمونه‌ی زالی و کاردروستی یه‌ک‌ی ئه‌مه‌یه که ده‌فرموی: ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ هه‌ر بۆ ئه‌وه‌و مولکی ئه‌وه هه‌رچی و له ئاسمانه‌کان و هه‌رچی و له زه‌وی دا. ئه‌مه‌ش شتیکی ئاشکرایه لای هه‌موو ژیری که خوا دروست که‌و داهینه‌ره ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ هه‌ر ئه‌و به‌رزو بلندو گه‌وره‌یه. ئاشکرایه‌که ته‌نها خوا ئه‌م هه‌موو شته‌ی له نه‌بوون هه‌ناوته کایه ده‌ی ئه‌بی هه‌ر ئه‌و که‌سه به‌رزو بلندو گه‌وره بی‌ت به‌ پی‌ ی تی‌گه‌یشتن و زانی‌نی ئی‌مه ئه‌م شتانه‌ی که له‌م بوونه‌رده‌ا هه‌ن به‌ تایبه‌تی بی‌ گیان و بی‌ زمانه‌کان بی‌ ئاگان له ناسین و به‌نده‌یی خوا، به‌لام چه‌نده‌ها ئایه‌ت و حه‌دیس تی‌مان ئه‌گه‌یه‌نن که هه‌موو دروست کراوه‌کان به‌ گیانه‌که‌وه هه‌موو خوای خوایان ده‌ناسن وه‌ک له چه‌ند شوینیک له‌م ته‌فسیره‌دا باس‌مان کردووه به‌ پی‌ ی دی‌مه‌ن و رواله‌تی ئه‌و ئایه‌ت و حه‌دیسانه که به‌بی‌ به‌لگه نابی‌ لی‌ یان لاده‌ین و ته‌ئویلیان بکه‌ین. جا یه‌کی له‌و ئایه‌تانه ئه‌مه‌یه که لی‌ره‌دا ده‌فرموی: ﴿تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْفَطِرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ﴾ نزیکه ئاسمانه‌کان پاره پاره بین لای سه‌روویانه‌وه که وێران بوون و پاره پاره بوونی ئاوا ئه‌وپه‌ری وێران بوونه. که‌واته ئاسمانه‌کان که به‌لای ئی‌مه‌وه بی‌ گیانن ئه‌وا بۆمان روون ده‌کاته‌وه که خوای خوایان ده‌ناسن و سام و بیمیان لی‌ ی هه‌یه تا ئه‌و راده‌یه خه‌ریکن پاره پاره بین - نه‌ک وه‌ک ئی‌مه‌ی بی‌ شه‌رم - له‌به‌ر تاوان و گونا‌های ئی‌مه‌ی تاوانبار به‌شی‌وه‌ی گشتی یان به‌ تایبه‌تی که نه‌فامه‌کان ئه‌ولادی بۆ ره‌وا ده‌دن، وه‌ک له‌ ئایه‌تیکی تردا ده‌فرموی: ﴿أَنْ دَعَا لِلزَّحْنِ وَلَدًا﴾ ئینجا ئاسمانه‌کان خه‌ریکن پاره پاره ئه‌بن له‌وه‌ی ئه‌ولاد به‌ریار بدری بۆخوا، که‌واته ده‌بی‌ چۆن بین به‌هۆی تاوانی گه‌وره‌تره‌وه که هه‌یندی له‌ نه‌فامان وه‌ک تادار وێنه‌ی پی‌ ده‌که‌ن و ده‌لێن په‌روه‌ردگار نی‌ یه‌!! ﴿وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾ مه‌لائیکه‌کان به‌ سوپاس و سه‌تاوه په‌روه‌ردگاریان به‌ پاک و خاوێن راگیر ده‌که‌ن له‌هه‌موو له‌که‌و عه‌یبیک، یان له‌ ره‌وا دانی هاو‌به‌ش بۆی یان له‌ به‌ریاردانی ئه‌ولاد بۆی، به‌مه‌رکام له‌م سی‌ شته ئاشایسته ئایه‌ت و به‌لگه‌یه، به‌لام به‌شی‌وه‌ی پیشوو گشتی یه‌ بۆ هه‌موو جو‌ره به‌ده‌کان که باس کران.

وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا إِنْ اللَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥﴾ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ
أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿٦﴾ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا

﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ داوای لی بوردن نمکن بؤ گوناها بارانی سر زهوی له لوتف و میهره بانی یه که ی به زیادی بیئت که نیزنی مه لایکه کان نه دات و داوا نه کن بؤ نهو تاوانبارانه. نه گمر مبهست هه موو دانیش توانی سر زهوی بیئت داوای لی بوردنه که یان بریتی یه له تکا کردن بؤ هیدایهت و گه رانه و هیان له خراپه، یان بریتی یه له تی کووشان له هاندانی تاوانبار بؤ ریگه ی خوا، نه گمر مبهست داوای لی بوردن بؤ نیمانداران بیئت وه که له نایه تیگی تردا هاتوهو ﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ نه گمر نهوه مبهست بیئت نهوه مبهست تکاو شفاعته. بهمه ر حال نهوانه بهرهمی نهوه، بهرهمی نهوه دوو سیفته شیرینه یه که بهم شیوه گرنگه جاپی پی نه دات، ﴿إِلَّا إِنْ اللَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ ناگادارین که تنها خوا لی بوردی میهره بانه له گوناهاو تاوان تمنانت پیغمبریش (ﷺ) بؤی نی یه ببوری له گوناها.

نینجا دلنهوایی پیغمبر ی نازین (ﷺ) نهکات و لهه مان کاتدا هه ر شه نهکات له بی باوه ره کان، نهفرموی: ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾ نهوانه که تیپه نه کن له په رستنی خواو بیجکه لهو چند خاوهن و هاو بهش بریار نه دن، خوا ناگاداره و چاودیره بهسریانه وه، تو نهی پیغمبر کار به دهست نیت بهسریانداو کاری نهوانه حواله ی تو نه کراوه و ناتوانی باوه ریان پی بینی، نه نایه ته له لایه کی ترموه جوړه عیتابی که له پیغمبر (ﷺ) بهمه ی که نهونده غه بار ده بی لهسر برهوا نه هی نانی نهوانه، نهو غم خواردنه هه رچنده له بهرخوایه، به لام باری باش تر نهویه به بی چند و چون بوهستی به دیار کاری خواوه. له پاش نهو گمردشه ی که کردی به دل و دهروون، نینجا نه گمردشه بؤ دلنیا کردن له باره ی وهی و چونیته ی وهی، دهفرموی: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا﴾ هه بهو جوړه شیوه ی که ناسراوه لات وه حیمان کرده لات قورنایک به زمانی عه ره بی

لِنُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَنُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ
 ﴿٧﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يَدْخُلُ مِنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالْظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ

وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٨﴾

﴿لِنُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا﴾ بۆ ئه‌وه‌ی بترسینی مه‌که‌و ده‌رووبه‌ری له‌هه‌موو جیهان که
 ئه‌م په‌یامه‌ بۆ هه‌موو جیهان و جیهانی یانه‌و له‌پاش خۆی به‌هۆی یاره‌کانی و موسلمانان تا
 دنیا دنیایه. یان لێره‌دا مه‌به‌ست هه‌موو عه‌ره‌به‌کانه‌ که پێغه‌مبه‌ری ئازیز (ﷺ) خۆی له‌ ژیا‌نی
 خۆی دا ئه‌و ترساندن‌ه‌ی کرد. ﴿وَنُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ بترسینی له‌روژی کۆبوونه‌وه‌و
 کۆکردنه‌وه‌ی هه‌مووان چ چاکان و خراپان که هیچ جو‌ره‌ گومانیک نی یه‌ له‌وه‌دا لای هه‌موو
 ژیری‌ک و ئه‌وانه‌ی که گومانیان هه‌یه‌ گومانه‌که‌یان به‌ نه‌بوون سه‌یر نه‌کری، چونکه‌ به‌لگه‌و
 رابه‌ری به‌هێز هه‌یه‌ له‌سه‌ربوونی راستی یه‌که‌ی. ئینجا له‌و روژه‌دا هه‌موو زیندوو کراوه‌کان
 نه‌بن به‌ دوو تا‌قم ﴿فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ﴾ تا‌قمیک له‌ به‌مه‌شت دا ده‌بن و تا‌قمیک له‌
 ئاگری بلیسه‌داردا خوا په‌نامان بدات لی ی ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ نه‌گه‌ر بیویستایه‌
 ده‌یگێژان به‌یه‌ک ئوممه‌ت هه‌موو هه‌ر باوه‌ر‌دار یان هه‌مووی بی باوه‌ر به‌ وینه‌ی مه‌لائیکه‌ که
 هه‌ر باوه‌ر‌دارن یان شه‌یاتین که هه‌ر بی باوه‌رن.

واته‌ ئه‌گه‌ر مه‌یلی ببوایه‌ له‌سه‌ر یه‌ک بۆچوون و سه‌روشت دروستی ده‌کردن و هه‌ر بۆیه‌ک
 بار ده‌ستیان ده‌دا، به‌لام به‌و جو‌ره‌ی نه‌کرد، به‌لکو وای دروست کردن ئیختیاری پێدان و
 ده‌ست ده‌دن بۆ هه‌ردووبار، وه‌ک ده‌ست نیشان ئه‌کات که ئه‌فه‌رموی: ﴿وَلَكِنْ يَدْخُلُ مِنْ يَشَاءُ فِي
 رَحْمَتِهِ وَالْظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ به‌لام مه‌یلی هه‌رکه‌سی کرد ئه‌یخاته‌ ناو ره‌حمه‌ته‌که‌ی،
 واته‌ به‌مه‌شت. سه‌تمه‌کاره‌کان هیچ خاوه‌ن و دۆستیکیان نی یه‌ و هیچ یارمه‌تی ده‌ری‌ک
 له‌روژی دوا‌یی دا، با بزانی خسته‌نه‌ به‌مه‌شت و ئاگه‌رکه‌ به‌پێی کرده‌وه‌ی به‌نده‌کانه‌ که به‌
 ئیختیارو هه‌لبێژاردنی خویانه‌، که‌واته‌ هیچ زۆر پی هینان نی یه‌. ئاده‌می کرد به‌ خه‌لیفه‌
 ئه‌وه‌ش داخوازه‌ بۆ ئه‌وه‌ که دروست کراویکی وابی.

أَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ۚ قَالَ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٩﴾ وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ ۚ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ۚ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿١٠﴾ فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا

لەپاش ئىمە فەرمۇى بەبى باۋەرەكان ھىچ دۇست و خاۋەن و كارىدەستيان نى يە .
ئىنجا ئەگۈزىتەۋە بۇ مەبەستىكى تر كە مەبەستى پىشۋو بەمىز دەكات و بەشىۋەى
پرسىيارىك بىزارى دەرەبەرى لە باۋەرە پوۋچەكەى ئەۋان و دەرەمۋى: ﴿ اَتَّخَذُوا مِن دُونِ
اَوَّلِيَّائِ ﴾ ئايا ئەۋانە لەخوا تىپەر دەكەن بىجگە لەر چەند دۇست و كارىدەست بۇخۇيان بىزار
دەدەن؟ واتە كارىكى نۇر بەد بىزار دەدەن و باۋەرەكى پوۋچ و بۇگەنيان ھەيە، ئەگەر ئىمە
دەكەن و بەدۋاى خاۋەنى راستەقىنەدا دەگەرىن ﴿ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْوَكِيْلُ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتِ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴾
با بزانن كە تەنھا خوا خاۋەن و كارىدەستە بۇ ھەمۋان، تەنھا ئىمە مردوۋ زىندوۋ ئەكاتەۋەو
ھەر ئىمە تواناۋ دەسەلاتدارە بەسەر ھەمۋو شتەكدا.

جاریکی تر ناگاداری دهکاتمه بۆ مهبسته سهرهکی یهکهی سورهتهکه که بریتی یه له پابه‌ندبوون بهم وهحیه که بریتی یه له‌وهی پینغه‌مهر هینای، ده‌فرموی: ﴿وَمَا اخْلَقْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فاحْكُم بِلِ اللَّهِ﴾ له‌هر شتیک دا ئیختیلاف و دووبهره‌کیان بوو بریاری نه‌وه ههر لای خوایه و نه‌بی بگهریتمه بۆ بریاری نه‌و نك بۆ هه‌وای نه‌فس که ناوه‌ستی و ههر بۆژی به باریک دایه و خه‌لکی گومراو سه‌رگه‌ردان ده‌کات. به‌رامه‌هر نه‌و حه‌قیقه‌ته راسته ته‌می ی پینغه‌مهر(ﷺ) ده‌کات که بلی به‌هه‌مووان ﴿ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ اُنِيبُ﴾ نه‌و که‌سه‌ی که نه‌بی ههر شوینی بریاری نه‌و بکه‌مین ﴿الله﴾ یه که په‌روه‌ردگاری منه و پشتم ههر به‌و به‌ستوه و هه‌موو کاروباری خۆم ههر حه‌واله‌ی نه‌و ده‌که‌م و ههر بۆلای نه‌و ده‌که‌رته‌مه.

﴿طَائِرُ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ﴾ داهینه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌وی یه ﴿جَعَلَ لَكُم مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا﴾ گه‌پراویه‌تی بۆیان ههر له‌خۆتان - واته ئاده‌می - هاوسه‌ران که نه‌وه نیعه‌ته‌تیکێ زۆر گه‌وره‌یه نه‌بوونی نه‌وه دژ و پێچه‌وانه‌ی جینشینی یه‌که‌یه‌تی، چونکه ئاده‌می که کراوه به‌جینشین به‌نه‌رته‌که‌ی نه‌بی له‌سه‌ر خه‌زان بیته، له‌خه‌زان گه‌ل پێک دیت، په‌ره‌سه‌ندن و زۆر‌بوون به‌وه نه‌بی نه‌یرو می بکه‌ونه پێک و زاوژی بکه‌ن.

وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَرْجَا يُدْرِكُكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾ لَهُ
مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾ شَرَعَ لَكُم
مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا
الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ

جا بۆ ئو پەرەسەندن و زۆربوونه بەو شیوێه بۆ هەموو گیانلەبەرانی وەک دەفەرموی:
﴿وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَرْجَا﴾ واتە لەم چوار جۆرە گیانلەبەرەدا: حوشترو مەرۆ بزنی و رەشەولاخ
بەریاری داوێ لەو رینگە نێرو می و گەشتنیان بەیەک پەرە بستیڤن. لەناو هەموو
گیانلەبەران دا ئەم چوارە یاس کرد کە بەکەڵک ترین بۆ ئادەمی ﴿يُدْرِكُكُمْ فِيهِ﴾ لەوێ کە
یاس کراوە بەو تەگبەرە ئێو زۆر دەکات و پەرەتان پێ دەستیڤن ئو خواپەیی کە ئەبێ هەر
بەریاری ئو هەق و راستەو لەهەموو ئاژاوە و دۆبەرەکی یەک دا گەڕانەو بۆلای ئو خواپەیی
کە داھێنەری هەمووانەو ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ وێنەیی هیچ شتێک نی یەو تاک و تەنیا و
جیاوازی لەهەموو شتێک پەيوەندی هەبە لەگەڵ هەموو دروست کراوەکانی بەزانی و بینن و
بیستن و لەپراستی دا هەر ئو بیسەر و بینەر وەک دەفەرموی: ﴿وَمِنَ السَّمِيعِ الْبَصِيرُ﴾ هەر
بستن و بینینی کە هەبە دروست کراوی ئو بەرەمی ئو بینن و بیستنەیی ئو، کەواتە
هەموو حوکم و بەریارەکانی بەزانی و بینن و بیستنە و هەر ئو راستە ﴿لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ﴾ هەر بۆ ئو مۆلکایەتی و کلیلی خەزنەکانی ئاسمانەکان و زەوی، رزق و رۆزی
هەمووان هەر بەدەست ئو بەپێی لێزانی و کاردرۆستی خۆی ﴿يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ
وَيَقْدِرُ﴾ بە فراوانی رۆزی ئەدات بەهەرکەس خوا خۆی ئێزادە بکات و کەم و کۆپی ئەکات و
ئەبەرێتەو لەهەرکەس خوا خۆی مەیلی بێی ﴿إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ خوا ئەم کارانە دەکات،
چونکە بەپراستی ئەوپەری رادە ئاگا و زانیە بەهەموو شتێک، کەواتە هەر ئەبێ حوکم و بەریار
هەر بەدەست ئو بێت و هیچ حوکم و بەریاریکی تر راست و رەوا نی یە.

ئینجا جاریکی تریش دەگەرێتەو بۆ مەبەستی سەرەکی سۆرەتە کە مەیحوهرەکە، دەفەرمی:
﴿شَرَعَ لَكُم مِّنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى﴾ دایناو

بۆتان له ئايين دا كه فهرمانى پيداوه و دهسيىتى پى كردووه به نوح كه يهكهه «رسول» ه له
 «اولوا العزم» هكان، نهوهى كه نهى محمد و هحيما ن پى كردووه بۆلاى تو، نهوهى كه
 فرمانمان پيداوه به ئىبراهيم و موسا و عيسا. نهه پىنجه پى يان نهوترى «اولوا العزم»
 له بهر نهوهى ههركام خاوهنى شهريعه تىكى سه به خو بووه نهك وهك پىغه مبه رهكانى تر
 تابيعى يهكى لهه شهريعه ته گه وه سه به خو بوو، بۆ روون كردنه وه موسا (عليه السلام) كه
 يهكيكه لهه «اولوا العزم» انه له پاش نهو تا عيسا هه پىغه مبه ريك هاتبى تابيعى شهريعه تى
 تهورات بووه، له پاش عيسا تا هاتنى خاته مى هه مو ان (ﷺ) هه پىغه مبه ريك هاتبى تابيعى
 شهريعه تى ئىنجيل بووه تا هاتنى خاته م (ص) و عليهم اجمعين. نهه فهرموديه ئاراسته ي نهه
 ئومه ته كراوه تا رۆژى دوايى. خولاسه و كورته ي ئاييىنى هه مو ان نهه يه كه ده فهرموى:
 «أَنْ أَتَمُوا الَّذِينَ وَلَا تَفْقَرُوا فِيهِ» نهو ئاييىنه ي كه بۆتان هاتووه به ريك و پىكى راگيرى بكه ن و
 دو به رهكى مه بن تيدا. نهو ئاييىنه ش بريى يه له با وه پى ريك و راست به خوا و تاك و
 ته نيايى خوا و با وه به مه لائىكه و نامه كانى خوا و پىغه مبه رهكانى و با وه به زيندو
 بوونه وه و هاتنى رۆژى دوايى.

كاتى ئيماندار بىر بكاته وه لهه ئايه ته بۆى ده رده كه وى خۆى يهكيكه لهه كۆمه له به رزه كه
 به درى ژايى چه رخ و زه مان هاتووه له سه ر يهك بىر با وه پى پاك و خاوين كه كۆتايى هاتووه به
 كۆمه لى هه تا هه تايى تا رۆژى دوايى. كۆمه لى شوين كه وتووى گه وه ترين و خاته مى هه مو
 فروستاده و نى را وه كانى خوا، كاتى بهو با وه پى بۆچوونه بىر بكاته وه ده بى هه ست و دلى پر
 ببى له شادمانى و شانازى، لهه ريگه دا هه ر ناخوشى و ئازارىكى دوو چار ببى، ده بى
 نه پسى و ئاوميد نه بى، چونكه به هۆى بوونى لهه كۆمه له پى روزه دلئارامه كه دوا رۆژو
 سه ركه وتن مسۆگه ره بۆى. ده بى ئيماندارى راسته قينه هه ست و هۆشى بهو جۆره بىت، غه م
 و په ژاره و ترسى له وه بىت لهه كۆمه له بپرى و خاوه خواسته لابت لى يان. نهگه ر نهه
 حه قيقه ته له دلى شوين كه وتووه كانى موسا و عيسا دا جيگىرو دامه زراو بووايه بىنگومان
 نارىكى و شه ر ئا زا وه هه رگىز پهيدا نه ده بوو هه مو نه هاتن به سۆزو په رۆشه وه دهسته مل
 ده بوون له گه ل مۆسلمانان دا، مۆسلمانان له ژىر قيا ده ي پىغه مبه راندا (ﷺ) هه ر له سه ره تا وه
 بهو بۆچوون و ههسته پا كه وه هه وليان دا له گه ل يه هود و نه سارا دا، به لام زۆريه ي نه وان له بهر
 لارى و حه ساد ه تيان نه هاتن به ده م بانگ و بانگه وازه كه ي ئىسلامه وه و نهو هه موو جهنگ و
 سه ته ميان به كار هينا له گه ل ئىمه ي مۆسلمانان و ئاييىنه كه مان.

كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا نَدَعُوهُمْ إِلَٰهَهُ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَٰهَهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَٰهَهُ مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾
وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْوَعْدُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ

هينشتا سهرباقي نهوه موسلماننكان بهرامبر خراپهكاني نهوان هر چاكيان كرد. بهلگي قهتعي لهر نهوه نههميه گاورو جولهكه بهخوشي و كامراني دهزين لهولاتي نيسلام دا. دهبوو موشريكهكانيش كه خويان بهشوين كهوتوي نيراهيم و نيسماعيل دانهنا نهوانيش بهاتنايهو دهستي برايي و ناشتيان راكيشايه، بهلام بهداخوه زور سخت و نارهحت بوو نهو ريگه راسته بدهنه بهر وهك دهفرموي: ﴿كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا نَدَعُوهُمْ إِلَٰهَهُ﴾ زور سخت و گران بوو لهر نهو موشريكانه نهو پيغهمبر نهوي تو بانگيان دهكيت بوي كه بريتي به له پهرستني خوا بهتاك و تهنيا و نهو ريگه راسته بدهنه بهر كه نوح و نيراهيم و موسا و عيسا و محمدي پي هات. سخت و گران بوو لهرريان كه وهحي و پهيام بيته سهر محمد كه لهوهو پيش دهسلات و سهلتهنت له دهستي نهوان دا بوو، سخت بوو لايان كه پي يان بگوتري: باوك و باپيرتان به گومرايي رويشتون. زور سخت بوو لهرريان وازمينان لهو بوچوون و باومرهي كه چند ساله دهقيان پيوه گرتبوو مهسهلهكيان بهپي ي بوچووني خويان كيشانه دهكردو نهيان نهزاني كه نهمان شايستهي نهوه نين، بهلكو ﴿اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَٰهَهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَٰهَهُ مَنْ يُنِيبُ﴾ خوا كهسيك نيختيار دهكات بولاي خوي كه دهگريتهوه بولاي خوا، واته هر خوا دهزاني كي شايستهو شياوه بو نهو كاره گهرهيه، خوي دهزاني كه محمد ﷺ لايهقه بو نهوه نهك نهوانه ي كه نهمان بوي مهلهمبزين.

نينجا مهلويسي بهدي نهوانه روون دهكاتوه و هوكهشي باس دهكات كه حهسهدهو نهمانه دهردهدارن به دهردي كوشندهي حهسادهتوه، دهفرموي: ﴿وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْوَعْدُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ﴾ نهوانه خويان جوي نهكردهوه و لايان نهدا له ريگي پيغهمبرهكان مهگر لهپاش نهوي زانينيان بوهات و دهزانن خويان بهدن و لايانداوه، كهواته هوي لادانهكيان نهزانين نهبووه، بهلكو هر لهبر سركيشي و حهسادهت لايانداوه،

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكُتُبَ مِنْ
بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مِرْيَ ۖ فَلِلَّذِيكَ فَادَعُ ۖ وَأَسْتَقِمَّ كَمَا أَمَرْتُ وَلَا تَلْبِغْ أَهْوَاءَهُمْ

﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ﴾ لهگل نهو هه موو تاوانه گهرده دا
خوا مؤلهتی دان و یه کسر له پریشه ی نه مینان له بهر نه وه ی بریار له لایه ن خواوه دهرچوه
به میشتنه وه ی نهو تاوانبارانه تا ماوه ی ناوبراو دیاری کراره بو نه میشتن و سزادانیان.
نهوانه ی یه کهم چین که به زانینه وه ریگه راسته کیان نه دایه بهر له بهر حه سادت و زولم
کردن له هق و له خو یان، حال و باریان بهو جوړه بوو که باس کراره و چینه کانی پاش
نهوان کویرانه کهوتنه شوینی نهوانه به بی زانین و به لکو گوماندرو دوو دل بوون له
عه قیده کیان دا وهک ده فرموی: ﴿وَلِلَّذِينَ أُورِثُوا الْكُتُبَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مِرْيَ﴾
نهوانه ی پاش یه کهم چین که نامه یان پی درابوو له گومان و دوو دلی یه کدا بوون که بی
نارامی کردبوون، چونکه له لایه که وه باوهریان نه بوو به راستی نهو بیرو باوهری که پو یان
که یشتبوو، له باریکی تره وه نه یان نه توانی وازیئن لهو ثایینه ی که له باوک و باپیریانه وه
بویان هاتبوو، جا له بهر نه وه ریگه ی راستی خواو قیاده ی ناده می به سرگره دانی مایه وه و
په یوه ندی نه ما به ثایینه که ی خواوه. له بهر نه وه خوا محمدی رهوانه کرد(ﷺ) که ریگه
راسته که ی خوا ناشکرا بکاته وه و بانگی هه مووانی بو بکات وهک لهم چند بهنده دا ناماژه ی
بو دهکات و ده فرموی: ﴿فَلِلَّذِيكَ فَادَعُ﴾ بانگی هه مووان بکه بو ریگه راسته که ی خوا که
هه موو پیغه مبه ران مینایان، به تایبه تی نوح و ئیبراهیم و موسا و عیسا و له پاش نهوان نه ی
محمد که تو مینات ﴿وَأَسْتَقِمَّ كَمَا أَمَرْتُ﴾ بهرک و پیکی و دامه زراوبه هه رچونی فرمانت
پیدراوه بیگومان کارو فرمانه که ی زور گهره یه له توانای هیچ کهس دا نی یه یارمه تی خوا
نه بی و فرمانی پیدراوه که بانگی هه موو جیهان و جیهانی یان بکات و جاری گومرایی
بدات له هه مووان و پووجه لی هه موو بیرو باوهرو ثایینیک بیجگه لهم ثایینه ی که نه م
میناویه تی ﴿وَلَا تَلْبِغْ أَهْوَاءَهُمْ﴾ شوینی نارم زووه کانی نهوان مه که وه که هه ر دهسته و تاقمیک
نامانچ و مه بهستیکی جیاوازی هیه، گوی به هیچ کهس و به هیچ شتیک مه ده،

وَقُلْ ءَامَنْتُ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَلُنَا
وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾ وَالَّذِينَ
يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُمْ جَحَنُّهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ
عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿١٦﴾ اللَّهُ الَّذِي أَنزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ

﴿وَقُلْ﴾ و بلی: ﴿ءَامَنْتُ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ﴾ باورم هینا بهمر نامهیک که خوا
میناویته خواروه. ﴿وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ﴾ فرمانم پی سراوه که به عدل رفتار بکم
لهنیوانتان دا، کهواته نایینهکی خاوم دمهسلاته و جاپی دادو دادپرومیری نمدات لهگل
هممووان دا ثم نایته هاتهخوار له مهکهدا لهکاتیک دا که بانگ و بانگوازمهکی چوار دمو
دراپو لهنیوان دیوارهکانی مهکهدا، هروها هموو نایتهکانی تر له مهکهدا هاتنه
خواروه و جاپی جیهانی یهتی ثم نایینهیان دا. ثم نایهتانه هاتنه خواروه له کاتیک دا
که موسلمانان لهژیر نهشکمنجه و نازاردابوون و مهگر کوپی زؤد بهجهرگ زاتی ببوایه
موسلمانیتی خوی دهریپی، ﴿اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ﴾ بلی خوا که ناوی ﴿الله﴾ یه پرومردگار و
کاربهدهستی نیمه و نیویه، کهواته تنها کاربهدهستیک هیه بو هممووان ﴿لَنَا أَعْمَلُكُمْ وَلَكُمْ
أَعْمَلُكُمْ﴾ کردموهی نیمه هر بو نیمه و کردموهی نیوش هر بو خوتانه، کهواته
هرکام نیختیاری هیه و خوی بهرپرسیاره له کردموهی نیوش هر بو خوتانه، کهواته
هرکام نیختیاری هیه و خوی بهرپرسیاره له کردموهی خوی ﴿لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ﴾ هیچ
جؤده نازاوه و دوهرمکی نی یه لهنیوانماندا، چونکه هق و راستی ناشکرابوو، کهواته
هوی بهربرمکانی و سرپیچی نهما مهگر نیوه هر بقانهوی دان نمنین بههق دا ﴿اللَّهُ يَجْمَعُ
بَيْنَنَا﴾ خوا لهروزی دواپی دا کومان نهکاتوه ﴿وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾ گهراوه و دوا روژ هر بؤای
نوه، کهواته حال و باری نیوه لهوی دهرمهکوی و حال و باری نیمهش روون دهیتموه.
مهبهست نوه نی یه هرکام لهمالی خومان دا دانیشتن و ههقان نهبی بهسهر یهکوه. نوه

مهبست نى يه قا بلنين نەسخ كراوتموه به سورەتى ﴿الكافرون﴾ نەم تەنيا ئايەتە حەقىقەتى نەم پەيامە روون ئەكاتمەو لەم چەند وتەو ياسادا، روونى ئەكاتمەو بەر عەزم و ئىرادە بەمىزە كە پەيامىكى وايە ئەوەندە پشت ئەستورە بە راستى يەكەى خۆى، ھاتووہ بۆ ئەوہى بە بى باك رىڭاى خۆى بداتە بەر ھەواو ئارمزوى ھىچ كەس نايوەستىنى و لاينادات، ھاتووہ بۆ ئەوہى حەكەم و چاودىر بىت بەسەر ھەموو ئايىن و بىرو بۆچوونىكەوہ و عدل و دادپەرورى بەكاربىنى لەزموى دا. ھاتووہ بۆ ئەوہى تەنيا رىڭە بۆلاى خوا بكات بە تەنيا رىڭەيەك وەك لە راستى دا تەنيا رىڭەيەكە بە درىژايى چەرخ و زەمان.

ئىنجا لەپاش روون كردنەوہى نەم حەقىقەتەو لەپاش گوئى رايەلى كۆمەلىكى پاك و بەختەور، ئاشكرايە دەمە دەمى و مجادلە كردنى نەفامان بى نرخەو شاىستەى ئەوہى نى يە گوئى بۆ بگىرى و ھىچ نرخىكى نى يە، كەواتە با لى يان گەرىن بۆ تۆلە و عەزەبى خوا وەك دەفەرموى: ﴿وَالَّذِينَ يُحَاجُّوكَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُمْ جَحَنَّمُ دَاخِضَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ عَذَابٌ وَكَانَتْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ ئەوانە دەمە دەمى و موجدەلە ئەكەن لەبارەى خواو ئايىنى خوا ھىچ بەلگەيەكيان بەدەستەو نى يە و ئەوہى بە بەلگەى دادەنن بەتال و بى بنج و بنەوانە لای خواى پەروردگاريان، خەشم و رقى خوا دەبارى بەسەريان دا، سزاو عەزەبىكى سەخت و بەتەن ھەيە بۆيان، ھەركەس لای خوا بەر جۆرە بىت چارەنووسى لەھەردو جىھان دا زيانبارى و خەسارەتەندى يە خوا پەنامان بدات.

ئىنجا گەردشىكى تر ئەكات بەدل و دەروون لەبارەى يەكەم مەبەست و حەقىقەتى يەكەمجارەوہ كە لەسەر ميجورى سورەتەكەيە. دەفەرموى: ﴿اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْبَيِّنَاتِ﴾ ئەو خواى كەناوى ﴿الله﴾ يە نامەى ھىناوہتە خوارەوہ كە حەق و راستى پى يە لە ھەموو فەرمان و بىرپارەكانى دا، شەرىعەتىكى ھىناوہتە خوارەوہ كە ميزان و تەرازوہ بۆ ھەلسەنگاندنى ھەموو نامەقى، واتە ھەر بەر شەرىعەتە دەردەكەوى كام بۆچوون و بىرو باوہرەو كەدەويەك كە ناھەق و ناڤەوايە، واتە تەنيا نامەو شەرىعەتەكەى خوا حەكەم و جياكەرەوہى ھەق و ناھەقە،

وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿١٨﴾

﴿وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ﴾ تُو چووزانی که ی دیت نو روژی دواپی یه ی که هوالی داوه به هاتنی و لهو روژدهدا جهز او پاداشتی هق و ناهقهکان نهجام ددرین. تُو نازانی نو روژه که ی دیت، به لام چاوهروانی بکه و هاتنی شتیکی نزیکه، بیگومان نزیکه چونکه هرچی که بیگومان دیت نزیکه وک دهلین: ﴿کل ات قریب﴾ لهباریکی ترهوه هر نزیکه چونکه نهوهی ماوه له تهمنی دنیا و ثم بوونهومره زور کهم و کورت و نزیکه له چاو نهوهی تیپهری کردوه و بیجکه له خوا هیچ کس نازانی و نهیزانیوه نه دازمی چهندیکه. نو روژی دواپی یه بیگومان دیت ﴿يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا﴾ نهوانه ی که باوهریان پی ی نی یه پهله ی پی نه نینهوه و به لاقرتی یهوه دهلین کوا بُو نه هات؟ نهگهر راسته با بیت نو هق و ناهقه ی که نیوه دهلین با دهرکهوی!! نهوانه ی که نهزان و نه فامن لاقرتی دهکن و پهله ی پی دهنینهوه، به لام ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ﴾ نهوانه ی که نیمانیان هیناوه و هیه دهرسن لی ی، چونکه دهزان دیت و روژیکی سامناکه و پیغه مبه رانیش - سهلامی خویان لی بیت - له کاتی پرسیارو موخاسه به ی خوا له گهلان گویان دهبه ستری و دهلین هیچ نازانین.

به راستی هر که سیک بی بهش نه بی له هه مو فام و تیگه یشتنیک نابی گومانی هه بی له هاتنی نو روژه، چونکه نو که سه ی که له یکه مجاره وه دروستی کردین، ههروه ها دووباره کردنه وه هیچی تی ناچی. جا له بهر نهوه دهربارهی نو بی باوهرانه فهرموی: ﴿أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ﴾ بیدار بن به راستی نهوانه ی که گومانیان هیه له روژی دواپی و هاتنی دا له گومپایی یه کی زور دووردان، زور دوورن له بوچوون و تیگه یشتن دا، چونکه نهومنده بهلگه ی روون و ناشکرا هیه له سه ر راستی هاتنی نو روژه هه که س نهوپه پی راده نه فام و نهزان نه بی گومان رووناکاته دلی، خوا به میهره بانی خوی بهمانپاریزی لهو کویری و نه فامی یه آمین.

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿١١﴾ مَنْ كَانَتْ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ
نَزَدْلَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَتْ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ﴿١٢﴾

ئینجاسەرنجی دل رائەکیشی بۆلای ئەودنق وروزی یە کەخوایەبەخشی بە بەندەکانی
دەفرموی: ﴿اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ﴾ خوا خاوەن لوتف و میهرمانی یە لەگەڵ بەندەکانی ﴿يَرْزُقُ مَنْ
يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ﴾ روژی دەدات بەمەرکەسیک کەخوا خۆی مەیلی هەبی و لەکاتیکیدا کە
هەرئەوبەهیزوتوانایەوزالەبەسەرهموو شتیک دا و هیچ کەس ناتوانی سەریچی بکات لێی.
بەرۆالت مەسەلە ی ئەم روژی یە پەیوەندی نی یە بە ئایەتی پیشووەوە کە باسی روژی
دوایی دەکات، بەلام مەسەلە ی روژی یەکە سەرەتایە بۆ ئایەتی داهاوو کە دەفرموی: ﴿مَنْ
كَانَتْ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزَدْلَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَتْ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ﴾
هەرکەس نیازی هەبە و کشتوکالی روژی دوایی فەرهم بینێ، واتە لەم دنیادا کردووە
چاکەکان دەکات کە پاداشت و بەرهمەکانی لەروژی دوایی دا دەست کەوت دەبی، فرموی
هەرکەس ئەوەی مەبەست بێت زیاد دەکەین بۆی لە کشتوکالەکییدا، واتە ئەجرو پاداشتی
دەدەینەو بەچەند چەندانه کە لای خوارووەکە ی دە قاتە. هەرکەس مەبەستی لە کردووەکانی
هەر کشتوکالی ئەم دنیا، واتە هەول و تیکۆشانی هەر بۆ ئەم دنیا، و گوێ ی نی یە لە
ژیانی روژی دوایی لەخۆشی و کامەرائی ئەم دنیا، پێ دەدەین، بەلام هیچ بەشیک نی یە
لەخۆشی و کامەرائی ئەو دنیا، بەشی لەوێ هەر سزاو ئاگرە خوا پەنامان بدات. لە ئایەتی
پیشوودا گوتمان کە بە رۆالت مەسەلە ی روژی پەیوەندی نی یە بە ئایەتی پیشووەوە کە
باسی روژی دوایی دەکات، بەلام بەم ئایەتە کە ئیستا خەریکین بە تەفسیری یەو پەیوەندی
یەکە روون و ئاشکرا دەبی، هەر بە قورئان ئەکەوێ قسە بکات. - جلا جلا منزله - لەکوئایی
دا کارەکە دەگەریتەو و پەیوەستە بەر حەق و شەریعتەو کە هاتوو لەلایەن خواوە، حەق
و عدل لە بێاری روژی بۆ هەمووان. هەروەها لە زیادە ی ئەجرو پاداشت لەروژی دوایی دا
و بەش بپراوی هیندیکێ تر.

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ
لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ

ئىنجا گەردىشكى تر دەكات بەدل و دەروون لە مىحوەر و مەركەزى سورەتەكە كە برىتى
يە لەوێ ئەو شەرىعەتەى كە خوا بەخشى بەم دواترین ئوممەتە ھەر ئەرەبە كە بەخشى بە
نوح و ئىبراھىم و موسا و عىسا، جا لێرەدا بە بىزارى دەربەرینەو پرسىارىك ئاراستە دەكات
سەبارەت بەوێ بەت پەرستەكان ئاين و شەرىعەتێك بپار دەدەن بەناوى بتمەكانیانەو،
دەفەرموى: ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ﴾ ئایا ئەم بەت پەرست و
لادەرانە لە ئاينەكەى خوا كە ھەموو پێغەمبەرانى پێ ھاتوو ھاوبەش رەوا ئەدەن بۆ خوا
كە ئاين و شەرىعەتێكىيان بۆ دابنى و بپار بدات كە خواى تاك و تەنیا ئىزنى نەداو و رازى
نى يە پێى!!!! بەلى بەراستى ھۆى سەرسوڤمانە بى باوەر و نەقامەكان بە نەقامى و نەزانى
شتى بپار ئەدەن و رەواى دەدەن!! بەلى بەراستى زۆر جىگای سەرسوڤمانە، خواى
مىھەربان بەزەبى ھات بە بەندەكانى ھەر لە سەرەتاو تا دواترین شەرىعەتێكى بۆ ناردن كە
رێك و گونجاو بىت لەگەل سروشتى خوڤان و ئەو بوونەوەرەى كە تىیدا دەژىن. لەھەموو بارو
رووبەكى ژيان و جىھانىانەو ياسا و ئەساسىكى بۆ ناردن كە بتوانن لەژێر رووناكى ئەویدا
بەپێى پىوېست و بەرژەوەندى بپار وەرەگرن بۆ ھەموو روداوىكى تازە، ھەر خىلافىك
رووبدات بگەرێنەو بۆلای خواو بپارى ئەو بكەن بە حاكم و ھەكەم. لەگەل ئەویدا بەندەى
نەزان و نەقام لەو رێگە راستە لابەدەن و شوئىنى بىرو بۆچوونى ئاراستى خوڤان بكەون و
بەجارى لادەن لەوێ خوا بۆى ناردن لەسەر دەستى پێغەمبەرەكاندا!!

تاوان و گوناھەكەيان ئەوێندە گەرەبە شایستەى ئەرەبە ھەر لە دنیادا مۆلەت نەدرىن و
سزای شىاوى خوڤان بدرتەو بەلام خواى لىزان و كاردروست بپارى داو كە روژى دواى
كاتى تۆلەى تاوانى تاوانباران و پاداشتى چاكەكاران بىت وەك دەفەرموى: ﴿لَوْلَا كَلِمَةُ
الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ﴾ ئەگەر و تەو بپارى نەبوايە و ئىرادەى دواخستنى سزای ئەو بى باوەرانە
نەبوايە و بەلێن نەدرايە بە تۆلە سەندن لەروژى دواى دا ئەگەر ئەو نەبوايە ھەر لە دنیادا
سزاو تۆلەيان لى دەسىنرا،

وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢١﴾ تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُمْ
وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ
عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٢﴾ ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهَ عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

به لأم له بر نه وه دو افران بو شو روزه ﴿وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ به راستی زالمهكان
سزايهكي سهختی نازار دهریان هیه، نهیفرمو ﴿وَإِنْ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ که شوینهکه شوینی
راناره لهبر تاوانبارکردنیان و ناوبردنیان به سیفتهی زالم، ینجا شیوهی سام و بیعی
سزاکهیان دهخاته بهچاو که دهفرموی: ﴿تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا﴾ دهبینی
نهی هرکهسیک که دیتنت هبی، واته نهونده شیوهکیان ناشکرایه هرکهس دیتنی هیه
شو شیوه بهدو ناههمواره دهبینی، یان بیینی لهکاتیک دا سام و ترس و بیعیان هیه لهوی
که کردوویانه. واته سام و ترس له سزاو تولهکهی. یان له دیتنی کردهوهکانیان که هموو
کهس چاک و خراب کردهوهکانیان نشان دهری ﴿وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ﴾ لهکاتیکدا شو سزاو
عزابه دووچاریان دهبی. ثم تاوانبارانه بهو جوړه دهبینرین، بهلام ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾ نهوانه کی که
باوهریان هیناوه و کردهوه چاکهکانیان بهجی هیناوه وان لهناو باخ و باخچهکانی
بههشتهکاندا لهکاتیک دا بویان هیه هرچی نارهزوو بکن و بیانهوی. هر نهوه به فزل و
بهخششی گهوره، ﴿ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهَ عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نا نهویه که خوا موژدهی
پی نهدا بهو بندهیانه کی باوهریان هیناوه و کردهوه چاکهکانیان بهجی هیناوه خوا
بهشدارمان بکات لهودها.

قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقْرِضْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ
 (۳۲) أَمْ يَقُولُونَ أَفَرَأَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِن يَشَاءُ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُخَيِّقُ الْحَقَّ يَكَلِّمُ مَن يَشَاءُ

إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۳۱﴾

له پاش شو هرده شه و مژده يه كه ناراسته ي كردن نينجا فرموده يه كه ناراسته ي
 پيغمبري نازيز دمكات (ﷺ) كه ناراسته ي بي باورده كاني بكات كه پالپشتي نهرم بيت بو
 باورده نينان ده فرموي: ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ﴾ نهم فرموده يه نه گونجي متصل
 بيت يان منقطع بيت لهرم هر دوو باره كه به دوو جور ته فسير كراوه ته وه و به هر كام ته فسير
 كراوه ته وه و كه رووني ده كه ينه وه. بلي به بي باورده كان لهرم نهم نايينه ي كه راي نه كه يه نم
 پيتان داواي هيچ پول و پاره و هيچ شتيكتان لي ناكهم مه گر خوش ويستني شو خزميه تي
 يه ي كه همه له گه لتان. واته داوايان لي ده كم كه به پي ي نه وه ره فتارم له گه ل بكن تا
 به موي نه وه گوي رايه ل بن و نه وي پيتان ده ليم ليم و هر گرن. يان داواي هر شو خوش
 ويستني خزميه تي يه ي كه هيه له نيوانماندا كه به پي ي نه وه ده بي قسه كم و هر گرن. يان
 من داواي هيچ پاره و پول نيكتان لي ناكهم تا به موي نه وه بكونه گومان ليم و بيم به بار
 به سرتانه وه و به موي نه وه له گوي نه كن. به لام داواتان لي ده كم كه به پي ي نه وه
 خوشه ويستني و خزميه تي يه ي كه من همه له گه لتان نه وه ره فتارم له گه ل بكن و به دوژمن
 و ناحز سه يرم نه كن. يا داواتان لي ده كم به پي ي خوشويستن و خزميه تي يه ي كه هه تانه
 له گه لم ره فتارم له گه ل بكن. واته بيگومان نه وه، خزمي من و كه س و كارو بنه ماله ي يه كين
 ده ي بهو جور بن و قسه كم و هر گرن، نه وه هر له ته فسي ري نهم نايه ته دا.

به راستي داوا نه كردني نه جرو پول و پاره فرموده ي هه موو پيغمبره كانه كه
 ناراسته ي گه ل و نومه ته كانيان كردوه، نينجا هه مووشيان خزميه تي خويانيان باس
 كردوه له گه ل گه ل و قومه كانياندا تا به موي نه وه دليان نهرم بي، جا بهم بي يه نه وه
 له دلدا به ميتر بيت نه ميه كه نيستي سناكه مونقه تبع بيت و خواو پيغمبره كه ي (ص) باش
 ده زانن. به هر حال و لهرم هر بار له كاته دا كه شيوه ي باخات و باخچه و لهم كاته دا ده ل
 و ميهره باني و چاوپوشي ده خاته بهر چاو له كردم ده كاني بهنده كانيدا ده فرموي: ﴿رَمَنَ

يَقَرُّوْا حَسَنَةً زَادَ لَهُ فِيهَا حُسْنًا ﴿ هەرکەس ھەر چاکەیک بکات کە یەکێ لەو چاکانە خۆشویستی
خزمایەتی یەکە. ھەرکەس ھەر چاکەیک بکات نێمە لەو چاکەدا چاکە بۆ زیاد دەکەین
بەچەند چەندانە لەگەڵ لێ بوردن و سەرینەوی گوناھێ وەک دەست نیشان ئەکات کە
دەفەرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ شَكُورٌ﴾ بەراستی خوا لێ بوردەییکی سوپاس گوزارە. واتە ئەبوری لە
گوناھێ و چاکە و ھەردەگرتی. بەلام بە شیوەیک دەیفەرموی دلی ئیماندار پڕ بەکات لە شەرم
و شکۆ، بە پوالت ھەرمودەکە ئەو نیشان ئەدات سوپاس گوزاری بەندەکەیت!! سبحان
الله لەو تەعبیرە! خۆی بەندەکە ی روو کردوووە چاکە و رێنموونی کردوووە بۆی لەگەڵ ئەویدا
بە چەند چەندانە ئەجرو پاداشتی بەزیادەو دەداتەو سوپاسی بەندەکەشی دەکات. ئەو
خەڵکە لە چەرخێ نەفامی کۆندا بە بیرکردنەو و تێگەیشتن لەم وتە پیرۆزانە وازیان ھێنا لە
بیرو باوەڕی باوک و باپیریان و ھاقتە ژێر سایەی ئیسلام و ئەم قورئانە. ھەركاتی ئەم قورئانە
بەو جوۆرە بیرەو وەرگرتی کاری خۆی دەکات.

ئینجا جاریکی تر دەگەریتەو بۆ ئەو حەقیقەتە ی کە لەم سورەتەدا گیرای بە ھەرکەزو
مەبەستی پێشوو دەگوزیتەو بە وتە ی ﴿أَمْ﴾ کە لیژەدا بۆ گواستنەو یە لە مەبەستی
پێشوو بۆ مەبەستیکی تر دەفەرموی: ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ نایا ئەو نەفامە بی باوەڕانە
دەلێن محمد درۆی بەدەم خواو ھەلبەستوو؟ واتە ئەم قورئانە ی لەلایەن خواو بۆ
نەھاتوو و دەست ھەلبەستی خۆیەتی؟ لیژەدا خوا جل جلالە بەرپەرچی ئەو قسە بۆگەنە ی
ئەوان ئەداتەو و بەدرۆیان ئەخاتەو بەمە ی رووی ھەرمودە ئەکاتە پێغەمبەری ئازیز(ﷺ) بەم
فەرمودە یە: ﴿فَإِنْ نَسَا اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ﴾ ئینجا ئەگەر خوا بیھوی و مەیلی ببی مۆر ئەنی بەسەر
دلت دا، واتە نابێ و ناگونجی قۆ درۆ بەدەم خواو بکەیت، چونکە خوا واز ناھێنی لەکەسیک
کاری وا بەد بکات، کەواتە وازھێنانی بەلگە یە لەسەر ئەو ی تۆ شتی وات نەکردوو و بەدلت
دا نەھاتووە نیازی کردنی، ﴿وَسَخَّ اللَّهُ الْبَطْلَ﴾ خێلاقی ئەم قورئانە ناھەق و بەتالە و خوا
مەحفی ئەکاتەو و ناھێنلی ﴿وَبِئُوتَىٰ الْحَقَّ بِكَلِمَاتٍ﴾ ھەق بەدی ئەھیننی و دامەزراوی ئەکات بە
بێزار و ھەرمودەکانی خۆی، ھەر شتیک بەدلی پێغەمبەردا بێت و ھەر نیازیک بکات خوا
ناگادارو زانایە پی ی و ھوی ئەویش ئەمە یە کە دەفەرموی: ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ بەراستی
خواوەوپەری زانین و ناگا و زانایە بەمەر نیازو خەتەرە یە کە لە دلەکاندا یە. کەواتە ئەوگومانە
بەدە ی کە ئەو بی باوەڕانە دەمبازی پی ئەکەن زۆر بەجی و بی بنەوانە و درۆ و زولم و ناھەقە.

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٢٥﴾ وَنَسَجِبُ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَبَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ؕ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ سَئَطُ اللَّهِ
 الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنْزِلُ بِقَدَرٍ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٢٧﴾ وَهُوَ الَّذِي يُنْزِلُ
 الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ ؕ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٨﴾

ئينجاليرهداكوتايي نهينئي بهقسهو باس سبارت به وحى خواو باس و مبهستينكى
 تر نهينئيته پيشهوهو له پاش داديتوه سهرباسى وحى كه مكرهزو ميحومه لهم سورمهدها.
 بهشى يهكمى سورمهكه مان ناسى كه نه خولايهوه به نهورى وحى و پهيامى خواوا، ليړمدا
 واژنههينئي وله پاشان لهدوا دوايى سورمهكهوه نهگهريتهوه بو سهر مبهسته سهرمكى يهكه.
 له پاش نيشاندانى شيوهى سهخت و سامناكى بئى باومره ستمكارهكان و شيوهى
 بهختهومريى چاكان و پاكان له پاش نهوه ليړمدا ميهرهبانى خوى دهرنهخاتهوه بهمه قاپى
 توبه نهكاتوه بو تاوانباران به پهنا هينانيان به خواو گهرانهويان له بئى باومهرى و كردهوه
 بهدمكانى تاوانباران و دهفرموى: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ﴾ هره نهو
 كسيكه كه توبه و گهرانهوه ورمهگرى له بهندمكاني و نهبورى له كردهوه بهدمكانيان،
 كهواته با ناثوميد نمين و فرياي خويان بكهون تا نهك لهناكاودا بعمرن و نيتير هيچيان بو
 نهكرى. خواى ميهرهبان كه ثم لوتفه دمكات زاناو ناگايه به كردهوهكانيان وهك دهفرموى:
 ﴿وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ﴾ روى فرموده نهكات ههمووان و دهفرموى: دهزان ناگايه به ههموو
 كردهوهكانتان ﴿وَنَسَجِبُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَبَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾ نهوانهى باومهرين هيناهو
 كردهوه چاكهكانيان بهجئ هيناهو نامادهن بو باومرهينان و كردهوه چاكهكان. نهوانه گوى
 رايهلى دمكهن و خوايش به ميهرهبانى خوى نهجرو پاداشتيان زياد دمكات و به چهند
 چهندانه وهك چهند جار باس كرا. ثم دهستهيه بهو جوړه دهبن، بهلام ﴿وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ
 شَدِيدٌ﴾ بئى باومرهكان هره بو نهوان هيه سزاي بهتين. نهو سزايهى كه بو بئى باومرهكان

هميه قورس و بهتين تره لهسزای گوناھبارانی باومرداران. ﴿فَمَنْ لَّوْىَ و مِيهَرْمَانِي خَوَا لَهَرُؤْىِ
 دوايى دا بى حهد و حيسابه، بهلام بؤ ئهم دنيايه سنوورى تاييهتى خؤى هميه و هر شتى
 بهپنى ليئزانی و کاردروستی لهرادهيك دايه نابى تيپهريکات لهوه. بؤ نموونه رنق و رؤى
 نهگهر به ليئشاو بيذا ريان پهکى نهکهرى و نهوهستى وک دهست نيشان دهکات و دهفرموى:
 ﴿وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ﴾ نهگهر خوا به زؤرى و بهليئشاو رؤى بدات به
 بهندهکانى تۇغيانيان دهکرد له ولات دا و ئاژاوه و خراپهکاريان دهکرد و هرکس لهخؤى
 دهگؤپاو دهچوون بهگژى يهکدا ﴿وَلَكِنْ يُزِيلُ بُدْرَ مَا يَشَاءُ﴾ نهپهينيته خوارمه به ئهندازميهک که
 خؤى بهپنى حيكمت و بهرژهومندى خؤى بهچاکی دهزانی، ﴿إِنَّهُ يَبْدَأُوهَ خَيْرٌ بَصِيرٌ﴾ بهراستى
 خوا خؤى به خبهرو بينايه به بهندهکانى و دهزانی حيكمت له چيدايه، کهواته هر دابهش
 کردنهکى ئهو راست و بهجئيه. له باريئکى ترهوه نهگهر هموو بهليئشاو دهولمهند و
 ساماندار بيئت ريان تيك دهچى و کاروبارى ناپوا، چونکه ئهو کاته هيچ کس رازى نابى به
 کاروکردهوى پهست، هيچ کس نانوايى و کرئکاري و ئاسنگهرى و... هتد ناکات
 و همموى بهدواى بهرزتريه کاردانهگهرى و رازى نابى بهوهنبى.

ئينجا دهست کاريى يهکى دل دهکات لهبارهى فهرهم هيئان و باردانى باران که ريان
 بهستراوه پى يهوه و زؤر جارن خهلى نهکونه هيلاکت و ناؤميئدى و لهو کاته دا باران
 دهباريئى و شت نهژييهتهوه دهفرموى: ﴿وَهُوَ الَّذِي يُزِيلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ
 الْوَلِيُّ الْحَبِيدُ﴾ خوا ئهو زاتيه که باران دهباريئى لهپاش ئهوى خهلى ناؤميئد دهبن و ترس
 و بيم داگيريان دهکات، رهمتهکى بلاؤ دهکاتهوه و هر ئهو خوايه کاربهدهست و خاوم و
 يارمتهى دهريئکى سوپاس کراوه. و تهو وشهکانى قورئان جى و شوئنى تاييهتى خؤيان هميه
 و هرکام لهگهل ئهو شوئندها ريئکه بؤ ويئنه باران له زمانى عهره ب دا چهند ناويئکى هميه
 ليئردها وتهى ﴿غيث﴾ ريئکه تره که به هاوارمهو چوونى لى وهردهگهرى، سبحان منزل هذا
 الكتاب العزيز.

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَى جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ﴿٢١﴾

ئينجا چند بهلگه و نيشانه‌ی ناشکرا ده‌خاته بهرچاو که دل و دهر وون پر ده‌کن له
 نيمان و باومړی يه‌کی له‌وانه نه‌ميه که ده‌فرموی نه‌ميه: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
 بَيْنَهُمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَى جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ﴾ هيندي له بهلگه و نيشانه‌کانی خوا دروست کردن
 و داهيتانی ناسمانه‌کان و زهوی و نو هموو گيانله‌برانه‌يه که فراهمی هيناوه له
 ناسمانه‌کان و زهوی دا، به دوايتانی گيانله‌بران به‌دوای باسی باران دا زور شیرين و ريکه،
 چونکه گيانيان به‌ستراوه به‌ناوی بارانه‌وه. ئينجا ثابا له ناسمانه‌کان دا گيان هيه، ئيتړ
 مه‌لائيکه و غه‌یری مه‌لائيکه به دابه ناو‌نابريڼ چونکه له زمانی عه‌رب دا ده‌لین ﴿ما يدب
 على الأرض﴾ که‌واته چوڼ نه‌وانه‌ی له ناسمانه‌گانن ناو‌ده‌بريڼ به دابه؟ له وه‌لامدا ده‌لین
 مه‌به‌ست له وته‌ی دابه ليړه‌دا گيانله‌بره به‌پنی عیلمی ره‌وانبيژنی که لازم له جینگه‌ی ملزوم
 دانه‌نن، يان ده‌لین دوو شت که پيکه‌وه باس بکړن بوونی هر شتیک له‌هرکاميان دا به‌سه
 بو نه‌وه‌ی بلین له‌و دووانه‌دا نه‌مه هيه، ثابته‌که ده‌فرموی له ناسمانه‌کان و زهوی دا دابه
 هيه هرچند له زهوی دا هبه‌ی.

ئينجا با بيرک بکه‌ينه‌وه له‌و هموو گيانله‌برانه‌ی که خوی پره‌ردگار دروستی
 کردون هر له ميشووله و ميرووله هه‌تا گه‌وره‌ترین گيانله‌بر که بيځکه له‌خوا له توانای
 هيچ که‌س دا نی يه ژماره‌ی هره‌يشيکیان بکات که هر جوړيان شي‌وه و ينه‌يه‌کی تايبه‌تی
 هيه و شي‌وه و هو‌ی ژيان و خوړاکي تايبه‌تی هيه. هيچ ناتوانی ژماره‌ی مالی يه‌کانيان چ
 جای نه‌وانه‌ی که مالی نين و چ جای نه‌وانه‌ی هر ناسراو نين سبحان الخلاق العليم!! له
 فراهم هينان و به‌ري‌وه‌بردن‌ی هو‌ی ژيانيان هموو که‌س سرگرده‌دانه و نو هموو کارو
 کرده‌وه هيچی ناوی بيځکه له روکردنی نيراده و مه‌يلي خوی پره‌ردگار.

وَمَا أَصَبَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ﴿٢٠﴾ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ
فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢١﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٢٢﴾

له پاش نیشان دانی نهو دوو شیوهیه: شیوهی چاکان و پاکان و شیوهی سهختی بهدان و
بی باوهران ټینجا ناگادارمان دهکات که هرچی ناراحتی و سزای نهم دنیایه که
دوچارمان ټمبی همووی بهموی کردهوی خوځمانه و نهو ش دوچارمان دهبی بهشیکه له
تولهی خراپه کانمان و له زور شتمان دهبورئ. دهفرموی: ﴿وَمَا أَصَبَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا
كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ﴾ هر سزاو موسیبه ټینکیان تووش دیت همووی کردهو
بهدهکانی خوځانه که بهدهست و نارمزوی خوځان دهیکه و له زور له کردهو بهدهکانان
دهبورئ نهگینا نهک هر خوځان بهلکو هموو گیانلهبرانی نهم زهوی به نهنما وهک له
نایه ټیکي تردا دهفرموی: ﴿مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرٍ مِنْ دَابَّةٍ﴾ له نایهتی یهکم دا دادو
میهره بانی خویمان نیشان دهدا، ټینجا لاوازی و بی دهسلاتی نیمه دهخاته بهرچاومان که
دهفرموی: ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ ټیوه نین به
سهرپنجی کمر لههر شتی که خوا مهیلی کردبی و مهیل بکات لهوی که دوچارتان بکات و
ناتوان خوځانی لی لایدهن و خوځان قوتار بکه لی ی، هیچ دؤست و کاربهدهست و
یاریدهدهرتان نی به که بتانپارینزی لهوی خوا نیرادهی کردبی لیتان. یهکیکی تر له نیعمت
و چاکهکانی خوا بهسر بهندهکانی یوه نههمیه که له کشتی و پاپورهکان دا هلیان دهگری
له دریا و دریا لووشهکاندا، هلیان دهگری له کشتی به گهرهکاندا که له دوروه وهک
شاخ و کمرهکان دهرنهکون. بیگومان بوونی دهریاکان پیویسته لهژباند، ټینجا نهگمر هو
گهران و هات و چوئی فراهم نههینایه زور له کاروباری بهندهکانی نهووستا، ټینجا پیش
داهاتنی نهم هوئی گهرانی تازهیه نهو کشتی و پاپوره گهرانه به با نهگهران، جا نهگمر با
بوهستایه نهو دهمانهوه بهسر پشتی دهریاکانهوه به دامووی. خوی میهره بانی نهم بههره
چاکه گهریه نهخاته پیش چاومان تا بیر بکهینهوه هر نهو بهرستین. دهفرموی: ﴿وَمِنْ
آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ﴾ هیندی له بهلگو و نیشانهکانی خویهتی خوا نهو کشتی یانمن که
دهگهرین لهدریاداو وهک شاخه بهرزهکان وان،

﴿إِنْ بَشَأٌ يُشْكِرِ الرِّيحَ فَيَظْلَلَنَّ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣٢﴾ أَوْ يُرْفَعُنَّ
 بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣١﴾ وَيَعْلَمُ الَّذِينَ يُخْدَلُونَ فِيْءِ آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَّخِصٍ ﴿٣٥﴾ فَمَا أُوْتِيتُمْ مِنْ
 شَيْءٍ فَمَتَّعُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

﴿إِنْ بَشَأٌ يُشْكِرِ الرِّيحَ فَيَظْلَلَنَّ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ﴾ نهگەر خوا بیهموی و مهیلی بیی باکه نهخهفیننی
 بههوی نهوهوه کهشتی یهکان نهگهرین به وهستاو بهسەر پشنتی ناوهکهوه، نهیاتر سیننی بهوه
 بهپیی نهو کاته که کهشتی به با نهگهرا، نیستاش نهگهر مهیلی بیی نهوت و بهنرین و
 زهپهش لهکار نهخات، چونکه ههموو کارهکان هر بهدهست نهوه جل جلاله. نایا کی ناوی
 دروست کردوه بهجوریک که کهشتی هه لگری؟ نایا کی نهم ههموو باره دهکات؟ ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ بهراستی لهوهی که باس کرا له گهران و وهستان و کاروباری کهشتی
 یهوه چند بهلگو نیشانه هیه بۆ ههموو لهسەر نارام گرئک لهسەر بهلأو نارهحتی و
 سوپاس گوزاریک لهسەر چاکه. بهلی بهلگو نیشانهکان بۆ ههمووانه بهلام خۆگرو سوپاس
 گوزارهکان شایاترن به ریزگرتنی چاکه و نیعمهتهکانی خوا. نهیاتر سیننی بهمهی خوا نهتوانی
 باکه بخهفیننی تا نهوانهی وان له کهشتی یهکان دا بهو جوردهیان بهسەر بیئت ﴿أَوْ يُرْفَعُنَّ بِمَا
 كَسَبُوا﴾ یان بههیلایان ببات و نوقمیان بکات بههوی کردهوهی بهدی خویانهوه. واته نهوهیان
 بهسهردیننی بهبی هونی یه و خویان هوی نهو سزایه. ﴿وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ﴾ نههووری له زۆرکهس
 و بههوی کردهوهی بهدیان سزایان نادات ﴿وَيَعْلَمُ الَّذِينَ يُخْدَلُونَ فِيْءِ آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَّخِصٍ﴾ بۆ نهوهی
 نهوانهی که بی باوهپن و دههبازی نهکن له نایهتهکانی نیعمهدها هیچ پهناگهیهکیان نی یه که
 رزگاریان بکات لههر سزایه که نیعمه ئیرادهمان کردبی. کهواته نهوانهی که فامدارن با نهوه
 بزائن و نهوهش که نهفامه با هیچ بیانوی نهمیننی. نیجا دهست کاری یهکی تری دلایان
 نهکات و سهرنجیان رادهکیشی بۆ نهوهی که ههرچییان پی دراوه له دنیا دا شتیکی کهمی
 کاتی یه و نهوهی که نهپراویه نهویه که لهروژی دواپی دا خوی میهرهبان دهیبهخشی به
 چاکان و خوا پیداوان. دهههرموی: ﴿فَمَا أُوْتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَّعُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ نهوهی که پیتان
 بهخشاوه ههموی خوشی و نیعمهتی نهم ژبانی دنیا یه و دهروا و نامینیتیهوه،

وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٦﴾ وَالَّذِينَ يَخْنَبُونَ كَيْدَ الْأَعْمَى
وَالْفَوَاحِشِ إِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ
وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٨﴾

﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾ لهو هی که لای خوایه و لهوژی دواپی دا دهیبه خشی لهو چاکه و ده مینیته وه لهو ش بۆ ئەم که سانهیه که سیفەت و نیشانه کانی دیاریی دهکات که دهفرموی: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ بۆ ئەوانه ی که باوهریان هیناوه و هر پشتیان به پهروردگاریان بهستووه ﴿وَالَّذِينَ يَخْنَبُونَ كَيْدَ الْأَعْمَى وَالْفَوَاحِشِ﴾ ئەوانه ی که خویان دور ئەکه نه وه خویان دهپاریزن له گوناوه گهرهکان و ئەو گوناها نه ی که زۆربه یان خراپی یه که یان ناسراوه، ﴿إِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ﴾ کاتی که رق و قینیان ههلساو چاو پۆشی ئەکه ن و لی ئەبوورن. واته قین و رقه که یان به کاری بی شهرعی ساپیژ ناکه ن، به لکو له بهر خوا بی دهنگ دهبن، ﴿وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ﴾ ئەوانه ی که گوپرایه لی دهکه ن بۆ پهروردگاریان و ناماده ن بۆ هرکاری که رهزامه ندی خوی تیدا بیت به شیوه ی گشتی و به تایبه تی په یوه ندی خویان له گه ل خوا به هیز دهکه ن، به م رهنگه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ نوێزیان به ریک و راستی به جی هیناوه به م رهنگه به خشوع و خزوع وه به جییان هیناوه ﴿وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ کاروباریان به پرس و مه شوهرته له نیوان خویندا که ئەوه ئەساسیکی زۆر به هیزه بۆ برایه تی و یه کیتی موسلمانان. ئەم سیفەته چاکه زۆر به کاره با دهوله تیش نیسلامی نه بی. ئەم سیفەته شرینه نه وه نه ده گرنگه نایه ته که دهیه نیی به دوا ی نوێژدا که هوی په یوه ندی به نه ده یه به خوی خویه وه و له پاش ئەوه دهفرموی: ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ لهو هی که پیمان به خشیون و کردوومه به رزقیان به کاری ئەهینن و به ختی ئەکه ن له ریی خوادا که ئەم سیفەته مایه ی برایه تی و خوشه ویستی یه له نیوان موسلمانان دا. قورئان له م شوینه دا و شوینه کانی تر دا دهفرموی لهو هی که پیمان داون تا به نه ده بیر بکاته وه لهو هی که دهیدا هینی خوی نی یه و نابی به مالی خوینی دابنن له گه ل ئەوه دا ئەو هه مو نه جره گهره یان ده داتی.

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٣٩﴾ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾ وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤١﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٢﴾ وَلَمَنِ صَبَرَ وَعَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿٤٣﴾ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ

ئینجا هه‌رچهند موسلمانان باویان نه‌بی وایی چاوپۆشی بکه‌ن له خراپه به‌لام له هه‌مان کاتدا ریځه‌یان هه‌یه تۆله بسینن له ده‌ست درێژی که‌ران به وینه‌ی خراپه‌که‌ی نه‌وان له‌به‌رئه‌وه نه‌فه‌رموی: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ﴾ نه‌وانه‌ی که‌ کاتی ده‌ست درێژی و زولمیان ده‌رباره کرا خویان تۆله ده‌سینن و سه‌ر داناخه‌ن بۆ زولم و ناحقه‌ی یه‌ که‌ لی یان کراوه ﴿وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا﴾ تۆله‌ی خراپه خراپه‌یه‌که وینه‌ی خوی واته نابیی زیاده ره‌وی بکات بۆ وینه دوو جوین له‌باتی جوینی‌ک دا زولمه و موسلمان نه‌بی خوی بیاریزی و هه‌روه‌ها تۆله‌ی ده‌ست درێژی یه‌کانی تر. ناوبردن تۆله‌ی ریک گوناوه‌و خراپه‌ی یه و ناوبردن به گوناوه‌و خراپه له بابی ره‌وانبیزی دا پێی ده‌گوتری مشاکله.

ئینجا له‌گه‌ل نه‌وه‌دا موسلمانان بۆی هه‌یه تۆله بسینی هیشتا له‌کاتی ده‌سه‌لات دا هه‌ر چاوپۆشی چاکتره وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾ هه‌رکس لی ببوری و تۆله نه‌سینی نه‌و که‌سه نه‌جرو پاداشتی له‌سه‌ر خوايه‌و خوا پیویستی کردوه له‌سه‌ر زاتی پاکی خوی ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ به‌راستی خوا زالمانی خوش ناوی، واته هاندانی مه‌زولوم له‌سه‌ر لی بو‌ردن له‌به‌ر نه‌وه نی یه لایه‌نگیری زالمان بی‌ت، چونکه خوا زالمانی خوش ناوی، ئینجا هه‌میت‌ر دلنیا‌یی نه‌کات له‌سه‌ر نه‌وه‌ی تۆله سه‌ندنی راست هه‌چ ریځه‌ی یه بۆ ره‌خه‌ لی گرتنی و ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ﴾ بیگومان هه‌رکس تۆله بسینی له‌پاش نه‌وه‌ی زولمی لی کرابی نه‌وانه هه‌چ ریځه‌یه‌ک بۆ تاوانبار کردنیان نی یه‌و

هیچ ئەرەجىڭيان لەسەر نى يە ﴿إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ رىڭەى

تاوانبار کردن هەر لەسەر ئەرەجەسانەىە کە زۆلم دەکەن لە خەلکى و نىازى خراپەکارى ئەکەن و بەدواى ئەوەدا دەگەرێن بە ناهەق ﴿وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ ئەوانە بۆيان هەيه سزايەکى ئىيش و ئازار دەر، ئىنجا جارىکى تر هانى ئەدات لەسەر خۆگرى و چاپۆشى دەفەرموى: ﴿وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَمَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ بەپراستى هەرکەس خۆگر بى و لى بۆردە بى و چاپۆشى بکات، بەپراستى ئەرەجەدەو و سىفەتە لەو کارو سىفەتەنەىە کە هەولى بۆ بدرى و نىازى بکرى.

لەم کۆمەلە ئايەتەنەى رابوردووەدا دەردەکەوى کە ئەرەجەل و کۆمەلەى کە خاوەنى ئەرە سىفەت و کردەو پاكەنە بوون، هەر ئەوانە شىاوى ئەوەبوون کە سەرکردايەتى و قىادە بگرەن دەست و بىن بە ھامۆستاي ئادەمى و ژيان و جىھان، لە يەکەمجارەو ئەوە دەردەکەوى، ئىنجا ئەم ئايىنە پاكە لەھەموو کارو بىيارەکانى دا ناوەپراستى گرتووە، کەواتە دەست نادات بۆ گۆرانکارى و بژارە کردن بۆ نەموونە لەم ئايەتەنەى دواواى دا سەبارەت بە تۆلە سەندن ناوەپراستى گرتووە، فسبحان منزل هذا القرآن العظيم.

ئەم قورئانە گەرە لەگەل ئەرەجەمۆو رىڭ و راستى و روونى يە زۆربەى خەلکى دوور دەکەوێتەو لى و باوەپى ھى ناھىنى، ھۆى ئەوەش سىروشتى بەدى ھەيه و بە ھەلبژاردنى خۆى بە پىچەوانە دەجولێتەو و رەفتار دەکات ديارە ھەرکەسىش وابى خوا گومراى ئەکات، کەواتە ھىچ کەسىڭ نى يە چارەسەرى دەردى بکات وەك دەفەرموى ﴿وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَارٍ مِنْ بَعْدِهِ﴾ ھەرکەس خوا گومراى بکات ھىچ دۆستىڭ و کاربەدەستىڭ نى يە رزگارى بکات، لە دنيا دا بەو جۆرە بەسەرگەردانى دەژى و لە رۆژى دوايىش دا پەشىمان دەبێتەو و ناواتەخوازەبۆگەرەنەو بۆدنیا تا چارەسەرى خۆى بکات و رىڭەى خوا بداتە بەر،

وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِّن سَبِيلٍ ﴿١١﴾ وَتَرَنَّهُمْ يُخَصِّصُونَ
عَلَيْهَا خَشِيعَاتٍ مِّنَ الدَّلِيلِ يَنْظُرُونَ مِّن طَرَفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ الْخَسِرِينَ الَّذِينَ
خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ﴿١٢﴾ وَمَا كَانَ لَهُمْ
مِّنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ

وهك دهفهرموى: ﴿وَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُوتَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِّن سَبِيلٍ﴾ دهبينى كاتى زالمهكان سزاكسى خوا دهبيبن دهلين نايا ريگه هميه بو گهپرانوه بو دنيا، واته ناواتى نهوه دهخوانن له كاتيك دا سيخى سهختى ناووميدي دهرى له بهنووكه دليان وهك له چهند نايهتى ترده هاتوره هرجارى به جورىكى جياوان ﴿وَرَنَّهُمْ يُعْرِضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعَاتٍ مِّنَ الذَّلِيلِ يُنْظَرُونَ مِّن طَرَفٍ خَفِيٍّ﴾ دهيان بينى دهبرينه سهر ناگرى دوزخ به مل كهچى و زهليلى و داماوپيهك كه دووچارىان دهبى و دهپوانن بو نهو ناگره و زاتيان نى يه به ريكي سهرنجى بدن، بهلكو به سهرنج دانىكى شاروه به پيلوو سيله چاو. ثم شيوهيان نهوهنده ناشكرايه ههركهس بهروانى دهبيبنى خوا پهنامان بدات نهوانه زالم و خو بهزل زان بوون بى باك له خواو بى باوهپوون به سزاي خوا لهبهر نهوه خواى كاردروست نهوهيان بهسهر دينى اللهو روژدها باوهپدارمهكان قسه رهواو بهپيار دهرن لهو كاتانهدا وهك دهست نيشان نهكات و دهفهرموى: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ الْخَسِرَينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ بهپراستى نهوانه دى كه له دنياى باوهپريان هميه دهلين بهپراستى زيانبارمهكان نهوانه كه زيانبارن به زياتى لهدهست چوونى خويان و كهس و كارو نهمل و عهيااليان له روژى دواييدا. بهلى زيانبارى تهواوههرئى زيانويه كه دووچارى نهوانه دهبى و لهپراستيدا ههر نهوه زيانبارى يه. نينجا بهدواى نهودها قورئان ثم فهرموديه نهمينى دهبراره دى نهوانه دى كه دهبرينه بهر ناگرى دوزخ ﴿الْقِيَمَةُ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّبِينٍ * وَمَا كَانَتْ لَهُمْ مِّنْ أُولِيَآءَ يَصْرِفُونَ مِّنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بيىدار بن و با ههموو كهس بزاني زالمهكان وان له سزايهكى نيشتهجيىدا، واته رزگار بوون نى يه لى، بههميچ جورى نابى بو نهوانه هيچ دوست و كاربهدهستىك كه يارمهتى يان بدات و رزگاريان بكات لهسزاي خوا.

وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ﴿١٦﴾ اسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ
مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ ﴿١٧﴾ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا إِلَّا
عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاءُ

﴿وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ﴾ ههركهس خوا گومرایی بکات هیچ ریگهیهکی تری دهست
ناکهوی بۆ رزگار بوون. ههق وایه به بیر لی کردنهوی ئهم نایهتانه دل بکهوینته لهزمو تیکه
له گهرودا بگیری! لهخوا ترسهکان بهم جۆر شۆه بیران کردموه له نایهتەکانی قورئان
بههوی ئهوهوه بوون به ری نیشاندەرو مامۆستای ئادهمی خوا پاداشتیان بداتهوه.

ئینجا خوای میهرهبان به میهرهبانی خۆی بانگی بهندهکانی دهکات که فریای خۆیان
بکهون پینش مردن چارهسەری خۆیان بکهن. دهفرموی: ﴿اسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا
مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ﴾ گوئی رایهلی پهروەردگارتان بکهن لهه ژیانی دنیا دا پینش ئهوی رۆژێک بێت
که گهپانهوی بۆ نی یه له لایه خاوه لهپاش ئهوی بهیری دا یان پینش ئهوی رۆژێک
بێت که گهپانهوی نابێ، ﴿مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ﴾ هیچ پهنایهک نابێ بۆتان و
لهو رۆژه دا هیچ ئینکاری یهکتان پی ناگری و دان دهئین به تاوانهکانتاندا.

ئینجا روهی فرموده ئەکاته پیغهمبەر(ﷺ) دهفرموی: ﴿إِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ
حَفِظًا﴾ ئەگەر ئهو بی باوهپانه گوئی رایهلی ناکه و روو وهردهگێڕن ئیعه تۆمان رهوانه
نهکردوه به پارێزەرو کاربهدهست بهسهریانوه تا به زۆر باوهپان پی بیخی ﴿إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا
الْبَلَاءُ﴾ تۆ ههراگهیانددت لهسهرو تۆ ههلسه به فرمانی خۆت ئیتر تۆ گوناھیکت نابێ و
ههه ئهوان تاوانبارن. له زۆر شوین دا خوا جل جلاله ئهم تهوجیهی ئاراسته
پیغهمبەر(ﷺ) ئەکات تا بی ئارام نهبی له باوهپ نههینانی ئهوانه و غهم و پهژاره نهخوات
لهسهریان. ئینجا سروشت و تهبیعهتی ئادهمی روون دهکاتهوه بهمهی نه له خۆشیدا خۆیان
بۆ دهگری و لهکاتی تهنگیش دا ناویند دهبن. واته بهرگهی خۆشی دهگرن تا یاخی نهبن و
لهکاتی ناخۆشیش دا ئومیدهوار دهبن و بزائن ههروا هاتوه جیگای خۆشی و ناخۆشی یه،
کهواته با تهوازی خۆیان راگرن.

وَرِئَاءَ إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِثْرَ حَمَةٍ فَرِحَ بِهَا وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ يَمَاقِدَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ﴿١٨﴾ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنِشَاءً وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الْذَّكُورَ ﴿١٩﴾ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنثَاءً وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا إِنَّهُ عَلَيْهِ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾

ئەم جۆره سیفەتە بۆ جنس و تیرەى ئادەمى یە، واتە ئادەمى ئەم دوو جۆره یان ھەبە ئەک ھەموو فەردىكى ئاوايە. جا دەربارەى ئەو جۆره ئادەمى یە دەفەرموى: ﴿وَرِئَاءَ إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِثْرَ حَمَةٍ فَرِحَ بِهَا وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ يَمَاقِدَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ﴾ کاتى ئىنە بچەژین بە ئادەمى لەلایەن خۆمانەو بە بەزەبى خۆمان چاکە و نیعمەتێكى پى بەخشین خوش نوود و فەرھناک دەبى و کەشخەى پێو دەکات، ئەگەر نارەھەتى و کارى ناخۆشى دوچار ببى بەھۆى کردەوێى خۆیەو کە ئەبوو لەخۆى رق ھەلگى کەچى ئەو ئادەمى یە زۆر سەپلە و ناسو پاسىكى روون و ئاشکرایە و رەخنە لەخوا دەگى، بەلى ئەم جۆره ئادەمى یە بە ھەردوو جۆرە کە یەو زۆر ھەن.

ئینجا بەدواى ئەم شتە راستەدا ئەمە ئەھینى کە خوشى و ناخۆشى و بەش فراوانى و بەش بىراوى ھەمووی بە دەست خوايە، کەواتە با ھەموو کەس لەھەر حالێکدا ھەر دلى پەيوەندى بە خواوە بێت و ھەر چاوەروانى دەستى خوا بێت. نموونە ئەھینتەو بە بوونى ئەولادى زۆر و نەبوونى ئەولاد، دەفەرموى: ﴿لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ھەر بۆ خوايە و مولكى خوايە ھەرچى وا لە ئاسمانەکان و زەویداو خواوەنى و پادشایەتى ئاسمانەکان و زەوى ھەر بۆ خوايە ﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ ھەرچى بپەوى دروستى ئەکات ﴿يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنِشَاءً وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الْذَّكُورَ * أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنثَاءً وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا﴾ دەبەخشى بە ھەرکەسێک کە مەیلی ھەبى مینە و دەبەخشى بە ھەرکەس کە مەیلی ببى نیرینە یان بە جووت نیرینە و مینە و ھەرکەسێش ئەگىرى بە نەزۆک و ھیچ کامى پى نابەخشى ئەوێش لەبەر ئەوێە خوا خۆى ئەوپەرى رادە زانای دەسلەت دارە. مینەشى پێش خست کە ئەقامەکان بیزار بوون لى، ئینجا نیرینە کە پەسەندە بە لایانەو و نەزۆکى دواخست کە بیزاوە لای ھەمووان، ھەمووبارەکان مل کەچەبوئێراندە و مەیلی خواو ھیچ کەس رێگەى نییە و دەسلەلاتى نییە بەسەر ھیچ کامداو خۆى بە پێى زانینى خۆى ئەوانە دەکات و بە دەسلەلاتى خۆى بە جێیان دەھینى و ئەک دەفەرموى: ﴿إِنَّهُ عَلَيْهِ قَدِيرٌ﴾.

﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكْلِمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَآيِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ ۝٥١﴾ وَكَذَٰلِكَ أَرْحَمْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَنُ وَلَكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدَىٰ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝٥٢
صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ۝٥٣

نينجا له دوا دوايي سوره ته که دهگه پښتوره بولای میخوړ که چنډ جار باسی فېرمو
لیردها باسی ودهی دهکات که بریتی به له په یوهندی نښان خواو شو بهنده یانې که خوا
هملی بزاردون که به چ شپوهیه که شو په یوهندی به فراهم دیت؟ دلنیا یی نهکات له سر
به دی هاتنی له نښان خواو هم پښه مېره (ص) ده فرموی: ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكْلِمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا
أَوْ مِنْ وَرَآيِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ﴾ هر گیز نه بووه و نه گونجاوه بؤ هیچ که سینک
خوا قسمی له گهل بکات مگر به یهکی له سى باره:

۱- ﴿وَحْيًا﴾ بهم رهنګه خستوویه تیه دلی یوه و پښه مېره که زانیوویه تی و ناسیوویه تی که
لای خواوه بؤی هاتوه.

۲- ﴿أَوْ مِنْ وَرَآيِ حِجَابٍ﴾ یان له پهنای پمرددا وک رویدا بؤ موسا دهنگی کی بیست که
فېرموده که ی خواى دهگه یاند، شو دهنگی بیست له هممو لایه که وه به هممو
له شى.

۳- ﴿أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ﴾ یان فریشته یه کی نار دوه له وینه و شپوهی
که سینک دا نیت و وینه و شپوهه کی جوېره نیل که له حدیس دا ده فرموی جوېره نیل
بینی ۶۰۰ بالی هېوو یان له شپوهی پیاوړک دا وک له حدیسه سه حجه که دا که
عمری فاروق ده فرموی جارک له خزمهت پښه مېره (ﷺ) دانیشتبوون له ناکاودا
پیاوړک پوښاکینکی زور سپی له بردها بوو مووی زور رهش بوو هیچکام له نیمه

نەیدەناسی و هیچ شیوەی غەریب و سەفەریشی پێوە دیار نەبوو ئەو چەند پرسیارە ی کرد کە لە هەدیسە کەدا باس کراوە و بەناوبانگە. یان جاری لە وێنە و شیوەی دحییە کە لەبەیدا هات. ئەم سێ شیوەی باس فەرموو کورتە کە ی ئەمە یە بۆ هیچ کەس لە دنیا دا رووی نەداوە خوا روو بە روو قسە ی لەگەڵ دا بکات تەنانەت لەشەوی میعراجدا سەحیح لەسەر ئەو یە کە بە چاوی دل دیتوویەتی ئەک بەچاوی ئاشکرا لەم بارە یەو هە دیسی سەحیحی بوخاری و موسلیم هە یە کە دایکمان عایشە - خوا لی رازی بیّت - ئەگێرێتەو هە فەرموی: ﴿من زعم ان محمدا رای ربه فقد اعظم الفرية علی الله﴾ بینینی چا و هەر لە رۆژی دوا یی دا دەبیّت خوا بی بەشمان ئەکات لی ی آمین.

شاعیر و زانای کورد مەولەوی رحمە الله خۆش دەفەرموی - بەچاوی فانی ناوینە باقی باقی دەوینی باقی و تاقی - ئەو بوو شیوەی پە یو هەندی لەنیوان خوا و فرستادەکانی ﴿إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ﴾ بەراستی هەر ئەو خوا یە لی زانی کاردرستی زانیە بە ئەوپەری رادە ی زانی. هەر ئەو دەزانی کی شایستە و شیاوی ئەو یە هەر ئەو دەزانی بە چ شیوە یە ئەو بەهەر یە بگە یەنی بە هەرکەس کە شیاوی ئەو یە. بەراستی لوتف و میهرەبانی یە کە ی ئیجگار گەورە یە زاتی گەورە یی یە کە ی لە سنووری زەمان و شوین و مەکان لەگەڵ ئەو پە یو هەندی بکات لەگەڵ دروست کراوەکانی خۆ ی کە لە سنووری کات و شوین و مەکاندا ن. هەر لە دەست بەحری بی سنوور و بی پە یی ئەو دیت ئەو لوتف و بەخشینە!!

شیوەی پە یو هەندی یە کە ی باس فەرموو کە پێغەمبەری ئازیز (ﷺ) ئاشنایە پێ ی و ئینجا دەفەرموی: ﴿وَكَذَلِكَ أَرْحَمْنَا إِلَيْكَ رَوْحًا مِّنْ أَنرِنَا﴾ هەر بەو جۆرە شیوە وەحیمان کردە لات ئە ی پێغەمبەر رو حیک کە لە عالەمی ئەمرە لای ئیمە و بە لوتفی ئیمە یە بە کۆششی تۆ نی یە و تۆ چا وەرانی نەبوویت رو حیک و اتەقورئان کە گیان ئەخاتە دل و زیندووی ئەکاتەو هە لە کاتی کدا ﴿مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ﴾ تۆ نەت ئەزانی و ئاگادار نەبوویت بەو کتەبە و بەو ئیمانە

که پیت به خشرا چی یهو چۆنه؟ بهائی پیغمبهری نازیز زانیویهتی ئەم ئادهمی یهو داهینه ریکی هیه به لām ئەو زانینه جیاوازه له گەل ئەم زانینهی که نوورو رووناکی یهکه دهیبه خشی بهو بهنده یانهی که خوا خۆی ئیرادهی کردووه وهک دهفهرموی: ﴿وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ. مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا﴾ به لām ئەوهی که وهحیمان کرده لای تو گێرامان به نووریک که رینموونی پی دهکهین ههرکه سیك ویستبیتمان له بهنده کانمان.

ئینجا دنیایی ئەکات له سههر ئەوهو دهفهرموی: ﴿وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بهراستی تو ئەی پیغمبهر رینموونی دهکهیت بۆ رینگهی راست ﴿صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ رینگهی خواجه که ههر بۆ ئەوهو مولکی ئەوه ههرچی وا له ئاسمانه کان و ههرچی وا له زهویدا ﴿إِلَّا إِلَى اللَّهِ نَصِيرُ الْأُمُورُ﴾ با بزانی که ههموو کاروباریک ههر بۆلای ئەو دهگه پێتهوه، چونکه ههر ئەو خاوهن و مالیکه بۆ ههموو شتیك و ههر به دهست ئەوه ههموو شتیك له دنیاو له رۆژی دواپی دا.

ئا بهم جۆرو شیوه کهس نه دیوه ئەم سوهرته به فهرهی دواپی پی هینا و الحمد لله اولاد و اخیرا و صلی الله علی رسوله و حبیبه محمد و علی اله و اصحابه و ازواجه و اولاده و کل من سلك طريقه المستقیم.

له رۆژی ۱ ربیع الثانی ۱۴۱۸ بۆ جاری دووهم ئەم سوهرتەم تهفسیر کردووه که جاری یهکهمی دهست نووسه کهی خۆم ون بوو بوو.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ۱) وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ۲) إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۳) وَإِنَّهُ فِي أُمِّ
الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِّي حَكِيمٌ ۴) أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا
مُتْرَفِينَ ۵)

سوره تی (الزخرف) مهككهی بهو ۸۹ نایه ته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ئهم سورته هندی لهو نارهحتی و گری و لاری و دهمبازی و رهخانه نیشان ئهدات که
له لایهن بت په رسته کانه وه رووی نه کرده بانگه وازه که ی پیغه مبه (عزیز) له گهل چاره سرکردنی
قورئان بو نهو هموو ناله باری ئه وانه، چه سپاندنی بیرو باوهره راسته که ی خوی له شوینی
نهو هموو شته پړوو پوچه کوته په رستی یه ی که به دریزایی چند چرخ ته په ی دابوو له
میښک و دل و دهماغیاندا پشت به خوی گوره. ئه وانه هموو یه که به یه که پئی
که یشتین به روونی ته فسیریان نه که ینه وه، خوی گوره له یه کهم جاری سورته که موه سویند
نه خوات به قورئان له سر دووشت: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * حَمْدٌ * وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ *

﴿إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ سویند بهو کتیبه ی که روون و ره وانه چ و ته ی، چ
مه عناو مه بهستی سویند به وه: به راستی ئه کتیبه مان گیراوه به خوینراوه به زمانی
عهره بی، واته شیوه ی وینه که ی عهره بی یه و به عهره بی هینامانه خواره وه بو ئه مه ی وهری
گرن و تی بگن له مانا و مه بهسته که ی. له سورته ی «الشوری» دا چند هویه کمان باس کرد
بو هاتنه خواره وه ی ئهم نایینه عالمی یه له یه کهم جاره وه بو سر گلی عهره ب، گیرانی
مه که و دهوروبه ری به مکه زو نیشته جی بوی. ده ی کاتی ئه و گله عهره ب بوو ئه بی
سروش که ی خوا له شیوه ی زمانی عهره بی دا پئی یان بگه یه نری، چونکه خوی خاوه ن رهم
باوی همروا بووه له گهل بهنده کانی دا هر پیغه مبه ریکی ناردی بو سر هر گلی به زمانی
ئو گله ناردوویه تی بو ئه مه ی سروشته که یان بو روون بکاته وه به ئاسانی، وکو له

سوره تی ﴿ابراھیم﴾ دا نه فرموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا يَلْسَانُ قَوْمِهِ لِیُبَيِّنَ لَهُمْ﴾ نینجا پاش نه وه نایینه که چه سپاوو جیگیر بوو ناسان بوو گوږینی به زمانی تر جگه لهو زمانه ی که سروشتی پیغه مبره که ی پی هاتبوو. سویند له سهر خوروی دوهم نه مه یه له نایه ته دا: ﴿وَإِنَّهُ فِي أُولَى الْأَكْتَابِ لَذِیْنًا لَعَلَّی حَکِیْمٌ﴾ سویند بهو کتیبه روون و ناشکرایه نهو کتیبه - که قورثانه - بهرزو پایه بلنده له - لوح المحفوظ - یان له عیلمی نیمه دا له کاتیک دا پاریزراوه لای نیمه له گوږان، خاوهن حیکمه ته. واته هه موو کاروبریاری پر سوود و بهجی یه.

نهم دوو سیفه ته ی بو به کار هیئا کهوا نیشان نه دن قورثان زیندووه و مه به ست و کرده و ی هه یه، هره و کو وایش بی وایه، چونکه زور په یوه ندی تایبه تی هه یه له گهل نهوانی که خوایانی بو تایبه تی نه کن، نه یکن به پیشه و بو خوایان. فیری هه موو ویل و نوسولیکیان نه کات، نه یانکات به ناده میزادیکی دیاری و جیاواز له هه مووانی تر. سویند خواردنی خوی گه و ره له سهر پایه و راده بهرزی قورثان نیگجار به نرخي قورثان روون نه کاته وه، نیگجار گه وری نیم نیعمه ت و خه لاته گه وریه دهر نه خات که خوی گه و ره و به ره حم سهری ناده میزادی پی بهرزه کرده وه، به تایبه تی گه لی عهره ب که به زمانی نهوان ناردی، که واته له ووه نه ندازه ی گه وریی تاوانی نهوان روون نه بیته وه که پشت نه که نه نیم نیعمه ت و خه لاته گه وریه له بهر نه وه نهوا تاوان و بی نرخي یان نیشان نه دات و هره شه یان لی نه کات نه فرموی: ﴿أَنْتَضِرُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِفِينَ﴾ نایا له بهر نه وه ی نیوه کو مه ل و گه لیکن له تاوان و خراپه کاری دا روچوونه ته خواره وه و زیاده ره و ی نه کن، له بهر خاتری نه وه نیمه وازتان لی بهینن و نیم قورثانه تان لی بهرگری بکه ی و لیتان دور بخینه وه؟ واته نه خیر شتی واکه ی ن.

^۱ واته هه موو پیغه مبره رتکمان ره وانه کرده وه به زمانی گه له که ی خوی.

^۲ به دوو جوړی تریش ته فسیر کراوه ته وه: ۱. له ثیبن و عه باسه وه - خویان لی رازی بیت -: نایا و گومان نه بن نیمه چاوپوښتان لی نه که ین له گهل نه مه دانه و ی پیتان سپی تراوه به جیتان نه میتاوه. ۲. له (قتاده) وه - خوی لی رازی بیت -: نیمه واز ناهینن له بانگ کردن بولای نیم قورثانه با نه مانه گهل و کر مه لیک بن که زیاده ره و ی نه کن له تاوان و خراپه دا به لکو چند جار تیکراری نه که ینه وه بق نه مه ی نه و ی شایانی هیادیات بیت پی بکه ویتنه سهری و نه و ی گومپایی نه داته بهر هیچ به مانه ی نه میتی.

وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ ﴿٦﴾ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيِّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٧﴾ فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَى مَثَلُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٩﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠﴾

براستی زور جنگای سهرسورمانه که خوای گه‌وره بهم هه‌موو ده‌سه‌لآته بی سنووره‌وه، بهو هه‌موو بی پیووستی یه‌وه نا بهو جوړه لوتف بفهرموو له‌گه‌ل کو‌مه‌لیکی ناوا له ناده‌میزاد. گه‌وره‌ترین به‌رنامه و کتیبی خو‌ی بنی‌ری بویان، به زمانی خو‌یان ری‌گای هیدایه‌ت و خو‌ش به‌ختی هه‌ردو جیهانیان نیشان بدات، هه‌وال و به‌سهرهاتی گه‌له پیش‌ووه‌کانیان بو بگی‌ری‌ته‌وه، بیات‌رسی‌نی به وینه‌ی سزای تاوان‌باره‌کانیان، له‌گه‌ل نهم هه‌موو شته‌دا نه‌و کو‌مه‌له به‌د به‌خته سهر لی تی‌ک چووه، گوی نه‌گرن و پشتی تی بکن، له توله‌ی نه‌و گوی پی نه‌دان و پشت تی کرده‌دا نه‌وا خوای گه‌وره بی لوتفی خو‌ی نیشان نه‌دات دهر‌باره‌یان له‌گه‌ل بی نرخی وریسوا‌یی لای خو‌ی وه‌ره‌شه‌یان لی نه‌کات بهم فهرموده: ﴿وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ * وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيِّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ * فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَى مَثَلُ الْأَوَّلِينَ﴾

پی‌غه‌مبه‌ری زورمان ره‌وانه کردووه له ئوممه‌ت و گه‌له پیش‌ووه‌کان، هیچ پی‌غه‌مبه‌ری‌کیان بو نه‌هاتووه و گالته‌یان پی نه‌کردبی، هر پی‌غه‌مبه‌ری‌کیان بو هاتبی به درو‌زنیان داوه‌ته قه‌لهم، گالته‌یان پی کردووه، ئینجا ئیمه‌ش به‌ریادمان کرد لهو گه‌له پیش‌ووانه که‌سانی که له‌مان هیزو ده‌سه‌لآتیان به‌تین تر بوو، سهر گوزه‌شته‌ی نایابی نه‌و گه‌له پیش‌ووانه تی‌په‌ری و باسکرا له‌مه‌و پیش له قورئان دا. که‌واته نهم بی به‌روایانه نه‌بی چاوه‌پروانی چی بکن کاتی که به‌هیزتر له‌وان نه‌وه‌یان به‌سهرهات که به‌سهریان دا هات؟ نهم نایه‌ته وه‌کو هه‌ره‌شه‌یه بو بی به‌رواکان دل خو‌شی دانه‌وه و دل نه‌وایی پی‌غه‌مبه‌رو موسلمانانه به‌مه‌ی که خوا هر نه‌وان و نایینه‌که‌ی خو‌ی سهر نه‌خات، دو‌ژمنه‌کانی خو‌ی و نه‌وان به‌ریاد نه‌کات. نه‌و گه‌له بت په‌رسته بیرو باوه‌ری‌کی سه‌یریان هه‌بوو: له باری‌که‌وه باوه‌ریان بوو که خوا هه‌یه‌و نه‌و نهم هه‌موو ئاسمان و زه‌وی و گیانه‌له‌به‌رانه‌ی دروست کردووه به‌ته‌نیا، به گوی‌زه‌ی نهم باوه‌ره نه‌بوا‌یه ته‌نیا خوایان به‌پرستایه که‌چی له‌سهر نه‌و ری‌گه راسته نه‌بوون که هه‌موو ژیری و سروس‌تی‌کی ری‌ک و ساغ باوه‌ری پی‌ی هه‌یه، به‌لکو چند شه‌ریک و هاوبه‌شی‌کیان بو به‌ریار

ئەدا، ھەندى لەو مالأت و حوشترانەى كە خوا دروستى كردبوو بۆيان ديارى و تايبەتى يان ئەكردن بەو بئانەو، وەكو چەند باوەرى پەو پووجى تريان ھەبوو پىچەوانەى خوايەتى خوايە كە دانيان پىدا ئەنا، ھەروەھا ھەندى تر لەو شتە پەو پووجانەى لەم سورەتەدا باسى ئەكەين - إن شاء الله - جا لىرەدا خواى گەورە ئەو باوەر و دان پىدا نانەيان نیشان ئەدا لەگەل سەرەنجام و بەرھەمەكەى دا لەپاش ئەو تەمى يان ئەكات بەمەى كە بە گۆرەى سروشى رىك و راست بچولتەو، رەوشتىكى راست و رەوايان ھەبى بەرامبەر نازو نىعمەتى خوا بەسەريانەو ئەفەرموى: ﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْغَلِيْبُ﴾ سويند بەخوا ئەگەر پرسىار بكەيت لەوانە: ئايا كى ئاسمانەكان و زەوى دروست كردووە؟ بىگومان ئەلەين خوا دروستى كردووە كە زالە بەسەر ھەموو شتەى دا و ئاگادارە بە ھەموو شتەى، وا دەرئەكەوى لە وەلام دا ئەيانگوت ﴿الله﴾ وەكو لە شوينى تردا بەو جۆرە ئەفەرموى، چونكە ئەوان جگە لە ﴿الله﴾ ئەو ناو و سيفەتانەى كە ئىسلام ھىنانى ئەوان ئەيان ئەزانين، بەو جۆرە خاويان ئە ئەناسى بىر باوەرئەيان ھەبوو تىكەل لە راست و پەو پووجى زۆر زەبەندە. ئەوەى كە راست بوو وا دەرئەكەوى لە ئايىنى پاكى ھەزەرەتى ئىبراھىم و ئىسماعىلەو بۆيان مابوو، بەرە بەرە شتى تۆرەھات و پەو پووجيان لى زياد كردبوو.

ئەوەى كەوا ھەموو سروشتىكى پاك باوەرى پى ھەيە مابوو، كە برىتى يە لە باوەر بە بوونى خوايە بۆ ئەم بوونەو، چونكە ھىچ ماوە نى يە بۆ دان ئەنان بەو، بەلام ئەم باوەرەيشيان وەك قەسەى روت و ابو، چونكە باوەريان بەو سيفەتانە ھەبوو كە پىويستە بوونيان بۆ خوايەتى، باوەريان بە چەند شتى بوو كە دژى خوايەتى يە، ئەوا قورئان فەريان ئەكات، خاويان بە جۆرى كە شايانى خوايەتى يە نیشان ئەدات و پى يان ئەناسينى و ئەو شتانەى كە شايانى خوا نين دووريان ئەخاتەو و پاكى و بىگەردى خاويان لى روون ئەكاتەو، ئەفەرموى: ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ ئەو كەسە كە زالە و تواناى بى سنورى ھەيە و ئاگادارە ھەموو شتى ئەزانى كەسىكى ئەوتۆيە كە زەوى گىراو بۆ ئۆو بە جىگای ئارام و ژيانقان وەكو بيشكە. فەراھەمى ھىناو بۆ ئۆو لەو زەوى يەدا چەند رىگەيك بۆ ھاتوچۆيان، يان چەند رىگای گوزەران و رزق و رۆزى فەراھەم ھىناو بۆتان لەو زەوى يەدا بەلكو بەھوى بىر كردنەو لەم شتانەدا رىگەى راستى خوا وەرگرن و ھىدايەت و رىنموونى خوا بدەنە بەر. ئەمە كە خواى گەورە زەوى ئامادەكرد. بە جۆرى ئادەمىزادى تيا بچەوتەو شتىكى زۆر روون و ئاشكرايە لای ھەموو ژىرىك لە

ھەموو چەرڭ و چېنىڭ زانراۋە ھەريەكە بە شىۋەيەك ئەۋەى بۇ روون و ئاشكرايە. ئەۋانەى
 كە يەكەم جار ئەم قورئانەيان ھاتەسەر بە ئاشكرا بە پېئىش چاۋيانەۋە كە زەۋى ۋەكو فەرئ
 راخراۋە بەسەريەۋە ئەخۇن و ئەخۇنەۋە و پېئىدا ئەگەرېن، ئامادە كراۋە بۇ خانو مال و
 كشتوكال كەردن. بە كورتى: بە جۇرىكە كە بە رىكى ژيانى تيا ئەبىرئە سەر. زانايانى ئەم
 چەرڭ بە شىۋە و جۇرىكى قولتەر ۋەرى ئەگرن، رەنگە بۇ لەمە و پاش بە جۇرىكى جياۋان ئەو
 مەبەستە ۋەرگرن و تىى بگەن. زانايانى ئەم چەرڭ ئەلېن: ئەم زەۋى يەى كە ئىمەى لەسەر
 ئەژىن چەد بارو گۇرانى بەسەردا ھاتوۋە بەم جۇرە: لە پېئىشەۋە ئەم توپۇزەى سەرى بەردىكى
 رەقى وشك و بىرنگ بوو تا گەيشتە ئەم خۇلەى كە دەست ئەدات بۇ كشتوكال، ئاو پەيدا بوو
 بەسەريەۋە لە يەكگرتنى ھايدىرۇجىن و ئۇكسجىن لە جوۋلانەۋە و خولانەۋەى دا بە دەۋرى
 خۇى دا بە رادەيەكى ميانە و بە جۇرىك رادەى گەرمایى لە رۇژدا ئەگونجى لەگەل ژيان دا،
 ئەۋەندە چەسپان نى يە كە ئەو گيانلەبەرۋ شتانەى وا بەسەرپىشتى يەۋە ئارام نەگرى و
 بېپەرى و پىرئو بلاۋ بېيئەۋە بە بۇشايى فەزادا. ھەروەھا ھىزىكى راكىشەرى تىدا دروست
 كەردوۋە بەھۋى ئەۋەۋە تەبەقى لە ھەۋاى راگىر كەردوۋە بە چوار دەۋرى دا، چونكە بىى ھەۋا
 ژيان ناگونجى لە زەۋى دا، ئەو ھىزە راكىشەرى لە رادەيەك دايە كە يەك ئەكەۋى لەگەل
 ھىزى پال پىۋەندەدا كە پەيدا ئەبىى لە جولان و خولانەۋەى زەۋى، بە جۇرىك پارىزگارى
 گيانلەبەرۋ شتەكان ئەكات لە پەرىن و پىرئو بلاۋ بوۋنەۋە، گيانلەبەرەكان ئەتوانن بگەرېن و
 ئىشوكارى خۇيان بگەن، ئەگەر ھىزە راكىشەرىكە رادەى زياتر بوۋايە ھەموو گيانلەبەرۋ
 شتەكان ئەنۋوسان بە زەۋى يەۋە و جولان و ھاتوچۇيان بۇ نەئەكرا مەگەر بە زۇر زەحمەت.
 لە بارىكى ترەۋە ئەگەر زەختى ھەۋا بەھىزتر ئەبوو ئەو كاتە ھەموو شتەكانى ئەنۋوساند بە
 زەۋى يەۋە تا پان و پلىشى ئەكەردەۋە، ئەگەر رادەى پالەپەستۇ سووك تر بوۋايە لەۋەى
 ئىستا سنگ و دەمارەكانى لاشەمان ئەتەقى يەۋە. ھەروەھا يەكى تر لەو شتانەى كە خۋاى
 گەرە لەم زەۋى يەدا فەرەھەمى ھىناۋە بۇ ژيانى ئادەم ئەم ئەندازە ئاۋەيە كە دروستى
 كەردوۋە ئەندازە قەبارەى لە رادەيەك دايە بەسە بۇ ھەلمۇرىنى ئەو ھەموو ھەلم و غازە ژاراۋ
 يانە كە پەيدا ئەبن لەسەرۋ ناو سك و لای ژوۋروى زەۋى دا، ھۇيەكى تر بىرىتى يە لەم ھەموو
 گياۋ درەخت و سەۋزە، واتە بۇ ھاۋتايى كەردن لەنئوان ئەو ئۇكسجىنەى كە دەرى ئەدەن
 لەگەل ئەۋەى كە گيانلەبەر ھەلى ئەمۇى، ئەگەر ئەم سەۋزەۋاتە نەبوۋايە پاش ماۋەيەك
 گيانلەبەرەكان ئەخنكان.

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يَقْدَرُ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيِّتًا كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١١﴾ وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفَلَاحِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ﴿١٢﴾ لَيْسَتُوا عَلَى ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿١٣﴾ وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿١٤﴾

ئەمانەتی کە گوتراو زۆری تریش ھەیە نەگوتراوە و نەگونجی زۆر زۆر شتی تریش ببی کە لەمە و پاش دەرکەوی ئەمانە ھەموو لەگەڵ ئەوەی کە یەکەم چین زانیویەتی لە مەبەست بەم نایەتە، ئەمانە ھەموو شایەتی ئەدەن لەسەر توانا و دەسلەت و زانیینی تیرو تەواوی ئەو خواپەیی کە ئاسمان و زەوی دروست کردووە، بەھۆی ئەوەوە دل و دەروون ھەست ئەکات بە حیکمەت و دەسلەتای ئەو کەسە کە ئەم ھەموو شتەیی دروست کردووە و ریکی و کۆمەکی خستۆتە نێوانیان، بەمەیی کە ئەم جیھانەیی لە خۆپاییی دروست نەکردووە، وازی لی ناھێنری بی لی پرسینەو، بینگومان بیرکردنەو بەم جوړە رینمونی دل ئەکات بۆلای خوای ئەم بوونەوەرە، پاش ئەوەی خستییە پیش چاو ئامادەکردنی زەوی بۆ ژیاانی ئادەمی و فرامەم ھینانی رینگای ژیان تییدا ئەمجار ھۆی پەیدا بوونی گیان و گیان لەبەران نیشان ئەدات، ئەفرموی: ﴿وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يَقْدَرُ﴾ ئەو خواپە کەسیکی ئەوتۆیە کە لەلای ئاسمانەوہ ئاوێکی ھیناوەتە خواروہ بە ئەندازەییکی دیاریی کراو بەجوړی بە شینوہی گشتی بەس بێت بۆ کشتوکال و باغ و میوەھات و خواردنەوہی ئادەمی و ئازەل و گیانلەبەرانی تر، بەلی لە ھەندێ جاردا لە ھەندێ ولات دا بی بارانی روو ئەدات یان لافاو ویرانی ئەکات ئەوھیش ھەر ئەندازە دیاریی کراوہکەییە لای خوا بە گوێرەیی زانی و حیکمەتی خوێ ئەم ئاوہ جوانە کە یەتە خواروہ ھەموو کەس ئەیناسی و ئەیبینی، بەلام زۆرەیی خەلکی ئەم شتە نایابە ئەبینی بی بیداری و بیرکردنەوہ لی ی، لەبەر ئەوہ ئولفەتی لەگەڵ دا گیراوہ. بەلام ئەو دلە کەوا زیندووہ لەگەڵ خوادایە ھەرچەند جار ببینی ھەر لە پیش چاوی تەو تازەییە و کۆن نابێ. ھەموو جارێک بیری لی ئەکاتەوہ، سەری لە کرداری خوا سوڤ ئەمینێ، ئەو گەرم و گوپی یە کە ھەیتە دەربارەیی ئەو شتە نایابە ھیچ کەم نابیتەوہ بەمەیی کە ئەو بارانە ھەر ئاوہکەیی زەوی یە بەھۆی تیشکی خۆرەوہ ئەبیت بە تەم و ھەلم و بەرز ئەبیتەوہ و کۆ

ئەبىتتەۋە تەپە ئەدات ئەم جارە بەو جۆرە ئەيكاتە خوارەۋە، بەلكو بە بىر كىرەنەۋە لەۋە
 ئىجگارى لە پىش چاۋى ناياب تر ئەبىت، زياتر سەرى سوپ ئەمىنى لە كىردارى خوا، چونكە
 بىر ئەكەتەۋە لە دەسلەتلى ئەو خاۋىيەى كە زەۋى دروست كىردوۋە ئاۋى تىدا فەراھەم هېنا،
 ئەم جار گەرمى بەسەردا زال كىرد تا بىكات بە تەم و ھەلم. ئاۋى بە جۆرىك دروست كىردوۋە
 كە دەست ئەدات بىت بە تەم و ھەلم، ئەۋىشى وا دروست كىردوۋە كە بەرز بىتتەۋە بەھۋى
 باۋە يەك بگىرت و تەپە بدا لەو رادەدا بىتتەۋە، ئەم جار كارەباى دروست كىرد و تىكەلى
 ئەو تەم و ھەلمە ئەبى و ئەبىتە ھۋى ھاتنە خوارەۋەى ئەو بارانە لەگەل چەند ھۋىيەكى تردا
 ھەموۋى ھىچ دەسلەتلى كەسى تىدا نى يە جگە لەخۋاى گەرە، كەۋاتە ھەر دلى زىندوۋ
 بىت بە زانىارى باۋەر ئىمانى ھەتا بىت بەھىزتر ئەبىت، ئەو دلانى كە بە زانىارى دور
 ئەكەۋنەۋە لەخۋا ئەو دلانە مردوۋ و زىندوۋ نىن، لەراستى دا ئەۋانە زانا نىن بەلكو
 كۆكەرەۋەى زانراۋانى زانايان، ئا بەو جۆرە ئەو بەرھەمە نايابەى قودرەتى خۋى نىشان
 داين ئەمجار ئەيكات بە دەلىل و نىشانەيەكى روۋن لەسەر زىندوۋ بوۋنەۋە، ئەفەرمۈى:
 ﴿فَأَنْشَرْنَا بِهِ، بَلَدَهُ مَيْتًا كَذَلِكَ نُخْرِجُكَ﴾ بەھۋى ئەو ئاۋەۋە ولاتى مردوۋى وشكىمان زىندوۋ
 كىردوۋەتەۋە، ھەرۋەھا وىنەى ئەو زىندوۋ كىردنەۋە، ئىۋەش زىندوۋ ئەكەينەۋە لەو
 گۆرەكانتان دەرئەھىنرەن، چونكە ئەو كەسەى يەكەم جار زىندوۋى دەرھىنا لەزەۋى ئەتۋانى
 دوۋبارەى بىكاتەۋە لەرۋى دۋاى دا بە ئاسانى.

يەكى تر لەو بىرۋە باۋەر پوچانەى كە بت پەرستەكان دايان ھىنا بوۋ بىرىتى بوۋ لەۋە:
 ئەو حۋشترۋ ھەيۋاناتەى كە خوا دروستى كىردوۋە بۇ ئادەمى، ژىر بارى كىردوۋە بۇيان، ئەو
 ئەفامانە بەشىكىيان دائەنا بۇ خوا، بەشىكىيان دائەنا بۇ ئەو شتانەى كە كىردبوۋيان بە شەرىك
 و ھاۋبەشى خوا، ئەۋا خاۋىش ھۋى دروست كىردىيان باس ئەفەرمۈى: ﴿وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ
 كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ * لَسْتُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ ذِكْرًا يَذْكُرُوا يَغْمَرُ رَبُّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا
 سُبْحَنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ * وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَسُقُورُونَ﴾ ئەو كەسەى كە ئاسمانەكان و
 زەۋى دروست كىردوۋە زاتىكى ئەۋتۋىيە كە ھەموو جۆرە شتەكانى دروست كىردوۋە لە ھەموو
 گىيائەبەرەن، تەنەنەت ھەموو ئەو خەلىپەنەش كە گىيائەبەرەكانى لى پەيدا ئەبن، چونكە
 ئەۋانىش ھەلگىرى ئەو شتانەن كە تايىبەتىن بە نىرو مئۋە، بەلكو نىرو مئۋى بىنەرەتى ھەموو
 بوۋنەۋەرە نەك تەنھا گىيائەبەرەن بە گۈيرەى ئەۋە كە بوۋنەۋەر ھەموو لە زەرە پىك ھاتوۋە
 زەرەپەش لە ئەلىكتروۋ و نىۋوتروۋ پىك ھاتوۋە، ھەرچۈن بىي بۇ گىيائەبەر ئاشكرايە، ئەو

خوابی که هه موو ئه و جوړه شتانه ی دروست کردوه، گپړاویه تی بو ئیوه و ژیر باری کردوه بۆتان شتی که سواری پی بکه نیتړ چ ولاخی سواری یان پاپوړو که شتی، ئه مانه ی بو ئیوه فه راهم هیناوه بو ئه مه ی نارام بگرن و به سر پشتیانه وه دامه زړین به خوشی و کامه رانی، ئینجا له و کاته دا که نارام نه گرن و دانه مه زړین بیر نیعمه تی په روه ردگار تان بکه نه وه به دل و به ده میش دانی پیندا بنین و سوپاسی بکه ن له سر ئه و نیعمه ته گه وړه و بلین: پاک و بیگه ردی و بی له که یی له هر عه یی بو که سیکه که ئه مانه ی ژیر بار کردوه بو ئیمه، ئیمه توانامان نه بوو ئه مانه ئاوا سر شوپو ژیر بار بکه ن، بیگومان ئیمه نه گه رینه وه بو لای په روه ردگار مان له روژی دوا یی دا.

خوای گه وړه لیرو له چهند شوینکی تردا ئاده میزاد بیدار نه کاته وه به مه ی که هه لبرژراون له ناو هه موو بوونه و مر دا، کراون به جینشین له زهوی دا، کاروباری جیهان و ژیانان خراوته ژیر ده ست له بهر ئه وه ئه م بوونه و مره به ئاسمان و زهوی و ئه وه ی له نیوانیان دایه هه مووی زه لیل و سر شوپ کردوه بو ئاده میزاد، ئینجا وه کو ئاوا بیداریان نه کاته وه، ئه و هه موو نیعمه ته یان نه خاته پینش چاو هه روه ها ته می و ئاموژگاریش یان نه کات که هه لوینستیان به رام بهر ئه و لوتف و ئه و هه موو چاکه ی خوا به م جوړه بی، سهری شهرم و حه یا بو په روه ردگاریان دابخه ن و سوپاسی بکه ن. به بینینی هه موو نیعمه تی خویان بیر بکه و یته وه، بیر بکه نه وه که ئه م هه موو لوتف و نیعمه ته سه رانه سر رحم و به زه یی یه، ئه مان توانای ئه و یان نی یه که به سوپاس کردنیش به رام بهری بکه ن، ئه و کاته هه موو نیعمه ته کانی خوا به کار نه هینن له ره زامه ندی خوا دا، شهرم نه که ن له به کاره ی نانیان له گونا هو نا په زایی خوا دا، هه موو کاتی مه ترسی روژی دوا یی له دلایان دا نه بیت. به راستی زور جیگه ی سه رسوپرمانه که نه بینین هر که سی چاوه پروان و موچه خوړی یه کی بیت به هه موو جوړه ول نه دات بو راگیر کردنی دلی ئه و کار به ده سته ی، زور مه ترسی هه یه له وه ی روژی له روژان شتی بکات دلی بره نجی و نانه که ی بری، به لام به رام بهر به خوا هر ه یچی به خه یالدا نایه ت، یان نه گه ر بیت شتیکی وا نی یه، ئه وه چ هویه کی هه یه جگه له وه ی که نیمانی هر نی یه، یان نه گه ر بی زور بی هیزو لاوازه، خوا په نامان بدات.

وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾ أَمْ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ
وَأَصْفَنَكُمْ بِالْبَنِينَ ﴿١٦﴾ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ
كَظِيمٌ ﴿١٧﴾ أَوْ مِنْ يَتَشَأُ فِي الْحِلْيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ﴿١٨﴾ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ
هُمْ عِنْدَ الرَّحْمَنِ إِنْسَاءً أَشْهَدُوا خَلَقَهُمْ

یه کی ترله ویرو باوهره پووجهی له ناو بت پرسته کان دا هه بوو نه وه بوو که مه لانیکه یان
نه پرست، لایان و ابوو که کچی خوان!! نهوا قورنان باسی نهکات و روونی نهکاته وه که
شتیکی پپو پووج و بی جی یه به جوژی بهریان لی نه بریتنه وه بهر نهنگاری نهو باوهره بی جی
یه یان نهکات له هه موو بارو روویه که وه، به گویره ی تیگه یشتن و باوهری خو یان له گه لایان
نه دوی، نه یشیان ترسینی به پاشه پوژی سهختی نهوانه ی که باوهریان وهکو نه مان و ابووه له
گهله پیتشووه کانداله یه کهم جاره وه دهست پی دهکات که باسی بی جی و ناوهوایی نهو
باوهره پووجه، به مه ی که کوفریکی ناشکرایه، هیچ پینچ و په نایه کی تیادا نی یه، نه فهرمو ی:

﴿وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا﴾ بت پرسته کان هندی له بنده کانی خویان بریار داوه به بهش و
پارچه یه له خوا، باوهریان به وه هیه، واته باوهریان واته که مه لانیکه کچی خوان، ناشکرایه
روژه ی هه موو که سی پارچه یه که لی ی، که واته ری که ناوبردنی روژه به پارچه. به پارچه
ناوی برد، چونکه نهو وشه یه روون تره بو گه یاندنی نه گونجاوی باوهره که یان، له بهر نه وه
هرچی پارچه ی هه بی نه بی دروست کراو بیئت، هرچی دروست کراو بیئت نابی خوابی،
نهوانیش باوهریان بوو به بوون و خویه تی خوا. که واته نهو وشه نه فامیان روون تر نهکاته وه
وهک وشه ی ﴿عباده﴾ یش هر روونی نهکاته وه، چونکه مه لانیکه به بنده یه کن وهکو نهو
هه موو به بنده یانه ی تره، که واته به چی نهوانه جو ی نه که نه وه له هه موو به بنده کانی ترو نه م
پایه و پله به رزه یان نه دهنی جگه له وه یش به بنده یه تی و روژه یه تی کو نابنه وه پیکه وه،
چونکه به بنده نه بی دروست کراو بیئت، روژه چونکه بهش و پارچه یه که نابی دروست کراوی
باوکی بیئت، که واته کوفره که یان زور روون و ناشکرایه وهکو نه فهرمو ی: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ

مُبِينٌ﴾ به راستی ناده می واته نهوانه یان که باوهریان هیه کافریکی زور روون و ناشکرایه یان
زور به دنمه که ودان به راستی دانانی، حق دانه پوشتی و چاوله بهری چاکه ی خوانییه.

ئەو بت پەرستانە زۆر بېزار بوون لەمەى كچيان بېى، بە عارىكى زۆر گەورەيان دانەنا، لەگەل ئەودا ئەمەى كە بە عاريان دانەنا بۆ خويان رەوا ئەبينى، جا بە گوێرەى ئەو باو و تىگەيشتنى خويانە قورنان لەگەليان ئەكۆلێتەووە و ئەيانباتەووە بە خويان دا، بە شىوێى بېزارى و لاقرتى كردن بە پېرپووچى داواكەيان پرسیار ئەكات ئەفەرموى: ﴿أَرَأَيْتُمْ إِنَّمَا يَخَلْقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَكُمْ بِالْبَنِينَ﴾^۱ ئايا خوا لەناو دروست كراوەكانى خۆيدا كچ بۆخۆى بېزار ئەدات و هەلى ئەبژێرى، كۆپ تايبەتى ئەكات بە ئىووەووە هەر بە ئىوێى ئەدات؟ نەخىر شتى وا ناكړى و نەگونجاو، ئايا چۆن ئەوانە تا ئەو رادەيە بى شەرم و بى ئەدەبن شتى بۆ خوا بېزار ئەدەن كە خويان زۆر لى بېزارن تا ئەو رادەيەى كە ئەفەرموى: ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِمَا صَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾ يەكى لەوان كاتى هەوالى بدرىتى بە پەيدا بوونى ئەوێى كە بۆ خواى خاوەن رەحم و بەزەيى بېزار ئەدات - كە شتىكە زۆر سەر سوپەينەریشە - كاتى ئەو هەوالەى بدرىتى، واتە پى بلىن كچتان بوو، لە بېزارى و ناخۆشى ئەو هەوالە رووى رەش دانەگيرسى و سەرى خەجالەتى دانەخات و دلى پەر ئەبى لە داخ و خەفەت و پيش ئەخواتەووە ناوى نابا، كەواتە هېچ نەبى شتىكيان بېزار بدايە ئەوەندە خويان لى بېزار نەبن. واتە ئەو باوەرەو داواى ئەوانە زۆر جىگای بېزارى يە، جىگەى سەرسوپمانە، ئايا چۆن باوەرپى وا نەفامانەيان هەيە!!

۱- پارچە و بەش بۆ خوا بېزار ئەدەن.

۲- ئەو پارچانەيش بەندەو دروست كراوى خوان.

۳- لەناو دروست كراوەكانى دا تيرەيە ئەكەن بە پارچەى كە رادەى پەست ترە لايان لەوێى بۆخويان رەوا ئەبينن.

۴- خويان لەو تيرە ئەوەندە بېزارن بە بوونى خەجالەت و سەرشۆر ئەبوون، روويان نايەت

خويان دەرخەن وەكو لە سورەتى ﴿النحل﴾ دا ئەفەرموى: ﴿يَتَوَرَّى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ

بِهِ أَيُّسِيكُمُ عَلَى هُوْبٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ﴾^۲.

^۱ وشەى (أم) موفقه تيعەيە وەكو چەند جار كوترا ئەو كاتە بە مەعنا (بل) (أ) پرسیارەو (بل) بۆ دەست پێكردنە بە كەلامىكى سەريەخۆ.

^۲ واتە خۆى دانەشارى لەو كۆمەلەى تىپيدا بەر خراپى ئەو هەوالەى پى دراو، لەدلى خۆيدا ئەلى ناخۆ چى لى بكات، ئايا نەيكۆئى بە ريسوايى بيبەلێتەووە، يان زیندە بەچالى بكات.

ئەو بت پەرستانە ئەولادى مېنىنەيان نەئەرىست لە چەند روويەكەوه:

۱- مەترسى يان ئەكرد كە دووچارى بى ناموسى بىن و بەهوى ئەوموہ خویشيان بى نابروو سەرشۆر بىن.

ب- غەمى ئەركى بەخىو كردنيان.

ت- زۆر كەشخە و شانازى ئەكرا بە دووشت:

۱- نازايى و چالاكى لە شەپو شۆردا.

۲- قسە زانى و خوتبە دان لە كۆبوونەوه و مونا سەبات دا.

بۆ ئەم دوو شتە نۆرىنە بەكارىەت، زۆر بە ناياب هەلئەكەوى لەناو ئافرەت دا يەكى دەست بدات بۆ ئەو دوو مەبەستە، جا لێرەدا بى شەرمى و بى ئەدەبى يان روون ئەكاتەوه كە لەم بارەيشەوه بە گوێزەى باوو تىگەيشتنى خويان شتە بى نرخەكە كە خويان نايانەوى بۆ خواى بېيار ئەدەن، ئەفەرموى: ﴿وَمَنْ يُنْفُذْ فِي الْحَيَةِ وَهُوَ فِي الْخَصَارِ غَيْرُ مُبِينٍ﴾ نايە كەسى بېيار ئەدەن بۆ خوا كە پەرەردە ئەكرىت و پى ئەگەيەنرى لەناو خشل و زېرو نازو نيعمەتدا، لەكاتى ئاژاوه و موجدەلەدا ناتوانى داواو مەبەستى خوى روون بكاتەوه، واتە لى نەماتوو نەزان و نەقامە و بى نرخە؟ ياخود نايە بۆ خوى شتى وا دانەنى كە حالى بەو جۆرەيه؟ ئا بەم جۆرە قورئان لەگەل ئەو بت پەرستانەدا ئەكۆلئەتەوه، بەجۆرى بەرودواى لى گرتن. بردنەوه بە خويان دا، رىگەى قسەيان نەما، چونكە بە گوێزەى باومرو تىگەيشتنى خويان لەگەليان دا دواوه، لەكاتى تەمى و نامۆزگارى و موجدەلەدا ئەو رىگايە بەكارترين و سەرکەوتوو ترين رىگايە. چونكە ھەر بە باومرو قسەى خوى پەكى ئەخەيت. ﴿وَجَعَلُوا أَلَمَلِكَةَ الَّذِينَ مُمْ عَبْدُ الرَّحْمَنِ إِنَّمَا أَشْهَدُوا خَلَقَهُمْ﴾ ئەم جار لەبارى ترەوه لەگەليان ئەكۆلئەتەوه كە لە خويانەوه دەم ئەكوتن نايە بە چييدا ئەزانن و باومريان وايە كە مەلانىكە مېنىنەن، ئەفەرموى: نايە ئەوانە بە ديارەوه بوون كە خوا مەلانىكەى دروست كرد تا بزائن مەلانىكە بەو جۆرەن كە ئەوان ئەيلين؟ چونكە شتى وا بە بينين ئەزانرى، خو ئاشكرايە و خویشيان شتى وا ناتوانن بلين، كەواتە زۆر نەقامن، بۆ ئەوه چاكن بەو جۆرە نەقاميان دەربېرى و بە لاقرتەوه ئەو پرسىارەيان دەربارە بكرى، ئەمانە لە خويانەوه بى بينين و بەلگە ئەو داوايان ئەكردو شايتيان لەسەر ئەدا،

سَكَنْتُمْ شَهَدْتُمْ وَتُسَلُّونَ ﴿١١﴾ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَالَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ

هُمْ إِلَّا يَحْزُنُونَ ﴿١٢﴾ أَمْ أَلَيْسَتْ لَهُمْ كُتُبًا مِّن قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ ﴿١٣﴾

لهبر نهوه قورئان نهو هه‌ره‌شه سه‌خته‌یان لی نه‌کات ﴿سَكَنْتُمْ شَهَدْتُمْ وَتُسَلُّونَ﴾
بینگومان نهو شایه‌تیه‌یان له‌سهر نه‌نووسری و پرسیاریشیان لی نه‌کری له‌روژی دواپی دا.
دواپی نهوه بهو جو‌ره دواو به‌ریان لی گه‌را، پ‌پ‌پ‌و‌چی باوه‌ره‌که‌یان روون کرایه‌وه،
هیچیان به‌ده‌سته‌وه نه‌ما، ئینجا نه‌یان‌و‌یست به‌م عوزرو به‌هانه‌یه خو‌یان رزگار بکه‌ن: ﴿وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ﴾ نه‌لین: نه‌گهر خوا بی‌و‌یستایه ئیمه نه‌م مه‌لانیکه‌تانه‌مان نه‌مه‌پرست،
واته خوا خو‌ی نه‌زان‌ی و ده‌سه‌لاتی هه‌یه، ماتول به‌رگری یان نا‌کات نه‌لبه‌ته به‌وه رازی یه...
نه‌وا نه‌م به‌هانه‌یشیان به‌تال نه‌کاته‌وه، نه‌فه‌رموی: ﴿مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَحْزُنُونَ﴾
نه‌مانه له‌خو‌یانه‌وه نه‌و قسه‌یه نه‌که‌ن هیچ نازان و نا‌گیان له‌وه نی یه که خوا ئیراده‌ی
نه‌وه‌ی کردبی، ئایا له‌چی یه‌وه له‌کو‌یوه نه‌و قسه‌یه نه‌که‌ن به‌گو‌تره‌کاری، درو نه‌که‌ن،
شو‌ینی گومان و خه‌یالاتی خو‌یان که‌وتوون، به‌لی نه‌مه راسته هیچ شتی که‌پیدا نابیت و رو
نادات له‌ه‌ردوو جیهان دا به‌ئیراده‌و خواهی‌شی خوا نه‌بی چاک بی، یان خراب. به‌لام یه‌کی
له‌و شتانه‌ی که‌خوا ئیراده‌ی کردوه نه‌مه‌یه که‌ئاده‌می وا دروست کرد که‌ده‌ست نه‌دا بو
هیدایه‌ت و گو‌م‌پ‌ایی، بو‌ئیمان و کوفر، ده‌سه‌لاتی داوه‌تی به‌سهر نه‌مه‌دا: کام ریگه‌یان بداته
به‌ر، داواپی لی کردوه که‌ریگه‌ی هیدایه‌ت و ئیمان بگری و رای نی یه له‌کوفر و گو‌م‌پ‌ایی
یه‌که‌ی، ئاده‌می نا‌گای نی یه له‌خواه‌یشه‌که‌ی خوا، به‌لام نا‌گای هه‌یه له‌وانه‌ی رای لی یه‌تی،
یان قه‌ده‌غه‌ی کردوون، نه‌وانه‌ی به‌م روون کردنه‌وه‌یه کو‌ل ناده‌ن هه‌ق وایه ده‌ست بگری به
لیدان و سزایان نه‌گهر قسه‌یان کرد پ‌ئیان بلیت من ده‌سه‌لاتم چی یه، خوی وای کردوه.
﴿أَمْ أَلَيْسَتْ لَهُمْ كُتُبًا مِّن قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ﴾ ئایا پ‌ئیش نه‌م قورئانه ئیمه کتیب‌یکمان پ‌یداوون
تا نه‌وان ده‌ستی پ‌یوه بگرن و بی‌که‌ن به‌پال پشت بو‌خو‌یان بو‌نه‌و عه‌قیده و باوه‌ره‌ی که
وان له‌سهری. دیاره شتی وا نی یه، که‌واته بی هیچ مانه‌وه،

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾ وَكَذَٰلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ أُولَٰئِكَ جِئْتُكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٢٤﴾ فَانقَمْنَا مِنْهُمْ قُلُوبًا قَلِيلًا ﴿٢٥﴾ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٦﴾

جا لیږدهدا که هیچ نه‌ما لاسایی و شوین کهوتنی کویرانه‌ی باووبایر نه‌گرن به ده‌سته‌وه
 وه‌کو نه‌فهرموی: ﴿بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّهْتَدُونَ﴾ بت په‌رسته‌کان نه‌یان
 گوت: ئیمه باووبایری خو‌مانمان ده‌ست کهوتووه له‌سهر ریگه و نایینی، بی‌گومان ئیمه
 له‌سهر ری‌بازو رچه‌ی نه‌وان نه‌پوین و ری‌نموونی له‌وانه‌وه وه‌رته‌گرین. ثم قسه جگه له‌وه‌ی
 که بی پالپشت و بی نرخه جی‌گای گالته و لاقرتی پی‌ کردنیشه، چونکه شی‌وه‌ی شوین
 کهوتنیان به کویرانه بی‌ نه‌می بزاند خه‌ریکی چین و بو کوی نه‌چن؟ وه‌کو پارچه مینگل و
 نازه‌لی وان بدرینه به‌رو بو کوی بیرین مل بنین بی‌ نامانج و بی‌ مه‌به‌ست برون.

نی‌سلام که نایینی نازادی و بیر و هست و هو‌شه به شتی وا رازی نی‌یه، تو‌له‌ی سه‌خت
 نه‌سینن له‌وانه‌ی که ری‌گای کویرانه‌ی وه‌ما نه‌ده‌نه به‌ر ته‌نانه‌ت ره‌وا نادا کویرانه شوین
 نایینی پاکی نی‌سلامیش بکه‌ویت، به‌لکو نه‌بی به‌ ده‌لیل و به‌لگه به‌هیزه‌کانی دل‌نایایی
 ته‌واوت ببی. نینجا دل‌خو‌شی و دل‌نه‌وایی پی‌غه‌مبه‌ر(ﷺ) نه‌کات به‌مه‌ی که له‌ نومعت و گه‌له
 پی‌شووه‌کانیش دا شتی وه‌ما گوتراوه، نه‌مانیش نه‌ترسینن به‌ وینه‌ی پاشه‌پو‌زی سه‌ختی
 پی‌شووه‌کان که کویرانه شوین نایینی به‌تالی باووبایریان کهوتن، نه‌فهرموی: ﴿وَكَذَٰلِكَ مَا أَرْسَلْنَا
 مِن قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ﴾ * قُلْ أُولَٰئِكَ جِئْتُكُمْ

يَا هَذَى مِمَّا وَحَدَّثْتُمْ عَلَيْهِ ءَابَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ * قَالَتْ قَمَنَّا مِنْهُمْ فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١٠٠﴾

هەروەها لە پێش تۆ هەر پێغه مەبەریک و ترسینەرێکمان رەوانە کردبێ لە هەر شارو ولایتێک دا، ئەوانەى کە خاوەنى نازو نىعمەت بوون لە دانیشتوان، زۆر چووبوونە خوارەو لە ئارەزووى خۆیان دا، ئەوانە ئەیانگوت: بێگومان ئێمە باوباپیری خۆمانمان دەست کەوتوو لەسەر رینگەو ئایینیەک، ئێمە پەیرەویان ئەکەین لەسەر ئەو رینگەو ئایینیەیان، ترسینەرە کە پێى گوتوون: ئایا ئێوە هەر شوینی ئەوان ئەکەون؟ لەگەڵ ئەمەدا ئەگەر من رینگاو ئایینیکی راست ترم بۆ هێنابن لەوەى کە باوباپیرتانى لەسەر بوو!! لەوەلامدا ئەیانگوت: بە تحقیق ئێمە باوەرمان نی یە، کافرین بەو ئایینیەى ئێوەى پێى رەوانە کراون، واتە باراست تر بێت لەوەى باوباپیرمانى لەسەر، ئێنجا بەهۆى ئەووە تۆلەمان لى سەندن بە بەریاد کردنیان هەریەکە بە جۆرە سزاو نازاریک، وەکو قورئان باسیان ئەفەرموی لە سەرگوزەشتەکانیان دا، ئێنجا تۆیش سەرنج بدە، ئایا چۆن بوو پاشەپۆژی سەختى بى ئیمان و بى باوەرەکان؟!

قورەیش ئەیانگوت ئێمە لە ئەوەى(ئىبراهیم) ین - ئەمە راستە بێگومان - چونکە ئىبراهيم(عليه السلام) زۆر بە روونى بێگەردو غوبار باوەرى تاق و تەنیاى خواى روون کردووە، هەر لە پیناوى ئەو باوەرە پێرژەدا دەستى نا بە هەموو شتێکەرە کە لەم جیهانەدا خۆشەویستە و هەولێ بۆ ئەدرى: تەرکی باوک و کەس و کارو قەوم و خویش و مال و خاک و وەتەنى کرد دواى ئەو دووچارى سزاو نازارو ئەشکەنجە بوو لە لایەن ئەو بت پەرستانەو تا ئەو رادە مەنجه نىقیان بۆ چنى بەلام خوا یارمەتى دا وەکو لە چەند شوینی لە قورئان دا باسى ئەفەرموی: جا لێردەدا ئەوا خواى گەرە بە کورتى ئایینی پاکی ئىبراهيم نیشان ئەدات و بەو روون ئەبێتەو کە ئەوانە ین لەسەر ئایینی پاکی ئىبراهيم(عليه السلام)،

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٣٦﴾ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿٣٧﴾
وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ ۖ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٣٨﴾ بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ
وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿٣٩﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿٤٠﴾

نه فرمودی: ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ * إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ﴾ نهی محمد باسی نهو کاته بکه که ئیبراهیم وتی به باوکی و گله که کی: به تحقیق من بهریم له وهی نیوه نه پیرستن جگه لهو که سهی که منی دروست کردوون له نه بوون، تهنها نهو نه پیرستم^۱ ئینجا نهویش من بهردهوام و دامه زراو نهکات له سهر ریگهی راست یان بو زیاد له وهی که رینموونی کردووم بو لای، واته باسی (ئیبراهیم) یان بو بکه با بیر بکه نه وه که مادهم له نه وهی (ئیبراهیم) ن و هه موو شهره فیکیان به وهیه، که واته شوینی نهو باوکه گه وه به شهره فه یان بکه ون، شوینی باو با پیره کانی تریان نه که ون.

ئیبراهیم (علیه السلام) نهو وشهی پیروزهی فرموو: وشهی پیرستنی خوا به تاک و ته نیایی: ﴿وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ ۖ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ گنپرای به وشهیه کی ماوهی نه مری هه موو کاتی له ناو نه وه و نهو چین و تاقمانه ی پاش خوی، بو نه مهی هه رکام لای دا لهو ریگه راسته به هو ی نهوانه ی که له سهر نهو ئاین و ریگا راسته ن بکه رینه وه بو لای نهو که سهی که له نه بوونه وه دروستی کردوون، وهکو باوکی هه مووان (ئیبراهیم) که ته نیا بو لای نهو په روه ردگار نه که پراوه له هه موو کارو به سهرهاتیکی دا.

خوای گه وه نهو وشهی (ئیبراهیم) هی هیشته وه پاش خوی هه تا دنیا دنیا به هو ی راستی ئیبراهیم و فیداکاری ئیبراهیم و نزای ئیبراهیم و وه سیهت کردنی ئیبراهیم له ناو رۆله و نه وه کانی دا به راگیرکردنی و هه ئسان به ئهرکی نهو وشهیه، خوای گه وه کاریکی وای کرد له پاش ئیبراهیم نهو هه موو پیغه مبه ره ی له رۆله و نه وهی نهو دروست کرد ته نانهت سی^۲ کهس له گه وه ترین کۆمه لی پیغه مبه ران - سه لامی خوا له سهر هه مووان - له نه وهی (ئیبراهیم) ن: موسا و عیسا و دواترین و گه وه ترینی هه مووان پیغه مبه رمان (ﷺ) و نهو وشهی ئیبراهیم

^۱ به شیوهی (الاستینا و المتصل) نه فسریم کردۆته وه، چونکه وا ده ره که وی هه موو بت په رستن خوایشی په رستوه و وشهی ﴿ما﴾ پش زۆر به کار نه مینرێ بۆ خاوه ن عیلم و دروسته منقشیش بیت، مه به سته که هه ریه که.

و فیداکاری و نژاو و هسیه تی ئیبراهیمه ی له گه‌وره‌ترین په‌راوی دا که قورئانه ناره خواره‌وه، که‌واته هه‌تا هه‌تایه هه‌ر ماوه و به‌رده‌وامه و تا بی‌ت حه‌قی و راستی نه‌و وشه پی‌رۆزه روون تر نه‌بیته‌وه. به‌لێ نه‌و وشه پی‌رۆزه: وشه ی باوه‌رو په‌رستنی خوا به تاک و ته‌نها له پێش ئیبراهیمه‌وه هه‌ر بووه، چونکه بوونه‌وه‌ر له‌سه‌ر نه‌و وشه دامه‌زراوه و راگیره. له‌پێش په‌یدا بوونی ئاده‌میزادا هه‌ر بووه و له‌پاش په‌یدا بوونی ئاده‌میزاد له یه‌که‌م که‌سه‌وه که ئاده‌مه هه‌ر بووه له‌پاش ئاده‌م (علیه السلام) له‌ناو رۆ‌له‌و نه‌وه‌کانی دا بووه وه‌ک قورئان هه‌ندی‌کمان بۆ باس نه‌فهرموی: نوح و هود و صالح و غه‌یری نه‌وان له پێغه‌مبه‌ران، به‌لام نه‌وانه پاش خۆیان به هه‌میشه‌یی بی‌چهران نه‌و وشه نه‌ماوه‌ته‌وه وه‌کو باس کرا.

به‌لام وه‌نه‌بی له‌ناو هه‌موو نه‌وه‌کانی (ئیبراهیم) یش دا نه‌و وشه پی‌رۆزه مابینه‌وه به‌لکو له نه‌وه‌ی ئیسه‌حاق دا مایه‌وه: له نه‌وه‌ی (ئیسماعیل) دا نه‌مایه‌وه به هه‌میشه‌یی وه‌کو له‌م فهرموده‌یشه‌وه روون نه‌بیته‌وه: ﴿بَلْ مَتَّعْتُ هَٰؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ﴾. ئەم بت په‌رستانه و باو‌پیریان له‌پێش نه‌مانه‌وه هۆی ژيانم بۆ فره‌هم هێنان و ماوه‌م دان به ته‌مه‌نی درێژو گۆزه‌رانی خۆش هه‌تا ئایینی حه‌ق و راستیان بۆ هات له قورئان دا، پێغه‌مبه‌ری که ئاشکرایه پێغه‌مبه‌ری‌تی یه‌که‌ی به‌هۆی ئەم موعجیزه‌ گه‌وره‌یه‌ی که له‌که‌لیدایه، جنۆکه و ئاده‌میزاد تیایدا سه‌رسامن، به‌پروونی و راستی و ئاشکرایي رێگا راسته‌که‌ی نیشان دان: ﴿وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كٰفِرُونَ﴾ کاتی نه‌و حه‌قه‌یان بۆهات که قورئانه، وتیان: ئەمه سیه‌ره‌و بێگومان ئێمه باوه‌رمان پێی نی یه‌و کافرین پێی، له‌چه‌ند شوئنی‌ک دا باس‌مان کرد که گه‌وره‌و سه‌رۆکه‌کان به باشی نه‌یان‌زانای که قورئان حه‌ق و راسته، به‌لام به‌و جۆزه‌ پرو‌پاگه‌نده نه‌یان‌ویست کۆ‌بو جه‌ماوه‌ری لی‌ دوور بجه‌نه‌وه، وه‌کو هه‌موو سه‌رۆکه‌کانی که له‌کانی پێشوو، نه‌مانیش حه‌قیان بۆ روون بوو به‌لام نه‌وان و نه‌مانیش نه‌یان‌ویست پارێزگاری که‌شخه‌و ته‌ن ته‌نه‌که‌یان بکه‌ن، با هه‌ر سه‌رۆک بن و به ئاره‌زووی خۆیان ده‌ست درێژی بکه‌ن، که‌س ده‌ستیان نه‌گریت. چونکه باش نه‌یان‌زانای که هه‌ق هاتوو روون بووه‌وه نه‌بی نه‌مان بپۆن، چونکه باوه‌ر به تاک و ته‌نهایی خوا هه‌رکات به رێکی جی‌گیر ببی‌ ئیتر هیچ که‌سینکی تر باک و سامی لی‌ نا‌کری، جگه له‌و خوايه که هه‌موو شت هه‌ر به ده‌ست نه‌وه.

¹ وشه ی (بل) بۆ کورتایی هێنانه له وته‌ی له‌مه‌و پێش و ده‌ست کردن به مه‌به‌ستی تر وه‌کو به‌فهرموی واز بێنه له باسی ئیبراهیم نه‌مانه په‌یوه‌ندیان پێوه نی یه، با ته‌ماشای حا‌لی نه‌مانه بکه‌ین.

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِّنَ الْقَرَرَيْنِ عَظِيمٍ ﴿٣١﴾ أَهْمُ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا
بَيْنَهُمْ مَّعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُم بَعْضًا سُخْرِيًّا

ئەو بەدبەختانە بە هاتنی قورئان و پیغەمبەر (ﷺ) ئیجگاری کوفرەکیان بلیسە سی سەند
لەگەل بت پەرستی یەکیاندا عینادو دوزمانیەتی حەقیان زیاد کرد، بەچاوی سووکی و
ریسوایی تەماشایان ئەکرد، دەربارە ی قورئان ئەیانگوت سیحرە، دەربارە ی پیغەمبەر (ﷺ)
رەخنەیان ئەگرت وەکو ئەفەرموی: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِّنَ الْقَرَرَيْنِ عَظِيمٍ﴾ ئەیانگوت
دە ی با ئەم قورئانە بەینرایەتە خواریوە بۆ سەر پیاویکی دنیایی گەرە لەم دوو شارەدا:
مەککە یان تائیف، واتە پیغەمبەریتی مەنسەب و روتبەو پلەیکە بەرزە ئەبێ بە پیاویک
بدری کە سامان دار بی و لەناو گەل دا سەرۆک و کاربەدەست بی، بەلێ هۆی ئییمان
نەهێنانیان ئەو بوو بە هۆی نەقامی و نەزانیانەو ئەم رەخنەیان ئەگرت و نەیان دەزانی کە
پیغەمبەریتی روتبەو پلە ی هەر بەرز ی رۆحیە بە کەسی ئەدری کە خاوەنی سروشتیکی پاک
و بێگەردی بی، لە لایەن خواوە ئارایش کرابی و رازاییتەو بە خو رەوشتی پاک و هەموو
کەمالاتی نەفسی و دەروونی. نادری بە کەسی کە رازاییتەو بە زیوهر و دیمەنی بەرزو جوانی
دنیایی. بێگومان پیغەمبەر (ﷺ) رادە ی نەسەبو نەزادی لە بەرزترین پلەبوو، وەکو نەفسی
خۆیشی ناسراو بوو پیش رەوانە کردنی بە خو پەرەوشتیکی بەرزو کردەو ی شیرین، بە
رادەیکە ناوبانگی پەیدا کرد بەناوی ﴿الامین﴾ بەلام سەرۆک هۆز نەبوو لەبەر ئەو بەلایانەو
رێک نەبوو کە ئەو پیغەمبەر بی، بەلام خوا باش ئەزانی: ﴿اللّٰهُ اعْلَمَ حَيْثُ يَجْعَلُ رَسَالَتَهُ﴾.^۱
یەکیکی بۆ دیاریی کرد کە ئەیزانی لە هەموو کەس ئەهل ترو شایان ترە بۆ ئەو روتبە
بەرزە. وەکو لە پاشان روون بوووە، واقع دەری خست کە شتەکە وایە، کەسیکی بۆ
هەلئێژارد کە جیاوازی هەبوو لە هەمووان بە خو پەرەوشتی شیرین کە بەشیک بوو لە سروشتی
پەیا مەکە ی، نیشانە ی ئاشکرای خۆ رووت کردن بوو لە هەموو نرخیکی ئەززی، کە ئەویش
بەنەرەتی بانگەوازەکیەتی، کەواتە پشتیوان و هیزی پەیا مەکە ی لە ناو پوکی خۆیەو
هەلقولۆه. ئەو روتبە ی ئەدا بە کەسی کە سەرۆک بی، یان خاوەن مال و سامان و قەدەر و

^۱ واتە: خوا باش ئەزانی فرۆستادە ی خۆی لە کوێدا داتەنی.

رڼزی دنیایی بڼت بو ښه مهی ټیکه ل و پیکه لې پیدای نه بی و نرخې له نرخه کانی زهوی
 نه شویو له گه ل ښو په یامه ی له ناسمانه وه هاته خواره وه، بو ښه مهی ښو په یامه ناسمانیه
 نارایش نه کړی به زهرو زیوهری ښه رزی، بو ښه مهی ښو که سانه ی هر به شوینی ښامانجی کی
 ښه رزی دا ښه گهرین، به گورجی نه یه نه ژیر ښالاکه ی و ټیکه لې پاکان نه بن، تا پاکان جو ی
 بکړینه وه له ناپاکان، یان ښو که سه ی که مبه سټی کی پاک و خاوینی هیه، دوړه پهریزه له
 ښامانجی ښه رزی خوی دوړ نه خاته وه لی ی به موی ښو ټیکه لې یوه. به لام ښو کو مله بت
 په رسته تی نه گه یشتیبوون له سروشتی ښم بانگه وازه ناسمانیه، چاویان هر بری بووه
 ښامانجه ښه رزی په کان له بهر ښو ښو ره خنایان ښه گرت، ښو قور ښانیش دهم کوتی دانه وه به
 بیزار ی یوه ښه فرموی: ﴿أَمَرَ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ﴾ ښایا ښوان رحمتی په رومردگاری تو -
 واته پیغه مبه ریتی - دابهش ښه کن به سر خه لک دا به گویره ی ښه رزوی خویان؟ واته
 ره وانه کړدی پیغه مبه ران و گیرانی هر که س به پیغه مبه ر کاریکه تایبه تی یه ته نها به
 خواوه، رنګه ی داواو قسه ی هیچ تیدا نی یه، ته نها خوی ښه رانی کی شایانی ښه وه یه، به
 هول دان ده ست نه که وتوه، هیچ پیغه مبه ریک نه یزانیوه ښی به پیغه مبه ر پیش ښه مه ی ښو
 ره حمتی خوی بو هاتی. که واته زور جیګه ی سر سوړمانه، ښو په پری نه فامیان ده رښه بن
 که دهم ښه کوتن له کاری وا گرنګ و گوره، ښه مانه ده سته پاچه و په ک که وتوون، له راویژو
 پیک هینانی رزق و رڼزی بو خویان له دنیا دا که شتی کی بی نرخه به لای خواوه، هوی پیک
 هینانشی بو فراهه م هیان، ښیر چون ده مبارزی ښه کن له شتی تر دا؟! وه کو ښه فرموی:
 ﴿عَنْ قَسَمًا يَتَنَّهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعًا بَعْضُهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ﴾ ښیمه دابهشمان کړدوه له
 نیوانیاندا رزق و رڼزی و هوی گوزهرانیان له ژبانی ښم جیهانه دا، هندی کمان به رز
 کړدوه ته وه به سر هندی کی تر دا به چه د راده و پله یه ک، واته کاتی له شته تایبه تی
 خویانه دا ښه رزوو کاریان بو ناکری، ښیر چون له ره وانه کړدی پیغه مبه ردا که تایبه تی یه به
 خواوه ښه رزوو کاری ښه کن. رزق و رڼزی و گوزهرانی ژبانی ښم جیهانه زورتر به گویره ی
 ټیکو شان و لیزانین و لی هاتنه، راده ی دابهش کړدی رزق و رڼزی له نیوان گه ل و
 ښه دانه کانی گه ل دا جیاوازی هیه، به گویره ی ښو شتانه ی که هوی جیاوازی چه رخ و رڼزو
 گه ل و رڼمه کانی گه ل. به هیچ جور له هیچ کاتیګ دا روی نه داوه و نه گونجاوه و
 نایشگونجی په کسانی ته نانه ت له رڼمه ده ست کړده کانیش دا به تایبه تی هول

تیکۆشانیان کرد، نه یانتقوانی یه کسانى بخه نه نیوان هه مووانهوه، نه بى جیاوازی هه بى، هوى
 نهو جیاوازی یهش نه مهیه که خوا نه فرموى: ﴿يَسْتَحِدُّ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُرْحَانًا﴾ بۆ نه مهیه
 هه ندیکیان هه ندیکى تریان به کار بینن له به جى هینانى پیویستی نهوى تردا، واته
 هه مووتان پیویستیتان ههیه به یه کتر، هه ریه که پیویستی نهوى تر به جى بهینى، که واته
 هه رکس له باریکهوه ژیر باره بۆ نهوى تر. یان دامای ههیه به شتى نهوى تر بۆ جى
 به جى نه کات. بۆ وینه: نانها پیویستی و ناچارى ههیه بۆ نهوانه لى ی نه کپن، به کپه کان
 ناچارریان ههیه به نانها نانیان پى بفرۆشى. کریکار ناچارى ههیه به نه ندازیار و خاوهن
 کارگه، نهوانیش پیویستی و ناچارریان ههیه به کشتوکال که که خۆراکى بۆ فرهامه بینى،
 نهویش پیویستی ههیه به ئاسنگه شتومه کى خۆراکى بۆ فرهامه بینى، ههروه ها به وجۆره
 هه موو وایه.

په ندی پیشینانى کوردی که نه لى: (شایش نه یکه ویته گه دا) نمونه یه کى راسته بۆ نه
 بابه ته، زۆر له دوژمهکانى ئیسلام و یستیان له نه ئایه تهوه کون و که له بهرئى بدۆژنهوه بۆ
 له که دار کردن و تانه و ته شهر دان له یاسای کۆمه لایه تی و ئابووری ئیسلام بۆ گه یشتن به
 ئامانجى پیسی خۆیان که بریتى یه له لاوازکردنى بیرو باوه رى رۆله نه شارمه زاکانى ئیسلام،
 تا راده یه که کاریشیان تی کردن و وایان برده می شکیان هوه که ئیسلام رژیمی چینایه تی به کار
 نه هینى له ناو گهل داو نه یه وى ده ست بگرئى به سه رده مى بهش خوراوه کان دا، با بۆ خۆیان
 سه ر کز بکه ن، هیچ چاره یه که نی یه و کاره که کارى خوایه، له نه جامدا هه ندیک له بهوادارو
 دلسۆزى ئیسلام دامابوون و نه یانویست به هه رجۆرى بى ئیسلام رزگار بکه ن له وه که وه نهو
 تاوانه گه وره یه لى دوور بخه نه وه. چه ند زانای به رز هاتنه پیشه وه به هه موو دلنیا یی و
 سه ره رزى یه وه خوا پاداشتی گه وره یان بداته وه، نهو تانه و ته شه ریه یان له ره گ و ریشه
 هینا، سه رى خه جاله تی یان به تانه ده ره کان داخست، به تاییه تی مامۆستای به نرخ محمد
 قطب له کتیبى شبهات حول الإسلام دا. به لām ئیستا باشت حه قیقه ته که روون بۆ ته وه هیچ
 نهو زه حمه ته ی ناوئى، چونکه تا دنیا به ره و زانیاری و تیگه یشتن به روا، گه وره یی و راستی
 ئیسلام ئاشکرا تر نه بى، نه مپۆ رۆله کانى ئیسلام نه توانن بى باک به ئیسلامه وه به وه ستن
 به رامبه ر هه موو دنیا، بى پنیچ و په نا بخوپن به ملی هه موو جیهان دا: به مه ی که هه موو بیرو
 باوه رو رزگایه که پره له هه وه لارى جگه له ئیسلام، پیویسته بۆ ئاده میزاد هه موو بیننه ژیر

نالاکه‌ی، چونکه هرچی بریاره‌کانی هیه هیچی دهست نادات بۆ دهست تیخستن و سەر لی کردنه‌وه و هه‌مووی دامه‌زراوه به وینه‌ی دامه‌زراوان و نه‌گۆرانی رژیمی ئهم بوونه‌ومره گهره‌یه. ته‌بیعه‌ت و سروشتی ژبانی ئاده‌می، لهم جیهان و زه‌وی یه‌دا دامه‌زراوه له‌سەر بنه‌رته‌ی جیاوازی ئه‌ندامه‌کانی گه‌لی ئاده‌می له لی هاتن و لی زانین و ئاماده‌یی هه‌ر تاقمێ بۆ کار و فرمانی، تاقمێ بۆ پیشه‌سازی، تاقمێ بۆ کشتوکال، تاقمێ بۆ بازرگانی، تاقمێ بۆ حوکمرانی و رامیاری... هه‌روه‌ها تا ئه‌وپه‌ری ئهو کار و فرمانانه‌ی که پێویسته بۆ ژبان به‌سەر بردن لهم جیهانه‌دا.

ئه‌گه‌ر ئهم جیاوازی یه نه‌بوایه و هه‌موو یه‌ك بابته‌ بوایه هه‌موو کار و فرمانه‌کانی تر ئه‌وه‌ستان، که‌واته ئاشکرایه به‌بی ئهو جیاوازی یه ژبان نا‌پرات، به‌سەر نا‌بریت، بێ‌گومان له‌و جیاوازی یه‌وه جیاوازی له‌ رزق و رۆزیش دا په‌یدا ئه‌بێت، ئه‌سلی ئهم جیاوازی یه یاسایه‌کی دامه‌زراوه به‌ نا‌چاری. به‌لی راده‌ی جیاوازی یه‌که له‌ رزق و رۆزیدا ئه‌وه زۆتر به‌ گۆڕه‌ی جیاوازی گه‌ل و رژی‌مه‌کانی گه‌له، به‌لام ئه‌سلی جیاوازی یه‌که یاسا و بنه‌رته‌کی دامه‌زراوه، سروشتی ئهم ژبانه بی ئه‌وه نا‌گونجی، له‌بهر ئه‌وه خاوه‌نی مه‌زه‌به ده‌ست کرده‌کان که به‌ هه‌موو هینز هه‌ول و تیکۆشانیان کرد نه‌یان توانی رۆژانه‌ی کرێکار و ئه‌ندازیار یان سه‌رباز و سه‌رۆک یه‌کسان بکه‌ن، هه‌روه‌ها باقی تر، له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا ئهو یه‌کسانی یه به‌ قسه‌ی خۆیان بنه‌رته‌ی بیرو باوه‌ڕو مه‌زه‌به‌که‌یان، تا گه‌رانه‌وه و به‌ نا‌چاری و چوونه‌وه به‌ خۆیان دا، سه‌ریان شو‌پ کرد له‌ به‌رده‌می یاسا نه‌گۆڕاوه‌که‌ی خوادا، ئه‌وه‌ی ئه‌یان وێست نه‌گونجا. بێ‌جگه له‌مانه هه‌موو ئهو یه‌کسانی یه که خاوه‌ن رژی‌مه ده‌ست کرده‌کان ئه‌یان وێست به‌ جێی بێ‌ن ئه‌وپه‌ری زو‌لم و نا‌په‌وایی یه، چونکه پیاوی وا هیه رۆژیکی هه‌زار رۆژی یه‌کیکی تر ئه‌هینی... ده‌ی چۆن ئهم دوا‌نه یه‌کسان بکړین؟ که‌واته با ئیمان بێ‌نین که هه‌ر بریاری خوا رۆک و راسته که فرموی: ﴿وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُم بَعْضًا سُخْرِيًا﴾ بی ئه‌وه ژبان نا‌گونجی و به‌ بی یاسای خوا ژبان به‌ ریکی نا‌پاواو رۆزی و سامانی ئهم جیهانه به‌و جۆره‌یه که گو‌ترا، په‌یوه‌ندی نی یه به‌ چاکی و خراپی و موس‌لمانیتی و کافری یه‌وه، چونکه نرخی نی یه به‌لای خواوه،

وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٣٢﴾ وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ
بِالرَّحْمَنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقْفًا مِّنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٣٣﴾ وَلِبُيُوتِهِمْ أَبْوَابًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا
يَتَّكِفُونَ ﴿٣٤﴾ وَزُخْرَفًا

﴿وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾ رحمتی په روږدگاری تو - لیږده واته پیڼه مېرینتی و
نو شتانه ی که تایبه تین پی یوه - چاکتره له هرچی نو روزی و سامانه ی که نه وانه
کویان کردوته وه، که واته گوره نو که سیه نو به شعی پی درابی، نه که نه وانه ی که هر
که له پووریان پی دراوه، خوی گوره خوی هموو شت نه زانی هر که س شایانی نو
رحمته بووی نو که س ی بۆ بریار داوه، په یوه ندی نو رحمته نی یه به مال و سامان و
شتومه کی که هر له زوی یه دا نرخیان هیه و لای خوا بی نرخیان له راده یه که دایه نه گهر
له بهر نه وه نه بویه که ناده میزاد با یه کسر هموو نه که ونه کوفر خوی گوره به لیښاو
نه پرشت به سسر کافره کان دا، وکو له فرموده یوه روون نه بیته وه: ﴿وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ
أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقْفًا مِّنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ﴾ * وَلِبُيُوتِهِمْ أَبْوَابًا وَسُرُرًا
عَلَيْهَا يَتَّكِفُونَ * وَزُخْرَفًا * نه گهر له بهر نه وه نه بویه که خه لکی یه کسر نه بوون به یه که میلته
و کو نه بوون وه له سسر کوفر فراهه ممان نه مینا بۆ کافره کان: سهربانی زیو و نالتوون بۆ
خانوو، کوښکه کانیان و پله کانیان که پیا سرکه ون، دهر وازی زیو نالتوون بۆ هوده کانیان،
چهندان تهخت و کورسی که به سهربانه وه پال نه دهنه وه، نه مانیش هر له زیو نالتوون.
دنيا نه ونده بی نرخه به لای خواوه، نالتوون و زیوه که به نرخریننی هموویه تی به
لیښاو نه یدا به کافر، نه گهر له بهر نه وه نه بویه به جاری هموو خه لکی کافر نه بوون: چونکه
له بهر نه فامییان وایان نه زانی که رشتنی نو مال و سامانه به سربیان دا به لیښاو به لگه یه
له سسر نه وه که نو کافرانه خوشه ویستن لای خوا، نو کاته له بهر نه وه مال و سامانه که
هموو کو نه بوون وه له سسر کوفر. که واته دنیا هیچ قیمته و نرخنی نی یه لای خوا بویه به و
جوړه نه یدا به دوږمنه کانی، نه گهر له بهر نه وه نه بویه که باس کرا وکو نه حه دیسه ش
بی نرخنی روون نه کاته وه: ﴿لَوِ انْ الدُّنْيَا تَرْنَ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بَعُوضَةٍ مَّا سَقَى مِنْهَا كَافِرًا شَرِبَةً مَّاءٍ﴾

١ تهفسره که له سسر نه وه یه که مېهست به وشعی ﴿زخرف﴾ نالتوون، عهتفه بۆ سر ﴿فضة﴾. به جوړیکی تریش
تهفسیر کراوه ته وه که عهتف بی بۆ سر ﴿سقفا﴾ و مېهست پی نقش و نیگارو زیو زیوهر بیت.

وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٥﴾

﴿وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾^۱ «ئەو ھەموو زىوو ئالتوون و زەھو زىومرە ھىچ نى يە جگە لە ھۆى خوشى و لەزەت و رابواردنىكى ئەم ژيانى دنيايە، لەو تى ناپەریت و ژيانى دنيايش ئەو ماوە كەمە بى نرخەيە كە ھىچ خوشى يەكى نى يە تا سەربى، خوشى يەكانيش تىكەلى داخ و دەرە، ﴿الْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ﴾ روژى دوايى كە لای پەروەردگار تە تايبەتى يە بەو كەسانەى كە لە خواترسن و خويان لە دنيا دا ئەپارىزن لە كوفرو تاوان، ئەوانە بەھۆى ترس و خوپاراستنیا ئەو ریز گىراون لای خوا، لەبەر ئەو ئەو شتەى كە بە نرخەو ئەمىنیتەو بى برانەو بۆى ئامادە كردون، تايبەتى كردووە پى يانەو.

مال و سامان و خوشى دنيايى دلى زۆر كەس ئەگۆرى، دووچارى ھەلەى ئەكا، بە تايبەتى كە ببينن بە زۆرى و بە لىشاو بگەيژە ژىر دەستى كافران و تاوانباران، چاكان لى ي بى بەشن، يان ببينن كە ئەوان لە ھىزو دەسلەت و سەلتەنەتان، ئەمان لە تەنگى و سزاو مەينەت دان.

خوای گەورە خۆى ئەزانى كە شتى وا زۆر قورس و بەتینە لەسەر دل، وەكو ئەو بارە گرانە ئەدا بەسەر دل دا، لەم لايشەو ئە بەم جوژانە بى نرخى و ريسوايى شتومەكى دنيا بەلای خۆيەو روون ئەكاتەو، دلخۆش و دل ئەوايى لەخوا ترسەكانيش ئەكات بە بەخشش كردنى ئەو شتانەى كە لای خۆى بەنرخەو ئەبەرەن، دلى كە ئيماندارى راستەقىنە بىت ئارامى ھەيە و رازى يە بەھۆى خوای گەورە دايناو بۆ ئەو دوو كۆمەلە، چاوى ئومىدى ئەبەریتە ئەو لای خوايە بە خوشى و كامەرانى يەو، ئەزانى گەورە ئەو كەسەيە كە لەروژى دوايى دا گەورەيە، ئىتر لەم دنيا دا ھەرچۆن بى.

ئا ئەوانەى كە رەخنەيان ئەگرت لەو لای كە خوا يەكىكى كردو بە پىغەمبەر كە بى بەشى كردووە لە مال و سامانى زۆرو ئالتوون و زىوى ئەداوەتى، پياوەتى و گەورەيان لەسەرۆكايەتى و مال و سامان دا ئەبينى.

^۱ وشەى ﴿لما﴾ بى شەدە خۆنراوەتەرە، ئەكاتە ﴿إن﴾ ی - مشبە بالفعل - ه، واتە بىگومان ھەموو ئەو شتانەى كە باس كران ھۆى خوشى و رابواردنىكى ژيانى ئەم دنيايە، ھەر يەك مەبەستە.

ئەوانە با باش گۆی بگرن لەم ئایەتەتە تا تى بگەن كە ئەو شتە تا چ رادەيەك بى نرخ و
بى رىزن بەلای خواوە، ئەوەتا لەبەر بى نرخیان بە لىشاو ئەياندات بە خراپترىنى ھەموو
گيانلەبەرەن و نەفرىن لى كراوانى خۆى ئەگەر لەبەر ئەو نەبوايە ئەبوو بەھۆى گومرايى
ھەمووان، كەواتە ئەو شتە بى نرخانە نيشانەى خۆشەويستى و رەزامەندى خوا نىن.

ئا بەم جۆرە قورئان ھەموو شتەك لە سنوورى خۆيدا دائەنيّت، رەوشت و باوى خوا
روون ئەكاتەوہ لە دابەش كردنى رۆزى و سامان لە ھەردوو جىھان دا، حەقيقەتى نرخ و
قيمەت بەلای خواوە باس ئەفەرموى و ئەمانەى ھەموو تى گەياندن، لە كاتەك دا كە بى جى
يى رەخنەى رەخنەگرەكانى دەرخت، ئەوانەى كە رەخنەيان ئەگرت لە پىڤەمبەرىتى
پىڤەمبەر (ﷺ) ھەروەھا نيشانمان ئەدات كە ھەندى شت دامەزراوہ لە بنەرەتەوہ، گۆپانى نى
يە، بە گۆپانى بارو رووى ژيان و جياوازى رىزم و جۆر جۆرى باوەر و مەزھەبەكان، ئەو ھەر
ناگۆپى.

ئەوہى كە ئەگۆپى و پەرە ئەسەينى شىوہ و بارو ديمەنەو بەس، بە پىڤەوانەى ھەندى لە
ئادەمىزاد كە ھەر تەماشاي ديوى دەر ديمەن ئەكەن - كە ئەگۆپى و ناوہستى لەسەر
بارىك - بەھۆى ئەوہ و وا گومان ئەبەن كە گۆپان و پەرەسەندن روو ئەكاتە ھەموو شتە لە
حەقيقەت و بنەرەتى يەوہ تا شىوہ و شكلى، كەواتە ياساو بنەرەتەيكى دامەزراو نى يە بۆ
ھىچ شتە، بەلام ئىمەى موسلمان كە خاوەنى عەقيدەى رىك و راستى ئىسلامىن، لەروداوى
ژيانمان دا ئەبينىن كە دامەزراوى و گۆپان (الثبات و التطور) پىكەوہ ھەن، جوى نابنەوہ لە
يەكتر لە ھەموو بوونەرەدا، لە ھەموو ناوچەيە لە ناوچەكانى ژيان دا.

نزىكتەين وىنە ئەمەيە كە لەم ئايەتەدا پىيەوہ خەريكين: وىنە بۆ دامەزراوى، ئەسلى
جياوازييە لە رۆزیدا، وىنە بۆ گۆپان: رادەى جياوازى و ھۆكانىيەتى.

پاش ئەمەى باسى بى نرخى شت و مەكى دنيایى كرد بەلای خواوە، ئەوہى كە ئەيدا بە
كافران و تاوانباران لەم جىھانەدا نابىتە بەلگەو نيشانە لەسەر رىزگارىيان، لەسەر ئەوہى كە
رىزيان ھەيە لە خوا ترسەكانن، پاشە رۆژى كامەرانى و بەختەوہرى ھەر بۆ ئەوانە ھەيە لە
رۆژى دوايى دا، دواى ئەوہ پاشە رۆژى سەختى ئەوانە باس ئەكات، كە لەم جىھانەدا بەشى
پىداون بەلام خويان كوێر كردووە لە يادى خواو لايان داوہ لە گوێرايەلى بۆ خوا.

وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِصْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴿٢٦﴾ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّوهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٢٧﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَلَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَيَلْسَنَ

الْقَرِينُ ﴿٢٨﴾

نه فهرموی: ﴿وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِصْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ﴾ هرکس چاوی دلی خوی کویرو بی ناگا بکات له یادی خوی خاوهن رحم و بهزهیی، له ههست کردن به ناگاداری و چاودیخی خوا له هه موو کات دا. هرکس ناوا خوی به دبهخت بکات ئیمهیش شهیتانکی بو فراهم نه مینین که هه میشه ببیته هاوپی و هاوسه ری و شتی خراپه بخاته دلی و ریگای شهرو کوفری پیشان بدات: ﴿وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّوهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ﴾ بینگومان نهو شهیتانانه که هاوپییان سهریان لی نه شیونین و له ریگا نه یاترازیین، بهرگریان نه کهین له کهوتنه سهر ریگهی راست.

نهو سهر لی شیواوانه به خویشیان نازانن و وهها گومان نه بهن که له سهر ریگهی راستن، نهو خراپ ترین کرده وهیه که هاوپی له گهل هاوپی و هاوسهردا بیکات. سهری لی تیک بدات و له سهر ریگای لای بدات له گهل نه وهدا وازی لی نه میننی، هوشی بکاته وه، بهلکو وای حالی بکات که ریگا و باریکی باشی داوته نهو سهر لی تیک چوو بهو جوړه نه مینیتته وه به بی ناگایی و خوی نازانی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا﴾ ههتا کاتی که نه مری و دیت بولای ئیمه، نهو کاته هوش نه کاته وه و تی نه گات که هاوپی شهیتانه که ی چی به سهر هینا. چون نه وهدنه نه فام بوو کهوته شوینی، نهویش جلوهی راکیشا، تا سهری له ناگری دوزه خه وه دهرکرد دوو چاری خه شمی نه بپاوهی خوی کرد؟ نهو به دلکی پر له داخ و مهراق و غه زبه وه و پی ی نه لی: ﴿قَالَ يَلَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ﴾ نای کاشکی بهینی من و تو دور بوايه له یهک، به وینهی دوری روزهلآت له روزئاوا، واته: هرگیز یه کترمان نه دیبایه: ﴿فَيَلْسَنَ الْقَرِينُ﴾ نای چ عهجهب هاوسه ریکی خراپ بووی.

^۱ ههندی نه فهرمون هم رسته یه قسه ی سهر لی تیک چوو که نی یه، بهلکو نهو ته عقیبی قورئانه له سهر قسه که ی نهو هه رچون ببی هر یهک نه کهوتته وه.

وَلَنْ يَنْفَعَكُمْ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٩﴾ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْى وَمَنْ كَانَتْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٤٠﴾ فَإِنَّمَا يَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ ﴿٤١﴾ أَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُقْتَدِرُونَ ﴿٤٢﴾

ئىنجى ئەگۈرتى بە ھەردو تاقم: سەرلى تىك چو شەيتانەكان: ﴿وَلَنْ يَنْفَعَكُمْ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ﴾ ھاوبەشى و كۆبۈنەھەى ھەموتان لەناگرو سزادا ھىچ سوۈدىكتان پى ناگەيەنى ئەمۇ، كاتى كە ئىۋە لە دىيادا زولمتان كرد لە نەفسى خۇتان لە رىگەى خوا لاتان دا، واتە ئەم سزا سەختەى كە ئىۋەى تىدايە ۋەكو كاروفەرمانىكى قورس و گران نى يە كە بە كۆمەكى و يارمەتى دان سووك بىي، گرانى و قورسىيەكەى بەش بەش بىي بەسەر ھەمووان دا، بەلكو ھەموو يەكى لە ئىۋە سزاي سەختى خۇى ئەچەئى، بەھىچ كەسىكى تر رادەو پلەى نزم و سووكتەر ناكىرتەو، خوا پەنامان بدات بە رەحم و بەزەيى خۇى. آمىن، آمىن.

ئىنجى لىرەدا كۇتايى ئەھىنى لەباسى ئەو دوو كۆمەلە چارە پرەشە بەد بەختانە، با لىناو ناگردا بکەون و شەرە جۆين بکەن بە دەم ئالەو نكەى سزاو، باسى ئەوانە لىرەدا ئەبىریتەو و كۇتايى پى ئەھىنى، رووى فەرمودە ئەكاتە پىغەمبەر(ﷺ) دلخۇشى ئەداتەو و دلنەوايى ئەكات لەسەر پىشت تى كردنى ئەو كۆمەلە لەو ئايىنە حەقە راستەى كە ھىناۋىيەتى، ئيمان ئەھىنانيان پى، فەرمان ئەدات بەمەى كە بەردەوام بىت لەسەر دامەزداى خۇى لەسەر ئەو حەقەى كە سىروشى كراوۋە لا، ئەفەرموى: ﴿أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْى وَمَنْ كَانَتْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ ئايا كەسى كە كەر بىت و ھىچ نەبىستى، تۆشتى پى نەبىستى؟! يان ئەو كەسى كە كۆيرىيت و ھىچ نەبىنى تۆشتى پى ئەبىنى!!

ئەو كەسى وا لەناو گومرايى يەكى روون و ئاشكرادا، تۆ ئەو كەسە ئەخەيتە سەر رىگەى راست؟! واتە ئەمانە ۋەكو كەرۋ كۆير وان بانگ كردنى تۆ بۇ رىگەى حەق نابىست و

به لگه و نیشانه روونه کان که نیشانیان نه دهیت نایبینن، نهو جوړه شتانه وهزیفه و فرمانی تو
 نی یه و داوا له تو ناکړی، چونکه له توانای تودا نین. نه مهبسته زورجار له قورنان دا
 نه گوتړیته وه بو دلخوшы دانه وهی پیغه مبهبر (ﷺ) بو روون کردنه وهی نه وه که پیک هینانی
 نهو جوړه شتانه ته نها به دهست خواجه و داوا له پیغه مبهبر (ﷺ) ناکړی. هروها بو دیاری
 کردنی سنوور بو دسه لاتی ناده میزاد بو نه مهی باوهری هیچ کهس لهو سنووره تی نه پهری:
 دسه لاتی که سیکی تر بهر زیکاته وه بو سنووری دسه لات و توانای خوا، نهو کاته باوهر به
 تات و ته نیایی خوا نامینی، خاوه نی نهو باوهره نه بی به بت پهرست و هاو بهش رهوا دهر بوخوا.
 زور پیو یسته بیر له مه بکړیته وه له جی یه پیغه مبهبر مان (ﷺ) که بهرترین دروست کراوی
 خواجه ناتوانی هیچ کهس بخاته سر ریگه که هر بو نهو هیش رهوانه کراوه لهو بابته وه
 همل ته قالا بدات، که چی هیچی پی نه کړی و هیچی به دهست نه بی، جگه له بانگ کردن و
 ریگه پیشاندان، نیت نه بی باسی کئی تر بکړیت؟! وهزیفه و فرمانی پیغه مبهبر (ﷺ) بریتی
 بووه له راگه یاندنی نه وهی سروش کراوته لای وهکو له چند شوینیک دا قورنان
 نه یفرمویته وه، نیت ردای نه وه مه مووکاروباریک به دهست خواجه و هیچی به دهست نهو نییه.
 لهم نایه ته پیشووه دا روون بووه وه که کومه لی له بی پرواکان له سر گومرایی خو یان
 نه میننه وه، نهوا دلخوшы پیغه مبهبر (ﷺ) نه داته وه، نه وانیش نه ترسینی بهم فرموده: ﴿فَاِنَّمَا
 نَذَرْنَا بِكَ فَاِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَفِعُونَ﴾ * اَوْ رِيَّتَكَ الَّذِي وَعَدْتَهُمْ فَاِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ ﴿﴾ نه بی توله له وانه بسینن و
 رزگار بوونیان نی یه، نیت له پاش مردنی تو نهی پیغه مبهبر، یاخود له کاتی ژبانت دا، نینجا
 نه گهر تۆمان مراند پیش نه وهی توله یان لی بسینن، نهوه بیگومان پاش تو توله یان لی
 نه سینن، یا نه گهر تۆمان هیشته وه تا نهو هره شهی لیمان کردوون بهدی نه مینن و
 پیشانت نه دین، نهو هیش هره گونجی، چونکه بیگومان نیمه دسه لاتمان هیه به سر یاندا.
 خوی گهره یه کی لهم دوو باره دیاری نه کرد له به لینه که ی دا، به لام باری دووه می به جی
 هینا، نهو کومه له به دبخته ی به ریسوایی به ریاد کرد، بت و بت پهرستی لهو دهروو بهر دا
 نه ماو نایینی خوا جیگیر بوو له شوینی دا له ماوهی ژبانی پیغه مبهبر دا (ﷺ)،

فَاسْتَسِيكَ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٣﴾ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ

تُنْشَرُونَ ﴿١٤﴾ وَسَلِّ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا يُعْبَدُونَ ﴿١٥﴾

ئىنجا پاش دلخوشى دانه‌وه و دلتيا كردنى نه‌فرموى: ﴿فَاسْتَسِيكَ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ ئىنجا بېرده‌وام به له‌سەر ده‌ست گرتن بهر قورئانه‌ى هينراوه‌ته خواره‌وه و سروش كراوه بۆلاى تو، چونكه بىگومان تو له‌سەر رىگه‌يه‌كى راستى، واته ئو قورئانه حەق و رينمونى بۆ هرچى نه‌كات هەر ئه‌وه حەق و خەلك ئه‌با به رىگه‌يه‌كى راست دا تا ئه‌يبا بۆ ناو به‌هه‌شتانى نازو نيعمه‌ت و خيرى هه‌موو كاتى نه‌براوه، ئه‌م عه‌قيده و شه‌ريعه‌تى كه ئه‌م قورئانه هيناي به‌ستراوه به حەقيقه‌تى بوونه‌وه‌رى گه‌وره‌وه، به گويزه‌ى ئو ئه‌راوه خواهي‌شه‌يه كه كاروبارى هه‌موو بوونه‌وه‌ر ئه‌با به‌ريوه، كه‌واته ئه‌م عه‌قيده خاوه‌نه‌كه‌ى نه‌بات بۆلاى په‌روه‌ردگارى ئه‌م بوونه‌وه‌ره‌يه‌رىكى به جوړى مه‌ترسى ناكړى له لادان و له ون بوون.

خواى گه‌وره به‌م فرموده‌يه پيغه‌مبه‌ر(ﷺ) دلتيا و پر له ئارام نه‌كات، هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌ى كه شوي‌نى كه‌وتوون و پاش ئو بانگه‌وازه‌كه‌ى ئه‌ويان بلاو كردوه‌ته‌وه و بلاوى نه‌كه‌نه‌وه به گويزه‌ى ئو به‌رنامه‌ى ئو به‌جئى هينشتوه بۆ هه‌موو مه‌تا مه‌تايه. ﴿وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُنْشَرُونَ﴾ بىگومان ئه‌وه‌ى سروش كراوه بۆلاى تو هوى شه‌ره‌ف و ناوبانگى به‌رزه بۆ تويش و بۆ قه‌ومه‌كه‌يشت له‌مه‌و پاش - واته رۆژى دوايى - پرسىارتان لى نه‌كړى ده‌رباره‌ى ئه‌وه‌ى كه‌چون هه‌لسان به‌ومافه‌گه‌وره‌ى قورئانه به‌سه‌رتانه‌وه، له‌به‌جئى هينانى مه‌به‌سته‌كانى. ئه‌مه‌ى ئه‌م قورئانه هوى شه‌ره‌ف و ناوبانگى به‌رزه بۆ پيغه‌مبه‌ر(ﷺ) نه‌وه‌تا تا ئيستا كه ماوه‌ى زياد له هه‌زارو چوارسه‌د ساله به سۆزى دل‌مه‌و باس نه‌كړى و سه‌لات و سه‌لامى له‌سەر نه‌درى و شايه‌تى به‌شانى نه‌هينرى، ئيستايش و له‌مه‌و پاشيش مه‌تا دنيا دنيايه به

١ ئه‌مه‌ى كه گوترا راي كړى زلتايانى ته‌فسيره، له ئيبن و عباسه‌وه‌وه له گه‌لى تابعينه‌وه وه‌رگه‌راوه ته‌نانه‌ت(ئيين و جه‌رين) نه‌فرموى: جگه له‌مه وه‌رنه‌گه‌رله له هه‌ندى ته‌فسيردا مه‌يه كه مه‌به‌ست به وشه‌ى ﴿ذِكْر﴾ نام‌زگارى و بېرخسته‌نويه، به‌لام له‌سەر ئه‌م رايه تاييه‌تى نى به به پيغه‌مبه‌رو نه‌ته‌وه‌كه‌په‌ره، به‌لكو بۆ هه‌موو جيهانه وه‌كه‌له چه‌ند تايه‌ت دا فرمويه‌تى.

چەند سەدەھا ملیۆن ئادەمیزاد شەوورۇژ لە یادی ئەودا نەژی، بەلام قەومەکی ئەو شتیکیە
ناشاریتەو کاتی که ئەم قورئانە ھاتە سەریان هیچ دەنگ و باسیکیان نەبوو لە جیھان دا،
ھەست نەئەکرا کہ ھەن، ئەگەر ھەستیش بکرایە بە بوونیان هیچ وەزن و نرخیکیان نەبوو لە
جیھان و لە ژیان دا.

لەپیش ھاتنی ئەم قورئانەدا نا بەو جۆرە بوون، دواي ھاتنی ئەم قورئانەو جیگیر بوونی
لەئاویان دا، بەم قورئانە و بەرەنگاری دنیا وەستانی، ھەموو دنیا ناسینی، بوون بە
مامۆستای ھەموو، ھەموو دنیا گەردنی بۆ کەچ کردن تا دەستیان گرت بەو قورئانەو. بەلام
کاتی دەستیان لی بەردا ناوبانگیان نەما، بە چاوی ریسوایی تەماشای کران، پیشیل کران،
پیشیل و ژیر پی کران، مافیان داگیر کرا، بە جۆری جوولەکە کہ ژیر دەستەي ھەموو جیھان
بوو لە ناوجەرگەي خاکیان دا دەولەتی دروست کرد، ئیستا بە دوو سەد ملیۆنەو داماون بە
دەستیەو...!! بۆ دنیا ئەوھیان بەسەرھات، بۆ رۆژی دوايیش ئەو خوای گەرە بیریاری
داوہ کہ پرسیاریان لی ئەکات دەربارەي، ئیتەر بۆ ئەو ئەکەونە خوایان و بازاری خوا، ئینجا
ئەیخاتە پیش چاو کہ ئەوھي ئەم قورئانە ھیناویەتی شتیکی تازەکی نی یە، بەئکو ھەر بۆ
ئەم مەبەستە بنەرەتی یەي قورئانە رەوانە کران - کہ بریتی یە لە پەرستن و گوئی رایەلی
خوا بە تاک و تەنیا - ئەفەر موئی بە پیغەمبەر (ﷺ): ﴿وَسَلِّ مِّنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُّسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ
دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا يُّعْبَدُونَ﴾ پرسیار بکە لەو پیغەمبەرەمان کہ رەوانەمان کردوون لە پیش
تۆوہ ئایا جگە لە خوای خاوەن رەحم و بەزەیی هیچ خواو پەرستراونی ترمان بیریار داوہ.
واتە رینگەمان داوہ کہ جگە لە خوا هیچ شتی تر بپەرستری؟ ئاشکرایە وەلامی ئەم پرسیارە
یەک وەلامە لە لایەن ھەمووہ کہ: نەخیر جگە لەخوای تاک و تەنیا بە هیچ جۆر رینگەي
نەداوہ بە پەرستنی هیچ کەس و هیچ شتیکی تر.

ئەو بت پەرستانە رەخنەي بەھیزیان ئەوہ بوو کہ ئەمەي پیغەمبەر (ﷺ) ھیناویەتی
ئایینیکی تازەيە تەنھا ئەم ئەیلی، ئەوا خوای گەرەیش روونی ئەکاتەوہ کہ ھەموو
پیغەمبەرەن - سەلامی خوایان لی بیئت - سەرچەم بیریاریان لەسەریەتی، ئەمەي محمد
ئەیلێت ھەر لە یەکەم جارەوہ وا ھاتووەو خوا ھەر ئەویشی ئەوی.

هەندى ئەفەرمون مەبەست پرسیار نى یە لە پىڭەمبەران - سەلامى خاویان لى بىت -
 بەلکو مەبەست پرسیارە لە زاناكانى ئوممەتەکان، بەلام پىئویست نى یە لەم دیمەن و زاهیرە
 لادەن، بە تاییبەتى کە جگە لە یەهود و نەسارا هیچ ئوممەتى تر لەو کاتەدا دەست نەکەوتوو
 تا پرس بکرى لە زاناكانیان بۆ ئەو مەبەستە. ئەگەر دەستیش کەوتى کۆمەلێکە خۆی بە
 ئوممەتى یەکى لە پىڭەمبەرانى پىشوو دانابى پەراویکیان بە دەستەو نەبوو، هەموو بوو
 بوون بە بت پەرست وەکو قورەیش کە خۆیان بە شوین کەوتوى حەزرتى ئیبراھیم و
 ئیسماعیل دائەنا، کەواتە هەر بە گوێزەى زاهیرە کە بى چاکە و پرسیار کردنى پىڭەمبەر(ﷺ)
 لە هەموو برا پىڭەمبەرەکانى - سەلامى خاویان لى بىت - جىگەى سەر سوڤمان نى یە،
 هەرچەند بە گوێزەى باوو ئولفەتى ئیمە ناگونجى، لەبەر دوورى و جیاوازی چەرخ و شوین و
 ولاتیان، هەروەها کۆچ کردنى ئەوان لەم جیھانەدا، بەلام بۆ پىڭەمبەر(ﷺ) و براکانى -
 سەلامى خاویان لى بىت - لەگەل خۆیان دا کارى جوړىکى ترە جگە لەوەى کە ئیمە
 ئەیزانین، چونکە لای خوا دواو بەرو رۆشتوو و رابردوو، پەیدا بوو، دوورو نزیک نى یە.
 بەلکو هەموو شت پێکەو لای خوا بى پەردە و بەرگرى کات و شوین، جا بۆ خواى گەرە
 زۆر ئاسانە ئەو حەقیقەتە پىشانى پىڭەمبەران بدات - سەلامى خاویان لى بىت - جا لەو
 کاتەدا پىڭەمبەر(ﷺ) پرسیار ئەکات و وەلامیش ئەدریتهو وەکو لە شەوى میعراج دا رووى
 داو فەراھەم هات بۆى، ئەو بوو یەکى گرت لەگەل هەمووان داو گەشت پى یان.

لەم کاتەدا دلنەوايى پىڭەمبەر(ﷺ) ئەکات لەسەر ئەو رەخنە ناپەرەواو بى جىگەى کە
 سەرۆکەکانى قورەیش ئەیانگرت لە پىڭەمبەرىتى یەکەى، بەو جوړەى کە باس کراو بەرپەرچ
 درایەو، لەم کاتەدا زنجیرەیک لەسەر گوزەشتەى حەزرتى موسا(ﷺ) ئەگىریتەو، کە
 وینەى ئەو رەخنە لەویش گیراوە، فیرەون و کۆمەلەکەى کەشخەو شانازییان ئەکرد بەو مال
 و سامانى زۆرەو و فیزیان ئەکرد بەسەر حەزرتى موسادا، بە وینەى سەرۆکەکانى
 قورەیش، ئینجا لەگەل ئەو هەموو موغجیزە بەهیزە زۆردا کۆڤو جەماوەر شوینی فیرەون
 کەوتن، لەگىرانەوێ ئەم زنجیرەیدادەر ئەکەوێ کە پىڭەمبەرایەتى هەریک مەبەستە و بەرنامەى
 هەموو پىڭەمبەرانیش هەریکە و هەر رێگایەکە، وەکو روون ئەبیتەو کە تەبیعەتى سەرۆک
 و سەرکێشەکان یەکە و بەیەک رەوشت و وینە بەرپەرەکانی پىڭەمبەران و نایینی خوا کراوە.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۖ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾
 فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿١٧﴾ وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا
 وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾ وَقَالُوا يَأْتِيهِ السَّاحِرُ أَدْعَاكُنَا رَبِّكَ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْكَ
 إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿١٩﴾

نه فەر موئی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۖ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ * فَلَمَّا جَاءَهُمْ
 بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿١٧﴾ به تحقیق موسامان رهوانه کرد بؤلای فیرعون و کۆمهلهکی به چهند
 موعجیزه یه کی خو مانه وه. نینجا موسایش وتی پی یان بیگومان من پیغه مبری خواجه کم که
 په رومردگاری هه موو عالیه، نینجا کاتی موعجیزه کانی نیمه ی بؤ بردن و نیشانی دان –
 له بهر نه فامیان – کتوپر بی بیر لی کردنه وه پی نه که نین بهو موعجیزه و رابره روونانه وه کو
 هه موو سرکیشه لوت بهرزه کانی تر. ﴿وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا﴾ هه
 موعجیزه یه کمان پیشان نه دان گه وره تر بوو له وه ی تر واته هه موو یه کی لهو موعجیزانه
 راده ی هیزی نه وه نده بهرزه بوو هه ر کام ببینزایه به گه وره تر سهیر نه کراو ته ماشا نه کرا،
 که واته مه بهست نه وه یه که هه موو گه وره بوون وه کو شاعیر نه لی:

من تلق منهم فقل لا قيت سيدهم مثل النجوم التي يسري بها الساري

یان مه بهست نه وه یه هه ریه کیکیان له باریکه وه نایاب تر بوو، زیاده ی هه بوو لهو رووه وه
 به سه ر نه وانی تر دا، ﴿وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ قهرمان لی گرتن به غه زاب و سزادان،
 وه کو قاتی، گرانی، لافاو، چهند شتی تر.. که له سوره تی ﴿الاعراف﴾ دا باسی فهرمووه..
 به لکو بگه ری نه وه، له که ل نه وه دا نه گه رانه وه، هه ر سزاو عه زاییکیان به اتایه ته سه ر هاواریان
 لی هه لئه سا ﴿وَقَالُوا يَأْتِيهِ السَّاحِرُ أَدْعَاكُنَا رَبِّكَ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ﴾ نه یان وت به حه زره تی
 موسا: نه ی جادویاز داوا بکه له په رومردگارت به لکو نه م عه زابه مان له سه ر لایبات، چونکه
 بیگومان نیمه نیمان نه هی نین و نه که وینه سه ر ریگه ی خوا.

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿٥٠﴾ وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَنْقُورِ آلَيْسَ لِي مَلِكٌ مِّصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ

ئەوانە وەکو بێ بار بوون، ئەفام و ئەزان و دوو روو بوون، چونکە لە لایەکمەوە بە ئێنی ئیمانیان ئەدا، دانیان ئەنا بەوەی کە خوا پەيامی پێ سپاردووە، لەو تەنگاوەدا ئومێدیان تەنها ئەو بوو، کەچی ئەیانگوت: ئەو سەحریاز، ئێتر با سەحریازیان بە زانا دانابی هەر ناریکە، ئەیانگوت پەروردگارت وەکو تاییبەتی بێ تەنها بە ئەووە، ئا بەو جۆرە پەنایان ئەهێنا و پەیمانی ئیمانیان ئەدا کەچی ﴿فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ﴾ کاتی کە سزاکەمان لەسەر لائەبەردن کتوپر پەیمانەکیان هەڵسەرەشاندەووە و پەشیمان ئەبوونەووە. بێگومان کۆڕو جەماوەر بە موعجیزە و خوارێق ئەگیرێن. بەهۆی ئەووە فیرعون مەترسی پەیدا کرد کە ئیمان بەینن، لەبەر ئەوە کەوتە هەول دان بۆ بەرگری یان بەمەیی کە زۆرو سەلتەنەتی خۆی بخاتە پیش چاویان، دلایان خەریک بکات بەوەوە، بێم و ترسی کە بوویان لێ یان لەدلایان دەرئەچێ، هەروەها بە رەخنە گرتن لە حەزەرەتی موسا (علیه السلام) وەکو ئەفەرموی: ﴿وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَنْقُورِ آلَيْسَ لِي مَلِكٌ مِّصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ فیرعون جاپی دا لەناو گەلەکیداو وتی: گەلەکەم، ئایا پادشایەتی و سەلتەنەتی میسر هینی من نی یە، هەروەها ئەم هەموو رووبارانە کەوان لەژێر فەرمانی من داو بە ئارەزووی من ئەگەرین؟ ئایا نابینن. واتە بەلێ ئەزانن، کەواتە من شایانم بە گوێ رایەلی ئەک موسا. ﴿أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ﴾ لەو قەسەیه گەڕی ئایا من باشتەم لە ئەمەیی کە سووک و ریسواو بێ دەسەلاتە؟ واتە پادشاو سەرۆک نی یە، مال و سامانی نی یە، یان لە تائیفەیی بەنی ئیسرائیلە کە زەلیل و بەندە بوون بۆ فیرعون.

وَلَا يَكَاذِبِينَ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَا أَلْقَىٰ عَلَيْهِ آسُورَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَأِكَةُ مُفْتَرِينَ
فَاسْتَحَفَّ قَوْمَهُ، ﴿٥٣﴾

﴿وَلَا يَكَاذِبِينَ﴾ لهوانه نی یه بتوانی قسه به باشی بکات، مهبستی خوی روون بکاتهوه،
واته بۆ پیغهمبریتی دهست نادات، چونکه بهو جوړه عیب داره، له بابته نهم دووهمهوه
نه یو یست هر له که داری بکات له ناو خه لک دا، بهو وهستان و گپو گرفته ی که هه بوو له
زمانیدا پیش نه وهی بکری به پیغهمبرو نه یو یست پرو پاگنده ی لی بکات. نه گهر نا دوی
نه وهی کرا به پیغهمبر، نهو ناته وای یه له زمانیدا نه ما، چونکه وهکو له سوره تی ﴿طه﴾ دا
باسی فهرموو حزره تی موسا (علیه السلام) نزای کرده وه لای خوا بۆ چهند شتیك، یه کی لهو
شخانه نهو وهستان و گپو گرفته بوو له زمانیدا، خوایش نزاکی وهرگرت و هه مووی بۆ جی
به جی کرد.

لهو چهرخه دا باو بووه ههر که س بکرایه به گهره بازن و بازو بهندی ئالتون نه کرایه
دهستی و قولی نه پرازی نرایه وه به خشل و زیور نه وه نیشانه ی گهره یی بوو، جا له م
باره شمه وه ره خنه ی نه گرت، نه یگوت: ﴿فَلَوْلَا أَلْقَىٰ عَلَيْهِ آسُورَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ﴾ نه گهر موسا راست
نه کات دهی با نیشانه ی گهره یی و سه لته نه تی ببوایه، بهم جوړه بازن و بازو بهندی
ئالتونی بکرایه ته دهست و قولی، تهو ئالتون بکرایه ته مل و گهر دنی، واته که نهم
نیشانه یه نی یه نه بی راست نه کات. ره خنه یه کی تری نه مه بوو نه یگوت ﴿أَوْ جَاءَ مَعَهُ
الْمَلَأِكَةُ مُفْتَرِينَ﴾ یان نه گهر راست نه کات با کومه لی مه لانی که ی له گهل دا بهاتایه به
هاوپی و هاوسه ری کومه کی و یارمه تی یان بدایه، ته سدی قیان بکردایه، شایه تی یان بۆ بدایه
که له لایه ن خواوه کراوه به پیغهمبر. نهم ره خنه یه له پیغهمبری تریش گیراوه، به دیمه ن
ره خنه یه کی به میزه، دلی خه لکی پی داگیر نه کری، نه وانه ی که نه زانن.

ئا به جوړه فیرعه ون هه ولی دا بۆ بهرگری کردنی گه له که ی له نیمان هینان به حزره تی
موسا (علیه السلام) وشوین که ورتنی نهو ئایینه حقه ی که هی نای بویان، هه ولی خه له تاندنیدا ن
﴿فَاسْتَحَفَّ قَوْمَهُ﴾ نینجا گه له که ی خوی دهست کهوت به کهم سه لپقه و سووک و کهم عه قلی،

فَاطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٤﴾ فَلَمَّا أَتَيْنَاهُمْ أَتَيْنَاهُمْ فَاعْرِضْهُمْ

أَجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ﴿٥٦﴾

لهبر نوم به قسه کانی هه لئه تان ﴿فَاطَاعُوهُ﴾ به هوی نوموه گوی رایله ی بوون و نیمانیان نه مینا به حه زه تی موسا (علیه السلام).

فریودان و خه له تاندنی کۆپو جه ماوهر له لایه ن سرکیشانومه هیچ شتیکی عه جایب نی یه، چونکه باویان وایه ژیر دهسته و داگیر کراوه کانیان دورور نه خه نوموه له زانین و خوینده واری، نه یکه ن به چاو و پراویکی و لینیان که تی فکرانیان نه مینی بۆ نه مه ی که هر ژیر دهسته بن، به لام و نه بی هه موو که سیکیان پی بخه له تی، نوو که سانه ی که نیماندان هر و ا به ئاسانی فریو نادرین، نه وه ی که به ئاسانی نه خه له تی، به چ باریک دا زۆرداره که بیهوی با نه خوات و هکو پهره مریشک به دم باوه، نه مانه نوو بی نیمانان که له سنوور دهرچوون بویه لیرده نه فرموی: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ که له که ی فرعمون گوی رایله ی فرعمونیان کرد چونکه بیگومان که لیک بوون، کافرو بی نیمان بوون، له سنووری خوا دهرچوو بوون، واته فاسق بوون، بویه شوین نوو فاسقه که وتن.

پاش نه مه ی رینمونی کران و چند به لایان درا به سهردا له گهل نه وهدا سوودی نه بوو، هر شوین فرعمون که وتن، نیتر نۆبه ی سزادان و تۆله لی سه ندنه، و هکو نه فرموی: ﴿فَلَمَّا أَتَيْنَاهُمْ أَتَيْنَاهُمْ فَاعْرِضْهُمْ أَجْمَعِينَ * فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ﴾ ئینجا کاتی که رق و قینی به تینیان هه لساندین به زیاده رهوی کردنیان له سرکیشی و عیناددا، ئیمهش تۆله مان لی سه ندن، به م جوړه هه موویانمان خنکاند له دهریادا، کردمان به پیشه و او به پیشه رو بۆ هه موو کافرئ که په پرهوی نه وانن، کردمان به دهنگ و باس و سرگوزه شته ی نایاب بۆ که له کانی دوا ی خو یان، یان به عیبه رت و نامۆزگاری بۆ نه وانه ی دوا ی خو یان، نا به م جوړه نوو زنجیره یه له به سهرهاتی حه زه تی موسا دوا یی هات، نوو زنجیره ی که زۆر وینه یه کی ریکه بۆ قسه و باسی قوهریش، هه لو یستیان به رامبه ری پیغه مبه رو ئایینه که ی (ص) که واته پیغه مبه رو یاره کانی دلنیا و دل ئارام نه کات، و هکو بت په رسته رهخنه گر هکانیش نه ترسینی به سزا و پاشه پوژنکی سهخت، وینه ی نوو سزا و پاشه پوژنه ی که بۆ پیشه و فرعمونیان بوو له گهل که له که یدا.

ئىنجا ئەگۈزۈشكە بۇ زىچىرەككە لە باس و ھەوالى ھەزرىتى عىسا (عليه السلام) بە بۆنەى مۇجەدەلە و دەمبازى بىت پەرستەكان لە بابەت پەرستىيان بۇ مەلانىكە و پەرستىنى ئەھلى كىتاب بۇ ھەزرىتى عىسا (عليه السلام).

لەم باسەدا ھەقىقەتى ھەزرىتى عىسا و ئەو ئايىنەى كە ھىناى باس ئەفەرمۇى، ھەپەشە ئەكات لەوانەى كە لە رىگەى راست لايان داو، بە ھاتنى رۆژى دواىى، بەو بۆنەو بە درىژى شىۋەيكە لە شىۋە سەختەكانى رۆژى دواىى باس ئەكات. ئىنجا بە بۆنەى خراپانەو بەسى نازو نىعمەتى چاكان ئەكات.

ئىين و ئىسحاق ئەلى: جارى پىغەمبەر (ﷺ) لەگەل وەلىدى كۆپى مۇغىرەدا دانەنىشى لە مزگەوتى ھەرام دا، ئىنجا نەزىرى كۆپى حارث دىت لايان دانەنىشى، چەند پىاوپىكى تر لە قورەيش حازر ئەبن، ئىنجا پىغەمبەر (ﷺ) دەست ئەكات بە ئامۇزگارى و بانگ كەردىيان بۇ ئىسلام، نەزىر دەست ئەكات بە چەلان بەرچەلانى لە پاشان پىغەمبەر (ﷺ) پەكى ئەكات و بى دەنگى ئەكات، ئەم ئايەتەى بەسەردا ئەخوئىتەو: ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنتَر لَهَا وَرْدُونَ﴾ (الانبياء / ۹۸).

ئىنجا پىغەمبەر (ﷺ) لەو مەجلىسە ھەلئەسى لەپاش ئەو عبدەللاھى كۆپى زەبەعرا دىت، وەلىد پىنى ئەلى: وەللأھى نەزىرى كۆپى حارث ھىچ خۇى پى نەگىرا لە ئاستى محمد و محمد وتى بە ئىمە و ھەموو پەرستراوەكانمان كە ھەموو ئەمىن بە چلۇسكى دۆزەخ، ئىنجا كۆپى زەبەعرا ئەلى: وەللأھى نەگەر من محمد دەست كەوئى پەكى ئەخەم، ئىلزامى ئەكەم، چونكە ئىمە مەلانىكە ئەپەرستىن. جۈولەكە عوزەير ئەپەرستىن، نەسارا عىسا ئەپەرستىن، ئەگەر ئەوانە لە ئاگردا بن ئەوا ئىمەيش رازىن بە خۇمان و بتەكانمانەو لەگەل ئەوان بىن. كاتى ئەمەى گوت وەلىد و دانىشتۋەكان زۆر كەيف خۇش بوو، زۆر بە رەخنەيكە بەھىزىيان دانەنا، ئىنجا ئەم دەنگ و باسەيان باس كەرد بۇ پىغەمبەر (ﷺ) ئەویش ئەفەرمۇى: ﴿كُلُّ مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَعْبُدَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَهُوَ مِنْ عِبَدِهِ، فَإِنَّهُمْ إِنَّمَا يَعْبُدُونَ الشَّيْطَانَ وَ مِنْ أَمْرِهِمْ بِعِبَادَتِهِ﴾^۱ ئىنجا ئەم ئايەتە ھاتە خوارەو: ﴿إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ﴾ دەربارەى ئەو رەخنەى زەبەعراو كەيف خۇشى و پىكەنىنى وەلىد و ئەو كۆمەلە ئەم ئايەتە ھاتە خوارەو.

^۱ ھەركەس پىنى خۇش بىت پەرستى بىچكە لە خوا، ئەو كەسە لەگەل ئەو كەسە كە ئەپەرستى، واتە وان لە ئاگردا، چونكە ئەوانە لە راستى دا شەپتان ئەپەرستى.

﴿وَلَمَّا ضَرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ﴾ ٥٧ ﴿وَقَالُوا ءَالِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ﴾ ٥٨

﴿وَلَمَّا ضَرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ﴾ وینهی ئەم ریوایەتی ئین و ئیسحاق و زەمەخشەریش لە پەرەوای ﴿کشاف﴾ دا باسی کردووە، بێ ئەمە و تەبیتی لە کێوە وەرگیرتی، کەواتە با بە گوێزەری ئەم دوو ریوایەتە نایەتە کە بێن و تەفسیری بکەین، ئەفەرموی: ﴿وَلَمَّا ضَرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ﴾ * ﴿وَقَالُوا ءَالِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ﴾ ئەی پێغەمبەر تۆ گوتت بە گەلە کەت: ئێوە و هەموو پەرستراوە کانتان جگە لەخوا ئەبن بە چلۆسکی دۆزەخ، ئینجا گوترا هەندێ لە ئەسارا عیسا ئەپەرستن، کەواتە ئەویش لە ناگردایە، جا لە کاتی ک دا عیسا کۆپی مەریەم باس کراو هینرایەو بە مەتەل بۆ رەخنە گرتن لەو قەسە تۆ، دەست بەجێ گەلە کە تۆ لەخوشیدا دەستیان کرد بە هۆسەر پێکەنین و سەیحە پێکان. چونکە لایان وابوو کە رەخنە یەکی بەهیزە، ئەیانگوت نایا لای تۆ پەرستراوە کانی ئێمە باشە یان عیسا، بێگومان بەلاتەو عیسا باشە، واتە بە قەسە تۆ عیسا کە باشترە بە لاتەو لە ناگردایە، کەواتە با ئێمە و بتهکانیشمان لەگەڵ ئەودا بین، ﴿مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا﴾ ئەمانە هەر لە یەکەم جارەو ئەیانزانێ مەبەستی قورئان و پێغەمبەر (ﷺ) ئەوان و بتهکانیانە، هەروەها هەرکەسیکی ترەو وەک ئەوان، ئەک مەبەست هەموو پەرستراویکە بە گشتی تا عیسا و ینهی بگریتهو، کەواتە مەبەستیان روون کردنەوێ هەق و بەتال نەبوو، بەلکو مەبەستیان هەر لاری و عینادو بەریەرەکانی رووت بوو وەک ئەفەرموی: ﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ﴾ ئەوانە گەل و خەلکیکن ئازاوەچی و زۆر بەتین لەدەم بازیداد ئەیانەوێ هەر لاری و لارە جەلەو بەکار بێنن، ئینجا حەقیقەتی حەزەرەتی عیسا روون ئەکاتەو،

إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٦١﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي

الْأَرْضِ يَخْلُقُونَ ﴿٦٢﴾

ئەفەرموی: ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ عیسا هیچ نی یە جگە لەوەی بەندەیکە لە بەندەکانمان، بەرهەو چاکە ی خۆمانمان رشتوو بەسەری دا، بەمە ی کردومانە بە پێغەمبەر و گێڕاومانە بە شتیکی نایاب بۆ ئەوەی بەنی ئیسرائیلی بیکەن بە پیشەوا بۆ خۆیان، پەیرهوی بکەن و گوێ رایەلی بن، واتە نە خواپە و نە کوپی خواپە، نە پەرستراویکی بە حق، پەرستنی ئەر بەندەیکە لە لایەن تاقمێ لە بەنی ئیسرائیلی نابێتە بەلگە چونکە ئەوانە لە خواپەرستی بە تاک و تەنها لایان داوە، بەوینە ی قورەیش کە لە بنەرەتووە لەسەر ئایینی پاکی ئیبراھیم بوون لە پاشان لایاندا لەو رینگە راستە، ئەم بت پەرستانەیان لێ دەرچوو.

ئینجا وەکو وەلامی رەخنەو بەلگەکە ی دانەرە بەو بۆنەرە قسە لە باوەرە پێرو پووجە ئەفسانەکەیان ئەکات، دەربارە ی مەلائیکە، پیشانی ئەدات کە مەلائیکە هەندیکن لە دروست کراوەکانی خوا، وەکو خۆیان و ئەم هەموو دروست کراوەکانی ترە، هیچ کەسێک لە دروست کراوەکانی خوا هیچ پەیوەندی یەکیان بە خواوە نی یە، جگە لە پەیوەندی مەخلوق بە خالیقەرە، پەیوەندی بەندە بە پەروردگاری یەرە، پەیوەندی عابید بە پەرستراوی یەرە، ئەفەرموی: ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُقُونَ﴾ ئەگەر بمانویستایەو بمانەوی لە ئیووە مەلائیکەمان فەرھەم ئەھینا، یان هەندی لە ئیووەمان ئەگوپی و ئەمان کردن بە مەلائیکە، یان ئیووەمان نەئەهیشت و لە باتی ئیووەدا مەلائیکەمان ئەھینا جێنشینی ئیووە ی بکردایە لە زەوی دا، واتە هەموو شتێ ئەگەریتووە بۆ ئیرادەو خواھیشی خوا، چۆنی بوێ ھەر ئەو ئەبی، خواھیشی خوا وابوو کە مەلائیکە دروست بکات بێ باوک و بێ زاووزی، ئەگەر بیویستایە بە جوړیکی تر دروستی ئەکردن، ئەواتە کە ویستی عیسا ی دروست کرد بێ باوک، کەواتە مەلائیکە شایانی پەرستن نین ھەر وەکو دروست کراوەکانی تری خوا.

وَإِنَّهُ لَعَلَّمَ لِّلشَّاعَةِ فَلَا تَمْرُكُ بِهَا وَاتَّبِعُونَ هَذَا صِرْطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿١١﴾ وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطَانُ

إِنَّهُ لَكُمُ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٢﴾

ئینجا به بۆنه‌ی حه‌زه‌تی عیساوه رۆژی دوا‌یی یان بیر ئه‌خاته‌وه، چونکه به‌هۆی عیساوه (علیه السلام) ئه‌زانری و باوه‌ر به‌هیز ئه‌بی به‌هاتنی ئه‌و رۆژه، کاتی هاته‌ خواره‌وه هه‌وال ئه‌دات و خه‌لکی ئاگادار ئه‌کاته‌وه به‌مه‌ی نزیکه‌ هاتنی ئه‌و رۆژه، ئه‌فه‌رموی: ﴿وَإِنَّهُ لَعَلَّمَ لِّلشَّاعَةِ﴾ بێگومان عیسا هۆی زانینی هاتنی رۆژی دوا‌یی یه، چونکه دروست بوونی بی باوک، به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ده‌سه‌لاتی خوا به‌سه‌ر هینانی ئه‌و رۆژه‌دا، یان یه‌کی له‌ موعجیزه‌کانی عیسا زیندوو کردنه‌وه‌ی مردوو بووه، که‌واته‌ خوا‌ی عیسا مردوو زیندوو ئه‌کاته‌وه‌ و ئه‌و رۆژه ئه‌هیننی، یان کاتی له‌ ئاسمان هاته‌ خواره‌وه‌ خه‌لکی ئه‌زانن که‌ هاتنی نزیکه، چونکه پیغه‌مبه‌رمان (ﷺ) هه‌والی داوه که‌ هاتنه‌ خواره‌وه‌ی یه‌کیکه‌ له‌ نیشانه‌کانی هاتنی رۆژی دوا‌یی، که‌ هاته‌ خواره‌وه‌ هه‌وال ئه‌دات و خه‌لکی ئاگادار ئه‌کاته‌وه‌ به‌مه‌ی نزیکه‌ هاتنی.

له‌بابه‌ت هاتنه‌ خواره‌وه‌ی حه‌زه‌تی عیسا (علیه السلام) هه‌دیس‌ی زۆر هه‌یه له‌ په‌راوه سه‌حیحه باوه‌ر پێکراوه‌کاندا، یه‌کی له‌و هه‌دیسانه ئه‌م هه‌دیس‌یه که‌ ئیمامی مالیک و بوخاری و موس‌لیم و ئه‌بو داود ر‌یوایه‌تیان کردوه له‌ ئه‌بو هوره‌یره‌وه ئه‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌فه‌رموی: ﴿وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَئِنْ شَكَنْ اَنْ يَنْزَلَ فَيَكُم اَبْن مَرْيَمَ حَكَمًا مَّقْصُطًا فَيَكْسِر الصَّلِيبَ، وَ يَقْتُلَ الْخَنَزِيرَ، وَ يَضَعُ الْجِزْيَةَ، وَ يَفِيضُ الْمَالَ حَتَّى لَا يَقْبَلَهُ اَحَدٌ، حَتَّى تَكُونَ السَّجْدَةُ الْوَاحِدَةُ خَيْرًا مِنَ الدُّنْيَا وَ مَا فِيهَا﴾^١ که‌واته‌ پێویسته له‌سه‌رمان باوه‌رمان ببی به‌م هاتنه‌ خواره‌وه، هه‌چ ر‌یگه‌ی که‌س نی یه له‌خۆیه‌وه قسه‌ی تیاا بکات، چونکه شتیکی غه‌یبی یه، وه‌کو ئه‌و هه‌موو شته‌ غه‌یبی یانه، هه‌وال ده‌ری راستگۆ که‌ پیغه‌مبه‌ره (ﷺ) هه‌والی پێداوین، ئایه‌ته‌که‌یش ئه‌یگه‌یه‌نی، ئیتر چۆن خاوه‌ن ئیمان سه‌ری لی ئه‌کاته‌وه؟ ئه‌و بت په‌رستانه‌ دوو دل بوون و گومانیان بوو له‌ هاتنی رۆژی دوا‌یی دا، له‌به‌ر ئه‌وه‌ قورئان

^١ واته‌ سوێند به‌ که‌سی گ‌یانی منی به‌ده‌سته‌ نزیکه‌ عیسا‌ی کو‌پی مه‌ریه‌م بێته‌ خواره‌وه‌ بۆ ناوتان به‌ حه‌که‌مێکی دادپه‌روه‌ر، ئه‌و کاته‌ خاچ ئه‌شکێنی و به‌راز ئه‌کوژی، نایه‌لی گ‌زشتی بخۆن، به‌یاری جزیه‌ ئه‌سپێته‌وه، سامان و دارایی ئه‌وه‌نده‌ زۆر ئه‌بی که‌س نایه‌وی، تا وای لی دێ ته‌نها سو‌جده‌یه‌ک بۆ خوا چاکتر ده‌بی لای مه‌ریه‌مه‌کان له‌ جیهان و هه‌رچی له‌ جیهان دا هه‌یه.

بانگیان نهکات له لایه ن خواوه یان له زمانی پڼغه مبهروه (ﷺ) بؤ شه می باوه پی به میزبان ببی به هاتنی نهو روزه به بنگومان، نهوانه ی نه تاران و فیراریان نه کرد له رینمونی قورئان و پڼغه مبهر (ﷺ) قورئان بانگیان نهکات بؤ گوئ رایله ی خواو پڼغه مبهر (ﷺ) چونکه نهو گوئ رایله ی به نه یانبات به ریگه یه کی راست دا که هر که سی پڼیدا بروت نه یگه یه نیت به نامانچ، نه فرموی: ﴿فَلَا تَمَرُّكَ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ که واته هیچ گومانان نه بی له روزی دواپی داو شوینی رینمونی من بکهون، شه می که من بانگی نیوه ی بؤ نه کم ریگه ی راسته و نه وه ی پڼیدا بروت ون نابی، نهکات به مبهست و نامانچ.

قورئان ناموزگاریان نهکات که هو ی لادان و فیرا کردنیان شوین که و تنی شهیتانه، شوین که و تنی پڼغه مبهر (ﷺ) راست و به جی یه، نه فرموی: ﴿وَلَا يَصْدَقُكُمُ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكَ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ با شهیتان بهرگریان نهکات له شوین که و تنی رینمونی و هیدایه تی خوا، هر گیز له گوئ ی مه کن، چونکه به راستی شهیتان دوزمنیکی ناشکرایه بؤ نیوه. قورئان کوتا پی ناهینی، هه موو جاری ناده می ناموزگاری نهکات و ناگاداری نهکاته وه و بهو دوزمنایه تی و نهو ناژاوه ی که رویدا له نیوان شهیتان و ناده م دا له سهره تای پهیدا بوونی ناده می یه وه هه تا دنیا دنیا یه، جا له هه موو نه فامی نه فام تر نهو که سه یه که بزانی دوزمنیکی هه یه به تایبه تی که مری دوزمنایه تی بؤ به ستوه هه موو کاتی وا له که مین دا بؤی، جاپی دوزمنایه تی یه که یشی داوه له گه ل نه مه دا نه م هیچ خوی تی نه گه یه نی، خوی ناماده نهکات هر هیچ نه بی بؤ بهرگری و خوپاراستن له شهر و خراپه ی نهو دوزمنه ی، نه م جار زیاد له وه بکهو یته شوینی و به ریبازی نهودا بروت، بنگومان له م که سه نه فام تر و بی سه لیه تر نی یه له هیچ ولاتیک دا.

نیسلام ناده میزادی خه بر دار کرد و راگری کرد له م شهر و بهر بهر کانی نه پراوه ی نیوانی نهو شهیتان دا، به لینی دا پی ی به دهست که و تنیکی نه پراوه ی که س نه دیو کاتی که زال ببی به سر نهو دوزمنه ی داو هره شه یشی لی کرد به ناو می دی و بی به شی و سزایه کی سه ختی که س نه دیو کاتی ژیر که وی و سهر شوپ ببی و شوین نهو دوزمنه ی بکهوی. که واته که و ره ترین نامانچ بؤ ناده می له سر زهوی دا زال بوونیه تی به سر نهو دوزمنه ی دا، چونکه زال بوون به سر نهودا زال بوونه به سر هه موو شهر و خراپه و نا پراوه ی یه دا، نهو کاته پایه ی خیر و چاکه و پاک و راستی جیگر نه بی له زهوی دا، که واته له م جیها نه دا نه حه و یته وه له روزی دوا یش دا دهست که و ته که س نه دیوه نه پراوه کی هه یه.

وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ

ئىنجا لىزەدا حەقىقەتى عىساو ئەوھى كە ھىنای و پىئى رەوانە كرا روون ئەكاتەو، ئەفەرموى: ﴿وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ﴾ كاتى عىسا ھات بۆلای گەلەكەى بەو رابەرو موعىزە ئاشكرايانەو كە خواى گەورە پىئى دابوو، يان بەو شەرىعەتە روون و رەوانەو وتى بە گەلەكەى: بىڭومان مەن ھاتووم بۆ سەر ئىو بە شەرىعەت و بەرنامەيەكى راستەو كە ئىو رەفتارى پى بكن، ھەم بۆ ئەمەى روونى بگەمەو بۆتان ھەندى لەو شتانەى كە ئىو لەناو خۆتان دا راتان جىوازو دووبەرەو ئازاوتان تىيدا ھەيە. ئەوھىش كە برىتى يە لە كاروبارى ئايىنتان، نەك لە كاروبارى دنيايى روت كە بۆ ئەو رەوانە كرابوو، لەبەر ئەو ھەدىس ئەفەرموى: ﴿انتم اعلم بأمور دنياكم﴾. ئەو گەلە بوو بوون بە چەند كۆمەل و حىزبى بە گوێرەى ھەدىس لەپاش موسا(عليه السلام) بوو بوون بە ۷۱ بەش گرنگ ترين لەو كاتەدا ۴ تائىفە بوون: سەدوقى، فەرىسى، سامىرى، ئاسى يان ئاسىنى.

يەكەميان: سەدوقى زۆر توندو تىزبوون لە كاروبارى عىبادەت دا لەزەت و خوشى دنيايشيان رەوا ئەدا، بەلام باوەريان بە رۆژى دوايى نەبوو، ئەم تاقمە ئەلەين لە نەژاددا ئەچنەو سەر ھەزەرتى ھارون(عليه السلام).

دووەميان: فەرىسى باوەريان بوو بە رۆژى دوايى، بەلام رەوايى رابواردنيان نەئەدا، بەخوشى و لەزەتى دنيا، شانازاييان ئەكرد، خويان بە گەورە دانەنا، لەبەر خویندەواری و زانىنى كە بوويان.

سەيەميان: سامىرى تىكەل بوون لە جوولەكەو ئاشوورى، باوەريان تەنها بە ۵ پەراوى چەرخى پىشوو بوو، ئىتر باوەريان نەبوو بە پەراو رىز گىراوھەكانى چەرخى تازە. چوارەميان: ئاسىنى ھەندى لە ئاداب و فەلسەفە يونانى يەكانيان وەرگرتبوو، كەنارگىر بوون لە تائىفەكانى تر، زۆر توندييان بەكار ئەھىنا لەسەر خويان لە بابەت خۆراك و پۆشاكەو، لە ھۆننەوھى ئەندامەكانياندا، لەبەر ئەو خواى گەورە ھەزەرتى عىساى رەوانە كردە سەريان، ئەوھىش ھۆى رەوانە كردنەكەى خۆى بۆ باس كردن.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا (١٣) إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ (١٤) فَاخْتَلَفَ
الْأَخْرَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ قَوْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمِ آلِيسَ (١٥) هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ
أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ (١٦)

ئينجا نه فرموی: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ کهواته له خوا بترسن و خوتان بپارزنن له خه شمی،
گوی رایه لی بکن له وهی که من پیتان راته گیه نم له لایه ن خواوه، که بریتی یه له نیمان و
باوهر به تاک و ته نیایی خواو پرستن و گوی رایه لی و فرمان بهرداری ته نها شمریعت و
نایینی نهو، وهک له فرموده یه دا دهری خست: ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ﴾ به راستی و
بینگومان خواجه که ناوی ﴿الله﴾ یه ته نها نهو پهرومردگاری منه و پهرومردگاری نیوه شه،
کهواته بیپرستن و گوی رایه لی بکن ﴿هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ چونکه نه مه یه ریگهی راست.
﴿فَاخْتَلَفَ الْأَخْرَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ قَوْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمِ آلِيسَ﴾ نه مه ی که هزاره تی عیسا
فرموی خولاسه و ناوه پوکی هموو نهو نایین و شمریعتانه یه که خوی گه وره ناردوو یه تیه
سر زهوی، هر یو نه مبهسته هموو پیغه مبهران - سهلامی خویان لی بیت - رهوانه
کراون و هوی خوش بهختی و سه عاده تی هردوو جیهان ته نها پیک هیثانی نهو مبهسته یه،
هر شهرو خراپه و بی نارامی یه که له زهوی دا روی داوه و روو نه دا هموو ی به هوی لادانه
لهو مبهسته.

هزاره تی عیسا (علیه السلام) بهو جوړه هات تاک و ته نیایی خوی روون کرده وه، له
نیوان خوی و خواوا هیچ په یومندی یه کی باس نه کرد جگه له په یوه ندی بهنده یی و
پیغه مبه ریتی، به لام نهو گه له له پاش خوی بوون به چند حیزب و کوملی، له حدیس دا
مه یه که بوون به ۷۲ فیرقه یه کیکیان له سر نایینه پاک و خاوینه که ی هزاره تی عیسا مایه وه
نهوانی تر لایانداو نهو نایینه پاکه یان شیواندو خویان خسته بهر سزای خوا، نه فرموی:
﴿فَاخْتَلَفَ الْأَخْرَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ﴾ له پاشان له نیوان نهو گه له دا چند حیزب و کوملی په یدا بوو

لایان دا لهو ئایینه پاکه‌ی عیسا پښه‌مېر بوی هیټاون، جیا بوونه‌وه له‌وانه‌ی له‌سەر ریځه‌ی راست بوون، هر حیزبى بیروباوهرىكى بو خوى داهینا، خواى گهره‌یش دهرباره‌یان نه‌فرموى: ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابٍ يَوْمِ الْآخِرِ﴾ به‌هوى نه‌و دووبه‌ره‌کى و لادانه‌یان به هیلک دا چوون بو نه‌وه حیزبانه که زولمیان له خو‌یان کرد، له ریځه‌ی خوا لایاندا، مردن بو نه‌وانه له‌بر سزای سه‌ختی روژى ئیش و نازار داره یان سزای به‌تین له سزای نه‌و روژه بو نه‌و حیزبانه که لایانداوه له‌ریځه‌ی خواو ریڅازى پښه‌مېره‌که‌یان نه‌گرت. بت په‌رسته‌کانى عهره‌ب دمه‌ دمه‌یان نه‌کرد و ره‌خنه‌یان نه‌گرت له پښه‌مېره‌(ﷺ) به گویره‌ی باوه‌رو عمقیده‌ی نه‌و حیزبانه که لایان دابوو له ئایینی خوا، خوایش به‌م جوړه هه‌ره‌شه‌ی لی کردن، که‌واته ره‌خنه و دم بازى یه‌که‌یان له‌بر نه‌فامى و نه‌زانى بوو، هیچ نرخى نه‌بوو.

ئینجا نه‌و زالمه‌نه‌ی پاش حه‌زه‌تى عیسا(عليه السلام) له‌گه‌ل زالمه‌کانى چهرخى پښه‌مېره‌(ﷺ) تیکه‌ل نه‌کات، ئینجا توژى به درىژى شیوه‌و حالت و به‌سه‌ره‌اتىكى سه‌ختى روژى دواى یان پيشان نه‌دات، له‌گه‌ل هه‌ندى له نازو ریزو نیعمه‌تى له خواترسه‌کان یه‌که‌م جار باسى هاتنى روژى دواى نه‌کات که دیت له‌ناکاودا به کتوپرى، نه‌فرموى: ﴿مَنْ يَنْظُرُوكَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ ئایا نه‌و زالمه‌نه چاوه‌روانى نه‌که‌ن و به ته‌مای هیچى تر هه‌ن، جگه له‌وه‌ی که روژى دواى بى‌ت به‌سه‌ریان دا له ناکاوو به کتوپرى، بى دروشم و نیشانه‌ی هو‌ی په‌یدا بوونى، که له کاتیک دا ئه‌یشیه‌ت نه‌وان هیچ هه‌ستى ناکه‌ن به هاتنه‌که‌ی، هاتنى نه‌و روژه کردنه‌وه‌ی قاپى سزای که‌س نه‌دیوى نه‌ب‌راوه‌ی نه‌وانه، واته نه‌مانه هر نه‌بى به ته‌مای نه‌وه بن و چاوه‌روانى نه‌وه بکه‌ن، زور نه‌فامیه به ته‌مای جگه له‌وه بن.

نه‌وانه و وینه‌یان هه‌رچه‌نده باوه‌رو ئیمانیان به‌و روژه نه‌بووه‌و نى یه به‌لام له‌بر نه‌وه‌ی هه‌موویان هو‌ی نه‌و سزایه‌یان تیا‌دا هه‌یه، به ته‌واوى شایان و موسته‌حه‌قى نه‌وه‌ن، نه‌و سزایه‌ش دیته‌جى، که‌واته وه‌کو چاوه‌روان بن وایه. هاتنى نه‌و روژه گو‌پان و ئینقلابینه‌که به‌سه‌ر هه‌موو شتیك دا که ئولفه‌تى پیوه گیراوه له‌م ژيانى دنیا‌دا،

الْأَخْلَاءَ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ﴿٦٧﴾ يَتَعَبَّدُونَ لَكَ خَوْفٌ عَلَيْكَ الْيَوْمَ وَلَا أَنتَ تَحْزَنُونَ ﴿٦٨﴾ الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٦٩﴾ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ

تَحْزَنُونَ ﴿٧٠﴾

تهنانهت نهو خوشهويستی يهی که لهم دنيا دا بووه له ننيوان خهلك دا - جگه له خواتر سهكان - نهگوري به دوزمنايه تي وهكو نهفهرموي: ﴿الْأَخْلَاءَ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ﴾ لهم روزدها هه موو دوست و خوشهويستهكان نهبن به دوزمني يهكتي، جگه له خوا ترسهكان که له دنيا دا يهکتر يان خوش ويستووه، نه مان خوشهويستی يهکي يان بهميزتر نهبي، چونکه نهو دوستايه تي و خوشهويستی يهی دنيا يان له بهر خوار بووه، له بهر نهو نايين و عقيده بوو که لهو روزدها هوي رزگاريانه له سزاي سهختي نهو روزهو شاد بوونيان به نازو نيعمه تي کهس نهديوي نهپراوه، به لام جگه لهم کومه له بهختيار هه خوشهويستی يهکي يان بووي له بهر نهو بيرو باوهرو کردهوه بوو که سهري لهو روزده سهخته و سزايه و غزه بي نهپراوه ي خواوه ده رکردن، که واته نهبن به دوزمني يهکتر، يهکتر تاوانبار نهکهن و تانه و تشر له يهکتر ي نهدهن و دمه دهمي و شپره جنيو نهکهن.

لهم کاته دا که زالمهكان بهو جوړه وان له سزادا، له خوا ترسهكان له خوي خاوهن رحم و بهزه يي يهوه نه م مژدانه وهر نهگرن: ﴿يَتَعَبَّدُونَ لَكَ خَوْفٌ عَلَيْكَ الْيَوْمَ وَلَا أَنتَ تَحْزَنُونَ﴾ * الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٦٩﴾ خوا نهفهرموي: نهی بهندهكانم نه مرو هيچ مهترسي يهکتن له سهري ني يه، دل غه مگين نابن، نهو مژده پندراوانه که سانيکي نهوتون که نيما نيان ميناو به نايه تهکاني نيمه، له کاتيک دا که نايينه که يان پاک و خاوين کردهوه بو نيمه، گهردن کهچ بوون بو نيمه دواي نهو مژده موزده ي بهر تر و خوشتر نه مه يه: ﴿ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ﴾ خوتان و حلال و هاوسه راتقان بچنه به هه شته وه به جوړيک که يف خوش نهکرين، تا راده يک به ناوچاوان و نه دامتانه وه دهر نه که وي، به وينه ي نهوه که نه لين: فلان وهکو گول گهش بووه ته وه، ناوچاوي له خوشيدا بريقه نه داته وه، يان له خوشي دا هه موو له شي پي نهکهنی.

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَّا شَتَّهِهِ الْأَنْفُسُ وَلِلَّذِي الْأَعْيُنُ وَأَنْتَرُ
 فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٧١﴾ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾ لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ
 كَثِيرَةٌ مِّنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٣﴾ إِنَّ الْمَجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يُفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْسَوْنَ
 ﴿٧٥﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾

﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَّا شَتَّهِهِ الْأَنْفُسُ وَلِلَّذِي الْأَعْيُنُ﴾ چرخه نه‌گرفت
 به‌سریان دا به چند تهباق و سینی له نالتون و پیاله و پرداخی پر له خواردنه‌وه
 خوارده‌ممنی، که نازانری کام له کام جواترو خوشترو بون خوشتره، زیاد له‌وه له‌وه
 به‌هشته‌دا هیه نه‌وهی نفس و دهریون نارهنزوی بکات و چاوخوشی و له‌زه‌تی پی بکات
 به بینینی، دواي ئه‌وه هم‌وه نیعمت و خوشی یه، له هم‌وو شت گهره‌تر نه‌مه‌یه که پی‌یان
 نه‌فرموی: ﴿وَأَنْتَرُ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ئیوه له‌وه به‌هشته‌دا نه‌میننه‌وه بی برانه‌وه هرگیز لی ی
 دهرناچن، چونکه هر نیعمت و خوشی یه که مه‌ترسی نه‌مانی لی بکری زور نات‌ه‌واوه،
 به‌لکو ئینسانی عاقل خوشی لی وهرناگری، نه‌گهر بی‌ری لی بکاته‌وه هوی داخ و خهفته،
 وه‌کو شاعر ئه‌لی:

اشد الغم عندي في سرور تیقن عنه صاحبه انتقالا^۱

لوتفیکی گهره‌ی تر نه‌مه‌یه: نه‌م هم‌وو نیعمت و خوشیانه، وا پیشان نه‌دات که ماڤ
 خو‌یانه، وه‌کو به‌فرموی: هیچ منه‌تیکی تیادا نی یه، نه‌فرموی پی‌یان: ﴿وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي
 أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نه‌وه به‌هشته‌تیکی نه‌وتویه که دراوه به ئیوه به‌هوی کرد‌ه‌وه‌کانتان
 که‌له‌پیشه‌وه‌کرد‌ه‌وه‌تان‌له‌دنیا‌دا، ﴿لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِّنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ بو ئیوه هیه له‌وه به‌هشته‌دا

^۱ به‌تین ترین غم به‌لام‌ه‌وه له کیف و خوشی به‌کدایه که خاوه‌نه‌ک‌ی بوی روون بی که نه‌وه خوشی به‌نامینی و له
 ده‌ستی دهرنه‌چی.

ميوهجاتى زۆر كەلى ئى ئەخۇن، واتە لەبەر زۆرى و نەپراوھىيى ھەندىكىتان بۇ ئەخۇرى. لە قورئان دا لە زۆر شوئىن دا باسى رابواردن بە خۇراك و پۇشاكى بەھەشت ئەفەرموى لەگەل ئەمەدا ئەو نرخیكى وای نى يە لەچا و ئەو ھەموو نىعمەتەى كە خواى گەرە ئامادەى فەرموو بۇ بەندەكانى، بەلام زۆرتىن خۇشى دنيا ئەگەرئەمە بۇ ئەم دووانە، بى ئەمانە ژيان نرخی نى يە، بە تايبەتەى يەكەم چىنى كە ئەم قورئانەى ھاتە سەر، زۆر بى ئەوا بوون، ئىجگار پىئوستيان ھەبوو بەم دوو نىعمەتە، كەواتە ئەم دووانە بە شىوھى گشتى لە پىئش ھەموو شتەكەو سەرنج رائەكئىشن.

وَنَادُوا بِمَلِكٍ لِّيَقْضِيَ عَيْنَارُكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَكِيدُونَ ﴿٧٧﴾ لَقَدْ جِئْتَكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ

كَرْهُونَ ﴿٧٨﴾

ئەو سزا سەختەى كە هەيانە - خوا پەنامان بدات - لەگەڵ هەيچ شتێكى تردا بەراورد و
هاوتایى ناكړى، بە جۆرى مردن كە ناخۆش ترين شتە لە دنيادا ئەوان ئاواتى بۆ ئەخوانن و
تكا ئەكەن كە بۆيان ببى وەكو ئەفەرموى: ﴿وَنَادُوا بِمَلِكٍ لِّيَقْضِيَ عَيْنَارُكَ﴾ لەناو دۆزەخ دا هاوار
ئەكەن، ئەلآئینەو لە سەرۆكى ئەو مەلائىكەتانەى كە كاروبارى دۆزەخيان بەدەستە ئەلەين:
ئەى مالىك هاوار، داوا بكە لە خواى خۆت كە بە گورجى بمانرێنى و يەكسەر بمانكوژى.
ئەو سياچارانە بە هاوار و فوغان و گريە و زارى و زەليلى يەو لەناو تەبەقەكانى ئاگردا ئەو
لآلە ئەكەن، بەلام هەيچ سوودىكىشى نى يە، بەلكو ئىجكارى مالىك سىخى ئائومىدى ئەكات
بەدڵ و جگەريان دا: ﴿قَالَ إِنَّكُمْ مَكِيدُونَ﴾ ئەلەى: بىگومان ئێو ئەمىنەو لەو سزايەدا، واتە ئە
دواى هاتنى هەيە و ئە رزگارى و ئە چاوەپوانى و ئە مردن - خوا پەنامان بدات - مالىك
بەو جۆرە وەلاميان ئەداتەو، خوايش ئەفەرموى: ﴿لَقَدْ جِئْتُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَرِهُونَ﴾
بىگومان حەقمان بۆ هەيئان بەهۆى پىغەمبەرانەو، بۆمان روون كردنەو، بەلام زۆربەى ئێو
حەقى پى ناخۆش بوو، قىنى لىنى بوو، لەبەر ئەو حەق جلهوى ئاپەواى ئارەزوويانى
ئەگرتەو ئەوانىش لە ئاستى ئەو ئارەزوو ئاپەوا دەستەپاچەو پەك كەوتوو بوون، بە
پىچەوانەى رەفتارىيان ئەئەكرد، بەلام دەربارەى حەق و حەق خوازان بى شەرم و بى حەيا
بوون، بە هەموو هەيزو بە هەموو جۆر بەربەرەكانى و بەرگرى يان ئەكردن، كەواتە هەر لۆمەى
نەفسى خويان بكەن.

لەهەموو چەرخىك دا زۆربەى ئەوانەى كە بەرگرى رىگای راست و حەقيان كردووە و
ئەيكەن، لەبەر ئەناسين و ئەزانين نەبووە و نى يە، بەلكو هەر لەبەر ئەوەيە كە حەق ئەدا لە
مەسلەحەتێكى بى نرخیيان ، بەرگرىيان ئەكات لەو ئاپەواى و ناحەقى يە كە ئەوانە
ئەيانووست.

يَكْتُوبُونَ ﴿٨٠﴾ قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَبْدِينَ ﴿٨١﴾

AY

سُبْحَنَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾ فَذَرَهُمْ يَحْضُوا وَيَلْمِبُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٨٣﴾ وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٤﴾ وَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٥﴾ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

وهكو نه فمرموي: ﴿سُبْحَنَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾ په رومردگاری ناسمانه كان و زهوی عرش پاك و خاوین و بیگهرده لهوې كه نه وان نه یلین. هرکاتې هر فامدارې چاوینکې دل بهاوینې بؤ شو ناسمانانه و زهوی، بیرې بکاتهوه لهو گموره یی و بهرزی و دسه لات بلندی یه به سهر شم بوونه و موره گموره دا، هرکات ناوا بیر بکاتهوه هر به سروشتی خوی نه زانی كه خاوه نی شم هه مووه نه بی دوور بی له می كه وینه ی دروست کراوه کانی بیت، وای به لاره نه گونجاوه، شو جوړه باوړه پرپوچچانه به گالته و شتیکی بی نرخی وا دانه نی كه شایانی نه وه نه بی لی ی بکولریته وه، به لکو بؤ نه وه چاكه یان هرگوئی پی نه درې، یان مه ترسی یه بخړیته به ردم شو نه فامه ی كه شو باوړه ی هیه، به لکو به ترساندن وازیننی، وهكو شم فمرموده یه پیشانمان نه دات: ﴿فَذَرَهُمْ يَحْضُوا وَيَلْمِبُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ﴾ كه واته نه ی پیغه مبر لی یان گهرې، وازیان لی بینه، با رو بچنه خواره وه له به قال و پرپوچچی خویان دا، با گالته و لاقرتی نه فامانه ی خویان بكن له م دنیا دا، هتا دووچاری روژی خویان نه کړین، شو روژه ی كه هره شیان لی کراوه پی ی كه روژی دواپی یه، شو روژه سهخته كه چند ثایه تی له موپیش هندی له سزای سهختی خسته پیش چاو كه حق وایه به تنها بیر لی کردنه وه ی همناسه سوار بیی، گهروو پی ی بیته يك - خوا په نامان بدات لینی - آمین.

ئىنجا دەست ئەكات بە باسى گەورەيى پەرۋەردگارى ئاسمانان و زەوى، تاك و تەنھايى،
 ناسىنى بە چەند سىفەتى تر كە شايانى خوايەتى يە ئەفرەموى: ﴿وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ وَفِي
 الْأَرْضِ إِلَهٌُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ * وَبَارَكَ الَّذِي لَكَ الْمَلِكُ الْمَمْنُوتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ
 تُرْجَعُونَ﴾ تەنھا خوا كەسىكى ئەوتۆيە كە موستەحق و شايانى پەرستىنە لە ئاسمان و لە
 زەوى دا، تەنھا ئەو لىزان و ئاگادارە بەسەر ھەموو شتەك دا، زانىنى تەواى بى لەكەى
 ھەيە، خىرو پىتى فراوانە و پاك و بى گەردە لە ھەموو عەيب و لەكەيەك، كەسىكى ئەوتۆيە
 كە تەنھا بۆ ئەوە مولكايەتى راستەقىنەى ئاسمانەكان و زەوى و ھەرچى لەنيوانيان دا ھەيە و
 تەنھا لای ئەو ھەيە زانىنى كاتى ھاتنى رۆژى دوايى، ھەر بۆ لای ئەو ئەگىرپىرئەنەوە لە
 رۆژى دوايى دا بۆ پىرسىارو موھاسەبە، پاداشت و تۆلە لى سەندن، بە گوێرەى بىرو باوەرو
 كەردەوھەكانتان. ﴿وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ ھەموو ئەو
 پەرستراوانەى كە ئەمان ھاواريان لى ئەكەن و ئەيانپەرستى و پەرستنى خوا واز لى ئەمەينن و
 ئەچن بۆ پەرستنى ئەوان، بە ئومىدى ئەوە كە تكاو لالەيان بۆ بكەن لای خوا، ھىچى لەو
 پەرستراوانە تواناى ھىچ تكاو لالەيەكيان نى يە، جگە لەوانەيان كە شاھەتيان داوھ بە حق،
 كە تاك و تەنھايى بۆ خوايە لە كاتىك دا كە بە زانىن و ئاگادارى دلەوھ ئەو شاھەتيە ئەدەن.
 وەكو عىساو عوزەير، ئەمانە تواناى تكاو لالەيان ھەيە، بەلام لالە ناكەن بۆ ئەوانەى كە
 باوەريان نى يە و دۆژمنى ئەو حەقەن كە ئەمان باوەريان پىي ھەيە و شاھەتى پى ئەدەن.
 جگە لەوھيش ھىچ كەسىك ناتوانىت تكا بكات لای خوا بە ئىزن و راي خوا نەبى، خوايش
 ئىزن و راي لەسەر لالە نى يە بۆ دۆژمنەكانى خۆى.

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾ وَقِيلَ لَهُ يَرْبِّ إِنَّا هَنُوكَ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ

﴿٨٨﴾ فَأَصْفَحَ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلِّمْ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

ئینجا بەرهنگاریان ئەکات و بەریان لی ئەبەرتەوه بە شتی که باوەریان پئی هەیه و هیچ گومانیان تێدا نی یە، لەگەڵ ئەوەدا ئەوەندە سەر لی تێک چوون باوەری تریان هەیه پێچەوانەی ئەم باوەریان، که بە سروشت راستی یەکی ناشکرایە، ئەفەرموی: ﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾ سویند بەخوا ئەگەر پرسیار بکەیت: ئایا کئی ئەوانی دروست کردووە؟ بێگومان ئەلێن خوا یە که ناوی ﴿اللَّهُ﴾ یە. چونکە هیچ چارە نی یە، هیچ کەس ملەجەپئی پئی ناکرێ، مەگەر شیتێ بئی که هیچ فام و هۆشی نەمینێ، ئەگەر نا، ناچارە ئەبئی هەر بلی: خوا دروستی کردوین، چونکە خۆیان دروست نەکردووە، بە رێکەوت ناگونجی ئەم شتە نایابە و ئەم رژیەمە بئی، کەواتە ئەبئی یەکی تر دروستی کردبێن که ئەویش ناوی ﴿اللَّهُ﴾ یە، کەواتە زۆر شوینی خۆیەتی که بە شیوەی سەرسۆڕەینەری ئەم پرسیارە بکریئ: ﴿فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ کەواتە ئایا چۆن ئەوان لادراون لەم رێگە راستە حەقە که باوەرە بە تاکو تەنهایی خوا و پەرستنیەتی بە تەنها؟

ئینجا کۆتایی سۆرەتەکە ئەمینێ بە پیشان دانی قەدر و ریزی پێغەمبەر(ﷺ) لای خوا، تەمێ کردنی بەمە ی چاوپۆشی بکات و گوێ ئەدا بە ئەفامی و سەڕکێشە بئی بڕواکان، بە بئی نەرخ و بئی قیەمتیان سەیر بکات و بیاترسینی بەو سزایە ی که لەمەوپاش پئی ئەگەن و ئەیزانن، ئەفەرموی: ﴿وَقِيلَ لَهُ يَرْبِّ إِنَّا هَنُوكَ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ سویند بەو وتە ی پێغەمبەر که نزا ئەکاتە لای پەروردگاری ئەلی: ﴿يَرْبِّ﴾ بێگومان ئا ئەوانە، واتە ئەو کۆمەلە سەڕکێشە بئی بڕوایانە گەل و کۆمەلێکن ئیمانیان نی یە و ئیمان ناهینن. ﴿فَأَصْفَحَ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلِّمْ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾

١ ئەم وشە یە ﴿وَقِيلَ﴾ بە سەر و بە ژێر ئەخوێنرتەوه، بە ژێر ئیستاباوه، لە سەر هەردوو بار چەند روویەکی بۆ باس کرلووه، بە پئی رێزمانی عەرەبی، بە گوێزە ی ئەو بارو رووانە تەفسیر کرلووه تەوه، ئەمە ی لە تەفسیرە کەدا گوترا چەند

کهواته ئیعرازیان لی بنی و پشتیان تی بکه و گوی یان مەدەری و پی یانەوه خەریک مەبە، لی
یان گەری بۆ روژی خویان، چونکه لەمە و پاش ئەزانن چی یان بەسەر دیت.

خوای خاوەن دەسلەت ئەو هەپەشە سەختە ی کرد لەو کۆمەلە بەدبەختە، زۆری پی
نەچوو ئەو هەپەشە ی هیئایە جی و بەدی هیئا.

ئەوانە بە ریسوایی لە (بەدر) دا بەربادبوون، بە کوێراییی چاوی ئەوان ئالای ئایینەکە ی
پینگەمبەری (ﷺ) بەرزکردەوه، هەموو نیشانە و دروشمی باوەرپە پووجەکە ی ئەوان نەما. لە
دنیا دا وایان بەسەر هات بە ریسوایی ئەو بەرەو سزای ئاگر رویشتن، بی گەڕانەوه و بی بڕانەوه،
بیگومان ئەم هەپەشە بۆ هەموو جینشینەکانی یەکەم چینه لە هەموو کات و چەرخیک دا -
خوا پەنامان بدات لە عەزایی خۆی - آمین، آمین.

کەسێکی باوەر پیکراو لەسەر یەتی، دلێش بۆ ئەوە زیاتر ئەبوا، لەبەر ئەوە هەلمان بژارد، زانیینی راست لای خوای
گەرەپە.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ۱ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ۲ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَرَّكَةٍ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ۱

سوره تی (الدخان) مهكهي يه ۵۹ نايه ته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ئهم سوره ته سرجهم به توندو تيزي پهلamar نه دات و هيرش نه باته سر دلي نادميزاد، همموي وهكو كوتك و توپز نه دات به نوكه ي دليدا بيداري نهكاتمه، چهرخي پي نهكات و نهگيري به ناسمان و زهوي و دنيا و روي دوايي و بههشت و دوزخ و مردن و ژيان و جيهاني ناشكراو نادياردا. له نيوان ئهم گهردش و گيرانه دا عقيده و باوه به بنه رتي ناييني خوا دائه رتي له هر دليك دا ناماده يي تيذا بيت و دهست بدات بو دروست كردني كوشكي به رزي نيسلام تيذا، له وانه بي دره ختي سايه داري نيسلامي تيذا برويت.

له مه و پيش گوتمان كه دمر واهي ئهم حوت سوره ته و يه كه م مبه ستيان له يه كه مين جارمه بريتي يه له باسي قورنان، چونكه يه كه م سرچاوه ي ئهم نايينه جيهاني يه هتا هتايي يه قورثانه، هوي مانه وي ناييني خوا له م جيهانه دا ئهم قورثانه يه، كه واته مافي خويه تي كه هممو جاري دل بيدار بكرته وه، به به رزي ريزو هوي هينانه خواره وي باس نه فرموي: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * حَمْدٌ * وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ * إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَرَّكَةٍ﴾^۱ سويند به و كتيبه روون و ناشكرايه، به راستي ئيمه شو كتيبه مان هينايه خواره وه، واته دهستمان كرد به هينانه خواره وي، له شهويك دا كه فېرو پيت و بهر كه تي تي خراوه كه شهوي ﴿ليلة القدر﴾ ه، شو شهوي كه به ناوبانگه به و ناوه و يه كيكه له شهو كاني ره مه زاني پيروز، له ده روزه كاني دوايي دا.^۱

^۱ هندی نه لئين شو شهوه به راته ۱۵ شهعبان، له و بابه ته وه حه ديسي مه يه به لام ئهم رايه جيگه ي بهواني يه، چونكه له ده تي قورثانه وه ورته گيري كه شو شهوه له ره مه زان دايه، چونكه خوا نه فرموي له سوره تي ﴿البقره﴾ دا نه فرموي: چهند حه ديسي سه حيي نقيو زه به ندهش مه يه له و باره يه وه

به راستی شه‌یوکی به‌فهره، چونکه گه‌وره‌ترین نیعمه‌تی خواو به‌رزترین منتهی خوا به‌سهر به‌نده‌کانی یه‌وه ئه‌و قورئانه‌یه که له‌و شه‌وه‌دا ده‌ست کرا به‌ هیئانه خوارمه‌وی ئه‌و قورئانه‌ی که ه‌وی سه‌عاده‌ت و کامه‌رائی هه‌ردوو جیهانه، ئه‌م قورئانه‌ی که‌وا ئاده‌میزاد له‌سهر سروشت و تبعیعه‌تی خو‌ی راگیر نه‌کات، دای ئه‌مه‌زین‌ی به‌ رِک و پیکی له‌گه‌ل ئه‌و بوونه‌ومه‌ری تییدا نه‌ژی، به‌ پاك و خا‌وین‌ی. له‌م زه‌وی یه‌دا نه‌ژی له‌گه‌ل په‌یومندی ته‌واو له‌گه‌ل ئاسمان دا و ئاده‌می له‌ سایه‌ی قورئان دا خو‌ی ئه‌ناس‌ی و نه‌زانی له‌ کو‌یوه هاتووه‌و بۆ کو‌ی ئه‌روات، بۆچی هاتووته‌ دنیا؟ ئه‌و قورئانه‌ی که بۆ هه‌موو چه‌رخ و چینی له‌ یه‌که‌م جارو ئیستاو له‌مه‌ولایش، هه‌تا دنیا دنیا‌یه، ته‌رو تازه‌یه و به‌رنامه‌یه‌کی روون و ره‌وانه، بی‌ که‌م و کو‌پی، هه‌موو کات ئاماده‌یه بۆ پیک هیئانی ژبان‌یکی نمونه‌یی که ناگونج‌ی به‌ هیچ جۆرو ده‌ست نا‌که‌وی له‌ سایه‌ی ئه‌م قورئانه‌دا نه‌بی، که‌واته ئاده‌میزاد له‌سهریه‌تی که ئه‌و شه‌وه پیرۆزه بکات به‌ جه‌رن‌ی خو‌ی.

خوا‌ی خا‌وه‌نی ره‌حم له‌م شه‌وه موفه‌رکه‌دا ده‌ستی کرد به‌ هیئانه خوارمه‌وی ئه‌م قورئانه، ه‌وی هیئانه خا‌وه‌یه‌یشی روون نه‌کاته‌وه ئه‌فه‌رموی: ﴿إِنَّا كُنَّا نَذِيرٌ﴾ ه‌وی هیئانه خا‌وه‌وه‌ی قورئان نه‌مه‌یه که بی‌گومان ئیمه‌ ترسینه‌ری به‌نده‌کانمانین به‌ ه‌وی ئه‌و قورئانه‌وه، واته پییان رانه‌گه‌یه‌نین ئه‌وه‌ی زیانیان پی‌ نه‌گه‌یه‌نی، ئه‌وه‌ی سوودی هه‌یه بۆیان، چونکه خو‌ی به‌نده‌کانی ئه‌ناس‌ی، نه‌زانی شتیان له‌ بیر نه‌چی، پی‌ویستیان به‌ ترساندن و نا‌گادار کردنه‌وه هه‌یه، با هیچ که‌س به‌مانه‌یه‌کی نه‌مین‌ی. ﴿فِيهَا يُقَرَّرُ كُلُّ أَمْرٍ كَبِيرٍ﴾ له‌و شه‌وه پیرۆزه‌دا جیا نه‌کرتنه‌وه‌و روون نه‌کرتنه‌وه هه‌موو کاروبار‌یکی به‌ج‌ی خا‌وه‌ن حیکمه‌ت و مه‌سه‌له‌حه‌ت، به‌ه‌وی ئه‌وه‌وه که قورئانی تیادا هاتووته‌ خوارمه‌وه، که قورئان‌یش هه‌موو حق و به‌تال و راست و چه‌وت‌ی جیا نه‌کاته‌وه، سنووری هه‌موو شتیکی دیاری‌ی کردووه‌و نیشانه‌کانی رینگای راستی ژبانی ئاده‌می له‌م جیهانه‌دا داناوه‌و روونی کردووه‌ته‌وه، یان مه‌به‌ست نه‌وه‌یه: له‌و شه‌وه‌دا هه‌موو سالی هه‌موو به‌سه‌ره‌ات و رزق و رۆزی و مردن و ژبان و هه‌موو شتیکی ساله‌که که هه‌مووی به‌ج‌ی‌یه و پر له‌ به‌رژه‌وه‌ندی یه‌ له‌لایه‌ن په‌روهر‌دگارمه‌وه نه‌در‌ی به‌و مه‌لانیکه‌تانه‌ی که نووسه‌ری ئه‌و شتانه‌ن، ئه‌و کارو فه‌رمانه‌یان پی‌ سپیره‌راوه.

له‌وانه‌یه بل‌ین: ﴿متواتر معنوی﴾ یه، بۆ ئه‌م رایه ته‌نها چه‌بیس‌ی هه‌یه نه‌ویش ﴿مرسل﴾ ه، که‌واته هه‌ر کو‌ی‌ی پی‌ نادری، له‌گه‌ل ئه‌م ئایه‌ت و چه‌بیسانه‌دا.

أَمْرًا مِّنْ عِندِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٥﴾ رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦﴾ رَبِّ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِن كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿٧﴾

﴿أَمْرًا مِّنْ عِندِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ﴾ مەبەست بەوانەى كە لەو شەودا جیا ئەكەرنەوه كارو بارنكە
لە لایەن ئیئمەوه، بە گوێرهى راو زانین و خواھیش و فرمانى ئیئمە، لە پێشەوه كە فرموى:
ئیمە ترسینەرین، لێردا لە باتى ئەودا ئەفرموى: ﴿إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ﴾ بێگومان باومان وابوو
كە پێغه مەبرانمان رەوانە كردوو بەو پەراوہ بۆ سەر ئادەمى، واتە تۆش رەوانە ئەكەین بۆ
سەر ئادەمى لەبەر ئەو قورئانى كە پەراوى تۆیە هینامانە خواروہ. ﴿رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ﴾ لەبەر
رحم و بەزەمى لەلایەن پەروردگار تەوہ بە بەندەكان، بەلكو بە هەموو جیہان.

بەراستى رحم و لوتفى خوا لە هیچ شتىكى تر روون و ئاشكرانى یە بەو ئەندازەو
رادەى كە روون ئەبێتەوہ لە هینانە خواروہى ئەم قورئانەدا كە هاتووہ رێك و روون و راست
و رەوان، بى پێچ و قورت و لارى و گرى يەك، هەرچى پێویستى ئادەمى هەيە بۆ هەردوو
جیہان روونى كردۆتەوہ ئەوہى داواى ئەكات باش ئەچیتە دل و بە گوێرهى سروشتى
ئادەمى یە. ئادەمییەتى تەنھا لە سایەى ئەم قورئانەدا بە تیرو تەواوى بەدى هاتووہ و بەدى
دیت، بۆ وەرگرتن و چەسپاندنى ئەم مەبەستانە هەول و كۆشش ئەكات بە هەموو جۆرو بە
هەموو شیوازو رەوشتێك كە بەكار بێت: توندو تیژی و ترساندن، نەرم و نیانى و مژدە دان،
دەلیل و بەلگە و نیشانەى زۆرو زەبەند، كە بەكار دیت بۆ هەموو چىن و تاقى، لەگەڵ رادەى
هەموو جۆرە ژیرى یەكى جیاوازدا. ئەمانە هەموو ئەكات بى ئەمەى هیچ جۆرە پێویستى
یەكى هەبى بە هیچ شتىك و هیچ ھۆیەكى نى یە جگە لە رحم و بەزەمى بى سنوورى، لە
لوتف و كەرمى بە زیاد بێت. ئەو خوايەى كە خاوەنى رحمەو پەروردگارە ئەم لوتفە
گەورەى كرد لەگەڵ بەندەكانیدا چونكە قسەو گفتوگۆیان ئەبێستى و ئاگادارە لە هەموو
شتیان ئەزانى، چ شتى بۆیان باشەو بە چى باش ئەبن، ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ بێگومان تەنھا
خوا بێست و ئاگادارى و زانینى راستەقینەى هەيە، چونكە پەروردگارەو ئەویش بى ئەو
دوو سیفەتە نابى. ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِن كُنْتُمْ مُوقِنِينَ﴾ ئەو زاتە پەروردگارى
هەموو ئاسمانەكان و زەوىی یەو هەرچى لەنیوانیان دا هەيە، ئەگەر ئێوہ زانین و باوەرى
راستەقینەتان هەيە دەى بزائن كە خوا زاتىكى وایە،

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ رَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨﴾ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ﴿٩﴾
فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ ﴿١٠﴾ يَغْشى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١﴾ رَبَّنَا اكْشِفْ
عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ رَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ﴾ هیچ خواجهك نی یه و هیچ کس شایانی پهرستن و گوئی رایلی نی یه، جگه لهوی که پهروردگاری ناسمانان و زهوییه، گیان نهکات به بهری گیانداران دا، نهیانمیرنی، واته گیان نهکات و گیان نهسینی له گیانداران، پهروردگاری نیوه و پهروردگاری باوباپیره پیشووهکانیشتانه.

گیان به بهردا کردن و مراندن، دوو شتی ناشکران و وان به پیش چارهوه، ناشکرایشه که له توانای هیچ کس دا نین جگه له خوا، زیان و مردن دل نهمینیتته جوش، نامادهی نهکن بؤ گوئی رایلی و وهرگرتنی تهمی و ناموزگاری، لهبر نهوه نهه دوو شته له قورنان دا زور جار باس نهفهرموی و نهیلنیتتهوه.

لهپاش نهه ههموو تهمی و ترساندن و ناگادار کردنهوه و پیشان دان و پیناسینی نهو سیفته گرنگانهی خوا، پاش نهمانه نهه جار لهوه کوئیایی نهمیننی و دیتته سهر باسی ناحق و نارهوایی نهو بت پهستانه، نهفهرموی: ﴿بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ﴾ نهوانه له دوو دلی و گومانان دهربارهی نهه نایهته راسته دامهزراوانه، گالته نهکن و گالتهیان لی دیت لهه حقه راستهی که بویان هاتووه. ﴿فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ﴾ کهواته لی یان گهپی، چارهپوانی روژی بکه که ناسمان دووکهلیکی ناشکرا نهمیننی ﴿يَغْشى النَّاسَ﴾ کهوا نادهمیزاد دانهگری، نهو کاته به تهرهوه پنیان نهگوتری: ﴿هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ نهمه سزایهکی نیش و نازارداری سهخته یان خوئیان لهناو خوئیان دا نهلین و هاوریان لی ههلههستی، نهپارینهوه و نهلین: ﴿رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ﴾ نهی پهروردگاری نیهه، نهه سزایهمان لهسر لابه، به راستی بهلین نهدهین که باومر نهمینن، واته کاتی نهو ههموو تهمی و رینمونی یه سوودی نهبووه کاری لی نهکردن، نیتر خوئیان پیوه خهریک مهکه و

هه‌په‌شه‌یان لى بکه به سزای ئه‌و رۆژه ته‌نگه، ئه‌و کاته به ناچارى باوه‌پ نه‌هینن، با ئه‌و باوه‌په‌یش سوودی نه‌بى، چونکه له راستى یه‌وه نایه‌ت، یان له‌به‌ر ئه‌وه کاتى وه‌رگرتنى باوه‌پرو گه‌رانه‌وه نامینى.

رای پیشه‌واکان جیاوازه له مه‌به‌ست به‌و دووکه‌له‌و کاته‌که‌ی، هه‌ندى فهرموینه: مه‌به‌ست به‌و دووکه‌له‌ قاتى و گرانی یه‌کى سه‌خت بوو که دووچارى بت په‌رسته‌کان بوو به‌هوى نزای پینغه‌مبه‌ر(ﷺ) لى یان، ئه‌وه‌بوو گرانی یه‌کى ئه‌وه‌نده سه‌خت رووى تى کردن ناچاربوون ئیسکى سه‌گ و مرداره‌ بوویان نه‌خوارد. له‌و ته‌ماشای ئاسمانیان نه‌کرد له‌پیش چاویان هه‌ر ته‌م و دووکه‌ل بوو له‌به‌ر ئه‌وه برسیتی چاوى بى‌هیز کردبوون، هه‌م له‌و کاته‌ بى‌ بارانى یه‌دا ته‌م و غویار وه‌کو دووکه‌ل لاسه‌رى نه‌گرتن. که‌واته به‌ پى‌ى ته‌م رایه، ئه‌و هه‌په‌شه‌یه‌ خواى گه‌وره هینایه‌ جى، شتی‌که تیپه‌ربوو.

هه‌ندى تر نه‌فهرمون: تى نه‌په‌ریوه له‌مه‌و پاش په‌یدا نه‌بی‌ت، مه‌به‌ست ئه‌و دووکه‌له‌، دووکه‌لێ‌که که له‌ پیش هاتنى رۆژى دواى دا په‌یدا نه‌بی‌ت، نه‌بی‌ته هوى سزا بۆ خراپان، بۆ چاکان وه‌کو هه‌لامه‌ت وایه.

(ئین و عباس) - خویان لى رازى بی‌ت - له‌سه‌ر ته‌م رای دووه‌مه‌یه، له‌به‌ر چه‌ند هویه‌ک باوه‌په‌مان به‌م رایه به‌هیزتره:

۱- وینه‌ی ته‌م هه‌په‌شه‌یه له‌ قورئان دا زۆره‌و هه‌موو نه‌وانى تر بۆ رۆژى دواى، که‌واته نه‌مه‌یش وه‌کو نه‌وان بی‌ت رێ‌ک تره.

۲- خوا نه‌فهرمویت: ﴿ودخان مبین﴾ واته دووکه‌لێ‌کى ئاشکرا که هه‌موو که‌س نه‌ییبینى و نه‌یناسى، ده‌ی ئه‌وه‌ی کاتى گرانی‌که دووکه‌لێ‌کى وه‌ها ئاشکرا نه‌بوو، به‌لکو شتی‌کى خه‌یالیى روت بوو، یان تۆزو غویارى بوو وه‌ک دووکه‌ل وابه‌وه.

۳- خوا نه‌فهرموى: ﴿یفشى الناس﴾ زاهیر مه‌به‌ست گشتى یه‌ ده‌ی به‌ گوێره‌ی رای پێ‌شوو، نه‌بى مه‌به‌ست به‌ووشه‌ بت په‌رسته‌کانى مه‌که‌که‌بی‌ت، نه‌ویش پێ‌چه‌وانه‌ی دیمه‌ن وزاهیره، له‌به‌رئه‌وه‌له ته‌فسیره‌که‌دا به‌ گوێره‌ی رای دووه‌م رۆشیتین. له‌و رۆژه سه‌خته‌دا به‌و جۆره په‌نا نه‌به‌ن و به‌لێ‌ننى ئیمان نه‌ده‌ن نه‌گه‌ر خوا ئه‌و سزایه‌یان له‌سه‌ر لابات،

أَنِّي لَأَكْثَرُ الْعَذَابِ ﴿١٤﴾ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ ﴿١٥﴾ إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ
 قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ﴿١٦﴾ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنْتَقِمُونَ ﴿١٧﴾

ئەوا خۆی گەورەش ئەیانخاتەو بە درۆو ئەفەرموی: ﴿أَنِّي لَأَكْثَرُ الْعَذَابِ﴾ لە کوێو ییر
 ئەکەنەو بەو چۆن تەمی خوار ئەبن و نامۆزگاری وەرئەگرن؟ ﴿ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ﴾ لە
 کاتیک دا کە هۆی گەورەترین بینی، بەلگەی بەهێزترین پیشان درا، ئەویش ئەو بوو کە
 پێغەمبەرێکیان بۆ هات کە پێغەمبەرێتی یەکەیی روون و ئاشکرا بوو، رێگەی پیشان دان،
 هەول و تەقلائی لەگەڵ دان: ﴿ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ﴾ کەچی دواى ئەو باوەریان پێ
 نەهێنا و پشتیان تێ کرد، هەندیکیان ئەیانگوت: ئەمە ی کە ئەیلێت هینی خۆی نی یە، فێر
 کراو لە لایەن بەندەییەکی غەیری عەرەبەو!

هەندێ تر ئەیانگوت: شیتە، پاش ئەمە ی شیوەی پێ گیرانیان لەو رۆژە سەختەدا
 ئەخاتە پیش چاو، لەگەڵ پارانەو و لالەیان و بەلێن دانیان بە ئیمان هێنان، ئەگەر خوا
 رەحمیان پێ بکات و ئەو سزایەیان لەسەر لابات، پاش ئەو ئیستا لەم دنیا پیش ئەمە ی
 بگەنە ئەو رۆژە تەنگە، کە ئیتر ئەم هەلەیان لە دەست ئەچی ئیستا کە هەلیان بۆ هەلکەوتوو
 پێیان ئەفەرموی: ﴿إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا﴾ ئیمە ئیستا ئەو سزایەمان لێ لاداون، دوامان
 خستوو – لەگەڵ ئەمە دا هۆی ئەو سزایەش هەیه، کە کوڤرو سەرکێشی یەکەتانه – کەواتە
 ئیمان بێنن، هەل لەدەست خۆتان دەرئەکەن، ئەم ئارامی و بێ سزاییە هەروا نامینی: ﴿إِنَّكُمْ
 عَائِدُونَ﴾ چونکە بێگومان ئیو لەپاش مردن زیندوو ئەکرێنەو و ئەگەرێنەو بۆلای ئیمە:
 ﴿يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ﴾ ئەو رۆژە کە بە توندو بەتین دەست وەشاندنی هەرە گەورە بەکار
 ئەهێنین، ئەو رۆژە کە ئەو دوو کەلە ئاشکراو پەیدا ئەبێت و خەلکی دانەگرتی، واتە فریای
 خۆتان بکەون، پیش ئەمە ی بگەنە ئەو رۆژە کە ئیتر هیچتان بۆ ناکرێ ﴿إِنَّا مُنْتَقِمُونَ﴾ چونکە
 بەراستی ئیمە لەو رۆژە دا تۆلە سیئەڕین لێتان!

١ ئەمە ی کە لە تەفسیرە کە دایە رای هەندێ لە زانایانە، نۆد بە رێکی چوووە دڵمەو، لەبەر ئەو هەلەم بێژارد ئەم
 ئایەتانه بە چەند جوړنکی تریش تەفسیر کراون بە جوانی ئەزانم باسیان بکەم:

ئىنجا بە كورتى ھەندىٰ لە بەسەرھاتى ھەزرىتى موسا (عليه السلام) باس ئەفەرموى و دوايى ئەھىنىٰ بە قار و غەزەبى بەتتىنى خوا دەربارەى فەرەون و كۆمەلەكەى، كە وەكو ئەمان بەرھەلستى پىڧەمبەر و ئايىنى خوا راوەستان و بەرگىرى يان ئەكرد. لەم كورتە ھەوالەدا دل بىدار ئەكەتەو بەمەى كە ناردنى پىڧەمبەرەن بۆ سەر گەل و قەومەكانيان تاقى كەردنەو، ھەروەھا مۆلەت دانى بىٰ بېواكان لەگەل ئەو ھەموو تاوان و زولم و ئاڧەوايى يەدا ئەويش ھەر تاقى كەردنەو، پاشەرۆژى ئەو تاوان بارانە ھەر قار و غەزەبى بەتتىنە و بەرباد كەردنيانە،

۱- بە گوێرەى ئەو كە رۆژى ئەو دووكەلە كاتى گرانى و قاتى بىٰ كە باس كرا، بت پەرستەكان كە بىٰ شەرمىيان لە سنور تىپەپى، پىڧەمبەر (ﷺ) نزاى لىٰ كەردن، كە خوا گرانى يەك بەدات بەسەريان دا وەكو گرانى سالاكانى يوسف، خوايش نزاكەى وەرگرت. فەرموى چاوەپوانى بکە بۆ رۆژى كە ئاسمان دووكەلە ئەھىنى ئەوانە داگیر ئەكات، ئىتر ئەو دووكەلە لە تارىكى و برسیتی بىٰ كە ھات بەسەرچاويان دا، يان تەم و غوبارى بىٰ بارانىيەكەيش بىت. ئىنجا كەوتنە پاڤەو لالە بۆ لاڤەردنى ئەو سزايە و پەنايان ھىنا بە پىڧەمبەر (ﷺ) و بەلئىنى ئيمانيان دا، پىڧەمبەر (ﷺ) نزاى كەرد و خوايش نزاكەى وەرگرت و گرانىيەكەى لاڤەرد، فەرموى بە بت پەرستەكان: ئىمە كەمى ئەو سزايەتان لەسەر لائەبەين، بەلام ئێو ئەگەرتەو سەر كوفرو بىٰ باوەپىيەكەتان، ئىنجا ھەرەشەيان لىٰ ئەكات بە رۆژى بەدر يان رۆژى دوايى،

﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ﴿٧﴾ أَنْ أَذُوا إِلَىٰ عَبْدِ اللَّهِ إِنَّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿٨﴾ وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي ءَاتِيكُمْ بِسُلْطَنِ مُبِينٍ ﴿٩﴾ وَإِنِّي عُدْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونِ ﴿١٠﴾ وَإِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا لِي فَأَعَزُّ لُودِي ﴿١١﴾ فَدَعَا رَبَّهُ أَنْ هَبْ لَاءَ قَوْمٍ مُّجْرِمُونَ ﴿١٢﴾ فَأَسْرِعْ بَعَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُّتَّبَعُونَ ﴿١٣﴾﴾

نه فەرموی: ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ﴾ سویند بەخوا بینگومان لە پێش ئەوانەوه قەوم و گەلی (فیرعەون) مان تاقی کردەوه بە نیعمەت و سامان زۆرو بەرزى و سەرکەوتن لە ولادتار بە ماوه و مۆلەت دان. ﴿وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ﴾ پێغه مەبرێکی بەرزو قەدر داریان بو هات، هاتنی ئەو پێغه مەبرەیش بەشی بوو لە تاقی کردنەوه یان، با دەرکەوی کە پێشوازی ئەم پێغه مەبرەیان چۆنە؟

ئەو پێغه مەبرەى کە هیچ داوا یەکى لى یان نی یە لە لایەن خۆیەوه، بەلکو تەنها بانگیان ئەکات بۆلای خوا، کە هەر داوا و فرمانێکی خوا هەیه بەجێ ی بینن وەکو ئەفەرموی: ﴿أَنْ أَذُوا إِلَىٰ عَبْدِ اللَّهِ﴾ ^١ پێمان گوتن: ئەى بەندەکانى خوا، ئەو مافى خوا کە بەسەرتانەوه هەیه بۆم جێ بەجێ بکەن، ئەوەیش کە بریتى یە لە ئیمان هێنان پێى و وەرگرتنى و بەپیرەوه چوونى بانگەواژەکەى من لە لایەن خواوه، گوێ رایەلى فرمانەکانى، واتە ئەوەى من پێتان ئەلێم لە گوێم بکەن، چونکە ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ بینگومان من رەوانە کراویکی ئەمینم، درۆ و ناپاکیم لا نی یە. ﴿وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ﴾ سەرکەشى و تەکەبۆر مەکەن بەسەر خوادا، بەم جوۆرە بە بى نرخ و قییمەت تەماشای ئایین و سەروشەکەى بکەن و دانى پیا نەنێن. واتە ئەوەى من پێتان رانگەیهنم فرمانى خوایه، من لە خۆمەوه بە دەم بڕ ئەمە نالێم. ﴿إِنِّي ءَاتِيكُمْ بِسُلْطَنِ مُبِينٍ﴾

چونکه رابه‌ری به‌میزی ناشکرام بۆ هینان و هکۆ ئه‌و هه‌موو موعجیزه‌ که خوا دابووی پێی که یه‌کێ له‌وانه‌ داردسته‌که‌ی بوو، که به‌ پێش چاویانه‌وه‌ فێری ئه‌دا ئه‌بوو به‌ ئه‌ژیدیها له‌ پاشان ده‌ستی بۆ ئه‌برد ئه‌بووه‌ به‌دار ده‌سته‌که‌ی ﴿وَإِنِّي عُذْتُ بِرَبِّكَ وَرَبِّكَ أَنْ تَرْجُونِي﴾ من په‌نا ئه‌بهم به‌ که‌سی که‌ خوای منیش و خوای ئیوه‌یشه‌ له‌مهی به‌ردبارانم بکه‌ن، یان قسه‌ی خراپم پێ بلێن، یان بم کوژن. واته‌ بێم و ترسم نی یه‌ له‌ ئیوه‌ پشتم به‌ خوا به‌ستوه‌: ﴿وَإِنْ لَّا تُؤْتُوا لِي فَاعْرِضُوا﴾ ئه‌گه‌ر ئیوه‌ ئیمانم پێ ناهینن، وازم لی بینن و خراپه‌م ده‌رباره‌ مه‌که‌ن و که‌نارگیریم لی بکه‌ن، و هکۆ په‌ندی کوردی ده‌لی: ئه‌گه‌ر گول نیت درکیش مه‌به‌.

حه‌زه‌تی موسا (علیه السلام) به‌م ریک و پێکی یه‌و نه‌رم و نیانی یه‌ فرمانی خوای پێ راگه‌یاندن، ئه‌وپه‌ری ئینسافی له‌گه‌ل دا به‌کاره‌ینان، به‌لام سته‌م کاران و سه‌رکێشان ئینسافی و پیاوه‌تی یان لا نی یه‌، هه‌رگیز ماوه‌ی عه‌قل و عه‌داله‌ت ناده‌ن له‌ ولات دا بگه‌ری، چونکه‌ ئه‌و کاته‌ ماوه‌ی سته‌م کاری و زولم و نا‌په‌وایی یه‌که‌ی ئه‌وان نامینی، ئه‌وانیش بێ ئه‌وه‌ ژانیان نابێ له‌به‌ر ئه‌وه‌ به‌ هه‌موو جوړه‌ فیرعه‌ون و کۆمه‌له‌که‌ی ده‌ستیان کرد به‌ به‌رگری، هه‌رچه‌یه‌که‌یان له‌ ده‌ست دا بوو به‌کاریان هینا، به‌لام که‌سی خوا یارمه‌تی ده‌ری بێ ئیتر کی نه‌توانی هیچی ده‌رباره‌ بکات؟ هه‌ر ئه‌بێ دوژمنه‌که‌ی سه‌ری تیا بجی!

فیرعه‌ون و کۆمه‌له‌که‌ی کو‌تاییان نه‌هینا له‌ تاوان و خراپه‌، به‌ هیچ جوړ سه‌ریان شوپ نه‌کرد بۆ فرمانی خوای خوایان، هه‌زه‌تی موسا (علیه السلام) به‌ ته‌واوی نا‌ئومید بوو لی یان: ﴿فَدَعَا رَبَّهُ أَنْ هَتُولَايَ قَوْمَ جُثُومٍ﴾ به‌هوی ئه‌وه‌وه‌ نزای کرده‌ لای په‌روهردگاری خوی که‌ ئه‌وانه‌ گه‌ل و کۆمه‌لێکن تاوانبارن، به‌ شیوه‌ی ئه‌ده‌ب داوای سزایان نه‌کات، خوای گه‌وره‌یش نزاکی و مه‌رگرت له‌به‌ر ئه‌وه‌ فیرموی: ﴿فَأَسْرِ بِمَا لِي لَئَلَّاءُ إِنَّكُمْ مَعْبُوءُونَ﴾ که‌واته‌ شه‌و ره‌وی بکه‌ به‌ به‌نده‌کانم، واته‌ به‌شه‌و به‌نی ئیسرائیلی ده‌ربکه‌ له‌ میسه‌روه‌ با فیرعه‌ون و کۆمه‌له‌که‌ی پیتان نه‌زانن، چونکه‌ مه‌رکات پێیان زانی نه‌که‌ونه‌ شوینتان بۆ به‌رگری و گێڕانه‌وه‌ و سزاتان.

وَأَتْرَكَ الْبَحْرَ رَهَوًّا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ ﴿٢٦﴾ كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٢٧﴾ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٢٨﴾ وَنَعْمَةً كَانُوا فِيهَا فَكَاهِينَ ﴿٢٩﴾ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٣٠﴾ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ جَعَلْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿٣٢﴾ مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣٣﴾

ئەم بەسەرھاتە لیژەدا کورت ئەکاتەو، چونکە لیژەدا مەبەست باسی قارو غەزەبی خواپە لەو کۆمەلە زالمەو بەرباد کردنیانە، لە شونینی تردا بە درێژی باسی فەرمووە، لەبەر ئەوە بە کورتی ئەگاتە سەر مەبەستەکە ئەفەرموی: ﴿وَأَتْرَكَ الْبَحْرَ رَهَوًّا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ﴾ کە ئێوە لە دەریاکە پەڕینەو بەهۆی ئەوەوە کە دارەستەکت دا لی ی و ١٢ شەقامی تێکەوت، ئیتر دواى پەڕینەو واز لە دەریاکە بینە باوەکو خۆی بێنیتەو بەو شەقامانەو، با کۆمەلە فیرەمەن کەهاتن ھەرنەگەڕینەو لێتان تادینە ناو دەریاکە، چونکە بێگومان ئەوانە لەشکرێکن بێباری خنکانیان دراو و ئەخنکێنرێن لەو دەریادا، لە پاشان چوون و ھەموویان خنکان.

ئینجا شیوەیەک نیشان ئەدات لەو نازو نەعمەتەى کە تیایدا ئەژیان و ئەیان نۆشی و رایان ئەبوارد، بە داخووە بەجیان ھێشت بۆ تاقمى ترو خۆیان بەسەر و مالهو تیا چوون، بى ئەمەى ھیچ نرخیکیان بۆ دانرئ، ئەفەرموی: ﴿كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ * وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ * وَنَعْمَةً كَانُوا فِيهَا فَكَاهِينَ * كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ﴾ چەندەھا باخ و باخچە و کانى و سەرچەشمەى شیرین و کشتوکال و جى و ماواى بەنرخ و کۆشكى نایابیان بەجى ھێشت، ھەرۆھا چەندە خۆشى و لەزەت و نازو رێزى کە بە خۆشى و کامەرانى تیایدا ئەژیان و رایان ئەبوارد، ئەوانەیان ھەموو بەجى ھێشت بى خواو، بە کەلەپوورەى دامان بە گەلیکی تری جیاواز کە

په یوه ندى بهوانه وه نه بوو^۱، نو ستم کارانه بهو جوړه یان به سره هات: ﴿فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ﴾ ښه چا ناسمان و زهوى هيچ گریان و شیوه نیان به سر دانه کړدن، هيچ مؤلعتیش نه دران، واته نه وه نه درخیان نه بوو هيچ کهس داخ و مهراقیکیان بؤبخوات، بهلکو نه وانه وینه یان له ناو بوونه وه را غریب و بیکهس و بی دهرن، نه ویسته و تووې دراو، چونکه جیا بوونه ته وه لهو بوونه وه وهی که نیمانی هیه و گهر دن که چه بؤ په روه ردگاری^۲.

ښه بهرام بهری نو تاوان بارانه شیوهی رزگاری و ریژی نیان داران نیشان نه دات. نه فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ يَجَنَّبُ بْنُ إِسْرَءِيلَ مِنَ الْمَذَابِ الْمُهِينِ﴾ به راستی نه وهی نیسرا ئیل مان رزگار کرد لهو سزا ریسوا که ره، که دوو چاری نه بوون له لایه ن فیرعه ونه وه، وهکو روونی نه کاته وه که له باتی دا نه فهرموئ: ﴿مِنْ فِرْعَوْنَ﴾ نو سزایه ی که بریتی بوو له فیرعه ون، یان نو سزایه ی که لایه ن نه وه وه هات: ﴿إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُتْرَفِينَ﴾ بیگومان فیرعه ون که سی بوو خو به زل زان و ته که بوو دارو لهو که سانه بوو که زیاده وهی که دن له خراپه و تاوان دا، یان له ناو کؤمهلئ زؤر ستمکاران و تاوان باران دا، فیرعه ون له تاقمئ بوو له ژوری هه موانه وه له تاوان و خراپه کاری دا، که واته عذاب و سزای بهی نیسرا ئیل زؤر سخت و ناهه موار بووه به گویره ی سزا دهره که یان، هه روه ها به ریاد بوونی فیرعه ون، به خوئ و ستمکاری به که ی له سنوور دهرچوو بوو، ما وهی نه هیشت بووه بؤ هيچ جوړه مؤلعت دانیک، چونکه زولم کاتئ نه پچرئ بگاته قایمی و هیزی ته و او، وهکو په ندى کوردیش نه لئ: (هه موو شت له باریکی نه پچرئ، جگه له زولم نو له نه ستووری نه پچرئ).

^۱ خلاف هیه نایا نو که له بهی نیسرا ئیل بوون، وهکو له زاهیری نم نایه ته وه وهر نه گبرئ، له شویننکی تردا: ﴿وَأَرْسَلْنَا بِنِي إِسْرَءِيلَ﴾ یان قهومی تره، به یئئ نه مه که ناشکرایه نه مان نه چوونه میسر، نه بی قهومی تر بیت، که واته مه به ست لهو نایه ته وینه نه وهی به جئ ما درا به بهی نیسرا ئیلی نه که نه فسی به جئ ما وه که ی فیرعه ون و که له که ی.

^۲ نم رسته به به کار نه هیئرئ بؤ که یان دنئ بی نرخی نه وهی بؤی به کار نه هیئرئ، وهکو پیچه وانه ی به کار نه هیئرئ

وَلَقَدْ أَخَّرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ ﴿٣٢﴾ وَأَلَيْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُّبِينٌ ﴿٣٣﴾
 إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣٤﴾ إِن هِيَ إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِينَ ﴿٣٥﴾

ئینجا بهرامبر تاوان و خراپه ی فیرعهون، باسی ریزو ههلبژاردنی نهوهکانی ئیسرائیل نهفرموی: ﴿وَلَقَدْ أَخَّرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ * وَأَلَيْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُّبِينٌ﴾ بهراستی نهوهی ئیسرائیلیمان ههلبژارد بهسر گهلهکانی چهرخی خویان دا، بویه نهوهمان کرد، یان لهگهله نهوهدا زانیومانه که له ههندی کات دا لانهدن له رینگه ی خوا، بهلام لهکات و چهرخی خویان دا له ههموو باشتربوون، کهواته نهوان شایانی نهوه بوون ئالای ئایینی خوا بهرز بکه نهوه، ههلسن به ئهرکی جینشینی له زهوی دا، له موعجیزه و دهلیله روونهکان نهاندازیکمان پیدان که نیعمهتی ئاشکرای خوی تیدا روون ئهبیتهوه، یان تاقی کردنهوهیهکی ئاشکرای تیدایه.

نهوهکانی ئیسرائیل بهو جوړه خوا رزگاری کردن و پایه ی پیدان ههتا لایان دا له رینگه ی خوا، نهو کاته قاری لی گرتن و زهلیل و سهرشوپی کردن، ههرهشهی لی کردن بهوهی عهزاب و سزایان بدات ههرکات سهرکیش و یاخی بوون وکردهوهی خراپ وئاژاوهیان ناوه له ولآتدا. میژووی ژبانیان ههروهها هاتووه و ههروایش نهبی ئیتر ههرچهندی پی بجیت شتهکه وایه، وهکو هیچ گهله و کومهلی تر نین.

پیش هاتنی قورئان له چهرخهکانی خویان دا وهکو قورئان نهفرموی له سورهتی ﴿الإسراء﴾ دا دوجار خوا دهستی پیدان و بهرزی کردنهوه، له ههردوو جارهکهدا خراپه و ناپه وایی زوریان کردووه، خوایش تولهی لی سهندن، وایان لی هات خهریک بوون له رهگ و ریشه ببن.

خوای گهوره له قورئان دا نهو دوو بهسهرهاتهی دا به ناوچاویان دا، ئینجا فرموی: ﴿وَأَن تَعُودُوا نَعْدًا﴾^١ نهمانیش لهپاش کوچ کردنی پیغه مبهه(ﷺ) و یارهکانی، جیگیر بوونی

^١ واته نهگهر ئیوه بگه رینهوه سهر خراپه و تاوان ئیمهیش نهگه رینهوه سهر سزا دانتان.

ئايىنى خوا لە مەدىنەدا دەستيان كردهو پيشە پيسەكەى خۇيان تا خوا پىغەمبەرى بەسەردا زال كىردن، بەو جۇرەيان بەسەرھات. ئىنجا لە چەرخى حەزەتى عومەردا دەستيان پى كردهو تا ريسواو زەلىلى كىردنەو لەسەر دەستى ئەو جىنشىنە مەزەندا. ھەم لە ئەوروپا بلىسىيان سەندەو تا نەسارايان بەسەردا زال بوو خەرىك بوو بەرباد بکړن، تا جەنگى جىھانى دووم ئەمجار ھىتلەرى بەسەردا زال كىردن ئەوہى لى كىردن كە پى كىردن.

ئىنجا لە فەلەستىن دا دەستيان كىردۆتەو بە جەورو ئاژاوە و تاوانبارىيەكەى خۇيان، ئەو ئىستا جارى ماونەتەو، ھەرچەند ژيانىكى زۆر سەختيان ھەيە، ھەموو كات ھىچ جۇرە ئارامى يەكيان نى يە، بە ترس و بىمى تەواوہ ئەژىن، بەلام ئەو ھىچ نى يە، چاوەپوانى ئەكړى، كە ئىسلام ئەمجارىش لى يان دا، بە تەواوى دەستى زولم و ئاړەواييان بېړى، بىگومان ئەو كاتە دىت، ماوہى ماوہ تا جەنگەكە ئەكەوئتە نىوان ئەوان و ئىسلام، ئىستا لە نىوان ئەوان و نەتەوايەتى دا، ھەركات بوو بە جەنگى ئىسلام و ئەوان، ھىچ ناويكى تر نەما، ئەو كاتە بىگومان دوا دواييانە، ئەو كاتەيش بە يارمەتى خوا نزيكە.

لەپاش ئەو گەردەشى كە پى كىردىن، بەرباد بوونى فیرعون و رزگارى حەزەتى موسا و گەلەكەى خستە پىش چا، ئىنجا ئەگەپتەوہ بۆ سەر ھەلوئىستى بت پەرستەكانى قورەيش بەرامبەر زىندوو بوونەوہ، ئەگەپتەوہ بۆ ئەمەى كە بىداریان بكاتەوہ، كە ئەو بارو رژىمە راستى بوونەوہرى لەسەر داپژژاوە داواى زىندوو بوونەوہ دەكا، ھەموو دلىكى فامدار ناچار ئەكات بە ئىمانى بەھىز بە زىندوو بوونەوہ، ئەفەرموى: ﴿إِنَّ مَوْلَاءَ كُفْرًا * إِنَّ هِيَ إِلَّا مَرْئَتُنَا الْأُولَى وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِينَ﴾ بەراستى ئا ئەوانە - واتە بت پەرستەكانى قورەيش - ئەلین بە تۆ: پاشە رۆژى ژيانى دنيا و كۆتايى ھاتنى ھىچ شتى تر نى يە، جگە لەم يەكەم مردنى دنيايە، واتە پاش ئەمەى كە لەم دنيا مردىن، ئىتر زىندوو بوونەوہ نى يەو ژيان كۆتايى دىت، ئىمە ئىتر زىندوو ناكړيئەوہ.

فَأَتُوا بِآبَائِنَا إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٦﴾ أَهْمَ خَيْرٌ أَمْ قَوْمٌ تُبْعِ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا

مُجْرِمِينَ ﴿٣٧﴾

ئىنجا بەلگە ئەيىننەو لەسەر قسەکانیان ئەلین: ﴿فَأَتُوا بِآبَائِنَا إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئەگەر راست ئەکەن ئەلین پاش ئەم مردنە زىندوو بوونەو ھەيە، دەي ئەو باوباپىرى ئىمە کە لەمەو پىش مردوون و رۆيشتوون بيا ئەيىننەو زىندوو يان بکەنەو.

ئەوانە نازانن و بى ئاگان لە حىکمەت و مەبەست لە زىندوو بوونەو پاش مردن، نازانن کە مەبەست و حىکمەت لە زىندوو بوونەو رەستاخيز پاداشت دانەو پچاکانەو تۆلە سەندن لە خراپان و تاوانبارانە. ئەو پىش لەم جىهانەدا ناگونجى، چونکە ئەم جىهانە تەنها جىگای تاقى کردنەو کردەو ھەيە، ئەبى ئەم بېرات و جىهانىکى تر بىت، کە ھەر جىگای پاداشت و تۆلە سەندن بىت. زىندوو بوونەو ھىچ جىگای سەرسوپمان نى يە، چونکە لە يەکەم جارەو چۆن پەيدا بوو؟ کى فەراھەمى ھىنا؟ ھەر بەو جۆرە ئەيىتەو ئەو کەسە فەراھەمى ئەيىتەو، وەکو خوا ئەفەرموى: ﴿کما بداکم تعودون﴾.^۱

ئىنجا ئەياترسىنى: بە ھىلاک دا چوون و بەرباد بوونى وىئەي ئەوان لە تاوان و بى باوەرى دا لە گەلەکانى پىشوو ئەفەرموى: ﴿أَهْمَ خَيْرٌ أَمْ قَوْمٌ تُبْعِ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ﴾ ئايا ئەوانە چاکتر و ھىزو دەسلەتايان زياترە يان گەلەکەي (توبە) ى حىمىەرى، ئەو قەوم و گەلانە کە لە پىشيانەو بوون؟ ئەوانەمان ھەموو بە ھىلاک دا برد، ھۆي بەرباد کردنيان و فەوتانيان ئەو بوو کە بىگومان ئەوانە ھەموو تاوانبار بوون، واتە ئەو شتەي کە ھۆي سزاو بە ھىلاک بردنى ئەوانە لەمانىش دا ھەيە، کەواتە بترسن لەو ھۆي وەکو ئەوانيان لى بکرى و وىئەي بەسەرھاتى ئەوانيان بەسەر بىت.

^۱ واتە ھەرچۆن لە يەکەم جارەو فەراھەمى ھىنان ھەروا دووبارە ئەيىتەو ئەگەر پىشەو.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِلْعَيْبِ ﴿٣٨﴾ مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾ يَوْمَ لَا يَغْنِي مَوْلَى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُصْرُونَ ﴿٤١﴾ إِلَّا مَنْ رَجِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٢﴾ إِنَّ شَجَرَتَ الزُّقُوفِ ﴿٤٣﴾ طَعَامُ الْأَثِيمِ ﴿٤٤﴾ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٤٥﴾ كَغَلْيِ الْحَمِيمِ ﴿٤٦﴾

ئینجا لهم کاته‌دا که بيم و ترس نه‌خاته دلیان و وریایان نه‌کاته‌وه، بۆ روانین و بیر کردنه‌وه له داپشتنی ئهم بوونه‌وه‌ره گرنکه له‌سەر بارو جوړی که هه‌موو عاقلی تیایدا سه‌رسامه، به‌لکو به‌م بیر کردنه‌وه تی بگن که ئهم کاره گرنکه له خوڤایی نه‌کراوه، بۆ مه‌به‌ستیکی زۆر به‌جی و راست و حق فه‌راهه‌م هینراوه، نه‌فه‌رموی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِلْعَيْبِ﴾ ئیمه ئاسمانه‌کان و زه‌وی و نه‌وه‌ی وا له نیوانیان دا دروستمان نه‌کردوه به جوړی گالته‌مان کردی، بی ئامانج و مه‌به‌ست، هه‌روا به‌تال و خوڤایی ﴿مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ئه‌وانه‌مان دروست نه‌کردوه به‌وه‌ی شتیکی حق و راست نه‌بی، که ده‌لیل و به‌لگه هه‌یه له‌سه‌ری که بریتی یه له ئیمان و گوئی رایه‌لی، یان زیندوو بوونه‌وه و لی پرسینه‌وه له کرده‌وه‌کان، به‌لام زۆرتی ئه‌وانه نه‌زانن، چونکه تیروانین و تی‌فکرانیان که‌مه و بی هیزه، په‌یوه‌ندی و مونا‌سه‌به‌تی دروست کردنی ئاسمانان و زه‌وی و زیندوو ورده و نادیاریی، به‌لام سه‌روشتی ئاده‌می ئاسان تی نه‌گات کاتی به‌م جوړه قورئانی یه ته‌می بکری، چونکه بیر کردنه‌وه له عه‌جایه‌بی ئهم ده‌ست کرده‌ی خوا که هه‌موو به جوړیکه کۆمه‌کی و په‌یوه‌ندی هه‌یه له‌نیوانیان دا، ده‌ست ناده‌ن بۆ که‌م کردنه‌وه و زیاد کردن، هه‌موو پارچه‌یه‌ک پیک هاتوه له چهند شتی‌ک به‌را‌ه‌یه‌کی دیاریی کراو، دوری و نزیکیی ئهم هه‌موو رژیمه ریکه دامه‌زراوه نه‌گۆږاوه، وه‌کو له چهند شوینی تردا به‌ دریزتر ئهم با‌سه کرا، بیر کردنه‌وه به‌م جوړه دل پر نه‌کات له ئیمان به‌مه‌ی که دروست کردنی ئهم بوونه‌وه‌ره له خوڤایی نی یه، بۆ مه‌به‌ستی‌ک و ئامانجیی‌کی به‌نرخ دروست کراوه، به‌باشی ئیمان په‌یدا نه‌بی که پنی‌سته هاتنی روژی دوا‌یی، پنی‌سته به‌ره‌م و پا‌داشت و تۆله‌ی و

پاشه روژنکی دیاری بۆ ئەم هه موو چاکه و خراپه ی که له م زهوی یه دا کراوه، نه هاتنی ئه و
 روژه زوړپنجه وانه ی دادو عه داله تی خوایه، له بهر ئه وه له پاش ته می کردن به بیر کردنه وه له
 حیکمه تی ئەم بوونه وه ره ئەم فهرموده یه دیت: ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ * يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَى
 عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ * إِلَّا مَنْ رَجِمَ اللَّهُ ﴿ بینگومان روژی دوا یی که روژی جیا کردنه وه ی
 حه ق و خاوه ن حه قه له به تال و خاوه ن به تال، جیا کردنه وه ی مه ردومه له خوشه ویست و خزم و
 خویش، ئه و روژه کاتی دیاری کراوی به لینی ئه وانه یه هه موو پیکه وه به کومه ل، ئه و روژه ی
 که هیچ دۆست و خزمیک هیچ سوودیک ناگه یه نی به هیچ دۆست و خزمیکی خوی و یارمه تی
 نادرین له هیچ لایه کی تروه جگه له و که سه ی که خوا ره می پی کردبی به لی بوردن و به
 وه رگرتنی شه فاعه ت و نزایه ک بوی ﴿وَأَنَّهُ مُوَالِمُ الزَّيْبِ﴾ چونکه بینگومان ته نیا خوا زاله
 به سه ر هه موو شتیك دا، که س ناتوانی ده ست بخاته هیچ کاریکی، که واته ویستی عه زابی
 هه رکه سیك بدات هیچ که سی تر ناتوانی سوودی پی بگه یه نی و یارمه تی بدات، ته نها خوا
 خاوه نی ره م و به زه یی راسته قینه یه، که واته هه رکه س شایانی ره م بیت ره می پی نه کات.
 دوا ی ئه وه که به لینی دا به هاتنی روژنکی وا که هه موو حه ق و ناحه قیکی تی دا جو ی
 نه کړیته وه، نه بی ریزو پاداشتی چاکه و چاکه کان بدریته وه، خراپی تاوان روون بکړیته وه و
 توله بسی نری له تاوانباران، پاش ئه وه ئینجا دوو نمونه باس نه فهرمو ی له سزاو عه زابی
 سه ختی تاوانباران و نازو ریزی پیاوچاکان، بۆ نمونه سزای سه ختی تاوانباران
 نه فهرمو ی: ﴿إِنَّ شَجَرَتَ الزُّقُورِ * طَعَامُ الْأَثِيرِ * كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ * كَغَلِي الْحَمِيرِ﴾ به راستی
 دره ختی زه قوم خوراکی تاوانبارو گونا هکاری هه ره گه وریه - که بریتی یه له کافر - ئه و
 زه قومه که نه یخون له سکیان دا وه کو زه یتی زور گه رم که له گه رمی دا گه یشتبیته نه و په ری
 پله - خوا په نامان بدات - له م دره خته پیسه له سو ره تی ﴿الصفاف﴾ دا به درژی با سمان
 کرد، به کورتی خوا دروستی کردوه له تاو ناگر داو له ناگره، ده رخوا ردی تاوانباران نه دری،
 نه وانه ی که له دنیا دا سه رکیشی نه کن، لانه دن له ئایین و به رنامه ی خوا، ئه و خوار د نه یان
 ده رخوا رد نه دری،

حُدُوهُ فَأَعْتَلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿١٧﴾ ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَبِيرِ ﴿١٨﴾ ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿١٩﴾ إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٢٠﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٢١﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُوبٍ ﴿٢٢﴾ يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٢٣﴾

ئینجا خوای گموره نه فرموی بهو مه لانیکه تانهی که کاروباری دوزخی داونه ته دهست:

﴿حُدُوهُ فَأَعْتَلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ﴾ بیگرن و رایکینشن به روودا به لیدان تا ئه بیبهنه ناوه پراستی دوزخ. ﴿ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَبِيرِ﴾ ئینجا پاش ئه وه لهو ناوهی که به دوزخ گهرم کراوه بکهن به سهر تموقی سهریان دا - خوا په نامان بدات، آمین -، ئینجا سهرباقی ئه م هموو سزاو ریسوا کردنه فرمان نه دات که لاقرتی یان پی بکهن و ته سهریان لی بدن بو سزادانی دهر و نیشیان نه فرموی: ﴿ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ﴾ بلین پی: بیچه ره، چونکه تو که سینکی زور دهسلات دارو خاوهن ریز بوویت، واته له دنیا دا خوت وات نه زانی و وات پیشان نه دا له بهر ئه وه سهری بهنده بییت بو خوای خوت شوپ نه کرد بخو ئه وه دهر دت بیت: ﴿إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ﴾ بیگومان ئه م سزاو عه زابه ئه وه بوو که گومان تان بوو تییدا له دنیا داو ده مبارزی و موجد له تان تیادا نه کرد، ئینجا دیته سهر باسی نمونه هیک له ریزو نازو نیعمه تی چاکان، نه فرموی: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ * فِي جَنَّاتٍ وَعُيُوبٍ * يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ﴾ بیگومان له خوا ترسه کان: ئه وانهی که له دنیا دا گوی رایه لی خوای خوایان بوون و ترسی روژی دوا بیان له دل دا، ئه وانه له روژی دوا بییدا وان له شوین و ماوا یه دا، نیشه جین له جینگایه دا که مه ترسی تییدا نی یه له هیچ ناخوشی و نه بوونی و کم و کوپی و برانه وه و هیچ شتی تر که دل گهرد بگری پی، وان له بهمه شتان و باغو باخچه و کانیا وان دا، له ناو ریشمی ته نک و ئه ستوور جل و بهرگ نه پوشن، واته پوشاکیان لهو دوو جوړه یه، له دانیشن و کو بوونه و یان دا روو به رووی یه کتر دانه نیشن که جواترین شیوهی دانیشننه.

كَذَلِكَ وَرَوَّجْتَهُمْ بَحُورٍ عَيْنٍ ﴿٥٦﴾ يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فِتْكَهَةٍ آمِنِينَ ﴿٥٥﴾ لَا يَذُرُّونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَّعَتْهُمُ عَذَابُ الْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾ فَضَلَّامِينَ رَبَّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٧﴾ فَإِنَّمَا يَسْتَرْزِقُهُ بِسَائِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾ فَأَرْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ ﴿٥٩﴾

﴿كَذَلِكَ وَرَوَّجْتَهُمْ بَحُورٍ عَيْنٍ﴾ شتی ناوایان نهدهینی، لهگل نهوهدا نافردهتی جوانی سپی و چاوپهشی چاوقموی نهکین به حالان و هاوسهریان ﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فِتْكَهَةٍ آمِنِينَ﴾ لهو بهمهشتانهدا داوای ههموو جوړه میوهیهک نهکهن بی مهترسی له نهبوون و پی نهدان و دواپی هاتنی و هیچ زیانیک. ﴿لَا يَذُرُّونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ﴾ جگه له یهکهه مردن نیت مردنی تیادا ناچهئن، ﴿وَوَقَّعَتْهُمُ عَذَابُ الْجَحِيمِ﴾ نهیانپاریزی له سزای دوزخ و ناگری بهتین، واته لهگل نهو ههموو نازو نیعمهته گهوانهدا له ههموو بابهتهوه شتی گهورهترو بهنرختره نههمیه نهیانپاریزی و رزگاریان نهکات لهسزای ناگری دوزخ - خوا پهنامان بدات - آمین.

﴿فَضَلَّامِينَ رَبَّكَ﴾ نهو ههموو بهخشایش و نیعمهته که پی یان نهدری ههمووی به لوتف و فزل و رهمیکه له لایهه پهروردگارتهوه وهکو له هدیسی سهحیح دا نهفرموی: ﴿اعملوا و سدوا و قاربوا و اعلموا ان احدا لن يدخله عمله الجنة، قالوا: ولا انت يا رسول الله؟ قال: ولا انا الا ان يتغمدني الله برحمته منه و فضل﴾ نهه شتیکی ناشکرایه، چونکه خوای گهوره هیچ جوړه پنیوستی یهکی نی به نه به نیمو نه به هیچ کردهوهیهکمان، زیاد لهوه نهگهر خوا بکهویته حق و حیساب و مامهله لهگل نیهدا، ههرچی کردهوهمان هیه، نیعمهتی له نیعمهتهکانی خوا نازی، کهواته ناشکرایه نهوه ههموو فزل و بهزهیی روته، ﴿ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ نهوهی که خوای گهوره نهیدا به بههشتیان، ههر نهوهیه گهیشتن به نامانجی زور گهوره، بهراستی هیچ شتیکی تر ناگونجی هاوتایی نهوه بکات، چونکه نهو لوتفهی که نهیکات لهگل نهوانهدا که بریتی به له رزگارکردن لههموو ناخوشی یهک، گهیاندنه به ههموو نامانجیکی تر نیت نهبی چ شتی تر بگاته نهوه؟

ئىنجا سورەتكە دوايى ئەمىنى بە بىرخستىنەۋەي نىعمەتى پىغەمبەرىتى، ترساندن لە تۆلەو پاشە رۆژى باۋەر نەھىنان و دوايى ھىنان بەۋە ۋەكو خولاسە و كورتەيەك بۇ مەبەستى سورەتكە، زۆر رىكە لەگەل يەكەم جارو سەرەتادا، لەگەل رىگاۋ رچەي دا، چونكە ئەۋە بوو سورەتكە دەستى پى کرد بە باسى ھىنانە خوارەۋەي قورئان، بۇ ترساندن و ئامۇزگارى لەپاش ئەۋە لە ئاۋەرپاستى دا ھەرەشەي کرد بەر سزاي كە بى باۋەرپەكان دوچارى ئەبن، ئەفەرموى: ﴿فَإِنَّا يَنْزِلُكَ بِسَائِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ ئەم قورئانەمان سووك و روون و ئاسان كىردۈۋە بەمەي كە ھىناۋمانەتە خوارەۋە بە زمانى تۆ ئەي پىغەمبەر، ئەمەيشمان ھەر لەبەر ئەۋە كىردۈۋە كە ئەۋانە تى بگەن و بە ھۆي ئەۋەۋە بىر بگەنەۋە ۋەرى گىرن و ئىنجا رەفتارى پى بگەن، كەۋاتە ھىچ بەھانەيەكيان نى يە، ئەۋەي كە ئىيمان ناھىنى مۇستەھقە بۇ سزاي خواۋ دوچارى ئەبى ﴿فَارْتَقِبْ﴾ كەۋاتە چاۋەرپوانى بگە بۇ ئەۋەي كە بەسەريان دىت ﴿إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ﴾ بىگومان ئەۋانئىش چاۋەرپوانن و بەتەماي ئەۋەن كە تۆ دوچار بىي، ۋاتە راۋەستە لەمەپاش ئەزانن چىيان بەسەر دىت، ئەۋ ھەرەشەي خوا ھاتە جى پاش ماۋەيەكى كەم ئەۋ ھەموو سەرۋەكانى كوفەر، لە دىيادا بە رىسۋايى بەرباد بوون و چوون بەرەو سزاي سەختى نەپراۋەي دۆزەخ، پىغەمبەر(ﷺ) بە تەشەرەۋە داي بە ئاۋچاۋيان دا ۋەكو پەراۋى سىرەت و ھەدىسە سەھىھەكان باسى ئەفەرمون: كاتى لە غەزاي بەدر بوونەۋە، ئەۋانە ھەموو كوژدان پىغەمبەر(ﷺ) فەرمانى دا كە لەشى ئەۋانە بشارنەۋەو بىيانخەنە ژىر خاك، ئەم جار يەكە بە يەكە بە سەرۋەكانى فەرموو: ﴿يَا فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ اَنَا قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدْنَا رَبَّنَا حَقًّا، فُهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَكُمْ رَبُّكُمْ حَقًّا؟﴾ خوا بە لوتف و بەزەيى خۆي پەنامان بدات لە غەزەب و سزاي خۆي و رىنمونييمان بكات ھەموو كات بۇ ئەۋەي كە رەزامەندى لەسەرە.

سوره نسی (الجانبية)
مهككهي يه ۳۷ نايه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

نهم سوره ته باسی به شی' له کرده وه رهفتاری بت پرسته کان نهکات بهرامبر بانگ
کردن و بانگه وازه کهی پیغه مبر (ﷺ) بۆ ریگه و نایینی خوا، ریگه و رهوشتیان پیشان نه دا له
به رنگاری کردن و بهر بهر کانی دهلیل و بهلگه ناشکراکانی خوادا. ههروه ها که لله رهقی و
سهرکیشی و بی' دهماغییان له ناستی نهو بیرو باوه رهی که پیغه مبر (ﷺ) پی'ی راگه یاندن،
له گهل' نه وه دا روونی نهکاته وه چۆنیه تی ههول' دانی قورئان و تیگۆشانی بۆ چاره سهرکردنی
نهو دل' سهرکیشانه که به ویلی و سهرگهردانی کهوتبوونه شوین' نارهمزوی نهفسیان،
به جۆری' له حق و هیدایهت و ریگا راسته کهی خوا لایان دابوو.

نهم سوره ته مه بهسته کانی خۆی پیشان نه دات به نارام و نهرم و نیانی و له سه ر،
پیچه وانه ی سوره تی «الدخان» که به توندو تیژی و هه ره شه یه.

خوای گه وه که نهم دل'انه ی دروست کرد وه، به جۆری' قورئانی بۆ هیئا و نه ته خواره وه
له گهل'یان نه دوی' به سه بۆ چاره سهرکردنی هه ر دل'ی که ده ست بدات بۆ تیمار و چاره سه ر
کردنی، که واته هه ر دل'ی به م قورئانه چاره سه ر نه کرا نهو دل' نه حس و نه گبهت و چاره
ره شه و بی' به شه له هه موو خیر و چاکه یه.

نهم قورئانه هه موو فرمان و مه بهسته کانی ریگه له گهل' سه روشتی هه موو ژیری یه ک دا،
نهو فرمان و مه به ستانه ی رائه گه یه نی' هه ندی' جار به داچله کاندن و توندو تیژی، هه ندی'
جار به کورتی و له سه ر خۆ و نهرم و نیانی، هه ندی' جار به کورتی دهلیل نه هی نی ته وه، هه ندی'
جار به دریزی، نه مانیش، هه موو به و شیوه نایابه قورئانی یه که له هیه زمانیک دا ویته ی
نه بو وه و نایشبی' و هه رگیز نه گونجا وه و نایشگونجی، له توانا دا نی یه لاسایی کرد نه وه ی،
پاش نه وه ی به کورتی مه بهسته کانی نهم سوره ته مان باس کرد،

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ۱) تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۲) إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّمُؤْمِنِينَ ۳)

نینجا بابه در فیضی دهست پی بکهین: به یارم تی خوا: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ * حَمْدٌ
تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿﴾ هینانه خوارموی نمو کتیبه که قورئانه له لایه ن خواجه که مویه که
ناوی ﴿الله﴾ یه، زاله به سر هموو شتیک دا، هیچ شتی له دهستی قودرت و توانای
دمرناچی، هموو کرده و کاروبریاری به جی یه، همووی پر له حکمت و (به رژه و مندی یه).
نم دوو سیفته پیشانمان نهدن که قورئان له توانای هیچ که سیک دا نی یه و نیه
وینهی بینی، هر رنگایه کی تر بدریته بر همووی لاره له که داره و نهوی پیندا بره و ویل و
سرگردان نمبی له هر دوو جیهان دا، وکو له دوو پیته که یشته وهر نه گیری: ﴿حَمْدٌ﴾ که
نم قورئانه له لایه ن خواوه هاتوو، نمویش به گویره ی فرموده ی زور له زانایان مبهست
به پیتانه دل بیدار کردنه ویه و جاردانه بهو مبهسته گرنگه، وکو فرموبینی: ناگادار بن
که نم قورئانه له لایه ن خواوه هاتوو چون نهوته پیک هاتوو له پیتانه وینهیان که
نیوه قسه و گفتوگوی خوتانی لی پیک نه هینن له گهل نه مدها ناتوانن لاسایی بکه نه و
وینهی که مترین سوره تیش بلین چ جای هموو یان چند سوره تیکی، نهوه هیچ جینگه ی
سر سوپمان نی یه، چونکه له هموو شتیک دا کرده و ی خوا هر وایه، بو وینه: خوا له خاک
ناده می و نم هموو گیانه بهرانه دروست نهکات، به لام ناده می خشت و کاشی و نمو جوړه
شتانه ی لی دروست نهکات، به راستی گه یاندنی نمو مبهسته گرنگه بکری به هویک له موی
هینانی نم پیتانه زور جینگای با وهره، چونکه بی نمرک و گری نه چپته دل و به لگش همیه
له سهری، نهوته نمو بیست و نو سوره ته که نم پیتانه یان له پیشه و همیه بیست و
هشتیان له پاش پیته کانه ویه باسی قورئان و هاتنه خوارموی قورئان نه فرموی.

نینجا پیش هموو شتیک چند دهلیل و نیشانه یه کی روون و ناشکرا پیشان نهدات له
بوونه وهره دا، دل بیدار نهکاته ویه پی یان، نمو دهلیل و نیشانه یه که بهس بو روو کردنی دل

له ئيمان و ههست كردن بهو خوايهی كه ئەم قورئانه هينايه خواروه، ئەم بوونهوهري دروست كرد، به بير كردنهوه لەم دەلیل و نيشانهدا دل بیدار ئەبێتهوه، قوفل و قاپی ئەكرێتهوه مەگەر دلی كه زیندوو نەبێ، بێ بەش بێ له ههموو فام و تیگه‌یشتنێك، ئەفهرموی: ﴿إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّمَن يَتَذَكَّرُ﴾ بێگومان چهندها دەلیل و نيشانهی ئاشكرا ههیه له ئاسمانه‌كان و زهوی دا بۆ ئيمان و باوه‌رداره‌كان، ئيمان و باوه‌ر لوتف و به‌خششێكه له لایهن خواوه قاپی دل ئەكاتوه بۆ بیستنی بانگ كردن و بینینی رووناکی و هه‌رگرتنی نە و ته‌ری یه‌ك كه ئەبێته هۆی زیندوو بوونهوه و لابردنی وشك و مردویی، واته به‌هۆی ئيمان و باوه‌رهوه دل زیندوو ئەبێتهوه به‌هۆی ئه‌وه‌وه ئەبێستی و ئەبینی، هه‌ست په‌یدا ئەكات به‌و هه‌موو دەلیل و نيشانانهی كه به زۆری پڕژو بلاو بوونه‌ته‌وه له ئاسمان و زهوی دا، تی ئه‌گات لهو شایه‌تیانهی كه ئه‌و هه‌موو دەلیل و نيشانانه ئه‌یدهن و ئه‌و هه‌موو دان پێدانانهی كه له لایهن هه‌موو پارچه‌و ئەندامێکی ئەم بوونه‌وه‌ره ئەدری له‌سه‌ر ئه‌و خوايهی كه ئەم ئاسمانانه و زهوی یه‌ی دروست کردوه، ئه‌و دەلیل و نيشانانهی كه له ئاسمانه‌كان و زهوی دا هه‌ن بریتی نین له هه‌ندی شت و نه‌ك هه‌ندی تر یان له بارو روویه‌ك و نه‌ك له بارو روویه‌کی تر، به‌لكو دلی زیندوو چاو هه‌لنه‌خات بۆ هه‌ر لایه‌ك چهندها دەلیل و نيشانهی تر ئەبینی، دین به‌ پیریه‌وه لەم بوونه‌ره نایابه‌دا، ئایا چ شتی هه‌یه نيشانه و به‌لگه‌یه‌کی روون نەبێ له‌سه‌ر ئه‌و كه‌سه‌ی كه دروستی کردوه؟

گورمکان دا، لەچاو ئەو بۆشایی و لەزایی کە تێیدا، بە جۆریک ئەگەر دەستی قودرەتی
خو راگیرى ئەکات و نەپهۆنیتەوه، لەگەڵ ئەستێرەکانى تر وا بى سەرو شوین ئەپوا و ن
ئەبى، لە هیچ شوینیکەوه هەر دیاریش نابى.

دروست کردنى ئەم زەوى یە بە جۆریک کە گونجاو بۆ پەیدا بوون و مانەوه
پەرەسەندنى بوون و ژيان بەسەر پىشتى یەوه بەهوى فەراهم هینانى چەند شتیکی تایبەتى
تێیدا کە بە یەك گرتنى هەموو، کۆمەکی هەموو ژيان بەسەر ئەچى، ئەگەر یەکی لەو شتە
نەبى یان بارى بگۆپى ژيانى ناگونجى، وەکو رادەى دورى لەخۆرو مانگ و رادەى ئەو
گەران و خولانەوهی کە شەو و رۆژو چوار وەرزی پى فەراهم دیت، هەروەها پەیدا بوونی
ئاو و هەوا و ئەندازەى قەبارەیان و پێک هینانیان لەو چەند کەرەسەى کە لى ی پێک هاتوون
بەو رادە تایبەتى یە، هەروەها چەندەها شتى تر کە هەندىکی ناسراوە و باس کراوە
زۆربەیشى کە هەیه هینشتا نەزانراوە.

هەموو زیندووێک لەم زەوى یەدا بەلکو شتیکی نیشانە و دەلیلیکی روونە، هەموو
پارچە و ئەندامێک لە هەموو زیندووێک، بەلکو لە هەموو شتێک نیشانە و دەلیلیکی روونە،
بچووکى ورد وەکو قەلەوى گەرە، نیشانەیهکی روونە، گەلایەکی بچکۆلە لە درەختیکی
گەرەدا یان پەلە گیایەکی باریکی لاواز، نیشانەیهکی روونە، شیوە و شکلەکیان و رەنگ و
قەبارە و ئەندازەکیان، هەموو نیشانەیهکی روون و ئاشکران، هەروەها هەرچى بگرى
بەدەستەوه لەهەموو بارو روویەکەوه دەلیل و نیشانەیهکی روون و ئاشکران، بەلام بۆ ئیمان
و باوەڕ دارەکان، هەروەها ئەوانەى دلایان ئامادەیه بۆ باوەڕ هینان، ئەو دلانە وەك چرایەکی
رێک و پێک وانە کە تەنھا داگیرسانی مابى، ئەو دلانەیش کە تەنھا بیریان کردەوه لەم هەموو
دەلیل و نیشانانە هیچیان ناوی، هەر بەو خۆای خۆیان ئەناسن، ئەوانەیش کە ئیمانى رێک و
پێکیان هەیه بە بیر کردنەوه لەم هەموو دەلیل و نیشانانەدا یەكجاری ئیمانەکیان بەهێزتر
ئەبیت، هەتا بێت پلەیان بەرزتر ئەبیتەوه لە ناسینی خوادا.

ئىنجا لە ناوچەکانى بوونەوهرەوهرە ئەمان هينيتەوهر بۆ تەماشاشا کردن و بىرکردنەوهر لەو دەلیل و نیشانە روونانە کە هەن لە نەفسى خۆمان و هەموو گيانلەبەرانی تردا ئەفەرموى:

﴿وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُتُّ مِنْ دَابَّةٍ ؕ آيَاتٌ﴾ چەندان دەلیل و نیشانەى روون و ئاشکرا هەن لە دروست کردن و فەرەهەم هينانى خۆتان، ئەو هەموو گيانلەبەرەى کە بە زۆرى دروستى کردووە و پەرژو بلاوى کردووەتەوهر لە زەوى دا، بىگومان تەماشاشا کردنى ئادەمى و بىرکردنەوهر لە دروست کردنى بەم شىووە و شکله رىکە، بەم هەموو هەست و هينزو وزەو زانين و ئامادەيى و لى هاتنى بۆ ئەو هەموو فەرمان و ئيش و کارە گرنگە، بەم هەموو جياوازى دەنگ و رەنگ و سورەتەوهر، تەماشاکردن و بىرکردنەوهر لە ئادەمى هەر بەم ديمەن و شىووە ئاشکرايش بەسە بۆ هەر کەسى کەمى قام و هەست و تىگەيشتنى هەييت، بەسە بۆ ئەمەى دلى پر بىي لە ئيمان و بپروا بەو خوايەى کە ئەو شتە نايابانەى دروست کردووە. بەسە بۆ هەست و باوەر بە دەسلات و تواناو حىکمەتى بى سنوورى، بىرکردنەوهر بەم جۆرە سادە لەم ديمەن و شىووە ئاشکرادا بەسە و هىچى ترى ناوى چ جاي بە وردى لە تەنها خەليەيەکەوهر بيهينى و بەو هەموو قوناغانەى کە بەسەرى دا ديت، ئىنجا دواترين قوناغى کە ئەم ئادەمى يەى لى پىک هاتبى، بەو هەموو جىهازو کۆئەندامى جياوازى سەر سوپهينەرەوهر، ئەگەر بەم وردى يە بىرى لى بکريتەوهر هەر پىک هاتنى تەنها پارچەيەک لە ئەندامىکى بەسە بۆ ئەمەى لە ناستى بوەستى، لە سەرسامى لەو شتە نايابانەدا بەسەر گەردانى يەوهر هەر سەرت بگيرى و چەرخی پى بکەى.

ئەم جۆرە شتانە هەرچەندە ئاشکران، بەلام بەهوى ئولفەت و دەق پىوهر گرتنەوهر لەپيش چاو گرنگى و نايابىيان نامىنى لەبەر ئەوهر قورئان ئاو بەناو ئاوا سەرنج راکەيشى، دل بيدار ئەکاتەوهر، بەجۆرى تەپو تازەيان ئەکاتەوهر لە هەندى جاردا وا ئەکات وەکو ئەمەيه يەکەم جار بىت بيان بىنى.

لهه موو شت نايابتر گرنکتر گيانه. که شتيکی نهيني وايه هه موو تييدا سرسامه و
هيچي لي نازاني، گيان له نه مييادا که خاوهني تهنيا (خليه) يه که که موعجيزه يه کی وايه
هه موو سرسامه تييدا چ جای گيان له بهراني تر به تايبه تي ناده می که گيانه که ی جياوازه
له هه مووان.

ئينجا له ناده می يوه بين بۇ گيانله بهراني تر به هه موو تيره و جوره و که جگه له خوا
کس ژماره يان نازاني، هه ري که به شيوه و شکليکی تايبه تي و قه باره و له شيکی تايبه تي،
بجوکی وکو گوره ی موعجيزه يه کی تايبه تي يه، ئينجا رۇزی و خوراک دانی ئەم هه مووه
به جوریک که ریک بيت له گەل ژيان و مانه وه و ميشتنه وه ی ئەم هه موو تيره و جورانه دا له
سنووریکي دياريس کراودا نه که به جوري به ميژو زورداره کانی نه وه نده پره بسينن بي زور
بي ميژمه کان به رباد بکه ن، بۇ ويته: له ناو بالنده دا نه سرو هه لوو واشه که زيان نه گه يه نن
ته مەنيان دريژه، به لام هيلکه کانيان زور که مه چونکه نه گه ر وه که چوله که پاساري هيلکه و
به چکه يان زور بوايه هه موو بالنده بي ده سه لاته کانی تر نه نه مان به و ته مەن دريژي يه ی
تيره که نه مي لي ته وه و يه که م به چکه ی بالنده لاوازو بي ده سه لاته کان نه پاريزي له به رباد
بوونيان. هه روه ها گيانله به ره درنده کان وه که شيرو پلنگ. ته نها مي شيک له يه که نويه دا
هه زاره ها گه راو به چکه فري نه دات له لايه کی تره وه به رگري نه و زوري يه ی کردوه به مه ی
که هه موو چين و تاقمي ماوه ی دوو هه فته نه ژين، نا به م جوره ده ستي قودره ت جله وي
کاره که ی گرتوه له هه موو شتي له مانه ی باس کران به ويته و نمونه بۇ نه وه ی که
نه گوتراوه و نايه ته ژماره، له هه موو نه وانه دا له گوتراو نه گوتراو چهنده ده ليل و به لگه ی
روون هه يه له سه ر خوايه تي خواو تواناو ده سه لات و زانين و حيکه مه تي بي ويته و بي
سنووري به لام نه و هه موو ده ليله رووانه بۇ هه موو که س نين، به لکو ﴿لَقَرَّ رُقْرُقًا﴾ بۇ گه لي که
که تيگه يشتن و زانيني راسته قينه و ته واريان هه يه به موي نه وه وه شتي راست و مر نه گرن به
نارامه وه و له سه رخو و ناساني و ره حمه تي بي ده چرکي و دوو دلي. ئينجا بير کردنه وه
له خو مان و هه موو گيانله به رانه وه نه مانگو يزي ته وه بۇ بير کردنه وه له شه و رۇژو باران و باو
گيپران و گوپاندني هه رده مه به باریک دا و به لايه که دا،

وَأَخْلَفَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفَ الرِّيحِ ؕ آيَاتٌ

لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٥﴾

نهمرموى: ﴿وَأَخْلَفَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفَ الرِّيحِ ؕ آيَاتٌ

لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ چهند دهليل و بهلگى روون ههيه له گوڤانى شهو و رۆژو هاتنيان بهدواى يهك دا،

لهو شتهى كه هوى رۆژيو خوراكه و خوا لاي ناسمانهوه هيناويهو نهيهينيته خوارهوه، ئينجا

بهوه زهوى زيندوو نهكاتوه له پاش مردنى و ههروهها له گوڤاندنى بايهكان ههردمه له

لايهكهوه، لهمانهدا ههموو چهند دهليل و نيشانهى ئاشكرا ههيه بۆ قهوم و كۆمهلهى كه فام و

ژيرييان ههيه، بيگومان نهمانه زۆر زۆر گرنگن و وان له پيش چاويشهوه و ههركهسى عهقل و

فامى ههبى نهبى ههست بكات به شايهتى داني نهمان لهسهه گهوهيهى و تواناي بى سنوورى

خواى پهروهردگارى ههموو، ههچهند شتهكه زۆر روونه، بهلام بۆ بيدار كردنهوهى دلى

خهوتوو بى ئاگا چاك وايه ههندى به دريژ تر لى يان بكۆلينهوه وهكو ئهوه دوو كۆمهله

دهليلهكهى پيش ئهه سى يهه كه گوڤانى شهو و رۆژه، گوڤانى شهو و رۆژ ههچنده بههوى

زۆر روودانيانهوه دهقيان پيوه نهگيرى و سهه سوپهانيان تيدا ناميني، بهلام كاتى بير

بكرهتهوه له يهكهمجارى هاتنيان كه رووناكى نهپوات و تاريكى ديت، لهو باريشهوه تاريكى

نهپوات و رووناكى ديته جئى، ههركات دلى تينگهيشتوو خاوهن ههستهكه بير بكاتهوه لهو

گوڤانه، يان نايابيهكهيان له پيش چاوى تازه نهبيتهوه وهكو ئهوه يهكهه جار بى بيان بينى،

به تايبهتى به گويزهى زانيارى تازه بيرى لى بكرهتهوه ههچكار جيگاي سهه سوپهانه،

چونكه ئهه زهوى يه بهه قهباره گهوهه بهه ههموو دهرياو شاخ و بهرزى و چياو ئهه ههموو

شتهى وا بهسهه پشتهوه بهه ههمووه له بوشايى دا نهخوليتهوه لهبهردهمى خوڤدا بهه

ههموو رۆژمه تهواوه نهگوڤاوه، رادهى چهسپانى گهردش و خولانهوهكهى له رادهيهكى

ديارى كراودا له ههموو ٢٤ سهعاتيك دا يهك جار ئههسوڤيتهوه به دهورى خوى دا بههوى

ئهوهوه شهو و رۆژ پهيدا نهبى له شويني يهكتر له پارچهو ناوچهكانيدا به جوړيك كه ريكه

لهگەل ژيان به سەريەوه، بىر كردهوه له پەيدا بوون و گۆرانی شەو و رۆژ بەم جۆرەى كە هەيه
 ھەموو كات جینگای سەرسوپمانە، ھىچ كاتى لاى دلى فامدارى بىدار نايابىيەكەيان كەم نابى
 و ھەر جینگای سەرنج دان و سەرسوپمانن، لە كاتى ئەو بىر كردهوهدا چاوى دل ئەو دەستە
 قودرەتە ئەبىنى كە ئەم شەو و رۆژە فەراھەم ئەھيىنى، ئەيانھيىنى بەدوا و شوينى يەك دا.

ئىنجا دیتە سەر باسى ئەو رزق و رۆزى يەى كە خوا ئەيھيىتە خوارەوه، نيتەر مەبەست
 پىي تەنھا باران بىت يان لەگەل ئەوهدا مەبەست رووناكى خۆرو گەرميەكەيشى بىت، بەھەر
 جۆر بىگىرى دەليلىكى زۆر روونە.

خوای گەورە ئەم ھەموو دەريای دروست كردووه و ئاوى بە جۆرێك دروست كردووه
 ئەگونجى ببى بە تەم و ھەلم، تيشكى خۆرى زال كردووه تا ئەيكات بە ھەلم و بوخار، باى
 دروست كردووه كە ئەو ھەلم و بوخارە ھەلگرى و بەرزى ئەكاتەوه لەو رادە تاييەتى يەدا
 راگىرى ئەكات، بەھۆى ساردى يەو ئەم ھەموو تەمو بوخارە لەسەر يەك تەپە ئەكات، ئىنجا
 بەھۆى كارەبا يان ھەر شتىكى تر ئەيبارىنى بەسەر ولاتان داو پىي زىندوو ئەكاتەوه،
 ئەوئى ئەچيىتە ناو سكى زەوى بە كانى و رووبار دەرى ئەھيىنى و بەم جۆرە ھاتوچۆى پى
 ئەكات، ھەركەس بىر بكاتەوه لەم شتە گرنگە و پرى دلى ئەبى لە ئيمان بەو پەروەردگارە كە
 ئەم شتانە فەراھەم ئەھيىنى، بەلام ئەو كەسەى بىر ناكاتەوه ئەوا ئەو كەسە بىگومان چاوى
 دلى كوێرە و زۆر دوورە لە فام و تىگەيشتنەوه.

ئىنجا با ھەندى بىر بگەينەوه لە گىراندن و گۆراندنى (با) كان تەماشائەكەين لە ژوورو
 خوارو رۆژھەلات و رۆژئاواو ئەگۆرئى ھەردەم لە لايەك بە بارو روويەك دا، ھەندى جار بە
 رىكى ھەندى جار بە قۆرت و لارى، لە كاتێك دا گەرم لە كاتێكى تردا سارد بە رۆژمىكى
 وردى رىك لەگەل پىويستى ژيان و خاوەن ژيان لەسەر ئەم زەوى يەدا، بىگومان ئەو كەسەى
 عەقل و ژىرىي نەخۆش نەبى ئەزانى ئەم رۆژمە رىكە لە خۆو نابى، ئەبى كەسى دەسەلات و
 زانىنى بى سنوورى ھەبى ئەم شتانە بەجى يە ئەھيىنى.

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ وَيَلْ لَكُمْ أَفَّاكٍ أَثِيمٌ ﴿٧﴾ يَسْمَعُ
 آيَاتِ اللَّهِ تُنَلَّى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِيرَةٌ بِمَا فِي آلِيمِ ﴿٨﴾

نهمانه مهندي بوون له دهلیل و نیشانه روونهکانی ئهم بوونهومره خواي گهره ی به
 رحم خستیه پینش چار بهم شیوه شیرینه قورئانیه که دلی بی ناگا دانهچلهکینی، خهوتور
 بیدار نهکاتهوه، لهگهل عقل و ژیری دا به جوریک نهوی که تی بگات و وهری گری، کهواته
 هرکس بهمانه نیمان و باومر نههینی جیگای ئومید نی یه و چاومروانی ناکری به هیچی تر
 بهینریته سر رنگای راست، نهگهر نهمانه کاری لی نهکات ئیتر نهبی به چ شتیک نیمان و
 باومری پهیدا نهبی؟ وهکو نهفهرموی: ﴿تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ﴾
 نهوه نایهتهکان و دهلیل و نیشانه روونهکانی خوان که نهیخوینینهوه بهسر تودا که حق و
 راستن و لای حقهوه هاتوون و حقیان پی یه، دهی نهبی بی برواکان لهپاش خواو
 نایهتهکانی ئیتر نیمان و باومر به چ قسه و باسی تر نههینن؟ واته هیچ قسه و تارک ناگاته
 وتاری خوا له قورئان دا، هیچ دهست کردی ناگاته دهست کردی خوا لهم بوونهومره دا، هیچ
 شتیکی حق و راست ناگاته حق و راستی خواو بوونی خوا له روونی و ناشکرای بی دا،
 کهواته ئهو بی بروایانه نهگهر نیمان و باومر بهخواو دهلیل و نیشانهکانی خوا نههینن، ئیتر
 نهبی بهچی تر نیمان بینن؟ دیاره هیچ شتیکی تر نی یه کاریان لی بکات و هرگیز
 چاومروانی نیمانیان لی ناکری. کهواته هرکس نیمان و باومری نههینا نهبی هرهشهی
 سهختی لی بکری وهکو نهفهرموی: ﴿وَيَلْ لَكُمْ أَفَّاكٍ أَثِيمٌ﴾ سزای سهخت و عزابی بهتین بو
 هرکسی که زور دروزه و دهقی گرتووه به دروکردن و زور گوناهاکارو تاوانباره، بهراستی
 زور هرهشیهکی سامناکه و جیگای ترس و لهرز، چونکه لهلایه ن خوایهکهوهیه که زاله
 بهسر ههموو شتیک دا، تولهی زور سهخته و نهوهی بفهرموی نهیهینیته جی.

ئىنجا نىشانەى ئەم ھەر شەلى كراۋە روون ئەكەتەۋە، ئەفەرمۇي: ﴿يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُنَلِّ عَلَيْهِ ثُمَّ يُغِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَانَ لَرْبِهِمَّ﴾ نىشانە و سىفەتى ئەو زۆر درۈزىنە تاۋانبارە ئەمەيە ئايەتەكانى خوا، كە دەلىل و بەلگەى زۆر ئاشكرايان تىدايە ئەيىستى كاتى ئەخوينریتەۋە بەسەرى دا دواى ئەۋە ھەر سوۋرو بەردەوامە لەسەر كوفرو بى پروايى يەكەى، لەكاتىك دا خۆى بە زل ئەزانى و ھىچ گۆى نى يە لەو ئايەتەنە ۋەكو ھەر ئەيىستىبى وايە.

ئەم شىۋە ئاشىرىنەۋ ئەم سىفەتە پىسە ھەرچەندە ھىنى كۆمەلى بوو لە بت پەرستەكانى مەككە، بەلام لە ھەموو چەرخیك دا وىنەى ئەو كۆمەلە ھەر ھەيە ھەر ئەيشىبى، تەنەت لەناو گەل و كۆمەلى مۇسلمانانىش دا زۆر زەبەندە ھەن و بەناو پىشيان ئەگوترى مۇسلمان! زۆر كەس ھەن لايان داۋە لە رىگەى راست بە پىچەۋانەى ئايەتەكانى خوا، ئەو ئايەتەنەيان بەسەردا ئەخوينریتەۋە لەگەل ئەۋەدا ۋەكو كەپرو كۆپر ئەكەن لە ئاستى ئەو ئايەتە روۋنانە، چونكە يەك ئاكەون لەگەل ئارەزوۋى نەفسى پىسيان دا، بە گۆپرەى عادەت و باۋى خراپى ئەۋان نىن، ئاگونجىن لەگەل بەتال و تاۋان و بارى لارى ئەۋان دا، دەريارەى ھەركەسى ئەو سىفەتە پىسەى تىدا بى خۋاى گەۋرە ئەفەرمۇي: ﴿فَبَشِّرْهُ بِمَذَاقٍ أَلِيمٍ﴾ ئەى پىغەمبەر ئەو كەسەى كە ئەو سىفەت و نىشانەنى تىدايە مژدەى بدەرى بە سزايەكى سەختى ئىش و ئازاردار.

مژدە بۇ شتى خىرو چاكە دانراۋە، بەلام لەزۆر جاردە بەكار ئەھيىنرى لەسزاۋ ناخۋشى دا بۇ گالته و لاقرتى كردن بەو كەسەى كە ھەر شەلى لى ئەكرى بەناۋى مژدە پىندانەۋە، جا لىرەدا ئەمە يەكىكە لەو شۆيىنەنە، مەبەست زىادە سزا دانى دەروونى و نەفسى يە بە گالته و لاقرتى پى كردن بۇ رىسۋا كردن و ئاپرۋېردن.

وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا أَخَذَهَا مِزْرًا أُولَئِكَ لَمْ يَعْلَابُ مِثِينَ ﴿١٠﴾ مِّن رَّأْيِهِمْ جَهَنَّمَ وَلَا يُعْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا أَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أُولَئِكَ

ئەو تاقمە بەدبەختە نەگبەتە سیفەتی تری پیس تریان هەبوووە کە لیژەدا باسی ئەفەرموی: ﴿وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا أَخَذَهَا مِزْرًا﴾ کاتی هەرقسە و تارێکی پی بگات و ابزانی کە لە نایەتەکانی ئێمە یە دەست بەجی دەست ئەکات بە گالتە و لاقرتی کردن بی ئەمە ی تیفکری تا بۆی دەرکەوی ئایا هیچی هەیه هۆی گالتەکردنەکی بی؟ واتە هەر لەبەر ئەمە کە بە فرمایش و کەلامی خۆی ئەزانی ئەو گالتە و لاقرتی یە ئەکات. ئەمە ئەوپەری تاوان و بی شەرمی یە - خوا پەنامان بدات لی ی - ئەم تاوان و بی شەرمی یەش تەنها بۆ ئەو تاقمی یە کەمە نەبوووە و هەر هەیشە تەنانت لە ولاتی ئیسلام و لەناو رۆڵەکانی موسلمان دا بەزۆری هەن گالتە ئەکەن بە ئایین و بەرنامە بی لەکەکی خوا، تانەو تەشەر ئەدەن لەو کەسانە ی ئیمان و باوەریان هەیه بە تاییبەتی ئەو ئیماندارانە کە ئەیانەوی و هەول ئەدەن بۆ ئەمە ی جیهان و ژیان بگیرنەو بۆ ژێر سایە ی بەرنامە و نایەتەکانی خوا، چەندەها ئەبیستری ئەو نەفامە تێنەگە یشتوانە ئەلین: تازە ئەمانگیرنەو بۆ دواوە، بۆ کۆنەپەرستی لەگەڵ چەند دەم درێژی تر پیویست نی یە بە باس کردنی ئەو نەفامانە، نە خۆیان و نە قسە نەرەواکانیان.

خۆی گەورە دەربارە ی ئەو تاقمانە ئەفەرموی: ﴿أُولَئِكَ لَمْ يَعْلَابُ مِثِينَ﴾ ئەوانە کە ئەو سیفەت و نیشانە یان بۆ باس کرا، بۆ ئەوانە سزایەکی وا هەیه کە ریسواو بی ئابروویان ئەکات لەباتی ئەو گالتە و لاقرتیانە یان، ئەو سزایەش نزیک و نامادە یە ﴿مِّن رَّأْيِهِمْ جَهَنَّمَ﴾ لە دوایانەو ناگری دۆزەخە و بی ئاگان لی ی هەتا ئەکەوێت ناوی. ﴿وَلَا يُعْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا أَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أُولَئِكَ﴾ هەر شتی لە دنیا دا فرامە میان هیناوە لەمال و ئەولاد هیچ سوودێکیان پی ناگە یە نی، بەرگری هیچ سزایەکیان لی ناکات، هەروەها هەرچی ئەو بت و پەرستراوانە کە بۆ خۆیان بێاریان داوە جگە لە خوا، ئەوانیش هیچ سوودێکیان پی ناگە یە ن کە لە دنیا دا خۆیان ماندوو کرد لە پەرستنیان دا بە ئومیدی ئەو ی نزاو تکیان بۆ بکەن، کەچی بە هەموو داخ و خەفە تیکەرە جگە لە بەد بەختی و نا ئومیدی و سزای نەبەرەو هیچی تریان بۆ نەماوە.

وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠﴾ هَذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّحْمَةِ أَلِيمٍ ﴿١١﴾ اللَّهُ الَّذِي
 سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لَتَجْرَىٰ أَلْفُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ
 وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ

﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ بۆ ئەوانە ھەبە سزایەکی گەورە سەرباقی سزا ریسواکەرەکیان،
 تاوانەکیان یە کجار پیسە لەباتی گالتەو لاقرتیەکیان عەزاییکی ریسواکەریان ھەبە، لەبەر
 زۆر گەورەیی سزایەکی زۆر گەورەیشیان ھەبە خوا پەنامان بدات.

ئینجا ھەقیقەتی ئەو قورئانە - کە بێ بېرواکان لاقرتی پێ ئەکەن - روون ئەکاتەو و
 دیسان سزاو عەزایی سەختیان باس ئەکاتەو، ئەفەرموی: ﴿هَذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ
 عَذَابٌ مِّن رَّحْمَةِ أَلِيمٍ﴾ ئەم قورئانە رێنموونی یەکی پاکو خاویئە بۆ ھەموو بارو رێگەییەکی پاكو
 راست، ھێچ جۆرە لاری و ون بوون و خراپەیک نزیکی ناکەوێتەو، ئەو کەسانە ی کە کافرن
 و باوەریان نی یە بە ئایەتەکانی پەروردگاری خۆیان بۆ ئەوانە سزایەکی ھەبە لە جۆری بەتین
 ترین و بەھێزترین سزایەکی ئیش و نازار گەبەنەر.

بەرستی زۆر زۆر ھەپەشەکە سامناکە، ھەق وایە ھەموو دەمارێ لە ئاستی بیئە لەرزە،
 ھەناسە سوار ببێ، گەروو بیئە یە، زۆر بەم پێیە ئەم ھەپەشە سامناکە ی چەند جار
 فەرموو، چونکە تاوانەکی زۆر زۆر گەورە یە.

پاش ئەو ھەپەشە سامناکە، ئینجا بە نەرم و ناسکی دل بێدار ئەکاتەو، بە بیر
 خستەو ی ئەم ھەموو نەعمەتە گەرنگانی کە ژێر دەستی کردووە بۆ ئادەمیزاد لەم
 بوونەومرە فراوانەدا، ئەفەرموی: ﴿اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لَتَجْرَىٰ أَلْفُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ﴾ ئەو خوا یە کە ناوی
 ﴿اللَّهُ﴾ یە زاتیکی ئەوتۆ یە کە دەریای ژێر بارو ژێر دەست کردووە بۆ ئێو بۆ ئەمە ی کەشتی
 ھاتوچۆ بکات پیا ی دا، بە ئەمر و فەرمانی خواو ئێویش وان لە ناوی دا.

ئەم ئادەمی یە کە لەناو زۆربە ی دەرست کراوەکانی خوادا ھێچ چا و نادات و بەشت
 تەماشای ناکرێ ئەم ئادەمی یە لەگەڵ ئەوەدا رێزیکی زۆر گەرنگی ھەبە لای خوا ی گەورە و
 خاوەنی بەشیکی زۆر فراوانە. ئەوەتا خوا ی گەورە و خاوەنی ئەم مەخلوقە گەورە و زۆر
 گەرنگانە، بەلکو ئەم بوونەومرە ی بۆ ژێر بار کردووە ھەموو جولانەووە گەردش و کارو

فرمانی به قازانچی ئەم ئادەمی یە تەواو ئەبی، ھەموو ئەبیت بە خزمەت بۆی، زیاد لەوەیش خوا رێنموونی کردوووە بۆ ئەمە ی کە بە ھەول و کۆششی خۆیشتی زۆر لە دروست کراوەکانی خوا بەکار بینی لە خزمەتی خۆی دا، بەو جوړە خوا ھۆی خزمەتەکانی بۆ فرامەم ھێناو، رینگە بەکارھێنانیشتی پیشان داو و خستوو یەتیە سەر رینگاکە ی. دەریا یەکیکە لەو شتە زۆر گرنگانە کە ھەر بوونی پێویستە بۆ ئادەمی، یەکیکە لە ھۆکانی ژیان لەم زەوی یەدا بی ئەو ژیان ناگونجی، سەرباقی ئەو خوایش ئادەمی فێر کرد کە چەند سوود و قازانجی تری لی وەرگری. لە یەکەمجارەو فێری کرد کە کەشتی دروست بکات بگەڕی بەناو دەریادا بەو شیوەی کۆنە، ئینجا بەرەبەرە شیوەکە ی گۆرا تا گەیشتە ئیستا، ئەم ھەموو پاپۆپی گەورەو ژێر دەریا و ئوستۆلە کە ھەموو دەریایەکی پێر کردوو، چەند ھۆیکە فرامەم ھێنا بۆ ئەمە ی کە بگونجی بۆ ھەلگرتن و گەڕانی کەشتی وەکو پالەپەستۆی لای سەر و چەسپانی باو ھیزی راکێشەری زەوی و چەند شتی تر، ئادەمیشتی رێنموونی کرد بۆ دروست کردنی کەشتی بۆ ئەمە ی تییدا بگەڕی، ﴿وَلْيَنْتَفِعُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ بۆ ئەمە ی ھەول بەدن بۆ دەست خستنی ھەندی لە بەخشایش و نیعمەتی خوا، وەکو گوشتی ماسی و ئەو شتە بەنرخانە ی کە لەناو دەریاکان دا ھەیە: وەکو دووپو لؤلؤو مرجان و ھەندی شتی نایابی تر، ھەم بۆ پەیدا کردنی مال و سامان بە بازرگانی، بۆ وەرزش و رابواردن و سەیران کردن لە دەریاکان دا ﴿وَلْيَتَلَكَّ تَلَكُّن﴾ بەلکو بەھۆی ئەم نیعمەتانەو سوپاسی خۆی خۆتان بکەن، بەندەیی و گوێ رایەلی بۆ خۆی خۆتان بەجی بینن.

دوای باس کردنی دەریا بە تاییبەتی، ئینجا بەشیوەی گشتی باسی ئەو ھەموو شتە ئەفرموی: ﴿وَسَخَّرَ لَكُم مِّنَ الْبَحْرِ مَائًا شَدِيدًا﴾ ھەرچی وا لەناو ئاسمانەکان و ھەرچی وا لە زەوی دا کە بریتی یە لەو ھەموو ھیزو وزەو ئەو ھەموو نیعمەت و خێرو بیرو بەرەکەتە، ئەمانە ی ھەموو ژێر دەست کردوون سوود و قازانجیان ھەیە بۆ ئادەمی و ھەموو پێویستی و کاروباری ژیاانیان پێک ئەھینی لەم زەوی یەداو ئادەمیشتی فێر کردوووەو رێنموونی کردوووە بۆ رینگای بەکارھێنانیان کە ئەمانەیش ھەموو ھینی خوا خۆیەتی، بە تاک و تەنھا و لە لایەن خۆیەو بە فەزل و ئیحسانێ خۆیەتی بی ئەمە ی ھیچ کەس شایان و موستەحقە ئەو بێت، ھیچ کەس ھیچ مافیکی بەسەر خواوە بێت.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٣﴾ قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ وَءَاتَيْنَاهُم بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْأَمْرِ

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ بینگومان چهند دهلیل و نیشانهای روون و ناشکرا هه له ههموو نهو شتانهدا بۆ نهو کهسانه‌ی که بیر نه‌که‌نه‌وه و تی‌فکرانیان هه‌یه له کرداری خوادا. بینگومان ههر بیرو ژیری یه‌ک ساغ و تیرو ته‌واو بی‌ت له‌م ههموو هی‌زو وزه و ده‌ست کرده نایابه خاوه‌ن یاسایه‌دا به‌م ری‌کی و یه‌ک کهوتن و یارمه‌تی دانه که هه‌یه له نیوانیان دا، ههموو بیرو ژیری یه‌کی ساغ له بیر‌کردنه‌وه له‌مانه‌وه به‌گورجی نه‌روا بۆ باومرو گهردن که‌چی بۆ که‌سی که نه‌مانه‌ی دروست کردووه دای هی‌ناون.

نینجا فرمان نه‌دات به‌ پی‌غه‌مبهر (ﷺ) که ته‌می نی‌مانداره‌کان بکات به‌می ته‌بیعه‌تیان به‌رز بی‌ت و حه‌وسه‌له دار بن و چاوپوشیان بی‌ی دهریاره‌ی نه‌فامی و نه‌زانی و قسه‌ی نارها و ناشیرین که روویان تی ده‌کات له لایه‌ن بی‌ی بپرواکانه‌وه، چونکه نه‌مان نی‌مانیان هه‌یه که کانی ههموو خیرو به‌ره‌که‌تی‌که و نه‌مان په‌یوه‌ندی یان به‌ په‌روه‌ردگاری خو‌یا‌نه‌وه هه‌یه، بی‌ی بپرواکان بی‌ی به‌شن له‌و نی‌عه‌ته گه‌وره دووچاری شتی بوون که هوی ههموو خراپه و به‌دبه‌ختی یه‌که له ههر‌دو جیهان دا، که‌واته هه‌قه نه‌مانه گوی نه‌دن به‌و جو‌ره شتانه، نه‌وه‌یشیان بۆ نه‌بی به‌هوی، نه‌جرو پاداشت لای خوا: ﴿قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ

اللَّهِ﴾ نه‌ی پی‌غه‌مبهر بلی به‌و کهسانه‌ی نی‌مان و باومریان هی‌ناوه ببورن و چاوپوشی بکه‌ن تا نه‌وانیش وا بکه‌ن دهریاره‌ی نه‌و کهسانه‌ی نه‌وتو که باومریان نی یه به‌هوی نه‌وه مه‌ترسیان نی یه و به‌ ته‌مای نه‌گبه‌تی و نه‌هات و روزه سه‌خته‌کان نین، که خوا نه‌یان‌ه‌ینی به‌سهر دوژمه‌کانی دا، گوی یان نه‌ده‌نی و لی یان گهرین بۆ خوا ﴿لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ بۆ ته‌می جه‌زای ههر کو‌مه‌لی بداته‌وه به‌ گویره‌ی کرده‌وه‌یه‌ک که کردوویانه، واته پاداشت و نه‌جری نی‌مانداره‌کان بداته‌وه له‌سهر چاوپوشی و لی بورده‌که‌یان و تو‌له‌ی

خراپه و تاوانی خراپه کاران و تاوانبارانیش بسیننی لی یان. ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ. وَمَنْ

أَسَاءَ مَعْلَبًا ثُمَّ إِلَى رَبِّكَ تُرْجَعُونَ ﴿١٠٠﴾ هرکس سی کرده‌ای چاک بکات نهوه بؤخوی نهیکات، چونکه سوودو قازانجی بؤ خویه‌تی، نادری به یه‌کیکی تر، هرکس خراپه بکات نهوه دژی نه‌فسی خویه‌تی چونکه زیانه‌کی بؤ سر خویه‌تی، واته پاداشت و توله‌ی هموو کرده‌ویه‌ک بؤ خاوه‌ن کرده‌ویه‌ک، نینجا همووشتان بؤلای پهروردگارتان نه‌گه‌پنه‌وه، له رژی دواپی دا، همووتان به گویره‌ی کرده‌وتان ره‌فتارتان له‌گه‌ل نه‌کری، بنگومان گروی نادمی هموو کات پیویستی هه‌یه به بیرو باوه‌ریکی ناسمانی بؤ نه‌مه‌ی که هموو کاروباری به‌روا جی به‌جی بیت به گویره‌ی فرمان و به‌رنامه‌ی خوا، چونکه ته‌نها به‌رنامه‌ی خوا پاک و خاوینه له هموو له‌کیه‌ک، جگه له‌وه هموویان پرن له نه‌زانی و نا‌ره‌وایی و نارمزو کاری و کم و کوپی، نه‌مه شتیکی روون و ناشکرایه، چونکه نادمی خوی ناتواوه، که‌واته به‌رنامه‌کیشی به گویره‌ی خویه‌تی، له‌بر نه‌وه دانانی به‌رنامه و رژیم و یاسا تایبه‌تی یه به خواوه و قه‌ده‌غیه له لایه‌ن خواوه بؤ هیچ که‌سیکی تر، به‌هوی نه‌وه‌وه خوی گه‌وره‌ی خاوه‌ن ره‌حم پیغه‌مبه‌رانی ره‌وانه کرد به درژیایی ته‌مه‌نی گروی نادمی یه‌ک له‌دوا یه‌ک، ده‌ست به‌ده‌ست تا هات گه‌یشته سر دواترین و گه‌وره‌ترینی همووان پیغه‌مبه‌رمان (ﷺ) و علیهم اجمعین. له‌پیش ره‌وانه‌کردنی نه‌م دا کاربه‌ده‌ستی و قیاده‌ی نادمی له‌ژی‌ر نالای نایین و به‌رنامه‌ی خوادا له‌ناو نه‌وه‌ی نیسرائیلی دا بوو، ماوه‌یه‌کی دورو درژ، به‌لام له خویانیان شیوان و له سنووری به‌رنامه و نایینه‌کی خوا دهرچوون، به‌هوی نه‌وه‌وه نه‌و کاربه‌ده‌ستی و قیاده‌یان لی سه‌نراو درا به که‌سی که شایانی نه‌ویه که حه‌زه‌تی محمده (ﷺ)، و‌ه‌کو لی‌زه‌دا نه‌فرموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا بَقِ اسْرَیْلَ الْکِتَابَ وَالْحِکْمَ وَالْأَنْبِیَءَ﴾ سویند به‌خوا کتیب و حوکه‌رانی و پیغه‌مبه‌رایه‌تیمان به‌خشی و دامان به نه‌وه‌کانی نیسرائیل، نه‌وه‌بوو ته‌ورات که شریعه‌تی خواجه پی‌یان درا، پیغه‌مبه‌ری زوریشیان تیدا ره‌وانه کرا بؤ به‌می‌ز کردن و چه‌سپاندنی نه‌و شریعه‌تی خوا ﴿وَرَزَقْنَهُمْ مِنَ اللَّیْلِ﴾ رزق و رژی زور و به‌بندمان پیدان له‌و هموو شته حه‌لال و پاک و به‌له‌زه‌ته که له‌و ولاته فهر پیت داره‌دا بوو که‌وا له‌نیوان نیل و فورات دا ﴿وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالِیْنَ﴾ فازل و زیاده‌مان دان به‌سرگروی نادمی چه‌رخ‌ی خویاندا. ﴿رَأَیْتَهُمْ یَسْتَبْنَ مِنَ الْمَرْی﴾ له کاروباری نایین و شریعه‌ته‌کیان دا چند شتی روون و ناشکرمان پی‌دابوون هیچ گری و پیچ و په‌نایه‌کی تیدا نه‌بوو.

فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَنِيَّائَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٧﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَى شَرِيعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾

﴿فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ﴾ كهواته ئازاوهو دووبهرهکی یه که بوویان و پهیدایان کرد له دینهکهیان دا لهبر نهزانی نهبوو، بهلکو به باشی ههق و ناههقیان نهزانی، چونکه وهکو نهفرموی: شتی روون و ناشکریان پی درابوو، بهلکو دووبهرهکی یهکهیان هه نهمه بوو که نهفرموی: ﴿بَنِيَّائَهُمْ﴾ لهبر دوزمنایهتی و حسادهتی نیوانی خویان بوو، بههوی نهوهو کاربهدهستی و قیادهکهیان له زهوی دا دواپی هات و بوو رۆژی دواپیش تهنها لای خوایه خوی نهزانی چون بریار نهداث له نیوانیان دا، وهکو نهفرموی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ بیگومان خوی تو بریار نهداث له نیوانیان دا له رۆژی دواپی دا لهو شتهی که ئازاوهو دووبهرهکی یان ههبوو تییدا، ئینجا خوی گهره کاربهدهستی و جی نشینی بریاردا بوو پیغهمبهریکی تازه به گویرهی بهرنامه و شریعهتیکی تازه وه که نهفرموی: ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَى شَرِيعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ئینجا لهپاش نهوهکانی ئیسرائیل نهی پیغهمبهر له کاروباری ئایینهوه توومان خستوته سهر ریگا و شریعهتیکی گهرهی به نرخ، كهواته شوینی نهو شریعهته بکهوهو پهپرهوی بکهو نهکهویته شوینی ههواو ئارمزوی کهسانیکی نهوتو که نهفام و نهزانی، واته جگه له شریعهتی خوا شوینی هیچ ریگه و بهرنامهیهکی تر مهکهوه، بیگومان ههموو یاساو رۆژم و بهرنامهیهکی تر بنهپهتی لهسهر لایهنگیری و ئارمزوو کارییه، نهوهیش دیاره و کارو پیشهیی نهفام و نهزانه، ههر شتی نهزانی بکات نهبی ناپهواپی و کهموکوپری ههبی، تهنها بهرنامهی خوا بینگهردو بی لهکهیه له ههموو ناپهواپی و کهم و کوپی یه که، چونکه خوا خوی ههمووهو ئاگاداریشه بهسهر ههموو شتی که دا و هیچی لی و ن نابیی، كهواته ریگای ئادهمی دوو ریگایه:

۱- ریگا و شریعهتی خوا.

۲- ریگای ههواو ئارمزوی نهفس.

نیت سئ یه نئ یه، چونکه ههرکس لایدا له ریگا و شریعهتی خوا نهیهوی ههواو ئارمزوی خوی بکات بهریگا و پهپرهوی کراوی خوی، كهواته جگه له شریعهتی خوا نهبی بگوتری جاهیلیهت، چونکه دانهر و دامینهرهکانی ئادهمی یه که پره له نهزانی، جگه له دیمه و دیوی دهرهوه نیت ئاگای نئ یه له هیچ شتیکی تر، مهگه نهو کهسانهیی که خوا

حالی کردون له هندی شت، جا بهم جوړه جاهیلیت نابری بهسر ثابین و ریځای ماوه و چرخ و کاتیکی تاییهتی دا، بهلکو له هه موو کات و چرخیک دا جگه له شریعتی خوا هه موو جاهیلیته، وهکو زور له زانایانی تفسیر شو وشه بهو جوړه راهه و تفسیر نهکښ، له تفسیری نایهتی: ﴿أَفَحُكْمَ الْجَهْلِیَّةِ یَقُوْنُ﴾ دا له سورهتی ﴿المائدة﴾ دا بهیضاوی نهفرموی: ﴿وهی ملة متابعه الهوی﴾. واته جاهیلیت بریتی به له نایینتی که شوین کهوتنی هه او نارهنووی نهفسه. له حدیسهه هه نهوه و مرنهگیری: پیغمبر (ﷺ) فرموی به نبو زمر: ﴿انک امرؤ فیک جاهلیة، قال: جاهلیة کفر او اسلام...؟ قال: بل جاهلیة کفر﴾. که واته هه موو لادانی له شریعتی خوا هه پئی نهگوتری جاهیلیت با له چرخي نیسلامیش دا بیت، له لایه ن موسلمانانیشوه بیت. بیگومان نهوه شتیکی راسته و هیچ حق نی به جیځی هیچ سر لی کردنهوه و رخنهیک بیت. چونکه هه چرخي له چرخهکانی نادمی که پئی گوتراوه جاهیلیت هه لهبر نهوه بووه که نایینی خوا لهناودا نهبووه، مبهست لهم لیکنینهوه نهویه که روون بیتنهوه نه و شهیه: جاهیلیت له شرع دا ناوه بو لادان له ثابین و شریعتی خواو په پرهوی ریځاو بهرنامهیکي تر، نیت له هه چرخ و کاتیکی و ببی، نه می که نه و شهیه کراوه به ناو بو کات و چرخي له موو پیش که زانیاری و شارسناتی تازه نهبووه، نهوه به گویره ی باوی میژوو نووسهکانی تازهیه دواي هاتنی نیستیعمار بو ولاتی نیسلام، که واته با نیسنانی موسلمان ناگای له دمی خو ی بی لههه ولات و چرخیک دا نایینی نیسلام په پرهوی نهکرا و شهی جاهیلیته بو به کاربینتی با له زانیاری تازه دا گیشتبیت بهرترین پله وهکو نیستای روسیا و نه مریکا. نه مه شتی نی به به لایه نگیری یان گوتره کاری بیلین، چونکه نه و شهیه بو گه ل و شوینتی به کار نهینتری که جهروو نارهنوایی و فرمانی ناپه سندی تیډا بار بیت و نه مهیش شتیکی ناشکرایه نه دوه دولته که نه مړو پیشکوتوو ترن له پیش چاوی هه موو، بوون به هو ی زولم و نارهنوایی هه موو گوی زهوی، هه موو به دهست پیلانی نه مانهوه گیریان خواردوه هه رچی ناژاوه و کوشنار هیه هه مووی نهوان ناگره که ی نهیننهوه، هه رگیز ناشیانهو ی که بیکوریننهوه و هه تا بیت ناگره که ی بلنسه پی نه دن، له گه ل نه مه دا، کاریکی وا بکه ن ناژاوه له روی زه ویدا نه مینتی، که واته نهوه ی نه وانه تنها جاهیلیت نی به، بهلکو نهوه درندهیشه.

^۱ واته ترکه سیکي که جاهیلیت تیډا به، نه ویش وتی جاهیلیت کوفر یان نیسلام، نه ویش فرموی: جاهیلیت کوفر.

إِنَّهُمْ لَنُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾

لادان له شەریعتی خواو شوینکەوتنی ھەواو ئارەزووی ئادەمی تاوانیکی ئەوەندە گەورەیه‌خوای گەورە مەترسی ئەخاتە بەر پێغەمبەر (ﷺ) و ئاگاداری ئەکاتەو بە خۆپاراستن لە لادان لە شەریعتی خوا، ئەفەرموی: ﴿إِنَّهُمْ لَنُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ﴾ شوینی ھەواو ئارەزووی نەزانەکان مەکەو، بێگومان ئەوانە ھیچ سودیکت پێ ناگەیەنن لە لایەن خواوە، ناتوانن بەرگری ھیچ شتیکت لی بکەن کە خوا بیهوی بەسەرت بێنی، نەزانە زالمەکان لەناو خۆیان دا دۆست و یارمەتی دەری یەکتەن. خوا دۆست و یارمەتی دەری لە خوا ترسەکانە.

لەم فەرمودەو دوو شت وەرئەگێری:

۱- ھۆی فەرمان دان بە شوین کەوتنی ھەواي نەزانەکان، واتە شوینی ئارەزووی ئەوانە مەکەو، چونکە تۆ پەيوەندییت بەوانەو نی یە، کەسێ شوینی ئەوان ئەکەوێت کە بەشدارییت لە سیفەتی ئەوان دا، ئەوانە زالم و کافرن. دۆست و یارمەتی دەری خۆیانن، چونکە زالم شوینی زالم ئەکەوێت، تۆی لە خواترس ئەبێ شوینی فەرمانی خوا بکەوی، چونکە خوا دۆست و یارمەتی دەری لە خوا ترسانە.

۲- پێشانی ئەدا کە نابێ پشت بێستری بە کافران، چاوەڕوانی یارمەتی یان لی بکری با ئەوان درژی بەرژووەندی یەکتەر بن، لەبەر خاتری پێغەمبەر (ﷺ) چونکە ئەوانە ھەموو یەکیان ھەیه لەمەدا کە درژی نیسلامن، بەلام باکت نەبێ لە کۆمەلیان، چونکە خوا یارمەتی دەری لەخواترسانە.

ھەردوو بار دەرسێکی گرنە بۆ ئەو کەسانە کە ئەیانەوی لەسەر رێبازی پێغەمبەر (ﷺ) و بانگەواژەکە بپۆن و بلاوی پێ بکەن، ئەبێ ئاگادار بن کە ھیچ کات خۆشەویستی و دۆستایەتی بەکار نەھێنن لەگەڵ دۆزمنەکانی خوادا، شوینی ئارەزوو ھەواي ئەوان نەکەون، پشتیان پێ نەبەستن، چاوەڕوانی خێرو چاکەیان لێو نەکەن، بیم و ترسیش لە کۆمەلیان نەکەن، پشت ھەر بە خوا بێستن، لە ھەموو کاروباردا شوینی رێگەي خوا بکەون، بێگومان ھەر کۆمەلە نێمانداریک بجولێتەو بە رێکی بە گوێرەي ئەو خالانەي کە باس کران، سەرکەوتوو ئەبن و یارمەتی دراو ئەبن لای خواوە.

هَذَا بَصِيرٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١٠﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ أَجْرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ
يَجْعَلَهُمُ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَّحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١١﴾
وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٢﴾

نينجا پاش شو به يانه گرنکه قورئان نهاسينئ و پيشاني نه دات به هندی له
سيفه ته کانی که مبهستی به يانه که ی پی به میزتر نه بیت و جیگیر تر نه بیت له دل دا،
نه فرموی: ﴿هَذَا بَصِيرٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ نه قورئانه بریتی به له چهند
تیشکی روون و ناشکرا که رنگای رزگاری و گه یشتن به نامانچ پیشان نه دات بو ناده میزاد،
رینمونی نه کات له گومرای و ون بوون، رحمت و نیعمه تیکی گهریه له لایه خاوه بو
کهسانی باوهریکی به میزبان هیه به ناراموه، بیگومان دوو دلی یان بو شو کهسانی که به
شوینی باوهری وادا نه گهرین به راستی، به راستی به شوین حق دا نه گهرین، نایانه وی
دهمبازی و چنه بازی بکن.

نینجا بریاری جیاوازی دهر نه کات دهریاری حالی تاوانباران و چاکان، بیزاری دهر
نه بری دهریاری بریاری به کسانی شو دوو تاقمه له کاتیگ دا که له ترازوی خوادا به کسان
نین و هاوتای بهک نین. نه فرموی: ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ أَجْرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَجْعَلَهُمُ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَّحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ﴾^۱ نایا شو کهسانی که به دهست قست تاوان و خراپه کانیان
کردوه گومان وا نه بن که نیمه شو تاوانبارانه وکه نهوانه یان لی نه کین که نیمانیان
هیناوه و کرده چاکه کانیان کردوه، بهم جوړه ژیان و مردنیان وک بهک وایی؟! واته
هرچون له ژیانی نهم جیهانه دا جیاوازی ناخهینه نیوان چاک و خراپ، هر دوو لایان
نه ژینن، رزق و روزی و خوشی نهم جیهانه مان نه بستوه به چاکی و خراپیهوه، نایا
به کسانی زور بی جی به و جیگای بیزاری به واته لهو جیهان دا جیاوازی نه خهینه نیوانیان،
شیوهی ژیانی هر دوو تاقم لهو جیهان دا قورئان له چهند شوین دا باسی نه فرموی. نه گهر

^۱ خیلای هیه له مبهست بهم ﴿هم﴾ ه دواپی به دا، نایا هر دوو تاقمی به کم یان هر دوو بق تاقمی دوهه، یان
هر دوو بق هر دوهه، هر جوړ بیگری مبهسته که هر به که که شو دوو تاقمه به کسان نین، به هموو جوړ نهو
مبهسته نه گه یه نن، به لام دل زیاتر بق نهوه نه روا که هر دوو بق هر دوو بیت.

به باشی بیر بکهینهوه له حالی نهم دور تاقمه لهم جیهانهیش دا به دیمهنی روت وکو یهکن لهراسستی دا لیرهش هر جیاوازن، چونکه چاکان خوی خویان نهاسن، دلایان یادی خوی تیدایه، لهر شهوه پر له نارامه و نازان: له کوئوه هاتوون؟ بۆ کوئ شهچن؟ همول بۆچی نهمن؟ بهرگهی ههموو خوشی و ناخوشی یهک نهگرن، له خوشی دا له پت بهره لا نابن و له ناخوشیش دا دنیا یان لی نایه ته یهک، همول و تهقلایان بۆ کامه رانی خویشیانه و خه لکی تریش، به لام به پیچهوانه ی بی باومره تاوانباره کان: نه مان نارامی روو ناکاته دلایان، چاوبرسین و هرگیز تیر ناخون، بهرگری خوشی و ناخوشی ناگرن، نازان له کوئوه هاتوون؟ بۆ کوئ شهچن، همول و تهقلایان هر بۆ جی به جی کردنی نارهنووی نارهنوای خوایانه، قورئان و حمیدیس واقع حالی همدوو تاقمی روون کردوتهوه. ئای چهند شیرینه و پر به پریان نه نایه ته: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ﴾^۱ خوی گهره وکو به شیوه ی نینکارو بیزاری نهو پرسیاره ی کرد لهو گومانه نارهنو، نینجا بیزاری و نینکاره که به میتر نهکات، نه فرموی: ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾^۲ نهو یهکسانیه ی که تاوانباران بریاری نهمن: عهجهب شتیکی خراپه و نارهنوایه.

نینجا بریاری جیاوازی نیوان نهو دور تاقمه به میتر نهکات بهم فرموده: ﴿رَخَّلَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ يَلْقَىٰ﴾ خوا ئاسمانه کان و زهوی دروست کردوه به حق و عدل، له سر حق و عدل دای رشتوون، واته ههموو کاروباریک ریک و راست و به جی یه، که واته نه بی جیاوازی بکری له نیوان چاکان و خراپان دا، تۆله ی زولم لی کراوان بسینری، چونکه شهوه به شیکه له عدل و راستی که بنه رته بۆ ههموو بوونهومر. ﴿وَلِيُجْزِيَ كُلَّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ﴾ خوا ئاسمانه کان و زهوی دروست کرد به هوی حق و به دی هاتنی حق، بۆ نه مه ی ههموو نه فسی به گویره ی کرده وه ی خوی جهزاو پاداشت بدرینه وه ﴿وَمَنْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ بهو جۆره جهزاو پاداشت نه درینه وه و هیچ زولم و نارهنوایی یان لی ناکری، به کهم کردنه وه ی پاداشت، یان زیادکردنی تۆله یان، به لکو خوی به رحم لوتفی وایه ههموو کات پاداشت به زیاده وه نه داته وه لای خوارویی به دهقات، به لام تۆله هرگیز زیاد ناکات، نیتر با سووکی بکات یان هر نهیسینی له نیمانداران.

^۱ نهو که سانه ی که کافین، راته بوین، نه خۆنه نه توشن وکو ولاخ و نازه له، ولته بی مه به ست و بی نامانجی نهاده می یانه، بی ناگان له ههموو شتیکی چاک، جکه له خویان و تیرکرنی سکبان نیتر هیچی تر نازان.

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ عَشْنَوَةً ۖ فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ ۚ

پاش نه‌می که فرمانی دا به پیغمبر (ﷺ) به شوین کهوتنی به‌نامه‌ی خواو
خوپاراستنی له شوین کهوتنی هواو نارمزوی نه‌زانه‌کان. نینجا باسی خراپی نه‌و که‌سانه
نه‌کات که شوینی هوا‌ی نه‌فسی خویان نه‌که‌ون، نه‌فرمودی: ﴿أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ ۖ هَوَاهُ
بده‌ری نایا بینو‌ته نه‌و که‌سه‌ی که هواو نارمزوی خوی گیراوه به پ‌رستراوی خوی، به‌م
جوره شوینی نه‌که‌وی بی هیچ مله جه‌ری و سر لی کردنه‌یه‌ک: هواو نارمزوی بۆ هر
باریک ب‌روات، به شوینی دا نه‌روا، واته نه‌و که‌سه نموونه‌یه‌کی زۆر سه‌یرو جینگای
سر‌سوپرمانه که چۆن به‌و راده‌یه سر‌ی لی تیک چوو له نایین و به‌نامه‌ی خوا لای داوه، که
شتیکی حق و دامه‌زراوه، نارمزوی دانه‌مزراوی نا‌پ‌ه‌وای خوی ناو‌ته شوینی خواو
نه‌پ‌رستی، ﴿أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ عَشْنَوَةً ۖ هَهُوْی
نه‌وه‌و خوایش نه‌و که‌سه‌ی گومرا کردوه، که زانیویه‌تی شایانی نه‌وه‌یه، موری ناوه به‌سر
هیزی بیست و دلی داو پ‌رده‌ی هیناوه به‌سر چاوو هیزی بینینی دا، واته به‌رگری کردوه
له هه‌موو هست و قام و تیگه‌یشتنیک، که‌واته هیچ ته‌می و ناموزگاری یه نابیستی، بیر
ناکاته‌وه هرگیز له هیچ ده‌لیل و به‌لگه‌یه، هیچ دروشمی ریگه‌ی راست نابینی، خوی گه‌وره
ناده‌می به جوریکی تایبه‌تی دروست کردوه: هوی زانین و تیگه‌یشتنی پ‌یداوه. هه‌موو حق
و ناحه‌قیکی بۆ روون کردوته‌وه به نیشانه‌و به‌لگه‌ی به‌هیزه‌وه، خواهیش و سر‌به‌ستی یه‌کی
داوه‌تی نه‌توانی کام ریگای بوی بیداته به‌ر. له‌گه‌ل نه‌مه‌دا کاتی به‌نده به‌خواهیش و
نارمزوی خوی ریگای چه‌وت و خراپی دایه به‌ر، پشتی کرده فرمانی خواو گوی نه‌دا
به‌و هه‌موو ده‌لیل و نیشانه‌و ناموزگارییه، هرکات به‌نده به نارمزوی خوی وای کرد
له‌خوی نه‌و کاته شایانی نه‌وه نه‌بی‌ت که خوا به‌دبه‌ختی بکات و قاری لی بگری و به‌رگری
بکات له‌هه‌موو هست و قام و تیگه‌یشتنی، که‌روک‌و‌یروبی هوشی بکات له‌نایینی حق و ریگه‌ی
راست، واته به ته‌وای گومرای بکات ﴿فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ ۚ﴾ که‌واته که خوا به‌و جورده‌ی لی
کرد، نیت له پاش خوا کی هه‌یه ری‌نمونی نه‌و سر لی تیک چوو گومرا کراوه‌ی خوا بکات.

152

چاوهوه یه‌خه‌یان پی بگری، بملکو هر ئه‌وه‌یان ئه‌بیینی ئهم شه‌وو رۆژو چهرخه یه‌ت و ئه‌روا، له‌پاش رۆیشتنی ماوه‌یه‌ك خه‌لكی ئه‌مری له‌به‌ر ئه‌وه چهرخ و زه‌مانه‌یان دا‌ئنا به‌ هۆی مردن و نه‌مانیان. ئه‌وه‌نده كه‌وه‌من و تینه‌گه‌یشتوو بوون بیریان نه‌ه‌ك‌ر‌ه‌وه كه‌ ئه‌و گیانه‌یان له‌ كوێوه‌ بۆ ئه‌هات پاش ئه‌وه‌ی كه‌ ئه‌هات، كی ئه‌ی‌ر‌ه‌وه و لی ی ئه‌سه‌نده‌وه هاتنی مردن كه‌ی رۆژمێکی هه‌یه، به‌م جوړه له‌پاش رۆیشتنی ماوه‌یه‌كی دیاریی مردن بێت بۆ هه‌موو یه‌كی هه‌تا ئه‌و گومانه‌ ببه‌ن، بڵین: ئه‌وه‌تا ئه‌وه‌نده كات رابورد به‌سه‌ر فلان دا ئیتر مرد، بملكو منال و پیرو گه‌نج و نه‌خۆش و ته‌ندروست و لاوازو قه‌لمو وه‌كو یه‌ك مردن روویان تی ئه‌كات بی یاسایه‌ك. كه‌واته زۆر نه‌زانی و نه‌قامیه‌ گێرانی چهرخ و رۆژگار به‌ مرینه‌ری زیندووان، له‌به‌ر ئه‌وه ده‌ریاره‌یان ئه‌فهرموی: ﴿وَمَا لَكُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾ ئه‌وانه هه‌چ جوړه زانینیکیان نی یه به‌و قسه‌ی كه‌ ئه‌یه‌كن، ئه‌وانه هه‌ر گومان و خه‌یالی رووتیان بوو ده‌ریاره‌ی قسه‌كه‌یان، واته قسه‌كه‌یان زۆر بی نرخه، شایانی ئه‌وه نی یه هه‌چ ئاده‌می یه‌ك بیلی، چونكه هه‌چ به‌لگه‌و نیشانه‌یه‌كی له‌سه‌ر نی یه، خۆیشیان له‌ رووی زانین و باوه‌ری ده‌له‌و نایلین، دل دامه‌زراو نین له‌سه‌ری به‌لكو قسه‌یه‌كی رووته و دیت به‌ ده‌میان دا به‌هۆی لاسایی و شوین كه‌وتنی كوێرانه‌ی نه‌قامانی گه‌له پێشوه‌كه‌نه‌وه. ﴿وَإِذَا نَقَلَ عَلَيْهِمْ وَإِنَّا نَكُنَّا بَيْنَ يَدَيْهِمْ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا أَتُورَايَا بَنِي آدَمَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ كاتی ئایه‌ته‌كانی ئیغه به‌خوێن‌رێته‌وه به‌سه‌ریان دا كه‌ روون و ئاشكران و پێچه‌وه‌انه‌ی قسه‌كه‌ی ئه‌وان روون ئه‌كه‌نه‌وه ئه‌وانه هه‌چ به‌لگه‌ و ده‌لایلیکیان نی یه جگه له‌مه ئه‌لین به‌ پێغه‌مبه‌رو ئیمانداره‌كان: ئه‌گه‌ر ئیوه راست ئه‌كه‌ن ئه‌لین زیندوو بوونه‌وه هه‌یه و ژیا‌نی تر نه‌بی جگه له‌م ژیا‌نی نیستا: ئه‌گه‌ر راست ئه‌كه‌ن ده‌ی باوك و باپیره‌ مردوو‌كه‌انمان زیندوو بكه‌نه‌وه و بیان هه‌یننه‌وه.

ئهم قه‌سه‌و په‌له‌په‌یشیان هه‌ر له‌ نه‌زانی و تینه‌گه‌یشتنه‌وه‌یه، چونكه نه‌یان نه‌زانی مه‌به‌ست و حه‌كمه‌ت له‌ ژیا‌نی ئهم دونیا و زیندوو بوونه‌وه‌ی دوا‌ی مردن و رۆژی دوا‌یی چی یه‌؟ نه‌یان زانیوه كه‌ ژیا‌نی ئهم دنیا هه‌لیكه‌ خوا داویه‌تی به‌ به‌نده‌كانی بۆ كر‌ه‌وه‌و تاقی كر‌دنه‌وه‌یان له‌وه‌ی خوا خستویه‌تییه ژێر ده‌ستیان، له‌ پاش ئه‌وه ئه‌یان‌مرینی له‌و كاته‌ی كه‌

به گویره‌ی حیکمت و ژانینی خوی بوی دیاری کردون، ئینجا زیندوویان نه‌کاته‌وه بۆ
 پرسیار و موخاسه‌به‌یان له‌سه‌ر کردنه‌وه‌کانی ژانی نیستا، بۆ روون بوونه‌وه‌ی سه‌ره‌نجام و
 به‌ره‌می تاقی کردنه‌وه‌کیان. که‌واته هیچ حیکمت و مه‌به‌ستیک نی یه له هینانه‌وه‌یان بۆ
 نه‌م دنیا، خوایش ئیشی بی حیکمت ناکات.

ئه‌و مردووانه ناهینرنه‌وه له‌به‌ره‌وه تاقمی نه‌قام په‌لپیان گرتوه، ئایا بۆچی بینه‌وه؟
 ئایا بۆ نه‌مه‌ی ئه‌و تاقمه نه‌زانه قه‌ناعت بکه‌ن و دلنیا بین که خوا ده‌سه‌لاتی هه‌یه به‌سه‌ر
 زیندوو کردنه‌وه‌دا، زیندوو کردنه‌وه راسته و دیته دی؟ ئایا ئه‌وانه‌ی به‌چاوی خۆیان نابین
 له هه‌موو کاتی‌ک دا ئه‌و هه‌موو گیانله‌به‌رانه نه‌بوون، ئینجا په‌یدا بوون، ئه‌و هه‌موو گیانله‌به‌ره
 له پێشه‌وه مردووی بی گیان نه‌بوون؟ له پاشان نه‌بوون به زیندووی گیانله‌به‌ر؟ ده‌ی ئه‌وه چ
 جیاوازی هه‌یه له‌گه‌ڵ زیندوو بوونه‌وه‌ی رۆژی دوا‌یی دا به‌لکو ئه‌بی دووباره کردنه‌وه‌کیان
 به ئاسان تریان سه‌یر بکردایه، چونکه هه‌ر شتی فراهه‌م بینن، ئه‌بی باشت‌ر باوه‌ری بیی به
 دووباره کردنه‌وه‌ی، شته‌که زۆر رێک و روونه، له‌به‌ر ئه‌وه خۆی گه‌وره فرمان به
 پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌دا که به سووک و ئاسانی شته‌که‌یان بخاته پێش چاو، ئه‌فهرموی: ﴿قُلِ اللَّهُ
 یُخَبِّرُکُمْ ثُمَّ یُسَبِّحُکُمْ لَیْلًا یَوْمَ الَّتِیْمَةِ لَا رَیْبَ فِیْهِ﴾ ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر بلێ به‌و بی باوه‌رانه: خوا گیانی
 داوه به ئیوه و کردوونی به گیانله‌به‌ر، ئینجا پاش ئه‌وه ئه‌تانمێنن، ئینجا پاش مراندنتان
 خوا به زیندوویی کۆتان نه‌کاته‌وه له‌کاتی هاتنی رۆژی دوا‌یی دا، که گومان نی یه تییدا و به
 قه‌تعی دیت. واته ئه‌و په‌له‌یه ئه‌وان ئه‌یگرن له بابته زیندوو کردنه‌وه و هینانه‌وه‌ی باو
 باپیریان، ئه‌گه‌ر تیگه‌یشتوو بن پێویستیان نی یه به‌وه، چونکه وینه‌ی ئه‌وه هه‌موو کات وا
 له‌پێش چاویانه‌وه، ئه‌مه‌تا ئه‌م هه‌موو گیانله‌به‌رانه له خاکیکی مردووی بی گیان دروست
 نه‌کات و فراهه‌می نه‌هینن، ده‌ی ئه‌مه چ جیاوازی یه‌کی هه‌یه و له‌و زیندوو کردنه‌وه‌ی که
 ئه‌وان ئه‌یلین؟ ئه‌و خۆایه‌ی که له یه‌که‌م جاروه گیانی کرد به به‌ری باوکو باپیره‌کانیان دا،
 بۆچی ئه‌بی نه‌گونجی دووباره‌یان بکاته‌وه؟ بێگومان هه‌رکس زانا بی‌ت زۆر به گونجای
 سه‌یر نه‌کات و هه‌رگیز سه‌ر له‌شتی وا ناکاته‌وه،

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُنْفِخُ

الْمِطْلُوكَ ﴿٦٧﴾ وَرَرَى كُلُّ أُمَّةٍ جَائِعَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَى إِلَى كِتَابِهَا

﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لأم زږږه ی ښاږمی ښزانن به هو ی ښووه ښو قسه بی جی یانه دیت به ډمیان دا، ډم ښکوتن له شتی ناږوا. پاش ښوی باسی توانا و قورمتهی کرد بهسر زیندو و کړډنه ودا به تایبه تی، ښنجا به شیوه ی گشتی باسی ښفرموی: ﴿رَلَلَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ تمنها تایبه تی یه به خواوه هر بو خوایه و مولکی ښاسمانه کان و زهوی، ښو خاومنی هه موو و کاروباری هه موو به ډه ست ښو، که واته هرچونی له یه کم جاروه دروستی کړدوون هه ودها ښتوانیت هرکس و هرچی وا له ښیوانیان دا ښیان هیلې و دو باره یان بکاته وده.

ښنجا شیوه یه ک پیشان ښدات له شیوه سامناکه کانی ښو روژهی که بی ښرواکان کومانیان هیه تیډا، ښفرموی: ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُنْفِخُ الْمِطْلُوكَ * وَرَرَى كُلُّ أُمَّةٍ جَائِعَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَى إِلَى كِتَابِهَا﴾ ښوانه ی له ښجیهانه دا لهسر شتی ناږوا و به تال و ښاحقن، واته پښچه وانه ی ښاین و بهرنامه ی خوان، ښوانه هه موو خه ساره تمه ډو رهنجه روډ لهو روژده که قیامت هه لښه سی و کاتی دیاری ی کراو دیته پښه وده بو پرسیارو حیساب، لهو روژده هه موو ښوممت و گلی ښبینی، کو مه ل کو مه ل که و توون بهسر ښروژدا له حه یبه ت دا، هه موو گه ل و ښوممه تی ک بانگ ښکری بولای ده فته ری کړده و کانی.

له یه کم جاروه پښه کی پاشه روژي ښوانه باس ښکات که له ډنیا باوهریان ښبوو به روژي دوا یی، ښه جار با به باشی به گویره ی و شه کان، بیرې بکه ښنه وده لهو روژده سه خته که ښو هه موو تاقم و چینه ی تیډا کو ښه یته وده به دریزایی ماوه ی په یدا بوونی ښاږمی تا کو تایی هاتنی لهسر ښم زهوی یدا، ښو هه موو کو بکړینه وده له یه ک مه یدا ډاو هه موو له حه یبه ت دا خوی بو نه گیری به پیوه و بکه یی بهسر ښروژدا به چاوی فرمیسکاری و لیوی وشکی بار گرتو هه ښاسه ی ته نگ و ډله له رزه وده، چاوهروانی محکه و پرسیارن له پښ دادگای خوی گهرده، نا ښمیدی له هه موو شتی جکه له ره می خوا ښویش به هو ی ښیمان و کړده و ی چاکره که له ډنیا دا کراوه.

الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ
 ﴿٢٩﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿٣٠﴾
 وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ ءَاتِنِي تَتْلَىٰ عَلَيْهِمْ قُرْآنًا فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنتُمْ قَوْمًا تُجْرِمُونَ ﴿٣١﴾ وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ
 حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنَّا نَبْتَلُكُمْ أَفَلَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾

با زور به باشی بیر بکهینهوه لهم ههموو شیوه سامناکانه‌ی رۆژی دواپی یه که قورئان ناو
 به‌ناو نه‌یهینیتته پیش چاومان، به‌لکو به نیزنی خوا هه‌لی ژبانی ثم جیهانه له دست
 خویمان دهرنه‌که‌ین، قه‌لقان و تویشووی تیدا هه‌لگیرین بو چاره‌سهریمان له‌ی رۆژه سه‌خته‌دا.
 ئینجا له لایه‌ن خواوه نه‌گوتری به‌ی کۆمه‌له که ترس و سام چوار دهوری داوین: ﴿الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا
 كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ * هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ نه‌مرو سزاو پاداشتی نه‌وه‌ی
 که له دنیا‌دا کردووتانه نه‌درینه‌وه، تۆله‌ی سزای نه‌وانه‌تان لی نه‌سینری، واته به گویره‌ی
 کردموه‌کانتان ره‌فتارتان له‌گه‌ل نه‌کری، نه‌مه‌ی که بانگ نه‌کرین بۆ‌لای، ده‌فترو په‌راوی
 ئیمه‌یه که کردموه‌کانی ئیوه‌ی تیدا نووسراوه‌ته‌وه، له‌سهرتان نه‌دوی و شایه‌تیتان لی نه‌دات
 به‌ حه‌قیانه‌ت و راستی بی کهم و زیاد. بینگومان ئیمه‌ی فرمانمان داوه به مه‌لائیکه نه‌وه‌ی
 کردووتانه بینووسنه‌وه تیدا، که‌واته روون نه‌بیته‌وه بۆیان که هیچ شتیک له بیر نه‌چووه،
 چونکه‌ی خواجه که هیچی لی ون نابی، فرمانی داوه که هه‌موو کردموه‌یه‌ک بنوسری.

له پیشه‌وه به کورتی نه‌فرموی: نه‌مرو به گویره‌ی کردموه‌کانتان ره‌فتارتان له‌گه‌ل
 نه‌کری، نه‌وا لی‌رده هه‌ندی به‌ی درژی روونی نه‌کاته‌وه: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ﴾ ئینجا نه‌وانه‌ی که له دنیا‌دا ئیمانیا‌ن هه‌ناوه به‌وه‌ی
 پیغه‌مبه‌ره‌کانیا‌ن، کردموه چاکه‌کانیشیا‌ن به‌جی هه‌ناوه، نه‌وانه له پاداشت دا

پەروەردىگارىيان ئەيانخاتە ئاۋ رەھمەتى خۇيۋاتە بەھەشت، ئا ئەۋەيە گەيشتن بە ئامانجى ئاشكرا، چۈنكى ھېچ جۈرە لەكەۋ تەمۈ لىلى تىدا نى يە، رزگار بوون لە چاۋە پروانى و دلە لەرزەي ئەۋ رۇژە.

بە گورجى باسەكەيان ئەبىرەتەۋە سووك و ئاسان بۇ ئەمەي پيشانى بدات ھېچ گىرو گرفتىكىيان نى يە، بە ئاسانى ئەگەن بە ئاۋات و ئامانجى خۇيان. بەلام كۆمەلى تاۋانباران بە جۇرىكى تر پيشان ئەدات، تانەۋ تەشەر لىدان و ئابروۋ بردن و تەرىق كىردنەۋە بەۋەي كە قسەۋ كىردەۋە خراپەكانيان ئەدەنەۋە بە ئاۋچاۋانيان دا، ئەفرەمۇي: ﴿رَأَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُنَالُ عَلَيْهِمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا تُجْرِمُونَ * وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نَقُلُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُتَّبِعِينَ﴾ ئەۋانەي كە لە دىيادا باۋەريان نەھىناۋە بە پىغەمبەران و ئەۋ ئايىنەي كە خوا ناردۈۋىيەتى، ئەۋانە پىيان ئەگۈترى لە لايەن خواۋە: ئايا پىغەمبەرەكانى من نەھاتنە لاتان؟ ئىنجا ئايەتەكانى منتان بەسەردا نەخۈنرايەۋە؟

لەپاش ئەۋە ئىۋە خۇتان بە گەۋرەتر ئەزانى لەۋەي كە ئىيمان و باۋەر بەيىنن و مل كەچ بن بۇ فەرمانى خوا، ئىۋە گەل و كۆمەلىك بوون تاۋانبارو دەقتان گرتىۋو بە خراپەۋ تاۋان كىردنەۋە، كاتى ئامۇزگارى بىكرانايەۋ پىتان بگۈترايە: بىگومان بەلىنى خوا راستەۋ ئەۋەي بەلىنى پىداۋە دىتە جى، رۇژى دۋايى ھەقەۋ ھېچ گومانى تىدا نى يە، ئىۋە بە سەر سوپمان و لاقرتى يەۋە ئەتان گوت: ئىمە نازانين رۇژى دۋايى چى يە؟!

ئىمە لەۋ بابەتەۋە جگە لە گومانىكى رۈۋت ھېچى ترمان نى يە، ئىمە بۇمان رۈۋن نەبۈۋەتەۋە ئەۋەي ئىۋە ئەيلىن، واتە ئىۋە لە دىيادا بەر جۈرە بوون ئەي ئىستا چۈنن؟ ئىستا بۇتان رۈۋن بوۋەتەۋە كە ئەۋەي پىتان ئەگۈترا راست بوۋ؟

وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٣﴾ وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسِفُكُمْ كَمَا نَسِفْنَا لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَأْوَكُمْ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَصِيرِينَ ﴿٣٤﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ أَخَذُوا بِآيَاتِ اللَّهِ هُزُوا وَعَزَّوْكَرُ الْخَيْرَةُ الَّذِينَ قَالُوا لَا يُخْرِجُونَ مِنَّا وَلَا هُمْ يُسْتَعْبَدُونَ ﴿٣٥﴾ فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾ وَلَهُ الْكِبَرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾

بەڵێ باش بۆیان روون و ناشکرا ئەبێ: ﴿وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾
 دەرئەكەوی و ناشکرا ئەبێ بۆیان ئەو کردەوه خراپانەى كه کردوویانە له دنیاداو به چاکیان
 ئەزانى. خراپى ئەو تۆله و سزایانە ئەچەژن و بەچار ئەیبینن، دەوریان ئەدا تۆلهى ئەوهى
 لاقرتى یان پێ ئەکرد.

دووباره ئەگەرئەوه سەریان به رمزێل کردن و ئابوو بردن و ئاومێد کردنیان ئەفەرموی:
 ﴿وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسِفُكُمْ كَمَا نَسِفْنَا لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَأْوَكُمْ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَصِيرِينَ * ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ أَخَذُوا بِآيَاتِ اللَّهِ هُزُوا وَعَزَّوْكَرُ الْخَيْرَةُ الَّذِينَ قَالُوا لَا يُخْرِجُونَ مِنَّا وَلَا هُمْ يُسْتَعْبَدُونَ﴾
 ئەگەوترى پێ یان: ئەمەو هیچ موبالاتان پێ ناکەین، هیچ گویتان پێ نادەین،
 لیقان ئاپرسینەوه وەکو لەبەر چوو، هەرچۆنى ئێوه له دنیادا بیرى ئەم رۆژەو دوچار بوونی
 ئەم رۆژەتان ئەئەکردەوه، هیچ گویتان لى ی ئەبوو، خۆتان بۆ ئاماده ئەکرد. شوێن و ماواتان
 هەر ئاگرەو بەس، هیچ یارمەتى دەرئەكەوان یه رزگارتان کات لەو ئاگرە، ئەو عەزابه
 سەختەتان بەهوى ئەوهوهیه كه ئێوه له دنیادا نایەتەکانى خواتان کردبوو به شتیکی گالتهو
 لاقرتیتان پێ ئەکردن.

ژیانی دنیا هەلیخەلەتاندبوون، هەر بۆ ئەو هەولتان ئەداو لاتان وابوو جگە لەوه ژیاى
 تر نابێ، ئا بەو جۆره سزای دەررونیشیان ئەدری - خوا پەنامان بدات - . ئینجا باسی ئەم
 کۆمەڵەبەدبەختەعاقیبت شەڕەداویى ئەمەینى، به چارەدانى دواترین پاشەرۆژیان، ئەفەرموی:
 ﴿قَالُوا لَا يُخْرِجُونَ مِنَّا وَلَا هُمْ يُسْتَعْبَدُونَ﴾ ئەمەو ئەوانه وان له ئاگرەو نیتەر داوايان لى ناکرێ كه

ههولێ ئهوه بدهن خوا لهخۆيان رازی بکهن. چونکه کاتی ئهوه تییه‌پ‌ری، ئهوه هه‌لی بوو تازه لهده‌ست دهرچوو، له دنیا دا ئهوه نه‌کرا، خوا په‌نامان بدات به ره‌حمی خۆی و یارمه‌تی‌مان بدات ئه‌م هه‌له‌مان لهده‌ست دهر نه‌چیت. آمین.

باوی قورئان وایه مرئیه به کۆمئلی چاکانی راستهقیقه ئهدات، ئهوانه ی له خواترسن و له تاوانه گهرمهکان خۆیان نه پارێژن، کردهوه چاکهکان به جی نه مینن.

هه‌ڕه‌شه له کافران ئەکات، کهواته ئیعمانداری گوناهاکار نه ئه‌وه‌نده پیاوه شایان مژده بێت، نه ئه‌وه‌ندهش تاوانبار که به تایبه‌تی هه‌ره‌شه‌ی لی بکات. بێگومان ئەه‌لی به‌مه‌شت ته‌نها ئه‌وانه نین که مژده پی دراوین، به‌لکو دوو قاقمی تریش هه‌ن:

١- ئهوانه‌ی که ته‌کلیدی شرعیان له‌سه‌ر نی یه، وه‌ک: شیت و مندال و ئهوانه‌ی ده‌نگو باسی ئایینی خویان پی نه‌گه‌یشته‌بی، نیت له‌مه‌ر چه‌رخیک دا بیی، نه‌مانه بی عزاب نه‌خوینه به‌ه‌شت.

۲- ئەو گوناھبارانەي كە بە ئيمانى رىك و راستەود ئەمرن، ئەمانەيش پاشەرۆژيان ھەر بەھەشتە، ئىتر پا پاش عزاب دان بىت.

ئىنجا لە پاش ديارى كىردنى پاشەروڭى ئىو دوو كۆمەلە، سۈرەتكە دوایی ئەھىنى بە
 ھەمدو سوپاس بۇ خوايەك كە تاك و تەنھايە و گەورەيى ھەر بۇ ئەو زالە بەسەر ھەموو
 شتېك دا، ئەفەرمۇي: ﴿اللَّهُمَّ اِنِّكَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ * وَلَهُ الْكِبَرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ئىنجا ھەموو سوپاس و سەنایەك تەنھا تايبەتى يە بە خواو و ھەر بۇ ئىو
 ئەگەر تەو. ئىو خوايەي كە پەروردگارى ھەموو ئاسمانەكان و پەروردگارى زەمى يە،
 پەروردگارى ھەموو جۆرە عالەمەكانە، دەسلەت و گەورەيى لەھەموو ئاسمانەكان و زەمىدا ھەر بۇ
 ئەو و ھەر ئىو زالە بەسەر ھەموو شتېك دا، ھەموو كاروبارى بەجى يە و پر لە مەسلەھەتە.

تەفسىرى قورئانى پىرۆز

جزمى ۲۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ۱ تَزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۲ مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ
وَأَجَلٍ مُّسَمًّى

سوره تی (الأحقاف) مهککبی یه ۳۵ نایه

بسم الله الرحمن الرحيم

نهم سورته زور به گرنگی له سی شت نهروی، که نهم نایینه گشتی یه هتا هتایی
یهی نیسلامه لهسریان دامزراوه، هموو ناداب و رژی و بریارمکانی به نهروی نهم سیاندها
نهخولیتوه، هموو شتی بهستراوه پی یانهوه، نهم سی شتیش بریتین له:

۱- باومر به تاک و تهنیایی خوا.

۲- باومر به پیغه مبرنتی حمزه تی محمد (ﷺ).

۳- باومر به روزی دواپی و پرسیارو توله و پاداشتی کرده و مکانی نهم دنیا یه.

لههموو ریگایهکی گونجاوهوه نهم مهبستانه نهبات به ناو دل و نهروون دا، له چند
بارو روویهکوه پیشانیان نهبات و بهمیژو دامزراویان نهکات به چند بهلگه و نیشانه یهکی
بوونهروی و نهروونی و میژوویی، چند شیویهکی روزی دواپی نهخاته پیش چاو بو
نهمی دل په یومندی خوی بهمیژ بکات و همولدان بو نهم روزه بکات به مهبستی
راسته قینهی خوی، دل نهکیژ بی به ناوچهکانی ناسمان و زهوی دا، به جوژی نهیکات به
پهراویک که حقی بو روون بکاتوه، وکو قورنان پهراویکه که هموو شتیکی پیویستی بو
روون نهکاتوه، نهمانه هموو پیک نهمین بی تهرزه قورنایی یه بی وینه یه. جابه پشتیوانی

خوادهست پی نهکین، خوی گهره نهفرموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * حَمْدٌ * تَزِيلُ

الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ هیتانه خوارموی نهم کتیبه که قورنانه له ناسمانهوه و هجه و هجه
له لایمن خویکه که ناوی ﴿الله﴾ یه، زاله بهسر هموو شتیکی دا، هیچ کهس ناتوانی دهست
بخاته کارو فرمانیهوه، هموو کارو کردهوه و بریاری بهجی یه و پر له بهرزه موندی و
حیکمهته، کهواته کتیبیکی بی لهکه و بی وینه یه.

ئەم مەبەستە چەند جار لە سورەتێك دا ئەفەرموینەوه بۆ ئەمەى هەموو جارى دل بیدار
بكاتەوه بە گەورەیی و گەرنگی قورئان، كە گەورەترین بەهرەى خوايە، يەكەم سەرچاوەیە بۆ
ئەم ئاین و شەریعەتە گشتی یە هەتا هەتایی یە.

خوای گەورە دوو پەراوی روون کراوەی خستۆتە پیش چاومان بۆ ئەوەی خوێ بناسین
و رنگی ئەو بدەینە بەر:

یەكەم: قورئان كە ئەمە یە ئەخویننەوه.

دووەم: ئەم بوونەومرە گەورە یە كە وا بە پیش چاومانەوه و لى ی وورد ئەبینەوه و
تەماشای ئەكەین.

ئەم دووانە هەردووکیان شایەتی ئەدەن لەسەر زانین و توانا و حیکمەتی خوا، لەسەر
ئەمەى كە هەموو کاروفەرمانی بە فەراھەم هێنان و بێبارى ئەوه و هیچی لە خۆپایى نى یە و
هەموو شتێ لەبەر مەبەستیكى رێك و راستە، پەراوی بوونەومر شایەتە لەسەر راستی قورئان
لەو هەموو بەلێن و مژدە و ھەژەشانی كە ئەيكات. كەواتە پەيوەندى يەكی زۆر بەھێز ھەيە
لە نێوان ئەم دوو پەراوەدا، جا بەو بۆنەيەوه لە زۆر شوێن دا لە قورئان دا باسى بوونەومر
ئەھيێنى بەدواى باسى قورئان دا، يەكێ لەو شوێنانە ئێرەيە، كە لە پاش باسى قورئان
ئەفەرموی: ﴿خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَالْحَقِّ مُسَيِّئًا﴾ ئاسمانەكان و زەوى و ھەرچى لە
نێوانیان دایە دروستمان نەكردووه بە دروست كردنى ئەبى كە جگە لە راستى و ھەق ھيچى
ترى لەگەڵ دا نى یە، واتە دروست كردنیان لە خۆپایى نى یە، بى سود و بى مەبەستیكى
گەرنگ نى یە، بەلكو لەبەر پێك ھێنانى ھەموو شتێكە كە ھەق و راستە و بەجێ یە و پەرە لە
بەرژموندی، ھەدل و حیکمەت داواى ئەكات، ئەوەيش بریتی یە لە ناسین و گوى رايەلى
پەروەردگارو بەدى ھاتنى بەرھەمى سیفەتى دادپەروەری و حیکمەتى خوا، كە ئەوەيش
بەو ئەبیت چاكان و تاوانباران جیا بکەنەوه، ھەریەكە پاشەرۆژى رێك و پێكى خۆیانیان
بۆ فەراھەم بھێنێ. كەواتە ئەم بوونەومرە بۆ ئەمە دروست نەكراوە كە ئەم رێئەمى ئیستای
نەبەراوە بێت ھەتا ھەتایە، بەلكو ھەر بۆ ماوەيەكى دیاری كراوە، كە ھەتا كاتى ھاتنى رۆژى
دوايى یە كە قورئان ئەو ھەموو ترس و سامەى چەند جار باس ئەفەرموی، بەندەكانى خواى
پى ئەترسینی، ئیمانداران بەو ترساندنە سود و ھەژەگرن.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُذِرُوا مُعْرِضُونَ ﴿٢﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ

الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ

خویان بهرگری نه‌کن له تاوان کردن به‌لام ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُذِرُوا مُعْرِضُونَ﴾ که‌سانیک که کافرن - واته نه‌وانه‌ی هرگیز نیمن ناهینن - نه‌وانه باکیان نی یه لهو ترساندنه و سزای نهو روزه که نه‌ترسینرنن پی‌ی، پشتی تی نه‌کن و روو وهرگیزن لی ی. نهو په‌راوه‌ی که نه‌خیوینینه‌وه یه‌کم مبه‌ستی داپشتن و جیگیر کردنی باوهره به تاک و ته‌نیایی خواو په‌رومردگاریتی نهو بۆ هه‌موو، په‌راوی بوونه‌ومریش شایه‌تی نه‌دات له‌سهر نه‌وه که نه‌م باوهره راسته و جگه له‌وه ناگونجی به‌هیچ جور، هرکس بی بهش نه‌بی له ژیری و تیگه‌یشتن نهو شایه‌تی یه‌ی به‌لاوه زور په‌سه‌نده. که‌واته جیگای سهرسوپمانه که خه‌لکی جگه له‌خوا په‌رستراوی تر بریار نه‌دن، چونکه نهو په‌رستراوانی تره نه‌بی چی بن؟ چی یان به‌سهر بی‌ت؟ چی یان به‌ده‌سته؟ چی یان داهینابی؟ نایا به‌شداری یان له چ شتیکی نه‌م بوونه‌ومرده‌دا کردوه؟ وه‌کو ته‌می ی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) نه‌کات که بهو جوره بکو‌لیتیه‌وه له‌گه‌ل نهو سر لی تیک چووانده‌دا که به ناحق و بی جی نهو په‌رستراوانه بریار نه‌دن، نه‌وه‌ش به‌م ره‌نگه شایه‌تی یه راسته‌که‌ی بوونه‌ومریان بخاته پیش چاو که ده‌ست نادا بۆ هیچ ره‌خنه و قسه و باسی، مه‌گر یه‌کی بی‌موی هر له خویمه‌وه ده‌مبازی بکات، نه‌فهرموی: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ نه‌ی پیغه‌مبه‌ر بهو بت په‌رستانه بلی: هه‌والم بده‌نی له بابته نهو شتانه‌ی که نیوه هاواریان لی نه‌کن و نه‌یانپه‌رستن جگه له خوا، ﴿أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ﴾ پیشانم بده‌ن نایا نه‌وانه چ بهش و پارچه‌یه‌کیان له زه‌وی دروست کردوه، واته که‌سی شایانی په‌رستنه که بتوانی شت دروست بکات، بی‌گومان هیچ که‌سی نی یه که بلی نهو بتانه هیچ بهش و پارچه‌یه‌کیان له زه‌وی دروست کردوه، یان شتیکیان له زه‌وی دا دروست کردوه، ته‌نانه‌ت نه‌وانه‌یش که جن یان مه‌لانیکه نه‌په‌رستن قسه‌ی وا نا‌کن، ناتوان شتی وا بلین، چونکه راست و ژیری نه‌چن به‌گزیان داو پیا‌یان دا هه‌لته‌شاخین. نه‌وه زه‌وی هیچ، ﴿أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ﴾ نه‌ی نایا هیچ به‌شداری یه هه‌یه بۆ نه‌وانه له دروست کردنی ناسمانه‌کان دا، واته وه‌کو سهریه‌خو هیچ ناتوان، نایا هاوبه‌ش و به‌شداری یان هه‌یه، یان ده‌سه‌لات و توانا و خاوه‌نی یه‌کیان هه‌یه؟ بی‌گومان هه‌موو عاقلی نه‌لی نه‌خیر، به‌هیچ جور نه به‌شداری یان هه‌یه و نه ده‌سه‌لات و توانا له ناسمان دا.

اَتُؤْنِي بِكِتَابٍ مِّن قَبْلِ هَذَا اَوْ اُنْكِرُوْا مِّنْ عَلَيْنِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١﴾ وَمَنْ اَصْلُ مِّنْ
يَدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ اِلَّا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ غٰفِلُوْنَ ﴿٥﴾ وَاِذَا حُشِرَ النَّاسُ
كَانُوْا لَهُمْ اَعْدَآءٌ وَكَانُوْا بِعٰدَتِهِمْ كٰفِرِيْنَ ﴿٦﴾

ئینجا رینگه نه گریخت له کهسانی که نه وهنده نه فام بن گومانی نهوا نا پهوا ببهن، یان له
خووه بی بهلگه و نیشانه یهک باوهریان به بت پرستی ههیه، رینگایان لی نه بریتتهوه، بهمه ی
داوای دهلیل و بهلگه یان لی نهکات، دهلیل و بهلگه ی بیستن له ئایینهکانی خوا له مهویش،
یان دهلیل و بهلگه ی عقلی و ژیری، نهفرموی: ﴿اَتُؤْنِي بِكِتَابٍ مِّن قَبْلِ هَذَا اَوْ اُنْكِرُوْا مِّنْ عَلَيْنِ
كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ﴾ نهگه لهم داواو قسه تان دا راست نهکهن دهی دهلیل و بهلگه ی لهسر
بیننهوه، بهم جوړه کتیبیکم بو بینن له پیش نه قورئانهوه هاتیبیت لای خواوه که رهوای نه
باوهری ئیوهی دابی، یان شتی که مابیتتهوه و دهستکه و تتان بووینت له عیلم و زانیی گهل و
نوممه ته پینشووهکان، واته بهلگه یهکی عقلی رینگ و پینکی نهواتان به دهستمه وینت لهسر
راستی باوهره که تان، دیارو زانراوه که هه موو پهراوهکانی خوا رینگن له گهل نهوهی قورئان
نه یفرموی، هه موو زاناو عاقلی له مه و پیش هه موو یهک باوهری یهک قسه ن: که خوا تاک و
ته نیایه، هاو بهش و وینه ی له هیه شتی که دا نییه. ئا بهم شیوه حه کیمانه قورئان له گهل بت
پهرسته کان دا نه کو لیتتهوه بو روون کردنهوهی نا پهروای ییرو باوهره که یان، ئا بهم جوړه بهرو
دوایان لی نهگری، هیه ماوهی ته کو جیمیان نا هیللی.

هه بهوه کو تایی یان لی نا هینتی بهلکو دیته سه نه فسی بتهکان، روونی نهکاتهوه که به
هیه جوړ دهست نادهن بو نه مهی سوو دیکیان لی وهریگری، که واته نهو په ری گومرایی و
سه ر لی تیک چوونه، نهو باری نهوانی له سه ر، نهفرموی: ﴿وَمَنْ اَصْلُ مِّنْ يَدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَنْ لَا
يَسْتَجِيبُ لَهُ اِلَّا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ غٰفِلُوْنَ * وَاِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوْا لَهُمْ اَعْدَآءٌ وَكَانُوْا بِعٰدَتِهِمْ كٰفِرِيْنَ﴾ ئای کی
ههیه گومرا تر بیت لهو که سهی که هاوار بکات له که سی، جگه له خوا که سی به پرستی که
تا روژی دوایی به هیه جوړیک نایه به هاوارو لالهیهوه لی ی وهرناگری؟ نهو په رستراوه
هاوار لی کراوانه بی ناگان له لالهو په رستنه که یان تا روژی دوایی، لهم جیهاندها بهو جوړمن،
کاتی که روژی دوایی دیت و ئاده می زاد کو نه کریتهوه نه بن به دوژمنیان و یه خه ی خو یانیان

لِیْ هَلْهَلْتَهُ كَيْنَنْ، دان نانین به پهرسته‌کریان دا، واته له دنیا‌دا هیچ سوو‌دیکیان لیْ ورن‌اگرن، له رۆژی دوا‌یی دا وه‌ک سوو‌دیان نی به زیانیان پیْ نه‌گه‌یه‌نن، که‌واته هیچ کس گومرا ترو سهر لیْ شی‌واو تر نی به له‌و که‌سه‌ی که جگه له‌خوا که‌سینک یان شتیکی تر نه‌پهرستی و هاواری لیْ نه‌کات.

بت پهرسته‌کان هه‌ندیکیان دارو به‌ردیان نه‌پهرست، له‌به‌ر زاتی خو‌یان یان له‌به‌ر نه‌وه به وینه‌و هه‌یکه‌لی مه‌لائیکه‌یان دا‌ئه‌نان، هه‌ندیکی تر به‌کسهر له ریه‌و مه‌لائیکه‌یان نه‌پهرست، یان جن و شه‌یاتین، نه‌مانه هه‌چیان نا‌چن به هاواری هاوار کارانه‌وه: نه‌وه‌ی بیْ گیانه ناشکرایه، نه‌وانه‌ی که زیندوون به‌نده‌یه‌کی مل که‌چن، خه‌ریکی خو‌یانن، نایان په‌رژینه سهر که‌س، له توانایشیان دا نی به، چونکه به هاواره‌وه چون به شی‌وه‌ی نه‌ینی تایبه‌تی به به‌خواوه وه‌کو له سوره‌تی ﴿النمل﴾ دا نه‌فه‌رموی: ﴿أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْثِفُ السُّوءَ وَيَجْمَعُ لَكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ أَأَلَهُ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا نَذْكُرُونَ﴾ زیاد له‌وه مه‌لائیکه هه‌رگیز نا‌چن به هاواری دوزم‌نی خواوه، شه‌یتانیش جگه له هه‌ول دانی سهر لیْ تیک دان و گومرا کردن هیچ شتیکی تر نا‌کات.

بت پهرستی وه‌نه‌بیْ هه‌ر بریتی بی‌ت له‌و جو‌رانه‌ی که له کاتی هاتنه خواره‌وه‌ی قورنان دا باو بووه، به‌لکو بت پهرستی و هاوبه‌ش بوْ خوا به‌ریار دان چهند شی‌وه‌ی تریشی هه‌یه، به‌لام وه‌کو نه‌وه‌ی نه‌و کاته نین که باو بووه، نه‌م جو‌رو شی‌وانه‌ی تر که شاراه‌ن، زۆر که‌س دوو‌چاری بوون و نه‌بن و هه‌ستی پیْ نا‌که‌ن، نه‌م به‌شه‌یان دوو‌باره دوو به‌شه: به‌شیکیان خه‌لکی پیْ کافر نه‌بن، نه‌وه‌یش بریتی به له ره‌زامه‌ندی و باوه‌ر کردن به به‌رنامه‌و رژی‌م و یاسایه‌کی تر جگه له‌وه‌ی پی‌غه‌مبه‌رمان (ﷺ) هه‌ناویه‌تی، نه‌و به‌شه‌که‌ی تریان نا‌کاته نه‌و راده‌یه، نه‌وه‌یش بریتی به له ترسان له جگه له‌خوا، ئومید و چاره‌پوانی خه‌رو چاکه لیْ ی، هه‌روه‌ها ریا کردن و رو‌پامایی له کرده‌وه‌ی چاکه‌دا، نه‌مانه وینه‌یان هه‌موو جو‌ریکن له‌و تاوانه گه‌وره، فه‌رزه به‌نده‌ی خوا خو‌ی پا‌کو خا‌وین بکا‌ته‌وه لیْ یان.^۱

^۱ نه‌م مه‌به‌سته له سه‌ره‌تای سوره‌تی ﴿الزمر﴾ دا لیْ ی دوا‌ین، نکایه ته‌ماش‌ا بکری‌ت.

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ

له پاش نهوې که پرو پووچی نابین و باومره کانی روون کرده، ښجا باسی هملوښتی نارهوایان نهکات دهریاری پیغمبر (ﷺ) و نهو نابینه حقهی که هینای بو همموان، نهفرموی: ﴿وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾^۱ کاتی نایهتەکانی ښمه که روون و ناشکران، نهخوینرنهوه بهسریان دا، نهوانه ی که کافرن دهریاری نهو نایهتە حق و رووانه – هر لهگهل بویان هات بی بیر لی کردنهوه – نهلین: نهه جادوو سحرکی ناشکرایه، هملوښته نارهواکه یان به جوړیک باس نهکات که هو ی نارهوایی و بیزاری دهریاری روون نهکاتهوه له سی بارهوه:

۱- نایهتەکان روون و ناشکران هیچ جوړه پینچ و قورتیکیان تیا دا نی یو باش لی ی حالی ښمن.

۲- نهو نایهتانه حق و راستن.

۳- بی تیغکران ویرلی کردنهوه نهو پریار نهاره وایه بهسردانه دن، نهلین: جادوو سحره. ښجا پلمیهکی تر بهر نهیینهوه له بیزاری دهریرین دا دهریاری قسهیهکی نارهوای تریان دهریاری نهو نایهتە رووانه، بهشیوهی پرسیار نهیهینی، بو نهوې وا پیشان بدات که شتیکی زور دوهه قسهی وا نارهو او بی جی بکری، نهفرموی: ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ﴾^۲ نایا نهوان نهلین که نهه قورئانه له لاین خواوه نههاتوهو محمد به درو به دم خواوه هملیهستوهو دهست هملیهستی خویهتی، واته نایا دم دروژی یان نهکاته نهو رادهیه که قسهی وها بی جی بکن؟ که به خه یالی هیچ تیگه یشتوویهک دا نایهت.

^۱ شوینه که شوینی رناره، واته ﴿قالوا لها﴾ نهوانه ی که نایهتەکان نهخوینرنهوه بهسریان دا، نهوانه دهریاری نهو نایهتانه نهلین، بهلام به شیوهی ښستا فرموی بو نهوې نهوانه له که دار بکات به سیفتهی کوفر که پیسترتین سیفته، نایهتەکانیش سیفتهی هقیان بو به کار بښی که جوانترین سیفته.

^۲ وشه ﴿ام﴾ لیره دا (منقطعه) یه به مانا ﴿بل﴾ هو ﴿ای﴾ پرسپاره. ﴿بل﴾ بو کرتایی هینانه له قسهی پینشو، بو دهست پی کردن به قسهیهکی تر.

قُلْ إِنْ أَفْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفْعِلُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ
وَهُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٨﴾ قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا
يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٩﴾

دەربارە ی ئەم قەسە ناپەرەوا نوورە خوا تەمەنی ی پێغەمبەر (ﷺ) ئەکات، کە بەرپەرچیان
بداتەو بەم جوړه شیرینه، بەم شیوه کە پەيوەندی تەواوی پێغەمبەر نیشان ئەدات بە خوای
خوێوە، هێزی دل و دنیایی بەو فرمانە ی پێی سپێرداوه، بێ باکی لە هەموو شتێ جگە
لە خوا، بێ ترخی هەموو شتێ لەم بوونەمەردا، لەگەڵ ئەوەدا زۆر ترس و سامیان ئەخاتە
بەر، لەگەڵ ئومێد و چاوەڕوانی دا، ئەفەرموی: ﴿قُلْ إِنْ أَفْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ بێ
ئەگەر من بەدرووه ئەم قورئانەم بە دەم خواوە هەلبەستبێ، بێگومان خوا قارم لی ئەگەر و
هەر لەم دنیا دا تۆلەم لی ئەسینێ، ئەو کاتە ئێوە ناتوانن بەرگری هیچ شتێکم لی بکەن لە
لایەن خواوە، کەواتە من چۆن ئەوێرم شتی وا بکەم و خۆم بخەمە خەتەری وا گەورە، بێ
ئەمە ی چاوەڕوانی هیچ سوودی بکەم، یان بەرگری هیچ زیانی لە لایەن ئێوەوە، واتە ئەگەر
من هەلبەستم ئەبێ مەبەستم ئەمەبێ ئێوە باوەرم پێ بینن و شوێنم کەون، دە ی کاتی کە من
ئەزانم ئێوە هیچ سوودی بکەم پێ ناگەیهنن و ناتوانن بەرگری هیچم لی بکەن نێر من چۆن
نیشی وا ئەکەم!!

ئینجا هەربەشەیان لی ئەکات بەم فرمودە ی: ﴿هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفْعِلُونَ فِيهِ﴾ خوا ئاگادارە و لە
هەموو زاناکارە بەو تانە و رەخنە و لەکانە ی کە ئێوە دەری ئەبێ و رۆژەچنە خواوە تێیدا
دەربارە ی نایەتەکانی، ﴿کَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ﴾ بەسە خوا شایەت لە نێوان من و ئێوەدا،
شایەت لەسەر راستی من، لەسەر راگەیانندی ئەو ی پێی سپاردووم، شایەت لەسەر درۆ و
نێنکاری و سەرکێشی ئێوە، واتە خوێ ئاگادار و شایەتە، شایەتی ئەدات و بپارێش ئەدات،
کەواتە تەنیا ئەوە بەسە.

ئینجا وەکو ئەو هەربەشە ی کرد ئومێد و چاوەڕوانیشیان ئەخاتە بەر ئەفەرموی: ﴿هُوَ
الْعَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ تەنیا هەر ئەو خواوەنی لی بواردنی زۆر و رەحمی بێ سنوورە، واتە: لەوانە ی

رحمتان پی بکات و بتاخاته سر ریگای راست، بهموی نوموه لیلتان ببوری له ههمو تاران لوموپیشتان، نهک لیلتان ببوری با کافیش بن، چونکه له کافری کوتایی نهمینر نابوری.

نینجا فرمان نمدات که له بارو روویهکی ترموه بکولنموه له سروش و پیغهمبهریتی بهکهی لهگهل شو بی باومرانددا، نهفرموی: ﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِّنَ الرُّسُلِ﴾ بلی: من لهناو پیغهمبران دا بهکیکی تازه پیدا بوو نیم، شتی بلیم که نهوان نهیان کوتبی، بانگی نیوه بکم بو شتی که نهوان بانگیان بو نهکریبی، من بهکم کس نیم که داوای پیغهمبهریتیم کردبی، نره ههمو پیغهمبرانی تری له پیش منره هاتوون، نهوانیش نادمی بوون وکو من نهوان چی یان راگه یاندوه منیش هر نره نهلیم. کهواته شتهکه باوو زانراوو ناسراو بوو، نیتر بوچی به لاتانهوه شتیکی نهگونجاوه، بی بیر کردنموه لی ی دم سرژیی نهکن و قسهی نارموا نهکن؟ کاتی نهلین: سیجره، کاتی تر نهلین: سرویه، دمست هلبستی خویمتی ﴿وَمَا أَزِي مَا يُفْعَلُ بِهِ وَلَا يَكْرِيَانِ أَلَيْسَ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيْ﴾^۱ من نازانم چی دهریاره من و نیوه نهکرت لهمو پاش، بهس من سروشم بو لا کراوو پیم سپیرراوه که بانگی نیوه بکم بو ریگای خوا، من شوینی هیچ شتی که ناکوم و بهیرموی هیچ شتی که ناکم جگه لهوهی که له لایمن خواوه بوم هاتووه، واته بهس من لهسر لهوهی پیم سپیرراوه نهروم و بهرهمام نهیم بی نهمی بزانه لم ریگایه دا من و نیوه چیمان دهریاره نهکرت. بهلکو تمنیا گهردن کهچم، کوئی رایلی و فرمانبری نهکم نیتر ههمو کاروباری خووم و فرمانهکم عایدی خوایه و بهدمست نهوه، ﴿وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ من هیچ نیم جگه له ترسیننریکی ناشکرا، خلکی نهترسینم له توله و عزایی خوا، واته له سنوری خووم و فرمانهکم دا وهستاووم. نا نهویه گوپرایلی و گهردن کهچی راستهقینه بو خوا، نا نهویه شهرم و حیاو نهدهب لهگهل خوادا، نا نهویه بهندهیی ریگ و راست و واز هینان له ههمو شتی بو خوا.

^۱ بهچند جوړی تفسیر کړلوه توه، بهلام نهمی که لیره لایه لهناو زانایان دا به میزترموا باشت دلا وری نهکری، زانینی تمولو لای خوایه.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَكُفْرْتُمْ بِهِ، وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ، فَقَامَنَ
وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا
سَبَقُونَا إِلَيْهِ

ئەو کەسانەى کە ئەیانەوى ئەو بانگەوازی پىڻغەمبەر (ﷺ) بىسپننەو و بلاوى بکەنەو،
ئەبى لەم رىبازە لانەمەن کەخوای گەورە ديارى کردووە بۆ پىڻغەمبەرە خوشەويستەکەى (ﷺ)
ئەگەر بە موو لا بدرى کارمە بە رىکى نابواو تەگەرى تى ئەکەوى.

ئىنجا بە شىوهمەکى پر لە دانايى ئامۆزگارى يان ئەکات و ترس و خەتەرە ئەخاتە پىش
چاويان لەسەر ئەو بى باومەرى و سەرکەشى يەيان، رىگەيەکیان پىشان ئەدات کە هېچ
مەترسى تبادا نى يە، ئەفەرموى: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَكُفْرْتُمْ بِهِ، وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ
عَلَىٰ مِثْلِهِ، فَقَامَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ﴾ ئەى پىڻغەمبەر بەلى پى يان: پىم بەلین و هەوالم بەمەنى ئەگەر ئەم
قورئانە لە لایەن خواوە هاتبى و ئیووش باومەرتان پى ئەمەینا، شایەتى لە ئەوێ ئیسرائیل -
کە زاناو شارمزان لە ئایینی خوادا - شایەتى دا لەسەر وینەى ئەم قورئانە لە کتیبە
پیشوومەکان دا، بەهوى ئەومووە زانى کە قورئان راستەو ئیمانی پى مینا، ئیووش هەر
سەرکەشیان کرد، واتە هیشتا بەرەش دلتان دانەمەینا، ئایا ئەو کاتە ئیووە کافرو زالم نین؟
بىگومان چارەیان ناچارە ئەبى لە وەلامى ئەم پرسیارەدا بەلین: بەلى ئەو کاتە کافرو زالمین،
ئەى کە وایش بن بى بەشو ئاومید ئەبەن لە رحم و بەزمى خوا، هەرگیز رىگایان لە خیر
ناکەوى ناکەپنەووە بۆ رىگای راست، ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ چونکە بىگومان خوا
رىنمەونى گەل و کۆمەلى زالمەن ناکات، کەواتە رىگاگەتان پر تر لە ترس و بیمە، چارەسەرى
خۆتان بکەن.

خوای خاوەن رحم هېچ هوى پەلت و بەهەنەى ئەمیشتووەتەرە بۆ بەندەکانى: عەقڵ و
هەست و قامى پێداون، پىڻغەمبەر و کتیبى بۆ ناردوون بە دەلیل و بەلگەى روون و ئاشکراوە،
بە روونى هەموو حەق و ناحەقى پىگەیانددوون، بە توانا و خوامیشى جوئى کردوونەتەرە،

سەربەستىيى داۋەتتىڭ كام رىڭكا بىگرنە بەر، پاش ئەم ھەموو شتە بەندەمكە بە ئارەزوو
خواھىش و سەربەستىيى خۇي رىڭكەي روۋنى خۋاي واز لى ھىنا و رىڭكەي شەيتانى دايەبەر،
ئەو كاتە خواھىش قارى لى ئەگرى و دلى مۇر ئەكات، قاپى رەھمى خۇي لى دانەخات - خوا
پەنمان بدات -.

قورئان لە چەند رىڭكاۋە بە چەند رەۋشت لەگەل دل دا ھەول ئەدات و خەرىك ئەبى بۇ
تىمارو چارەسەر كەردنى لە نەخۇشى بى باۋەپى و لادانى لە رىڭكەي سەۋىشتى ئادەمىزاد.

يەككى لەو رەۋشتانە كە زۇر بەكارە بۇ كورئاندىنەۋى بلىنەسى تەكەبورو سەركەشى ئەم
رەۋشتەيە كە لەم ئايەتەدا بەكارى ئەھىنى: ئەۋەتا لەگەل ئەمەدا خوا خۇي قورئانەكەي
ناردوۋە، پىڭغەمبەر(ﷺ) ۋەكو رۇژى روۋناك ئەزانى كە ئەم قورئانە لاي خواۋە ھاتوۋەتە
سەرى، لەگەل ئەمەدا خوا تەمى ئەكات كە بە شىۋەي گومان و دوو دلى ئەۋە راگەيەنى و
لەگەل ئەو سەركەشانە بدوى، بەو جۇرەي كە رابورد، ئەم رەۋشتە دەرس و تەمى يەككى زۇر
گىرگە بۇ ئەو كەسانەي كە خوا بۇي كىردون، كارو پىشەي پىڭغەمبەر(ﷺ) بەجى ئەھىنى،
بانگى خەلكى ئەكەن بۇ رىڭكەي خوا، با ئەو بەختيارانە بزەن، كە ھەندى كەس ئەبى بەم
جۇرە قەسى لەگەل بىكرىت.

زانائانى تەفسىر چەند رايەكەيان ھەيە لە بابەت ئەو شاھىتە ئىسرائىلىيە ۋە ھەندى
ئەلەن: مەبەست بەۋە(عەبدوللەي كوپى سەلام) ە كە لە مەدىنە مۇسلمان بوۋە، ئەم ئايەتە لەم
سورەتە مەدىنەيى ۋە مەككەيى نى يە. رايەككى تر ئەمەيە كە مەبەست پىي ھەزەرەتى
موسايە، شاھىتەي يەكەي بىرىتى يە لە سىفەت و ئىشانەكانى پىڭغەمبەر(ﷺ) كە لە تەۋرات دا
ھاتبۇۋە خوارەۋە.

رايەككى تىرىش ئەمەيە كە مەبەست كۆمەلەكە لە كات و چەرخى مەككەدا مۇسلمان بوۋن،
شاھىتەي يەكەيان زۇر بە نىرخ بوو لەو كاتەدا، بۇيە قورئان لە چەند شوئىنەك دا باسى
ئەفرەمۇي: بەرمەنگارى بت پەرسەتەكانى پى ئەكات. دۋاي ئەمە جارى تر قەسى ئەو بت
پەرسەتە پىشان ئەدات دەربارەي قورئان و ئەم ئايىنە ئىماندارانە، قەسەيەككى زۇر ناپەۋاي
بى جى كە ئەيانكرد بە بىيانو بۇ ئىمان ئەھىنانىيان، ئەفرەمۇي: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا

لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُونَا إِلَيْهِ ﴿١٠٠﴾ ثوانه‌ی که کافران دهریاره‌ی ثوانه‌ی ثیمانیان هینا، گوتیان: نه‌گهر

نه‌وه‌ی که (محمد) ده‌یلئت: ثیمان هینان پئی‌ی چاک بوايه، نه‌مانه له نیمه پیش نه‌نه‌که‌وتن بوی، واته مادام هم لات و هه‌زارو به‌ندهو بی‌ی که‌سانه چه‌سپانی یان کردووه بۆ ثیمان هینان، نه‌بی‌ی هم نایینه باش نه‌بی‌ی، چونکه نه‌مان ریگایان له خیر ناکه‌وی، نه‌گهر باش بوايه نیمه ریگامان لی‌ی نه‌که‌وت، نیمه که مال و سامان و شان و شهره‌فمان هیه له‌ناو گهل دا.

ثوانه که له یه‌که‌م جاروه ثیمانیان هینا و شوینی پیغه‌مبه‌ر که‌وتن، هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌رانی تریش - سه‌لامی خویان لی‌ی بیئت - زۆرت‌ر له چینی هه‌زارو بی‌ی‌که‌س و لی‌ی قه‌وما و م‌کان بوون، چونکه پیغه‌مبه‌ران - سه‌لامی خویان لی‌ی بیئت - عه‌دالت و هوی رزگاری یان هیناوه له هه‌موو نا‌په‌روایی یه‌ک، مه‌به‌ستی له مه‌به‌سته‌کانی ره‌وانه کردنیان به‌رگری هه‌موو ده‌ست درێژی و زولم و سه‌رکه‌شی و نا‌په‌روایی بووه، که‌واته نه‌بی‌ی دام‌او‌ان و به‌ش خوراوان و لی‌ی قه‌وماوان و داگیر کراوان یه‌که‌م تا‌قم بن له شوین که‌وتنی پیغه‌مبه‌ران دا، به تایبه‌تی دواترینی هه‌مووان پیغه‌مبه‌رمان (ﷺ) که خوا ره‌وانه‌ی کرد بۆ سه‌ر هه‌موو نا‌ده‌میزاد، هه‌تا دنیا دنیا‌یه بۆ له ریشه هینانی هه‌موو زولم و ده‌ست درێژی یه‌ک، هه‌روه‌ها لهو باره‌یشه‌وه نه‌بی‌ی یه‌که‌م تا‌قم که درێیان هه‌لسابن و هه‌موو توانایان به‌کار هینابی له به‌رگری یان دا نه‌بی‌ی سه‌تم‌کاران و داگیر که‌ران و سه‌رکه‌شان بووبن، جا لی‌یره‌دا مه‌به‌ستی نه‌و کافرا‌نه تانه و ته‌شه‌ردان بوو لهو ثیماندارانه و نایینه‌که‌یان، نه‌و قسه نا‌په‌روایه‌یشیان نه‌کرد به بیانوی هوی ثیمان نه‌هینانیان، به‌لام زۆربه‌ی نه‌و سه‌رکه‌شه سه‌تم‌کارانه باش نه‌یان‌زان‌ی که نه‌و نایینه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) راست و حه‌قه و هوی ثیمان نه‌هینانیان نه‌وه بوو خویان به‌زل نه‌زانی و ته‌که‌بور داگیری کردبوون، عاریان لی‌ی نه‌هات که گو‌په‌ریه‌لی فه‌رمانی بکه‌ن که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هینا‌ویتی، نه‌یان‌زان‌ی نه‌گهر گو‌په‌ریه‌لی بکه‌ن نه‌بی‌ی نه‌و په‌لو پایه‌ی به‌رزی نا‌په‌روایی کۆمه‌لایه‌تی یان نه‌مین‌ی، نه‌بی‌ی واز یینن له ده‌ست درێژی و کۆکردنه‌وی مال و سامان به ناحق و بی‌ی شه‌رعی. نه‌و سه‌تم‌کاره سه‌رکه‌شانه ئاره‌زووی نه‌فس و شه‌یتان زال نه‌بی‌ی به‌سه‌ریان دا، هه‌رگیز نا‌توانن دان به‌حق دا بنین، هیچ کاتی دان به‌مه‌له‌ی خویان دا نانین، هه‌ر بارێک خویانی له‌سه‌ر بن نه‌وه به‌راسته‌ی داننه‌ین،

وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ، فَسَبَّحُوا لَهُ هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ ﴿١١﴾ وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبْتُ مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً
وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِّسَانِ عَرَبِيٍّ لِيُنْذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَيُشْرِيَ لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا
رَبَّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَفْتَمُوا فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٣﴾ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا
جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَلَدَيْهِ إِحْسَانًا

پنجپهوانه‌ی شو باره‌ی خویشان ره‌خنه‌دارو له‌کهدار نه‌کهن و هکو لهم فرموده‌یه‌ش دا روون
ته‌بیته‌وه: ﴿وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ، فَسَبَّحُوا لَهُ هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ﴾ نه‌مانه که به‌هوی قورئانه‌وه نه‌کومتنه
سر ریگای راست عینادو سرکه‌شی یان دهرنه‌کوی و روون ته‌بیته‌وه، به‌هوی نه‌وه
ته‌لین: نه‌مه دروو دله‌سه و قسه‌ی پرپوچی کوته، واته نیمان نه‌مینانیان ناکهن به‌خه‌تای
خویشان چونکه هله و لاری بۆ خویشان بریار ناده‌ن و له‌ناو کۆپو جه‌ماومردا وان نیشان نه‌ده‌ن
که خویشان بی له‌کوه بی هه‌لن، به‌لکو عه‌یب له‌وه‌دایه که بانگ نه‌کرین بۆ نیمان هینان پی‌ی.
نینجا دوا‌ی نه‌مه باسی سرورش و پیغه‌مبه‌ریتی نه‌هینی به‌ده‌ست نیشان کردنی په‌راوی
حزهرتی موساو ریکی نه‌م قورئانه له‌گه‌ل نه‌ودا، هه‌روه که پیشه‌وه ده‌ست نیشانی
نیسرائیلی یه‌که‌ی کرد له‌سه‌ری، نه‌فرمودی: ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبْتُ مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ
مُّصَدِّقٌ لِّسَانِ عَرَبِيٍّ لِيُنْذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَيُشْرِيَ لِلْمُحْسِنِينَ﴾ له‌پیش نه‌م قورئانه‌دا په‌راوی موسا بوو،
که پیشه‌وا بوو بۆ ناده‌میزاد، ره‌حه‌متی بوو له‌لایه‌ن خواوه بۆ به‌نده‌کانی، هه‌روه‌ها هه‌موو
ناین و په‌راوه‌کانی خوا ره‌حه‌مت بوون له‌لایه‌ن خواوه بۆ سر زه‌وی و نه‌وانه‌ی وان له‌سر
زه‌وی دا. نه‌م قورئانه‌یش په‌راوی‌که باوه‌ری هه‌یه به‌وه‌ی وا له‌ته‌ورات و هه‌موو په‌راوه‌کانی
تری خوا‌دا، راستی یان دهرنه‌خات، نه‌م قورئانه که به‌زمانی عه‌ره‌بی هاتووه روون و ره‌وان
و ناشکرا بۆ نه‌مه‌ی پیغه‌مبه‌ر - یان قورئان - نه‌و که‌سانه بترسینن که زالم و سرکه‌شن،
هاتووه بۆ مرته‌دان به‌وانه‌ی که خاوه‌نی کرده‌وی چاکن. له‌پیش قورئان دا نینجیل هات،
وه‌کو ته‌واوکهری ته‌ورات و ابوو، هاتنه‌که‌ی وه‌کو دریزه‌ پیدان به‌ماوه‌ی ته‌ورات بوو، که‌واته
باس کردنی نینجیل پیوست نی یه.

ئىنجا باسى پاداشتى ئىوانە ئەكات كە مژدىيان پى ئىدىرى، ئىو موژدىى كە ئىدىرى
روونى ئەكاتىو، مەرچى ئىو مژدىيەش باس ئەكات، ئەفرموى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ
اسْتَقْبَلُوا فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ * أَوْلَيْكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا بِمَلَائِكَةٍ
كەسانى كە ئەلەين: خواو پەروردگارى ئىمە تەنھا كەسىكە ناوى ﴿الله﴾ يە، پاش ئىو رىك
و پىك و دامەزاون لەسەر ئىو قىسە باوهرى خويانە، دژ و پىچەوانەى ناجولئىنەو، بى فیل
و تەلەكو بە گوهرى رۆژو زروف ناگوهرىن، ئىوانە هېچ مەترسى يەکیان لەسەر نى يە و دل
غەمگین نابن لە رۆژى دواى دا، ئىوانە لە بەهەشتان بە نىشتەجىى يەكجارى بى برانەو،
پاداشت ئىدرئىنەو بەو پاداشتە بەهوى ئىو كردهوى كە لەمو پىش لە دنيا دا كردهويانە.

خواى گەورە ئەم بەلئىنە زو گرنگە ئەدا بەو پاداشتە زور گەورە بەوانەى كە ئىو وشە
ئەلەين، دامەزراو ئەبن لەسەرى، بەلام پىويستە بەباشى روون بكرئتەو، بزائرى كە ئىو
وشەيەكى رووت نى يە بەدم بگوترى و ئىتر بەس، يان لەگەل بىرو باوهرىكى رووت لەدل و
دەروون دا، بەلكو ئىو وشەيە بەرنامەيەكى تىرو تەواوى ژيانە بە هەموو ناوچە و كون و
قورئىنەكانى يەو.

ئىو كەسەى ئىو شتە پىروژە ئەلى كاتى ئىو بەلئىنەى بۆ هەيە كە بەم جوهرى خواره بىت:

ا- عىبانەت و پەرستنى تەنيا بۆ خوا بىت، رووى دلى تەنيا لای ئىو بىت، هەر لەو بترسى
و پشت هەر بەو ببەستى.

ب- باوهرى وا بىت كە كەس هېچى بەدەست نى يە، هەرچى خوا بىكات هەر ئىو ئەبىت،
هەرچى ئەكات نابى، كەواتە ئومىد و چاوهروانى هەر لە خوا بىت و بىم و ترسىشى
هەر لەو بىت.

ت- لە هەموو كارو فرمان و بريارىك دا تەماشای رەزامەندى خوا بكات، هەولى بۆ ئەو
بىت، تەنيا شوئىنى بەرنامەى خوا بكەوئت.

پ- باوهرى بە هېچ بەرنامەو ياسا و رژىمى نەبى جگە لەوى خوا ئاردوويهتى بۆ
بەندەكانى بەهوى پىغەمبەرمانەو (ﷺ) باوهرى وابى كە جگە لەم شەرىعەتى خوا هېچ
شتىكى تر راست نى يە.

ج- باومېری وایی که هرچی همیه و هرچی وا لهم بوونه و مردها همووی بهکسر په یومندی همیه به نیمهوه، هموو یهک نهگرین له په یومندیمان به خوامانهوه.

دوای نهووی شو خالانه هاته جی، نینجا لهسر شو باومره دامه زراوو دل نارام بی هیچ شتی راینه کیشی به هیچ بارو لایهکی ترده. خوای گهوه له دوا دوایی نایه ته که دا روونی کردوتهوه که شو پاداشته لهسر کردهوه چاکه گانیانو بهر دوا می یان لهسریان، کهواته ناشکرایه شو پاداشته بو تمنیا وتنی شو وشهیه نی یه، یان لهبر باومری روت نی یه، بهلکو بو کردهویه که به گویره ی شو وشو باومر پی، چونکه وتنی روت هیچ نی یه و تن لهگل باومری بی کردهوه شو نرخه ی نی یه، که خوا بهو جوړه بهلینی وای بو دهر بکات له گهوه ترین کتیبی دا. هروها هموو وشو ویرو باومریهکانی نیسلام هیچیان مبهست پیان وتنی روت نی یه، یان لهگل باومر دا بی کردهوه، به وینه ی وشه ی (شایه تومان) وتنی روت بی تیگیشتن و نیمان و باومری ریک و راست پی، بهو وینه که له وشه ی «رینا الله» دا باس کرا هیچ نرخه ی نی یه و نهووی نیلی پی نایبته نیماندار، لهگل تیگیشتن و شو نیمانه ریکه دا بی کردهوه پی نی نبیته نیماندار به لای کوپی زانایانی نیسلامهوه، به لام شو نرخه ی نی یه، به مجوره نایبته پایه یه که له پینج پایهکانی نیسلام.

نهمی که گوترا خولاسه و پالفته کراوه، قورنان و حدیس و نایینی پاکی نیسلام جگه لهووی تیادا نی یه و نایهوی، جیگیر بوونی له دل و دهر وون دا زور زور پیویسته لهگل رنگ گرتن پی، بو نهمی شو کهسه ی شو جوړه وشانه شلی، پی بی بی به موسلمان و نیماندار، هموو ویرو باومری تر که نیسلام نه ییناوه فری داو تیکل و پیکلی نهکات، وکو نه بیتری که هزارها له ناو گلی موسلمان دا شو وشانه به ریکی شلین و فرزهکانیش بهجی نه مینن لهگل نهو دا بو ژانایان باومریان به برنامیه کی تر همیه، جگه لهووی نیسلام هیئاویه تی، هیچ هست ناکه ن به هیچ ناریکی و دژی یه که له نیوان شو دوو باومر دا که نیمانهوی کویان بکه نهوه له دلایان دا، باومر به نیسلام و شو وشانه لهگل باومر به رژیم و برنامیه تر، لهگل نهو دا به هیچ کلوجی شو دوو باومر لای خوا یه که ناگرن، هر کام بو نهوی تریان نابی.

ئىنچادور نمونە لە ئادەمى ئەمىنى و باسى ئەكات لەگەل پاشەرۇژيان دا نمونە يەكيان لەگەل سروشى رىك و راست لەسەر رىگای راست ئەروا، ئەوى تریان لە رىگەى راست لای داو. لەسەرەتای باسەكەو بە وەسیەت كردن بە چاکە لەگەل دایك و باوك دا دەست پى ئەكات، ئەم وەسیەتە لە قورئان دا بە زۆرى لەدواى باسى عەقیدەو دىت يان لەگەل وینەى ئەم باسەى ئێرەدا، ئەمەيش دوو شت نیشان ئەدات:

- ۱- پەيوەندى باوك و دایك و رۆلەيان - لەپاش ئيمان و عەقیدە - ئەبى لە ھەموو پەيوەندى يەكانى تر بەھیزتر بىت، ئەبى زۆر بە گرنگ بگىرى و راگىر بگرى.
- ۲- پەيوەندى ئيمان و عەقیدە ئەبى بەھیزترو لەپیش تر بىت لە پەيوەندى نىوان باوك و دایك و رۆلەيان.

ئەم دوو نمونەى لێرەدا باس كراو، لە يەكەم دا پەيوەندى ئيمان لەگەل پەيوەندى نەسەب يەكيان گرتوو، لەسەر رىگای راستى خوا ئەرۇن، لە نمونەى دووم دا جىاوازی كەوتوو تەنىوانيان، ئىترىك گرتنيان نابى، ئەفەرموى: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِرَأْدِهِ إِحْسَانًا﴾ وەسىەتمان كەدوو تە لای ئادەمى بە رەوشى چاك و كەدەوہى چاك: چاکە كردن دەربارەى دایك و باوك.

ئەمە وەسىەتێكە لە لایەن خواو داھینەرى ئادەمى يەوہ بۆ گروى ئادەمى، بە ناوى ئادەمىتى يەكەيەوہ، بى پىوېستى بە سىفەتى ترى، وەسىەت بە چاکە لەھەر بارىك و ھەر جورىك، بى ھىچ قەيد و مەرجىك، چونكە تەنیا سىفەتى باوكى و دایكى - بى پىوېستى بە سىفەتى تر - ئەو چاکە كەدەنە فەرزو پىوېست ئەكات لەسەر شانى رۆلەكان.

لە قورئان و فەرمایشى پىغەمبەردا (ﷺ) ئەم وەسىەتە زۆر جار ھاتوو، بەلام وەسىەت كردن بۆلای دایك و باوك دەربارەى رۆلەكانيان زۆر كەم ھاتوو، ھۆى ئەمەش ئەوہ يە كە ئادەمى بە سروش - بەلكو گيانلەبەرانى تریش - ئامادەيە بۆ ھەموو چاکە و چاودىرى و خزمەتێك بۆ رۆلەكانى بى پىوېست كردن بە ھاندان و پى گوتن و پال پىوہ نان، بى منەت نان و چاومەوانى ھىچ پاداشتى، تەنانت بى چاومەوانى سوپاس و چاوەلبەرى، چونكە باوك و دایك رۆلەكانيان بە بەش و پارچەيەك لە خۆيان سەیر ئەكەن، ژيانيان بە ژيانى

خۇيان ئەزانى، كەۋاتە پىۋىست بە ھىچ شىتېك ئاكات، چاكە و خىزمەتى خۇيان ئەكەن، بەلام چىنى تازە بەر جۇرە نى يە، كەمتر لائەكەتەۋە بەلای چىنى پىشكەتتەۋە لەخۇى، چونكە ئەمىش بۇ پىش دەمى خۇى ئەۋانى، چاۋەرۋانى چىن و تاقىمى ئەكات كە لەمەۋە فەراھەم بىن و جىگەيان بگرنەۋە، بىن بە ھۇى نىزە دان بە ماۋى ژيانيان.

ئايىنى پاكى ئىسلام زۇر بە گرنگى تەماشاي مال و خىزان ئەكات، لەبەر ئەۋە لە ھەموو بارو روۋىكەۋە ياساۋ رۇئىمى تايىبەتى بۇ دانائە، ئەگەر بىت و

بەجى بەئىنرى و بە پىنى ئەۋانە مال و خىزان پەرۋەردە بىكرىت، ھەرگىز ھىچ شەرۋ خراپەيە روۋى تى ئاكات، ئاشكرايە بە گرنگ گرتنى مال و خىزان زۇر بەجى يە، مافى خۇبەتى، چونكە خۇشى و كامەرانى ئەم جىھانە بەۋە ئەبىت كە گەل و كۆمەل رىك و پىك و پاك و خاۋىن بىت، گەلىش لە مال و خىزان پىك دى، بە وىنەى پىك ھاتنى خانە لە خىشت و كەرەسەكان، كەۋاتە گەلى چاك و پاك لە خىزانى پاك و خاۋىن فەراھەم دىت، ھەر مندالىك لەمالى خراپ دا پەرۋەردە ئەبىت و بەخىر نەكرىت - ۋەكو ئەۋانەى كە لە ھەندى ۋلات دا لەزىز دەستى دايكە دەست كىرەكان داۋ لەشۋىنە تايىبەتى يەكان دا پەرۋەردە ئەكرىن - ئەۋ مندالانەى بەر شىۋە پەرۋەردە بىكرىن و گەۋرە بىن، لەگەلى بارو روۋى ژيانەۋە بە شىۋەيەكى نالەبارو دور لە سىروشتى ئادەمى يان بۇ پەيدا ئەبىت، ئەمە شىتېكە دەروون ناسى باۋەرى پىنى ھەيە، جگە لەۋەش تاقى كىرەنەۋە بەراۋرد كىرەن روۋى كىرەۋەتەۋە، ئىتر پىۋىست بە ھىچ ئاكات، ماۋى نەھىشتەۋەتەۋە بۇ دەمبازى ئەۋانە كە لە سىروشتى ئادەمىتى دەرچون. مافى دايك زۇر گرنگترە لە مافى باۋك ۋەكو لە فەرمايشتى پىغەمبەردا (ﷺ) روۋن ئەبىتەۋە، پىۋى عىزى كىرە: ئايا كى لە ھەموو كەس شاياترە بۇ ئەۋەى چاكەى لەگەل بىكەم؟ پىغەمبەرىش (ﷺ) فەرۋى: دايكت، ئەمجار ۋتى: لەپاش ئەۋ كى؟ نوۋبارە فەرۋى: دايكت، لەجارى سى يەم دا فەرۋى: باۋكت.

۱ ئەم باسە پىشت بەخۋا لە شۋىنى تردا بە نىزىلى لى ئەۋىن، بە تايىبەتى لە سۈرەتى «التحریم» و «الطلاق» دا.

حَمَلَتْهُ أُمُّهُ، كَرَّهَا، وَوَضَعَتْهُ كَرَّهَا وَحَمَلُهُ، وَفَصَّلُهُ، ثَلَاثُونَ شَهْرًا

جا لیڙه‌دا قورئان هندیٰ له سزاو نڪړك و ناروحمتی دايك نیشان هدات، هرکسی یی
لی بکاتهوه تی نگات که پاداشتی دايك ناسرتقهوه به هیچ چاکمیک هم لایهن رولمکانی
یهو، نهفرموی: ﴿حَمَلَتْهُ اُنْتِ كُرْماً وَوَضَعَتْهُ کُرْماً وَحَمْلُهُ وَفَصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا﴾^۱ نادمی دایکی
هلپینچاو نه سکی دا هللی گرتووہ نو ماوه به سزاو زحممت، نو باره گرانهی داناوو
بوویه‌تی به زحممت و ناروحمتی، بو ههمو ئیشه سهختهوه، ماوهی هلگرتنی نو باره
گرانه و برینهوهی لهشیر(۳۰) مانکه، جا وهره بیر بکرهوه لو ههمو سزاو مهینه‌ته‌که
دوچارى دایکی هزار دمیت!!

یەکی لە نایابی و بێ وێنەیی قورئان ئومەیه که هەموو وشەیهکی به گوێزەری مانا و مەبەستی ئەر شونەیه: بۆ ئەم مەبەستی ئەرك و زەحمەتی دایکە، ئومەیه لێردا ئەفەرموی: «کرها... کرها»، له سورەتی «لقمان» دا ئەفەرموی: «حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهَذَا عَلَىٰ وَهْنٍ» هەربووکیان شیوەی نکه و هەناسە ی توندی نیشان ئەدەن، وەک ئەر کاتە ی که باری (حەمل) گران ئەبێت. هەروەها یەکی تر له عەجایەبی قورئان ئومەیه: ئەر شتەنە ی ئەیخاتە پێش چاو بەلگە ی لەلیل بێت، یان هەرچی تر بۆ هەموو تاقی ئەست ئەدات، بۆ هەموو جۆرە ئادەمیزادێک بەکار دێت، به وێنە ئەم زەحمەت و ئەرك و مەینەتی دایکە که لێردا ئەیخاتە پێش چاو، هەموو جۆرە ئادەمی یه له هەر شونێ ژیا بی، ئەزانێ که ئەر زەحمەت و ئەركه زۆر گران و قورسە. بەلام به گوێزەری زانیاری و زانیی تازە لی ی بکۆلێنەرە باشتەر روون ئەبێتەرە راسە ی ئەر زەحمەت و ئەرك و فیداکاری یه ی که دوو چاری دایکی هەزار ئەبێت له پێناوی پەیدا بوون و شیر پێدانی رۆلەکانی دا. بێرەتی مندال بریتی یه له دوو شت:

١. حەزەرتی عەلی - خۆای لێ رازی بێت - لەم نایەت و نایەتی سورەتی ﴿لقمان﴾ دا: ﴿وَفَضَّلْتُي عَامِرِينَ﴾ ھەروەھا نایەتی سورەتی ﴿البقرە﴾: ﴿وَالْوَلَدَاتُ رِضْوَانٌ أَرْزَلْنَهُنَّ حَتَّىٰ كَامِلِينَ﴾ ... ھتد. لەم نایەتانەو ھەری گرتوو ھە کە لای خوارووی ماو ھە منداڵ لە سک دا ٦ مانگ، کەواتە لێرە دا لای خوارووی ماو ھە حەملی باس فەرموو ھە لگەن لای ژووی ماو ھە شیر پێدان، ھۆی ئەو ھەیش بە گۆزەر ھە تێگە یشتنی ئێمە ئەو ھە کە ئەو نوو تەر ھە مەزبوت و نەگەر ھە، زانیانی تەر ھە لای خوار ھە.

۱- له لایه‌ن باوکمه‌ه پئی ئەگوتری خانە و سیل (خلیة).

۲- له لایه‌ن دایکمه‌ه پئی ئەگوتری گه‌را (بویضة).

ئەم دووانە کە یەکیان گرت بەم جوړە (بویضة) پیوه‌ن بوو بە (خلیة)، نێتر دەست بەجی
ئەنوسین بە دیواری منداڵدانەوه، ئەیدرێن و زامداری ئەکەن بۆ ئەوهی خوینی لی بیت تا
هەلی مژن، بەو جوړەیش ناوەستن، لەبەرەوه خوینی خولاسەو پالفتە لە هەموو لەشی
دایکمه‌ه دیت بۆیان تا حەوزیکی خوینینیان بۆ فەراهم دیت، ئەوانیش تیایدا ئەسوپێنەوه و
مەلە ئەکەن، هەموو کات بی تیر خواردن لەو خوینە ئەخۆن تا بژین و پەرە بسینن و گەورە
بن. ئەوان بەو جوړە بی وەستان خوینی دایکیان ئەمژن و کەنە لە لەشی ئەکەن، دایکی
هەژاریش لە بەرەوه ئەخوات و ئەخواتەوه، ئەو خۆراکە گرنگە بۆ ئەو چلێسە تیر نەخۆزانە
پەیدا ئەکات!!

ئەمە‌ی کە گوترا ئەندازیکی زۆر کەمە وەکۆ نمونە، درێژی ئەم باسە هەل نەگرتن بۆ
شوینی خۆی بە تایبەتی بۆ سورەتی «الذاریات» و «الرحمن» و «الطلاق» بە یارمەتی
خوا‌ی گەورە. ئینجا زەحمەت و ناڕەحەتی لەدایک بوون و شیر پێدان و پەرورە کردن و
چاودێری، لەگەڵ ئەو هەموو سزاو مەینەتەدا بە کەیف و خوشی بە سەدەقە و قوربانی
ئەبی، کەواتە ئادەمیزاد ئەگەر هەرچی بکات ناگاتە ئەوهی هەلسی بە پاداشتی ئەو دایکە،
لەگەڵ ئەوه‌دا ئەوانە‌ی کە خراپەو بی شەرمی یان نەبی و ئەندازی چاکە بکەن، کەمترن
لەوانە‌ی چاکە ناکەن و خراپە‌ی زۆر دەریارە‌ی دایکیان ئەکەن، کە مافی بەو رادە گەورە و
گرنگە لای خوا! ئای چەند راست و شیرینە ئەوهی پیغمبەر (ﷺ) فەرمووی لە وەلامی ئەو
پیاه‌ی کە دایکی گرتبوو بە کۆلی یەوه‌ و تەوائی کەعبە‌ی پی ئەکرد، پرسیری کرد: ئە‌ی
پیغمبە‌ری خوا ئایا مافی دایکم بەسەر خۆمه‌وه بەجی هیناوه، ئەویش فەرموی: «لا ولا
بزفرة واحدة»^۱.

^۱ حافظ و أبوبکر البزاز له بریرەوه ئەویش لە بابکی یەوه هیناوتی.

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ
وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ

ئىنجا دىتە سەر باسى نمونەى چاك ئەفرموى: ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً﴾ ئادەمى
كە بەر ئەرک و زەھمەتە بەسەر شانى دايكى يەو پەيدا ئەبى بەشىك بەم جۆرەيە: پى ئەگات
و گەرە ئەبى ھەتا ئەگاتە ھىزو ژىرىى تەواى خۆى.

ئەم پلەو قۇناغە لە نىوان (سى و چل) دايە، تەمەنى (چل) ئەو پەرى پىگەيشتنە، لەم
تەمەندە ھەموو ھىزو وزەگان تىرو تەواو ئەبن، ئادەمىزاد ئامادە ئەبى بۇ يىر کردنەو و
تىفكران، لەم کاتەدا ئەگەر خاوەنى سىروشتىكى رىك و راست بىت يىر ئەگاتەو لەم ژيانەو
پاش ئەم ژيانەو پاشەروژى خۆى، ئەزانى ئەوا بەشىك لە تەمەنى رۆيشت و لەمەوپاش
بەرەو ئەمان ئەپوات، لەبەر ئەو لە ئەقامى رابوردو ئەگەر ئەتەو روو ئەگاتە خواى گەرە:
﴿قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ﴾ ئەلى: ئەى پەرەردگارم بىئەرە دلم كە
سوپاسى نىعمەتىك بەكم كەداو تەورشتو تەبەسەرما و بەسەر دايك و باوكم دا، واتە نىعمەتى
ئايىنى پاكو خاوين و خواناسى، يان ھەموو نىعمەتەكان بەشىوہى گشتى كە نايانە ژمارە!

ئەو بەندە چاكە خواناسە يەكەم جار ھەست ئەگات بە نىعمەتى خوا، كە خۆى و دايك و
باوكى داگرتووە و داپۆشيو، گەرەيى و زۆرىى و گىرنگى ئەو نىعمەتەى بۇ روون ئەبىتەو،
لەگەل بى نىرخى و كەمى كىرەوہى خۆى، لەبەر ئەو بەم جۆرە داواى يارمەتى ئەگات لە
پەرەردگارى كە يارمەتى بدات و بنىتە دلى بۇ ئەوہى ھەلسى بە سوپاس كردن. ئەمە يەكەم
داواى بوو.

دووم: ﴿وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ﴾ يارمەتيم بەدەيت و بنىتە دلم كە كىرەوہى چاكى و ھە
بەكم كە تۆ رازى بىت پىنى، واتە ئەوہى مەبەست و ئامانچ بىت رەزامەندى خوايە.

وَأَصْلَحَ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي بُنْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ نَقَبَلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَ الصَّادِقُ الَّذِي كَانُوا يُوْعَدُونَ ﴿١٦﴾

سنى يه: ﴿وَأَصْلَحَ لِي فِي ذُرِّيَّتِي﴾ سه لاحت و کردهوى باش لهناو رۆله و نهوه کاند دا فراهم بینه، لهبر سوودی من، واته ئهو کردهوه چاکه ی که هوی رهمندی تویه و به یارمتهی خوت به من بهجی ئههینی، ئهو کردهوه چاکه بهیله و بهردهوامی بکه لهناو نهوه کاند دا. بینگومان نهولادو نهوی چاک له ئاوات و ئامانجه گرنگه کانی بهندهی خواناسی موسلمانان، له ههمو گهنج و گهمهری خوشهویست تره به لایهوه، چونکه یهکیکه لهو سنى شتهی که هوی نهبرانهوی چاکه ی ئادهمین پاش مردنی خوینان، وهکو پیغه ممبر(ﷺ) ئهفرموی: ﴿إِذَا مَاتَ ابْنُ آدَمَ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ﴾ یهکی لهم سیانه ئهفرموی: ﴿وولد صالح يدعو له﴾. ئهم نمونه چاکه له ئادهمی نزاکی دریره پی ئهدات له دایک و باوکی یهوه بۆ رۆله و نهوی له پاش خوی بۆ ئههوی ههمو چین و تاقمه کانی پیش و پاشی خوی یهک بگرن له خواناسی و گوێزایهلی دا، دیاریی دهستی بۆلای خواو شتی که ئومیدی وایه بیته هوی وهرگرتنی نزاکی ئههیه که ئهلی: ﴿إِنِّي بُنْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ بینگومان من تویهم کردووه ته لای تو، من یهکیکم لهوانه ی که گهردن کهچ و گوێزایه لین، کردهوی خوینان پاک و خاوین نهکن بۆ تو. ئهم بهنده سالحه بهو جوړه بوو لهگهل خوی دا که باس کرا، خوی خاوهر رحم و بهزهیش پاداشتی ئهو جوړه کهسانه ئهداتوه بهم جوړه که ئهفرموی: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ نَقَبَلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَ الصَّادِقُ الَّذِي كَانُوا يُوْعَدُونَ﴾ نا ئهوانه ی که سیفت و نیشانه کانیان ئهوانه بوون که باس کران، ئهوانه ی که توبه و گهرانهویان بۆلای خویه، ئهوانه کهسانیکی ئهوتون که چاکترینی ئهو کردهوانه ی کردوویانه^۱ - واته تاعهت و فهرزو سونه تیان - وهره گرین لی یان، چونکه ئهجوړه پاداشتیان لهسر ئهمانهیه، ئهبورین و چاوپووشی نهکین له خراپه کانیان لهکاتی دا که له کومهلی بههشتی یهکانن له رۆزی دواپی دا، بهو جوړه یان لهگهل نهکین به پیی بهلینیکی راستی ئهوتو که له دنیا دا پییان دراوه.

^۱ هندی ئهفرمون: مه بهست ئهویه که به گوێره و راده ی گهرهترین کردهویان، ههمو کردهوه چاکه کانیان

پاداشتی هیه وهکو له سوره تی ﴿الزمر﴾ دا ئهفرموی: ﴿وَيَجْزِيهِمْ أَجْرُهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾.

وَالَّذِي قَالَ لَوْلَايَ أَفِ لَكُمْ أَنْتَدَانِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَعْجِلَانِ اللَّهَ
وَبِكَ ءَامِنُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾

نمونه‌ی خیر و چاکه لیره‌دا باسی دواپی هات به سیفت و نیشانه و پاشه‌روژی
چاکیانه‌وه، نینجا دیته سهر باسی نمونه‌ی شه‌رو خراپه به باسی هندی له سیفت و
نیشانه و پاشه‌روژی خراپ و سهختیان.

ئهم رۆله خراپه نه‌وه‌نده ناپه‌سه‌نده دان نانیت به ماف و نیعمت و چاکه‌ی دایک و
باوکی دا به‌سه‌ری یه‌وه، وه‌کو کافریشه باوه‌پی نی یه به به‌لینی په‌رومردگاری به هاتنی
روژی دواپی و زیندوو بوونه‌وه، وه‌کو خوا نه‌فهرموی: ﴿وَالَّذِي قَالَ لَوْلَايَ أَفِ لَكُمْ أَنْتَدَانِي أَنْ
أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي﴾ که‌سیک که‌گوته به دایک و باوکی ئوف بیت لیتان، واته بی‌زاری
دهرنه‌بیم لیتان و بوغزو رقم هیه بو‌تان، ئایا ئیوه هه‌ره‌شهم لی نه‌که‌ن به‌مه‌ی که‌من زیندوو
نه‌کریمه‌وه و له‌گو‌ر دهرنه‌مینریم؟

له‌کاتیک دا ئه‌و هه‌موو چین و تاقمه له‌پیش منه‌وه رو‌یشتن بی نه‌مه‌ی یه‌کیکیان لی
بگه‌ریته‌وه و زیندوو بکریته‌وه، واته ئیوه نه‌زانن، باوه‌رتان به‌شتیکی نه‌گونجاو هیه،
هه‌ره‌شه‌یش نه‌که‌ن له‌من به‌و شته نه‌گونجاوه!!

ئهو رۆله ناپه‌سه‌نده بی شهرم و بی باک به‌و جو‌ره کوفر و بی باوه‌پی خو‌ی دهرنه‌ب‌ری لای
دایک و باوکی، ﴿وَهُمَا يَسْتَعْجِلَانِ اللَّهَ﴾ نه‌وانیش هاوار نه‌که‌نه لای خوا که‌په‌نایان بدات و بیت به
هاواریانه‌وه له‌خراپی ئهو رۆله بی باوه‌ره‌یان یان خوا بیت به‌هاواریانه‌وه بو‌رینمونی و
هیدایه‌تی ئهو رۆله بی باوه‌ره‌یان، یان نه‌لین پی‌ی: ﴿وَبِكَ ءَامِنُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ هاوار بو‌تو،
عه‌مرت نه‌مینن، باوه‌ر بینه، بی‌گومان به‌لینی خوا راسته و دیته جی، ﴿فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ
الْأَوَّلِينَ﴾ له‌پاش ئهو ترساندن و ناموزگاری یه ئهو هه‌ر سووره له‌سه‌ر بی باوه‌پی یه‌که‌ی،
ئه‌لی: نه‌مه‌ی ئیوه باوه‌رتان پی‌ی هیه هیچ نی یه جگه له‌قه‌سی په‌روپوچ و نووسراوه‌ی
کو‌نی که‌له‌پیشوو‌ه‌کان، که‌به‌جی ماون لی یان!!

أُولَئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أَمْرِ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ ﴿١٨﴾ وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُوفيَنَّهُمْ أَعْمَلُهُمْ وَهُمْ لَا يَظْلُمُونَ ﴿١٩﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَذَهَبْتُمْ طَبَقَكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ يُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَمَا كُنتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢٠﴾

لهه موو جهرخ و جینیک دا وینهی نو رۆله خرابه زۆر بووه و زۆریش ههیه، ده‌ریاره‌ی هه‌موو نه‌وانه‌ی خوای گه‌وره‌ی نه‌فرموی: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أَمْرِ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ﴾ نه‌وانه‌ی که‌سانیکن که‌ بریاری سزاو له‌سهریان جینگیر بووه له‌ لایهن خواوه، له‌ ریزی چه‌ند گه‌ل و کو‌مه‌لی که‌ هاتن و رۆیشتن له‌ پیش نه‌مانه‌وه، له‌ تیره‌ی جین و ئانه‌می، چونکه‌ نه‌وانه‌ی لای خوا له‌ پیشه‌وه‌ زانراون که‌ ره‌نجه‌پۆو خه‌ساره‌تمه‌ند نه‌بن، خوا په‌نامان بدات له‌ غه‌زمبی خۆی و یارمه‌تی‌مان بدات دووچاری ره‌نجه‌پۆی و خه‌ساره‌تمه‌ندی نه‌بن.

ئوف هه‌زار جار ئوف له‌ خه‌ساره‌تمه‌ندی وه‌ها: له‌ دنیا بێ به‌شن له‌ ناسینی خوا و ئیمان به‌ به‌رنامه‌ی خوا و حه‌وانه‌وه‌ له‌ سایه‌ی سه‌مه‌ند و سیبه‌ری نو ئیمان‌ده‌دا، ئینجا خه‌ساره‌تمه‌ندی و له‌ده‌ست چوونی ره‌زامه‌ندی خوا و نازو ریزی به‌هه‌شت، دوا‌ی سزاو عه‌زایی دۆزه‌خ و مانه‌وه‌ قییدا بێ برانه‌وه، خوا په‌نامان بدات.

له‌پاش نه‌وه‌ به‌ کورتی باسی پاداشت و تۆله‌ی نو دوو کو‌مه‌له‌ی کرد، ئینجا باسی نه‌وه‌ نه‌کات که‌ پرسیارو موخاسه‌به‌ به‌ وردی نه‌کری، هه‌موو یه‌که‌ یه‌که‌ به‌ جیاواز، هه‌موو که‌س به‌ گویره‌ی کرده‌وه‌ی خۆی ره‌فتاری له‌گه‌ل نه‌کری، جیاوازی راده‌و پله‌ی پاداشت و تۆله‌ به‌ پنی کرده‌وه‌کانه، نه‌فرموی: ﴿وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُوفيَنَّهُمْ أَعْمَلُهُمْ وَهُمْ لَا يَظْلُمُونَ﴾ چه‌ند راده‌و پله‌ی جیاواز هه‌یه‌ بۆ هه‌موو نو دوو کو‌مه‌له‌، له‌به‌ر جیاوازی نو کرده‌وانه‌ی که‌ کردوویانه، له‌ زۆری و که‌می و قورسی و سووکی و گه‌وره‌یی و بچووکیان دا، خوای گه‌وره‌ به‌و جوژه‌ نه‌کات بۆ نه‌وه‌ی پاداشت و تۆله‌ی کرده‌وه‌کانیان بۆ به‌جی بی‌نی، نه‌وانه‌ هه‌یج زوله‌یمان لێ نا‌کری به‌ که‌م کرده‌وه‌ی پاداشت یان زیاد کردنی نه‌ندازه‌ی تۆله‌، به‌لێ وه‌کو چه‌ند جار

باسمان کرد، خوا لوتفی زۆره هه موو کات پاداشت به زیاد نه داتهوه، لای خوارویی به دهقات، به لام تۆلهی به نه ندازهی تاوانه کهیه.

له بابته ئهم دوو نمونهوه که باسکران، چهند هه دیسی نه گێر نهوه، که مه بهست پیان چهند که سیکی تایبه تین. بۆ وینه: بۆ یه کهم: هه زه تی نه بو به کر، ده رباره ی باوک و دایکی، بۆ نمونه ی دووهم عبدالرحمن ی کوپی ده رباره ی باوک و دایکی. به لام هه چ له م هه دیسانه سه حه چ ده رناچن، زیاد له وه نه گه ر به مۆی که سی تایبه تیشه وه هاتن نا بێرین به سه ر نه وانه دا، چونکه به پی ی ریزمانی عیلمی ئوسول هه ر ئایه ت و هه دیسی له شتی تایبه تی دا هاتیبی، به مۆی نه وه وه تایبه تی نابی به و شته وه، به تایبه تی لێره دا خۆی گه ر وه وا به دۆی هه ردوو نمونه که بێراریکی گشتی ده رنه کات، که واته چاک وایه هه ر به وینه و نمونه ته ماشا بکړن وه کو له ته فسیره که دا به و جۆره هاتن.

ئینجا شیوه یه که له شیوه کانی روژی حیساب و پرسیار نه مه نیت ته پێش چاو، نه و روژه ی که نه مانه باوه ریان پی ی نی یه، نه فه رمۆی: ﴿يَوْمَ يُرْمَى الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَذْهَبَتْمْ طَبَقَاتُهَا﴾ نه و روژه ی که کافره کان نه بێرین بۆ سه ر ئاگر، یان نه سوتینین و پی ی سزا نه درین، له و کاته دا به ته شه ره وه بۆ سزادانی ده روونیان پی یان نه گوتری: هه موو خۆشی و له زه ته کانی خۆتانتان دۆایی هینا و ته وواتان کردن له ماوه ی ژیا نی دنیا تان دا، به ئاره زووی خۆتان راتان بوارد به و هه موو نیعه ته پاکو به له زه ته ی که بووتان، بی نه مه ی گو ی بده نه ئهم روژه، که واته بۆ نه مپۆتان خۆشیتان نه مه شته وه، واته هۆی ئهم سزایه تان نه وه یه که خوا له دنیا دا نه و هه موو نازو نیعه ته ی پی دابوون، به لام هه چ سوپاسی خواتان له سه ر نه کردووه، به هه چ جۆر بیری ئهم روژه تان پێوه نه بوو، به مۆی نه وه سه رتان کرده رابواردن به ئاره زووی نه فسی خۆتان، وینه ی و لاخ و ناژهل هه ر رابواردنی رووت بی پرسینه وه له حه رام و حه لال، به رگری خۆتان نه کرد له و شتانه ی که خوا قه ده غه ی کردبوون، ته نیا دنیا تان بۆ خۆتان به مال دانا و هه لتان بژارد. ﴿يَوْمَ يُحْزَنُ عَذَابُ الْهُنِّ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَمَا كُنْتُمْ تَقْسُرُونَ﴾ که واته نه مپۆ تۆله تان لی نه سینری به سزا و عه زابی ریسوایی و بی نا بێروویی و زه لیلی و سه رشوپی، به مۆی نه وه که له دنیا دا به ناحق ته که بووتان نه کرد له زه ی دا، خۆتان به زل نه زانی و به سووکی ته ماشای به نده کانی خواتان نه کرد، هه م به مۆی نه وه که له گو یه رایه لی خوا ده رچوو بوون، نه و شتانه ی قه ده غه بوون - بی گو ی پیدان و سه ر لی کردنه وه - نه تان کردن.

خوا په نامان بدات له م جوړه نادمی یانه نه مېړ زوړ زوړه، که نهو سیفت و نیشانه پیسانه یان به زیاده و تیا دا هیه، تماشاشه کهیت له بر نه قامی و بی ناگایان، خو یان بهشت نه زان، لوتیان نه کن به کله شاخ و به چاو یکی زوړ نزم و پهستی تماشای خلك نه کن، نهو روژ سمریان کردو و ته گونا هو تاوان له ه موو بابته، زوړ به که شخړه خو یان به بهختیار نه زان، بی ناگان له م پاشه روژهی که قورنانه یفرموی، خوا په نامان بدات لهو نه گبته و به دبختی یه، ئینجا بی پرواکان نه ترسینې به به ریاد بوونی وینه یان له نوممت و گله پیشووه کان دا، که به بربره کان یان نه کرد له گله پیغه مبره کان یان دا، به کورتی نیشان نه دات که پاشه روژهی نه وانه ی که دژ پیغه مبران و ئایینی خوا بوون ه موو هر به دبختی و به ریاد بوون بووه، وکو پاشه روژهی بهختیاری و سرکه وتن هر بؤ پیغه مبران و نه وانه یه که له سر ربازی نه وانه رویشتن. به شیوه یه کی تایبته یی باسی هؤزو گله ئه کات له دانیش توانی نیوه دورگه ی عره ب، له پاشان به کورتی به شیوه ی ناد یاری چاوو دل نه خشینې به زوړ گله و قوم ی تردا لهو دورو بره که خوا ه مووی به ریاد کردن، نه فرموی: ﴿وَإِذْ كُنَّا نَعَادُ﴾ نه ی پیغه مبر باسی برا که ی هؤزی عاد بکه، واته باسی هود که پیغه مبر یکی ره وانه کراو بوو بؤ سر گله و قوم ه کی، که به ناو بانگ بوون به عاد به ناوی بایره گوره یانه وه.

لیره دا به سیفتی برا ناوی برد بؤ نه مه ی خزمایه تی و هؤی خو شه ویستی پیشان بدات له نیوان پیغه مبره که و نهو گله دا، له گله نه ودا بهو جوړه سرکه ش و بی باوېر بوون، که واته نه م به سره اته وکو هر شه و ترساندن ی تیدایه بؤ قوره یش، هر ودها دلنه وایی و دلخو ش دانده و ی پیغه مبر یشی تیا دایه (ﷺ). نه فرموی: باسی برا که ی عاد بکه: ﴿وَإِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ﴾ باسی نهو کاته که قوم ه کی ترساند له سزای خوا، نهو قوم ه کی که پرژو بلا و بووه به لای خواری نیوه دورگه ی عره ب دا - نه لاین: له ولاتی حضرموت بووه - خانو مالیان دروست کردو و له سر گردو ته پو لکه کان، که له م فراهم هات بوون.

وَقَدْ خَلَّتِ النُّذُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ ۖ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۖ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

﴿١١﴾ قَالُوا أَجِئْنَا لِنُؤْفِكَ عَنْ آلِهَتِنَا فَإِنَّا بِمَا تَعْبُدُونَ إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٢﴾

نهم پیغمبره (ﷺ) به پی پی فرمانی خوا قومعه کی ترسانند، یه کمم کهس نه بوو، لهو فرماندها، ﴿وَقَدْ خَلَّتِ النُّذُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ﴾ چهند ترسینه رانی له پیش نه ووه له نژیک و دور له ولاته کان دا هاتن و رویشتن، که واته شتیکی باو بووه ترساندن بهو جوړه، که هموو پیغمبرانی تر نه ته ووه گهلی خوئیانیان پی ترساندووه، که کورته و خولاسه که بریتی یه له: ﴿أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۖ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ نه مه کوئیایی بیفن له بت پرستی و جگه له خوا هیچ شتی تر مه پرستن، چونکه بیگومان من مه ترسی نه کم له هاتنی سزای روژیکی سخت و گهره که خوا به سمرتان بیفی له سر نهو عه قیده و باوهری که نیوهی له سرن. نایا مه بهست بهو روژه سخته روژی دواپی یه؟ یا روژی هاتنی عزابی نه دنیا یه پیش سزای روژی دواپی؟ به گویره ی باوی خوی گهره دهر باره ی نهو نوممه تانه ی که کوئیایی یان نه هیئابی له کوفرو سرکه شی، به ته وای مهنی خوئیانیان پر کردبی، نیجا خوی تولسینه هر یه که روژیکی سخته نه هاتی بهر باد کمری به سر هیئان، هر یه که به جوړه سزای بهر بادی کردون، مه بهستی هر یه کی له دووانه بوو بیتر ریکه، چونکه نه وانه هردو روژه که یان هیه.

پرستنی خوا به تارک و ته نیا وه کو عه قیده و باوهر له دل دا هروها یاساو بهر نامه یه له ژیان دا، به پیچه وانه ی نه ووه هموو جولانه ووه رهفتار کردنی سری له عزابه ووه دهر نه چی، له دنیا دا، یان له روژی دواپی دا، یان له هردو وکیان دا به گویره ی جوړی پیچه وانه که. له وه لای نه و ته می و ناموژگاری یه ریکو نهو دل سوژی و ترساندنه دا، نهو قومعه نه فامه نه گبه ته: ﴿قَالُوا أَجِئْنَا لِنُؤْفِكَ عَنْ آلِهَتِنَا فَإِنَّا بِمَا تَعْبُدُونَ إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ نه یان گوته: نایا تو هاتوو یته لمان بو نه مه ی به درو ده له سه هه لمان خه له تیئی و لمان به دیت له پرستنی بته کانمان، واته بیزاریمان هیه دهر باره ت!! به گویت ناکه ین، دهی نه گهر راست نه که یته و نه وانه ی که راست نه که ن، نهو عزابه مان بیفه سر که هر پر شه مان لی نه که یته پی پی. نهو وه لایه ناشیرینه یان داوه به دگومانی و تی نه گه یشتن و لاقرتی کردن و که شخه به شتی پروو پووچ و به تاله و ده!! به لایم جهز ته ی هود به نه دهب و نارامی پیغمبریتی یه ره بهر نه نگاری نهو هموو نه فامی و نه زانی یه یانی کرد،

قَالَ إِنَّمَا أَلِمْ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ، وَلَكِنِّي أَرْنَكُمْ قَوْمًا بَهِلُونَ ﴿٢٣﴾ فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالَ هَذَا عَارِضٌ مُّطْرُنًا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٤﴾ تَدْمِرُ كُلَّ

شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا

بهم جوړه: ﴿قَالَ إِنَّمَا أَلِمْ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ﴾ وټی: من کاتې هاتنې عذاب بؤ سمرتان نازانم، من هیچ دهست و دهسلاتم تییدانې په تا پهلې تیدا بکم، زانینې نهوه تنیا لای خواپه و جگه لهخوا کهسی تر نایزانې، خواخوږی نهیزانې لهکاتې دیاریې کراوی خوږی دا نهیېنې، من نهوهی پئی رهوانه کراوم پیتان رانهگهیهنم، پیغهمبهران جگه له راگه یاندن هیچی تریان لهسر نی په. واته دهین و هوالی خوټان لهسر خوټانه ﴿وَلَكِنِّي أَرْنَكُمْ قَوْمًا بَهِلُونَ﴾ بهلام من نیوه به قومیکې نوزان و بی سلیقه نهبینم، به نهقام و نهزانتان نهزانم، نازانن پیغهمبهر چی په؟ فرمانی چی په؟ نهقامیتان لهو رادهیه دایه دهریاره ی برابهکی دلسوږی خوټان که به راستی و پاکي ته میتان نهکات، نهتان ترسینې بؤ نهوهی خوټان بیارینن، دوچارې غهزب و عذابې خوا نهبن.

نیر لیړه دا درېزه نادات بهو بهرهمبهرکانی و دهمه دهمی پهی که ماوهیهکی زور کردیان لهگهل نهو پیغهمبهردا(ﷺ) به کورتی نهوه نهبریتهوه بؤ نهوهی بگاته پاشهرؤزه سهختهکهیان که لیړه دا نهوه پیوسته و زیاده پهپوهندی هیه به مبهستی شوینهکهوه، نهفرموی: ﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ﴾ نینجا کاتې که عذابهکیان بینې به هموی که پهیدا بوو له کهناره ی ناسمانهوه روی کرده شیوهکانیان و بهرو شیوهکانیان هات. کاتې نهوهیان بینې خوشی و شادی یان تیکهوت و ﴿قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّطْرُنًا﴾ وتیان نهوه هموریکه بارانمان بؤ نهبارینې.

چند ریواپه تیگ همیه که نهو قومه له پیښهوه دوچارې گمرما و بی بارانی و وشکی بوون، به جوړی دووکل لاسری گرتبوون، نینجا خوا بایهکی بهیږی ویران کری رهوانه کرده سریان، کاتې هات له شیوهی هموردا بوو، نهوانیش له خوشیدا بهرو پیری چوون بؤ ناو شیوهکان، بهلام هنزهتی هود(ﷺ) دای له دهماغیان و فرموی پئی یان: ﴿بَلْ هُوَ مَا

أَسْتَعْلَمُ بِهِ^۱ نه خير وانی یه که ئیوه گوماتان بردووه، بملکو نهوه نهو عزابهیه که ئیوه پهله تان پی نهانیوه، به گالتهو لاقرتی یوه. نهوه: ﴿رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ بایهکه سزایهکی سهخت و نیش و نازار گهیه نهری تیدایه، ﴿تُدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا﴾^۲ بایهکه هه موو شتیکیان به هیلک دا نه بات و بهربادی نهکات: خوټان و مال و حیوان و نازهل و هه موو شتی تر تان، نه مهیش له لایه ن خوځیهوه، بملکو به پی ئیوه فمرانی پهروردگارنتی، چونکه هیچ جولانهوه هیچ وهستان و هیچ رووداوئیک له م بوونه وهرده روونادات و پهیدا نابیت به نه موو فمرانی خوا نه بیت.

قورئان نهو بایه به جوړئیک نیشان نه دات، که زیندوو تیگه یشتووه و فمرانی پیدا دراوه، نهویش به گوږه ی فمرانه که نه جولیتوه، نه مه ته نه لیره د نیشان نادات، بملکو قورئان زور به گرنگی نهو شپوه نیشان نه دات له زور شوین دا: دهریاره ی زهوی و هه موو شتی که له م بوونه وهرده هیه، هیچ پیویست نی یه نهو نایه تانه له شپوه ناشکراکه ی لابه دین و دهست بکه ین به ته نویل کردن له بهر نهوه ی له گهل باوی ئیغه دا ناگونجین و ئیغه ههستی پی ناکه ین، بملکو دروست نی یه لادانی نه م جوړه نایه تانه له دیمه نه که یان بی بملگه یه کی ناشکراو روونی به ییز، که واته باوهرمان و ابیت که نه م نه رزو ئاسمان و دارو به ردو هه موو هیزو وزه کانی نه م بوونه وهرده هه موو شتیکی تر - که ئیغه به زیندوو تیگه یشتووی نازانین - باوهرمان و ابی که نه مانه هر زیندوون و گیانیکی تایبه تی خوټان هیه، ههست نه که ن به هه موو فمرانی که پی یان سپیرا بیت له لایه ن پهروردگار یانه وه، به هیچ جوړه سرپنجی یان نی یو سهرکه شی ناکه ن، وکو زوربه ی ئیغه نه یکات که به لای خو مانه وه زیندوو تیگه یشتوو خاوه ن ههست ئیغه ین!!

له ناوئاده میدانه وانی ئیمانی به هیزیان هیه و چاوی دلایان کراوه ته وه به ناسینی خوی گه وه، نه وانه ههست به راستی نه وه نه که ن و نه توانن په یوه ندی بکه ن له گهل نه وشته نه د، شتیان لیوهر یگرن و مه بهستی خوټان یان پی بگه یه نن، به شپوه و جوړی ترجگه له وه ی باو له ناو ئیغه دا.

^۱ هه ندی نه فمرمون: نه مه قسه ی زمانی حاله، به لام له بهر نه وه ی خویندنه وه ی به م جوړه هاتوه: ﴿قُلْ بَلْ مَوْءَدٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَا تَعْلَمُ بِهِ نَفْسٌ﴾ ته فسرده که به گوږه ی نه و رایه ی که نه لی قسه ی هه زه تی هوه نه م خویندنه وه با شاز بیت، نه وه ی ته فسرده که به هیز نه کات.

^۲ هرچه نده شپوه که گشتی یه، به لام تایبه تی یه به شتومکه ی نه و کومله وه وکو له عیلمی ئوسولی فیه د باس کراوه، که ههست و عقل و بهیاری تایبه تی نه دات بق شتی گشتی.

فَأَصْبَحُوا لَا يَرَى إِلَّا مَسْكَنَهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٥﴾ وَلَقَدْ مَكَّنَّهُمْ فِيمَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَرًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَرُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقَرْيَةِ وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٧﴾

ئەم بوونەومرە چەندەها شتی نهینی تیا دایە، ئێمە هیچ ناگامان لی یان نی یە، هەر هیچ نهیی با ئەم هیژو وزانهی که بهرەبەرە بهرەمیان دەرئەکهوی، ئەمانەیی که لەمەوپیش به خەویش بەدل دا نەئەهاتن، با ئەمانە بکەین به بەلگەو دروشم به دەستمانەوه، بۆ ئەوهی له خۆمانەوه بریاری نهبوون و نهگونجاوی نەدەین بهسەر هەر شتی که دا که عەقلمان پر ناکات. کهواته باوەرمان وایه که ئەو بایهی خۆای گەرە رهوانهیی کرد بۆ عەزایی ئەو هۆزه زیندوو خاوهن هەست بوو بهو فهرمانهیی که پەرورەدگاری پیی سپێررابوو به ریکی بهجی هیئا، بهم جۆره ئەو بی باومرە سرکهشانهی بهرباد کرد، ﴿فَأَصْبَحُوا لَا يَرَى إِلَّا مَسْكَنَهُمْ﴾ بهجۆری وایان لی هاتبوو جگه له شوین و ماواکهیان هیچ شتی تر نهئەبینرا، خۆیان و مال و سامان و ولاخ و ئازەلیان هیچی نهما، بهس شوین و ماوا رووتهکه بیگەس و بی هیچ!! ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ﴾ نا بهو شیوهو بهو جۆره تۆله نهسینن له قەوم و گەله تاوانبارەکان، واته ئەو عەزاب و تۆله سهندنه رهوشتیکی دامەزراوه دەربارهی ئەوانهیی که بهرەرهکانی پیغهمبران و ئایینی خوایان کردبی، کهواته با سرکهشهکانی ئەم ئوممهته بترسن لهخۆیان و بگهڕینهوه لهو باره لارهیی که لهسهرینی، وهکو بهم فهرمودهش باش مهترسی نهخاته دلیان نهفهرموی: ﴿وَلَقَدْ مَكَّنَّهُمْ فِيمَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَرًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَرُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ بهراستی ئەوانهیی که ئەو بایه بهربادی کردن دەسلەلات دارمان کردبوون، به فراوانی ماوهمان دابوون له شتیکی نهوتۆدا که ئیوهمان دەسلەلات دار نهکردوو تیییدا، واته ئەو شتانهی که دابوومان بهوان لههۆی دەسلەلات و بهزی و سرکهوتن له دنیادا به ئیوهمان نهداوه، گوێچکه و چاوو دلمان پێدابوون، واته هۆی فام و تیگهیشتمنان پێدا بوون که تیفکرین و ریگهی راست بدهنه بهر، کهچی نه گوێچکهکانیان و نه چاوهکانیان و نه دلەکانیان سوودی هیچ شتیکیان پی

نهگه ياندن!! له كاتيك دا بهموى ئوموه كه بيريان نه نه كرده وه له نيشانه و بهلگه ناشكراكاني خوادا، دانيان پيادا نه نه نا، كهواته خوځيان شو شته گرنگانه يان له كار خستبوو، بهكاريان نه نه مينان له شتيك دا كه سودي راسته قينه ي ببيت بزيان، بهموى ئوموه دوو چاري شو عذابوون، شو عذابو كه گالته يان لي نه مات، به لاقرتي يوه په لپيان پي نه نايه وه: شو عذابو هاته سيريان، چوارده وري دان. كهواته له جي يه نه وانه بهو زورو دهسه لاتوه به با نه و يان به سهرهات نه بيت نه وانه ي بهر بهر كانيان له گه ل پيغه مېسر (ﷺ) كرد خراپتريان لي بكرى و بهر ياد بكرين، كه به ديمه ن عذاب دانيان ناساتره، هر چه نده بو خوا هيچ شتيك قورس و گران ني يه، هه موو شتيك وهك يك ناسانه.

نه بي هه موو خاوه ن فاميك له م جوړه نايه تانه وه په ندو ناموزگاري و مرگريت، هيچ كهس به هيچ زورو دهسه لات و به هيچ شتيك نه خه له تي و نه نازي و مه غرور نه بي، نه وه تا چه نده ما خاوه ن سامان و له شكرو هيژ هاتن، هيچ له وانه فريايان نه كهوت و سودي هيچي نه بو!!

ئينجا به كورتي بهر ياد بووني دانيشتواني دهرو بهري خوځيانان نه خاته پيش چاو، كه شوين و ماواكه يان ناسراو بوو لايان، وهكو عاد كه باس كرا، سه مود له حيجردا و سبا له يه مه نداو مه ديه ن و شاره كاني قهومي لوط كه له سمر ريگاي شام بوون، رانه بوون به لايان دا

كاتي نه چوون بو كاروان بهرو شام، نه فهرموي: ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُم مِّنَ الْقُرَىٰ وَصَرَفْنَا آلِهَتِكُمْ

لَعَلَّكُمْ يَرْجِعُونَ﴾ بهر استي له ناومان برد دانيشتواني شو شارو ولاتانه ي كه به چوارده ورتان دا بوو، چه ند جوړو شيوه يه كه دهليل و بهلگه روونه كاني خو مانمان نيشان دان، بهلكو به هو يانه وه بگه رينه وه، به لام نه گه پرانه وه، ئينجا ئيمه يش بهم جوړه بهر يادمان كردن، هه ريه كه به جوړه عذابو كه له پاش خوځيان بوون به دهنگ و باس، دانيشتواني مه كهكه شو دهنگ و باسانه يان بيستبوو، له م سهر و لهو سهر وه شوين و ماوايان نه بينن، نه وانه هه موو بت بهرست بوون، وهكو بت بهرسته كاني مه كهكه، به ئوميد ي نه وه كه له تهنگانه دا فريايان بكهون و بهرگري عذاب و ناره حه تي يان لي بكن. جا ليړه دا خواي گه وه سمرنجي مه كهك يي يه كان رانه كي شي بو نه مه ي كه شو گه له پيشو وانه بهو جوړه كه و تنه شو تهنگاو و عذابو تا بهر ياد بوون، كه چي بته كانيان هيچ سوو ديان پي نهگه ياندن!! كهواته با نه مانيش له وانه وه ته مي خوار بين كو تايي بين لهو باوهره بي جي و پړو پووجه ي كه وان له سهر ي،

فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً بَلْ صَلَّوْا عَنْهُمْ وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا

يَقْتُرُونَ ﴿٢٨﴾

نهمرموی: ﴿فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً﴾ دمی با ئهو بتانهی که ئهو گهل و قومانه بپاریان دابوون به پرستراوی خوین، جگه له خوا ئهیانپهرستن به ئومیدی ئهوی نزیکیان بخهنهوه له خواو تکارو لالهیان بۆ بکن لای خوا، دمی با ئهوانه فریای ئهو گهلانه بکهوتنایه و یارمتهی یان بدانیه و بهرگری ئهو عزابانهیان بکردایه، کهچی ئهوه بوو هیچ سوودیان نهبوو، یارمتهی یان نهدان!! ﴿بَلْ صَلَّوْا عَنْهُمْ﴾ نهک یارمتهی دان، بملکو لی یان ون بوون، همر نهیشیان ئهزانی له کوین!! چ جای دهست گرتن و یارمتهی دان ﴿وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَقْتُرُونَ﴾ ئهوهبوو درۆ زلهکهی ئهوان، ئهوهبوو که به ناحق و دهست ههلبهست ئهیان کرد. واته دانانی ئهو بتانه به پرستراوو باومر بهوه سهری لهو عزابه سهختانهوه دهرچوو، به ریسوایی و زهلیلی و سهرشۆپی یهوه، له دنیا دا بهرباد کران و بهرمو ئاگری نهبراهوی دۆزهخیش بهری کران، کهواته با قورهیش له هاوپی و وینهکانی خوینانهوه تهمی خوار بن و کوتایی بیفن لهو ناحقی یه کهوان لهسهری.

ئینجا له دوا دوایی سورهتهکه دا ئهچیتهوه سهر مهبهسته گرنگهکهی سورهتهکه، که بریتی یه له بههیزکردنی عهقیده و ئیمان و داپشتنی له دل و دهر وون دا، ئهویش به گپرا نهوهی بهسهرهات و قسهی کۆمهلی له جن که گوئی یان گرت له قورئان خویندنی پیغه مبر (ﷺ) به هوی ئهوهوه زۆر سهرسام بوون لهو وتاره نایابه، کاری لی کردن و ئیمانیان هینا و گهرا نهوه بۆ ناو قوممهکهیان، بانگی ئهوانیشیان کرد بۆ ئیمان هینان، بینگومان شتی وا زۆر گرنگه لهوانیه دلی ئاده میزاد بیدار بکاتهوه و بیخاته ئیش، چونکه ئادهمی باشت ئهبی ئیمان بینی بهم قورئانه که له بنهپهتهوه بۆ ئادهمی هاتوو، به تایبهتی قورهیش و گهلی عهره ب، که لهو کاته دا باومرینکی تایبهتی یان ههبووه به جن، به وینه: لهناویان دا باو بوو ئهگهر یهکیکیان به شهودا له چۆلی یهک دا بهمایهتهوه، ئهیوت: ﴿اعوذ بعظیم هذا

الوادي) يان «بسيد هذا الوادي»^۱ هەندىكىيان ھەر بە تەواۋى ئەيانپەرستىن!! دەى ئەوا خوا لەم قورئانەدا - كە سەرسام بوون، تىيدا، زۆربەيان ئەيانزانى كە راستە، ھەر عىنادو سەركەشى يان بەكارھىنا - ئيمان و گەردن كەچى ئەو كۆمەلە(جن) ھى پىنگەياندن لەگەل^۲ شايتەتى دانايان لەسەر ئەوھى كە پەيوھەندى ئەم قورئانە ھەيە بە تەوراتەوھو يەك سەرچاوەيان ھەيە، ھەروەھا ئەوانىش - وەكو قورئان - ئەم زەوى و ئاسمان و بوونەوھەريان ئەھىنايەوھە بە بەلگەو دەليل لەسەر دەسەلاتى خواى گەورە بەسەر زىندوو كەردنەوھەدا، كە ئەمان لەبەر نەفامى يان سەريان ئەكەردەوھە لەمەى كە زىندوو بوونەوھە شتىكى گونجاوو راستە.

وتارى ئەو كۆمەلە(جن) ە چەند شتىكى تىادايە، كە بنەپرەتە بۆ عەقىدەيەكى تەواو، ئەو شتەنەيش ئەمانەن:

- ۱- باوەر بە سەروش(وحى) خوا.
 - ۲- يەككىتى عەقىدە لە نىوان قورئان و تەورات دا.
 - ۳- دان نان بە راستى ئەوھى كە قورئان رىنمەوونى ئەكات.
 - ۴- باوەر بە رۆژى دوايى و چ كەردەوھەيك ئەبىتە ھۆى عەزاب و سزا.
 - ۵- دان نان و باوەر كەردن بە ھىزو دەسەلاتى خوا بەسەر ئەم دەروست كراوانەدا.
- پىش ئەوھى كە وتارى ئەو كۆمەلە بىنن و روونى بكەينەوھە، باش وايە كە ھەندى^۳ لە بابەت(جن) ھوھە بدوئىن، چونكە لە بابەت ئەم تىرەوھە راى ئادەمىزاد سى^۴ جۆرە:
- ۱- كۆمەلە^۵ باوەرپان پى^۶ ھەيە، بەلام زۆر زىادە رەوى ئەكەن لە شانايان دا، ئەم باوەرە لە كۆنەوھە ھەيە.
 - ب- كۆمەلە^۷ باوەرپان بە بوونيان نى يە، ھەروەھا ھەر شتى^۸ كە ھەستى پى^۹ ئەكەن.

^۱ پەنا ئەمىن بە گەورە سەركى ئەم شىرە لە ھەموو شەپو ناخۆشى يەك.

ت- كۆمەلى باومېرىيان پىنى ھەيە، بەم جۆرەي كە قورئان و ھەرمایشى پىنغەمبەر(ﷺ) باسى كىردوۋە بى زىادە كەم.

جا لىزەدا ئەم رايەي سى يەم روون ئەكەينەۋە بۇ ئەمەي ئەم بگىرى و جگە لەم زۇر پى بگىرى، لەدل دەرېگىرى. باومېرىيان ھەيە كە تىرەيە لە دروست كراۋانى خوا ھەيە و ناۋى(جن)، ھەركەس باومېرىيان بە بوۋنى ئەم تىرە ئەبى كافىر، لە ئايىنى خوا دەرئەچى، چونكە پىنچەۋانە و دىنى ھەرمایشى خوا و پىنغەمبەر(ﷺ) ئەم تىرە لە ئاگر دروست كراۋە - ۋەكو ئادەمىزاد لە خاك دروست كراۋە - شەيتان لەم تىرەيەيە، ئەوان ئادەمى ئەيىنن، بەلام ئادەمى ئەوان ئايىنى، ئەۋانىش ۋەك ئادەمىزاد چەند بەرە و تايغەيەكن و تواناي ژيانيان لەم زەۋى يەداۋ لە ئاسمانىش دا، تواناي كاركردنجان ھەيە لەدل و دەرۋون و ھەستى ئادەمى دا، ئەتۋانن دىنگى ئادەمى بېيىستىن، لە قەسيان تى ئەگەن. ئەم تىرەيەش ۋەكو ئادەمىزاد كافىر و مۇسلمانيان ھەيە، ئەم ئەندازە ھېچ گومانى تىدا نى يە، ئىتېر بى بەلگە و دەلىل ھېچى تىرى لى ئالئىن، ئەم ئەندازەيەش بەسەۋ لەمە زىاتىر پىۋىستمان نى يە، لە بابەت كات و شوۋىن و ھۆى ئەم روۋداۋەۋە چەند ھەرمودەيەك ھەن، لەئاۋ ھەموان دا ھەرمودەيەك ئەھمىنن كە زۇرتىر جىنگاي باومېرە، چونكە پىشەۋا ئەھمەدى كۆپى ھەنئەل لە مەسنەدى خۆى داۋ بەيھەقى لە كىتەبى(دلائل النبوة) داۋ بوخارى و مۇسلىم لە سەھىحى خۇيان دا ئەم ھەرمودەيان ھىئاۋە، كە ھەرىكە لە رىنگاي خۇيانەۋە ئەيىنە سەرى ئىيىن و ەبەس - خۇيان لى رازى بىت - ئەھمەمۇى: پىنغەمبەر(ﷺ) ئەۋ(جن) انەي نەدىۋە، قورئانى بەسەر ئەۋان و بۇ ئەۋان نەخۋىندوۋە، بەس ھەۋالەكە بەم جۆرەيە: پىنغەمبەر(ﷺ) لەگەل كۆمەلى لە يارەكانى لە ھەككەۋە دەرچوون، بە نيازى بازارى عكاظ، لەۋ كات و سەردەمەدا جن و شەياتىنى بەرگىرى كرابوون لە چوۋنى ئاسمان و ھەۋال زانىنى ئاسمان، بەھۆى ئەۋەۋە ھەۋالى بەرگىرى خۇيانيان بە تىرەۋ تايغەي خۇيان دا بلاۋ كىردەۋە، ئەيان وت: ھۆى ئەم بەرگىرى يە ئەمەيە روۋداۋىكى تازەيى ئەبى روى دابى، ھەلسن بېۋن كۆن و قوۋبىنى زەۋى بگىرىن، تەماشىا بگەن، ئايا چى بوۋى بە ھۆى ئەۋ بەرگىرى يە؟ لەۋ گەردشەيان دا - بە خواھىشى خوا - ئەۋ

کۆمەلە لە (توھامە) وە ھاتن و گوزەریان کرد بە (نەخلە) دا لەو کاتەدا پێغەمبەر (ﷺ) خەریکی
 پێش نویژی بە یانی بوو بۆ ھەندێ لە یارەکانی، لەو شوێنەدا کاتی کە دەنگی قورئان
 خوێندنی پێغەمبەریان بیست وەستان و وتیان: واللہ ئەمەیه بووئە ھۆی بەرگری!!، ئینجا
 گەرانیوە بۆ ناو قەوم و گەلەکەیان، وتیان: گوێمان لە خوێنراوەیەکی نایاب بوو، رێنموونی
 ئەکات بۆ رێگای راست، ئێمە ھەرگیز ھیچ کەس ناکەین بە ھاوێشی بۆ خوا، خوای
 گەرمیش وەحی کردە لای پێغەمبەر (ﷺ): ﴿قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا
 عَجَبًا ۝ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَمْ نُشْرِكْ بِرَبِّنَا أَحَدًا﴾ ئەوێ سروش کرابوو بۆلای وتاری ئەو (جن)
 یانە بوو، کەواتە مەبەست بەم ئایەتانە و ئایەتەکانی سورەتی ﴿الجن﴾ یەک رووداوە، وەکو
 رای بەھیزی زانایانیشی لەسەرە.

ئینجا بە جوانی ئەزانم کە ھەندێ بکۆلینەو لەگەڵ ئەوانە ی کە باوەریان بە بوونی (جن)
 نی یە: بێگومان ئەوێ باوەری بە خوا و قورئان ھەبێ شتی وا بەدلی دا گوزەر ناکات،
 چونکە لەگەڵ ئیمان و باوەرەکیدە کۆنابیتەو، کەواتە ئەوانە ی کە پێویستیان بە لیکۆلینەو
 ھەیه موسلمان نین، جا دەربارە ی ئەوانە ئەلێن: ھەندێ بیر بکەنەو، ھەروا قسە فری مەدن.
 ئایا بە چی بپاری نەبوونی (جن) ئەدن؟ ئایا ھەموو شتە نھینی یەکانی بوونەمرتەن بۆ
 دەرکەوت و ئینجا بۆتان ئاشکرا بوو کە جنۆکە نی یە؟! بیرێک بکەنەو لەم ھەموو شتە
 نھینی یانە ی کە لەم چەرخە تازانەدا دەرکەوتن، ئەگەر لەو ھەوینیش ھەرکەسی باسی
 ھەریەکەیان ی بکەدایە بە شیت دەرئەکرا!! ھیشتا ئێمە لە سەرەتای رێگە ی زانین و زانیاری
 داین، چەندەھا شتی گرنگ بە رێگاوە یە دەرکەوت کە ئێمە ھەر بە خەیاڵیشمان دا
 نەھاتوو. کەواتە ھەر ھیچ نەبێ (جن) دابنێن بە یەکی لەو شتە نھینی یانە، ھەر لە
 خۆتانەو بە دەم بپاری نەبوونیان مەدن، لام وایە ئەم تۆزە لیکۆلینەو بەسە بۆ ھەموو
 خاوەن ژیری یەک و بەرگری ئەکات لەوێ لە خۆیەو قسە فرێدا.

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُّنْذِرِينَ ﴿١٩﴾ قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

ئینجا با گوی بگرین بۆ ئەر رووداوه که قورئان بۆمان باس ئەفەرموی: ﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا﴾ ئەو پێغه مەبەر باسی ئەو کاتە بکە که کۆمەڵی (جن) یمان لادایە لای تو، تا گوی بگرین لە قورئان که ئەیخوینی، ئەمە شتێک نەبوو هەرواوەکو رێکەوت، - هەرچەند هیچ شتێک بە رێکەوت نی یە، هەموو بڕیارو خواھیشی خواوە لە ئەندازەیک دا که بۆ باریکی تر ناگونجی - بەلکو خوا ویستی که ئەو کۆمەڵە گوی بگرین لە قورئان خویندنی پێغه مەبەر (ﷺ) تا هەوڵی دواترین پەیامی خوا بزانن، وەکو لە پێشەو هەوڵی تەوراتیان زانی بوو، بڕیار وابوو که تاقمی لە تیرە (جن) ئیمان بینن و رزگار بین لەو ئاگرە ئامادە کراوە بۆ شەیتانەکانی جن و ئادەمی، لەبەر ئەوە خوا ئەو کۆمەڵە بە شوینەدا برد، ئینجا کاتی که گەیشتنە ئەو شوینە، ئامادە ئەو قورئان خویندنی بوون که پێغه مەبەر (ﷺ) ئەیخویند، هەندیکیان کوتیان بە هەندی تریان: بۆ دەنگ بن. چونکە شیرینی و نایابی یەکە یەست و دلی داگیر کردن. ﴿فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُّنْذِرِينَ﴾ ئینجا کاتی که دوایی پی هینرا، گەڕانەو بۆلای قەوم و گەلەکیان بە شیوەی ترسێنەری، ترساندنیان لە عەزابی خوا.

دل و دەروون که بە راستی ئیمانی تیا دا جیگیر بوو، خاوەنەکە ی ئەمینیته ئیش، پانی پیو ئەو بۆ تیکۆشان، لەبەر ئەوە ئەو کۆمەڵە بەختیارە خۆیان پی نەگیرا، گەڕانەو بۆ ناو گەلەکیان و ترساندنیان لەو باوەرو بارە ی که لەسەری بوون، بانگیان ئەکردن بۆ ئەو رێگا راستە ی که خۆیان کەوتنە سەری، ﴿قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ وتیان: قەوم و گەلەکەمان بە راستی ئیمە کتیبیکمان بیست هینرابوو خوارەو لە پاش موسا، بە جوړیک بوو رێک بوو لەگەڵ هەموو ئایین و کتیبەکانی پیش خۆی، بە راستی دانەنان. باسی ئینجیل و عیسا یان نەکرد، رەنگە لەبەر ئەوە بیت که ئینجیل وەکو بۆ بەمێزکردنی تەورات ھاتبی وابوو، چونکە شتیک ی وای تیا دا نەبوو که زیادبی لەو ی تەورات ھینای.

يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٠﴾ يَنْقُومَنَّا أَجِبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ، يَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ

ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ مِنْ عَذَابِ آلِيمٍ ﴿٣١﴾

﴿يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ كَتِيبِيكى وايه كه رينمونى نكات بۇ عمقيدە و يىرو

باومېرىكى راست و حق، بەرنامە و شەرىعتىكى رىك، بى گرى و لارى.

پاش ئەمەى بەر جۆرە قورئاننان پيشانى گەلەكەى خۇيان داو پى يان ناسىن گوتيان:

﴿يَنْقُومَنَّا أَجِبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ، يَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ مِنْ عَذَابِ آلِيمٍ﴾^١ ئەى گەل و

نەتەرەكەمان گوى رايەلى بىكەن بۇ ئەو كەسەى كە بانگ نكات بۇ لاي خواو باومېرى پى

بىنن، خوا ھەندى لە گوناھەكانتقان ئەسپىتەرە، ئەتانپارنىزى و پەناتان ئەدات لە سزاو

عەزابىكى ئىش و ئازار دەر. ئەو كۆمەلە بە بۆنەرەى ئىمانە راستەكەيانەرە ئەومەندە

تىگەيشتبون زانىيان كە ھىنانە خوارەرەى ئەم قورئانە بۇ سەر زەوى بانگ كردنە لەلايەن

خواو بۇ ھەركەسى لە تىرەى جن و ئالەمى كە ئەم بانگەوازەى پى بگات، ئەو كەسەى

لەلايەن خواو بانگ نكات پىغەمبەرە (ﷺ) ھەرەھا ئىمان و باومېريان ھىنا بە رۆزى دوايى،

زانىيان كە ئىمان و گوى رايەلى ھوى لىبوردنە لە گوناھو پەنادانە لە عەزابى خوا، لەبەر ئەو

بەر جۆرە مژەريان داو ھەرەشەيان كرد لە گەل و نەتەرەكەى خۇيان.

^١ لە ھەموو جىنگايەكى وادا دەرپارەى كافەر ئەفەرەمۆ: ﴿مَنْ ذُنُوبِكُمْ﴾ دەرپارەى موسلمان ئەفەرەمۆ: ﴿ذُنُوبِكُمْ﴾

ھەندى ئەفەرەمون وشەى ﴿مَنْ﴾ زىادەى و بۇ جىاوازى روتە لە وتاردا. بەلام راي بەھىز ئەو پە كە ئەو وشە بۇ

كە ياندنى ئەو پە كە ھەندى كە گوناھەكانيان ئەسپىتەرە بە ھوى ئىمانەكەيانەرە، ئەوانىش ئەو گوناھانەن كە مان

خان، بەلام مال بەندە بەسەريانەرە ھەر ئەمىنى. بەلام ئىماندارەكان كە تەو پە و گەرەنەرەى شەرى ئەكەن ئەبىت مال

خەلكى بدەنەرە لەبەر ئەو خوا لە ھەموو گوناھەكانيان خوش ئەبىت، لەبەر بەھىزى ئەم رايە تەفسىرە بە گوتەرەى ئەم

رايە كرد. زانىنى تەولوىش لاي خواپە.

وَمَنْ لَا يُحِبَّ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ
 ﴿٣٢﴾ أَوْلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَغَيِّ خَلْقَهُنَّ يَقْدِرْ عَلَى أَنْ يُغَيِّحَ الْمَوْتُ

(ثین و نیسحاق) ئه‌لی: لیره‌دا و تاری ئه‌و کۆمه‌له‌ دواپی هات، به‌لام رای به‌هیز نۆریه
 له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌م دوو ئایه‌ته‌ی تریش که‌ دیت له‌ و تاره‌که‌ی ئه‌وانه‌، دیمه‌نی
 ئایه‌ته‌کانیش و پیشان نه‌دات، به‌ تایبه‌تی ئه‌م ئایه‌ته‌: ﴿وَمَنْ لَا يُحِبَّ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ
 وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ هه‌رکه‌سی گوی‌رایه‌لی ناکات و ناچیت به‌ده‌م
 بانگه‌وازی بانگ که‌ری خواوه‌ ئه‌و که‌سه‌ له‌ خوا یاخی نابێ له‌ولات داو له‌ ده‌ستی هیزو
 توانای خوا ده‌رناچیت، ئه‌و که‌سه‌ جگه‌ له‌ خوا هیچ دۆست و یارمه‌تی ده‌رانی نی‌ یه‌ که‌
 فریای بکه‌ون و په‌نای به‌ده‌ن له‌ خوا، واته‌ هه‌موو کات هیزو توانای خوا چوار ده‌وری داوه‌،
 که‌واته‌ تۆله‌ی لی‌ نه‌سینی و هیچ هۆی رزگاری نی‌ یه‌ لی‌ ی. بیگومان ترساندنێ گه‌ل و
 نه‌ته‌وه‌که‌یان به‌م ئایه‌ته‌ ته‌واو نه‌بیت، چۆن له‌ پیشه‌وه‌ بانگی کردن بۆ ئیمان و گوی‌رایه‌لی،
 که‌واته‌ نه‌بی باسی ئه‌وه‌یان بۆ بکات که‌ گوی‌ رایه‌لی نه‌کردن پاشه‌روژێکی سامناکی هه‌یه‌،
 له‌به‌ر ئه‌وه‌ له‌ پیشه‌وه‌ گوتم: به‌ تایبه‌تی ئه‌م ئایه‌ته‌ نه‌بیت له‌و و تاره‌ بیت. هه‌روه‌ها ئه‌م
 ئایه‌تی دووه‌میش هه‌له‌نگه‌ری که‌ له‌و و تاره‌ بیت، بۆ به‌هیزکردنی ئامۆزگاری یه‌کان، به‌مه‌ی
 له‌به‌ر خۆیانوه‌ سه‌رسوپمانی ده‌ربه‌ر ده‌رباره‌ی ئه‌وانه‌ی که‌ گوی‌ رایه‌لی ناکه‌ن بۆ خوا،
 له‌به‌ر ئه‌وه‌ لایان وایه‌ لێرسینه‌وه‌ نی‌ یه‌، یان نه‌توانن خۆیان رزگار بکه‌ن له‌ تۆله‌و عه‌زایی
 خوا!! ﴿أَوْلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَغَيِّ خَلْقَهُنَّ يَقْدِرْ عَلَى أَنْ يُغَيِّحَ الْمَوْتُ﴾ ئایا
 ئه‌وانه‌ی که‌ گوی‌رایه‌لی ناکه‌ن و ئیمان ناهینن، ناترسن له‌ تۆله‌ی سه‌ختی خوا له‌ روژی
 دواپی دا؟! ئایا ئه‌وانه‌ نازانن که‌ خوایه‌کی ئه‌وتۆ که‌ ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه‌
 هیچ ماندوویش نه‌بووه‌، واته‌ تواناو ده‌سه‌لاتی خوا بی‌ سنووره‌، نابێتته‌وه‌و که‌م ناکات به‌
 دروست کردن و فراهه‌م هه‌ینان هه‌رگیزو هه‌تا هه‌تایه‌، ئایا ئه‌و خوایه‌ تواناو ده‌سه‌لاتی نی‌
 یه‌ به‌سه‌ر زیندوو کردنه‌وه‌ی مردووه‌کان دا!؟

بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٢﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ
وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣١﴾ فَأَصْبَرَ كَمَا صَبَرَأُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا
تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبِسُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ بَلَّغٌ فَمَهْلُ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ
الْفَاسِقُونَ ﴿٣٥﴾

وہ لامی نەم پرسیاره مەر ئەمە بێت: ﴿بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بملی دەسەلاتی ھەبە،
چونکہ بێگومان خوا توانا و دەسەلات دارە بەسەر ھەموو شتێک دا.
بە بۆنەی زیندوو کردنەوەو شێوەیەکی سامناکی ئەو رۆژە نیشان ئەدات لە دوو چاری
بێ باوەڕەکان دیت، لەو رۆژەدا ئیمان ئەمینن، بەلام ھیچ سوودی لی وەرناگرن، ئەفەرموی:
﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ﴾ لەو رۆژەدا ئەوانەکی کە لەم جیھانەدا کافر بوون و
باوەڕیان نەبوو بە عەزایی رۆژی دوایی، کە بە ناگری دۆزەخ ئەسوتینن بە تەشەرەو بۆ
سزادانی دەروونیان پێ یان ئەگوتری - لە لایەن خواوە - ئەم عەزایە راست نەبوو؟! واتە
ئەمە ئەو عەزایە کە لە دنیا دا باوەڕتان پێی نەبوو و لاقرتیتان لی ئەهات پێی ئایا ئەمە
راست نەبوو؟! ئەوانیش بەو ھەموو ئیش و ئازارەیانەو، بە شورەیی یەوہ ﴿قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا﴾
دەلین: بملی راست بووسویند بە پەروردگارمان، ئەمانە کە لەم جیھانەدا ئیمان و گوێ رایەلی یان
نییە و گالەتیان لی دی، لەوێ بەو جۆرە سویند لەسەری راستی ئەخۆن!! کەواتە چۆن بە
پرسیارە کە ریسواو بی ئابوو ئەکرین بۆ زیادە ریسوایی و تەشەر لێدان ﴿قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ ئەفەرموی: کەواتە بچێژن ئەو عەزایە بە ھۆی کوفرە کەتان لە دنیا دا.

پاش ئەوێ لەم سورەتەدا دەم درێژی و قسە ناردواکانی بی باوەڕەکان خزانە پیش
چاو، پاش ئەوێ پاشەرۆژی سەختی تاوانباران روون کرایەوہ. لەگەڵ پاشەرۆژی کامەرانی

و به ختم مری نهوانه ی که گوی رایهلن بۆ فرمانی خوا، پاش نهمانه له کوتایی سورته کهدا
 تهمنی پیغه مبر (ﷺ) نهکات که به نارام بیئت و سهبر بکات لهسر تاوانبارهکان، هیچ
 پهله یان لی نهکات، چونکه پاشمرۆژی بهد بهختی یان دیاریی کراوه، گه یشتنیان بهو
 پاشمرۆژی خویانه نزیکه ﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُوا الْعِزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَّهُمْ﴾^۱ کهواته نهی
 پیغه مبر نارامت بی و سهبر بکه لهسر سزادانی قوره ییش و بی باوه پرسی و دهم دریزی یان
 دهرباره ی خۆت و نهو نایینه ی که بۆت هیئان، سهبر بکه هه رچۆنی نهو پیغه مبرانه ی که
 پی یان نهگوتری ﴿اولوا العزم﴾ واته نهوانه دامه زراو و خۆگرو به نارامن سهبریان کرد
 لهسر سزاو بی شهرمی و ناله باری گهل و ئوممه تهکانیان، پهله مه که هاتنی تۆله و سزای
 خوا بۆ سر کافرهکانی قوره ییش، چونکه بیگومان نهو هه ره شه ی که خوا لی ی کردوون له
 کاتی دیاریی کراوی خۆی دا دیته جی.

نهمه تهمنی و نامۆزگاری خویا به بۆ پیغه مبره خۆشویسته که ی (ﷺ) به نارام گرتن و
 سهبر کردن، نهو پیغه مبره ی که له رینگای خواو به جی هیئانی نهو فرمانه ی که پی ی
 سپیرو بوو خۆی له هه موو شتی که داپنی، خۆی یه که تن و یه که بار کرد لهو رینگایه داو
 دوو چاری چهنده ها نازارو زهحمهت بوو تا رانه یه که منال و نهفامی لی هان درا به قسه ی
 ناشیرین و بهرد باران!! تا خوین بهسرو نهندامیدا هاته خواره وه، بی شهرمی و تاوانی نهو
 کافرا نه گه یشته نهو په پری پله، کرده وه ی ناره وایان گه یشته نهوه که سهری لهسوژده دا بوو

^۱ چه ند رایه که هیه له دیاریی کردنی مه بهست به ﴿اولوا العزم﴾ دا: ۱. مه بهست هه موو پیغه مبرانه. ۲. کهمه لی
 له پیغه مبران: نهوانه ی دوو چاری زیاده سزا بوون وه کو: نوح و ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئه یوب و داود... هتد. ۳. نهو
 کهمه لن که خاوه نی شه ریه تیگی سه ریه خۆن، به ناویانگه کانیا ن پینجن: نوح و ئیبراهیم و موساو عیسا و محمد -
 سه لامی خویان لی بیئت - ۴. مه بهست هه ر نهو پینچ که سه یه. نه م رایه به ناویانگ ترو به هیزتره، چونکه له سورته ی
 ﴿الاحزاب﴾ و ﴿الشوری﴾ دا نه م پینچه باس نهکات.

سېوان کړا بهسېرى دا!! که نه مه شتېکه به بیر لى کړدنهوى لهوانه یه دل بوهستى، نهو پېغه مېره(ﷺ) له گېل نهو دا خوا هېشتا بهو جوړه تېمى نکات، به نارام و پله نه کړدن و خوگرتن. بېگومان رېگا که یه کجار سهخت و پر زه حمت و تالى یه، نه م جوړه نایه تانه بهرنامه یه کی زور گرنگن بۇ نهو که سانه یی که نه یانه وى رېگای پېغه مېره(ﷺ) بدهنه بهر، بانگه وازه که یی نهو وه لأم نه دهنه وه و بلاوى نه که نه وه به ناو گېل و ولأندا.

نیجا دلنیا و دل نارامی نکات، نه فېرموى: ﴿كُلُّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَّا يَلْبِثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ﴾ نه م بى باوهرانه بېگومان دوو چارى نهو سزا نه بن که هېره شه ی پى کراوه لى یان، نهو روژه دا که نهو عذاب و سزا نه بیزن وایان به سېر دیت و هکو له م جیهانه دا نه مابنه وه جگه له ساتیک له روژى. واته نه وهنده سزا که یان سهخته، نه وهنده سېر لى شینا وى هه مو ژيانى نه م جیهانه یان زور به که م و کورت دیته پېش چاو، و هکو ساتیکى لى دیت له بهر بى نرخى و بى سودى و بى بهرهمى. ﴿بَلْعُ﴾ نه م ناموزگارى یه ی که کران به سه و هېچى تری ناوى، هه رکه س به م نه ندازه ته مى خوار نه بى به هېچى تر چاره سېر ناکرى. ﴿هَلْ يَهْلِيْهُنَّ اِلَّا الْقَوْمُ الْفٰسِقُوْنَ﴾ نیجا نایا که س به هېلاک دا نه برى و سزا نه درى جگه له م که سانه یی که له سنوورى نیمان و گوڼر ایه لى دهر نه چن؟ واته: نه وه ی پښوېست بیت له ته مى و ناموزگارى و راگه یان دن کراوه، هېچ به هانه یه بۇ که س نه ما وه ته وه، ته نیا نه وانه دوو چارى عذاب نه کړن که ته مى وهر ناگړن و گوڼى رایه لى ناکهن بۇ خوا.

۱ به چنډ جوړى ته فېسېر کړاوه ته وه: ۱. نه م قورخانه، یان نه م سورته به سه، نه مه جیاوازی یه کی وای نی یه له گېل ته فېسېر که دا. ۲. نه مه راگه یان دنه له لایه ن پېغه مېره وه(ﷺ). نهو ساتى دنیا پتگې شته پېش هاتنى عذاب، چنډ رای تریش هه یه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَلُهُمْ ﴿١﴾

سوره نسی (محمد)

مه دینه یی و ۲۸ نایه نه

بسم الله الرحمن الرحيم

نهم سوره ته مه دینه یی یه، ناوی تریشی هیه ﴿القتال﴾ واته جهنگ و کوشتار، نهم ناوه زور به جی یه، چونکه هه موو باسی سوره ته که بوئو مه به سته نه گهریتته وه و په یوه ندی پیوه هیه. لهبر نه وه له سره تادا به باسی کافر هکان و ئیماندار هکان دهست پی نه کات، به جوړی کافر هکان له که دار نه کات و ریزو پاکي و ریک و راستی ئیماندار هکان دهر نه خات، تا روون ببیتته وه که شپرو کوشتاری ئیماندار هکان له که ل نه وانه دا زور به جی و ره وایه، نه فهرموی: ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَلُهُمْ﴾ نهو که سانه ی که کافرن و بهرگری نایینی خویان کردو وه به رنگای خوادا نه رویشتون، نه وانه هر کرده ویه کی چاکیان هه بی لهم جیهاندا - وهکو دهست گرتن و یارمه تی دانی هه ژاران، یان هر چاکه یه کی تر - خوا لهو دنیا نهو کرده وانه ون نه کات له خاوه نه کانیان، هیچ سوودو بهر هه میکیان لی نابینن. واته به هو ی نهو تاوانه گهره ی که کردو یانه خوا قاریان لی نه گری و هیچ نرخ ی نادات به خیر و چاکه یان، تاوانه گهره که یان هه موو خیر و چاکه یه کیان نه سپریتته وه. خوی گهره له چهند نایه تی تردا بی نرخ ی خیر و چاکه ی کافرانی باس کردو وه، به جوړی روونی کردو وه ته وه که بو هیچ قسه و باس و لی کو لینه وه یه که دهست نادات، که واته پیویسته له سر هه موو ئیماندار ی که نهم مه به سته له دلیدا جیگیر بی، باوهری به میزی پی بی، هر که س پیچه وانه ی نه وه ی له دل دا بی کافر نه بی یان تاوانبار یکی زور گهره یه. جگه لهو نایه تانه یش هر که س عه قل و ژیری خوی بخاته کار نه بی باش دلنیا بی به مه ی که خیر و چاکه ی کافران لای خوا هیچ نرخ ی نی یه، له روژی دوا یی دا هیچ سوود ی که ناگه یه نی پی یان، چونکه که سی باوهری به خوا، یان به بهر نامه که ی نه بی، چون نه بی هیچ نرخ ی بی بو هیچ چاکه یه کی؟

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ

وَأَصْلَحَ بِالْقَوْلِ

نهوانه هر چاکه یك بكن و هكو رنكهوت و دمست ترازان وایه، ههمو کاتی نهو چاکه یان لی رووندات، چونکه پال پیوه نهری نی یه و لهسر بهرنامه یه نی یه. قورئان بهم جوړه بهتینه له یه کم جاروه هیرشی برده سر نهو کافرانه، ینجا له بهرامبر نهوانه و مرکه نه دات به نیمانداره کان و نه فرموی: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بِالْقَوْلِ﴾^۱ نهو کهسانه ی که نیمان و باوهریان هیناوه، به گویره ی نیمانه کیان کرده و چاکه کانیان به جی هیناوه، نیمانیان هیناوه بهو قورئانه ی که هینراوه ته خواره و بۆ سر محمد - که هر تنیا نیش حق و راسته و له لایه ن په رومردگاریانه و هاتووه بویان - نهو کهسانه خوی گه و ههمو تاوان و خراپه کانیان نه پویشی و نه سپرته و، حال و باریان چاک نه کات له هر دوو جیهان دا، نارام و ناشتی و ناسایش له دلیان دا فراهم دینی، که نه ویش خوشترین نیعمه تی نه جیهانه یه، چونکه ههمو خوشی و ناخوشی یه که نه گهریتوه بۆ دل و دهرونی، کاتی دل و دهرون باش بیت ههمو کاروباریکی باش نه بیت، هرکات خراپ بیت ههمو شتیکی خراپه، نه نیماندارانه له رژی دواپیش دا وان له به هشت دا.

^۱ وشه ی «آمنوا» له پيشه و نه نیمان به قورئانیش نه گرتوه، به لام به تاییه تی له هینانی نیمان به قورئان به دوايد چنه د شتیکی تیا به: ۱. ریزو قهری قورئان لای خوا. ۲. ته و نه بوون و و نه گرتی نیمان بی باوه و نیمان به قورئان، نیمان به قورئان نه سل و نه په ته. ۳. تاكو بیته هوی هینانی نه م رسته، سه ناکردنی قورئان به مه ی له م رسته یه دا هه به: ﴿وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ واته پاش هاتنه خواره و ی نیر هر تنیا قورئان حق و راسته، له لایه ن په رومردگاریانه و هاتووه.

ذَٰلِكَ يَأْنِ لِلَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ تَبْعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ

أَمْثَلُهُمْ

ئینجا خوای گموره تیمان نهگهیهنی لههوی ئهو ههپهشه سهخته له کافران و مرته دان به ئیمانداران، نهفهرموی: ﴿ذَٰلِكَ يَأْنِ لِلَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ نههوی که باس کرا دهربارهی ئهو دوو کۆمهله بههوی ئهوهویه: نهوانهی که کافر بوون شوینی شتی بهتال کەوتوون، نهوانهی که ئیمانیان هیناوه شوینی حق کەوتوون که له لایه ن پهروردگار یانهوه هاتوو. بهتال، بۆشه و ریشهی نهکوتاوه به لهشی بوون و بوونهورد، لهبر ئهوه ئهپروا و نامینی، ئهوهیش شوینی نهکوی و دهستی پێوه نهگری و پشتی پێوه نهبهستی نهبی ههر بپروا و نهمی، ههروهها ههر شتی بههوی بهتالهوه دهست کەوتبی بی نرخه و نامینی. بهلام حق دامهزراوه و ریشهی کوتاوه به ههموو گیان و لهشی بوونهورد، بنهپهته بۆ بوونهورو ههموو کاروباری بوونهور لهسر حق راوهستاوه، به هوی ئهوهوه نهمان و فهوتان بۆ حق نی یه، ههرکەس پشتی پێی ببهستی ههر ئهوه گرهو نهباتهوه، سرکهوتن و پاشهروژ بۆ ئهو ئهبنیت، ههر بهرهمێک لهحهقهوه پهیدا بێت ههر ئهوه جینگای ئومیده، کهواته زۆر بهجی و راسته شوین کەوتوو هکانی حق و بهتال بهو جوړه یان دهرباره بکړیت که سهرهتای سورهته که بوی باس کردین، ﴿كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ﴾^۱ نا بهو جوړه نایابه خوا حال و بهسه رها و پاشهروژی ئادهمیزاد - یان ئهو دوو کۆمهله - باس نهکات و روونی نهکاتهوه بۆیان. بینگومان حق شایانی سرکهوتنه، نهبی جینگیر ببی و جلهوی ژیان بگریته دهست له زهوی دا، مافی بهتالیش ئهویه که بپروا تیاچی، دیاره سرکهوتن و جینگیربوونی حق به سرکهوتن و جینگیربوونی شوین کەوتوو هکانی یهتی، نهمانی بهتالیش به نهمانی هیزی شوین کەوتوو هکانی یهتی، لهبر ئهوه ئهوا خوای خاوه ن رهم و بهزهیی فرمان نه دات به شکاندنی هیزی شوین کەوتوو هکانی بهتال له لایه ن ئیمانداره کانهوه،

^۱ ههندی ئهفهرمون: مه بهست له وشه ی «امثال» وینه و چیرۆکه کانیانه، واته خوا وینه و چیرۆکی کردهوهی کافران نههینیتهوه به شوین کەوتنی بهتال، نا ئومیدی و خهسارهت مه ندیان به ون کردنی ئهو کردهوانه، وینه و چیرۆکی کردهوهی ئیمانداران و گه یشتیان به ئامانج نههینیتهوه به شوین کەوتنی حق و سپینه وهی گونا هیان، مه بهسته که به ههروو بارا ناگه یی و هه ریه که. خوا خوی باش نه زانی.

نه فرموی: ﴿فَإِذَا لَيْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضْرَبَ الرِّقَابَ﴾ کهواته کاتی له جهنگ دا گیشتن بهوانه ی که کافرن بدن له گمردنیان و بیانکوژن. بت پرستهکانی نیوه دورگی عمره ب لهکاتی هاتنه خوارهوهی نهم سورهتدا دووبهش بوون:

ا- جهنگاوهر و کوشتارکر.

ب- ناشتی خواز و خاوهن پهیمان.

جهنگ و کوشتار لهگهل بهشی دووم دا قهدهغه بوو، لهبر نهوه - وهکو گوتمان مه بهست گیشتنه پیان لهکاتی جهنگ دا، فرمانه تنیا به کوشتنی جهنگ کران، فرمان دان به کوشتنی هر بت پرستی که بهردهست بکهوی له خاکی نیوه دورگدا - نهگر نیمانی نهینا - نهو فرمانه پاش هاتنه خوارهوهی سورهتی ﴿براءة﴾ دهرکرا.

درباره ی نهوانه ی که پهیمانیان لهگهل دا نهکراوه، یان پهیمانی داوه و ماوهی دیاری کرای بووبی، ماوهکه ی دواپی هاتبی، یان ماوهی دیاری نهکرابی بهلام چوار مانگ تیپېر بیت پاش هاتنه خوارهوهی سورهتی ﴿براءة﴾.

بهکورتی پاش دواپی هاتنی ماوهی دیاری کرای پهیمان، یان تیپېر بوونی چوار مانگ، نیت پاش نهوه فرمان درا که نیوه دورگه پاک بکړنهوه له بت پرست به کوشتنیان یان موسلمان بوونیان، نه مهیش لهبر نهویه نیوه دورگه خوا کردی به مهلبند و پایتهختی نایینی نیسلام، کهواته پیویسته پاک و خاوین بکړت له بت پرستی و بت پرستان. بنگومان هموو کات کوشتنیان له ریوه قهدهغه بووه، بهلکو پیویسته له پیشهوه بانگ بکړن بو موسلمان بوون، رینموونی بکړن، پاش نهوه نهگر همره بت پرست مانهوه، نهو کاته فرمان دراوه به کوشتنیان.

حَقَّ إِذَا اتَّخَذْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ فِيمَا مَنَّا بَعْدَ مَا فِدَاءٌ

مەبەست لەم فرمانە ئەوەیە کە کوفرو بەتال بەرگری بکری و بوەستینی، بۆ ئەمە ی ماوە ببی بۆ پەرەسەندنی و بلاو بوونەوی رووناکی حەق لە جیهان دا، کەواتە هەركات هیزی کوفرو بەتال شکینرا، بلیسە ی ناگریان کۆژایەو، بە جۆری توانای پەلامارو بەرگری یان نەمینی نیت کۆتایی نەهینری لی یان و پیوست نی یە بنەبەر بکری، وەکو روونیش نەبیتهو لەم فرمودەیدا: ﴿حَقَّ إِذَا اتَّخَذْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ﴾ بەدەن لە گەردنیان و بیان کۆژن هەتا کاتی کە زۆر زۆریان لی نەکوژن، بە جۆری هیزیان ئەشکی و توانای بەرگری یان نامینی، نیت ئەو کاتە دەست گیران بکەن بە دیلی، وریای یان بکەن لە راکردن، بەلام لە کاتیک دا دوژمن بەهیز بیست دەستگیر کردنیان بەرژووەندی نی یە، کەواتە مەبەست بەم نایەتەو نایەتی سورەتی ﴿الانفال﴾: ﴿مَا كَانَتْ لِيَنْيَ أَنْ يَكُونَ لَهُمْ أَسْرَى حَتَّى يَتَخِفَ فِي الْأَرْضِ﴾ هەر یەك شتە، ئەگەر چی زۆر لە زانیان لایان وایە جیاوازن، بەلام ئەم گومانە زۆر جیگای سەرسوڕمانە، چونکە زۆر ناشکرایە کە هیچ جیاوازی یان نی یە.

ئەم بێراری لەم نایەتەدا بەشیوەی گشتی بۆ هەموو کات و چەرخیکە ئەبی لە پێشەو هیزی دوژمن بشکینری، توانای پەلامارو بەرگری نەمینی، پاش ئەو دەستگیر بکری بە تاییەتی کاتی کە ژمارە ی موسلمانان کەم و ژمارە ی کافران زۆر بی بەرژووەندی نی یە لە بەدیل گرتن دا.

ئینجا بێراری خوا لە قورئان دا دەربارە ی دەستگیر کراوەکانی جەنگ ئەمە یە: ﴿وَمَا مَنَّا بَعْدَ رَمَّا فِدَاءً﴾ پاش دەستگیر کردنیان یان بەرەلایان بکەن بە خوڤایی و پیاوەتی و هیچی تر، یان لە بریتی شتیک دا نیت مال و سامان بیست یان کارو فرمانیک بیست کە سوود و بەرژووەندی گشتی تیندا بیست، یان بە گۆڕینەوی دیل لەگەل دوژمن دا.

لە قورئان دا دەربارە ی دەست گیر کراوەکانی جەنگ هەر ئەم دوو بارە هە یە، بەلام دووباری تریش هە یە لەلایەن پیغمبەرەو (ﷺ) بەکارهینراو:

۱- کردنیان بە بەندە، ئەمە زۆرجار بەکار هینراو.

۲- کوشتنیان، ئەمەش هەندی جار روی داو.

لهبرئەوه كۆپى زانايان بېرياريان لەسەر ھەريەكى لەم چوار بارە داوھ، كە پېشەواى
موسلمانان بۆى ھەيە بەكار ھيئەتى ھەركامىيان. بەلام ئەگەر بە جوانى ورد بېنەوھ
بەسەرھات و ھەوالى ھەريەكى لەوانەى كە كوژراون بۆمان روون ئەبىتەوھ كە كوشتنى
ھەريەكەيان ھۆيەكى تايبەتى ھەبووھ، وھكو كەردەوھى نالەباريان پېش ئەوھى بېن بۆ جەنگ
نەك لەبەر ھاتنيان بۆ جەنگ، كەواتە كوشتنى ديل شتيكى گشتى نى يە، بەلكو تايبەتى يە
بۆ يەكە يەكە، لەھەركات و چەرخيەك دا ئەم جۆرە كوشتنە روو بدات زۆر بەجىيە و جىگای
قەسەوباس نى يە، بۆ وئە وھكو كەسيك جاسووس بىت و دەستگىر بگريت لە جەنگ دا
ئەكوژيەت لەسەر جاسووسى يەكەى، نەك لەسەر جەنگ كردن و بەدیل گرتنى.

لەبابەت كەردنيانەوھ بە بەندە ئەلەين: شتيكى ئاشكرايە كە رژیمی بەندايەتى لە پېش
ئىسلام دا بۆر بووھ كە لە ھەموو ولاتيەك دا، لە پيسترين شيوھدا بى ئەوھى كەس بووبى
بېزاري دەرپرى بەرامبەرى، بەلام كە ئىسلام ھات ھەر لە سەرھاتوھ دەستى كرد بە بەرگى
ئەو ھەموو زولم و ئاپەوايى يە كە دەرپارەى بەندە ئەكرا، بۆ ھەلگرتنى ئەو رژیموھ بۆ ئازاد
كردنى بەندە چەند ھۆيەكى فەراھەم ھيئا، يەكى لەوانە تەرخان كردنى يەك لەسەر ھەشتى
ھەموو زەكات بەكار بھيئەرى بۆ ئەو مەبەستە.

ھەركەس ئەندازەيەك تيگەيشتن و شارەزايى بېى لە ئاييىنى پاكي ئىسلام دا بە لايەوھ
روونە كە ئىسلام دژى رژیمی بەندايەتى يە، بەلام لەگەل ئەوھيش دا بېريارى دەرئەكرد بە
قەدەغە كردنى بە تەواوى، چونكە جگە لە موسلمانەكان لەو كاتەدا كەس گوپرايەلى
نەئەكرد، كەواتە قەدەغە كردنى زۆر بى جى دەرئەچوو، چونكە ھيچ رەوا نى يە موسلمانان
دیلەكانى خۆيان ئازاد بگەن، بەلام دوژمنەكانيان موسلمانە ديلەكان بگەنە بەندە، لەبەرئەوھ
پيغەمبەر(ﷺ) لەھەندى كات دا بېريارى بەندەيى ئەدا بەسەر ديلەكان دا و ھەندى جاريش بە
خۆپايى بەرەلای ئەكردن و ھەندى جارى تريش لە بريى دا، كەواتە ھەركات دوژمنانى
ئىسلام وازيان ھيئا لە بەند كردنى ديلەكان، ئەو كاتە موسلمانەكانيش ھەر بەوھ رەفتار
ئەكەن كە قورئانەكەيان بە ريكى بېريارى لەسەر داوھ: ﴿يَا مَعْشَرَ بَنِي إِدْرَاسَ﴾ كە ئەمە بېريارىكە
بۆ ھەموو كات و چەرخ و گەل و ولاتيەك ريك و گونجاوھ ھەتا ھەتايە بېريارىكى ترى نى يە كە
جىگای بگريتەوھ، ئەوھى لەم ئايەتەدايە ئەوپەرى كەردەوھى ريك و راستە دەرپارەى ديلەكان،

جگه له‌وهش ئهو دووباره‌ی که له‌م ئایه‌ته‌دا نین هیچیان پیوست نه‌کراون، به‌لکو له‌گه‌ل ئه‌م دووباره‌یش دا سه‌روکی موسلمانان بۆی هه‌یه کام له‌و چوار باره که باسما‌ن کرد به به‌رژمونه‌دی نه‌زانی وا بکات. له‌وهش شتیکی ئاشکرایه هه‌رکات دژمنا‌ن کۆتایی یان هینا له کوشتنی دیل و کردنی به به‌نده، ئیسلام باشت‌ر قه‌مه‌غه‌یان نه‌کات، چونکه مه‌سه‌له‌ه‌تیا‌ن تیا نابینیت، بێجگه له‌وهش ره‌فتار کردن به قورئان پێش نه‌خری له هه‌موو شتیکی تر، قورئانی‌ش هه‌ر ئهو دوو باره‌یه که هه‌موو کات چاک و گونجاوه.

مه‌به‌ست له‌م لی‌کۆلینه‌وه ئه‌وه‌ی له‌پاش بیر کردنه‌وه و تی‌پوانینی ته‌واو له هه‌موو‌بارو رووی ئه‌م مه‌سه‌له‌یه و لی‌کدانه‌وه‌ی هه‌موو رووداوه‌کانی له پاش نه‌وانه هه‌موو ئاشکرا ئه‌بیت که ئه‌مه‌ی لی‌ره‌دا وتما‌ن شتی‌که له ئایینی پاکی ئیسلامه‌وه وه‌رگیراوه و رۆ‌حی ئه‌م شه‌ریعه‌ته ته‌نها ئه‌وه پێشان نه‌دات.

مه‌به‌ست ئه‌وه نی یه کوشتنی دیل و کردنی به به‌نده به یاسایه‌کی نه‌گۆ‌پاوی ئیسلامی نه‌زانین و به‌لامانه‌وه نا‌په‌وایه و نه‌مانه‌وی به هه‌ر جو‌ر بووه ئه‌و له‌که‌یه داشارین و په‌رده‌یه‌کی به‌هینین به‌سه‌ردا، چونکه بێ‌گومان ئه‌گه‌ر باوه‌رمان وابوایه که یاسایه‌کی هه‌میشه‌یی نه‌گۆ‌پاوه ئه‌بی به‌دی بیت، ئه‌و کاته به هه‌چ ره‌نگ سه‌رمان لی نه‌ئه‌کرده‌وه و گه‌ردن که‌چ ئه‌بووین بۆی، هه‌رچه‌نده نه‌گه‌یشتی‌نا‌نه له هۆ‌که‌ی، چونکه ره‌خنه گرتن و سه‌رکردنه‌وه له به‌یاری خواو پی‌غه‌مبه‌ر(ﷺ) ئه‌وپه‌ری نه‌قامی و نه‌زانی یه، بێجگه له‌وهش ره‌خنه گرتن و سه‌رکردنه‌وه له به‌یاری خواو پی‌غه‌مبه‌ر(ﷺ) له‌گه‌ل ئیما‌ن دا یه‌ک نا‌که‌ویت، خوا‌ی نه‌فه‌رموی: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُمْسِقٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ﴾^۱ و ﴿فَلَا وَرَيْكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾^۲ ئینجا شتی تر ماوه که لی‌کۆلینه‌وه‌ی پیوسته:

^۱ واته: خواو پی‌غه‌مبه‌ری خوا(ﷺ) هه‌رکات به‌یاری‌کیان دا رێ‌کا نی یه بۆ هه‌چ ئیما‌نداری‌ک، چ پیاو چ ئافه‌رت سه‌ر بکاته‌وه له‌و به‌یاره و ده‌ست بژنی تیا‌دا بکات. سو‌ره‌تی ﴿الأحزاب﴾.

^۲ واته: سو‌ند به په‌روه‌رگا‌رت ئیما‌ن و باوه‌ریان نی یه هه‌تا تر نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر نه‌که‌ن به هه‌که‌م له‌نتیوان خۆیان دا، له‌پاش ئه‌وه له دل و ده‌روونی خۆیان دا هه‌چ بێ‌زاری و دل ته‌نگی یه‌کیان ده‌ست نه‌که‌وی و هه‌ستی پێ نه‌که‌ن و گه‌ردن که‌چ و سه‌رشه‌پ بن بۆ به‌یاری فه‌رمانه‌که‌ی. سو‌ره‌تی ﴿النساء/۶۵﴾.

ئەم ئايەتەى كە پىئوھى خەرىكىن پىش ئايەتى ژمارە ۵ ى سورەتى ﴿براءة﴾ ھاتۆتە
 خوارەوھ: ﴿فَأَقْضُوا الشَّرَافِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَعْذَرُوهُمْ وَأَخْصِرُوهُمْ وَأَقْلَبُوا لَهُمْ كَلَّ مَرَصِدٍ فَإِنْ تَابُوا
 وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ﴾ ھەرەوھما پىش ئايەتى ۲۹ ى ھەمان سورەت:
 ﴿فَقِيلُوا الَّذِينَ لَا يُمْنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ
 الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ﴾ كەواتە ئەبى ئەم ئايەتەى پىئوھى
 خەرىكىن بىسپرىتەوھ بەم دوو ئايەتەى ﴿براءة﴾. چونكە ئايەتى ۵ وا پىشان ئەدات كە بت
 پەرستەكان ئەبى بكوژىن يان موسلمان بن، ئايەتى ۲۹ وا پىشان ئەدات كە ئەھلى كىتاب
 يان كوشتار يان جزیەدان يان موسلمان بوون، لەمەيشەوھ وا گومان ئەبى كە بپىرىارى بەرەلا
 كردنىان بەخۆپایى يان بە شت نەگونجاوھ.

دەربارەى ئەم دوو ئايەتە ئەلەین: ئايەتى ۵ تايبەتى يە بە بت پەرستەكانى نپوھ دورگەى
 ەمرەبەوھ، چونكە - وەكو باسماں كرد - نپوھ دورگەى ەمرەب مەلەبەندو پايتەخت بوو بە
 ئىسلام. پىئويستە پاك بکرىتەوھ لەوانەى دژى ئىسلامن. ئايەتى ۲۹ دژى ئەم ئايەتە نى يە.
 چونكە بپىرىارى جزیە بۆ ئەو لەشكرەيە كە تەسلىم ئەبى و كۆتايى ئەھىنى لە شەرو كوشتارو
 رازى ئەبى بەژيان لەژىر سايەى ئىسلام دا، ئەم ئايەتە دەربارەى ئەو دىلانەيە كە گىراون
 پىش تەسلىم بوون و كۆتايى ھىنان. بە كورتى پاش ھاتنە خوارەوھى سورەتى ﴿براءة﴾
 بت پەرستەكانى نپوھ دورگەى ەمرەب ئەبى يان موسلمان بن يان ئەبى بكوژىن، بت پەرست
 و ئەھلى كىتاب و كافرەكانى ولاتەكانى تر نەگەر جزیە بەدن وازيان لى ئەھىنىرى و
 پارىزگارى ھەموو مافىكىان نەكرى و دىلەكانيان پىش تەسلىم بوون و بپىرىارى جزیە
 پىشەوای موسلمانان ئەتوانى بە خۆپایى يان بە شت بەرەلایان بكات، پاش تەسلىم بوون و
 بپىرىارى جزیە شتەكە كۆتايى دىت بەو جزیە دانەو ھەموو بەرەلا نەكرىن. خواى گەرە
 فەرمانى دا بە جەنگ و كوشتارو بەدىل گرتنى كافرەكان،

حَتَّى تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَكِنْ لَبِئْلُوا بِبَعْضِكُمْ بَعْضٌ

﴿حَتَّى تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا﴾ ههتا جهنگ چهك و كههمسهى خوى دانهنى... واته نهم بربارانه بهجى نههينرين تا جهنگ دوايى ديت به نهمانى هينى نهم كافرانهى كه بهرگرى نايينى خوا نهكهن به جورىك جگه له موسلمان يان كافرىكى ناشتى خواز نيتر هيچ كهسيكى تر نامينيتموه، نهمه به وينهى نهمه كه نههمرموى: ﴿وَقَتْلُكُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ لِلَّهِ﴾^۱ دياره نهكهر وهزح واى لى بيت نهم كاته فرمان نادرى نه به كوشتن نه به ديل گرتنى هيچ كهس. خواى كهمره له فرمانى جهنگ و كوشتار بهسر نيمانداركمان دا هيچ پيوستى و دامواى يهكى نى به پييان، چونكه ناشكرايه كه خوى تواناى بهرباد كردنى دوژمنانى نايينهكهى ههيه، وهكو نهم گهل و نهتهوانهى بهرباد كرد كه قورئان باسيان نههمرموى. بهلام نهم فرمان و نهمكهى خسته سرشانى بهندهمكاني بۇ نهموى تاقبيان بكاتهوه به كافرهكان، كافرهكانيش بهمان، بۇ نهمهى ههميهكهيان شايانى پاداشت و تۆلهى خويان بين، نههمرموى: ﴿ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَكِنْ لَبِئْلُوا بِبَعْضِكُمْ بَعْضٌ﴾ كارو فرمان نهمويه كه گوترا، نهكهر خوا بيويستايه و همركات بيهوى تۆلهى لى نهسهندن، يان لى يان نهسينى بهدهستى تواناى خوى بى نهمهى بيخاته دهست نيوه، بهلام واى نهويست، واى نهكرد، بهلكو فرمانى دا به نيوه به جهنگ كردن، نهم نهمكهى خسته سرشانى نيوه، بۇ نهمهى ههنديكتان بهههنديكى ترقان تاقى بكاتهوه، واته: نيوه تاقى بكاتهوه به كافرهكان تا بگهن به ريزو پاداشتى كهمرهى خوتان، كاتى له تاقى كردنههمكهدا بهمرچوون، ههموها كافرهكانيش به نيوه تاقى بكاتهوه بۇ نهمهى ههندى له سزاو عزابيان پيشهكى بچيژن لهسر دهستى نيوه، بهلكو ههنديكيشيان كوتايى بينن و بگهريتموه بۇ لاي خوا.

نهم كافره سهركهشه ستهمكارانه كه له ههموو چهرخ و گهليك دا بهرگرى نايينى خوايان كردووه، خويان بهزل نيشان داوه له ناو خهلك دا، به ديمهنيش زۆرو دهسلات و سامان لهدهستى نهوان دا بووه، نهوانه ههموو هيچ نمونهيهكيان نى بهو چاو نادهن له چاو نهم زهوى يهدا كه لهسهرى نهژين، كه چهند كهمره و فراوانه، زهويش ههم هيچ نانوينى له چاو نهم ههمو خوړو نهستيزه و كۆمهلهى خوړى كهشكهشانهدا كه جگه له خواكس ماوه و

^۱ واته جهنگيان له گهلا بكن ههتاكس سزا نهدرى له پيى خوا، نايينى خوا بهرز نهبيتتهوه و گهردن كه چ نهمكرت بوى.

ئەندازە و ژمارەيان نازانى، كەواتە ئەر كۆمەلە بەدبەختە سەر لى تىكچووانە بە خۇيان و ھەموو شوپن كەوتۈرەكانيانە، بە ھەموو دانىشتۋانى سەر زەمبەشە، ھەموو ناگەنە رادەي گەردىك كە بەدەم ھەناسە ۋە ھەروا، بەلكو ھەر ھىچ نىرخىكيان نى يە لەبەردەم دەسلەت و تواناي بى سنوورى خوادا، جا ئەگەر خۇاي گەورە ئەر دوزمەن بى نىرخانە بە تواناي خۇي بەرياد نەكات و ھەرمان بەدات بە بەندە دۈستەكانى كوشتارىيان لەگەل بكن و لەناويان بەرن، كاتى ئەر ھەرمانە ئەدات خىرو چاكەي ئەر بۇ ئەر بەندە دۈستە گوى رايەلەنە دەيەويت چاكىيان روون بكا تەرە بۇ خەلكى و پەرۋەردەيان بكات و چەك و چەپەلى يان لى دورر بختەرە تا ۋەك ئالتوونى پالفتە كراويان لى بكات، ئەيەوى كىرەمەي گەورە و شىرىنيان بۇ ھەرەم بىنىت بۇ ئەمەي رىزو پاداشتى فراوان و نەپراۋەيان دەست بخت لە بەزەي بە زياد بىت. خۇاي گەورە ئەيەوى تاقىيان بكا تەرە، بەر تاقى كىرەنەوانە ھەموو ھىزو توانا و زەريان ئەكەويتە سۆز جۇش و پەرۋش لەپىناۋى ئەر بارە پاك و راستەي كە بى ئەر تواناي ژيانيان نى يە و ژيانيان ناۋى لە ژىر سايەي ئەرە نەبىت.

خۇاي گەورە ئەيەويت ئىماندارەكان پى بگەيەنى و پەرۋەردەيان بكات تا ھەموو ھىزو ئارەزوو خۇشەويستىيان بۇ زەمى و شتەكانى لە دلىان ھەرىچى لە پىناۋى رەزامەندى خوادا تا لە جىنگاي لاۋازى و بى ھىزى دا ھىزو توانايان پەيدا بى و ھەموو كەم و كوپى و ناتەواوييان تىرو تەواو بىت، ھەموو شتىكى دەخەل و پوچ لاچى و بىرو تا وايان لى دى خۇشەويستى خواو پىغەمبەرە تىكۋشان لە رىنگاي خوادا لەدل و ھەرونيان دا قورس ترو بەھىز ترو خۇشەويست تر ئەيە لە خۇشەويستى باوك و براۋ كەس و كارو ھۆزو گەل و مال و سامان و خاك و نىشتەمانيان، ئامانە ئەمەن بۇ قوربانى دان و فېداكارى بە ھەموو شتىك لەم جىھانەدا، چونكە ئىمانداران تا نەگەنە ئەر رادەو پەلە بەرزە خوا يارمەتى يان نادات، بەلكو جىنگاي ھەرەشەي سامناكى خاۋى، بە زالم دانەنرەن ۋەك ئەم ئايەتە بەرىكى روونى ئەكاتەرە: ﴿قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَبِئْتَرَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ رَضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾^۱ خۇاي گەورە ئەيەوى ئىماندارەكان رىك و پىك بكات

^۱ واتە: ئەي پىغەمبەر بى ئەگەر ئۆيە باوك و كوپو براۋەلەن و ھاۋسەرەكانتان و تىرە و ھۆزو ھەموو ئەمەل و سامانەي كە بە رەنجى شان ھەرەمەتان ھىناۋە و بازىگەن يەك كە مەترسى يەك كەوتەن و لەدەست چوونى ئەكەن و

به هوى تىكهوتن و بينىنى نهو هموو سزاو زهحهتهى كه دووچارى نهبن له تىكوشان دا به تاييهتى خهتهرو مهترسى گيان كه له كاتى جهنگ دا چاوهروان نهكرىت. بىگومان به تىكهوتن و بينىنى نهو جوړه شتانه مروؤ چالاك و بى باك نهبى، سامناكترين شت كه مردنه له پيش چاوى سووك و ناسان نهبيت، خوشهريست ترين شتومهكى نهو جيهانهى لا بى نرخ نهبيت، كهواته واى لى دى زال نهبى به هيچ شتىك ناخهلهتى، رام نهبيت لهسر فيداكارى رادىت، لهسر فيداكارى له پيناوى رهمانهدى خواداو له پيناوى روو كردنه خوادا به خاوينى و راستى كه نهوېش كانى هموو خيرو فېرو بهركهتيكه، هوى هموو كردهويهكى چاكه، هركات به گويزهى سروشتى نادمى دووچارى هر هلهيك بوو نهو فيداكارى يهى نهيسرېتموهو هموو چلك و چهپهلى يهكى لى دائهپنىت. بىگومان كوهملى نادمى و جيهان چاك نابى و نايهته سر بارى راست به بى بهرنامه و دهست، هيچ كهسيش شايانى نهو نى يه جلهوى ژيانى نادمى بگريته دهست، هيچ كهس نهو كارهى لى نايهت و تواناى بهجى مينانى نى يه جگه لهوانهى بهو جوړه پالفته نهكرين كه به هوى تىكوشانهوه لهپرى خوادا هموو چلك و چهپهلى يهكيان دوور خرابيتموه، كهواته نهو فرمانه كه خوا خستى يه سرشاني بهنده نيماندارهكان پيويسى يهكى ناچارى يه بو ژيانى نادمى و هموو جيهان.

نينجا لهپاش نهمانه هموو كه باس كران نهو فرمانهى كه خواى گهره داواى كردوه له بهنده نيماندارهكان نهبيت هوى پلهو پايهى بهرزو ريزو پاداشتى نهپراوى خوا بو همدى له بهندهكانى، به تاييهتى نهوانهى كه شهيد دهبن، هروها نهبيت هوى بوغزو نهفرين و سزاو تولهى سهخت و سامناكى نهپراوى خوا دهربارهى همدى تر له نادمى، نهوېش كه خوا فراهمى نهمينى بو هردوو تاقم به گويزهى ناسين و زانينى خوى كه بهندهكانى نهناسى، ناگادارى هموو نهينى و ناشكرايهكيانه، هر كهس و هر كام شايانى چى بى نيرادهو خواهيشى نهوى بو كردوه.

شوين و ماواكانتان كه دلتان پى خوشه و رازين پىيان، نهگر نهمانه هموو خوشهويست تره به لاتانهوه له خواو پيغهمېرو تىكوشان له ريكاى خوادا، نهو كاته راوهستن و چاوهروانى بكه ن هه تا خوا عه زابى خوى نهمينى، خوا رينمونى كوهملى زالمان ناكات و نايانخاته سر ريكا، واته نهگر نيوه بهوجوره بن زالمن، بهراستى حق واپه بهم نايهته هموو رهگ و دهمار بيته لهزوه هه ناسه توند بيت.

وَالَّذِينَ قُلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَلُهُمْ ﴿٦﴾ سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ﴿٥﴾ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا لَهُمْ

﴿٦﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ﴿٧﴾

جا به کهم جار پاشمرؤی نهوانه روون نهکاتمه که گیانی خوځیان بهخت نهکهن له ریځای خوادا، نهفرموی: ﴿وَالَّذِينَ قُلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَلُهُمْ﴾ نهو کهسانه ی که کوژراون له ریځای خوادا، خوا هرگیز کردهوهکانیان ون ناکات و نایفهوتینی، بهلکو نهیانهلقتمهوه و زور زیادیان نهکات، بهرهمهکانیان پی نهکات، به پیچهوانه ی کردهوه چاکهکانی نهوانه ی که کافرن و بهرگری نایینی خوا نهکهن، وهک له سهرهتای سورهتوه باس کرا. خوای گهوه له دوو سورهتی قورئان دا ﴿البقرة﴾ و ﴿آل عمران﴾ نهفرموی که شهیدان زیندوون، دیاره نهبی هموو نیمانداریک باوهپی ههبی بهو زیندوویی یه، نیتربا نئیمه لهم زهوی یه دا جوړی نهو زیندوویی یه مان نهدیبی و نهیناسین، نینجا وا لیړهش دا نهو زیندوویی یه نیشان نهکات بهمه ی که له پاش شهید بوونیان و گواستنوهیان له ژبانی جیهانهوه زیندوویی بهکیان هر بهرهوام نهبیت، پهره نه سینیت لهسر نهو ریځایه ی که لهسری بوون: ریځای گوږپرایه لی و هیدایهت و پاک و خاوینی و لی برانی راستی بو خوا، ﴿سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ﴾ نهوانه که له ریځای خوادا کوژراون خوای گهوه رینمونی یان نهکات، بهرهوام راگیریان نهکات، پهره یان پی نه سینتی لهسر نهو بارو حالی خوځیانه، کاروباریان باش نهکات: واته پاش شهید بوونیان خوا چاودیری و سهرپرشتیان نهکات به ریک و پیک کردنی کاروباریان و پاک و خاوین کردنی روحیان له هموو ژهنگ و چلکی هم زهوی یه، به جوړی ریک بن له گهل نهو کومه له بهرزه ی که سهرکهوتوون بو لایان: کومه لی بهنده و مه لانیکه نزیکهکان له خواوه. ﴿وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا لَهُمْ﴾ نهیانخاته نهو بهمهشته ی که بهلینی پیداون لهم

١ به چند جوړی تفسیر کړاوه توه، نهو جوړانه نایبهتی بهکیان نی په به شهیدانهوه، بهلام نهو شوینه و نهو نایهتیش که بهدوی دا بیت شوینی باس کردنی نهو شتانهن که خوا به شهیدانی ده بهخشی.

جیهانه‌دا، ئەو بەهەشتە‌ی که له کاتی شهید بوونیان دا پێ‌ی ناسیون و پیشانی داون. وەکو له چەند حەدیسێک دا ئەفەرموی: یەکی له‌وانه ئەمە‌یه که پیشەوا ئەحمەدی کوپێ حەنبەل له موسنە‌دا ئەفەرموی: پیغەمبەرمان (ﷺ) فەرمویەتی: شەش شت ئەدری به شهید، واتە تایبەتی یە پێ‌ی یانەوه:

۱- له‌کاتی رژیانی یەکه‌م دلۆپی خوینی دا هەموو گونا‌های ئەسپریتەوه.

۲- شوینی خۆ‌ی دا له بەهەشت دا ئەبینی.

۳- له بەهەشت دا حۆری (العین) ی پێ‌ی ئەدری.

۴- ترسی نابێ‌ له راجە‌کانی هەره گەرە.

۵- لەسزای قەبر ئەپارێزی.

۶- ئەرازی‌نریتەوه به خەشلی که پێ‌ی ئەوتری ﴿حِلَّةُ الْإِيمَانِ﴾.

خوا به کەرەمی خۆ‌ی بەشدارمان بکات.

پاش نیشاندانی ئەم هەموو پایە و پلەو ریزو نازە‌ی شهید، فرمان ئەدا به ئیعمانداران که خۆیان یەک تەن و یەک دل و یەک نیازو یەکبارو یەک روو بکەن بۆ خوا، پەلامار بە‌دن بۆ یارمەتی ئایین و بە‌نامه‌کە‌ی، بە‌لێنیان ئەداتی به یارمەتی خۆ‌ی زالیان بکات و سەریان بخات لەو جەنگ و خەباتانە‌ی که ئەیکەن بە‌رامبەر دوژمنانی خوا، ئەفەرموی: ﴿يَتَأَيَّأُ الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ نَصَرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُنِيبَتْ أَفْئَامُكُمْ﴾ ئە‌ی ئەو کەسانە‌ی که ئیعمانتان هێناوه ئەگەر ئێ‌وه یارمەتی خوا بە‌دن خوایش یارمەتی ئێ‌وه ئە‌دات، زالتان ئەکات بە‌سەر دوژمنانتان دا، بە‌هێزو دامە‌زراوتان ئەکات له بە‌ر‌بەرە‌کانی و تیکۆشان له‌گە‌ل کافرە‌کان دا، له بە‌جی هێنان و هە‌لسان به مافە گ‌رنگە‌کانی نێعمەتی ئیسلام بە‌سەرتانە‌وه. بێ‌گومان خۆ‌ی گەرە پێ‌ویستی

۱ وەکو له پیشە‌وه گوتم: ئەم ئایە‌تە‌یش به چەند جۆرێک تەفسیر کر‌ل‌وه: ۱. لەم دنیا‌دا باسی کردووه بۆیان، هەتا سۆزو شە‌وقیان بۆ‌ی پەیدا بوو، بە‌هزی ئە‌وه‌وه کردە‌وه‌یه‌کیان کرد هەتا پێ‌ی شایانی بە‌هەشت بوون. ۲. بۆ‌ی روون کرد‌ن‌وه به جۆرێک هەموو یەکی له‌وان شوینی خۆیان ئە‌ناسن. ۳. بۆ‌ن خۆشی کرد‌وه بۆیان. ۴. دیاریی کرد‌وه بۆیان به جۆرێک هە‌ریه‌که‌یان شوین و بە‌هەشتێکی جیاوازی هە‌یه. ئە‌مانە هەموو ئە‌گۆنجین، بە‌لام وەکو وت‌مان: ئە‌مانە تایبەتی نین به شهیدە‌وه، ئە‌وه‌ی تایبەتی یە به شهیدە‌وه ئە‌وه‌یه که حە‌دیسە‌که باسی فەرموو، کە‌واتە تەفسیری بە‌وه بک‌ری‌تە‌وه چاک‌تره. خوا با‌ش‌تر ئە‌زانێ.

به هیچ کس و هیچ شت نی یه، کهواته پیویسته بزاین مه‌به‌ست به یارم‌تی دانی خوا چی یه؟ خوی گهره مافی نه‌وی هه‌یه که به‌نده‌کانی دل و دهرونی بۆ پاک و خاوین بکه‌ن، روتی بکه‌ن بۆی له هه‌موو هاوبه‌شینک، چ هاوبه‌شی ناشکراو چ شاراوو نادیاریی، جگه له‌خوا هیچ کس و هیچ شتی تری تیا‌دا نه‌هیلن، مافی نه‌وی هه‌یه که خوشه‌ویست تر بیت لای به‌نده‌کانی له خویان و هه‌موو خوشه‌ویستیکیان، هه‌موو هه‌زو ئاره‌زوو کردارو ره‌فتارو په‌نهانی و ناشکراییی خویان بخه‌نه شوین فرمانی خواو ره‌زامه‌ندی خوا، جا هه‌رکات به‌نده‌کانی خوا به‌رامبه‌ر خویان به‌و جوړه بوون، ئه‌و مافانه‌یان به‌جی هینا، ئه‌و کاته یارم‌تی خویان داوه له دل و دهرونیان دا.

خوی گهره شریعت و به‌رنامه‌یه‌کی ناردووو بۆ ژیا‌نی به‌نده‌کانی له هه‌موو بارو رویه‌که‌وه، جا هه‌رکات به‌نده‌کانی خوا یارم‌تی ئه‌و شریعت و به‌رنامه‌یان دا، هه‌ول و تیکۆشان‌یان کرد بۆ گیرانی ئه‌و شریعت و به‌رنامه‌یه به حاکم و کاربه‌ده‌ست له هه‌موو کاروباری ژیا‌نیان دا، شوینی هیچ یه‌روبا‌وه‌ری تر نه‌که‌وتن، ئه‌و کاته یارم‌تی خویان داوه له واقعی ژیا‌نیان دا وه‌ک به‌و جوړه‌ی پێشه‌وه یارم‌تی ئه‌ده‌ن له دل و دهرونیان دا، مه‌به‌ست به یارم‌تی دانی خوا نه‌ویه، ئینجا پیویسته له‌سه‌رمان ئه‌ندازه‌یه بیر بکه‌ینه‌وه له فرموده‌کانی خوا، له پێشه‌وه فرموی: ﴿وَالَّذِينَ قِيلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لیره‌ش دا ئه‌فرموی: ﴿إِنْ نَصَرُوا اللَّهَ﴾ باش وردبینه‌وه تا بزاین تیکۆشان بۆ خوا کامه‌یه؟ شه‌مید کی یه؟ به‌لینی خوا بۆ کی یه؟ بینگومان له‌م فرمودانه‌وه روون نه‌بیته‌وه که هیچ تیکۆشان و مردن و کوژدان و یارم‌تی دانی بۆ خوا نی یه کاتی نه‌بی که ئه‌مانه له‌به‌ر خوا‌بن، هه‌ر له‌ریگای خوا‌دا بن، هه‌ر بۆ به‌رز کردنه‌وه‌ی ئایین و به‌رنامه‌ی خوا بن، هیچ شتیکی تریان نابێ تیکه‌ل بکړیت، ئه‌مه شتیکی روونه له‌م فرمودانه‌وه وه‌کو پێغه‌مبه‌ریش (ﷺ) روونی کردووه‌ته‌وه له چه‌ند فرموده‌یه‌کی دا، یه‌کی له‌وانه ئه‌مه‌یه له ئه‌بو موسای ئه‌شعری یه‌وه، ئه‌فرموی: ^۱ پرسیار کرا له پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌رباره‌ی پیاوێک که جه‌نگ بکات له‌به‌ر چالاکی و ئازایی، پیاوێک له‌به‌ر

^۱ بوخاری و موسلیم و ئه‌بو داود و تیرمزی و نه‌سائی گێڕاویانه‌ته‌وه.

غیرت و حمیعت، پیاویک لہبر خو دہر خستن و شورعت، ئەمانە کامیان بۆ خواہو لە
 رینگای خوادایە، ئەویش لە وەلام دا ئەفرموی: ھەرکەس جەنگ بکات ھەر لہبر ئەمە ی کە
 تەنھا وشە ی خوا - واتە ئایینی - بەرزتر بێ بەسەر ھەموو شتێک دا، تەنھا ئەو جەنگە لە
 رینگای خوادایە و بەس. کەواتە بەلێنی خوا تەنھا بۆ ئەو کەسە یە، ھەر جەنگ و تیکۆشانێک
 بکریت بۆ ھەر مەبەستیەک، بە ھەر ناویکی ترەوہ بکریت لەژێر ھەر ئالایەکی تردا بکریت،
 ھیچیان بۆ خوا نی یە و بەلێنی خوا بۆ جەنگاوەرەکان نی یە.

وشە ی شەھید زۆر بەنرخ و گەورە یە، دروست نی یە و ناڕەوا یە بەکار بەئینری بۆ کەسی
 نەبی کە گیانی خو ی بەخت کردبێ تەنھا لہبر خواو لە رینگای خوادا و بەناوی خواوہ و بۆ
 بەرزکردنەو ی وشە و بەرنامە و ئایینی خوا، ئیتر جگە لەوہ مەبەستیکی تر نی یە بەو وشە
 پیروژە لای خواو پیغەمبەری خوا (ﷺ) با ھەموو موسلمانێ ئەمە بزانی و لە دلی دا جیگیر
 ببێ و باوہری بەھیزی پی بینی، تا بە پیچەوانە ی فرمانی خواو پیغەمبەر (ﷺ)
 نەجولیتەوہ، بە تایبەتی ئەوانە ی ئەیانەو ی بانگەوازی پیغەمبەر (ﷺ) بسیننەوہ و خەلک بانگ
 بکەن بۆ رینگای خوا، ئەمانە پنیوستە ھەمووکات ئەو مەبەستە لە پیش چاوی خو یان
 لانەبن، تاکو ئەو کارە گرنگە ی کە پیوہ ی خەریکن پاکو خاوین بێ و ھیچ مەبەستیکی تر ی
 تیکەل نەبیت، بە ھیچ ناویکی ترەوہ نەبیت، لەژێر ھیچ ئالایەکی تردا نەبیت، بەلکو وەکو
 پیغەمبەر و یارەکانی ھەر بۆ خوا بیٹ و بەناوی خواوہ و لەژێر ئالای ئایینی خوادا، چونکە
 بەوجۆرە نەبیت خوا نایەو یٹ و یارمەتی نادات.

وشە ی شەھید لە ئیسلام دا بەکار ھینراوہ بۆ چەند تاقمێکی تر لە موسلمانان لەوانە:
 موسلمانێک کە لەسەر مال و ناموسی کوژرا بیٹ، یان موسلمانێک بە سووتان یان خنکان یان
 لەلایەن زالمیکەوہ بە ناحق کوژرا بیٹ، یان بە ھەندی نەخۆشی مردبێ کە لە کتیبە
 ھەدیسەکان دا باس کراوہ. بەلام ئەمانە شەھیدی راستەقینەن، بەلکو خوا ی خاوەن لوفت و
 بەزەیی لوتفیان لەگەل ئەکات، زیادە پاداشتیان ئەکاتەوہ، قەرەبووی ئەو بەسەرھاتە سەختە یان
 بۆ ئەکاتەوہ، بە وینە ی شەھیدی راستەقینە لە خەلک جیا یان ئەکاتەوہ، پلەو پایە یان بەرز
 ئەکاتەوہ لە رۆژی دوایی دا لە ھاو دەم و وینە ی خو یان کە ئەو بەسەرھاتە یان نەبووبی.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَّلَهُمْ وَاَصْلَ اَعْمَلَهُمْ ﴿٨﴾ ذَلِكَ يَأْتِيهِمْ كَرِهًا مَّا اَنْزَلَ اللَّهُ فَاحْطَطْ اَعْمَلَهُمْ ﴿٩﴾

﴿اَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾

نهمه مهرج و بهائینی خوا بؤ ئیمانداران، ئینجا دیته سهر کافرهکان و نه فرموی: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَّلَهُمْ وَاَصْلَ اَعْمَلَهُمْ﴾ نهوانه ی که کافرن، بهرگری ئایینی خا نهکن، نهوانه وهک پهستی و دانه مزرای و هه لخلیسکانیان بووبی، واته خوی گهوره بریاری نهوانه ی بهسردا داو، هه مو کرده وه چاکه کانیشیان ون نهکات لی یان، به جورئ هیچ سوودو بهرهمیکی نابئ بؤیان به پیچهوانه ی ئیماندارهکان وهکو باس کرا. ﴿ذَلِكَ يَأْتِيهِمْ كَرِهًا مَّا اَنْزَلَ اللَّهُ﴾ نهوه ی که خوا دهرباره ی نهو کافرانه ی نهکات بههوی نهوهویه که رقیان لهو ئایین و بهرنامهیه که خوا هیناویهتی یه خواره وه، بیزاری و پی ناخوشی دلیان هیه دهرباره ی واته دل و دهرونیان بهو جوریه دهرباره ی نهو ئایین و بهرنامه ی که خوا ناردی بؤ گروی ئاده می، بههوی نهوه وه کوئایی ناهینن له کوفرو سهرکهشی و بهرگری و بهرهمهکانئ لهگهل ئایینی خواو پیغه مبهری خوادا، ئینجا خوایش بهو جوره قارو غزه بیان لی نهگری ﴿فَاَحْطَطْ اَعْمَلَهُمْ﴾ بههوی نهوه وه خوا هه مو کرده وه چاکه کانیانئ بهتال کرده وه بی سهرو شوئن نهوه ی بردن و هیچ سوودو بهرهمیکیان نابئ بؤیان. بیگومان گهوره ترین و بهنرخترین چاکه و نیعمهتی خوا بهسهر ئاده می یه وه ئهم شریعت و بهرنامهیه، که پهیرهوی کردنی هوی کامهرانی و ئارامی ههردو جیهانه، نهمه شتیک نی یه که به دهمپو گوتره کاری، یان بهشینوه ی لایهنگیری بگوترئ. بهلکو نهوه هه مو بیرو باوهرو یاساو رژیمهکی ناشکرایه و

۱. وشه ی ﴿احبط﴾ نیش و قورسی نذر له دلی نهو هه ره شه لی کراوانه دا که تی نهگن له مانا نهسلئ یهکی، چونکه ﴿حبوط﴾ له زمانی عه ره ب دا بریتی یه له ئاوسان و باکرنی سکی حه یوانئ که گیاهکی ژه هرداری خواربئ، نهو کاته سکی با نهکات ههتا نهتقی، به گویره ی ریژمانی عیلمی بهلاغه به سوو جئر ئیستیعاره ی تبادا نهکری: ۱. ته شیبهی کرده وه کانیان نهکات بهو گیانله بهره ی که نهو خواربنه خراپه ی خواربئ و بای کربئ تا ته قیبئ. نهمه پی ی نهگوترئ (ئیسیتعاره ی مهکینه). ۲. (ئیسیتعاره ی ته به عیه ی موسه په حه یه) بهمه رکام بگری کاری گرنگی کردوه له دلی نهوانه ی که لی تیگه یشتون.

وا به پېش چاره‌وه، نه‌گړ هه‌موو ئاده‌می له‌م جېهانه‌دا کړ بېټه‌وه و بکولیته‌وه لی یان، له روی ژیری یوه ناتوانی ره‌خنه‌یه بدوژیته‌وه، ناتوانی وینه‌ی بهینی.

زیاد له‌میش هم به‌نامه‌گوره‌یه چهند جاری‌تاقی کرایه‌وه له واقعی ژبان دا به‌دی هینراو دهرکه‌وت که تمه‌یا شو ریکه له‌گه‌ل سروش‌ت داو چاره‌سری هه‌موو گری و قورتی ژبان نه‌کات، تمه‌یا شو ماف هه‌موو خاوه‌ن مافی‌ک نه‌دات. هم نیعمه‌ت و خه‌لاته‌گوره‌ی خوا به‌م جوړه‌هات بو گړی ئاده‌می له‌گه‌ل نه‌وه‌دا له هه‌موو چرخ و چینیک دا زړو زه‌به‌نده له جینشینه‌کانی یه‌کم چین که هم نایه‌ته‌یان دهریاره‌هاته خواره‌وه: شو به‌دبه‌ختانه به ناشکرا - نه‌گړ به ده‌میش نه‌لین - له‌ناو چاریان دا بیژاری و رق و کینه‌یان هه‌ست پی نه‌کړی دهریاره‌ی هم شم‌ریعت و به‌نامه‌ی خوا، چونکه پیچه‌وانه‌ی شو یرو باوه‌ره لاره‌یه که ده‌قیان پیوه گرتوه، یه‌ک ناکه‌وی له‌گه‌ل شو شتانه‌ی که دل و دهرونی ناسازو نه‌خوشی شوان نه‌یانه‌وی، نه‌فامی و خراپه‌یان له رانه‌یه‌ک دایه له‌وانه‌ن به‌ناو بردنی نیسلام دانه‌چله‌کین وه‌کو هه‌والیکی ناخوشی سامناک بییستن، یان شتیکی ناهه‌موار روویان تی بکات، خو‌یان نه‌پارینن له بییستنی ناوه‌کیشی!!

نینجا به‌گویره‌ی باوی قورئان هه‌رناو به‌ناویک سهرنج رانه‌کیشی بولای گه‌له پیش‌ووهمکان و پاشه‌روژی سه‌خت و سامناکی تاوانباره‌کانیان، نه‌فهرموئ: ﴿فَلَمْ يَبْرُوا فِي الْأَرْضِ يَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ نایا نه‌وانه به‌زه‌وی دا نه‌گه‌راون و به ولات دا هاتوچویان نه‌کردوه تا تماشا بکه‌ن و ببینن که پاشه‌روژی سه‌ختی شو گه‌له تاوانبارانه‌ی پېش نه‌مان چوون بوو؟ خوی گه‌وره سزای سه‌ختی دا به‌سهریان داو دانی به‌سهریه‌ک دا به خو‌یان و هه‌رچیان هه‌بوو به‌ریادی کردن و له‌ریشه‌ی هینان، واته شو بت په‌رستانه که باوه‌ریان نی یه به پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) نه‌وه به راست نازانن که گه‌راون به ولات داو جینگاو شوینی ویران بووی گه‌له پیش‌ووهمکانی خو‌یانیان بینیه، وه‌کو عادو سه‌مود و حیجر که نه‌مانه له‌سهر ریگا‌کانیان بوون کاتی نه‌چوون بو‌بازرگانی، به‌ناوبانگ بوو که نه‌وانه هه‌موو - وه‌کو نه‌مان - دژی پیغه‌مبه‌ره‌کانیان بوون و به‌رگری نایینی خویان نه‌کرد. خوایش نه‌وه‌ی به‌سهر هینان که به‌سهری هینان، که‌واته با ته‌می بن له‌و گه‌لانه‌وه، کو‌تایی بینن له سهرکه‌شی و که‌له‌ره‌قی، نه‌گړ نا وینه‌ی نه‌وانیان به‌سهر دی،

وَالْكَافِرِينَ أَتُّلَّهِمَا ﴿١٠﴾ ذَلِكَ يَأْتِي اللَّهُ مَوْلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ ﴿١١﴾

وہکو ئەفەرموی: ﴿وَالْكَافِرِينَ أَتُّلَّهِمَا﴾^۱ بۆ ئەم کافرانە ھەبە چەند وێنەی ئەو سزاو کردەوانەیی کە دەربارەی تاوانبارانی گەلە پیشووەکان کرا. خوای گەورە باوی ھەروا بوو، پاشەرۆژی سەخت و بەدبەختی دووچاری دوژمنانی ئایین و پیغەمبەرەکانی کردوو، پاشەرۆژی خوشی و کامەرانی داوہ بە دۆستەکانی خۆی، ئەوہی کردوو بە یاساو رێبازیکی گشتی، وەکو لە چەند شوێنیک دا قورئان بۆمان باس ئەکات و لێرەیش دا ئەیگەینەن بۆم فەرمودەبە: ﴿ذَلِكَ يَأْتِي اللَّهُ مَوْلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ﴾ ئەوہی کە زانرا لە بەریاد کردنی دوژمنەکانی پیغەمبەران، یارمەتی دان و رزگار کردنی شوێن کەوتووہەکانی ئایینی خواو پیغەمبەرەکانی، ئەوہ ھەمووی بەھۆی ئەوہی کە خوا یارمەتی دەری کەسانیکە بپوایان ھیناوە، بۆی بپرواکان ھێچ یارمەتی دەریکیان نی یە، ھەرکەسێک خوا یارمەتی دەری ببی پاشەرۆژی سەرکەوتن و کامەرانی مسۆگەر بوو، تەنیا ئەو یارمەتی یە بەسە بۆ ھەردوو جیھان، پێویستی بە ھێچی تر نی یە، ھەر بەلاو ناخۆشی یەک بێتە رێگای ئەوہ ھەمووی تاقی کردنەوہیەو خێرو خوشی بە دواوہیە، لەو بارەکە ی ترەوہ ھەرکەس خوا یارمەتی دەری نەبێت ھێچ کەسی نی یە بپوانی یارمەتی بدات، ئەگەر ھەموو ئادەمی و جن قۆلی بگرن بۆ سوودە ئەبۆ ھەر بکەوی، ئەگەر ھەموو ھۆی پارێزگاری بۆ فەرھەم ھاتبی ئەبۆ ھەر لەناو بجی، ئەمە شتیکە ھەروا بوو و ھەروا ھاتوو و ھەروایش ئەبۆ، ئیتر زۆر پی چووبی، یان کەم، یان زۆری پی بجی یان کەم!! ھەر ھیزو توانا و سەرکەوتنی، یان ھەر زال

^۱ شوێنە کە شوێنی راناو، واتە ﴿ولہم﴾ لەباتی ﴿والکافرین﴾ بەلام بەم جۆرە ی ئیستا لەکەداریان ئەکات بە پێستری
لەکە کە بریتی یە لە کوفر.

بوون و مؤلت دانئ که ئه‌بیینرئ به دۆژمنه‌کانی خواوه شتیکی کاتی یه و دامه‌زراو نی یه،
 به‌لکو دیمه‌ن و قه‌باره‌یه‌کی رووته، جینگای دلخۆشی و دل پیوه به‌ستن نی یه، چونکه
 ماوه‌که‌ی که‌مه و ویست و خوایشی خیری خۆی له‌گه‌ل دا نی یه، به‌لکو ئه‌بیته هۆی
 به‌دبه‌ختی و بی به‌شی رۆژی دوا‌یی، له‌م جیهانه‌یش دا ئه‌بیته هۆی بی ئارامی و سزای دل و
 ده‌روون، وه‌کو ئه‌فه‌رموی له‌ سوره‌تی ﴿التوبة﴾ دا: ﴿لَا تُجِیْکَ اٰمٰلُهُمْ وَلَا اَوْلٰدُهُمْ اِنَّمَا یُرِیْدُ اللّٰهُ
 لِعٰذِبِهِمْ بِهَا فِی الْحَیٰوةِ الدُّنْیَا وَتَرْهَقْ اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ کٰفِرُوْنَ﴾^۱ ئه‌م جوړه شتانه ئه‌ زمانی زانایانی
 شه‌ریعت دا پئ یان ئه‌گوترئ ﴿استدراج﴾ دۆژمنانی خوا به‌هۆی ده‌سه‌لات و سامان و
 سه‌رکه‌وتنیه‌وه دل دامه‌زراو ئه‌بن له‌سه‌ر ئه‌و بارو ریگا لاره‌ی که داویانه‌ته به‌ر تا سه‌ریان
 له‌ غه‌زه‌ب و عه‌زابی نه‌ب‌راوه‌ی خواوه ده‌رئه‌کات. هه‌رک‌ه‌س باوه‌پ‌ری رێک و به‌هیزی هه‌یه ئه‌بی
 دُنیا بیئ، چونکه به‌ چاویکی قورئانی ته‌ماشای هه‌موو شت ئه‌کات، به‌ ته‌رازووی رێک و
 راستی قورئان به‌راوردی هه‌موو شت ئه‌کات، که‌واته نرخ نادات به‌هه‌ر شتیک که لای خوا
 نرخ‌ی نه‌بی، هه‌رک‌ه‌س باوه‌پ‌ری رێک و به‌هیزی نی یه، به‌چاوی نابینای هه‌واو نه‌فسی خۆی
 سه‌رنجی هه‌موو شت ئه‌دات، به‌ ته‌رازووی عه‌قلی لارو سئ سووچی خۆی شت به‌راورد
 ئه‌کات، ئه‌وه بپ‌وا چی ئه‌کات بی‌کات، ئه‌و که‌سه ئه‌بی به‌ مه‌راقه‌وه بژی و به‌ مه‌راقه‌وه
 سه‌رنجیه‌وه. ئینجا خۆی گه‌وره به‌ کورتی به‌شی ئه‌و ئه‌و دوو کۆمه‌له دیاریی ئه‌کات:
 کۆمه‌لی ئیمانداران و کۆمه‌لی کافران، با ئیمه‌ش تی‌فک‌رین و به‌راوردیان بکه‌ین،

^۱ واته: با مال و سامان و نه‌وه‌ی ئه‌و کافرا‌نه سه‌رسامت نه‌کات، چونکه خوا مه‌به‌ستی هه‌ر ئه‌وه‌یه سزایان بدات به‌و
 شتانه له‌م ژیا‌نی دنیا‌دا، ئه‌یه‌وئ گیانیان به‌ کافری ده‌رپ‌چئ، چونکه ئه‌و مال و سامانه ئه‌بیته هۆی بی ئارامی، به‌و
 باره‌ی که له‌سه‌ریه‌تی و کۆتایی ناهینئ تا به‌ کافری له‌ دنیا ده‌رئه‌چئ به‌ره‌و دۆزه‌خی نه‌ب‌راوه.

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
يَسْمَعُونَ وَاكْلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَشْوَى لَهُمْ ﴿١٢﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ
قَرْيِكَ الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٣﴾ أَفَنْ كَانَ عَلَى بَيْتِهِ مِنْ رَبِّهِ كَذِبٌ زَيْنَ لَهُ
سُوءَ عَمَلِهِ وَالْبُعُودُ أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٤﴾

نه فرمودی: إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَسْمَعُونَ
وَاكْلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَشْوَى لَهُمْ ﴿ بیگومان نهوانی که نیمانان هیناوه و کرده و چاکه کانیان
به جی هیناوه خوا نه یانخاته ناو به مهشتانیک که له ژیر کوشکهکانی دا رو یارکان دین و
دهوژن، نهوانی که کافرن لهم جیهانه دا رانه بوژین و نه خوژن به وینهی نارژل، له روژی
دوایش دا ناگر هوارو شوژین و جیگای دانیشتنی نهوانه.

نهو نیماندارانه هرچند لهم جیهانه دا له زور کات دا پاکترین و خوشتین رابواردنیشیان
هیه، نهگر خوژی و رابواردنیشیان نه بی به کهم و کوپی بژین هر هیشتان نهوان له
کۆمه له که ی تر چاکتن. چونکه دل نارامن به هوژی نه ووه دلیان یادی خوی تیایه، هرچند
نهم کۆمه له یه بهختیاره نهم جیهانه ییشیان باشته به لام خوی گه ووه باسی نه ووی
نه فرموده، نهو بهراورده نه خریته نیوان بهشی گرنگ و گه ووهی نیمانداره کان و بهشی
سامناکی نه پراوهی کافره کان. بهشی نیمانداره کان نهو بهشه به نرخه به رزه خاوهن ریزه یه که
له دهستی رحم و به زهی خوی و مرگرن. بهشی کافره کان لهم جیهانه دا خواردن و
خوراکیکی نارژلی یه و لهو جیهانیش ناگری ناگری نه پراوهی دوزه خه، خوا په نامان بدات.
نهو شیوه رابواردن و خواردنی نهو کافرانه که خوا نیشانمان نه دات یه کجار جیگای تیفکران
و سهرنج راکیشانه، چونکه هیچ نیشانه و دروشمیکی ناده می ناهیل یی یانه ووه، به لکو
نارژلی یه کی په تی!! چلیسی، ماشکه ماشکه و ماشینه ووه بی خوگرتنه ووه و خواراستن، بیر
کردنه ووه له چاک و خراپ و ره ووا ناروه، بی مه بهست و نامانجی جگه له ماشینه ووه
تیرکردنی نارموزو. نهم شیوه - وهکو ناشیرینه و بیزاروه لای هه موو کهس که سروشتی
ناده میتی نه شیوا بیت - زور زیانی هیه بو ژیان و جیهان له گه لی بارو رو ووه، مه بهست
نه ووه نی یه دهست بگیری به سر دهم و نارموزودا و خواردن و خوارده ووهی چاک و خوش

قه دهغه بکړیت، بېگومان نه وه پېچه وانه یی نایبني نیسلامه، خوا نه فهرموئ^۱ به پیغه مېر(ﷺ)

﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ﴾^۱ پیغه مېر(ﷺ) نه فهرموئ: ﴿لَا رَهْبَانِيَّةَ

فِي الْإِسْلَامِ﴾^۲ به لکو مه به ست نه ویه که ناده می نازادو سهر به ست بیت، بنده یی هیچ که س و هیچ شت نکات جگه له خوا، نه و که سانه یی نه بن به بنده یی نه لقه له گوئ ی سک و ناره زوی خو یان، له پیناوی نه وده نادمه دن دو چاری همو کرده ویه کی ناره وای بین، همو فرمانی کی ناشیرین بکن، نه بی هر به و مه به سته تایبه تی یه بی نرخه ی خو یانه وه خه ریک بین، په رده شیان به سوودو چاکه ی گشتی، رحم و به زه یی یان نامینئ، له گه ل نه مه بی جیا وازی له همو گیان له بهر کهانی تر، نه بی مه به ست و نامانجی پاک و خاوی بی. بتوانئ خوی بگریته وه له شتی ناره وای، ناره زو زال نه بیت به سهری دا، نه بی گرن گترین نامانجی خزمه ت و پیک هینانی سوودی گشتی بیت، هه ولی نه و شتانه بدات که راده و پله ی ناده می تی به رز نه کاته وه به گویره ی نه و بهر نامه یی خوی په روه ردار بوئ ناردوه.

خوای گه وړه ناده می کردوه به جینشینی له زه ویدا، که واته نه بی پایه و پله ی خوی بناسئ، هه ولی نه و بدات له و پله به رزه نه یه ته خواره وه، بی به ش نه بی له و ریژه ی خوا پی ی داوه. نه و شیوه ناشیرینه ی که قورن ان نیشانی داین زور به روونی نه بینرئ له زور که سه وه له همو چهرخ و ولایتیک دا، به تایبه تی له م چهرخه دا که خوی گه وړه نازا و نیعمه تی به لیثا و رشتوه به سهر بنده کهانی دا.

به هوئ فراوانی نه و همو شته وه به هوئ دوور که و تنه وه ی خه لکی له م ره وشتی قورن ان و پیغه مېر(ﷺ) به و جوړو شیوه ناشیرین و ناریکه سهر کراوته نه م همو نازو نیعمه ته ی خوا، نه بینرئ که زور به ی قسه و گفتوگو یان هر باسی خواردنه، روونی نه که نه وه که گرن گترین نامانجیان نه ویه که به یانی نه و شته بخون و نیوه پ نه ووه و نیواره نه وه...

نینجا له نیوانی به راورد کردنی ئیمان داران و کافره کان و به شه کان یان نه یخاته پیش چاو به راورد کردنی مه که و نه و شارانه ی تری پیش نه مان که خوا به ریادی کردن، به وه دل نه وایی و دلخو شی پیغه مېر نه داته وه و هره شه یشه، له مه که یی یه کان، نه فهرموئ: ﴿وَكَايْنِ مِنْ قُرْبَىٰ

^۱ واته: نه ی پیغه مېر بلئ و به بیزاری یوه پرسپار بکه: نایا نه و کی یه؟ نه و که سه ی که نه و شته جوانانه ی که هوی نارایش و جوانین و نه و بلزی و خوراکه پاک و خاوی تانه که خوا فراهمی هیناوه بق بنده کهانی، نایا کی یه نه و که سه ی نه وانه قه دهغه نه کات!!

^۲ ره وای یه له نیسلام دا: په ناگری و وازه یان له ژبانی دنیا و به تنیا خوا به رستی بکړیت.

هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرِينِكَ الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ أَمْلَكْتَهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١﴾ زور دانیشتونانی شاری تر هه‌بوون که به‌تین و به‌هیز تر بوون له دانیشتونانی ئەم شارە‌ی تۆ - واتە مە‌ککە - که تۆیان دەرکرد، ئەوانە هه‌موومان به‌ریاد کردن و له ریشه‌مان هینان، ئینجا هیچ یارمەتی دەرێک نه‌بوو بۆیان به‌رگری ئەو عەزابه‌یان لێ بکات، واتە دڵنیا‌به‌و غە‌مبار مە‌به‌ پاشه‌روژو سه‌رکه‌وتن هه‌ر بۆ تۆ ئە‌بێت وە‌ک هه‌موو ئەو برا پیغه‌مبه‌رانه‌ت، ئەوانە‌ی ئە‌یانه‌وێ به‌رگری تۆو ئایینه‌که‌ت بکه‌ن به‌ریادیان ئە‌که‌ین وە‌ک ئەو هه‌موو هاو‌پێ تاوانبارانه‌یان.

هه‌ر له‌سه‌ر به‌راورد کردنی ئەو دوو کۆمه‌له‌ ئە‌پوات له‌گه‌ڵ باس کردنی هۆی یارمەتی دانی ئیمانداران و نه‌بوونی یارمەتی دەر بۆ کافره‌کان، ئە‌فه‌رموی: ﴿أَفَن كَانَ عَلَىٰ بَيْنِهِمْ زَيْنٌ كُنْ زَيْنًا لَهُ سَوْءٌ عَلَيْهِمْ وَأَنُوعُوا أَهْوَاءَهُمْ﴾ ئایا که‌سیکی ئە‌وتۆ دڵنیا و دامه‌زراو بێت له‌سه‌ر به‌لگه‌و نیشانه‌ی روون له‌ لایه‌ن په‌روه‌ردگاری یه‌وه دەرپاری ئەو باوه‌رو به‌رنامه‌ی له‌سه‌ریه‌تی، ئایا ئەو که‌سه وە‌ک ئەو که‌سانه‌ وایه که کرده‌وه‌ی خراپ و نا‌په‌وای خۆیان له‌ پێش چاویان چاک و شیرین کرابێ، له‌و بارو باوه‌ره‌ی که گرتوو‌یانه‌ته ئە‌ستۆیان شوێنی هه‌وا و ئاره‌زووی خۆیان که‌وتوون بێ ئە‌مه‌ی هیچ نیشانه‌و به‌لگه‌یه‌کیان به‌ ده‌سته‌وه‌ بێت؟ بێ‌گومان ئەم دووانه‌ وێنه‌ی یه‌ک نین و له‌ یه‌کتر جیاوازن، واتە پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) و ئەو که‌سانه‌ی باوه‌ریان پێ هیناوه‌و شوێنی که‌وتوون ئەو رینگه‌ راسته‌ی که وان له‌سه‌ری چاک ئە‌یناسن، ئە‌زانن که لای خواوه‌ هاتووه‌، به‌لگه‌و نیشانه‌ی وە‌ک قورئان ئەو هه‌موو به‌لگه‌ ژیری یانه‌ی که قورئان نیشانی ئە‌دات به‌ ده‌ستیانه‌وه‌یه، که‌واته به‌ ته‌واوی بێ هیچ گه‌ردو له‌که‌یه دڵنیا و به‌هیزو دامه‌زراون به‌و رینگه‌و ره‌وشت و به‌رنامه‌ی خۆیانه‌، ئە‌مان به‌م جو‌ره‌ن و ئەوانه‌ی که باوه‌ریان نی یه‌و شوێنی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) نه‌که‌وتوون، ئەو باوه‌رو رینگه‌یه‌ی که داویانه‌ته به‌ر نایانسن به‌لکو خه‌له‌تینراون، سه‌ریان لێ تێک دراوه‌ بۆیه به‌ چاکی ئە‌زانن، چونکه هیچ شتیکیان به‌ ده‌سته‌وه‌ نی یه‌ بیکه‌ن به‌ دروشم له‌سه‌ری به‌لکو کوێرانه‌ شوێنی هه‌وا و ئاره‌زووی نا‌په‌وای خۆیان که‌وتوون، که‌واته هه‌رکه‌س له‌ ژیری بێهه‌ش نه‌بێ هه‌رگیز رینگای ئە‌مانه‌ ناداته به‌ر، به‌لکو ئە‌که‌وێته شوێن رینگای راستی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ).

١ ئە‌لێن: ئەم ئایه‌ته کاتێ هاته‌ خواره‌وه که پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) له رینگه‌دا بوو له به‌ینی مە‌ککە و مە‌دینه‌دا، کاتی کۆچ کردنی هات بۆ که‌یاندنی بێ نرخی بت په‌رسته‌کان.

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعِدَ الْمُنْفُونَ فِيهَا أَنْهَرُ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَرُ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَرُ مِنْ حَرٍّ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَرُ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَلِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ﴿١٥﴾

نودوو کومه له که له ريگا و رهوشت و بهرنامه دا جياوازن، بنگومان نه بي پاشه روژيشيان جياواز بيټ، ليږدها شيوهيك له شيوهكاني جياوازيان باس نه فرموي: ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعِدَ الْمُنْفُونَ فِيهَا أَنْهَرُ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَرُ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَرُ مِنْ حَرٍّ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَرُ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَلِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ﴾ شيوه و نايابي بهه شتيكي شوتو که به لين دراوه به له خواترسهکان روون نه بيتهوه و دهرتهکويټ لهم و تاره دا که ديټ: لهو بهه شته دا چهند رووباريک ههيه له ناوي تام و بون و رنگ نهگوږاوو بنگردو لهکو چهند رووباريک له شيريك که تامي نهگوږاوه، واته نه ترشاوه و بههچ جوړ تيك نهچووه، چهند رووباريک له نارهق و شرابيک که خوش و به لهزته بو نهوانه ټه يخنهوه، واته وهکو هيبي نهه جيهانه ني به تام و بوني ناخوش بيټ و سهرخوشي و بي هوشي و سهريشي لي پيدا بيټ، بهلکو خوش و به لهزته و تام و بون خوشه، زياته کهيف و ناهنگ و وريابي و نه دروستي لي پيدا نه بيټ، چهند رووباريک له ههنگويني پالفته ههچ شتيكي تري تيکل ني به: نه ميوو نه کريش و نه ههچي تر، لهو بهه شته دا له هه موو جوړه ميوهيك ههيه بو شو له خواترسانه، له لايه ن پهروم دگاريانهوه لي بوردن و سهرينهوهي هه موو گوناوه تاوانيان ههيه.

نهمه چهند نمونهيك بوو لهسر شو بهه شتهي که خوا نهيدات بهو کهسانه ي که له خواترسن، بههوي نهوه خوږيان لهه جيهانه دا نه پاريزن، سر ناکه نه تاوان و خراپه، قاپي رحم و بهزه يي خوا له سهرخوږيان داناخن، ده ي ثايا نهه کومه له بهختياره وهکو شو کهسانه که لهه جيهانه دا بي باکن لهخوا، بههوي نهوه سر نهکته هه موو خراپه يه، تا خوا قاريان لي نهگريټ، بي بهشيان نهکات له رحم و بهزه يي خوي، بههوي نهوه و ټوله يان لي نهسيني به ناگري که تيايدا نه ميننهوه ههتا ههتايه بي دوايي هاتن و برانهوه، ناويکيان دهرخوارد نهدي که له پله ي هره بهزي گرميدايه، که نه يخنهوه ريخوله کانيان پارچه

پارچه ئەكات. بىگومان ئەم دوو وىنەيە نمونەيەكى زۆر كەمن لەوێ خۆي گەورە ئامادەي
 كەردووە بۆ ئەم دوو كۆمەلە، هەردوو وىنەكە نمونەي خۆشي و ناخۆشي يەكن كە وان بە
 پيش چاوه‌وه‌و لەم جيهانه‌دا وىنەيان هەيه، چەندەها خۆشي و ناخۆشي تر هەيه كە
 وىنەيان لەم جيهانه‌دا دروست نەكراوە. بە تايبەتي خۆشي ي بەهەشت، وەكو خوا دەربارەي
 كۆمەلەي لە چاكان دەفەرموي: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾^١ پىغەمبەر (ﷺ) ئەفەرموي:
 ﴿يقول الله: اعددت لعبادي الصالحين ما لا عين رأت ولا اذن سمعت ولا خطر على قلب
 بشر﴾.^٢

خوا خۆي بەندەكاني ئەناسي، ئەزاني كە چ شتيك كار ئەكات لەدل و دەرونيان، چ
 جۆرە تەمى و ئامۆزگاري يەك بەهيزترەو چەند شيوەو جۆر پىويستە. ئادەمى چەند
 جۆريكن، دل و دەروون و سروشتيان جياوازه، هەريەكە جۆرە شتيكي پى خۆشترەو زياە
 ترس و بيمى لە شتي هەيه، هەندى زۆتر ئارەزووي خواردن و خواردنەوێ خۆش و
 بەلەزەت ئەكەن، هەندى تر زۆتر خۆشيان لە پۆشاکي چاك و كۆشك و شويئي ناياب هەيه،
 هەندى تر باخ و بيستان و كانى و رووبارو سيپەر و سەهەنديان پى خۆشترە، بە گويەرەي ئەم
 هەموو تاقم و چينه جياوازيانە خۆي گەورە دلخۆشي بەندەكاني دەداتەو بەم جۆرە نازو
 نيعمەتانه، وەكو بە دريژي لە ئايەتەكاني قورئان دا باسي فەرمووە، هەموو جاريك ئەچن بە
 گويمان دا، هەروەها بۆ دۆزەخي يەكانيش.

ئينجا لەم ١٦ ئايەتەدا كە ديت هەلويستى ناپاك و موناقيقەكاني مەدينە باس ئەكات،
 هەلويستيان دەربارەي قورئان و پىغەمبەر (ﷺ) و دەربارەي ئەر جيهاد و تيكۆشانەي كە
 خۆي گەورە بريارى داو پىويستى كرد بەسەر موسلمانانەو بۆ بەرزكردنەوێ ئاييني خوا،
 ئەر تيكۆشانەي كە لەمەو پيش لەم سورەتەدا باس كراوە، هەموو سورەتەكە بەو مەبەستەو
 بەستراوەو پەيوەندى هەيه.

^١ هېچ كەس نازاني رادەو پلەي بەرزو چۆنەتي ئەر نازو ريزەي كە ئامادە كراوەو داشاراوە بۆ ئەر بەندە چاكانە، ئەر
 نازو نيعمەتەي كە هۆي دلخۆشي و چاروون بوونەو هەيه. سورەتي ﴿السجدة/١٧﴾.

^٢ خوا ئەفەرموي: شتي وام بۆ بەندە سالەكانم ئامادەكەردووە كە هېچ چاوتي نەيدووە، هېچ گوي يەك نەبييستووە، بە
 خەتەرە بە دلي هېچ كەس دا نەهاتووە، زياە لەو كە ئاگادارم كەردوون بەسەري دا، واتە كە نمونەيانم لەم جيهانه‌دا
 دروست كەردووەو ببنيوتانە.

ئىنجا دىتە سەر ھەلۋىستىيان لەگەل جوولەكەكانى مەدىنە و يەك گرتنيان ھەموو پىنكەو ھىچ بۇ پىلان گىرپان دژى موسلمانەكان. ئەو تاقمە پيسە لەمەدىنەدا پەيدا بوون، لە مەككەدا ھىچ ھۆيەك نەبوو بۇ پەيدا بوونيان، چونكە موسلمانەكان لە چەرخى مەككەدا بە بى ھىزو دەسلەت سەير ئەكران، بەلكو لەو چەرخەدا ئەوئەندە چەوساوە بوون ئەوئەى دژمانيان نەبوو نەيئەوئىرا خۆى بكات بە خواھنيان، ئەوئەى دژمانيان بووايە بە ئاشكرا دژمنايەتى خۆى ئەكرد، ھىچ كەس ناچار نەبوو لە ترس دا لە پىش چاويان خۆى بكات بە موسلمان، بەلام بە پىنچەوانەى ئەو لە كات و چەرخى مەدىنەدا زۆرو دەسلەت كەوتە لای موسلمانەكان، بەھۆى ئەوئەو كۆمەلنىكى دل نەخۆش كە سەرکەوتنى ئىسلام و موسلمانەكانيان پى ناخۆش بوو، تواناي ئەوھشيان نەبوو دژمنايەتى يەكەيان دەرپن، ئەو كۆمەلە پەيدا بوون، بە ديمەن - لەترس دا - خويان بە موسلمان نیشان ئەدا، لەدەو كافر بوون، پىر دلپان رق و كينە بوو دەربارەى پىنچەمبەر و موسلمانەكان، ھەموو كات بە شوئىن ھەلەك دا ئەگەرپان تا بەھەر جۆر ببى زيان بگەيەنن بە موسلمانەكان، بە تايبەتى سەرۆكى ئەو كەردەو ناپەرەوايانە عەبدوللاى كۆپى ئوبەيى كۆپى سەلۇل بە ھەموو جۆر ھول و تەقەلاى ئەدا لەوبارەيەو، چونكە لە پىشا بىرپار بوو بىكرىت بە پاشاي مەدىنە، بە ھاتنى پىنچەمبەر(ﷺ) ئەوئەى لە كىس چوو، بۆيە بە يەكجارى ئاگرى تىچوو بوو، بوونى جوولەكە لە مەدىنەدا بەو ھەموو دەسلەت و ھىزو سامانەو، بەو ھەموو دژمنايەتى و رق و كينەو كە دەربارەى پىنچەمبەر و ئايىنەكەى بوويان، ئەمەيش ھاندەر و يارمەتى دەرئىكى زۆر بەتىن بوو بۇ پىنك ھاتنى ئەو بزووتنەو ناپەرەوايە لە مەدىنەدا. ئەو دژمەنە كۆل نەدەرەنە دەستيان تىكەل كەردو يەكيان گرت، بى وەستان خەرىكى پىلان گىرپى بوون، بوون بە خەتەرىكى گەرە لە رىنگاى موسلمانەكان دا تا ماوئەى پىنچ سال، واتە تا نيوئەى ژيانى پىنچەمبەر(ﷺ) لە مەدىنەدا. ئەو دوو تاقمە زالمە نەئەوستان لە ھەموو پىلان و كارىكى ناپەرەوا بەھەر جۆرى پى يان بىكرايە، بەلام - اللە بەرەكەت بدا - قورئانىش ئەھاتە خوازەو ئەو پىلان و كەردەو ناپەسەندەى كە بە دزى يەو ئەيانتەند ئاشكراى ئەكردو ھەوالى دلشيان، بەدرۆى ئەخستەنەو لە ھەموو درۆو دەلەسەو پىروپاگەندەيە دلشيان، بەدرۆى ئەخستەنەو لە ھەموو درۆو دەلەسەو پىروپاگەندەيە كە بلأويان ئەكەردەو، جا - وەكو لە پىشەو و تەم - ئەم ئايەتەنەى كە دىن پەيوەندى يان بەو دوو تاقمە خراپەو ھەيە.

وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّى إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ آنِفًا

ئەفەرموی بە پیغەمبەر(ﷺ): ﴿وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّى إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ آنِفًا﴾^۱ هەندیکە لەو کافرانە کە سێک کە حازری کۆمەڵی مۆسڵمانانە، لای تۆ بەدیمەن باش گوێ ئەگرێ لە تۆ، ئەوەی تۆ ئەیلنیت گوێی لێ یە، هەتا کۆمەڵ هەلنەسن و بلاوی لێ ئەکەن کاتی کە لای تۆ دەرئەچن ئەو موناڤیقە ناپاکانە ئەپرسن، ئەلێن بەوانە ی کە علیم و زانیانیان پێدراوە - واتە مۆسڵمانەکان - ئەلێن: ئەو چ ی بوو ئیستا وتی؟ بێگومان ئەو موناڤیقانە عەرەب بوون وەک هەموو ئەوانی تر، ئەو کەسە ی کە قەسە ی بۆ ئەکردن پیغەمبەر بوو(ﷺ) کە بەناویانگ بوو لە فەسیحی و ریک و پیک و قەسە رەوانیدا، سەرباقی ئەوەیش زۆرتر بە قورئان قەسە ی بۆ ئەکردن کە وێنە ی نی یە، کەواتە ئەوانە ئەو پرسیارانەیان ئەکرد یان لەبەر ئەوەبوو بەراستی وەریان نەگرتبوو، چونکە دلایان لای نەبوو، بەهۆی ئەوەوە ئیمانیان پێی نەبوو، حەزیان لێ نەئەکرد و کینە و بوغزیان بوو دەربارە ی، یان بەهۆی ئەو بارە پیسە ی کە لەسەری بوون خوا فام و تیگەیشتنی لێ سەندبوون، یان ئەیانویست رەخنە و لەکە نیشان بدەن لە فەرمودەکانی پیغەمبەردا(ﷺ) بەمە ی کە هیچ مەبەست و سوودیکیان لێ وەرنەگیرێ، ئەوەتا ئەمان بە باشی گوێ یان بۆ گرت لەگەڵ ئەوەدا هیچ لێ ی حالی نەبوون و هیچ شتیکیان لێ وەرنەگرت، هەروەها ئەگونجی کە مەبەستیان لەو پرسیارە گالته و لاقرتی بیئت بەمە ی کە یارەکانی پیغەمبەر(ﷺ) زۆر بە گرتگ خەریک ئەبوون بەو فەرمودانەو، زۆر سوور بوون و بە هەموو هیژ هەولیان ئەدا بۆ وەرگرتن و لەبەرکردنی هەموو وشە یەک کە لە پیغەمبەریان بییستایە.

^۱ ئەو موناڤیقانە بە دیمەن خۆیان بە مۆسڵمان نیشان ئەداو لە دلەرە کافر بوون، کەواتە ﴿هەم﴾ ئەگونجیت مەبەست مۆسڵمانان بیئت وەگر ئەگونجیت مەبەست پێی کافرهکان بیئت، بەلام لەمەو پێش باسی کافر لەناویدا بوو، ئەم کۆمەڵە ئەوەندە پێسن شایانی ئەوە نین بە دیمەنی روتیش ناو بێژن بە مۆسڵمان چونکە لە راستی دا کافرن، لەبەر ئەوە لە تەفسیرە کەدا لەسەر باری دووهم رویشتم.

أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٦﴾ وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَءَاتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ
 ﴿١٧﴾ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا

ئەمانە چەند نیازو مەبەستیکی ناپەوا بوون لەو پرسیارە بێ جێ یە وەرئەگیرین کە ئەو
 تاقەم پیسە ئەیان کرد، بەلگەی روون لەسەر خراپی و دل پیسی ئەو پرسیار کەرانی و
 نیشانەیان لەسەر ئەوەی کە بوون بە جینگای قارو غەزەبی خوا، وەکو لەم فەرمودەیشەو بە
 تەواو روون ئەبێتەو: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ﴾ ئەوانە کەسانیکن کە خوا
 مۆری ناو بەسەر دلیان دا، ئەوانە شوێنی هەواو ئارەزووی ئەفسی خۆیان کەوتوون، بەهۆی
 ئەوەوە دەربارەی فەرمودەی پیغمبەر (ﷺ) بەو جۆرە بوون کە باسکران.

بێ ئیمانەکان بەو جۆرە بوون، بەلام ئیماندارەکان بەم جۆرە بوون کە ئەفەرموی: ﴿وَالَّذِينَ
 اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَءَاتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ﴾ کەسانیک کە رینگای خویان داوێتە بەرو رینموونی خواو
 پیغمبەریان وەرگرت، خوا رینموونی ئەوانی زیاتر کردو ترسان لە خوای لە دلیان دا جیکەر
 تر کردو ئەو سیفەتە ی پێ ئەدان. واتە ئەوان راستیان کرد کە رینگای خویان دایە بەر،
 خواش پاداشتی دانەو بە زیادە رینموونی و یارمەتی دان کە لە هەموو شت چاکترە و کانی
 هەموو چاکە و خوش بەختی یەکە لە هەردوو جیهان دا، ئەویش بریتی یە لە حالەتی ئەمەل و
 دەروون دا کە پێی ئەوتری ﴿تقوى﴾ واتە خۆپارێزی لەو شتەنە ی کە هۆی رەزامەندی ئەون،
 ئەویش بەهۆی هەست کردن بە گەورەیی و ئاگاداری و دەسلاتی خوا بەسەر خۆیان و
 هەموو شتیک دا. خوای بە رحەم ئەم بەخششە بەنرخەیان پێ ئەدات بەرامبەر بەو دل مۆر
 کردن و بێ هەستی و بێ ئاگایی و کوێرکردنی چاوی دلی ئەو کۆمەلە بەدەبەختە مونا فیکە ی
 کە لەم چەند ئایەتە دا خەریکین پێیانەو، لەبەر ئەوە ئەوا ئەگەر پێتەو سەریان، ئامۆزگاری
 یان ئەکات و ئەیان ترسینی بەو حیساب و پرسیارە ی کە چاوەڕوانی ئەکریت لە روژی
 دوایی دا، ئەفەرموی: ﴿فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً﴾ نایا ئەو مونا فیکانە چاوەڕوانی جگە
 لە روژی دوایی ئەکەن کە لە ئاکاودا کتوپری بێت یەخەیان بگری؟ ﴿فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا﴾ چونکە
 نیشانە و دروشمەکانی - واتە زۆربەیان - هاتوو، رەوانە کردنی دواترینی پیغمبەران
 گرنگترین نیشانە یەتی، چونکە ئەوە تیگەیانندنە بەوەی کە ئێتر ئەمە دواترین ترساندنە لە
 لایەن خواوە دوا دوایی ئەم جیهانە نزیکە.

فَإِن لَّهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرُهُمْ ﴿١٨﴾ فَأَعْلَزَانَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذُنُوبِكُمْ وَلِلْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ ﴿١٩﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنزِلَتْ
سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ

لهو کاته وه تا نیستا هرچه ندی پی چووبی له وه پاشیش هرچه ندی تری پی بجی
هر که مه و نزیکه، چونکه کات و چرخ و روژ لای خوا جیاوازه له گهل نه وهی لای نیمه یه،
نه وهی ماوه زور که مه و چاو نادات له چاو رابردودا، که واته له م باره یشه وه هر که مه.
که واته هرکه س خاوه نی ژیری بیت نابی هروا بی باک و بی غم لی ی دانیشی، غه میکی
نه و روژهی نه خوات، هرکه س هر چاره سهریکی پی بکری له م ماوه دا پی ی نه کری ﴿فَإِن لَّهُمْ
إِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرُهُمْ﴾ کاتی روژی دواپی هات و نه م جیهانه نه ما نیتر بیر کردنه وه و ناموزگاری
وهرگرتنیان له کوئی نه بی، چون نیتر دوا ی نه وه هیچیان بو نه کری؟!

نینجا روی فرمایش نه کاته پیغه مبر (علیه السلام) و نیمانداره کان بو نه وهی که بمرده وام بن
له سهر رنگای راستی خویمان: رنگای پهرستنی خوا به تاک و ته نیا و زیکرو یادی و داوای لی
بوردن و ههست کردن به ناگاداری خوا به سهر هه موو شتی که دا، هه موو بژین له سهر نه و باره
رنگه به چاوهروانی روژی دواپی یه وه، نه فرموی به پیغه مبر (علیه السلام) ﴿فَأَعْلَزَانَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾
واته کاتی که زانیت خوش به ختی بو نه وانه یه که رنگای خوا نه دهنه بهرو به دبختی و بی
بهشی بو نه وانه یه که له رنگای خوا لانه دن، کاتی که نه وه نه زانیت که واته تویش بمرده وام
و دامه زراوتر به له سهر نه وهی که وای له سهری که بریتی یه له زانین و باوهر به تاک و
ته نیایی خوا، که نه مه یه که م شتی که هه موو کاروباری پیغه مبر ی - ههروها هه موو
پیغه مبرانی تر - له سهر راوه ستاوه، نه وه یه پالفته و مبهست و نامانجی راسته قینه له
ناردنی نایینی خوا بو سهر زهوی له هه موو چهرخی که دا. نه و شه پیروزه کورته ی نه م
شهریعت و بهرنامه گشتی یه هه موو کاتی یه نه پراویه که هه موو کاروباری هردو
جیهانی کو کردووه ته وه، هه موو ته می و ناموزگاری یه کی تر نه بی له سهر نه م بهرته بیت،
هه تا مبهست به م شته پیروزه جیگیر تر بیت له دهر وون دا بهنده زیاتر ههست نه کات به که م
و کوپی خوئی بهرامبر به خوا، له وهسته وه داوای لی بوردن پهیدا نه بیت وه کو لیرو دا له

پاش ئەمە ئەفەرموی: ﴿رَأْسَعَفِرَ لَدَيْكَ﴾ داواى لى بوردن بکه له گوناھت. بىنگومان
 پىڭھەمبەران بە تايبەتى پىڭھەمبەران(ﷺ) خوا بە جۆرىك دروستى کردون ھەر ئارەزوى
 گوناھىشيان نەبوو، چ جاي کردنى ئەو شتانەى کە بۇ ئەوان ئاوبراون بە گوناھ له جۆرى
 گوناھەکانى ئىمەو بەندەکانى تری خوا نەبوو، بەلکو گوناھى ئەوان بریتى یە لەو کەم و
 کوپى یە کە بوویانە بەرامبەر بە خوا، بریتى یە له کردنى شتى کە حەرام و قەدەغە نەبوو،
 بەلام نەکردنى چاکتر بوو، ئەو جۆرە شتانە ھەرچەند گوناھو تاوان نین، بەلام شایانى پلەو
 پایەى بەرزى ئەوان نین لەبەر ئەو بۇ ئەوان بە گوناھ ئاوبراون.

خوای گەورەھەوالى داوھەلیبوردنى ھەموو ئەو جۆرە شتانە کە له پىڭھەمبەرانەو(ﷺ)
 رووى دابى لەو و پىش و لەو و پاش، بەلام لەگەل ئەویش دا فرمانى پىداو بە داواى لى
 بوردن. بىنگومان ئەم فرمان و تەمى کردنە زۆر بەجى یە، چونکە ئەو داواى لى بوردنە یادو
 سوپاسى خوايە لەسەر لى بوردنەکەى خوا، ھەم ئەبیتە تەمى و پەند بۇ ھەموو ئىماندارەکان
 کاتى کە ئەبىن پىڭھەمبەر(ﷺ) بەو ھەموو شانۆ نازو ریزەییو لای خوا، لەگەل ئەو دا لى ی
 براو، خوا بەو جۆرە فرمانى داوھ کە داواى لیبوردن بکات، ئیتەر ھیچ کەسى تر له خو
 ناگوڤى، ھەموو ھەست ئەکەن بە تاوان و ئاتەواى خوڤان، بیجگە لەوانیش پىڭھەمبەر(ﷺ)
 لەھەموو کەس باشتەر خوای ناسیو، ھەتا خوا باشتەر بناسرى ھەست ئەکرى بە کەم و کوپى
 بەندە بەرامبەر بە خوا. کەواتە مافى خوڤەتى فرمانى پیا بدات بە داواى لیبوردن. لەبەر ئەو
 پىڭھەمبەر(ﷺ) له ھەموو کەس زیاتر داواى لى بوردنى کردوو له خوا، له ھەموو رۆژو
 شەویک دا زیاتر له حەفتا جارو سەد جار تۆبەى ئەکردە لای خواو داواى لیبوردنى لى
 ئەکرد. چونکە له ھەموو کەس باشتەر خوای ناسیو، کەواتە ترس و سامى بەتین تر بوو.

خوای خاوەن بەزەیی فرمانى دا کە بۇ ئىماندارەکانیش داواى لى بوردن بکات:
 ﴿وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ داواى لى بوردن بکه له گوناھى پیاوان و ئافەرەتانى ئىمانداران.
 ئەمەیش دووبارەتەمى کردنىکی گرنگەبۇ ئىمانداران کە پەپرەوى پىڭھەمبەرى خوشەویستیان
 بکەن(ﷺ) ئەوانیش لەناویە کدا خاوەنى بەزەیی و دلسۆزین دەربارەى یەکتر، داواى لیبوردن
 بکەن بۇ یەکتر. ئەم تەمى گرنگەى تىدایە وەکو بیر خستەویشە بە رحەم و بەزەیی خو
 بە گەورەیی ئەم نىعمەتەى بەسەر بەندەکانى یەو: نىعمەتى پىڭھەمبەرى ئازیز(ﷺ).

ئینجا ھەمیتەر بىداری ئەکاتەو بە ئاگادارى خوا بەسەر ھەموو شتى بەندەکانیدا،
 ئەفەرموی: ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ﴾ خوا ئەزانى و ئاگای ھەیه له گەران و ھاتوچوڤیان له

رۆژدا له هەر شوینیک دا بن، له وهستان و ئارام گرتن و نیشتهجییتان له شهودا له هەر جینگایهك دا بن. ^۱ بینگومان دلی بیدار بهم تهمی یه مهترسی پهیدا ئەکات به یهکجار: ئارامی چاوهروانی چاودیریی و بهزهیی خوا که ئاگاداره بهسهریدا له هەر لایهك بگهڕی و له هەر شوینی ئارام بگري، مهترسی لهو زانی و دهسهلاتهی که ههموو کات دهویری داوێ له ههموو شوین و به ههموو جۆر.

ئا ئەمهیه پهروهردە کردن، پهروهردەو پیگهیاندن به بیدارکردنهوهی ههموو کاتی و ههستیکی تیرو تهواو وریایی و خۆپاریزیی و چاوهروانی، بهرهمی ئەم پهروهردە بی وینهیه پیک هاتنی ئەو کۆمهله بوو که میژووی ئادهمی شتی وای نهدیوه، ئەو کۆمهلهی که جلهوی ئادهمی و ژانیان کهوته دهست، توانیان ههموو ماتی بگهیهنن به خاوهنهکهی بی کهم و کۆپی.

ئینجا دینه سەر باسی مونا فیه دل نهخۆشهکان، باسی ههلوێستیان بهرامبەر فرمانی خوا به تیکۆشان و جهنگ و کوشتار له رینگای خوادا، ههلوێستی ترسنۆکی بی ئارامییان بهرامبەر ئەو فرمانه، پاشهروژی خراپیان ئەگەر لهسەر ئەو باری خۆیان بهردهوام بن و نهیهبه سەر رینگای گوێزایهلی و راستی لهگهڵ خوادا وهکو ئیماندارهکان، ئەفهرموی: ﴿وَيَقُولُ الْكَافِرُ إِنَّا لَمَوْلَا لَوْلَا نَزَّلَتْ سُورَةٌ﴾ ئەوانهی که ئیمان و باوهریان هیناوه ئەلین: کاشکی سورهتی له قورئان بهینرایهته خوارهوه له بابته جهنگ و کوشتار له رینگای خوادا، واته ئاواته خوازن بو ئەوه و به ئاواتهوه چاوهروانی بو ئەکه. ﴿بِأَنَّا أَنْزَلَتْ سُورَةً مِثْلَ﴾ ئینجا که سورهتیکی روون و رهوان بهینریته خوارهوه ﴿وَذَكِّرْ بِهَا الْفِتَالَ﴾ لهو سورهتدا باسی جهنگ و کوشتار بکریته، واته فرمانی پی بدریت، بریار بدریت لهسەر ئیمانداران، هەر لهگهڵ ئەوه کرا ئەبینی ئەوانهی که له دلیان دا نهخۆشی هیه، واته مونا فیهکان، ترسیکی وا داگیریان ئەکات که به هیچ جۆرخویان پی ناگیری و بی ئارامی و لاوازی و بی هیزی دل و دهرونیان ناشکراهی،

^۱ ئەم دوو وشه ئەگونجی ﴿اسم مکان﴾ بن یان ﴿مصدر المیمی﴾ بن ههروو جۆرکه تهفسیر کراوتهوه، ئینجا به دوو جۆری تر تهفسیر کراوتهوه: ۱. جینگای هاتوچویان لهم جیهاندا و جینگای ئارام گرتن و مانهوتان له رۆژی دوازی دا. ۲. هاتوچوو جینگاتان لهم جیهاندا و شوینی مانهوهو ئارامتان لهگۆردا، به ههموو جۆر هەر باشه و ئەگونجی. یهکی له گهوهیی قورئان ئەوهیه که وشهیهك بۆ چهند جۆر تهفسیر دهست ئەدات و ههموویشی هەر رۆک و پیکه راسته.

يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ ﴿٢٠﴾ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ﴿٢١﴾ فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقْطِعُوا أَرْحَامَكُمْ ﴿٢٢﴾

ئەگەر ئادەمگە رادەيەکی وەھا مەگەر تەنھا قورئان بزانى باسى بکات و بيهيئيته پيش چاو که ئەفەرموى: ﴿يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ﴾ ئەو مونا فيقانه ئەيىنى بە جۆرىک تەماشائەکن و ئەپوانن بۆت بە ويئەى روانىنى کەسيک که لە هۆش چووبى لەبەر مردن، واتە دووچارى بى هۆشى و ناپەهەتى و گيان کەنشەت بووبى. ئەو جۆرەى که قورئان فەرموويەتى لاسايى ناگرێتەو، هېچ وتارىکى تر بە هېچ زمانى جىگەى ئەمەى قورئان ناگرێتەو، بەلام مەبەستەکە وەرئەگيرى که ئەوپەرى ترس و سام و بى ئارامى تا رادەى لەرزۆکى و ئەمانى ھەست و قام. دواى ئەو بەو جۆرە ئەو شىوہ بى ئابروويەى نیشان دان. ئىنجا دەرمان و چارەسەريشيان نیشان ئەدات، ئەفەرموى: ﴿فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ * طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ﴾ کەواتە چاک بۆ ئەوانە گوئى رايەلى و قەسى رىک و راستە که لە ئايىنى خوادا باشە، ئەو گوئى رايەلى و قەسە راستە شەرعىيانە که ئيماندارە راستەقيەنەکان وان لەسەرى. بەلى بە راستى ئەمە چاکتر بوو بۆ ئەو دل نەخۆشەنە که وەکو تىکەلى ئيماندارەکان بوون، بە ديمەن خويان نیشان ئەدا که ئيمانداران ھەر بەو جۆرەيش راستيان بکەردايە لە قەسە کرداردا، ئەو چاکتر بوو تا ئەو ترس و لەرزو بى ئارامى و ئابروو چوونەى که لى يانەوہ ناشکرا ئەبوو، ﴿فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ﴾ ئىنجا کاتى که کارەکە راست گەراو

١ نۆر لە تەفسىرەکان لەسەر ئەوەن که لێرەدا دوو رستەى ھەيە: ١. ﴿أولي لهم﴾. ٢. ﴿طاعة وقول معروف﴾. لەم کاتەدا رستەى يەکم بە دوو جۆر تەفسىر کراوە، بە ھەردوو جۆر نژادى شەرە لى يان، بەم جۆرە وەيل و خراپە بۆ ئەوان دابارى بەسەريان دا، يان کاروباريان سەرى لە ناخۆشى و خراپەوہ دەرچيئت، پاشەرزۆى خراپەيان دووچار ببيت، زانين لای خوايە، رستەى دووہم ﴿مبتدا﴾ ھەى لاپراوہ واتە ﴿و أمرهم طاعة وقول معروف﴾ يان خەبەر لاپراوہ واتە ﴿طاعة وقول معروف خير لهم﴾ بەلام بە گۆرێرەى تەفسىرەکە يەک رستە يە وەک دووون کراوہ تەوہ.

ئەبى ھەر بىي، جەنگ و كوشتار ھاتە پىشەو و پىويست بوو لەسەريان، كەواتە ئەگەر راستيان بکردايە لەگەل خوادا بىگومان ئەو چاك بوو بۇيان، واتە ئەمانە لە پىشەو لەكاتى ئارام و خوشيدا بە دەم - وەكو ئيماندارەكان - سوور بوون لەسەر تىكۆشان و جەنگ كردن لە رىگاي خوادا، بە دەم خۇيان بە ئيماندارى راست ئەدايە قەلەم، كەواتە ئەگەر راستيان بکردايە راستى يەكە باش بوو بۇ ئەوان، مەبەست ئەو نى يە كە ئەو بارەى ئەوانى لەسەرن ھىچ چاكي ھەيە، بەلكو قورئان بەو جۆرە نەرم و ناسك و شىرىنە ئەيەوى تىمارو چارەسەرى ئەو دلە نەخۆشانە بكات، بەراستى ئەمە دەرس و تەمى يەكى گرنگە بۇ ھەركەس كە ئەيەوى تىمارو چارەسەرى ئەو دلە نەخۆشانە بكات، بەراستى ئەمە دەرس و تەمى يەكى گرنگە بۇ ھەركەس كە ئەيەوى خەلك بەيئىتە سەر رىگاي راست.

ئىنجا قورئان لا ئەكاتەو بە لايانەو و رووى فرمايشتيان تى ئەكات بە ھەرشە كردن لى يان بە دوچار بوونى پاشەرۆزى خراپ ئەگەر بە تەواوى كافرى خۇيان دەربىن، ئەو پەردە تەنكەى ئيمانە نەھىلن بەسەر خۇيانەو، ئەفەرموى: ﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِن تَوَلَّيْتُمْ أَن تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَعُوا أَرْحَامَكُمْ﴾ ئايا ئىو بە تەماى ئەو - ئەگەر پشت بکەنە ئايىنى ئىسلام - كە خراپە و ئاژاوە بنیئەو لە زەوى دا و قەتعى رەحمتان بکەن و خزمایەتيان نەھىلن، واتە لەپىش ئەو ئايىنى ئىسلام بىت ئىو خەرىكى خويندەزى و ئاژاوە بوون لە ولات دا، دەست دار بى دەستى ئەخواردو داینەپاچى، گویتان لە خزمایەتى و رەحم نەبوو، بە ھوى ئىسلامەو ئەو خراپە و ناپەوايى يانە ئەما، ئىستا بە تەماى ئەو پشت ھەلکەن لە ئىسلام و بگەرئەو بۇ سەر ئەو نەقامى و نەزانی يە. كەواتە خۇتان بپارىزن و ئاگادارى خۇتان بن دەست بە ئىسلامەو دووبارە نەکەو ئەو ناو چالى گومپايى و نەزانی و بەدبەختى.^۱

^۱ وشەى ﴿تولیتم﴾ بە دوو جۆر تەفسیر کراوەتەو: ۱. پشت کردنە ئىسلام بەو جۆرەى كە لە تەفسیرە کەدا وترا.

۲. گرتنە دەستى کاروبارى ولات و حوکمرانى، بەم جۆرە، واتە ئايا چاوەپوانى ئەکرى لە ئىو ئەگەر بوون بە کاربەدەست كە ئاژاوە... ھتد، واتە بەلئ ئەو تان لى چاوەپوانى ئەکرى، ھەركەس بىیاناسى ھەر چاوەپوانى ئەو یان لى ئەكات، زانینى تەواو لای خوايە.

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَرَهُمْ ﴿٢٣﴾ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفَرَاتِ أَمْرِ عَلَى قُلُوبِ أَقْفَالِهَا

﴿٢٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُوا عَلَى أَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدَى الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَى لَهُمْ ﴿٢٥﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ

﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَرَهُمْ﴾ نا نهوانه كه له سمر نهو باره خرابه‌ی خویان نه‌بن و هیچ کاتی ناگه‌رینه‌وه هه‌تا به ته‌واوی پشت نه‌که‌نه نه‌م نایینه‌ی که به دیمه‌ن گرتوو‌تانه‌ته گهردن، نا نهوانه که‌سانیکی نه‌وتۆن که خوا نه‌فرینی لی کردوون، به‌هوی نه‌وه‌وه که‌ری کردوون له‌بیستنی شتی حق و راست، کویری کردوون له بینینی ریگه‌ی راست و هه‌موو به‌لگه‌و نیشانه‌کانی، واته به‌هوی نه‌وه‌ی راستیان نه‌کرد له‌گه‌ل خوا‌دا، پشتیان کرده گه‌وره‌ترینی نیعمه‌ت و چاکه‌ی خوا، که بریتی یه له‌م نایینه‌ی پاکی نیسلامه، به‌هوی نه‌وه‌وه خوا به‌و جوړه قارو غه‌زه‌بیان لی نه‌گری، قاپی ی به‌زه‌یی و ره‌حه‌تی خویان لی دانه‌خات. خوی خاوه‌ن به‌زه‌یی هیچی نه‌هیشته‌وه‌ته‌وه بو به‌نده‌کانی، ریگای هه‌موو په‌لپ و به‌هانه‌یه‌کی ریک و راستی بریون به‌هوی قورنانه‌وه، چونکه قورنانه‌که‌ی به‌ جوړیکه هه‌رچی هوی رینه‌موونی هه‌یه تییدا هه‌یه، به‌ جوړیکه هه‌رکه‌سی قورنانی بیستبی و تیگه‌یشتبی لی ی زۆر جینگای بیزاری و سه‌رسوپمانه که نه‌که‌وینه شوینی و ریکا راسته‌که‌ی نه‌داته به‌ر، جا له‌به‌ر نه‌وه نه‌وه‌تا لی‌زه‌دا به‌ شیوه‌ی بیزاری و سه‌رسوپمان نه‌م په‌رسیاره له‌باره‌ی نه‌و دل نه‌خوشانه‌وه نه‌فه‌رموی: ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفَرَاتِ أَمْرِ عَلَى قُلُوبِ أَقْفَالِهَا﴾ ده‌ی نایا نهوانه بیر نا‌که‌نه‌وه‌و تی‌ نافکرن له‌م قورنانه؟ تا به‌هوی نه‌وه‌وه بکه‌ونه سه‌ر ریگای راست، یان چه‌ند دلیک هه‌ر قار لی گه‌راوو داخراوه‌و قوفلی تایبه‌تی دراوه به‌سه‌ری دا، به‌هوی نه‌وه‌وه نامۆزگاری یه‌که‌ی قورنان نا‌چیته ناو نه‌و دلانه‌وه، به‌رگری هه‌یه له‌نیوان تیشکی روناکی قورنان و نه‌و دله ره‌شه تاریکانه‌دا، به‌هوی نه‌وه‌وه بی به‌شن له‌ناسین و بینینی ریگای راست، واته هوی فکرو گومپایی نه‌مانه یه‌کیکه له‌م دوو شته: بیر نه‌کردنه‌وه له‌و هه‌موو کوفرو گومپایی نه‌مانه یه‌کیکه له‌م دوو شته: بیر نه‌کردنه‌وه له‌و هه‌موو رینه‌موونی

هه‌ندئ نه‌فه‌رمون که ﴿ام﴾ منطیعه و نه‌و ﴿ا﴾ یه‌ی که گرتوو‌یه‌تی یه‌ خلی بۆ دان پیا‌نانه ﴿تقریر﴾ واته: به‌لی چه‌ند دلی به‌رگری کراوه له‌ رووناکی قورنان وه‌کو هه‌ندئ شت پیوه نه‌درئ و قوفل نه‌درئ، ئیتر نه‌ه‌واو نه‌ رووناکی نه‌ی نا‌چئ.

و ته‌می و نامۆزگاری یه‌ی قورئان، یان به‌رگری که‌ری نه‌ینی به‌سەر دله‌کانیانه‌وه. جارێکی
 تریش شیوه‌و باری لاری نه‌و مونا‌فیکانه‌ روون نه‌کاته‌وه، هۆی هه‌لکه‌په‌رانه‌و یان له
 ئیمانه‌که‌یان نیشان نه‌دات، نه‌و ئیمانه‌یان که‌ به‌ده‌م ده‌ریان نه‌بێری و له‌ دلێشه‌وه خه‌ریک
 بوون به‌ ته‌واوی دامه‌زرێن له‌سه‌ری و ئارام بگرن، نه‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ أُرْسِلُوا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ مِنْ
 بَيْنِ مَا بَيْنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَىٰ لَهُمْ﴾ بێگومان که‌سانێک که‌ پاشه‌و پاش که‌په‌رانه‌وه
 بۆ دواوه - واته‌ بۆ نه‌و کوفرو گومپایی یه‌ی که‌ له‌سه‌ری بوون - که‌رایشه‌نه‌وه له‌ پاش نه‌وه‌ی
 که‌ حه‌قیان بۆ ده‌رکه‌وت و رێگای راستیان بۆ ئاشکرا بوو، نه‌و که‌سانه‌ شه‌یتان سه‌ری لی
 شیواندن و نه‌وه‌ی له‌به‌ر چاو شیرین کردن و ئاسانی کرد، به‌خه‌یال پلاو ئامانج و ئاوات و
 ئومیدی زۆر فراوانی خسته‌ به‌رده‌میان له‌و رێگه‌ چه‌وته‌ی که‌ به‌ دودا گێراندنی یه‌وه‌ بۆی.

ئینجا هۆی نه‌و زال بوونی شه‌یتانه‌ش به‌سه‌ریان دا روون نه‌کاته‌وه، نه‌فه‌رموی: ﴿ذَٰلِكَ
 يَأْتِيهِمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَطِيئُكُمْ فِي بَعْضِ الْأُمْرِ﴾ نه‌و زال بوونی شه‌یتانه‌
 به‌سه‌ریان دا به‌ هۆی نه‌وه‌وه‌ بوو که‌ نه‌یان گوت به‌و که‌سانه‌ی که‌ رق و کینه‌یان هه‌بوو له
 قورئان و نه‌و ئایینه‌ی خوا هه‌ناویه‌ته‌ خواره‌وه، واته‌ نه‌یان گوت به‌ جوله‌که‌کانی مه‌دینه:
 گوێ رایه‌لیتان نه‌که‌ین له‌ هه‌ندێ کارو‌فرمان دا، نه‌وه‌یش وه‌کو نه‌چوون بۆ غه‌زاو کۆمه‌ل
 نه‌کردن له‌ ده‌وری پێغه‌مبه‌ر(ﷺ).

جوله‌که‌ یه‌که‌م که‌س بوو له‌ رق و کینه‌دا ده‌رباره‌ی ئه‌م ئایینه‌و پێغه‌مبه‌ر(ﷺ) چونکه‌
 به‌ ته‌مای نه‌وه‌ بوون که‌ دواترین پێغه‌مبه‌ر له‌وان بی‌ت تا‌کو نه‌و ده‌سه‌لات و پادشایه‌تی یه‌ی
 که‌ هه‌یان بوو لی یان سه‌نرابوویه‌وه‌ دووباره‌ ببێته‌وه، به‌ چاوه‌پروانی یه‌وه‌ گه‌لی جار
 هه‌په‌شه‌یان نه‌کرد له‌ بت په‌رسته‌کان که‌ نه‌و پێغه‌مبه‌ره‌ له‌وان نه‌بی‌ت، له‌پاشان که‌ بینیان نه‌وا
 نه‌و پێغه‌مبه‌ره‌ له‌وان نه‌بوو، رق و کینه‌یان هه‌لگرت، به‌ تاییبه‌تی که‌ پێغه‌مبه‌ر(ﷺ) کۆچی
 کرد بۆ مه‌دینه یه‌که‌جار رق و کینه‌یان به‌هێز بوو بلی‌سه‌ی سه‌ند، کاتی که‌ زانییان به‌ شه‌رو
 شوێ چاری نا‌که‌ن که‌وته‌ پیلان گێری و مونا‌مه‌ره‌ به‌ هه‌موو جو‌رو به‌و سه‌روشته‌ لاره‌ پر
 کینه‌ی خۆیانه‌، هه‌مووداخ له‌دل و مونا‌فیکی لکا پی یانه‌وه‌و ده‌ستی تیکه‌ل کرد له‌گه‌لیاندا.

^۱ ئه‌م ئایه‌ته‌ به‌ دوو جو‌ری تریش ته‌فسیر کراوه: ۱. پێچه‌وانه‌ی نه‌وه‌ی له‌ ته‌فسیره‌که‌دایه‌. واته‌ جوله‌که‌کان وتیان به‌
 مونا‌فیکه‌کان. ۲. یه‌کێ له‌م دوو کۆمه‌له‌ وتیان به‌ بت په‌رسته‌کان، به‌لام ته‌مه‌ی که‌ له‌ ته‌فسیره‌که‌دایه‌ باشتر نه‌چێته
 دله‌وه‌، خوا خۆی باشتر نه‌زانێ.

وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ ﴿٦٦﴾ فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُوتُ وُجُوهُهُمْ وَأَدْبَرَهُمْ ﴿٦٧﴾
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَسْخَطَ اللَّهَ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَلَهُمْ ﴿٦٨﴾

جا نه مانهى كه شهيتال زال بوو به سهریان دا تا هه لیگیرانه وه له نیسلام و به دبختی
کردن، نه مانه بوون كه به لینیان دا بهو جووله کانه له هندی کارو فرماندا كه بریتی بوو له
پیلان گنډی دهرباره ی نیسلام و پیغه مبهری نیسلام (ﷺ) نهو به لینه یان بهو جووله کانه بوو
به هو ی زال بوونی شهیتان به سهریان دا تا لهو رووناکی نیسلامه رایکیشان بو تاریکی
کوفرو خوایش بهم جوړه ی باقری دهرخستن، هه والی دان به پیغه مبهرو موسلمانان،
هه پره شیشی لی کردن به چند هه پره شیه کی سخت و سامناک، وهکو نه فهرمو ی: ﴿وَاللَّهُ
يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ﴾^۱ خوا نه زانی و ناگای هیه له په نهان و نهینی کردنیان دهرباره ی نهو هه موو
پیلان و قسه ناره واکانیان، کهواته پیلانه کانیان و داشاردنیان به چی نه چیت و چ نرخیکیان
هیه كه چواردهور دراون به زانین و دهسه لاتی بی سنووری خوا؟! دیاره نه مه هه پره شیه کی
زور سامناکه دهرباره ی نهو پیلان گنډانه، وهکو دلخوش کردن و نارام پیدانه به نیمانداره کان
به جوړیک هیه بیم و سام و هیه نرخیک ناهیلنیه وه بو پیلان گنډان و پیلانه کانیان.

نیجا هه پره شیه سخت و ناشکراتریان لی نه کات به سزادانیان له کاتی گیان کیشان دا
له لایه نه مه لایکه کانه وه، نه فهرمو ی: ﴿فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُوتُ وُجُوهُهُمْ وَأَدْبَرَهُمْ﴾
نیجا نایا نهو مونافیقانه چی نه کهن؟ چ چاره یه بو خو یان فراهه م نه هینن کاتی كه
مه لایکه کان گیانیان نه کیشن به لیدانیان له دم و چاوو بهرو پشتیان.

^۱ نه و شیه به دوو جوړ نه خوینرتنه وه ﴿اسرارهم﴾، ﴿اسرارهم﴾ له وهی كه نیستا باوه په كه مه كه چاوگه و ماناکی
په نهان کردن و نهینی کردنی قسه و پیلان گنډی په کیانه به دزی یه وه فراهه میان نه هینا، دوو هم کویه نا که کی
﴿سر﴾ واته خوا نه زانی و ناگای هیه له نهینی په کانیان، به هه کام راسته و جوانه.

نەمانە خۇيانيان زۆر لا خۆشەریست بوو، ئەیانپاراست لە جەنگ و کوشتار لە رینگە.

خوادا بۆ ئەمەى دووچارى مردن و کوژران نەبن، دەى ئەوا خواى تۆلەسىنەر مردن و گيان
دەرچوونيان نیشان ئەدات بەو شىۋە سامناکە دل داچلەكىنەرە، ئەوانە لەو کاتە زۆر تەنگە
ناھەموارەدا كە هیچ دەسلەت و توانايان نى يە، لەو کاتەدا ئەم جىھانە بەجى ئەمىلن و

ئەرۇن بۆ جىھانى تر، گيان كىشان بەو ھەموو سەختى و سامناكى و نىش و ئازارەو كە
ھەيەتى، سەرباقى ئەو لەو کاتەدا ئەو مەلائيكانە دەست بکەن بە سزاو لىدانيان لەبەر و

لەدراوہ - پەنا بەخوا - چى لەو سەختەرە؟ ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا آسَخَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا
رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ﴾ ئەو گيان كىشانە بەو جۆرە بە ھۆى ئەو ھەيە كە ئەوانە شوئىنى

شتى كەوتوون كە ھۆى قارو غەزەبى خوايە، رەزامەندى خويان پى ناخۆش بوو، بەھۆى
ئەو ھەموو خوايش ھەموو كەردەوكانى بەتال كەردنەو زايەى كردن، واتە ئەوانە خۇيان بوون

بەھۆى ئەو ھەيە كە بەسەريان دىت، چونكە شتىگيان ئەكرد كە خوا پى ناخۆشە ھۆى قارو
غەزەبى خوايە، ھەوليان بۆ كەردەو ھەيە نەئەدا كە ھۆى رەزاي خوايە، كەواتە خوايش بەو

جۆرەيان لى ئەكات.

ئەم موناڧىقانە كە ئەو ھەموو پىلان و تاوانەيان ئەكرد دلىان بەو بەستبوو كە

ئىماندارەكان پىيان نازانن، بە لىزانى خۇيان كارىكى وايان كەردووە وەكو پەندى كوردى

ئەلى: لە تەپ ئەخۇن و لە وشك ئەخەون. لەگەل ئىماندارەكان دا بەشدارن لە ھەموو سوود و

قازانچىك دا، بە فروفىلىش خۇيان ئەدزەنەو لە ھەموو ناخۆشى يەك كە رووبدات لەناو

ئىماندارەكان دا، خۇيان ئەكەن بە ئىماندارو لە ژىرىشەو لەگەل جۈولەكە و ھەموو

دوژمنەكانى ئىسلام دا بە ھەموو جۆر خەرىكى پىلان گىپرى و دوژمنايەتى و پىرو پاگەندنەن.

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَصْغَنَّهُمْ ﴿١٩﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَأَمَرْنَاكُمُ
فَلَتَعْرِفَنَّهُمْ بِسِيمَتِهِمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ﴿٢٠﴾

ئهوانه بهو جوړه ئه يانويست بزین، ئینجا خوایش ناوا هه پره شه ی لی کردن که ناشکرایان
ئهکات لای ئیمانداره کان و باقریان دهرئه خات، ئه فهرموی: ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ
لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَصْغَنَّهُمْ﴾^۱ نایا ئهوانه که نه خویشی له دلیان دا هیه گومانیان وا بردووه و وایان
زانیهو ئه و رق و کینه ی که هیهانه دهرباره ی ئیسلام و ئیمانداره کان و شارودیانه ته وه له
دلیان دا، نایا گومانیان وایه که خوا ئه و رق و کینه دهرناهی نی و ناشکرای ناکات؟ واته
گومانه که یان راست نی یه و خوا کینه و رقه که یان ناشکرا ئهکات له موسلمانان به هو ی
ئو وه که هه والیان ئه دات به پیغه مبه ر(ﷺ) و ئه فهرموی به پیغه مبه ر(ﷺ): ﴿لَوْ نَشَاءُ
لَأَمَرْنَاكُمُ فَلَتَعْرِفَنَّهُمْ بِسِيمَتِهِمْ﴾ ئه گهر ئیمه بمانه وی ئه وانته نیشان ئه ده ی و نایانناسینین پیت
به چند نیشانه و دروشمیک، ئینجا بیگومان ئه و کاته توش ئه تناسین به هو ی ئه و شیوه و
نیشانه یانه وه.

ئهم نایه ته پیش ئه وه بو که خوا چند که سیک لهوانه ی ناشکرا کرد له پیغه مبه ر(ﷺ)
به خو یان و ناوهکانیا نه وه، له گهل ئه وه دا که له و کاته دا خوی گه وه به و جوړه ناشکرای
نه کردبوون، به لام به شیوه ی قسه کردنیان دا هر دهرئه که وتن بو پیغه مبه ر(ﷺ) وه کو
ئه فهرموی: ﴿وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ﴾ سویند به خوا تو ئه و مونا فیکانه ئه ناسی و بو ت
دهرئه که ون له شیوه و گفتوگو ی لارو پیچیان دا، واته هر به قسه کردن ئه یانناسی چونکه
شیوه ی قسه یان جیاوازه به توانج و لاری یه وه ئه یکه ن و نا راستی لی وهرئه گیری، ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ
أَعْمَالَكُمْ﴾ خوا ئه زانی و ناگای هیه له هه موو کرده وه کانتان به گویره ی نیازی خو تان
ره فترتان له گهل ئهکات، چونکه هه موو کرده وه یه که به گویره ی نیازی خاوه نه که یه تی.

^۱ وشه ی ﴿أم﴾ لیره دا منقعه به وه کو چند جار ی وتمان به مانا ﴿بل﴾ و ﴿إ﴾ ی پرسیاره، وشه ی ﴿بل﴾ لیره دا
وه کو له چند شوینیکی تر دا گوترا بو کرتایی مینان و برانه وه ی مه بسته که ی پیشو وه و ده ست کردن به مه بسته کی
ترو پرسیاره که بو ئینکارو بیزاری یه.

وَلَسَبَلُونَكُمْ حَتَّى نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّادِقِينَ وَتَبْلُغُوا أَخْبَارَكُمْ ﴿٢١﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحِطُّ أَعْمَلُهُمْ ﴿٢٢﴾

ئینجا رووی فرموده ئەکاتە هەموو ئومەت بەلێن و هەواییان ئەداتێ بەمە ی که تاقییان ئەکاتەو تا راست و ناپاست ناشکرا ببێ، ئەفرموی: ﴿وَلَسَبَلُونَكُمْ حَتَّى نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّادِقِينَ وَتَبْلُغُوا أَخْبَارَكُمْ﴾ سویند بەخوا تاقیتان ئەکەینەو، بە داوا لێ کردن و فرمان پێدان بە شتی قورس و گران تا بزانی جیای بکەینەو تیکۆشەرەکانتان و ئەوانەتان که بە نارامن و خۆگرو لەسەر کارو فرمانی قورس و زەحمەت، سویند بەخوا هەوال و دەنگ و باسەکانتان تاقی ئەکەینەو، هەوال و دەنگ و باسی کردەوەکانتان تا چاک و خراپتان روون ببیتەو، یان هەوالەکانی خۆتان که ئەلێن ئیماندارین و راست ئەکەین لەگەڵ خواو پیغەمبەردا (ﷺ) تا دەرکەوی راست و درۆتان، واتە روونی ئەکەینەو کام کردەوی باشو کام خراپەو کام راست ئەکات و کام درۆ ئەکات. لێرەدا جینگای دوو پرسیار هەیە:

١- بینگومان خوا ناگای لە هەموو شتە، هەموو کردەو و خاوەن کردەو یە ئەناسی، ئەزانێ کێ خراپە و کێ چاکە، کەواتە ئەو تاقی کردنەو لەبەر چییە؟ چۆن بۆ خوا بەکار ئەهینرێ؟ بەلێ خوا ی گەرە هەموو کەس ئەناسی و ئەزانێ ئامادەیی بۆچی هەیە، بەلام بە رەحم و بەزەیی خۆی بپریاری ئەدا که بە پێی زانیینی خۆی رەفتار بکات لەگەڵ بەندەکانیدا، بەلکو بپریاری دا کاتی تۆلە بسینی و پاداشت بداتەو که ئەو ی خۆی ئەیزانی بەدی بیئت لە لایەن بەندەکانی یەو، دیارە ئەویش بە تاقی کردنەو نەبیئت نابییت. کەواتە تاقی کردنەو بە خۆشی و ناخۆشی، تەنگاوە و کامەرانی، داوا لێ کردن و قەدەغە کردن، ئەمانە هەموو ئەو ی پێی ناشکرا ئەبیئت و بەدی دیئت که خوا زانیویەتی و ئەیزانی، بە تاقی کردنەو دەمی هەموو کەس ئەبەستری، رینگای هیچ پەلپ و پرسپاریک نامینی، مەبەست لە تاقی کردنەو که پێزانیینی خەلکە ئەک خوا.

۲- نایا که خوا هموو شت نه زانی، هر زانیویه تی، که واته مهبست بهم زانینه چی به که

بوخوی بریار نه دات له پاش تاقي کردنه وه؟ بیگومان خوا ناگای له هموو شت ههیه له پیش بوون و روودانیدا وهکو پاش پهیدا بوون و روودانی بی گوژان و جیاوازی له زانینه که ی دا، به لام له پیش پهیدا بوون و روودانه که دا به جوژی نهیزانی که شته که ههیه و خه لکیش نهیزان، که واته نه وهی که نه گوژی په یوهندی زانینه که ی خوا به له گه ل بوون و نه بوونی زهرا وه که دا، نهک زانینی خوا، نهو ناگوژی و وهکو خو به تی. پیوسته نیماندار بترسی له هندی تاقي کردنه وه و داوای رحم و لی بوردن بکات له خوا وهکو فضیلی کوپی عیاض نه فرموی: ﴿اللهم لا تبلىنا فانك ان بلوتنا فضحتنا و هتکت استارنا و عذبتنا﴾^۱ نینجا له دوا دوا یی سوره ته که وه نه دوی له کومه لی کافران و نیمانداران ههیه که له روویه که وه، دهریاره ی کافران نه دوی له رووه وه که ههیه چهند همول و تیکوژشان بکه نه له دوژمنایه تی دا، ههیه چهند هیزو دهسه لاتیان هه بی هیچ نرخیان نی یه و ناتوان بهرگری نایینی خوا و نیمانداره کان بکه نه، خوا هموو پیلاننه کانیان به تال نه کاته وه. له نیمانداره کان نه دوی له رووه وه که بانگیان نه کات بو بهر دهمو امییان له سهر تیکوژشان و فیداکاری به گیان و مال بی ته فره و سستی و لاوازی، بیگومان دان به خزمایه تی و دوستایه تی و له دهست دهرچوونی هموو بهرزه وهندی یه وهکو - به یارمه تی خوا - به درژی دیته پیشه وه.

له یه کهم جار وه له کافره کان دهست پی نه کات، نه فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحِطُّ أَعْمَلُهُمْ﴾^۲ بیگومان نه وانیه که

^۱ واته: خوا تا قیمان مه که ره وه، چونکه نه کهر تا قیمان بکه یته وه و نابوومان نه بهیت و نه یینی یه کانمان دهر نه خهیت و عه زایمان نه دهیت.

^۲ نایا مه بهست به مانه بت په رسته کانه که له یه کهم جاری سوره ته که دا باس کران، یان مه بهست پی هه رکه سی که که نه و سیفه تانه یان بووی به شیوه ی گشتی، یان جو له که کانی مه دینه بیت له و کاته دا، هموو هه نه گوچی و زانینی راست هه لای خوا به.

کافرن و بهرگری خەلکیان کردوو له ئایینی رۆیشتن به رینگای خواداو دژو پێچهوانەی پێغمبەر(ﷺ) وەستان، که ئەم کردوو ناره‌وايانە‌یشیان هه‌یه له‌پاش ئەمهی که رینگای راستی خویان بۆ دەرکەوت و به‌باشی حەقیان بۆ روون بووه‌وه، واته ئەمە ئەوپه‌ری خراپه‌یه که به زانینه‌وه تاوان و سەرکەشی یه‌که‌یان ئەکەن، دژو پێچهوانه‌ی ئایینی خواو پێغمبەر(ﷺ) وەستان.

ئەو کافرانە‌ی هه‌رگیز زیان به ئایینی خوا ناگه‌یه‌نن، توانای ئەوه‌یان نی یه هیچ گری و قۆرتیک بێننه رینگای بلاو بوونه‌وه‌ی، هه‌رچه‌نده زۆر توانایان هه‌بی، هه‌رچه‌نده توانای سزادانی ئیمانداره‌کانیان بووبی ئەوه شتیکی کاتی بووه به گوێره‌ی فه‌رمانی خوا روویداوه له‌بەر چەند حیکمه‌ت و به‌رژه‌وه‌ندی یه‌ک، پاشه‌روژو سەرکەوتن هه‌ر بۆ کۆمه‌لی ئایینی خوا بووه، ریسوایی و به‌رباد بوون بۆ دوژمنانی ئایینی خواو پێغمبهرانه —سه‌لامیان لی بی‌ت—، خوایش هه‌موو کردوه‌کانیان به‌تال ئەکاته‌وه له‌مه‌وپاش، کردوه‌ی پیلان گێریان، به‌م جو‌ره هه‌موو فیل و که‌له‌که‌کانیان ئه‌روخینی، هه‌ر کردوه‌ی چاکیشیان بووبی له‌دنیا‌دا پاداشتیان ناداته‌وه به‌ه‌وی کوفرو به‌ربه‌ره‌کانیکانیه‌وه.

ئەوه‌ بریارێکی ته‌واوه له لایه‌ن خواوه‌ به‌ئینێکی رێک و راسته به‌مهی که ئەوانه‌ی به‌رامبه‌ری ئایینی خوا وەستان و ئەوه‌ستن له‌ چه‌رخێ پێغمبهره‌وه(ﷺ) هه‌تا بی‌ت دژو پێچهوانه‌ی ئەوه‌ستن بۆ به‌رگری کردنی، ئەوانه هه‌رچه‌ند هی‌زو ده‌سه‌لات و توانایان هه‌بی ناتوانن زیان بگه‌یه‌نن و ئەو به‌رگری یه‌یان پی ناگری.

دیاره مه‌به‌ست ئەمە نی یه که ئایینه‌که له‌خۆیه‌وه بلاو ئەبیته‌وه، به‌لکو به‌ مه‌رجی کافره‌کان زیان ناگه‌یه‌نن و به‌رگری یان پی ناگری که کۆمه‌لی ئیماندار هه‌بی و به‌ رینکی هه‌لسی به‌ کارو فه‌رمانی خۆی یه‌ک بارو یه‌ک دل بکات له‌بەر خواو به‌ گوێره‌ی فه‌رمان و به‌رنامه‌ی خوا به‌ وینه‌ی یه‌که‌م کۆمه‌لی ئەم ئوممه‌ته.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ﴾ (٣٣) إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ﴿٣٤﴾

پاش ټمهي ټمو پاشمرؤډه سامناكهي باس كرد دهربارهي ټمو كافرانه، ټينجا روي
فهرمايش ټمكاتو ټيماندارهكان و ټهياترسينې ټمو پاشمرؤډه خراپه و ټمې يان ټمكات به
گوي رايېلى خواو پينغمېبر(ﷺ) ټمفهرموي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا
أَعْمَالَكُمْ﴾ ټهي ټيماندارهكان گوي رايېلى خوا بكن و گوي رايېلى پينغمېبر بكن، كردهوه
چاكهكانتقان بهتال مكهمنوه بهو شتانهي كه ټمبيته هوې ټمو، وهكو كوفر - چ ناشكرا بي و
چ پنهاني - وهكو ريباو منعت و كهشخه كردن بهسر خلك دا واته خوتان به وينهي
كافرهكان لي مكهمن، ټمو خوږهوشي ټهوانه مگرن.

لهم فرموده دا وا دهرټهكوي كه لهناو كوښلي ټيماندارهكان دا چهند كهسي وا بووه كه
به تهواوي نهگېراون به شوين گوي رايېلى دا، يان هندی شت لهسر شانيان قورس بووه،
يان هندی فيداكاريان بهلاوه زحمت بووه، بهوي ټمووه چهند تائيفهيكې بههينې
جياجيا بهرنگاري ټيسلام وهستا بوون، لههموو لايهكهوه دهميان لي داچهقاندبوون
ټهيانويست به جاري هليان لووشن، زياد لهوه چهند پهيوهندي يك هېوو له نيوان ټهمان و
ټمو كافرانهدا، ټمو پهيوهندي يانه به ټاساني له ريشه ټهتههينران. بيگومان ټم ټمې به
كاريگر بوو لهدل و دهروني ټيمانداره راستهكان دا، دل و دهرونيان هاته لهرزو و ترس و
بيميان لي نيشت كه شتيكيان ليوه رو بدات ببيته هوې بهتال بوونهوه و سرينهوهي
چاكهكانيان، پيشهوا(ټهېو نهسري مهرزي) له(كتاب الصلاة) دا ټمفهرموي: (ټهېو قودامه)
له(وهكيغ) هوه ټهويش له(ټهېو جهغفري رازي) يهوه ټهويش له(رهبيعي كوپي ټهنهس) هوه
ټهويش له(ټهېو العاليه) هوه ټمفهرموي: يارهكاني پينغمېبر(ﷺ) لايان وابوو كه هېچ
گوناهيك زيان ناگهيښي بهو كهسهي كه خوا ټهپرستي به تاك و تهنيا وهكو هېچ
كردهويهكي چاك نرخ و سوودي ني به لهگل بت پرستي دا ههتا ټم ټايهته هاته
خوارهوه، ټيتر پاش ټموه ټهترسان لهوهي كه گوناوه كرهوهكانيان بهتال بكتاهوه.

له(عبدالله ي كوپي موبارهك) هوه ټهويش له(ټهېوبهكري كوپي معروف) هوه ټهويش
له(موقاتيلي كوپي حېبان) ټموه ټهويش له(نافيع) هوه ټهويش له(ټيبن وعومس) هوه - خوا

له هه موویان رازی بیټ - لامان وابوو که هه موو چاکه یه ک وهر نه گیری له موسلمانان هه تا نه م
 نایه ته هاته خواره وه، ئینجا وتمان ئه بی ئه و شته ی چاکه کان به تال ئه کاته وه بریتی بیټ له
 گونا هه گه وه کان و گونا هه زور ناشیرینه کان، هه تا نایه ته ی سوره ته ی ﴿النساء﴾ هاته
 خواره وه: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ. وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾^۱ ئینجا کۆتاییمان مینا له قسه
 کردن له و باب ته وه به لام مه ترسیمان نه کرد له و که سانه ی که دوو چاری ئه و گونا هه گه ورانه
 بیټ، نومیدمان هه بو به لیئوردن و چاوپویشی خواله و که سه ی که دوو چاری ئه و گونا هه نه بیټ.
 له م فرمودانه وه روون ئه بیته وه که موسلمانان به چ جور نایه ته کانی قورئانیان
 وهر نه گرت، تا چ راده یه ک کاری لی نه کردن و چون نه ترسان له جولانه وه به پیچه وانیه ی
 قورئان، چند هه ول و تی کو شانیان نه کرد بو نه مه ی که به گویره ی به رنامه ی ئه و بجومینه وه و
 ره قنار بکه ن. به و هه سه ته ریک و راسته موسلمانان ئه ژیان له گه ل قورئان دا، موسلمانیه
 راسته قینه ئه بی هه روا بیټ، ئه و جوړه موسلمانان خوا ی له گه ل دایه و یارمه ته ی ئه دات،
 رویشتن به ریکه راسته که ی خوادا ته نها به و جوړه نه بیټ، ئینجا پاشه روژی به دبه ختی
 ئه وانه باس ئه کات که دژی پیغه مبه ر بوون (ﷺ) له کاتی خوی دا، نه گه پرانه وه تا له سه ر ئه و
 باره مردن، هه وه ها هه ر که س دژی نایینه که ی بیټ له پاش خوی بی گه پرانه وه تا مردن
 نه فهرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾^۲ بینگومان که سانی که
 کافر بوون و به رگری خه لکیان نه کرد له نایینه خوا دوا ی ئه وه نا گه پرته وه تا به کافری
 نه مرن، ئه وانه هه ر گیز خوا لی یان نابووری و تاوان و گونا هیان ناسریتته وه - خوا په نامان
 بدات - ئیتر ئه وانه بی بهش ئه بن له رحم و به زه یی خوا و له عزابی به تینه ی نه براده ئه بن
 هه تا هه تابه. که واته ما وه ی ژیا نی ئه م جیهانه هه لیکه خوا هه لیخستوه، قاپیی توبه و
 گه پرانه وه کرا وه ته وه و خرا وه ته سه ر پشت هه تا کاتی غه و غه وه نا ئومیدی له ژیان، ئیتر
 دوا ی ئه وه نه گه پرانه وه وهر نه گیری و نه لی بو ردن هه یه.

^۱ بینگومان خوا خوش نابیټ له وه ی که هاویه شی بۆ به یار بدری و له وه بگه پرته وه نه بووری له هه ر که سی که خوا خوی
 بیهوی.

فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَاحِ وَأَسْتُرُوا الْأَعْلُونَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَرْكَزَ أَعْمَلَكُمْ ﴿٣٥﴾ إِنَّمَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا
لَعِبٌّ وَلَهُوَ الْآخِرُ وَإِنْ تَوَلَّوْا وَتَنَقَّبُوا لِيُؤْثِرَكُمْ أَجُورَكُمْ

نهم نایه ته وهکو هه ره شهیه له کافره کان بۆ نه مهی فریای خو یان بکون تا کات و هه لیان له دهست دهر نه چوو، ههروه ها ترساندن بۆ نیمانداره کان و ناگادار کردنه وه یان بۆ نه مهی خو یان بیاریزن لهو شتانهی که نزیکیان بخاته وه لهو رینگه سامناکهی که کافره کان داویانه ته بهر، وهکو لهم فهرموده یه وه روون نه بیته وه که دهر باره ی نیمانداره کان نه یفه رموی: ﴿فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَاحِ وَأَسْتُرُوا الْأَعْلُونَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَرْكَزَ أَعْمَلَكُمْ﴾ که واته نیمانداره کان سست و لاوازو زه عیف مه بن و داوا مه کن و مه یل مه کن - به سه ر شوپی - بۆلای ناشتی و کو تایی هینان له جهنگ له گه ل نهو کافرانه دا که باس کران، ئیوه - نه گه ر موسلمان ی راسته قینه بن - زالترو بلند ترن و خوا له گه ل تانه هه رگیز کرده وه کانتان زایه ناکات و جیا ناکاته وه لیقان و پاداشتی که م ناکاته وه.

نهم ترساندن و ناگادار کردنه وه ی نیماندارانه وا پیشان نه دات که له ناو کۆمه له که یان دا چه ند کهس بووه که نه رک و زه حمه تی جهنگ و تی کو شان زۆر به تین و قورس بووه له دل و دهر و نیان دا، به هوی نه وه سستی روی تی کردوون و ئاره زوی ناشتی و حه وان هه یان بووه، یان وهکو وتان له مه و پیش خزمایه تی و چه ند به رژه وه ندی یه که هه بووه رایکی شان بۆ ئاره زوی ناشتی له بهر نه وه قورئان بهر جو ره ته می کردن که هه ره له دهستی قورئان دیت، له پیشه وه پاشه روژی سه ختی کافره کانی خسته پیش چاو بۆ نه وه ترس و سام دل یان داگری، به هه موو جو ر دوور که ونه وه لهو رینگای که سه ری لهو پاشه روژه وه دهر نه چیت، ئینجا دلی به می زکردن به مه ی که نه وان به رزو بلند و زالترن، خویان له گه له، ئینجا دلخو شی دانه وه به نه جرو پاداشتی ته واوی بی که م و کوپی.

به راستی خاوه ن نیمانی راسته قینه مافی خو یه تی به م جو ره فهرمودانه بگاته نه و په ری پنه ی شادمانی و کامه رانی و به ختیار ی، نه بی له هه موو کات دا شانازی بکات به نیمانه که یه وه، ته نها نهو به سه رمایه دانی بۆ خو ی. هه تا بیر بکه ی نه وه له م فهرموده یه که مه،

نایا چ پله و راده یك نه گاته نه مه كه خوا به فرموی: ئیوه بلند ترین، خواتان له گهله، هه موو
 كرده وه و تیكووشان و فیداكاری یه كتان وهر نه گیری هیچی لی زایه نابیی و كه م و كوپی له
 پاداشتان دا ناییت؟!

نیماندارانی راسته قینه ئیتر چی یان نه ویت؟ نه وان بهر زترو بلند ترن له بابته
 بیرو با وه پرو تیگه یشتن له ئاده می و ژیان و بوونه وه، له بابته په یوه ندی یانه وه به
 په روه دگاریانه وه كه ههر نه وه بهر زترین و بلندترین هه موو شته، هه روه ها نیماندارانی
 راسته قینه بهر زترو بلند ترن له بابته هه ست و خو و ره و شته وه.

نه وانه بهر زو بلند ترن له بابته ریزو هیزو یار مه تی یه وه چونكه هیزو ده سه لاتی بی
 سنووری خویان له گه ل دایه، كه واته بوچی سستی روویان تی بكات و داوای ئاشتی بكن
 به سه رشوپی!!

زور جار له ده ست چوونی مال و سامان نه بیته هو ی نه و سستی و سه رشوپی یه، نه و
 بی نرخ ی مال و سامانی نه م ژیا نی دنیا شیان نه خاته پیش چاو له گه ل پاداشتی ته وای
 روژی دوا یی له سه ر نه و به شه كه مه ی كه نه یدهن له ریگای خوادا له و مال و سامانه زو ره ی كه
 خوا پی ی دا ون، نه فرموی: ﴿إِنَّمَا لِلزَّيْرِ الدُّنْيَا لَيْبٌ وَرَٰهٍ﴾ ژیا نی نه م جیهانه - جگه له وه ی كه
 بو خوا بیته - هیچی تر نی یه جگه له (له وه له عب) وه كو گالته و گه پی مندا لآن!! بیگومان
 ژیا نی نه م جیهانه وه كو گالته ی مندا لآن وایه كاتی ئامانجیی كی گرنك و بهر یزی له گه ل دا
 نه بیته، نه ویش كاتی به و جو ره یه كه مه به ست هه ر رابواردن بیته جیا واز له و بهرنامه ی كه
 خوا بو ی دانا وه، نه و بهرنامه یه ی كه نه م جیهانه ی كرده وه به جیگای كشتوكالی روژی
 دوا یی و بهر نه و بهر دنی كاروباری نه م جیهانه به گو یزه ی نه و بهرنامه ی خوی كرده وه به هو ی
 ده ست كه و تنی نازو ریزی نه بر او وه نه و جیهان وه كو له م فرموده ی شه وه وهر نه گیری: ﴿وَرٰن
 تَزْمِنًا وَتَقَرُّوا بِزَيْكُكُمْ أَجْرَكُمْ﴾ نه گه ر نیمان نه هی نن و له خوا نه تر سن و خواتان نه پار یزن له هو ی
 غه زه ب و قاری خوا، خوا پاداشتی نیمان و كرده وه چاكه كان تان نه داته وه، بیگومان نه و كاته
 خهريك بوونی نه م جیهانه یش به گو یزه ی بهرنامه ی خوا به شیكه له كرده وه چاكه كان. كه واته
 نیمان و له خواتر سان زیانی نه م جیهانه له گه مه و گالته دهر نه كا، راده ی بهر نه كاته وه و
 نه یكات به هو ی ده ست كه و تنی روژی دوا یی و پاداشته بی وینه و نه بر او ه كانی ئیسلام.

وَلَا يَسْتَلْكُمۡ أَمْوَالُكُمۡ ۖ إِن يَسْتَلْكُمُوهَا فَيُخْفِئْكُمۡ بِخُلُوعِهَا وَيَخْرِجۡ أَعْيُنَكُمۡ ۚ هَٰذَا نَسُوءُ
هَٰذَا لَآءٌ تَدْعُونَ لِتُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمۡ مَّن يَبْخُلُ وَمَن يَبْخُلۡ فَإِنَّمَا يَبْخُلُ عَنۢ نَّفْسِهِۦ
وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنۡتُمۡ الْفُقَرَاءُ وَإِن تَتَوَلَّوۡا يَسْتَبَدِلۡ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمۡ ﴿٢٨﴾

﴿لَا يَسْتَلْكُمۡ أَمْوَالُكُم﴾ خوی گهواره خاوهن حیکمت و بهزیی و ناگادار به سروشتی
بهنده‌کانی و نهوی که داوی کردوه له بهنده‌کانی و نهو نه‌که‌ی خستوویه‌تی به
سرشانیان له راده‌ی توانادایه، نه‌گهر به رحم و بهزیی خوی وای نه‌کردایه گه‌لی له
بهنده‌کانی سرپیچیان نه‌کرد، به‌موی نه‌وه‌ه تیا‌دا نه‌چوون. به وینه نه‌وه‌تا داوی هم‌وو
ماله‌کانیان لی ناکات، چونکه نهو کاته زور که‌س مله جه‌ری‌ی نه‌کرد و گوی رای‌ل نه‌نبوو،
وه‌کو نه‌فرموی: ﴿إِن يَسْتَلْكُمُوهَا فَيُخْفِئْكُمۡ بِخُلُوعِهَا وَيَخْرِجۡ أَعْيُنَكُمۡ﴾ نه‌گهر خوا داوی هم‌وو
ماله‌کانتان لی بکات، ئینجا ته‌نگه‌تاوتان بکات بهو داوا کردنه، ئیوه چروکی به‌کار نه‌هینن و
نایدن، نهو کینه و رقه‌به‌رییه‌ی که نه‌تان بی‌ت دهر‌باری ئیسلام ناشکرای نه‌کات، واته
خوتان پی نه‌نگیرا، نهو کاته رق و کینه‌تان دهر‌نه‌بری، هر له‌دل و دهر‌وون دا پیچی
نه‌نه‌خوارد.

ئینجا نهو باره‌ی که هه‌یانه دهر‌باری به‌خت کردنی مال له ریگای خوادا نه‌یدات به
ناو‌چاویان دا، به شیوه‌ی قورئانی بی وینه ته‌می یان نه‌کات، نه‌فرموی: ﴿هَٰذَا نَسُوءُ هَٰذَا لَآءٌ
تَدْعُونَ لِتُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمۡ مَّن يَبْخُلُ﴾ ئیوه ها نه‌وانه بانگ نه‌کرین و داواتان لی نه‌کری
به‌مه‌ی که مال و سامان به‌خت بکه‌ن له ریگای خوادا، ئینجا هینی واتان هیه که چروکی
نه‌کات و گوی رای‌لی ناکات، ﴿وَمَن يَبْخُلۡ فَإِنَّمَا يَبْخُلُ عَنۢ نَّفْسِهِۦ﴾ هه‌رکه‌سی چروکی بکات نهو
که‌سه چروکی دهر‌باری خوی نه‌کات، له نه‌فسی خوی نه‌گریته‌وه و زیان به خوی
نه‌گه‌یه‌نی، چونکه هه‌رچی بدات له‌ریگای خوادا هه‌موی نه‌کری به زه‌خیره و تو‌نشوو، بوی
ناماده نه‌کریت پی‌ی نه‌دری له روژیک دا که پی نه‌گیری و پی‌ویستی پی‌ی هیه، روژی که
رووت و قوته و هیچی نی به و هیچ سوودی پی‌ی ناگه‌یه‌نی جگه له‌وه‌ی که له‌م جیهانه‌دا

کردوویه تی به تویشوو زه خیره بو ئه و روژه. خوا هیچ پیوستی نی یه، نیمه بی نه و او پیوستمان هیه وهکو نه فهرموئ: ﴿وَاللّٰهُ النَّبِيُّ وَأَنْتَ الْفُقَرَاءُ﴾ تهنا خوا بی پیوسته له هه و شتیک، هر ئیوه بی نه و او فه قیرو خاوهن پیوستن. بنگومان بهندهکانی خوا هه رچی یان هیه خوا پی ی داو، خوا پیوستی نی یه نه به بهندهکانی نه به و شتانه ی پی یان نه دات و نه به و شتانه ی که ئه ی کات به زه خیره یان بو روژی دواپی، بهندهکانی پیوستیان به و هیه له هه ردو جیهان دا، که واته ئیتر چرووکی و دهست گرتنه وه بوچی؟! له بهر چی؟ له پاش ئه م ته می و ئاموزگاری یه شیرینه هه ره شه یه کی زور سامناک نه کات، نه فهرموئ: ﴿وَإِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ﴾ نه گهر ئیوه ئیمانی راسته قینه ئه مین و خوتان ئه پاریزن له غه زه بی خوا به گوپرایه لی، ئه وه خوا پاداشتی ئه و ئیمان و له خواترسی یه تان نه داته وه، نه گهر سه رکه شی نه کهن و پشت نه کهنه ئیمان و گوپرایه لی، ئه وه له باتی ئیوه دا گهل و کومه ئیکی تر جگه له ئیوه ئه مینی له شوینی ئیوه، ئینجا ئه وانه وینه ی ئیوه نابن، واته ئیوه به رباده نه کات و کومه ئیکی چاک نه خاته شوینی ئیوه گوپرایه لی ئه بن و سه ربینچی ناکهن. بنگومان ئه و که سانه که خوا یه یانکات به هه لگری ئالای ئایینی خوی به تایبه تی هه لگرانی ئالای ئه م ئایینه به ریک و راستی وهکو یه که م چین ئه و که سانه به خته وه رترینی هه موو بهندهکانی خوان، چاکه ی خوا به سه ر ئه وانه وه له هه موو چاکه یه ک گه وه تره، به نرخترین به خششی پیداون، که واته هه رکه س شادمان نه بوو به و چاکه و شانازی نه نه کرد به و به خششه وه، قه درو ریزی ئه و نیعمه ته گه وه ی لا نه بوو به راستی مافی خویه تی که ئه و به خشش و چاکه یه ی لی بسینرینه وه و ئه و خه لاته ی بدری به یه کیکی تر که قه درو ریزی برانی و به لایه وه بیته.

به راستی هه ره شه یه کی ئیجگار سامناکه و ترساندینکی زور به تین و به هیزه، زور کاریگر بوو له دلی یارهکانی پیغه مبه ردا(ﷺ) خوا به رحم و به زه بی خوی دل و ده روون و هه ستمان برارنیه ته وه به وه رگرتنی په ند و ئاموزگاری یهکانی قورئان و سه ر له نوی چین و گهلکی قورئانیمان بو فراهه م بینن، آمین.

سوره تی (الفتح)

مه دینه یی یه و ۲۹ نایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

ئەم سورەتە لە سائی شەشەمی کۆچیدا ھاتە خوارەو و پاش پەیمانی حودەیبیە، بە بۆنە ی ئەم رووداو و ھاتە خوارەو، لەبەر ئەوە جوان وایە پێشەکی ئەو رووداو و باس بکەین بۆ ئەمە ی تی بگەین لەو بارو دۆخە ی کە ئەو موسلمانانە ی تیدا ژیان کاتی ئەو رووداو و ھاتنە خوارەو ی ئەم سورەتە.

لە پاش کۆچ کردنی پێغەمبەر (ﷺ) بۆ مەدینە بت پەرستەکان بەرگری موسلمانەکانیان کرد لە ئامۆشۆکردنی مەککە، تەنانت لەو چوار مانگەیش دا کە شەپرو ئازاو ی تیا دا قەدەغە بوو، بە تاییبەتی بەرگری لە ھاتوچۆی کەعبە بە تاوانیک ی زۆر گەرە سەیر ئەکرا. لەگەڵ ئەوە دا ئەوەندە کەللە رەق و دل رەق بوون رەوای ئەو تاوانە گەرەیان ئەدا.

لەو سەردەمە دا پێغەمبەر (ﷺ) لەخودا پێی نیشان درا و خۆی و موسلمانەکانی بیینی کە چوونە کەعبە، بە جۆزیک کە ھەندیک مووی سەری کورت کردووەتەو و ھەندێ تاشیویەتی، کە ئەویش نیشانی لێ بوونەو یە لە تەواف و زیارەتی کەعبە، ئەو خەو ی گێرایەو و بۆ موسلمانەکان و ئەوانیش مژدە بەخش بوون و خۆشییان تیکەوت.

ئینجا پێغەمبەر (ﷺ) بیریاری دا کە بجێ بۆ مەککە بە نیازی بەجێ ھینانی عەرە، بێ نیازی شەپرو ئازاو، داوای کرد لە عەرەبەکانی لادی ی چواردەوری مەدینە بێ ئەو ی بە کۆمەل بچن ئەوە ک قورەیش جەنگیان لەگەڵ بکەن، یان بەرگری یان بکەن لە زیارەتی کەعبە.

زۆر لە عەرەبەکانی لادی نەھاتن، ئینجا پێغەمبەر (ﷺ) نیحرامی پۆشا و ھەندێ حوشتریان لەگەڵ خۆیان دا برد کە پێی ئەگوتری: ﴿ھدی﴾ و لە مەککە سەر ئەبڕین، ئەدرین لە رینگای خوادا، لەبەر ئەو ی بزائن کە بەنیازی شەپرو شۆر نەھاتوون، لە مانگی (دی القعدة) دا لە مەدینە دەرچوو لەگەڵ کۆچکەر و پشتیوان و ئەو عەرەبانە دا کە لە لادیکانەو ھاتبوون کە ھەموو نزیکە ی ۱۴۰۰ کەس ئەبوو، روشتن ھەتا گەیشتنە (عوسفان) لەویدا (بەشیری کوپی سوفیلی کوپی کەعب) یان پینگەیشت، وتی ئە ی پێغەمبەری خوا قورەیش زانیویانە بە ھاتنەکەت، ئەوەتا بە بە خا و خیزانەو ھاتوون بۆ بەرھەنگاریتان، لە (دی

طول) خستوویانه، هه موو پنیستی پلنگیان پۆشیوه، سویندیان خواردووو و پهیمانیان داوه که بهسهریان دا تیناپهری بۆ مهککه هرگیز، خالیدی کوپی وهلیدیان کردووو به سهرکردهی سوارهکانیان و پێشپهرو ناردوویانه بۆ (کراع الغمیم)^۱ لهویدا پیغه مبههر (ﷺ) فهرموی نهی هاوار بۆ قوردهیش شهرو کوشتارو خواردوونی، واته بۆچی کۆتایی ناهین؟! ئایا چ زیانیکیان نهکرد نهگهر لیم گهرانییه بۆ عهرهبهکانی تر؟! نهگهر من لهناو بهرن نهوه شتیکه نهوان نهیانهوی، نهگهر خوا سهریشم بخات بهسهریان دا نهوا موسلمان بوونایه لهگهل کۆمهلی موسلمانان دا به فراوانی توانایهکیان نهبوو، ئایا گومانیان چۆنه؟ واته گومانیان وایه که من لهم کاری خۆمه دهست ههلهنگرم؟ سویند بهخوا بی کۆتایی تیکۆشان نهکهم لهسهر ئهم ئایینهی که پێی رهوانه کراوم ههتا خوا سهرم نهخات، یان له پیناوی دا نهکوژیم.

ئینجا فهرموی: ئایا پیاویکی شارهزا ههیه لهگهلمان بێت له رینگایهکی ترهوه جگه له رینگای قوردهیش؟ پیاویکی تائیفهی نهسلم وتی: نهی پیغه مبههری خوا من دیم، لهگهلی دا کهوتنه ری، بردنی بهر رینگایهکی وشکی زۆر بهرداویدا، بهناو چهند شیوو دۆلیک دا دووچاری زهحمهتی زۆر بوون، کاتی که لی ی دهرچوون و گهیشتنه زهوی یهکی سهخت و نهرمان، پیغه مبههر (ﷺ) فهرموی: هه موو بلین داوای لی بوردن و سهرینهوهی گوناوه نهکهن له خواو تۆبه نهکهنه لای، نهوانیش به جاری چوون به شوین فهرموده که ی دا، له پاشان فهرموی: سویند بهخوا ئهمی ئیوه و تان نهوه بوو که داواکرا له نهوهکانی ئیسرائیل بیلین و نهیان وت.^۲ ئینجا پیغه مبههر (ﷺ) فهرموی: به دهسته راست دا برۆن بهناو (حمض) دا^۳ لهسهر رینگای (ثنية المراد) لای (حوده یبیه) له خوارووی مهککه وه به قوناغی، لهشکره که نهو رینگایه ی دایه بهر، سوارهکانی قوردهیش ته پوتۆزی لهشکری موسلمانهکانیان بینی، بۆیان دهرکهوت که له رینگای نهوانه وه نههاتن، بهغار گهرانه وه بۆلای قوردهیش، پیغه مبههر (ﷺ) نهوهستا، ههتا رویشت به (ثنية المراد) دا لهویدا حوشره که ی ئهژنۆی داداو خووی خست، ئینجا خه لکیش وتیان: حوشره که ی مانى گرتوو، پیغه مبههر (ﷺ) فهرموی: نهخیر مانى نهگرتوو، ههچ کات نهو خووی نهبوو، بهلام نهو کهسه ی که کاتی خووی فیهله که ی نهبره وه ی بهرگری کرد ههر نهو کهسه یه بهرگری نه میشی کردوو له رویشتن، واته خوا بهندی کردوو له چوون بۆ

^۱ خانوویه که له پێشه وه ی عوسفانه وه ههشت میل لی ی دوروه.

^۲ مه بهست نهوه بوو که قورئان نه فهرموی: ﴿وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّكًا وَقُولُوا حَظًّا﴾.

^۳ ناوی شوینتیکه به دهووبهری مهککه دا.

مهككه، فرموى: سوئند به كەسى كه گيانى منى بەدەسته قورەيش ھەر پەلپ و داوايەكم لى
 بكنە كه رىزى قەدەغەو سنوورى خواي تيادا بىت بۇيان جى بەجى ئەكەم، ئىنجا بە
 لەشكرەكەي فرموو لىرەدا بخەن، عەرزى كرا لەم شوئىنەدا ئاۋ نى يە تا لەسەرى بېھزىن،
 ئىنجا ئەۋىش تىرىكى لە تىردانەكەي دەرھىناۋ داي بە يەكى لە يارەكانى كە بىبا لە جىگەي
 چالاولىك دا داچەقىنى، ئەۋىش داچەقاند و ئاۋ ھەلقولاً. پاش خستى و ئارام گرتىن(بۇدەيلى
 كۆپى ورقاي خوزاعەيى) لەگەل چەند كەسىكى تردا ھاتە خزمەتى پىغەمبەر(ﷺ) پىرسىارى
 لى كرا ئايا بەھۆى چى يەرە ھاتوۋە؟ ئەمىش فرموى: كە بۇ ھىچ شەرۋ جەنگى نەھاتووم،
 بۇ زيارەتى(بىت) ھاتووم بەجۆرى رىزو قەدرى راگىر كەم. ئەو سكالاي كە لەمەۋپىش
 باسما كىرد كە فرموى بە بەشىرى كۆپى سوفيان بەمىشى فرمو، ئەۋانىش گەپرانەۋە بۇلاي
 قورەيش، بەجۆرە ھەۋالىيان پىدان، ئەۋانىش وتيان بابۇشەپىش نەھاتىن سوئند بە خوانابى بە
 زۆر بەسەر ئىمەدا بىت ھەرگىز، نابى عەرەب دەنگ و باسى ۋا سەرشۆپى لە ئىمەۋە بىيىستىن.
 ئىنجا(مىكرى كۆپى حفص) يان ئارد، كاتى لە دوورەۋە پىغەمبەر(ﷺ) بىنى فرموى:
 ئەمە كەسىكى غەدر كەرى بى ۋەفایە. ئەمىش ھات و پىرسىارى كىردو پىغەمبەرىش(ﷺ)
 ۋەلامى دايمە بە وئەي ۋەلام دانەۋەي(بۇدەيلى)، ئىنجا ئەۋىش گەپرايەۋە ھەۋالەكەي دا بە
 قورەيش. ئەۋانىش سەرۋكى ئەھابىشەكان(الحلىس) ئاۋيان ئارد، كاتى لە دوورەۋە
 پىغەمبەر(ﷺ) بىنى فرموى ئەمانە كۆمەلىكن كە عىبادەت كەرن، مالاۋتەكەي(ھەي) يەكان
 رووبەرۋى بەرن با بىبىنن و بزائن كە ئىمە بۇ شەر نەھاتوۋىن، ئەۋىش كە ئەۋەي بىنى
 نەھاتە خزمەت پىغەمبەر(ﷺ) لە ھەبەت رىزى ئەۋ مالاۋتەي كە ھىنراۋن بدرىن لە رى
 خواداو لەۋى بەند كراۋن زۆر پەرىشان بوو. ئەمىش ۋەكو پىشۋەكان ھەر ئەۋ ھەۋالەي دا
 بە قورەيش. قورەيشى يەكان پى يان وت كە تۇ كۆچەرى ۋ لادىيت ۋ ھىچ نازانى، ئەۋىش
 رقى ھەلساۋ وتى: ۋاللە ئىمە سوئند خوارى ئىۋەمان نەكردوۋە لەسەر شتى ۋا، ئايا كەسى
 بىھۆى بىت بۇ زيارەتى مالى خوا بە رىزو قەدرەۋە بەرگىرى ئەكرى سوئند بە كەسى گيانى
 منى بەدەسته ئەبى لە محمد گەپرىن يان ھەموو تاقى ئەھابىش دۇتات ئەۋەستىن، ئەۋانىش
 پى يان وت: بابە لىمان گەپرى با بزائىن يىرىكى لى بگەينەۋە شتى بۇ خۇمان دانەئىن.

ئىنجا ئارديانە لاي(عورەي كۆپى مەسعود) كە ئەۋ بېروا، ئەۋىش وتى: كۆمەلى
 قورەيش من بىننىم ئەۋانەي كە ئىۋە ئاردتان دوۋچارى چى بوون لەۋان، من كاتى ئەۋ
 بەسەرھاتەي ئىۋەم بىيىست ھەركەس لە تائىفەكەم بە گۆي كىردىم ھىناۋمە بۇ لاتان، ئامادەم

به گیانی خۆم لهگهڵتان، نهوانیش وتیان راست نهکەیت، تۆلای ئیمه جینگای گومانی خراب نیت. (عوروه) رۆیشت تا گه‌یشتە خزمەتی پێغه‌مبەر (ﷺ) له‌ به‌رده‌می دا دانیش‌ت و گوتی: ئە‌ی محمد له‌ هه‌موو جو‌ری خه‌لکت کۆ کردووه‌ته‌وه‌و هاتووی بۆ سه‌ر که‌س و کاری خۆت، نه‌ته‌وی به‌ربادیان بکه‌یت؟! وتی به‌راستی قوره‌یش به‌ گه‌وره‌و بچو‌کی یه‌وه‌ هاتوون و پینستی پلنگیان پۆشاوه‌و هه‌موو سویندی‌ان خواردووه‌ که‌ به‌ زۆر به‌سه‌ریان دا تینه‌په‌ریت، سویند به‌خوا وه‌کو له‌ پێش چاومه‌وه‌ بێت سه‌بی رۆژ هه‌موو لێت دوور نه‌که‌ونه‌وه‌، له‌وکاته‌دا حه‌زه‌رتی نه‌بو به‌کر له‌ پشتی پێغه‌مبەر (ﷺ) دانیش‌تبوو، تیخو‌پی و به‌ ناشیرینی فهرموی: ئیمه‌ لی‌ ی‌ دوور نه‌که‌وینه‌وه‌؟! ئینجا (عوروه) ئە‌لی: ئە‌مه‌ کی‌ یه‌؟ پێغه‌مبەریش (ﷺ) ئە‌فه‌رموی: ئە‌مه‌ کو‌پی نه‌بو قوحافه‌یه‌، ئە‌لی: به‌خوا نه‌که‌ر له‌به‌ر ئە‌وه‌ نه‌بوايه‌ پیاوه‌تیبه‌کت به‌سه‌رمه‌وه‌ هه‌یه‌. وه‌لام ئە‌ه‌دايته‌وه‌و قسه‌م پی‌ نه‌گوتی، (عوروه) له‌کاتی قسه‌ کردن دا ده‌ستی نه‌برد بۆ ریشی پێغه‌مبەر (ﷺ) و (مغیره‌ی کو‌پی شو‌عبه‌) یش وه‌ستابوو به‌لای سه‌ری پێغه‌مبەر (ﷺ) به‌ چه‌که‌وه‌، نه‌یخو‌پی یه‌ (عوروه) هه‌رکات ده‌ستی نه‌برد بۆ ریشی پێغه‌مبەر (ﷺ) ئە‌یوت: ده‌ستت لابه‌ با با‌لت نه‌په‌رینری، (عوروه) یش ئە‌یوت: هاوار بۆ تۆ قسه‌ ره‌ق و دل ره‌قی، پێغه‌مبەریش (ﷺ) زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی نه‌کرد، (عوروه) ئە‌لی: ئە‌مه‌ کی‌ یه‌؟ پێغه‌مبەریش (ﷺ) فهرموی: ئە‌مه‌ برا‌زاته‌ (موغه‌یره‌ی کو‌پی شو‌عبه‌) یه‌، (عوروه) یش ئە‌لی: ئە‌ی بی‌ وه‌فای به‌د نه‌که‌، مه‌به‌ست له‌وه‌ خوینی ۱۳ پیاو بوو له‌ به‌نی مالک به‌ لای موغه‌یره‌وه‌ عوروه‌ ئە‌و ۱۳ خوینه‌ی دابوو بۆی.

ئینجا پێغه‌مبەر (ﷺ) وه‌لامی عوروه‌ی دایه‌وه‌ به‌ وینه‌ی ئە‌و وه‌لامانه‌ی که‌ فهرموی به‌ نوینه‌ره‌کانی تر، ئینجا عوروه‌ هه‌لسا له‌ خزمەتی و ئە‌یبینی ئە‌وه‌ که‌ موسلمانه‌کان ئە‌یکه‌ن ده‌رباره‌ی پێغه‌مبەر (ﷺ) هیچ که‌س نایکات. که‌ ده‌ست نوێژ نه‌گرتی به‌ جاری په‌لامار نه‌ده‌نه‌ ناوی ده‌ست نوێژه‌که‌ی به‌ موفه‌رک نه‌یخۆنه‌وه‌و ئە‌یکه‌ن به‌سه‌رو چاوو له‌شی خو‌یان دا، که‌ ئە‌مه‌ی بینی گه‌رایه‌وه‌ بۆ ناو قوره‌یش ووتی: کۆمه‌لی قوره‌یش من (کی‌سه‌را) و (قه‌یسه‌ر) و (نه‌جاشی) م به‌ هه‌موو سه‌لتنه‌ت و پادشایه‌تی خو‌یانه‌وه‌ بینیه‌وه‌، والله‌ هیچ پادشایه‌کم نه‌دیوه‌ له‌ناو ره‌عیه‌ته‌که‌یدا به‌وینه‌ی محمد له‌ناو یاره‌کانیدا، سویند به‌خوا بۆ هیچ شتی ده‌ستی لی‌ هه‌لناگرن، که‌واته‌ فیکریکی خۆتان بکه‌ن.

ئینجا پێغه‌مبەر (ﷺ) (خه‌راشی کو‌پی ئومه‌یه‌ی خو‌زاعی) بانگ کردو به‌ سواری حوشریکی خۆی ناردی بۆ مه‌که‌که‌ تا پێ‌یان راگه‌یه‌نی که‌ نیازی خراپه‌ی نی‌ یه‌و بۆ زیاره‌ت

250

لهو په یماننه دا پیڼغمبهر (ﷺ) هردوو دوستی خوی خسته ناویهک له باتی عوسمان دا، له ریوایه تیک دا پیڼغمبهر (ﷺ) فرموی: ئەمه دوستی چهیم له باتی عوسمان، ئەمه چاکتره له دوستی راستی خوی.

ئینجا قوره‌یش (سوهیلی کوپی عه‌س) یان نارد بولای پیڼغمبهر (ﷺ) وتیان: برؤ سولخی له‌گه‌ل بکه، به‌لام ئەبی ئەمسال هر بگه‌ریته‌وه، سویند به‌خوا نابی له‌ناو عه‌ره‌ب دا بگه‌ریته‌وه که به زور هاته سهرمان. (سوهیل) هات کاتی پیڼغمبهر (ﷺ) له دووره‌وه بیینی فرموی: ئەیان‌ه‌وی سولج و یه‌ک کهوتن بکه‌ن بویه ئەم پیاوه‌یان نارد. که گه‌یشته به‌روه‌وه دوستی کرد به‌قسه‌کردن و درێژ‌ه‌ی دا به‌قسه. له‌لایه‌ن هردوو لاره‌وه‌وه قسه‌هاتوچو پی کرا، لیکولینه‌وه، ئینجا بریاری سولج و یه‌ک کهوتن درا به‌و جوړ‌ه‌ی که له‌مه‌وپاش دیت.

کاتی که بریاری ئەوه‌وه درا هیچ نه‌ما جگه‌ له‌نوسین، حه‌زه‌تی عومەر - خوا لی‌ی رازی بیټ - خوی پی نه‌گیراو هه‌له‌پ‌ری و چوو له‌ای حه‌زه‌تی ئەبویه‌کر و تی: ئایا ئەو پیڼغمبهری خوا نی‌یه؟ ئەویش و تی با پیڼغمبهری خوایه. و تی: ئایا ئەمه موسلمان نین؟ و تی: ئایا ئەوانه‌بت په‌رست نین؟ و تی: به‌لی. و تی: ئایا له‌سه‌رچی ئەو سه‌رشوپی یه‌به‌سه‌ر خو‌مان بی‌نین له‌ئایینه‌مان دا؟ حه‌زه‌تی ئەبویه‌کر و تی: عومەر رینگاکه‌ی ئەو بگه‌وه‌وه بیده‌وه به‌ر من شایه‌تی ئەده‌م که پیڼغمبهری خوایه.

ئینجا عومەر هاته‌وه خه‌مه‌ت پیڼغمبهر (ﷺ) ئەوه‌ی که و تی به‌ئەبویه‌کر عه‌زی ئەمیشی کرد، ئەمیش وه‌کو ئەبویه‌کر وه‌لامی دایه‌وه‌وه فرمویشی: من به‌نده‌وه پیڼغمبهری خوا، د‌رو پیچه‌وانه‌ی فره‌مانی ئەو ناکه‌م، ئەویش من زایه‌ ناکات.

حه‌زه‌تی عومەر - خوا لی‌ی رازی بیټ - له‌مه‌وپاش نه‌فرموی: له‌و کاته‌وه‌وه هه‌تا نی‌ستا هر خه‌ریکم نو‌یزو رو‌زووی زیاده‌ ئەکه‌م، به‌نده‌ نازاد ئەکه‌م و خیر ئەکه‌م له‌به‌ر ئەو قسانه‌ که ئەو رو‌ژه‌ کردومه‌وه به‌چاکیشم زانی.. بینگومان مافی خوی بووه‌ که به‌و جوړه‌ ترساوه، چونکه به‌ هیچ جو‌ر رینگانی یه‌ بو هیچ ئیمانداریک سهر بکاته‌وه له‌ هیچ بریاریکی خواو پیڼغمبهر (ﷺ).

ئینجا پیڼغمبهر (ﷺ) بانگی کرده حه‌زه‌تی عه‌لی - خوا لی‌ی رازی بیټ - پی‌ی فرمو بنوسه: بسم الله الرحمن الرحيم سوهیل و تی: من ئەمه نازانم بلی: یا س‌م‌ک اللهم ئەویش ئەوه‌ی نووسی، ئینجا فرموی: بنوسه: ئەم به‌ندان‌ه‌ی که له‌م نووسراوه‌دایه شتی‌که که محمد پیڼغمبهری خوا سولخی له‌سه‌ر کرد له‌گه‌ل قوره‌یش دا. (سوهیل) و تی: ئەگه‌ر

شایه تیم بدایه که تۆ پیغه مبهری جهنگم له گهل نه نه کردی، ناوی خوت و باوکت بنووسه، پیغه مبهريش (ﷺ) فرموی و بنووسه.

نه گيرنه وه که حه زه تی عه لی فرموی: من وشه ی (رسول الله) ناکور ئنمه وه، ئینجا پیغه مبهريش (ﷺ) فرموی: نیشانی خۆمی بده خۆم ئه یکور ئنمه وه، فرموی: خوا نه زانی که من پیغه مبهري خوام. فرموی بنوسه: نه مه ی له م نووسراوه دایه شتی که که محمدی کوپی عبدالله سولخی له سه ر کرد له گهل سو هه یلی کوپی عه مر دا نوینه ری قوره یش.

نه و به ندانه ی که سولخی له سه ر کرابو و نه مانه بوون:

۱- ده سال ناشتی له نیوان هه ردوولادا کوتایی بینن له کوشتن و ده ست دریزی له یه ک و مه ترسی یان له یه ک نه بی.

۲- هه رکه س له لایه ن قوره یشه وه هات بۆلای پیغه مبهريش (ﷺ) بی پرس و رای که س و کاری بنیریته وه بۆیان، هه رکه س له کۆمه لی پیغه مبهريه وه (ﷺ) چو بۆلای قوره یش نه یگيرنه وه.

۳- دزی و خیانه ت نه بی له نیوان هه ردوولادا.

۴- هه رکه س په یمان نه به ستی له گهل هه ری که ی له م دوو ته ره فه دا به رگری نه کری.

۵- نه مسال پیغه مبهريش (ﷺ) بگه ریته وه نه چیته مه که، سالی تر نه وان له مه که ده رچن، نه میش له گهل موسلمانان بچنه مه که، سی رۆژ بمیننه وه، هه یچ چه کیکیان پی نه بی جگه له شمشیر له کیلان دا.

ئینجا پاش نووسی نی نه و نامه یه چه ند پیاویک له هه ردو و کۆمه ل کران به شایه ت له سه ر نه م سولخ و یه ک که و تنه. له موسلمانان نه به به کری صدیق و عومهری فاروق و عبدالرحمن ی کوپی عه وف و عبدالله ی کوپی سو هه یلی کوپی عه مرو سه عدی کوپی نه بی وه قاص و محمودی کوپی مه سه له وه عه لی کوپی نه بو طالب و موکریزی کوری حفص که له و کاته دا هیشتا بت په رست بوو.

کاتی که بریاری سولخ و یه ک که و تن دوا یی هات، نه بو جهنده لی کوپی نه م عه مره که نوینه ری قوره یشه به زنجیر کراوی له ده ست قوره یش خۆی ده رکرد و هات بۆ خزمه تی پیغه مبهريش (ﷺ)، کاتی عه مر ی باوکی بی نی په لاماری دایه به لیدان له سه رو چاوی و یه خه ی گرت و وتی: نه ی محمد پاش ته را و بوونی بریاره که هاتوه، نه بی وهر نه گری و بمده یته وه، پیغه مبهريش (ﷺ) فرموی راست نه که یت.

باوکه که یه خه ی کوپه که ی گرت و به ره و مه که رایکیشا به ره و قوره ییش بیباته وه، نه بو جهندل به هه موو هیزی هاواری کرد: موسلمانان کان ئایا من بگه پرنیمه وه ناو بت په رسته کان سزام بدن له سهر دینه کهم؟ پیغه مبه ر(ﷺ) وه لامی دایه وه: نه با جهندل خوت بگه وه سه بر بکه و چاره پروانی پاداشت بکه لای خوا، بیگومان خوا دهر و نه کاته وه له تویش و له موسلمانانی تریش که بی ده سولات و زه لیل و پی گیراون، نیمه تازه په یمانان به ستوه، نابی غه در و ناره وایی بکه یین.

(زه هری) نه لی: ئینجا چه زه تی عومر هه لساو له گه لیدا رویشت به جوریک ده سکی شمشیره که ی لی یه وه نزیک خستبو وه وه، پی ی نه فهرموو: نه با جهندل سه بر بکه، نه وان بت په رستن، کوشتنی هر کامیان وه کو کوشتنی سه گیک وایه، له پاشان فهرموو: مه به ست نه وه بوو شمشیره که بگری و باوکی بکوژی و خوی پی رزگار بکات، به لام دلی نه هات و باوکی بردی یه وه.^۱

با لیره دا بیر بکه یینه وه له دلی به هیزو پر له نیمانی نه و موسلمانان که چون بهرگری نه و شته قورسه یان کرد، نه مانه له ماله وه هاتن به دنیایی به و خه وه ی پیغه مبه ره وه، هیچ گومانیان نه بوو له چوونی مه که و ته وافی که عبه، که چی ئیستا به دیمه ن دوو چاری نه و سه رشوپی یه بوون، نا ئومیدی له هه موو لایه که وه روی کرده دلیان. جا وه ره به م سه رشوپی و نا ئومیدی یه وه به توئی بکه پنیته وه بو مه دینه، بو لاقرتی و تانه و ته شه ری جوله که و مونا فیه کانی مه دینه، بیگومان مه گه هر له دهستی زانکوی قورنان و پیغه مبه ر(ﷺ) بیست نه و جوره هه لکه و ته وانه هه لبخات که بهرگی نه و جوره شتانه بگرن.

ئینجا پیغه مبه ر(ﷺ) فهرمووی به یاره کانی: هه لسن و حوشترو مالاته کان سه برین له پاشان سه ر بتاشن، واته ئی حرام بشکینن، سی جار نه وه ی فهرمو که س هه لنه سا، له پاش چوه مه نزه که ی خوی وه گله یی گیرایه وه بو دایکی نیمانداران (ام سلمه) - خوی لی رازی بیست - نه ویش عه رزی کرد: نه ی پیغه مبه ری خوا ئایا پیست خو شه نه وه بکه ن؟ خوت برؤو هیچ به که س مه لی و نه وه ی که هی ناوته له مه که سه ری ببری سه ری بیره، ئینجا سه رتاش بانگ بکه سه رت بتاشی، نه میس وای کرد. که خه لک نه وه یان بیینی به گورجی هه لسان و حوشترو مالاته که ی خو یان یان سه رب ری، نه وه نده به په له سه ری یه کتریان نه تاشی خه ریک بوون هه ندیکیان هه ندی تریان سه ر که لکه ن له داخ و په له په ل دا.

^۱ نه بو جهندل له پاشان وتی: مه به ستم نه وه بوو که ریزی په یمانه که ی پیغه مبه ر(ﷺ) بگرم، نه که له بهر دل نه هاتن بوو.

ئىنجا گەرايەو بۇ مەدینە، لە رىگادا ئەم سورەتى بۇ ھات. پىشەوا ئەحمەدى كۆپى
 ھەنبەل ھەدىسك ئەھىنى لە مەجمەئى كۆپى خارثى ئەنصارى يەو ئەفرموى: ئامادە
 بەسەرھاتى ھودەيبىيە بووين، لە گەرانەو دا خەلكى كەوتنە پەلە، ھەندى پرسیاریان کرد لە
 ھۆى ئەو پەلە کردنە، لە وەلام دا پىيان وترا: وەھى ھاتوو بۇ پىغەمبەر (ﷺ) ئەيانەوى
 بگەنە خزمەتى تا بزائن چى بۇ ھاتوو. رۆيشتىن تا كراخ الغمىم تەماشاشا ئەكەين
 پىغەمبەر (ﷺ) وا بەسەر و لاخەكەيەو، خەلكى لى كۆيوونەتەو، ئەويش سورەتى
 ﴿الفتح﴾ يان بەسەردا ئەخوينى، لەپاشان يەكى عەرزى کرد ئەى پىغەمبەرى خوا: ئايا ئەو
 بەسەرھاتە فتح بوو، واتە زال بوون و سەرکەوتن بوو؟ ئەويش فرموى: بەلى فتح بوو،
 سوئند بە كەسى گيانى (محمد) ى بەدەستە.

ھەرەھا پىشەوا ئەحمەد فرمودەيەكى تر لە ھەزرتى عومەرەو ئەھىنى و بوخارى و
 ترمزى و نەسائىش ئەو فرمودەيە لە ھەزرتى عومەرەو ئەھىنن كە ئەم سورەتە ھاتە
 خوارەو لە كاتى گەرانەويان دا لە ھودەيبىيە.

ئەمە بوو ئەو جەوہى كە ئەم سورەتى تيا دا ھاتە خوارەو، لەو بەسەرھاتە گرنگەدا ئەو
 دلە گەرەيەى پىغەمبەر (ﷺ) بەو شىوہى كە باسكرا پىر لە ئارام بوو بە گویرەى ئەوہى خوا
 نابوويە دلى، خۆى بۇ يەك لا كەردەو و خۆى روت کرد لە ھەموو شتىك، ھەموو بەشىكى
 خۆى يان موسلمانانى لەخۆى دارنى، بەلكو لە ھەموو ھەنگاويك دا ئەوہى خوا نابوويە دلى،
 خۆى بۇ يەك لا كەردەو و خۆى روت کرد لە ھەموو شتىك، ھەموو بەشىكى خۆى يان
 موسلمانانى لەخۆى دارنى، بەلكو لە ھەموو ھەنگاويك دا، لە ھەموو جولانەويەك دا خۆى
 بە موو لانەدا لەوہى خوا نابوويە دلى و ئەيزانى رەزامەندى خوا لەوہاىە.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ﴿١﴾ لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ

صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢﴾ وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا ﴿٣﴾

لهبه ره نه وهی له سهره تایی سوره ته که دا خوی گه وره نه وه موو مژدانه ی دا، که نه وه موو خویشی و شادمانی یه ی خسته نه وه دلّه گه وره ی پیغه مبه ره وه (ﷺ) و فرموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ * إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ﴿١﴾ به راستی نیکمه فته تکی روون و ناشکرمان بۆ کردی: که بریتی یه له م سولج و یه که وتنی حوده یبیه.

ناوی نه با به فته تچ، چونکه بوو به هوی دان نانی قوره یش به نیسلام و پیغه مبه رو موسلمانان و هیزو ده سلا تیان دا، به جوړی ناچار بوون سولحیان له گهل کردن، بوو به هوی فته تی مه که، به هوی نه وه سولحه وه پیغه مبه رو (ﷺ) دهستی خالی بوو په رزایه سهر عه ره به کانی تر. به لئ به راستی مافی خو به تی پی ی بوتری فته تچ، چونکه قاپی کراوه یه له خه لکی که به نارام و ناشتی بانگ بکړن بۆ نیسلام، بی سله مینه وه له یه کتر، بکولنه وه له و رنگا راسته ی که خوا دیاری کرد، به هوی نه وه وه له ما وه ی دوو سالی پاش ثم سولحه دا خه لکینکی زور موسلمان بوون، چند چهندانه ی نه وانه ی له وه و پیش موسلمان بوو بوون، به لگه ی ناشکرا له سهر نه مه نه وه یه که له سالی ثم سولحه دا ۱۴۰۰ کهس کؤبوونه وه له خزمه ت پیغه مبه رو (ﷺ) چوون، که چی دوو سال پاش نه وه ۱۰۰۰۰ کهس کؤبوونه وه له خزمه تی دا چوون بۆ فته تی مه که. که واته به راستی ثم سولحه فته تکی گه وره ناشکرا بوو له بانگ کردن و بانگه وازه که ی پیغه مبه رو (ﷺ) وه کو فته تچ بوو له بابته خاک و ولاته وه، نه وه بوو به هوی ثم سولحه وه پیغه مبه رو (ﷺ) په رزایه سهر نه وه که نیوه دورگه له خه ته رو

۱. چند رایه که هیه له مه به ست به م «فتح» ه: ۱. گرتنی مه که. ۲. گرتنی خه یبه رو فده که و شوینه کانی تر، به وشه ی رابردو و فرموی بۆ زیاده دلنیایی کردن له سهری. ۳. زال بوونی روم له و سالا دا به سهر فارس دا، ناویردنی به فتح، چونکه هه والی نه وه زال بوونه که قورشان فرموی هاته جی. نه وه یش موعجیزه یه بۆ قورشان، به لام نه وه ی له تفسیره که دایه رای رقریه ی له سهره، به لگه ش چند فرموده یه کی سه حیه، زانینی ته وایش لای خوابه.

مهترسی جوولهکه رزگار بکات، بههوی داگیر کردنی سهخترین قهلاو گرنګترین
ملېبه‌ندیا نه‌وه (خه‌یېس).

هه‌روه‌ها ئه‌م سولحه فتح بوو له‌بابه‌ت هه‌لوښتی نیوان موسلمانان و قوره‌یش و بت
په‌رسته‌کانی تر، هر بی نارامی و مه‌ترسی یه‌کی موسلمانان هه‌بوو له‌و کومه‌له‌ گه‌وره‌یه
نه‌ما، نه‌و سه‌رکه‌شی یه‌ وشک و که‌شخه‌و که‌لله‌ ره‌قییه‌ی که‌ قوره‌یشی داگیر کردبوو هی‌واش
بووه‌وه، عه‌ره‌به‌کانی تر کاتی قوره‌یشیان به‌و شیوه‌یه‌ بی‌نی ئه‌وان باشت‌ر سام و ترس چووه
دل‌یا نه‌وه‌ باشت‌ر دانیان به‌ قه‌واره‌ی موسلمانان دا نا. بی‌گومان ئه‌م به‌سه‌ره‌اته‌ فتح‌یک
که‌وره‌بوو بۆ دل و ده‌روونی موسلمانان، به‌ ته‌واوی پالفته‌ بوون و شایانی نه‌وه‌ بوون که
خوای گه‌وره‌ نایه‌تی ره‌زامه‌ندی خوی لی یان بنی‌رتنه‌ خواره‌وه، وینه‌و شیوه‌ی شیرینیان
باس باش به‌رموی له‌ قورئان دا، وه‌کو له‌ سوره‌ته‌که‌دا به‌ یارمه‌تی خوا پی‌ی نه‌گه‌ین. که‌واته
با تی بگه‌ین له‌ هه‌ندی هوی نه‌و خوشی و شادی یه‌ی که‌ روی کرده‌وه دلی گه‌وره‌ی
پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نه‌و خوشی یه‌ی که‌ له‌م فه‌رموده‌یه‌وه روون نه‌بیته‌وه: سوره‌تی هاتوته
خواره‌وه بۆ سه‌رم خوشه‌ویست تره‌ لام له‌ دنیا و له‌ هه‌رچی وا له‌ دنیا دا.

ئه‌م فته‌حه‌ که‌ نیعه‌ته‌نکی گه‌وره‌و به‌ریز بوو، بوو به‌هوی چه‌ند شتی که‌ هر یه‌کی‌کیان
چاکه‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌و گرنګه‌ له‌لایه‌ن خواوه‌ بۆ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) وه‌کو نه‌فه‌رموی: ﴿لَا يَغْفِرُ لَكَ اللَّهُ
مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ ۚ وَبِئْسَ نِعْمَتُهُ عَلَيْكَ وَبِئْسَ صِرَاطٌ مُسْتَقِيمًا * وَيُضْرَبُكَ اللَّهُ نَضْرًا عَظِيمًا﴾ نه‌و فته‌حه‌مان
بۆ باس کردی بۆ نه‌مه‌ی:

- ۱- خوا ببوری و بسپرنه‌وه‌ له‌ تۆ هه‌رچی که‌م و کوپی له‌مه‌وپنیش و له‌مه‌وپاشت هه‌یه.
- ۲- چاکه‌ی خوی به‌سه‌رته‌وه‌ ته‌واو بکات به‌م جوړه‌ی له‌ هه‌ردوو جیهان دا به‌رزه‌ت بکاته‌وه.
- ۳- بتخاته‌ سه‌ر ریځای راست له‌ گه‌یاندنی فه‌رمانه‌که‌ت و به‌جی هی‌نانی کاروباری
پیغه‌مبه‌رینتی یه‌که‌ت دا و دامه‌زوات بکات له‌سه‌ر نه‌و ریځه‌ راسته‌.
- ۴- یارمه‌تیت بدات و زالت بکات به‌ یارمه‌تی یه‌ک که‌ به‌ریزی تیا‌دا بی‌ت. واته‌ ئه‌م فته‌حه‌
نه‌بیته‌ هوی بلا‌بوونه‌وه‌ی نایینی خواو شکاندنی هی‌زی کوفر، نه‌وه‌یش نه‌بیته‌ هوی
نه‌و هه‌موو جوړه‌ چاکه‌ی خوا له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا (ﷺ).

۱ چه‌ند جار له‌مه‌وپنیش وتمان که‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) گونامی نه‌بووه، به‌لام دیاره‌ له‌ ناستی خوا که‌م و کوپی واته‌واوی
هه‌بووه، نه‌وه‌ هه‌رچه‌ند گونا‌ه نه‌بوو، به‌لام شایانی پله‌و پایه‌ی به‌ریزی نه‌و نی یه‌، له‌به‌ر نه‌وه‌ به‌ گونا‌ه نا‌ویراوه‌و
لی‌بوورنی نه‌وی. خوا منه‌ت نه‌نی به‌سه‌ری دا له‌و لی‌بوورنه‌، هه‌موو سوپاس و منه‌تی بۆ خوا یه‌.

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١﴾

نهمه بهشی پیغمبر(ﷺ) بوو، ئینجا بهشی ئیماندارهکان باس شه فرموی لهم فتهخه دا:
﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ﴾ خوا که سیکه که نارام و دامه زراوی
خسته ناو دلی ئیمانداره کانه وه، بۆ شهوی له گهل شه ئیمان و باوه ره به میزه ی که هیانه
ئیمان و باوه ری تر زیاد بکن، واته راده ی دامه زراوی عه قیده و ئیمان هه کیان به میزه ترو
دامه زراوتر بیت له سهر شه ئیمان ه و باوه ره ی که بوویان. بیگومان شه گهر خوی خاوه ن
به زه یی بهو جو ره دامه زراوو دل نارامی نه کردنا یه، کولی دهروونیان دانه شه مرده وه و گهر دن
که چی و ره زامه ندییان بۆ پهیدا نه شه بوو بهرام بهر بهو رووداوه ی حوده یبیه، که به دیمه ن به
نانومیدی و سهر شوپی تهواو بوو!

خهلکی له ماله وه هاتن، خۆشی خۆشی چاوه پروانی به دی هاتنی خوی پیغمبر(ﷺ) (ص)
بوون، حوشر دیاری کر او نیشانه ی کر به ملدا بۆ سهر برین و کردنی به خیر له مه که ده،
که چی به نانومیدی گهرانه وه بۆ تانه و ته شیری جووله که و مونا فیه کهان. حوشره کهان له
حوده یبیه سهر بران.

سهختی شه رووداوه له پله یه که دا بوو پیای و هه که حه زه تی عومه ر بینته زه له و په له،
وه که له پیش سوره ته که وه هه ندیکمان باس کرد. زیاد له وه ی باس کر شه گهر نه وه که چوه
لای حه زه تی شه بو به کر زور به ناره حه تی یه وه وتی: ئایا پیغمبر(ﷺ) پیی نه گو تین ئیمه
دینیه که عبه و تهواف نه که یین؟ شه ویش فرموی: به لی. به لام ئایا پیی گو تیت نه مسال
دینیت؟ شه ویش وتی: نه خیر. شه ویش فرموی: بیگومان به ده چیته بهیت و تهوافیش
ده که یه. واته له مه وپاش. له پاش شه وه هر خوی پیی نه گهر چوه خزمه ت پیغمبر(ﷺ)
شه وه ی که عمرزی شه بو به کری کرد عمرزی شه میشی کرد و شه میش له وه لام دا شه بو به کر چی
وت شه وه ی فرموو پیی.

ههروهه پیاوی وهك چهزهرتی عهلی لهكاتی نووسینی نامه‌ی سولحه‌که‌دا گه‌یشته‌ئو راده‌که ﴿الرحمن الرحیم﴾ و ﴿رسول الله﴾ ی نه‌کوژانده‌وه، له‌گه‌ل‌ئوه‌دا پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) فرمانی‌دا به‌کوژانده‌وه‌ی له‌سه‌ر په‌لپی سوهه‌یلی کوپی‌عه‌مر تا پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) خوی‌کوژاندی‌یه‌وه.

گوپ‌رایه‌لی یاره‌کانی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) له‌و راده‌یه‌دا بوو عوروه‌ی کوپی‌مه‌سعودی سه‌رسام کرد، کاتی‌گه‌رایه‌وه‌بۆلای قوره‌یش وتی: من کیسراو قه‌یسه‌رو نه‌جاشیم دیوه، ئه‌و گوپ‌رایه‌لی و خوشه‌ویستی‌یه‌ی که‌هاو‌پ‌کانی محمد‌ه‌یه‌انه‌دم‌بارهی‌هیچ‌که‌سم نه‌دیوه. له‌گه‌ل‌ئه‌مانه‌دا ئه‌و به‌ندانه‌ی که‌سول‌حی له‌سه‌ر کرا ئه‌وه‌نده‌قورس و گران بوو بوون له‌دلیان‌دا سه‌رسامی کردبوون، ئه‌وه‌بوو سی‌جار پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) فرمانی‌دا به‌سه‌ر‌پ‌رینی‌حوش‌تره‌خیره‌کان و ئی‌حرام‌شکاندن‌که‌س گوپ‌رایه‌لی نه‌کرد، تا پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) خوی‌بۆ‌خوی‌ئوه‌ی به‌جی‌هینا.

کاتی‌ئهم‌جۆره‌شتانه‌بخ‌رنه‌پ‌یش‌چاوو‌پ‌ریان‌لی‌ب‌کر‌ن‌ته‌وه، ئینجا‌نرخ‌ی‌ئو‌ئارام‌دامه‌زراوی‌یه‌ئه‌زان‌ری‌که‌خوا‌ی‌گه‌وره‌دای‌به‌و‌کۆمه‌له‌ئیمان‌داره‌—خوا‌لی‌یان‌رازی‌بی‌ت— به‌لام‌ئو‌هه‌موو‌داخ‌و‌مه‌راق‌و‌قه‌سه‌و‌باسه‌یان‌هه‌موو‌له‌به‌ر‌خوا‌بوو، غیره‌ت‌که‌شی‌بوو له‌سه‌ر‌ئایینه‌که‌یان، له‌به‌ر‌ئوه‌خوا‌ئو‌چاکه‌ی‌له‌گه‌ل‌کردن، تا راده‌و‌پ‌له‌ی‌ئیمان‌و‌عه‌قیده‌که‌یان‌به‌رزتر‌بی‌ته‌وه. وه‌کو‌ئایه‌ته‌که‌پ‌یشانی‌داین.

ئینجا‌تیمان‌ئه‌گه‌یه‌نی‌که‌زانین‌و‌زال‌کردنی‌ئیمان‌داران‌و‌سه‌رشۆپ‌کردنی‌دوژمه‌کانی‌ئایینی‌خوا‌زۆر‌ئاسانه‌و‌هیچی‌تی‌نا‌چیت‌وه‌کو‌به‌م‌فه‌رموده‌یه‌نیشانی‌ئهدات: ﴿وَلِلّٰهِ جُودٌ اَلْسَمَرَاتِ وَالْاَرْضِ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا﴾ هه‌ر‌ته‌نها‌بۆ‌خوا‌یه‌و‌مولکی‌خوا‌یه‌هه‌موو‌له‌شکره‌کانی‌ئاسمانه‌کان‌و‌زه‌وی، خوا‌هه‌موو‌کات‌انا‌و‌خاوه‌ن‌حیکمه‌ته، هه‌موو‌شت‌ئه‌زان‌ی‌و‌هه‌موو‌کارو‌فرمانی‌به‌جی‌و‌پ‌ر‌له‌به‌ر‌ژه‌وه‌ندی‌یه.

لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفَّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٥﴾ وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ يَا اللَّهُ ظَنُّكَ السَّوَاءَ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوَاءِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٦﴾ وَلِلَّهِ جُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَرِيظًا حَكِيمًا ﴿٧﴾

هر به پیئی شو زانین و حکیمتهی خوی شو نارامی و دامه‌زروی یهی خسته دلی
 نیمانداره‌کانسه لهو به‌سهراته سهخته‌دا: ﴿لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفَّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا﴾^۱ بۆ ئەمەیی پیاوو ئافەرته ئیمانداره‌کان
 بخاته ناو به‌هه‌شتانیک که له ژێر کۆشکه‌کانیان دا رووباره‌کان دین و ده‌چن، ئەوانیش بێ
 برانه‌وه ده‌میننه‌وه لهو به‌هه‌شتانه‌دا، بۆ ئەمەیی هر گوناھو تاوانیکیان هه‌بی بیسپرنه‌وه لی
 یان و دایان پۆشی ئاشکرایان نه‌کات، ئەوه لای خوا گه‌یشتنه به ئامانجی زۆر گه‌وره. به‌لی
 ئا ئەوه‌یه ئامانجی هه‌ره گه‌وره، چونکه ده‌ستکهوتنی هه‌موو خوشی و سوودو نیعمه‌ته بێ
 ئەمەیی هه‌یج ناخوشی و زیانیکی تیکه‌ل بیٔ، واته سه‌ختی شو به‌سهراته و خوگرتن و
 گوێراپه‌لی ئه‌وان لهو به‌سهراته‌دا بوو به‌هۆی شو پاداشت و لی‌بوردن و گه‌یشتن به‌و ئامانجه
 هه‌ره گه‌وره‌یه.

شو کۆمه‌له به‌ختیاره کاتی له یه‌که‌م جاری سووره‌ته‌که‌وه به‌لینی مرده‌ی خویان بیست
 ده‌رباره‌ی پیغه‌مبەر (ﷺ) عه‌رزیان کرد نۆشی گیانت بێ ئەم به‌لینه گه‌وره‌ی خوا. ئەمه به‌شی
 خۆت، ئەی به‌شی ئیمه؟ کاتی ئەم ئایه‌ته‌ی به‌سهردا خویندنه‌وه دل و ده‌روونیان پڕبوو له
 خوشی و شادمانی و ره‌زامه‌ندی به‌م به‌شه گه‌وره‌یه.

^۱ چه‌ند رایه‌کی تر په‌یوه‌ندی ﴿ل﴾ له وشه‌ی ﴿لیدخل﴾ ه‌دا: ۱. شتیکی نه‌گوتراو که وه‌رنه‌گیرێ له پێشه‌وه: ئەوه‌ی
 کرد که کردی ﴿لیدخل﴾. ۲. ﴿فتحن﴾. ۳. رسته‌ی ﴿لیدانوا﴾. ۴. هه‌موو ئەوانه‌ی که گوترا به هه‌موو جنۆر هه‌رێکه‌و
 زانیینی ته‌واویش لای خوایه.

ئىنجا بەشىكى لە حىكمەتى خۇي دەرئەخات لەو بەسەرھاتەدا ئەفەرموى: ﴿وَيُعَذِّبُ
 الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ﴾ بِاللَّهِ طَبَعُ السَّوَرِ عَلَيْهِم دَائِرَةُ السَّوَرِ وَعَظَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
 وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا^۱ ئەو بەسەرھاتەى بەو جۆرە کرد بۇ ئەمەى سزاو عەزابى
 پياو و ئافرەتە موناڧىقەكان بدات، ھەروەھا پياو و ئافرەتە بت پەرستەكان، سزاى ئەمانە
 ھەموو بدات كە گومانى خراپ ئەبەن بە خواو باومپريان نى يە كە ھەموو بپريارى خوا بەجى
 يە، لايان وابو كە يارمەتى پىڧەمبەر(ﷺ) و ئيماندارەكان نادات، گومانيان وابو ئىتر
 ھەرگىز ناگەرئەتەو بۇ ناو مال و كەس و كاريان، ھەموو ئەكوژئىن. ھەر بۇ سەر خۇيان
 ئەگەرئەتەو ئەو بەسەرھات و رووداو خراپەى كە گومانى ئەبەن و چاوەپوانى ئەكەن بۇ
 ئيماندارەكان، خوا غەزەب و قارى ھەيە لەسەريان، دەرى كردوون و بى بەشى كردوون لە
 رەحم و بەزەبى خۇي، دۆزەخى بۇ ئامادە كردوون، كە دۆزەخ عەجەب شوئىن و نىشتەجى
 يەكى خراپە بۇ ئەوان، پەنا بە خوا لەم ھەرەشە سامناك و لەم ترساندنە بەتینەى خوا
 دەربارەى ئەو كۆمەلە سیاچارە.

لەم ھەرەشە سەختە بەتینەدا موناڧىقەكانى کرد بە ھاوبەشى بت پەرستەكان، لە
 لەناوبردن دا پىشى خستىن، چونكە موناڧىقى سىڧەتئىكى زۆر ناشيرىن و پەستە، لە بت
 پەرستى پىس ترە لەم بارەيەو زيانى ئەمان لەناو گەل دا زۆرترو بەتین ترە، چونكە
 دۆژمنایەتى يەكەيان ناشكرانى يە تا ئيماندارەكان خۇيان بپاريژن و ئامادە بن بۇيان، بەلكو
 بە فیل و ھەلخەلەتاندن و سەر لى شىوانە ديارە ئەو زيانى زياترە.

خواى گەرە ئەو ھەموو دۆژمنە جياوازانەى كۆكردووتەو لەو ئايەتەدا، بارو حال و
 پاشەرۆژى سەخت و سامناكى باس كردن، ئىنجا بى نرخى ئەو دۆژمنانەو دەسەلات و
 حىكمەتى خۇي باس ئەكات، ئەفەرموى: ﴿وَلِلَّهِ جُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَرِيظًا حَكِيمًا﴾ تەنھا بۇ
 خوايەو مولكى خوايە ھەموو لەشكرەكانى ئاسمانەكان و زەوى، خوا ھەموو كات دەسەلات
 و تواناى بى سنوورى ھەيە، زالە بەسەر ھەموو شتئىك داو كاروبارى بەجى يە.

^۱ ئەم رەستەيە بە شىئوھى نزائىش تەفسىر كراووتەو، واتە يا خوا بۇ سەر ئەوان بگەرئەتەو ئەو كە گومانى ئەبەن و
 چاوەپوانى ئەكەن.

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٨﴾ لِّتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ
وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ
فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ ۖ

تینجا رووی فرمایش نه کاته وه پیغه مبهبر (ﷺ) نیش و فرمانه که ی دیاری نه کات،
نه فهرموی: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ نیمه تو مان رهوانه کردوه بؤ سهر ناده می به
جوړیک شایهت بیت له سهریان و مژده دهر بیت پی یان و ترسینه ریان بیت، شایهتی بدهیت
له سهر گه یاندنی نهو ثابین و شریعه ته ی که پی ی رهوانه کراوی، له سهر باوهر پی نیمانداران
و کوفرو بی باوهر پی نهوانه ی که ریگه ی خویان نه داو هته بهر، مژده بدهیت به لیپوردن و
رهزامندی و پاداشتی چاک و پاشه روژی کامهرانی به نیماندارو گوږپرایه لان، ترسینه ری بی
باوهر و سهرکه شهکان بیت به قارو غه زه ب و عه زابی خوا.

نه مه کورته ی فرمانی پیغه مبهبره (ﷺ) تینجا رووی فهرموده نه کاته نیمانداران مه به ست
له رهوانه کردنی پیغه مبهبریان (ﷺ) بؤ روون نه کاته وه، نه فهرموی: ﴿لِّتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ مه به ست له رهوانه کردنی پیغه مبهبر (ﷺ) نه مه یه
که هه مووتان باوهر و نیمان بینن به خواو پیغه مبهبره که ی، یارمه تی خوا بدن به یارمه تی
دانی بهرنامه و شریعه ته که ی، خوا به گه وره بگرن له دل و دهر و نقتان دا، به یانی و نیواره
یادی بکه ن، باسی پاکی و بیگمردی بکه ن له هه موو له که و گهردی^۱ به کورته مه به ست له
رهوانه کردنی پیغه مبهبر (ﷺ) باوهر کردنه به: خویه تی خواو پیغه مبهبریتی پیغه مبهبر،
هه نسان به و شته ی که نیمان و باوهره که ی داوای نه کات، که بریتی یه له یارمه تی دانی ثابین
و بهرنامه که ی خواو یادی خواو په یوهندی دل و دهر وون به خواوه له هه موو کات دا، که

^۱ هه ندی له زانایان راناوی (ه) له سوو کرداره پیښووه که دا نه باته وه بؤ پیغه مبهبر (ﷺ) هه رچهنده به و جوړه یش باشه و
نه گونجی، به لام زوږیه له سهر نه ویه که مه به ست به هه رسیکیان خویله، دلش زیاتر بؤ نه م رایه نه پوات، چونکه نه م
راناوانه یه ک جوړین باشتره به گوږیه ری زیمان و باوی مؤنینه وه.

ئەمانەت ھۆى بىنەپەت و ھۆى ھەموو خۇشى و كامەرانى يەۋە لە ھەردو جىھان دا.
 بىنگومان پىغەمبەر(ﷺ) ھاتوۋە بۇ ئەمەى خوا بناسىنىى بە خەلكى و پەيمانى گۆنپرايەلى و
 بەندايەتى بۇ خوا ۋەزگىرى لە بەندەكانى خوا، بار بوۋە لەكاتى ئەو پەيمانەدا ھەموو
 پىاۋىكى ئيماندار دەستى خستوۋەتە ناو دەستى پىغەمبەر(ﷺ) ۋەكو ئەو كۆمەلە بەختيارە
 كە لە حودەبىيەدا بەو جۆرە پەيمانىيان دا - ۋەكو باسماڭ كىرد - جا بە گۆنرەى ئەو باۋە ئەم
 ئايەتە ھاتە خوارەۋە دەربارەى ئەو كەسانەى كە پەيمانىيان داۋە ئەيدەن بە پىغەمبەر(ﷺ)،
 ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَكَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾ بەرپاستى ئەو كەسانەى كە پەيمان لەگەل
 تۇدا ئەبەستى، ئەوانە ھەر لەگەل خوادا پەيمان ئەبەستى. كەۋاتە پەيمان دان بە
 پىغەمبەر(ﷺ) پەيمان دانە بە خوا، خوا بەو جۆرە تەماشاي ئەكات، چونكە مەبەستى
 پەيمانەرەكان تەنيا خوايە، پىغەمبەرىش(ﷺ) ھەموو شتى بۇ خوايە و بە پىنى فرمانى
 خوايە و لەكاتى پەيمان بەستەنكەدا لە باتى خوا دەستى ئەخاتە ناو دەستىيان، ئەوا خوايش
 ئەفرموى: دەستى يارمەتى و رەزامەندى خوا ۋا بەسەر دەستى ئەوانە كە پەيمان ئەدەن بە
 پىغەمبەر(ﷺ). سبحان الله بە چ شىۋەيەكى ناياب و شىرىن و سامناك ئەو پەيمان بەستەنە
 پىشان ئەدات، دل و ھەست بىدار ئەكاتەۋە كە خوا ئامادەى ئەو پەيمانەيە و ئەو
 خاۋەنيەتى، ئەو پەيمان ئەدات و بەو پەيمان ئەدرىت، كەۋاتە ئەو پەيمانە ھەر ئەمىنى با
 پىغەمبەرىش ئامادە ئەبىت، يان ھەر لەم جىھانەيش دا ئەبىت. ئەم شىۋە شىرىنەى كە
 قورئان پىشانى دا ئەبىتە بەرھەلىستىكى زۆر بەتىن و بەھىز پارىزگارى ئەو پەيمانە ئەكات لە
 شكاندن و ھەلوەشانەۋەى. پاش نىشاندانى ئەو شىۋە نايابەى ئەو پەيمانە، ئىنجا
 ئەفرموى: ﴿مَنْ لَكَ فَإِنَّمَا يَكُنْ عَلَى نَفْسِهِ﴾ كەۋاتە ھەركەس پەيمانەكە ئەشكىنى و ھەلى
 ئەۋەشىنىتەۋە ئەو كەسە دژى خۇى ئەجولیتەۋە، چونكە زىانى ئەو پەيمان شكاندەى ھەر
 بۇ سەر خۇى ئەگەرپىتەۋە، كەۋاتە ھەر خۇى رەنجەرپۇيە لە ھەموو بارو روۋيەكەۋە، خۇى بى
 بەش ئەكات لە پاداشتى خوا، خۇى ئەخاتە بەر قارو غەزەبى خۇى. ھىچ زىانىك روو
 ناكاتە دەسلەت و مولكى خوا. چونكە خوا ھىچ پىۋىستى بە ھىچ شت و بە ھىچ كەس نى
 يە، بەس خۇى خاۋەنى رەحم و بەزەيى يەو پىنى خۇشە بەندەكانى باش بن.

وَمَنْ أَوْفَىٰ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَمِ يُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ
 سَغَلْنَا آمَوْنَا وَاهْلَوْنَا فَاستَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِأَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ

﴿وَمَنْ أَوْفَىٰ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَمِ يُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ هرکس نه‌وی که په‌یمانی له‌سهر به‌ستوه
 له‌گه‌ل خوادا له‌سهری نه‌پواو نه‌یباته سهر و نایشکینی نه‌وه له‌مودوا خوا پاداشتیکی
 گه‌وره‌ی پی نه‌دات. نه‌و شته‌ی خوا پی‌ی بفرموی: (گه‌وره) نه‌بی نیمه‌ی دانیشتوی نه‌م
 زه‌وی یه‌ چی لی بزانی؟!

په‌یمان دان به‌ خوا له‌پاش پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) هر به‌رده‌وام بووه‌و هر به‌رده‌وامیشه‌ تا روژی
 دواپی له‌ پاش پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) له‌سهر ده‌ستی جینشینه‌کانی دا، کاتی جینشینې نه‌ماو
 شیوه‌ی ده‌ولت و میری نه‌ما بو موسلمانان نه‌و کاته پیوسته‌ له‌ناو خویان دا په‌یمان
 بدن به‌ یه‌کتر له‌سهر تیځوشان له‌ ریځای خوادا، یارمه‌تی دانی نه‌وی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) هینای،
 بو دیاری کردنی پیشه‌وايه بو موسلمانان، نه‌مه شتیکه بریاری هه‌موو زانایانی نه‌م
 نوممه‌ته‌ی له‌سهره، هیچ جیځای سهر لی کردنه‌وه نی یه، له‌م باب‌ه‌تانه‌وه فرموده‌ی
 پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) زور و به‌ناوبانگه‌و بلاو بووه‌ته‌وه له‌ناو کتیبه‌کانی حدیس و تفسیرو عیلمی
 که‌لام دا، به‌ نمونه‌ نه‌م فرموده‌یه نه‌هینین که پیشه‌وا نه‌وه‌ی له‌ په‌راوی ریاض الصالحین
 دا هیناویه‌تی: ﴿مَنْ مَاتَ وَلَمْ يَكُنْ فِي عُنُقِهِ بَيْعَةٌ مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً﴾ نابی هیچ که‌س بلای
 هیچ ناکری و تازه دنیا شیواوه‌و که‌س به‌ گوئی که‌س ناکات، نه‌مانه‌و وینه‌یان هیچ
 نرخیکیان نی یه‌ لای خوا، چونکه نیمه‌ تیځوشانمان له‌سهره به‌ گویره‌ی تواناو به‌ پی‌ی
 ره‌وشتی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) و یاره‌کانی، نیت به‌ره‌م و پاشه‌روژ به‌ ده‌ست خوايه‌و داوا له‌ نیمه
 ناکری. زیاد له‌وه به‌ چ نه‌زانی که‌ هیچ ناکری؟ نایا پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) و یاره‌کانی، هره‌ها
 پیغه‌مبه‌ران - سه‌لامیان لی بیت - هر به‌ تیځوشان نایینی خویان به‌رز نه‌کردوه‌ته‌وه؟ نایا
 چه‌رخ و چینی نه‌وان له‌ یه‌که‌م جاره‌وه له‌ چه‌رخ و چینی نیمه‌ خراپتر نه‌بوو؟ نایا نه‌وانه‌ی

^۱ واته: هرکس به‌ر و په‌یمانی نه‌بی له‌ گره‌نی دا نه‌و که‌سه نه‌م‌ی به‌ مردنکی نه‌فامانه، واته له‌سهر ریځای راستی
 نی‌سلام نام‌ی.

نه يانهوئى ييرو باومېرى خوځيان له ولات دا بچه سپينن و بلاوى بکه نه وه به جيهان دا هيچ سر
 نه که نه وه له وهى که موسلمانانې نه مړې سمرى لى نه که نه وه. هيچ مه ترسى نه کهن و نه لىن
 هيچ ناکړى با لى ى که پښ؟ دهى ثايا نيمه موسلمان بوى نه بى بترسين و سر له شت
 بکه نه وه؟ ثايا له روژى دوايى دا پيمان بلين: که خاوه نى ييرو باومړه کاني تر نه ترسان و
 تیکو شانيان کرد، نيوه بوجى ترسان؟ له گهل نه وه دا خوا به لىنى پيدان که يارمه تيتان بدات،
 نه و کاته وه لاممان چى نه بىت؟ بيگومان هيچ وه لاميك نى يه جگه له سمرى خه جاله تى
 داخستن. وهکو له سهره تاوه باسماں کرد زور له عهره به کاني لادى و کوچهرى له دهوړوبهرى
 مه دینه نه هاتن بوى نه م سهره، خوځيان گرت دوا، چونکه نيمان له دليان دا جيگير نه بوو بوو،
 له قوره يش نه ترسان و چاوه پوانى به ريداد بوونى نه وانه يان نه کرد که نه چن بوى سر قوره يش،
 نه و قوره يشه ى که شان و جيگاي به رزى هه بوو له دلى هه مووان دا، به هيچ جور دانيان
 نه نه نا به نيسلام و موسلمانان دا، به چاوى خوځيان بينيان له وهوپيش دوچار هاتنه سر
 مه دینه بوى به ريداد کردنى، که واته نه بى چون نه مان نه توانن بچنه سهران؟ کاتى خوا کاره که ى
 و مرگير به پيچه وانه ى گومانه که ى نه وان، دياره نه و کومه له ترسنوک که نه گورين بهم باره دا،
 جا له م چنه ثايه ته دا که ديت خواى گوره هه والى دان به پيغه مبه (ﷺ) که پاش
 گه پانه وه يان بوى مه دینه نه وان دين و عوز نه هيښنه وه، ثايه ته کان نه يان خه نه وه به دروه و
 باقريان دهر نه خه ن، رينموونى پيغه مبه (ﷺ) نه کهن که به چ جور وه لاميان بداته وه، نه فهرموئى:
 ﴿سَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَقَلْنَا أَمْوَالَنَا وَأَمْلَلْنَا أَنْفُسَنَا﴾ نه و عهره به کوچهرى و
 لاديينانه که خوځيان گرت دوا دين بولات و پيت نه لىن: مال و نه مل و عه ياله کانمان
 خه ريکيان کردين و پردشيان نه داين تا بين، که واته داواى ليبور دنمان بوى بکه لای خوا.
 نه مانه چنه تيره يه ک بوون به دهوړوبهرى مه دینه دا، وهکو وتمان پيغه مبه (ﷺ) ناردى به
 شونيان دابونه م سهرى حوده ييه، نه وانيش له به ترسنوکى و لاوازي نيمان و باومړه خوځيان
 گرت دوا، له دواييدا بهم به هانه درويانه نه يانويست خوځيان رزگار بکهن، به هانه ى بى جى
 نه گينا نه ى خه لکى تریش وهکو نه وان مال و نه مل و عه يالى نه بوو؟ جا که وابه نيتر که س
 مه لنه سى به هيچ کاروبار يکى ثاين، به لام وا ليره دا خواى گوره به درويان نه خاته وه،
 نه فهرموئى: ﴿مَثَلُ الْيَوْمِ الَّذِي تَرَوْنَ هَذَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ به زمانيان شتى نه لىن که له دلياندا نيه.

قُلْ مَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١١﴾ بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنًّا السَّوْءَ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٢﴾

ئەم دواکەوتوانە کە گوێپرایەلییان نەکردو نەچوون بە دەم فەرمانی پێغەمبەرەو (ﷺ) ترسیان بوو کە تووشی کوشتن و زیان بین، ئەوا خوا لێرەدا فەرمان ئەدات بە پێغەمبەر کە پێ یان بڵێ: خوا هەرچی بپارێ دابی هەر ئەو ئەبی و هیچ کەس ناتوانی پێچەوانەی بپاری ئەو هیچ فەراهم بپێی، فەرمانی دا کە بەم جوێرە ئەبی یان بکات بۆ چارەسەری ناخۆشی و لاوازی دل و دەروون و ئیعمانیان، ئەفەرموێ: ﴿قُلْ مَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا﴾ بڵێ: ئەگەر خوا بیهوی زیانی بۆ ئێوە، ئایا کێ هەیە خاوەنی هیچ شتێ بێ بۆ ئێوە و بەرگری ئەو زیانەتان لێ بکات؟ واتە هەرچی خوا بیهوی هەر ئەو ئەبی و هیچ کەس توانای بەرگری کردنی نی یە، کەواتە ئەمەتان و دواکەوتنیان بەرگری هیچ زیانیکی نەئەکرد کە خوا بیویستایە، هیچ سوود و قازانجیکی رانەئەکیشا ئەگەر خوا نەبیویستایە، ئەم پرسیارە ئەو ئەگەیهنی کە بەندە ئەبی گەردن کەچ بیئت بۆ فەرمان و بپاری خوا بێ سەر لێ کردنەو و دەستان و گێرو گەرت، هەرەها هەرەشەو ترساندنی لێ وەرئەگیری دەرپارە ی ئەوانە کە خۆیان دواخست لەو سەفەرەو گوێپرایەلی پێغەمبەریان (ﷺ) نەکرد، ئەو هەرەشەو ترساندە لەم فەرمودەو وەرئەگیری: ﴿بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ خوا ئاگادارە بە هەموو کردەوێتان، ئاگادارە لە نەچوون و خۆ دواخستنتان و نیازی دلتان، کەواتە بەمانە درۆکانیان هیچی تێدا بەسەر نی یە.

ئىنجا بە روونى ئەۋەى لە دلىان دا بوو دەرى ئەخات، ئەيدات بەناو چاويان دا،
 ئەفەرموى: ﴿بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ آلِهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنًّا
 السَّوْءَ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا﴾ ئەو عوزدو بەھانەتان راست نەبوو، بەلكو گومانتان وابوو كە
 پىغەمبەرو ئىماندارەكان لەو سەفەرەدا قورەيش بەربادىيان ئەكەن و ئىتر ھەرگىز ناگەرێنەو
 بۆ لای مال و مندالىيان، ئەو لە دلتان داو لە پىش چاوى دلتان رازىنرابوو، تا بە تەواوى
 ئەو چەسپى بوو دلتان، ئىتر بىرتان نەئەكردەو لای خواو ئەو گومانە خراپەتان ئەبرد بە
 خوا، ئىو لای خوا گەلىكى دل مردووى بى خىرو بىرو خراپ بوون، باوەرو نيازى خراپتان
 ھەيە، بىگومان ئەو دلانى كە بەو جۆرە لە خوا پچران و بەد گومان و نياز خراپى بىبەشن لە
 ھەموو خىرو چاكەيەك و پاشەرۆژيان نەمان و بەرباد بوونە.

ويئەى ئەو كۆمەلە لە ھەموو چەرخ و كاتىك دا ھەن، كاتى ئىماندارانىيان بىنى كە بە
 دىمەن كەم و بى ھىزن و كۆمەلى بەتالىيان دى زۆرو خاوەن ھىزن لەو كاتەدا دىنايان لى
 دىتەو ەك، دوور ئەكەونەو لە ئىمانداران و گومانىيان وايە كە ئەو ئىماندارانە تازە
 تىپەربوون، چەند جار بە ويئەى رووداوى حودەيبىيە خواى پىچەوانەى گومانەكەيان
 ئەھىتە دى، بەلام بە داخەو ئەو دل نەخۆشانە پەندو تەمى وەرناگرن. بىگومان بى
 ئىمانى، يان لاوازی ئىمان ئەھىتە ھۆى ئەو ھەموو نالەبارى يە، ئەوا خواى گەرە
 ئەياتر سىنى و ھەرەشەى سەخت و سامناك ئەكات لەو كەسانەى ئىمانىيان نى يە، بەزەيى و
 لىبوردى خويشى ئەخاتە پىش چاو بۆ ئەمەى چەسپانى بكرىت بۆ لای خوا پىش ئەمەى
 ھەل لە دەست دەرچى،

وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٣﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَعْرِضُ
لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعْذِبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٤﴾ سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا
انْطَلَقْتُمْ إِلَى مَغَائِرِ لِنَأْخُذُهَا ذُرُونا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ قُل لَّنْ تَتَّبِعُنَا
كَذَلِكَ قَالَهُ اللَّهُ مِن قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ بَلْ نَحْسُدُونَهَا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾

نه فرمودی: ﴿وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا﴾ * وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَعْرِضُ

لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعْذِبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿﴾ هر کس ایمان و باور پی نه می ناول به خوا
پنجه مبره کی - واته هر بهو جزوه بینت تا نه مرئی - نهو کهسه خوی زیاندارو رمنجه ر
نه بینت، چونکه نیمه ناگرنکی مه لگرساوی به تینمان ناماده کردوه بو کافرمان، ^۱ تنها بو
خوایه هموو ناسمانه کان و زموی، واته توانای بی سنووری هیه و هیچ کس ناتوانی
دهست بخاته هیچ کاریکی، کهواته نهو خوایه ی که نهو هرده شه سهخته نهکات له کافران.
هرکس همرمال و سامانیکی نهوی تنها لای خوا دهست نهکوی، هر دامای یهکی هبی
هر به خوا چاره سر نهکرت، کهواته نهبی دهست بنری له هموو شتیکه وه له پیناوی
فرمانی خواو رهمانه دی خوادا، نهو خوایه ی که نهبوری له تاوان و خراپه ی هرکس که
بیهوی لی ی ببوری، سزای هرکس سیش نه دات که بیهوی سزای بدات، خوا هموو کات
لیبورده و به رحم، کهواته لیبوردن و سرپنه وه ی تاوان و رحم و بهزه یی خوا هموو کات
زور زور نزیکه له بنده کانی خواوه نهگر خویان بیانوی و به دهستی کرده ی خراپی
خویان نهو قاپی یه فراوانه له سر خویان دانه خن. زاناو پیشه واکانی تفسیر نه فرمون:
خوای گهره به لینی دا بهو نیماندارانه ی که له حوده ییبه په یمانیان دا بهمه ی که خه یبر
نهگرن نهو مال و سامان و غنیمه ته ی خه یبر تایبه تی یه بهوانه وه، جا لیردها هوال نه دات
به پنجه مبره (ﷺ) که کاتی نهچن بو نهو غزاو غنیمه ته نهوانه ی که خویان دزی یه وه له
هاتی حوده ییبه دا دواتان لی نهکن که ریگیان بدن لهگه لتان بین، تویش ریگیان مده.

^۱ نه شوینه شوینی رانوه واته له باتی ﴿للكافرين﴾ دا ﴿لهم﴾ به لام بهم جزره ی فرموده له بهر نه وه ی له که داریان
بکات بهو سیفات پیسه که هزی هموو به ده ختی یکه، تاگر روون بیتوه که هرکس له گن ایمان به خوا ایمانی به
پنجه مبره ی نه بی هر کافره.

ئەم ھەوالە پاش گەرانبەر بۆ مەدینە بە ماوہیکى کەم بەدى ھات، ئەو بوو کہ لە مانگی قوربان دا گەرانبەر وەستان تا قوربان دوايى ھات لەگەڵ چەند رۆژى مانگی موحرەم.

كَلَّمَ اللَّهُ قُلْ لَنْ نَنِيْعُوْنَا كَذٰلِكَمَآلَكَ اَللّٰهُ مِنْ قَبْلِ ۞ له مه و پاش كاتى ئه تانه وى دهرچن و برۆن بۆلای چهند غه نيمه ت و مال و سامانيك بۆ ئه مه ي ده ستي خهن و وهري بگرن، لهو كاته دا ئه و كۆمه له عه رمبه ي كه باس كر ان پيتان ئه لين: لي مان گه رين و با شوينتان كه وين، ئه وانه ئه يانه وى بر يار و فهرموده ي خوا بگۆين، واته ئه و به ئينه ي كه له حوده ي بيه داي به گرتنى خه يبه ر و بر يارى غه نيمه ته كه ي ته نها بۆ ئه و كۆمه له نيمانداره ي كه له حوده ي بيه په يمانيان دا به پيغه مبهر (ﷺ) ئه يانه وى ئه و به لين و بر ياره بگۆين و پيچه وانه ي ئه وه به دى بيت، ئه ي پيغه مبهر تويش بلى: هه رگيز ئيوه له گه لمان نابن و شوينمان ناكه ون، واته: نه يهن، ئا به و جۆره خوا له مه رپيش فهرموده تى. واته بر يارى خوايه كه ئيوه له گه لمان نه بن، ﴿فَسَيَقُولُونَ بَلْ عَصَدْنَا﴾ نينجانده وانيش ئه لين: نه خير بر يارى خوا به و جۆره نيه ي، به لكو ئيوه حه ساد ه تمان يى ئه بن، پيتان ناخوشه به شدار ين له و غه نيمه ته دا.

ئەمانە لە حەكمەتى خوا تى ناگەن، ئەو كەسەى كە پولهكى و چاوبرسى يەو لە پىناوى تەماع دا فەرمانى خوا ژىر پى ئەكات، ئەو كەسە مافى ئەمەيه بىبەش بكرى و بەوه سزا بدرى، ئەو كەسەى دەست لە تەماع هەلنەگرى لە پىناوى خوادا مافى ئەوهيه كە تايبەتى بكرى بە خەلات و بەخششى گرنگەوه، كەواتە ئەوانەى چوون بۆ ئەو سەفەرە كە چاوپروانى نارەحەتى و زيانى لى ئەكرا ئەبى دلخۆش بكرىن، ئەوانى تر بىبەش بكرىن.

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سُدُّعُونَ إِلَيَّ قَوْمِ أُولَىٰ بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسَلِّمُونَ فَإِنْ تَطَلَّعُوا
يُؤْذِكُمْ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦﴾

ئینجا فرمان ئەدات بە پیغەمبەر (ﷺ) کە هەوال بەدات بەو کۆمەڵە عەرەبە کە لەمەوپاش
تاقی ئەکرێنەو بە بانگ کردن بۆ جەنگ لەگەڵ کۆمەڵێکی بەهیزدا، ئەفەرموی: ﴿قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ
مِنَ الْأَعْرَابِ سُدُّعُونَ إِلَيَّ قَوْمِ أُولَىٰ بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسَلِّمُونَ﴾^١ بلی بەو کۆمەڵە عەرەبە کە لەمەو
پاش بانگ ئەکرین بۆ لای گەل و کۆمەڵی کە لە جەنگ دا خاوەنی هیزێکی بەتینن، جەنگیان
لەگەڵ ئەکەن یان موسلمان ئەبن. واتە جەنگ کردن لەگەڵیان بەردەوامە تا موسلمان ئەبن،
ئیتەر باریکی تر نی یە بۆ ئەو کۆمەڵە: ﴿فَإِنْ تَطَلَّعُوا يُؤْذِكُمْ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ
يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ ئینجا ئەگەر ئێوە گوێرایەلی ئەبن ئەوا پاداشتیکی شیرینتان ئەداتەو لە
هەردوو جیهان دا، ئەگەر سەرکەشی ئەکەن و پشت ئەکەنە فەرمانی خوا وەکو لەمەوپیش بۆ
چوونی حودەیبیە سەرکەشتان کرد، ئەگەر بەو جۆرە ئەبن خوا سزاتان ئەدات بە سزایەکی
بەتین. لەبەر ئەمە دیمەنی ئایەتەکە وا نیشان ئەدات کە پێویستە هەموو دەرچن بۆ ئەو
جەنگی کە بانگ ئەکرین بۆی، ئەوا خواي خاوەن رەحم و بەزەیی ئەوانە ی لی بەدەرکردن کە
توانای جەنگیان نی یە و بەهانیان هەیە،

^١ هەندێ بەم جۆرە تەفسیری ئەکەنەو: بانگ ئەکرین بۆ گەل و تاقمی کە فرمان دراو بە جەنگ و کوشتاریان، ئینجا
یان کوشتاریان لەگەڵ ئەکەن تا ژاڵ ئەبن بەسەریان دا، یان بێ جەنگ و کوشتار موسلمان ئەبن، بەلام بە پێی
خوێندنەوەی رستی ﴿أَوْ يُسَلِّمُونَ﴾ منصوب بە ﴿إِنْ﴾ ی بپار دراو واتە ﴿أَوْ يُسَلِّمُوا﴾، بە پێی ئەمە کە باوەڕ ئەبن
بەو جۆرە بێت کە لە تەفسیرەکەدا هەیە، تێڕەش بەو جۆرەیان فەرموو، بە گوێزە ی ئەو مەبەست لەو کۆمەڵە یان
مۆزی سەقیف و هەواژنن کە لە چەرخ پیغەمبەر (ﷺ) یان بەنی حەنیفە و کۆمەڵی پاشگەزەکان لە ئابین لە چەرخ
یە کەم خەلیفە دا، چونکە بێجگە لەوانە هەر تاقمی تر کە جەنگی لەگەڵ دا کرا بێت پاش هاتنی ئەم دوو ئایەتە، باری
توێش هەیە بۆیان کە جزیە دانە، یان ئەگەر سستی ﴿أَوْ يُسَلِّمُونَ﴾ تەفسیر بکۆتەو بە گەردن کەچی بۆ ئیسلام، بە
موسلمان بوونیان یان بە جزیە دان وەکو بەو جۆرە و ترا لە لایەن ئەو کسانەو کە ئەلێن مەبەست بەو کۆمەڵە فارس
یان رۆمە چونکە ئەمانە یەکی لە سێ رێگایان هەبوو موسلمان بوون یان جیزیە دان یان کوشتار.

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَنْ يَتَوَلَّ يَْعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٧﴾ لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنْ
 الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا
 قَرِيبًا ﴿٨﴾ وَمَعَانٍ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٩﴾

نه فرموی: ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ﴾ هیچ گوناھو نه رھجی
 نی یه لهسر کوئرو شهل و نهخوش، واته نهمانه داوایان لی ناکری بچن بۆ نهو جهنگ و
 کوشتاره ی که نهو کۆمهله ی بۆ بانگ نهکری، کوئرو شهل عوزرو بهمانه ی هه میشه یی یان
 هه یه و نهخوشیش تا چاک نهیئته وه. نینجا بهلین و هه ره شه که دووباره نهکاته وه: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ
 اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَنْ يَتَوَلَّ يَْعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ هه رکس گوئرایه ل نه بیئت بۆ
 خواو پیغه مبهری خوا، نهو کهسه خوا نه یخاته ناو بهه شتانیکه وه که له ژئر کۆشکه کانی دا
 رووباره کان هاتوچۆ نه کهن، هه رکس سه ریچی نهکات و پشت نهکاته فرمانی خوا نهو
 کهسه خوا سزای نه دات به سزایه کی پر پئیش و نازار. خوی گه وه بهم هه موو جوړه و بهم
 هه موو شینوه و رینگایه دهرمان و چاره سر پیشان نه دات بۆ هه موو دهردو دایه کی دل و
 دهروون، رینگای رزگاری روون نهکاته وه به جوړیک هه یچ کهس هه یچ په لپ و بهمانه یه کی نی
 یه، دوو چاری هه رچی ببی گوناھو تاوانی خو یه تی. لیژده دا به دوی سوره ته که هه وال و
 دهنگ و باسه له نیمانداره کان و قسه و باسه له گملیان. له یه کهم جاره وه باسی ریزو پایه و
 راده ی به رزیان نهکات لهسر نهو په یمانه راسته ی که له گه ل پیغه مبهردا بهستیان و مژده یان
 نه داتی و بهلین نه دا به سه رکه وتن و دهستکه وتنی گرونک ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ فَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ لَكُمْ مَخْرَجٌ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ * وَمَعَانِدَ كَثِيرَةً يَأْخُذُ بِهَا وَكَانَ

الله عَزِيزًا حَكِيمًا^۱ بهراستی خوا رازی بوو له نيمانداره كان له و کاته دا په يميانيان له گه ل' تودا به ست له ژير دره خته که دا، نینجا خوا ناگادار بوو به سمر دلسوزی و راستی دلیان دا به هوئی نه ووه نارام و دامه زراوی باراند به سمریان دا، پاداشتی دانه ووه به فتحیکي نزيك که بریتی به له و سولج و يه که و تنه ی حوده ييبه که قاپی هموو فتح و سرکه و تنیکي کرده ووه، همروه ها پاداشتی دانه به چند غنیمت و دستکه و تنیکي زور که وهری نه گرن، خوا هموو کات زاله به سمر هموو شتيك دا و هموو کارو فرمانی راست و به جئيه، نای له و کاته پیروزی که هم مرده پیروزی تیا داباری له هوری که هم و رحمی خواوه به سمر دل و دهر وون و هستی نه و کومه له به اختیاره دا!! هتا بیر بکړیته ووه له و راده و پایه به رزو به جئيه، مای خوږه تی: خوی گوره که پیویستی به هیچ که س نی یه، هموو بوونه ووه خرېکه پارچه پارچه بیت له ناستی گوره یی خوا، نه و خوی مرده ی ناوا بدات له گوره ترین په راوی دا به کومه لی له بنده کانی، ناوی نه و شوینه ببا که نه وان لی ی بوون و شیوه و باریان باس بکات که به هویه و شایانی مرده بوون!! نایا چ زمانی، یان کام پینوس بتوانی راده ی گوره یی نه و مرده یه و نه دازه ی نه و شادمانی و خوشی نه و لوتفه گوره یه روون بکاته ووه!!^۲

^۱ له میتانی فرمانی رانه بریدودا دوو شت هیه: ۱. ناماده کردن و میتانه پیش چاوی نه و شیوه شیرینه ی په یمان به ستنه که. ۲. تازه بوونه ووه ی کات له پاش کات. زلریه ی زانایان له سمر نه ووه که هم فتحه نزيكه گرتنی قه لای خه ییبه که له پاش گه پانه و یان رووی دا، هندی تر نه فرمون: مه به ست گرتنی شاری مه که که یه که دوو سالی به سمر دا نه مات رزگار کړا، هندی تر نه فرمون: مه به ست گرتنی (مه جه ر) ه زانینی ته و اویش لای خوايه.

وَعَدَكُمْ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً

لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢٠﴾

ئینجا رووی فرموده ئەکاتە ئیماندارەکان و مژدەیان ئەداتى: ﴿وَعَدَكُمْ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ﴾^١ خوا بەلێنتان پى ئەدات بە چەند دەستکەوت و غەنیمەتێکی زۆر کە لەمەوپاش وەری ئەگرن، ئینجا پەلەى کرد بۆتان بە بەدى هێنایى ئەم دەستکەوتە، یان پێشەکی کە ئەم سولج و یەك کەوتنە کە بوو بەهۆی دەستکەوتەکانى تر، بەرگری دەست درێژیى خەلکی کرد لێتان - واتە قورەیش - بۆ ئەمەى دووچارى هیچ زیانى نەبن، ﴿وَلِتَكُونَ آيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ بۆ ئەمەى ئەم رووداوە - کە زۆر قورس و گران بوو لەسەر دل و دەروونی ئیماندارەکان لە یەكەم جارەو - ببێتە بەلگەىەکی روون بۆیان و بەهۆی ئەوەوە تى بگەن کە خوا خێرو چاکەى ئەوانەى ویست، هەرخۆی پاشەرۆژی هەموو شت ئەزانى، یارمەتى ئیماندارەکان ئەدات. ئەوبارەى پێغەمبەرى (ﷺ) لەسەربووە ئەو رێک و راست بوو، ئەمان هەلە بوون، کەواتە ئێتر جارێکی تر سەرنەکەنەو لە هیچ بېراریکی خواو پێغەمبەر (ﷺ): ﴿وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ هەروەها بۆ ئەمەى رێنموونیتان بکات و بتانخاتە سەر رێگای راست بەهۆی گەردن کەچی و گوێزایە لێتان بۆ بېراری خواو پێغەمبەر (ﷺ):

خوای گەورە خاوەن بەزەیی یە بەر جۆرەى دلنەوایی ئەو کۆمەلە بەختیارەى کرد، ئەو بەلێنە گەرنەکانى پێدان، ئەوانیش پاش ئەو بە شادمانى و خوشى ژيان بە چاوەڕوانى بەدى هاتنى بەلێنەکانى ترى، مانەو تا یەكە یەكە بە چاوى خوێان هەموویان بینی، لە هەركات و چەرخێکدا، هەرگەل و کۆمەلەى وەکوئەوانە راست بکەن لەگەڵ خواو پێغەمبەردا (ﷺ) بێگومان خوا یارمەتى یان ئەدات، پاشەرۆژی بەختەوهرى و سەركەوتن هەر بۆ ئەو تاقم و کۆمەلە ئەبێت، ئێتر زۆرى پى بچى یان کەم، بە گوێزەى حیکمەت و زانینى خوا خۆی.

^١ زۆر لە زانایان ئەفەرمون: مەبەست وەرگرتن و دەستکەوتنى خەبەرەو بەرگری کراوەکان جولهکەکانى خەبەرەو ھارپەیمانەکانیان، مەبەست بە دەستکەوت، یان بەرگری کردنە کە نیشانەى رێزبانە لای خوا یان لەسەر راستى پێغەمبەر کە بەلێنى پێدان بە گرتن و دەستکەوتنى خەبەرەو کاتى گەڕانەو لە ھودەبیبە، یان لەسەر دەستکەوتەکانى تر لەسەرگرتن و فەتحى مەککە، ھەرچۆرێ بێت لەمانە ھەر راستە، بەلام جۆرى تەفسیرە کە بەھێزترە، چونکە رای ئێمە و عەباسە - خوا لى یان رازى بێت -.

وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢١﴾ وَلَوْ قَتَلْنَاكُمْ أَلَمَّا كَفَرُوا لَوَلَّوْا الْأَذْهَرُ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٢﴾ سُبْحَةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾ وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِطَرْفِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٢٤﴾

خواهی گموره به‌لیننی پندان و منه‌تی نا به‌سریان دا به‌برگری خه‌ک له ده‌ست درین‌ی
 بۆ سریان، نینجا به‌لین نه‌دات به‌ده‌ست‌کوتی تر که له توانای نه‌وان دا نه‌بووه، ته‌نجا خوا
 خوی فراهمی نه‌میننی، نه‌فرموی: ﴿وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا﴾^۱ به‌لینتان نه‌داتی به‌فتح و ده‌ست‌کوتی تر که ده‌سه‌لاتقان نه‌بوو به‌سری دا، له‌مو
 پیش یاخی بووه له ده‌ستتان، به‌لام خوا خوی ناماده‌ی کردووه و بریاری داوه بۆتان و
 ناسانی نه‌کات له‌سهرتان بی‌ئەرك و بی‌جەنگ، نه‌ویش که بریتی یه‌له‌گرتنی شاری مه‌که
 که روودای حوده‌بیه‌ی گرنک ترین هۆ بوو بۆی، نه‌و مه‌که‌یه‌ی که سه‌رکه‌شترین بوو له‌سه‌ر
 نیمانداره‌کان. نه‌و مه‌که‌یه‌ی که له‌موپیش دوچار په‌لاماری داو هاته سه‌ر موسلمان‌ه‌کان،
 خوا خوی چاره‌سری کرد، نه‌و مه‌که‌یه‌ی که له‌سالی حوده‌بیه‌ی یه‌دا به‌رگری یان کرد له
 زیاره‌تی که‌عه‌به‌، نه‌و مه‌که‌یه‌ی که به‌ره‌لستیکی زۆر به‌هیزبوو له‌به‌رده‌می نایینی خواو
 نیمانداره‌کان دا، نه‌و مه‌که‌یه‌ی خوا به‌سووک و ناسانی سه‌رشو‌پو گهردن که‌چی کرد بۆ
 نایینه‌که‌ی خوی، رزگاری کردن له‌تاریکی شه‌وی ره‌شی کوفرو بت په‌رستی، نه‌م شتانه‌ بۆ
 خوا هیچی تی‌ناچیت، چونکه خوا هیزو توانای هیه به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌ک دا.

له‌پاش نه‌و هه‌موو مرته‌و به‌لینه‌ گموره و گرنگانه، به‌ته‌واوی دلی نیمانداره‌کان پاراو
 نه‌کات به‌مه‌ی که لایه‌ن خواوه یارمه‌تی دراو، نه‌و سولج و یه‌که که‌وتنه له‌به‌ر بی‌هیزی و بی‌

^۱ بق روون کردنه‌وه‌ی مه‌به‌ستی نه‌م نایه‌ته چه‌ند رایه‌کی تر هه‌یه: ۱. گرتنی خه‌بیه‌ر. ۲. گرتنی فارس و رۆم. ۳. هه‌موو
 فتح و ده‌ست که‌وتنی که له‌وه‌و پاش بق موسلمانان رووی دا. نه‌وه‌ی له‌ته‌فسیره‌که‌دایه زیاتر جیگای باوه‌ره، چونکه
 گرنک‌تره و بی‌ئەرك و شه‌پیش به‌ده‌ست هات.

دهسه لاتى ئەمان نەبوو ھەروەكو لەبەر بى ھىزى و دەسه لاتدارى بت پەرستەكان نەبوو، بەلكو ئەمە شتىك بوو خوا ھەراھەمى ھىنا لەبەر چەند ھىكمەت و بەرژەوھەندى يەك كە ھەندىكمان لەمەوپىنش باس كرد، ئەفەرموى: ﴿وَلَوْ قَتَلْتُمْ أَكْثَرَ أُولَئِكَ زَادُوا إِيمَانًا لَا يَذَرُوكَ وَإِنَّا لَهُمْ نَصِيرًا * سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكُفَرِ إِلَهًا مَعَ إِلَهِ الْعَالَمِينَ﴾ ئەگەر ئەوانەى كە كافرن جەنگيان لەگەل دا بکردنايه بىگومان ئەشكان و روويان وەرئەگىراو رايان ئەكرد. دواى ئەو نە دوستيكيان دەست ئەكەوت پاسيان بكات و نە يارمەتى دەرى يارمەتى يان بدات، خوا باوو رەوشتى خۆى بەو جۆرە دامەزراندووه، باوو رەوشتى كە تىپەرى كرد لەمەوبەر لەگەل و ئومەتە رابردووهكان دا بەمەى كە حەقى بەرز كردووهتەو بەتالى ژىر خستوو لەكاتى ديارى كراوى خۆى دا، دەست ناكەوى ھىچ جۆرە گۆرانى

بۆ باوو رەوشتى خوا، واتە ئەوێ خوا ويستووئەتى و ئەيەوى تەنيا ئەو بووه ئەبى. لە پىشەوە باسما نە كرد كە چل پەنجا كەس لە قورەيش ھاتن بۆ ئەوێ بە دزى يەو دەستى لە كۆمەلى ئيمانداران بوەشىن، بەلام خواى گەرە كارىكى واى كرد ئەوانە ھەموو بە دىل گىران، ھىنرانە خزمەتى پىغەمبەر(ﷺ) ئەويش لىيان بوردو ھەمانى دا بە بەرەلا كردنيان، جا لىرەدا ئەوھيان بىر ئەخاتەو و پى يان رائەگەيەنى كە ئەو شتى بوو خوا ھەراھەمى ھىنا بى زيان و كوشتار، خوا ئەوھيان بىر ئەخاتەو تاكو ھەموو كارو ھەمانەكانيان بگىرئەو بۆلاى خوا، لە ھەموو شتىك دا گەردن كەچ و گۆنرايەل بن بۆ خوا بە رىكى لەكاركردنى دەستى قودرەتى خوا تى بگەن، تى بگەن لەوێ كە ھەرچى خوا ئەيكات ھەر ئەو چاكە، ئەفەرموى: ﴿هُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِطَرْفِ مِصْرَ بَعْدَ أَنْ أَرْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا﴾ خوا كەسيكە كە بەرگرى دەستى ئەوانى كرد لە ئىو، واتە ماوێ نەدان زىانتان پى بگەيەن، بەرگرى ئىوھىشى كرد لەوان لەناو جەرگەى مەككەدا - نەو شويئە بەشيكە لە حەرمى مەككە - لەپاش ئەوێ ئىوې زال كرد بەسەريان داو بەدىل خستنى يە ژىر چنگتان، خوا ھەموو كات بىنايە بە ئەو شتانەى ئىوې ئەيەن.

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدَىٰ مَعَكُمُو أَنْ يَبْلُغَ حِلَّةٌ

ئىنجا ھەوال ئەدات بە ئىماندارەکان دەربارەى دۆژمنەکانیان کە لای خوا چۆن، چۆن سەیری کردە وەکانیان ئەکات، ئەفرموی: ﴿هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ھەر ئەوانەى کە ئازاوەیان ھەبە لەگەڵتان و بەو جۆرە بەربەرەکانى و دۆژمنایەتى ئەکەن، ئەوانە باوەریان نەھیناوە بە ئایینی خواو کافرن. واتە ئەوەندە رۆچوونەتە خوارەو لە کوفرو بى باوەرى دا وەکو ئەو سەیفەتە خراپە ھەر بۆ ئەوان بێت، ھەر ئەوان شایانى ئەوەین کە لەو لەکەدار بکړن^۱.

دەربارەى بیروباوەر تانەیان لى ئەدات، بە کوفر لەکەداریان ئەکات، کە ئەمە پیسترین تاوان و بیزراوترین لەکەبە لای خوا، بنەرەتى ھەموو خراپەبەکە، لەبابەت کردەو و تاوانباریان ئەکات بە گوناھىکی یەكجار گەرە لای خوێان و لای ھەموو ئایینی کە ناویان بیستبى لە حەزەرەتى ئىبراھیمەو تا دینە سەر خوێان، ئەفرموی: ﴿وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدَىٰ مَعَكُمُو أَنْ يَبْلُغَ حِلَّةٌ﴾ بەرگری ئیوہیان کرد لە زیارەتى مالى خوا، ھەرەھا بەرگری ئەو(ھدی) یەى کە بەند کراو راگیر کراو، بەرگری یان کرد لەوہى بگاتە شوینی دیاریى کراو بۆ سەرپیرینی کە خاکى(مىنا) یە. ^۲ کەواتە ئەوانە ئەوەندە تاوانبار بوون شایانى ئەوہ بوون کە خوا فەرمان بەدات بە جەنگ و کوشتاریان، موسلمانەکان زال بکات بەسەریان دا تا بنەبەریان بکەن، بەلام بەو جۆرە بە یەك کەوتن و بى کوشتارو زیان ئەو بەسەرھاتەى دوایی پى ھینا، لەبەر ئەوہ لە مەککەدا چەند موسلمانیک ھەبوو لەپیاو و ئافرەت کۆچیان نەکردبوو، کەواتە ئەگەر جەنگ رووی بەدایە ئەوانیش پێوہ ئەبوون، ھەرەھا لە تاقمى کافرەکان دا چەند کەسى ھەبوو کە بێنە سایەتى رەحمەتى خواو ئیمان بەینن.

^۱ ئەم رەستەبە بە گۆیەرى رۆژمانى عەرەبى بۆ(حەس) ھ لەبەر ئەوہ یەكەمجار بە شێوہى(حەس) تەفسیرمان کرد، بەلام لەبەر ئەوہى کە کافران تەنیا بریتى نین لەو کۆمەلە، کەواتە(حەس) ەکە بۆ موبالەغەبە، لەبەر ئەوہ لە پاشان دیمەنەکەم گۆبى.

^۲ ﴿ھدی﴾ بەو حوشترو مالانانە ئەلێن کە لە ولاتانەوہ دیاریى ئەکړن و رەوانە ئەکړن بۆ مەککە تا لە مینادا سەرپیرین و بدرین لە رێگای خوادا. لێرەدا مەبەست لەو حەفتا حوشتەرە بوو کە لەسەر فەرمانى پێتەمبەر(ﷺ) دیاریى کران و ھینران، لە حودەبیبەدا بەرگری کران.

وَلَوْلَا رِجَالٌ مُّؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُّؤْمِنَاتٌ لَّمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوُّوهُمْ فَتُصِيبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ لِّيُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٥﴾ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ الْحَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا

لهبر نهم دوو هویه خوا بهرگری دهستی موسلمانانی کرد لهو تاوانبارانه وهکو لیږده
 بومان روون نهکاتهوه: ﴿وَلَوْلَا رِجَالٌ مُّؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُّؤْمِنَاتٌ لَّمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوُّوهُمْ فَتُصِيبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ لِّيُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ نهگهر لهبر چند پیاویکی نیماندارو ثافره تیکی نیماندار
 نهبوايه لهناو کومه لای بت پرسته کانی مهکده دا بوون لیږه نه تان نه ناسین، نهگهر جهنگ
 رووی بدایه به نه زانین له گهل نه مانیش دا نه مانیش تان نه کوشت و پیشیل تان نه کردن، بهموی
 نهوه وه له لایه نی نهو نیماندارانه وه زیان و ناخوشی دوو چارتان نه بوو، به داخ و مراق بو
 خواردن، خوین و که فارهت دان، تانه و تهمیری دوژمن له سر کوشتنی نو نیماندارانه، نهگهر
 لهبر نهوه نهبوايه خوا دهستی نیوهی نه نهگرت له کوشتنی نهو بت پرستانه، به لام دهستی
 نیوهی گرت و بهرگری کردن بو نه مهی همرکه سیکی بوی لهو که مه له بیخاته ناو
 رحمه ته که ی خوی، واته رینمونی بکات و یارمه تی بدات تا موسلمان ببی: ﴿لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا
 الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ نهگهر جیابوونایه ته وه و ناوا تیکهل نه بوونایه، به راستی
 نهوانه یان که کافریوون سزمان نه دان به سزایه کی نیث و نازار دهر، به کوشتن و به دیل گرتن.
 نینجا باسی دل و دموونی خراپیان نهکات له پاش نهوه باسی بیرو باوه پی خراپ و
 کرده وهی کردن، نه فهرموی: ﴿إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ الْحَمِيَّةَ﴾^۱ باسی نهو

^۱ مه ندی نه فهرمون: وشهی ﴿ان﴾ زهره یق وشهی ﴿عذبا﴾. مه ندی تر نه فهرمون: یق وشهی ﴿صدورکم﴾. به لام نهم
 دوو مه لهبر دموونی یه که ی به دهر دانه نری.

کاته بکه ئەوانەى که کافر بوون تەکه‌بورو کینه و بوغزى بەتینیان خستبووه دلى خوێانهوه، تەکه‌بورو کینهى نه‌فامانهى بى جى، واتە به هۆى ئەوه‌وه عینادو سەرکه‌شییان به‌کارهینا له‌کاتى نووسینی نامه‌ى یه‌ک که‌وتنه‌که‌دا، ئەوه‌بوو رایان نه‌بوو ﴿الرحمن الرحيم﴾ و ﴿رسول الله﴾ بنووسى، وه‌ک ئەو تاوانه زۆر گه‌وره‌يان کرد. به‌رگرى کردنى پێغه‌مبه‌رو یاره‌کانى له‌ زیاره‌تى مالى خوا، به‌مه‌ ریزى مالى خویان شکاند که له‌ سایه‌ و په‌ناى دا به‌ ئارامه‌وه‌ ئەژيان، هه‌روه‌ها ریزی ئەو مانگانه‌یان نه‌گرت، به‌رگرى ئەو حوشرانه‌یان کرد تا بگه‌نه‌ جیگای خوێان و بکړن به‌ خێرو ریزیان شکاندن.

ئەو هه‌موو تاوان و سەرکه‌شى و ناله‌بارى یه‌یان به‌کارهینا، به‌لام خوا ئیمانداره‌کانى پاراست، له‌باتى ئەو به‌دخویى و به‌د کردارییه‌ ئەمان به‌م جوړه‌ بوون که ئەفهرموى: ﴿تَأْتِلُ إِلَهُ سَكِينَتُهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا﴾^۱ ئینجا خوا ئارامى و دامه‌زراوى هینایه‌ خواره‌وه‌ و رشتى به‌سەر پێغه‌مبه‌ره‌که‌ى و ئیمانداره‌کان دا، هانى دان بۆ وشه‌ى په‌رستنى خواى تاك و ته‌نیا و خاوين کردنى دل و ده‌روون بۆى و ترس و سام لى، نووساندنى به‌و وشه‌یه‌وه‌ و نه‌یه‌شت لى ی ببه‌وه، لای خوا ئەوانه‌ى له‌ هه‌موو که‌س شایاتر بوون بۆ ئەو وشه‌یه‌ و ئەهل بووى بۆى، به‌هۆى ئەوه‌وه‌ سەرکه‌شییان نه‌بوو له‌ هیچ فه‌رمانیکى خواو پێغه‌مبه‌ر(ﷺ) هه‌موو خۆشه‌ویستى و کینه‌یان بۆ خوا بوو نه‌ک له‌به‌ر خوێان، گه‌ردن که‌چ ئەبوون بۆ هه‌ر شتى که‌ ره‌زامه‌ندى خویان تیا به‌دى بکرايه‌. بێگومان ئەمه‌ وه‌سف و سه‌نايه‌کى یه‌کجار به‌نرخه‌ له‌ لایه‌ن په‌روه‌ردگاره‌وه‌، ناشکرايه‌ خۆى ئەزانى شایانى ئەوه‌ن،

^۱ وشه‌ى ﴿کلمه‌ التقوى﴾ به‌ چه‌ند جوړىک ته‌فسیر کراوه‌ته‌وه‌: ۱. بسم الله الرحمن الرحيم — محمد رسول الله. ۲. لا إله إلا الله وحده لا شريك له. ۳. لا إله إلا الله والله أكبر. ۴. لا إله إلا الله. ۵. لا إله إلا الله محمد رسول الله. ۶. بسم الله الرحمن الرحيم. ۷. لا إله إلا الله وحده لا شريك له له الملك و هو على كل شيء قدير. ۸. دامه‌زاندن و په‌یمان بردنه‌ سەر.

وَكَاتَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٦٦﴾ لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ
الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ مُخْلَفِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ

﴿وَكَاتَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ خوا هموو کات ناگاداره به هموو شتیک. له مهو پيش باسمان
کرد که ئيمانداره کان له مه دینه وه بهرو مه که به دلخوشی یه وه هاتن، شادمان بوون بهو
خوهی که پیغه مبه (ﷺ) دیبوی، زور دلتیا بوون له بهدی هاتنی لهو سه فهدا، له پاشان
زور به توندی دلتیا یان نه کات که نهو خوه راسته و له لایه ن خوا وه بووه، بینگومان دیته دی،
جاری له پیشه وه شتی گرنکتر هیه و خوی نه زانی و نه وان نازانن، نه فهرموی: ﴿لَقَدْ صَدَقَ
اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ﴾ سویند به خوا به تحقیق خوا راستی کرد له گهل پیغه مبه ره که دی دا لهو
خوهی دا که بینی به حه قیانه ت، چونکه نه وهی که بینی لهو خوهیدا له کاتی تایبه تی
خویدا بهدی دیت، وه کو نه فهرموی: ﴿لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ مُخْلَفِينَ رُءُوسَكُمْ
وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ﴾ سویند به خوا به تحقیق به ئاسایشه وه، بی ترس و بیم نه چنه نهو مالی
خوا که پیی نهوتری: ﴿المسجد الحرام﴾ نه گهر خوا بیهوی به جوریک له پاشان سهرتان
نه تاشن و کورتی نه که نه وه، واته پاش نهو چوونه هه ندیکتان سهرتان نه تاشن و هه ندیکتان
کورتی نه که نه وه، که نهو عیبادته بهو سهرتاشین یان سهر کورت کردنه وهیه کوتایی دیت،
لهو چوون و مانه وه دا هیچ ترسیکتان نابی.

ناشکرایه که به لینی خوا راسته و به هیچ جور ناگونجی که بهدی نهیه ت، که واته هینانی
رسته ی ﴿إِنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ بو گه یاندنی گومان و دوو دلی نی یه، به لکو بو ته می کردنی
بهنده کانی خواجه تا هموو کارو فرمانی بههستن بهویستی خوا وه، تا کو دل و دهرونیان
ئارام بگری و دامه زری که مهیل و ویستی خوا له سهر هموو شتیکه وهیه. هیچ شتیک
سهر پیچی لی ناکات.^۱

^۱ بهو رسته هه ندیک جار تنیا له بهر پیرۆزی نهوتری، بو پیرۆز کردنی نهو کاره به ناوی خوا، چه ند رایه کی تریش هیه:
۱. به می نهو که سانه وه هاتوه که نهو زیاره تیان بو نه بووه له بهر مردن یان شتیکی تر. ۲. گپزانه وهی وتهی نهو
فریشته یه که له خوه دا به پیغه مبه ری فهرمو. ۳. گپزانه وهی وتهی پیغه مبه ره که فهرموی به یاره کانی.

فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتَحَافِرِيَا ﴿٢٧﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ

وَرَبِّنِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكُنِيَ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٢٨﴾

پېغەمبەر له سالى شه شه مى كۆچيدا ئو خەوې يېنى، له سالى حەوتەمى كۆچيدا بەدى
هېنا، چونكه خۇى ئەزانى چى شايانى پېشخستنه و چى دواخرى چاكە، وەكو ئەفەرموى:
﴿فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتَحَافِرِيَا﴾ خوا شتىكى زانىوۋە كە ئىوۋە ئەتانزانىوۋە، واتە
زانىوۋەتى كە چاكە و حىكەمەت لەوۋەدايە ئو سالە نەچنە مەككە، لەبەر ئەوۋە ئو چوونەى
دواخست، لە پېشەوۋە فەتخىكى نىزىكى فەراھەم هېنا كە برىتى يە لە سولخى حودەيبىيە.^۱

بە جوانى ئەزانم لىرەدا باسى بەدى ھاتنى ئو بەلئىنە بكەم كە لە سالى حەوتەمى
كۆچيدا بەدى ھات: لە ھامنگى (ذي القعدة) دا پېغەمبەر (ﷺ) وەكو سالى پېشوو خۇى و ئو
كۆمەلە لە مەدىنە دەرچوون بەرەو مەككە بە نىيازى عومرەوۋە لە (ذو الحليفة) دا واتە (بىرى
عەلى) ئىحرامىيان پۆشى وەكو سالى پېشوو چەند حوشترىكىيان ديارىيى كردو لەگەل خۇيان
بردىيان تا لە مېنا سەر بېرېن و بكرېن بە خىر. بە ﴿لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ﴾ رۆيشتن تا نىزىكى (مر
الظھران) لەویدا محمدى كوپى حەكەمەى خستە پېشەوۋە لەگەل سوارەكان داو ئو چەكانەى
كە پى يان بوو، قورەيش ئەم سوارو چەكانەيان بېنى ترسىكى زۆريان لى نىشت و لايان
وابوو كە پېغەمبەر (ﷺ) پەيمانى شكاندوۋەو بۇ جەنگ ھاتوۋە، ئو تاقمەى كە ئەم
گومانەيان برد گەرەنەوۋە بۇ مەككە و ھەواليان دا بە دانىشتوان.

كە گەيشتنە (مر الظھران) پېغەمبەر (ﷺ) فەرمانى دا لەویدا خستيان، جگە لە شمشىر
ھەموو چەكىكى ترى ئارد بۇ ياجىچ و بە شمشىرى روت لە كىلان دا - بە گۆرەى پەيمان
- رۆيشتن بۇ مەككە. پېش ئەوۋەى بگەنە مەككە قورەيش موكرىزى كوپى حەفصيان ئارد
وتى: ئەى محمدتا ئىستا تۆمان نەناسىوۋە بە پىاويك كە پەيمان بشكىنى، پېغەمبەرىش (ﷺ)
فەرموى: كوا شتى وا بوو؟ ئەویش وتى: بەتىرو كەوان و رمەو ھاتوۋى، ئەویش وتى:
شتى وا نەبوو. ئو چەكانەمان ئاردوۋە بۇ ياجىچ، ئەویش وتى: ئىمەيش تۆمان ھەر بەو
جۆرە بەرەفا دىوۋە ناسىوۋە.

^۱ ھەندى ئەفەرمون: مەبەست فەتخى خەيبەرە، زانىنى تەواو لای خوايە.

سەرۆکه‌کانی قورەیش له‌ مه‌که‌که‌ ده‌رچوون، له‌ داخ و کینه‌ و مه‌راق دا چاویان به‌رایه‌ نه‌مه‌ات پێغه‌مبه‌رو یاره‌کانی ببینن، به‌لام دانیش‌توانی مه‌که‌که‌ به‌ پیاو و ئافه‌رت و منداله‌وه له‌رینگاو سه‌ربانی ماله‌کانیان دانیشتن بۆ ته‌ماشاکردنی پێغه‌مبه‌رو یاره‌کانی. پێغه‌مبه‌ر(ﷺ) به‌ سواری حوشرمه‌کی که‌ ناوی(قصوا) بوو - ئه‌وه‌ی که‌ سالی پێشوو نه‌ژنۆی دادا له‌ حوده‌یبیه‌دا چونکه‌ ماوه‌ مابوو، به‌لام نه‌مسال که‌ کاتی خۆی بوو - بێ گه‌رو گه‌رت هاته‌ ناو شاری مه‌که‌که‌ و یاره‌کانی به‌شوێنی دا به‌ دووباره‌ کردنه‌وه‌ی دروشمی ﴿لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ﴾ هه‌وه‌. ئا به‌و جوړه‌ خه‌وه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ر(ﷺ) به‌دی هات له‌ سالی دووه‌می په‌یمانی حوده‌یبیه‌دا، له‌سالی دوا‌ی ئه‌وه‌دا فه‌تخی گه‌وره‌ رووی دا، ئالای ئیسلام به‌سه‌ر مه‌که‌که‌دا به‌رز بووه‌وه‌، جگه‌ له‌ نایینی خوا هیچ دروشم و نیشانه‌یه‌کی تیا‌دا نه‌ما، پاش ئه‌وه‌ ئالای ئیسلام به‌سه‌ر هه‌موو نیوه‌ دو‌رگه‌دا به‌رز بووه‌وه‌.

ئینجا به‌لێنی گه‌وره‌ و دواترین مژده‌ی هه‌ره‌ به‌رز به‌دی هات، که‌ له‌م ئایه‌ته‌دا ئه‌فه‌رموی: ﴿مَوَّالِدَتِ أَرْسَلَ رَسُولُهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ ۚ وَكُنَ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ خوا که‌سێکه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی خۆی محم‌دی ره‌وانه‌ کردوه‌ به‌ رێنموونی کردنه‌وه‌ بۆ رینگای راست، هه‌موو شتیکی خێرو چاک و به‌ نایینی حق و راسته‌وه‌، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌م نایینه‌ راسته‌ به‌رزو بلند بکاته‌وه‌ به‌سه‌ر تیره‌ی ئاین دا هه‌مووی، خوا به‌سه‌ بۆ شایه‌تی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ به‌لێنه‌که‌ی راسته‌ و به‌دی دیت، یان شایه‌ت له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌رێتی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی.

خوا‌ی گه‌وره‌ وه‌کو ئه‌م به‌لێنه‌ی دا به‌دیشی هه‌ینا له‌ زۆریه‌ی ولات و ئاوه‌دانی سه‌رزه‌وی دا پێش ئه‌وه‌ی نیو چه‌رخ‌ی به‌سه‌ردا تیپه‌هه‌رێت. ئه‌م نایینه‌ سه‌رکه‌وت به‌سه‌ر ئیمپراتۆریه‌تی کیسه‌راو زۆریه‌ی ئیمپراتۆریه‌تی قه‌یسه‌ردا، سه‌رکه‌وت تا گه‌یشته‌ هه‌ندو چین و مه‌لایرو نه‌نده‌نوسیاو شوێنه‌کانی تری خواروی ئاسیا، هه‌روه‌ها ئه‌م نایینه‌ سه‌رکه‌وت و به‌رز بوویه‌وه‌ به‌سه‌ر هه‌موو نایینه‌ی دا په‌ره‌ی سه‌ند - ته‌نانه‌ت پاش کشانه‌وه‌یشی له‌رووی رامیا‌ری یه‌وه‌ - له‌به‌شی زۆر له‌و ولاته‌نه‌ی کاتی خۆی موس‌لمانان گرتیان به‌ تایبه‌تی له‌ نه‌ورپا‌و دو‌رگه‌کانی ده‌ریای ئاوه‌راست دا.

ئه‌م نایینه‌ دوا‌ی لاوا‌ز بوونی هه‌لگه‌ره‌کانی هه‌ر په‌ره‌ی سه‌ند و به‌رز بووه‌وه‌ به‌سه‌ر نایینه‌کان دا بێ کۆمه‌ک و تۆپ و ته‌یاره‌ و ده‌بابه‌. هه‌تا بی‌ت به‌رز ئه‌بیته‌وه‌ به‌سه‌ر هه‌موو ئاین و بیرو باوه‌رێک دا به‌هۆی ئاشکرا بوونی راستی ئه‌م نایینه‌وه‌، چونکه‌ ئه‌م نایینه‌ له‌خۆی دا به‌هه‌زه‌ هه‌ر به‌ سه‌روشتی خۆی ئه‌ه‌روات و بلا‌و ئه‌بیته‌وه‌ و په‌ره‌ ئه‌سێنی چونکه‌

رېڼکه له گهڼ سروشتي ناده ميډا، به سووک و ټاساني و بي گړو گرفت دان نهني به پڼويستي گيان و لهش و ژيري و دل و ددروون دا له سنووري رېڼک و راستي و ژيري دا، همدو ه پڼويستي ناوهداني و شارستاني و پيشکهوتن و پڼويستي همدو تاقم و چيني له دانيشتواني زنج و دواړو هه تا دانيشتواني خانوه سر له هور دهره کان، به لکو هه تا بيت روون نه بيتوه که تنها نهو بهرنامه ي نه م نايينه هيناي دووره له همدو لاري و له که يه ک، تنها نه م نايينه دسه لاتي هه يه و نه گونجي له همدو بارو روويه که وه جلوي ژيان بگريته دهست و بهرنيکي بيبيات بهر نهو.

قورټان له چه ندرويه که وه موعجيزه يه و نيشانه يه له سر پڼغه مبرنتي پڼغه مبرمان (ﷺ) يه کي له وانه نهو همدو له غيبي يانه يه جگه له خوا که سي تر نه يزاڼيوه. له م سوره تا به لاي هندی لهو همدو لاندو رابوردين، به جواني نه زانم ليردا بيان نه يمه وه يادو پيش چاو:

۱- ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾ به هر جوړيک بيبي همدو ليکي غيبي تيډايه، چونکه نه گهر

مبهست به م فهتخه فهتخي مه که بيت يان فهتخه کاني تر نهو ناشکرايه. نه گهر مبهست پي ي نهو يه که ووتن و سولحه بيت وه کو له تفسيره که دا له سهری روشتن هر همدو ليکي غيبي يه، چونکه هيچ که س نه ينه زاني که نهو به سهراته نه وندو گرنګ نه بي و سهری لهو همدو خيرو بيره وه دهر نه چيت، به لکو به پيچه وانه وه زوربه ي نيمانداره کان به سهر شوړي تيگه يشتن، به لام ناچار بوون.

۲- همدو ليکي تر له نايه تي ۱۱ و ۱۲ دا له عوزر هينانه وه و به ددو خستنه وه ي نهو تاقمه عره بانه ي که خو يان دواخت له سه فري حوده يي به.

۳- همدو ليکي تر له نايه تي ۱۴ دا دهر ياره ي داواو قسه و نياز يان.

۴- له نايه تي ۱۵ دا همدو ليکي نه مه ي که له ممو پاش نهو کو مله بانګ نه کړين يو جهنګ کړدن له گهڼ نهو له شکره به هيزه که باسي فرموو، نهو بانګ کړدن به دي هات، وه کو له تفسيري نهو نايه تا به باس کړا.

۵- نهو به ليڼانه ي که له نايه تي ۱۹ و ۲۰ دا هن.

۶- به ليڼي به دي هيناني خه وه که ي پڼغه مبر (ﷺ) له نايه تي ۲۶ دا.

۷- به ليڼي سهر خستن و بلند کړدن وه ي ناييني خوا له نايه تي ۲۷ دا.

نينجا کو تايي به سوره ته که نه هيني به باسي وينه و شيوه ي گرنګي پڼغه مبرو ياره کاني، نهو وينه و شيوه يه که له تهورات و نينجيل دا باس کړاوه.

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ

یه کهم جار به باس کردنی سیفته‌ی پیغه‌مبهریتی محمد(ﷺ) دست پی' نه‌کات، نه‌سیفته‌ی که بت په‌رسته‌کانی قوره‌یش دانیان پیادا نه‌نه‌ناو نوینه‌ره‌که‌یان سوه‌یلی کوپی عه‌مر به‌رگری کرد که بنووسری' له‌ نامه‌ی سولحه‌که‌دا: ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ﴾ محمد پیغه‌مبهری خواجه. بیگومان شایه‌تی دانی خوا له‌سهر پیغه‌مبهریتی پیغه‌مبهر(ﷺ) وه‌سف و سه‌نای به‌م سیفته‌ه بالاترینی هه‌موو شته‌و نیت‌ر هیچی تری ناوی، چونکه کاتی' نه‌م سیفته‌ی هه‌بوو نیت‌ر نه‌بی' گه‌یشتبیته‌ه پوپه‌و نه‌وپه‌ری راده‌ی هه‌موو خوورده‌وشت و سیفته‌تیکی پاک و به‌رزو شیرین، نه‌بی' دور بی' له‌ هه‌موو گه‌ردو له‌که‌یه‌ک که راده‌ی ئاده‌میتی پی' په‌ست نه‌ییت، به‌هوی' نه‌م سیفته‌هوه راده‌ی نه‌و کۆمه‌له‌ نیماندازه نه‌وه‌نده به‌رز بووه‌وه که خوا له‌ ته‌ورات و نینجیل و قورئان دا به‌و جوړه سه‌نایان بکات و ری‌زیان نیشان دا. که‌واته‌نه‌و ری‌زو سه‌نا به‌رزه‌ی نه‌و کۆمه‌له‌ به‌ختیاره هه‌ر نه‌گه‌ریته‌وه بو' خاوه‌نی نه‌و سیفته‌ه. خوای گه‌وره وینه‌و شیوه‌ی نه‌و کۆمه‌له‌ روون نه‌کاته‌وه له‌ چند بارو روویه‌که‌وه، به‌ چند وشه‌و وتاریک به‌و ره‌وشته قورئانی یه‌ی که له‌ توانای هیچ که‌س دا نی یه‌ لاسایی بکاته‌وه: ﴿وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾ نه‌و که‌سانه‌ی که له‌گه‌ل' محمدان، واته باوه‌ریان پی' هیناوه‌و په‌پره‌وی نه‌که‌ن، نه‌وانه به‌م جوړه‌ی خواره‌وه‌ن:

۱- ﴿أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ﴾ زور به‌ تین و دل' ره‌قن به‌رامبه‌ر کافره‌کان، له‌گه‌ل' نه‌وه‌یش دا باوکو براو خزمیانی تیدا بوون، به‌لام نه‌بی' هه‌موو په‌یوه‌ندی یه‌ک ژیر پی' بکری' له‌ پیناوی

۱ به‌ پی‌ی ته‌فسیره‌که نه‌وه رسته‌یه‌کی ته‌واوی سهریه‌خویه شایه‌تی له‌سهر درلوه که روون نه‌کاته‌وه، به‌ دوو جوړی تریش ته‌فسیر کراوه‌ته‌وه، به‌و دوو جوړه نابیته رسته‌ی ته‌واو: ۱. محمد خه‌به‌ره بو' مبتدایه‌کی لابراو ﴿رسول الله﴾ سیفته‌ه بو'. ۲. محمد مبتدو رسول الله بو'ی و ﴿والذین آمنوا﴾ عه‌تفه بو' محمد و خه‌به‌ره‌که‌یان اشداوه.

پەيوەندى باۋەردا. پىۋىستە لەسەر ئىماندارەكان خوشەويستى و دۇستايەتى لەگەل دۆڭمەنى باۋەرو ئايىنەكەيان دا بەكار نەھىنن، خۇ ئەگەر وانەبى باۋەرو كىردەۋەكانيان ۋەرنەگىرى، ئەم مەبەستە چاكتى روون ئەيىتەۋە لە چەند ئايەتتىكى سورەتى ﴿المجادلة﴾ دا كە بە ويستى خوا لەۋى بە درىژتر باسى ئەكەين. ئەمە سەنگى مەحەك و بەلگەى بەھىز لەسەر ئىمان، بىگومان ئەگەر ئەم سىفەتە زۆر گرنگ نەبوۋايە پىشى سىفەتەكانى تر نەئەكەوت.

۲- ﴿رَحْمَاءٌ يَّتَنَبَّهْنَ﴾ دل نەرم و خاۋەن بەزەيىن لەنىۋان خۇيان دا، واتە ھەرچۇنى رىق و كىنەيان لەبەر خوايە ھەروەھا نەرمى و سۆزو خوشەويستىشان ھەر لەبەر خوايە، نە لەبەر خۇيانە، نە لەبەر كەسى تر.

۳- ﴿يَرْهَقْنَ زُكَّامًا سُبْحًا﴾ ئەيانىيىنى لە ركوع و سوزدەدان. ئەم رستەيە وا پىشان ئەدات ئەۋە شىۋەيەكى ھەموو كاتى بوۋيىت بۇ ئەۋ كۆمەلە، بە جۇرىك ھەركەس سەرنجيان بدات بەۋ شىۋە ئەيانىيىنى. ديارە ئەۋە مەبەست نى يە، بەلام كىرئوش و سوجدە عىبادەت و پەرسىتى خوا نىشان ئەدات كە ئەۋەيش حالەتتىكى دامەزراۋى راستەقىنە بوۋە لە دل و دەروونيان دا، ۋەكو ھەموو كات ھەر سەريان لە ركوع و سوزدەدا بوۋيىت. بىجگە لەۋەيش بە شەۋو بە رۇژ ئەۋەندە خەرىكى نوپۇز ئەۋوون و زۆرىەى كاتى خۇيان لەۋەدا بەخت ئەكرد ۋەكو بارو حالىكى ھەمىشەيى بوۋيىت ۋابوۋە.

۴- ﴿يَتَّبِعُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾ مەبەست و نيازىيان لە كىردەۋەكانيان دا خوايە ۋ داۋاى پاداشت و فەزل و رەزامەندى خوا ئەكەن. كەۋاتە ھەرچۇنى بە دىمەن گوپرايەل و خواپەرستى ھەروا دل و دەروون و ھەستىشان لەگەل خوادايە.

۵- ﴿يَسْمَأُكُمْ فِي رُحْمِهِمْ مِّنْ أَثَرِ الْجُبُرِ﴾ نىشانەۋ دروشمى تايىبەتى خۇيان لە روو دەم و چاۋيان دايە، كاتى سەرنج بدرىن ھەست بەۋ نىشانەيە دەكرىت، كە ئەۋيش لە بەرھەمى خوا پەرسىتى يەكەيانەۋ بەھۋى ئەۋەۋە بۇيان پەيدا بوۋە.

ذَٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ
سُقُوهِ. يُعْجِبُ الزَّرَّاعَ لِيَغِيْظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً

وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢١﴾

مه بهست بهو شیوهیه رووناکی یهکی ناوچاوانه و زهره شیرینی یهکه دور له کهشخه و
تهکهبور، شیوهی لهسر خویی و نهرم و نیانی و شهرم و نهدهب پهیدا نهبی بۆ نهو
کهسانه‌ی که دلیان لای خواجه. مه بهستی نهوهیه نهک مه بهستی خال و نیشانه‌یه له ناوچاوان
دا بههوی زور سوچه برده نهو - وهکو هندی وایزانیوه - نهو راست نی یه وهکو مجاهد
فرموی: به منصور - که بهو جوړه گومانی بردبور - فرموی: نهو خال و نیشانه‌یه
له وانه‌یه له رووی کهسیک دا پهیدا نهبی که دلی له دلی فیرعهون رهق تره، کهواته چون
نهکری به نیشانه‌ی نیمانداری و راسته‌قینه‌ی وهکو نهو کومه له بهرزه. ﴿ذَٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي
التَّوْرَةِ﴾^۱ نهوانه‌ی که باس کران سیفت و نیشانه‌ی نایابی نهو نیماندارانه‌یه که خوا باسی
فرمووه له تورات دا، بهو جوړه ناوونیشانی هلداون و مژده‌ی داوه به جیهان بۆ پهیدا
بوونیان به چند هزار سال پیش هاتنیان بۆ جیهان. ﴿وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ﴾ وینه و سیفتیان له
نینجیل دا نه‌مه‌یه: ﴿كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُقُوهِ. يُعْجِبُ الزَّرَّاعَ﴾ وهکو
کشتوکال و چینراوینک وان که چه‌که‌رو چرو و ده‌چی دهرکردبی، نینجا به هیزی کردبی تا
قایم و نه‌ستور بووبی، نینجا به ریکی وه‌ستابی له‌سر ساقه‌که‌ی به جوړیک کشتوکال
که‌ره‌کان سه‌رسام بکات له نایابی و جوانی و شیرینی و پری و نه‌ستوری دا.

^۱ به دور جوړی تر نه‌م نایه‌ته ته‌فسیر کراوه‌ته‌وه: ۱. وشه‌ی ﴿وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ﴾ عطفه بق ﴿مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ﴾.

وشه‌ی ﴿ذَٰلِكَ﴾ هیمایه بۆ نهو سیفت‌تانه‌ی پیشور. واته له تورات و نینجیل دا نهو سیفت و نیشانه پیشوانیان بۆ
باس کراوه، نهو کاته رسته‌ی ﴿كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ﴾ سه‌ریه‌خویه و وینه‌یه‌کی تره قورنات بزیان نه‌هینیت‌وه. ۲. وشه‌ی

﴿ذَٰلِكَ﴾ هیمایه بۆ نادیاریه‌کی رسته‌ی ﴿كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ﴾ واته وینه‌یان له تورات و نینجیل دا نه‌مه‌یه که له‌م
رسته‌یه‌دا، به‌لام نه‌وه‌ی ته‌فسیره‌که دل باشت بۆ نه‌پوات.

خوای گهوره له ئینجیل دا مژدهی داوه به هاتنی پیغمبهر (ﷺ) و کۆمهله بهختیارهکی،
 وینهی هیناوتهوه بۆ ئه کۆمهله به پارچه کشتوکالی که یهکهه جار کهه و بی هیزو لاوازه،
 ئینجا بهره بهره زۆر بههیز بیی تاواي لی دی خهکی سهرسام بکات له زۆری و پری و
 بههیزی دا، ئەم وینهیهیان بۆ ئەهینیتیهوه: ﴿لَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارُ﴾ بۆ ئەمهی بهمان داخ و مهراق
 بدات به کافرهکان که بهم جۆره خوا ئه کۆمهلهی ئهوی، ئەم وینه شیرینهیان بۆ ئەهینیتیهوه:
 ئای چهند وینهیهکی ریک و راسته، ئه کۆمهله له یهکهه جار هوه کهه و بی دهسهلات و بی
 نرخ تهماشه ئهکران، له پاشان ئهوه بوو بهو جۆره زۆر بوون و هیزو دهسهلات کهوته لای
 نهوان. به جۆریک تا ئیستایش زانایان سهریان سوپماوه لهو کۆمهله له ههموو بارو
 روویهکهوه. بهلی ئه تۆوه پاکه دهستی قودرهتی خوا چاندی بۆ ئادهمی، تا سه ره نووی
 سهوز بپیتهوه پاش ئهوهی وشک و برین و به تهواوی بی خیرو بیر بوو، ئه تۆوه خاوینه
 چاند و به ئاوی رهحمهتی بی سنوری خوی تیر ئاوی کرد، له سه ره دهستی دلسۆز ترین و
 لیژاترین پاسهوان دا پیی گه یاند، ئه پاسهوانه بهریزه پیغمبهر (ﷺ) به گویرهی وهی و
 فرمانی خوا ئه کۆمهلهی پهروهرده کرد، بهو پهروهردهیه بوون به کۆمهلیکی بی وینه و
 شیاوی ئهوه بوون که خوا له چهند سورهتیکی قورئان دا سه نایان بکات، ههروهکو له
 پیشهوه له تهورات و ئینجیل دا سه ناوی و مژدهی داوه به هاتنیان.

ئینجا پاش ئه ههموو سه ناو ریزه یان که نیشانی داین ئهوا بهلینیشی پیدان به
 سه رینهوه و لیبوردنی هه موو گهردو له که یهکیان، به پاداشتیکی گهوره، ئه فهرمووی: ﴿وَعَدَ اللَّهُ
 الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾^۱ خوا بهلینی داوه بهو کۆمهلهی که له گه
 پیغمبهر دا بوون (ﷺ)، ئهوانه کهسانیکی ئهوتۆن که ئیمانیا هیناوه و کردهوه چاکهکانیا
 بهجی هیناوه، بهلینی داوه بهوانه به لیبوردن و سه رینهوهی گونا ههکانیا و به جهزا و
 پاداشتیکی گهوره، شتی که خوا پیی به فهرمووی گهوره، ئاخۆ رادهی بهزی ئهبی چۆن
 بیت؟! ئهبی قام و ژیری ئیمه چۆن پییدا بکات؟

یارهکانی پیغمبهر (ﷺ) پایه و ریزیان بهو جۆرهیه لای خوا، کهواته ئهبی ریزو
 خوشه و یستیان جیگیر بیی له دلی هه موو ئیمانداریک دا، هه ره دلی خوشه و یستی ئه

^۱ هه موو زانا یانی تهفسیر ئه فهرمون: که وشه (من) لیره دا بۆ (تبین) ه، واته بۆ روون کرینهوهی تیرهیه، جگه لهوه
 دهست نادات لیره دا، بۆیه بهو جۆره تهفسیرم کرد.

كۆمەلەي تېدا نەبى ئەبى ئىمانى تېدا نەبى، يان ئەگەر كەمىك ئىمانىشى ھەبى ئەۋەندە بى
ھىزو لاۋازە زۆر مەترسى لى ئەكرىت كە بە بچوكتىن ھۇ نەمىنى.

ئەوان دۈستى خواۋ پىغەمبەر بوون و راستيان كرد لەگەل ئەوان دا، كەۋاتە ھەركەسى
خواۋ پىغەمبەرى بوى ئەو كۆمەلەيشى ئەۋى، ئەمە شتىكى ئاشكرايە و ھىچ جىنگاي قسەو
باس و لىكۆلىنەۋە نى يە چ جاي رىق و كىنەۋ دەم درىژى دەربارەيان، ئەۋە لەگەل ئىمانى
ساغ دا كۆنابىتەۋە.

پىشەۋا مالىك و كۆمەللى لە زانايان لەسەر ئەۋەن كە ھەركەسى دەربارەي ئەو كۆمەلە
كىنەي بىبى ئەۋ كەسە كافرە، بەلگەيشيان ئەم ئايەتەيە: ﴿لَيَبْطِئَهُمُ الْكُفْرُ﴾ ئەم بەلگەيەش
بەھىزە چونكە ئەم فەرمودەيە ۋا نىشان ئەدات كە كافرىق و كىنەي ھەيە لەو كۆمەلە.

پىۋىستە لەسەر ھەموو ئىماندارىك دەمى خۇي بېستى لە رەخنە گرتن لە يارەكانى
پىغەمبەر(ﷺ) ھەر شتىكى ئارەۋاي بىست لى يانەۋە روۋى دابى، لە يەكەم جارەۋە بە
راستى نەزانى، چونكە دوزمەنەكانى ئىسلام زۆر شتى زۆر و زەبەندەيان ھەلبەستۋە، ۋەكو
زانراۋە، ئەگەر لاي زاناۋ پىشەۋاكان بوى روون بوۋەۋە كە راستە ئەۋانە ئادەمىزان،
ئادەمىش زۆر جىنگاي ھەلەۋ تاۋانە جگە لە پىغەمبەران كە خوا بەرگىرى كردوون لە تاۋان و
خراپە كارى، ئىتر لەۋان بەدەر دەست ئەدەن بۇ تاۋان و بەردەۋامىش نابن لەسەر تاۋانى
بچووك، دەست بەجى ئەگەرىنەۋە بۇلاي خوا.

ئىنجا ئەگەر غوزرو بەھانەي بۇ نەدۇزرايەۋە ئەبى رەخنە نەگىرى و بى دەنگ بى، چونكە
ئەۋانە خوا بەللىنى داۋە بە لىبوردن و سىرىنەۋەي ھەموو تاۋان و گوناھىكيان، دەي ئىتر
ئىمەي تاۋانبار بۇ ئەبى چاۋپۇشى نەكەين، دەم درىژى بىكەين دەربارەيان!!
ھەرچەندە ئىترە جىنگاي ئەم قسەۋ باس و لىكۆلىنەۋەيە نى يە، بەلام بە بۇنەي ئەم
ئايەتەنەۋە بە پىۋىستەم زانى كە ھەندى لە ئىمانداران ئاگادار بىكەمەۋە تا بى بىر كىرەنەۋە
بى باك نەدوین لەۋ ھەلگەۋتۋانە.

زۆر جار ئەبىستى رەخنەي بى جى ئەگىرى لى يان، بەلكو زۆر بى شەرمانە دەم درىژى
يان دەربارە ئەكرىت كە ئەۋەيش پىچەۋانەي قورئان و فەرمودەي پىغەمبەر(ﷺ) كەۋاتە با
تەۋبەۋ گەرانەۋە بىرى بۇلاي خوا لەۋ جۇرە تاۋانانە.

سورەتی (الحجرات)
مەدینەیی یەو ١٨ نایەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

ئەم سورەتە زۆر گرنگە لەگەڵ ئەمەدا که کورتە، چەند شتی گەرە گەرە تیادیە لە بابەت عەقیدە و شەریعەت و بەرنامە ی رژیمی ژیان و کۆمەلایەتی و پەرەدە کردن و تەمبە دادان و پاک و خاوین کردنی خووپەوشت و چەند شتی تر، ئەو ی لەم سورەتە وەرئەگیری بە سەداقت زیاترە لە ئەندازە ی قەبارە ی سورەتە کە.

ئەم سورەتە دوو شتی زۆر گەرە پیشان ئەدات که زۆر شایانی بیر کردنەوێن:

١- رینگاو رچەو ریبازیکی زۆر روون و ریک دانهنی، رینگای راست نەخشە ئەکیشی بە هەموو نیشانە و دروشمی یەوە بۆ ژیا نی گەل و جیهانیکی بەرزو بەرێزو پاک و بێگەرد بە چەند بیرو باوەرو بەرنامە یە کەو که ئەو ژیا نە ی لەسەر راگیر بیئت، بە جۆری وەکو پی ی فەراهم بیئت پارێزگاریشی بکات بۆ ئەمە ی هەمیشە یی بیئت و بمینی ئەوە. گەل و جیهانیکی تاییبەتی فەراهم بیئت که روو لە خوا بکات و شایانی ئەوە بیئت بە گەل و جیهانی خوایی دابنری، گەل و جیهانیکی پاک و خاوین لە هەموو بارو روویە کەو، ئەو گەلە ی که ئەیە ویت فەراهم بیئت گەلیکە سنووری هەموو پە یو هندی یەکی بۆ دیاریی کراو، پە یو هندی لە گەل خوا دا. لە گەل پیغە مە بردا (ﷺ) پە یو هندی لە گەل ئەندامە کانی دا و پە یو هندی هەموو یە کە یە کە ی ئەندام لە نیوان خویان داو لە گەل گەلە کە یان دا.

٢- ئەو هەموو کۆششە گرنگە هەمیشە یی یە که قورئانی پیروژ کردی بۆ فەراهم هیئان و پیگە یاندن و پەرە دەر کردنی ئەو کۆمەلە موسلمانە که سەد لە سەد بوون بە نمونە و نوینە ریکی راستە قینە بۆ ئەو عالە مە بەرزە پە ریزە پاک و خاوینە که قورئان داوای ئەکات، بەو تیکۆشانە گرنگە ئەو کۆمەلە فەراهم هات لە سەر زەوی دا که هەموو

میژوو و فەلسەفەیک تیاپان دا سەرگەردانە، کۆمەڵیکى وا که دەربارەیان وتراوه:
 ھەموو ئەندامیکیان ئەلێ قورئانیکی گیانلەبەرە بەسەر زەوی دا ئەگەری، ئەو کۆمەلە
 بەرزە پێک ھات بەلام نەک بە شیوەیەکی کتوپری یان بە جۆریکی تایبەتی دژو
 پێچەوانەى سروشتی ئادەمى. نەخێر بە هیچ شیوەیەک لەو شیوانە فەراھەم نەھات
 بەلکو بەرە بەرەو بە ھەول و تیکۆشانیکى زۆر بە ھیزو بەتین و لە کات و ماوەیەکی
 پێویست دا بۆ ئەو ھەموو ھەول و تیکۆشانە، بە سەبر و ئارامیکى زۆر دوورودرێژ بۆ
 ھەلگرتنى بارى زۆر قورسى تاقى کردنەو و پالڤتە کردنى دل و دەروون لە ھەموو
 چلک و چەپەلێ و لەکەیک، لە ریشە ھینانى ھەموو خوو رەوشتى بەدو خراپ و
 چاندنى خوورەوشتى پاک و خاویڤن لە جیگاکیان دا، بەم جۆرە ئەو کۆمەلە کەس
 نەدیو پێگەیشت بە گۆڤرەى بەرنامە و فەرمانى خواو لە ژێر چاودیرى لوتف و
 کۆمەکی خوادا تا توانیان بە رێکی پەپەرەى پێغەمبەرەکیان (ﷺ) بکەن، یارمەتى
 بدەن لە راگەیانندن و بلأو پێ کردنى ئەو ئایینە گەرە گشتى یە ھەتا ھەتایی یە
 خوا کە ھاتە سەر پێغەمبەر (ﷺ) بۆ ھەموو جیھان.

ئەم سورەتە لە یەکەمجارەو بانگ ئەکاتە ئیماندارەکان و تەمى یان ئەکات بە شتى کە
 بنەرەتى ھەموو پیت و فەرێکە، ھۆى رزگارى یە لە ھەموو خراپە و نالەبارى و ھەلەیک،
 دەست مایە یە بۆ رەزامەندى خواو دەستکەوتى نازو نيعمەتى نەپراوہى رۆژى دواى،
 ئەو ش کە بریتى یە لە وەستان بە دیارى حوکم و بە دیارى خواو پێغەمبەرەو (ﷺ) لە
 ھەموو کاروباریک دا و چاوەڕوانى تەمى و بربارى خواو پێغەمبەر (ﷺ) بە گەردن کەچى و
 رەزامەندى دلەو بانگى ئیماندارەکان ئەکات بە سیفەتى ئیمان کە ھۆى پەيوەندى و
 بەستەنەوہى دلە بە خواو پێغەمبەرەو (ﷺ) بۆ بیدار کردنەوہى دل و دەروون و ھاندانیاں بۆ
 سۆزو پەرۆش لە گۆڤرەپالێ و فەرمان بەردارى دا،

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَانْقُوا اللَّهَ ۖ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ ۖ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ

نه فرموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ * يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ ﴿نهی

کهسانی که ایمانتان هیناوه له هیچ کاروباریک دا پیش مهکون له حوکم و بریاری خوا پیغمبر(ﷺ) و هیچ بریاریک نهدهن له خوتانهوه که نهگهپرتنهوه و ورنهگیری له حوکم و بریاری نهوانهوه، ﴿وَانْقُوا اللَّهَ﴾ له خوا بترسن و خوتان بیارینن لهو شتانهی پیچهوانهی فرمان و رهامندی خوان ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ بیگومان خوا نه بیستی و ناگاداره بهسر هه موو شتیک دا، کهواته هه پیشکوتنی بکهن خوا نه بیستی و پیی نه زانی.

نهمه شیرین ترین ته می و نهدهب دادانیکی دهرونی بوو بوو ایمانداران، نه مه بهرنامهیهکی ریک و راست و تهواو بوو بویان. نهو ایماندارانه چونکه ایمانهکیان تیرو تهواو بههیزبوو نهو ته می یه یان به باشی وهرگرت، نیت پاش نهم نایه ته هیچ کامیان له خویهوه هیچ بریاریکی نه نه دا و هیچ راویژکی نه نه کرد بوو خواو پیغمبر(ﷺ) بوو هه موو کارو فرمانی له پیشهوه نهگهپرتنهوه بولای فرمایشی خواو پیغمبر(ﷺ).

پیشهوا نهحمه دی کوپی حهنبهله و نهبو داود و تیرمزی و نین و ماجة هه دیسی نههینن له موغازی کوپی جبهلهوه - خوا له هه موویان رازی بیت - پیغمبر(ﷺ) کاتی ویستی موغاز رهوانه بکات بوو یه من پیی فرمو: نایا به چی حوکم نه کهیت لهوی؟ موغازیش عهرزی کرد به کتیبی خوا، واته قورشان، نینجا پیی فرموو نهگه له قورشان دا بریارت دهست نه کهوت؟ نههیش عهرزی کرد: به پیی فرموده و رهوشتی پیغمبر(ﷺ) خوا(ﷺ). نینجا فرموی: نهگه له وهشدا دهستت نه کهوت؟ عهرزی کرد کوشش نه کهم رای خوم نه خه مه کار. واته له بهر رووناکی قورشان، یان هه دیس بریار نه دوزمهوه. نینجا پیغمبر(ﷺ) دهستی دا بهسر سنگی و دلی داو فرموی: سوپاس بوو خواجه که یارمه تی رهوانه کراوی پیغمبره کهی خوی داوه رووی کرده راست و خیر، تهوفیقی دا بوو شتیک که خواو پیغمبر پیی رازین.

ئەو ئايەتە بەفەرە بە جۆرىك كارى لى كردن: ئەگەر پىغەمبەر (ﷺ) پرسیارى لە شتىكى ئاشكرای زانراوى بکردايە لەو ئيماندارانە، ئەترسان لە وەلامدانەوى بە گوێرەى زانىنى خويان، ئەوەك ببیتە پىشكەوتن لە برىارى خواو پىغەمبەر (ﷺ) بەلكو لە وەلام دا ئىيانگوت: خواو پىغەمبەر زاناترن.

(ئەبوبەكرى كۆپى حارىسى سەقەف) - خواى لى رازى بىت - حەدىسى لە باسى (حجە الوداع) دا ئەگىریتەو، لەو حەدىسەدا ئەفرموى: پىغەمبەر (ﷺ) پرسیارى كرد: ئەم مانگە چ مانگىكە؟ ئىمەش وتمان: خواو پىغەمبەرى خوا (ﷺ) باشتەر ئەزانن، ئىنجا بى دەنگ بوو هەتا گومانمان وابوو كە ناوى ترى بۆ دائەنى، ئىنجا فرموى: ئايا ئەمە ذى الحجە نى يە؟ واتە مانگى قورىان. وتمان بەلى مانگى قورىانە، ئىنجا فرموى: ئەم شارە چ شارىكە؟ وتمان خواو پىغەمبەر باشتەر ئەزانن؟ ئىنجا بى دەنگ بوو هەتا گومانمان وابوو كە ناوى ترى بۆ دائەنى، جگە لە ناوەكەى خۆى، ئىنجا فرموى: ئايا ئەمە (البلدة الحرام) نى يە واتە مەككە؟ وتمان بەلى ئەو. ئىنجا فرموى: ئەم رۆژە چ رۆژىكە؟ وتمان خواو پىغەمبەر زاناترن، ئىنجا بى دەنگ بوو هەتا گومانمان برد كە ناوىكى ترى لى ئەنى، ئىنجا فرموى: ئايا ئەمە رۆژى جەژنى قورىان نى يە؟ وتمان: بەلى ئەو رۆژەيە.

ئا بەو جۆرە ئەو ئيماندارانە تەمى يان وەرگرت لە پاش ھاتنە خوارەوى ئەو ئايەتە و ترس و سامىكى وەھا پەيدا بوو لەدل و دەروونيان دا بۆ شتى وا روون و ئاشكرى كە پرسیارى لى كردن ھىچ كەس زاتى نەبوو لە خۆيەو وەلام بداتەو و وەستان بە ديار برىارى پىغەمبەر (ﷺ) و عليهم اجمعين.

ئىنجا تەمى ئيماندارەكان ئەكات بە قەدرو ریزگرتنى پىغەمبەر (ﷺ) بە دل، بە جۆرىك جوئى يان بکەنەو لە خەلكى لە شىوہى قسە و گفتو گۆکردن لە گەلیدا، بۆ ئەم مەبەستەش بە سىفەتى ئيمان بانگيان ئەكات و ئەياترسىنى لە گوێرايەلى نەکردن. ئەفرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ﴾ ئەمى كەسانى كە ئيماننان ھىناو: دەنگتان بەرز مەكەنەو بەسەر دەنگى پىغەمبەردا كاتى كە قسەى لەگەل دا ئەكەن، ﴿وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ﴾ بە دەنگى بەرزو ئاشكرى قسەى لەگەل مەكەن بە بى ریزو بى شەرمانە بە وینەى باوى خوتان ﴿كَبْهَرٍ بِمَضْمَعِكُمْ لِعِضِّ﴾ كە ھەندىكتان بە دەنگى بەرزو بى ریز قسە لەگەل ھەندىكى توتان ئەكەن، بەلكو با دەنگتان بەسەبرو نزمتر بىت لە دەنگى پىغەمبەر (ﷺ).

آن نَحْبَطُ أَعْمَلَكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٢٧١﴾

﴿آن نَحْبَطُ أَعْمَلَكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾^۱ بۆ ئەوەی کردەوه چاکەکانتان بەتال نەبێتەوه که خوشتان هەستی پێ ناکەن. واتە قسە کردن لەگەڵ پیڤەمبەردا (ﷺ) بە دەنگی بەرزو بێ شەرمانە بێ قەدرو بێ ریزی نیشان ئەدات، ئەوەش نیشانی کوفرو بێ باوەڕیی یە که گەردی هەموو کردەوهیەکی چاک ئەدا بەبادا، یان ئەو شیوە گفتو گو ناپەوا زۆر جار ئەبێتە هۆی قارو غەزەبی خوا که هەموو کردەوه چاکەکان بەرباد ئەکات، ئەم بانگ کردنە ی خواو ئەم ترساندنە سامناکە ی بەتەواوی کاری کرد لەدەلی ئیماندارەکان داو هەموو دلایانی پێ هاتە لەرزەو هەموو کات وریای خۆیان بوون لەوەی که دەمیان بترازی بە پیڤەوانە ی نایەتەکه.

پێشەوا (بوخاری) حەدیسێ ئەهینی^۲ لە (ئەبن ئەبى مەلیک) هەو که ئەم نایەتە هاتە خوارەوه بە بۆنە ی حەزرتی ئەبوبەکر و عومەر هەو - خوا لێ یان رازی بێت - لەسالی نوهمە ی کۆچیدا کاتی که تاقمی^۳ لە بەنی تەمیم هاتنە خزمەت پیڤەمبەر (ﷺ)، حەزرتی ئەبوبەکر عەززی کرد که قەعقاعی کوپی مەعبد بکات بە سەرکرده یان، حەزرتی عومەر داوا ی کرد که ئەقرەعی کوپی حابسی بکات بە سەرکرده یان، لە پاشان حەزرتی ئەبوبەکر فرموی بە حەزرتی عومەر تۆ مەبەستت هەر ئەوە یە که پیڤەوانە ی من بکەیت، ئەویش وتی نەخیر هیچ مەبەستم ئەو نی یە، هەندێ لەسەر ئەوە رویشتن هەتا دەنگیان بەرز بوو هەو لە خزمەت پیڤەمبەردا (ﷺ) ئینجا ئەم نایەتە هاتە خوارەوه. حەزرتی ئەبوبەکر فرموی که ئەم نایەتە هاتە خوارەوه و تە ئە ی پیڤەمبەری خوا سویند بەخوا ئیتر قسەت لەگەڵ دا ناکەم بە وێنە ی کەسی نەبی که قسە یەکی نەینی هەبی، واتە بە وێنە ی چپە نەبی قسەت لە خزمەت دا ناکەم.

^۱ وشە ی ﴿آن نَحْبَطُ﴾ و وێنە ی وەک ئەو بە پێ ی ریزمانی عەرەبی پێ یان ئەوتری: ﴿مفعول له﴾ بە دوو جۆر باس کراوه: بە گوێزە ی بەسری یەکان وشە ی ﴿کرمة یان خوف﴾ بپیار ئەدری ئەو کاتە عیللە تە بۆ نەهیکە و بە گوێزە ی کوفییەکان ﴿ل﴾ لەپیش ﴿ان﴾ بپیار ئەدری، ئەو کاتە عیللە تە بۆ فعیلە پێشروە که، بەم جۆرە که ئەو فعیلە سەری لەو رووداوه دەرئەچێ که لە پاش ﴿ان﴾ دێت.

(ابن الزبير) نه فرموي: پاش هاتنه خواره وې نه م نايه ته حزره تي عومر قسه ي له خزمه ت دا نه نه كړد به جوړي بيبيستي هه تا پرسياري لي نه كړدو دووباره ي نه كړدوه، واته زاتي نه بوو نه و نه د دهنگ به رز بكا ته وه كه پيغه مبه ر(ﷺ) له يه كه م جاره وه قسه كه ي وهرگري. پيشه وا نه حمده حديسي نه هيني له نه نسي كوپي ماليكه وه - خوا لني رازي بيت - نه فرموي: كاتي نه م نايه ته هاته خواره وه سابيتي كوپي قهيس خوي شارده وه و له مال دا به غمباري يه وه دانيش و وتي: منم كه دهنگ به رز كړدو وه ته وه به سر دهنگي پيغه مبه ردا(ﷺ) من نه هلي ناگرم كړدو م به تال بووه ته وه، نه م سابيته پياوړكي گوي گراني دهنگ گه وړه بوو خوي پي چار نه نه كړا قسه و دهنگي زور به رز بوو، به هوي نه وه به جوړه غم و خفنه ت دايگرتبوو نه نه هاته دهره وه، به م جوړه كه ديار نه بوو پيغه مبه ر(ﷺ) هه والي پرسي موسلمانانيش به سره هاته كه يان عه رز كړد، پيغه مبه ريش(ﷺ) فرموي نه خير واني يه به كو نه و له به هه شتايه، نه نه س - خوي لي رازي بيت - نه فرموي: به هوي نه و مژده وه نيمه هه موو سابتمان به به هه شتي سهر نه كړدو باوه رمان بوو كه به هه شتي يه كاتي چاومان پي نه كه وت و نه گه را به ناو خه لك دا.

ياره كاني پيغه مبه ر(ﷺ) و عليهم نا به و جوړه فرموده كاني خواو پيغه مبه ريان(ﷺ) وهر نه كرت و به و شيوه كاري لي نه كړدن، بويه توانيان نالاي نيسلام به رزكه نه وه به و جوړه كه س نه ديوه و له و ماوه كورته دا به و كه م و كوپي يه ي كه هه بوو له ده سلات و ژماره يان دا، به لام نيسا له گه ل نه م هه موو زوري و تيري و ته واري يه دا به م جوړه ن كه نه بينري، چونكه په يره وي و ريبازي قورثان يان واز لي هيناوه و كه وتوونه ته سهر ريبازي دوژمنه كاني قورثان، هه تا نه گه پيغه وه بولاي نايينه به رزكه يان هر نه م به شيان نه بي كه هه يانه و كو پيغه مبه ر(ﷺ) هه والي داوه له حديسينك دا كه له كتبه سه حيحه كان دايه نه فرموي: ﴿سلط الله عليكم ذلا لا ينزعه عنكم حتى ترجعوا إلى دينكم﴾¹.

¹ واته خوا زه ليليتان نه دات به سر داو له كرتان ناكاته وه هه تا نه گه پيغه وه بولاي نايينه كي.

إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ

وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٣﴾

ئينجا ريښموني نه کات و هاني نيمانداران نه دات له سر دهنک نزم کردنه وه له خزمهت پيښمبهردا (ﷺ) بهم فرموده يه: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ﴾ به راستی که سانی که دهنگيان نزم نه که نه وه لای پيښمبهردا (ﷺ) ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ﴾ نه وانه که سانیکن که خوا دلکانيانی تاقی کردو ته وه هتا پاک و خاوينی کردو نه ته وه و پالفتی کردوون بو ترس و بام و شهرم له خواو به موی نه وه وه بوو خوپاراستنی له قهدهغه کانی خواو نهو شتانهی که موی قارو غزه بی خوان، ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ بو نهو که سانه هیه له لایه ن خواوه سپرنه وهی گونا هو تاوانیان و پاداشتی گه وړه، نه م سیفه ته ی که باسما ن کردو له زمانی شرع دا پی ی نه وتری: ﴿تَقْوَىٰ﴾ به خشینیکی نیجگار گه وړه و گرنگه خوا به خه لات نه دات بهو دلانه ی که له تاقی کردنه وه دا به پاک و خاوينی درچوین. جا نهو نیماندارانه ی که به شهرمه وه دهنگيان سه برو نزم نه کرده وه له خزمهت پيښمبهردا (ﷺ) نه وانه دلکانيان خه لات کرابوو بهو سیفه ته گرنگه.

نه م شهرم و نه ده بهی که نه م ثایه ته تمی نیماندارانی پی کرد تنها بو کاتی ژيانی پيښمبهردا (ﷺ) نه بووه له م جیهانه دا به لکو له پاش به جی هیشتنی نه م جیهانه ش نه وه هر ماوه ته وه و هر هیه. جینشینی دووم - خوا لی ی رازی بیت - گوئی له دوو پیاو بوو به دهنگی بهر ز قسه یان نه کرد له مرگه وتی پيښمبهردا (ص) ئینجا چوو بولایان و پی ی فرموون: ثایا نیوه نه زانن له چ شوینیک دان؟ له پاش نه وه فرموی: نیوه له کوئوه هاتوون؟ عزیزان کرد خه لکی تائیفین، ئینجا فرموی: نه گهر خه لکی مه دینه بوونایه لیدانیکی چاکم نه کردن، واته نه شارمزان له بهر نه وه لیټان نه بوورم.

زاناکان و پيشه واکان له سر نه وه ن که دهنک بهر زکردنه وهی لای قهبری به فهری پيښمبهردا (ﷺ) خراپه هرچونی له کاتی ژيان دا خراب بووه. چونکه پیویسته شهرم کردن و ریزگرتنی له هه موو کاتیک دا خوا به لوتفی خوی دلما ن پر بکات له خو شهریستی و ریزی پيښمبهردی نازیمان (ﷺ).

إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَ كُرْفَاسِقٌ بَنِيًا فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَلَةٍ فَتُصْحَبُوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ﴿٦﴾

له سالی نۆه می کوچیدا که پی ئی ئهوتری: ﴿عام الوفود﴾^۱ وهفدی بنی تهمیم هاتن چونکه کوچهری بوون تازه موسلمان بوون ویل و ئوسولیان نه نه زانی له دهری هۆدهکانی پیغه مبه (ﷺ) که به دهم مزگه و تهوه بوون بانگیان کرد: ئهی محمد وهره دهروه بۆلامان، مه بهستیان ئهوه بوو که بیئت و به خزمه تی بگهن، به لام ههر ئه وهندهیان لی ئه زانی، جا بهو بۆنهیه وه ئهم ئایه ته هاته خواره وه بۆ ته می دادان و پیشان دانی شیوی ویل و ئه ده ب، لهو بابته وه، له یه کهم جار وه ناشیرینی کرده وه که بیان پیشان ئه دات ئه فهرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾^۲ بیگومان کهسانی که له دور وه له دهری هۆدهکانه وه بانگت لی ئه کهن، زۆربه ی ئه وانه عه قلیان نی یه، واته ئه کهر عه قلیان ببوایه بهو جۆره یان نه ئه کرد، چونکه عه قل بهرگری خاوه نه که ی ئه کات له ئیشی بی ویل و پالی پیوه ئه نی بۆ ئه ده ب و ریزگرتنی خاوه ن ریز به تایبه تی ته می و ئه ده ب و ریزی که سیکی وه کو پیغه مبه (ﷺ) که پیشه وای گرومی ئاده می یه.

ئینجا شیوه ی ئه ده ب و ریز پیشان ئه دات ئه فهرموی: ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾^۳ ئه کهر ئه وانه سه بریان بکر دایه و بوه ستانایه هه تا ئه هاتیه دهروه بۆ لایان بیگومان ئه وه باش بوو بۆیان لهو په له کردن و بی ئه ده بی یه که کردیان.

ئینجا رینعمونی ئه کات و هانیان ئه دات له سه ر گه رانه وه لهو بی ئه ده بییه و بی ویل و ئوسولی یه، ئه فهرموی: ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾^۴ خوا زۆر لی بورده و بی رهحه، قاپی لی بوردن و

^۱ واته سالی وهفدهکان، چونکه له هه موو تیره کانی عه رب وهفده هات بۆ خزمت پیغه مبه (ﷺ).

^۲ زه مه خشه ری ئه لی زۆربه ئه فهرموی: یان له بهر ئه وه یه لهو کومه له دا پیاوی عاقل بووه و مه به ست ده رکردنی ئه وانه یه، یان مه به ست به زۆربه هه مووه، ئه ویش به گوێزه ی باوی عه ربه که له باتی شتی نه بوودا کهم به کار ئه هتیرئ بهو جۆره مه به ست به زۆربه هه مووه !! خوا خۆی ئه زانی.

به زهیی کراوته وه بۆ ئه وه که سانهی که شایانی ئه وه بن، به تایبتهی بۆ ئه وانهی که نه گهرینه وه و په شیمان نه بنه وه له هه له و تاوانیان. ئه وه ته می و شهرم و نه ده به جیگر بوو له ناو ئیمانداران دا، له پیغه مبه ریشه وه سهروازی کردو ههراوه له ناو موسلمانان دا دهربارهی هه موو ماموستا و پیشه واره و پیریک، زانای له خواترسی باوه و پیکراو (ئه بو عوبهید) نه فهرموی: ته قه م نه داوه له قاپی هیچ عالمیک به لکو وه ستاوم هه تا خوی هاتوته دهره وه.

یه که م بانگ کردنی ئیمانداران بۆ دیاریی کردنی قیاده و سه رچاوه ی هه موو فهران بریارینکیان بوو.

دووم بانگ کردنیان بۆ ته می کردنیان بوو له بابته ته می و نه ده ب و ریزیان بۆ قیاده که یان که ئه م دووانه بنه رته بۆ هه موو ته می و حوکم و بریاره کانی سورته که، چونکه پنیوسته سه رچاوه یه کی روون و رینکیان هه بی بۆ هه موو کاروباریان، هه روه ها پنیوسته ریزو نرخی ئه و سه رچاوه له دل و دهرونیان دا هه بی، ئه و کاته گوێ رایه لی ئه و فهران و بریارانه ئه که ن که له و سه رچاوه وه دهرئه که رێ ئینجا بانگی تر نه کرین که ئه و هه والانه ی پی یان نه گات به چ شیوه یه ک وه ری نه گرن؟ پنیوسته له سهریان شوین هه موو هه والی نه که ن، په له نه که ن له وه رگرتنی هه والی هه ندی که س دا، تا روون نه بیته وه راستی یه که ی، نه فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهْلَةٍ فَتُصْحِرُوا عَلَى مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ﴾ ئه ی که سانی که ئیمانتان هیناوه نه گه ر پیاویکی فاسق و خراب هه والیکی بۆ هینان، روونی بکه نه وه و له ریزه وه ری مه گرن و مه که ونه شوین قسه ی چونکه ناخوشه له خوتانه وه له سه ر قسه و هه والی ئه و پیاوه خراپه کۆمه لی دووچاری سزاو ناره حته ی بکه ن. له پاشان که هه واله که درۆ دهرچوو به داخ و مهراقه وه په شیمان نه بنه وه له سه ر کرده وه که تان و ناو ته خواز نه بن که ئه وه تان نه کردایه. واته شوین که وتنی هه والی پیاو خراپ ئه و مه ترسی یه گهره ی تیدایه، که واته وریابن هه واله که ی روون بکه نه وه.

ئه م روون کردنه وه یه بۆ هه والی پیاو چاکان نی یه، هه وال قسه ی پیاو چاکان نابێ جیگای گومان بیت، که واته کۆمه لی ئیمانداران له ناو یه ک دا ئه بی جیگای باوه رین بۆ یه که تر، به س وه کو نایه ته که نه فهرموی هه ر فاسق و پیاو خراپ جیگای باوه ر نی یه، که واته نه هه موو هه والی وه رئه گه ری و نه هه موو هه والی به ره رچ نه دریته وه، هه رکات کۆمه لی ئیمانداران

به جوړه ره فتاریا نکرده نم کاته هه موو کاروباریان به رڼکی نه پړوا. زوړ به ی زانایانی ته فسیر نه فرمون: ^۱نم نایه ته هاته خواره وه به بونه ی وه لیدی کوږی عوقبه ی کوږی نه بو مو عیته وه.

نښین و که سیر نه فرموئ له مواهیدو قه تاده وه که پیغه مبر (ﷺ) وه لیدی نارد بولای به نی موسته له ق^۱ بؤ زه کات نه وانیش هاتن به پیری یه وه به زه کاته که یانه وه، نه ویش به هو ی دوژمنایه تی یه که وه هه یبوو له گه لیان دا ترسا لی^۲ یان و گه پراوه خزمه ت پیغه مبر (ﷺ) وتی به نی موسته له ق کوږیونه ته وه بؤ نه وه ی جهنگت له گه ل^۳ بکن، هه لگه پراونه ته وه له نیسلام.

پیغه مبریش (ﷺ) خالیدی کوږی وه لیدی ناردو فرمو ی په له په ل مه که، نه ویش هات بؤ سهریان و به شو چهنه که سیکی نارد که به دزی یه وه جوست و جو بکن نه وانیش گوئ یان گرت که بانگ و نوږ زیان هیه و موسلمانن و هاتنه وه هه واله که یان دا به حزره تی خالد.

نښجا نه میش به روژ هاته ناویان و دلشاد بوو به راستی موسلماننیان، نښجا گه پراوه بؤ خزمه ت پیغه مبر (ﷺ) و هه واله راستی یه که ی عمرز کرد. نښجا نم نایه ته هاته خواره وه، قه تاده نه فرموئ: پیغه مبر (ﷺ) نه فرموئ: ﴿التثبت من الله و العجلة من الشيطان﴾^۲ به

هر جوړ ببی^۳ نم نایه ته شیوه یه کی گشتی پیشان نه دات له هه موو کات و چرخ و گه لیک دا، به راستی پیویسته هه موو موسلماننیک به پی ی نم فرمانه ره فتار بکات. به تایبه تی کار به دهستان پیویسته له سهریان به مو له وه لانه دن نه گینا دوو چاری زولم و ناږه وایی زور دین، نه و کاته وه کو خه لکی له وانه وه دوو چاری سزاو ناږه وایی نه بن، خویشیان نه خه نه بهر قارو غزه بی خواو تف و نه فرینی ناده می، وا دهر نه که وئ له کاتی هه واله که ی وه لیدی کوږی عوقبه دا هندی له موسلمانن کان دلیان قولی دابیت و کهوتبیته راپه رین و بیستبیتی که پیغه مبر (ﷺ) به گورجی توله بسینی له به نی موسته له ق، هر چهنه رق و راپه رینه که ی دلیان له بهر خواو نایینی خوا بووه، به لام وه کو له یه که م جاری سوره ته که وه ته می ی کردن و فرمانی دا - نه بی موسلمان (نیمانداره کان) چه سپانی خواو پیغه مبر (ﷺ) بکن له بهر نه وه به م فرموده بیداری کردنه وه بؤ زیانه روون کردنه وه به هیژ کردنی نه و ته می یه،

^۱ مؤزنگی عره بن.

^۲ نښین که سیر به م جوړه ی له ته فسیره که ی دا میتاوه، واته سه برو په له نه کردن له لاین خواوه یو په له کردن له لاین م شیتاوه.

وَأَعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ
وَزَيَّنَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ﴿٧﴾

نه فرمودی: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ﴾ بزنان که نپوه پیغمبرى خواتان له نیوان دایه،
واته بیر لهوه بکه نهوه و قدری نهو نیعمته گهره یه بزنان، چونکه زور شتیکی گرنگ و
گهره یه که په یوهندی یهکی ناوا ناشکرا له نیوان ناسمان و زهوی دا هه بی بؤ هه موو
پنویستی یه که هه وال له ناسمانه وه بیټ بؤ دانیشتونانی زهوی، هه والی ناشکراییان، هه والی
نه نینیان، ته نانهت هه والی خه تهره و نیازی دل و دهر وون له چهند کات و له چهند جاردا، هه تا
یری لی بکریته وه گهره یی و گرنگی رووتر نه بیته وه، نای (ام ایمن) - خوی لی رازی بیټ
- چ فرموده یه کی شیرینی به جی هی هیه له م بابته وه: کاتی که ته عزیه ی لی کراو دل
خوخی درایه وه له پاش نه مه ی پیغمبر (ﷺ) له دنیا دهرچوو، فرمودی: به خوا خو من نه زانم
نه وه ی لای خویه بؤ پیغمبر (ﷺ) نه وه چاکتره به لام دل بؤ نه وه ناره حه ته که په یوهندی
نیوان ناسمان و زهوی پچراو نیتر هه وال له ناسمانه وه نایهت بؤ دانیشتونانی سر زهوی.
خوی گهره وهکو بیداری کردنه وه بؤ نه مه ی په له نه کهن له هیچ شتی که داو چاوهروانی راو
بریاری پیغمبر (ﷺ) بکه ن، وهکو بهو جوړه ته می کردن. نهوا زیاتر شته که روون
نه کاته وه نه فرمودی: ﴿لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُمْ﴾^۱ له مهرجیک دا پیغمبر (ﷺ) به گویتان

^۱ نه م نایه ته به چهند جوړی ته فسر کراوه ته وه: ۱. قورتوبی و تقدیه نه فرمون: ته می نه کات که درق نه کهن، چونکه
پیغمبریان له ناودایه، راستی یان له ناودایه، راستی یان لی نه لی و نه وانیش بی تابوو نه بن، واته بزنان بیر بکه نه وه که
پیغمبرتان له ناودایه که واته درق نه کهن و له سر نه م رایهش رسته ی ﴿لَوْ يُطِيعُكُمْ﴾ سهره خو یه. ۲. نه و رسته به حاله
ته یه کی له و (ضمیر) ه له وهی ﴿فیکم﴾ دا: (ضمیر) ی فاعل له وهی ﴿کائن﴾ ی بریار درلودا، یا (ضمیر) ی
﴿کم﴾ فرمان دان به زانین نه که پته وه بؤ نه و رسته یه که حاله واته بزنان که پیغمبرتان له ناودایه به جوړیک له کاتیک
دا نه کهر له شه رتیک دا له گوئ... هند. به م دوو جوړه یش نه گونجی به لام نه وه ی که له تفسیره که دایه دل به نارام تره
پنی و زانیش ته واو لای خویه.

بکات له زۆرکاردا بینگومان ئیوه ئەکەونه زەحمەت و ناپەحەتی، واتە بڕیارو راویژی ئیوه، چونکە له خۆتانەویە هەلە زۆر، کەواتە ئەگەر پێغه‌مبەر به گۆی ئیوه بکات له زۆر شت دا ئەکەونه زەحمەت، بەلام ئەگەر ئیوه بوەستن و چاوه‌پوانی بڕیاری پێغه‌مبەر بکەن دووچاری خراپە نابن چونکە ئەو خوای گەورە و میهرەبان سڕوشی بۆ ئەکات، یان شتی خێرو چاکە ئەنێتە دلی، کەواتە راو تەگبێرو بڕیاری ئەو چاکترە بۆ ئیوه.

له پێشەوه پیشانی دا که هەندێ له ئیماندارەکان پەلە و هەلەیان کردو ویستویانە که پێغه‌مبەر(ﷺ) دەست به‌جی بنێرتە سەر ئەو تائیفە و تۆلەیان لی بسینی ئەوا لیڤەدا عوزریان بۆ ئەهینیتەوه به‌م فرمودەیه: ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَّا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ﴾^١ بەلام خوا ئیمانی خوشەویست کردووه لای ئیوه و شیرینی کردووه و رازاندوویەتی یه‌وه له دڵه‌کانتان دا، کوفرو تاوانه‌ گەورەکان و هەموو گونا‌هەکانی تری بوغزاندووه و بیزاندوونی لای ئیوه، واتە پەلە کردنتان له تۆلە سەندن له‌و تائیفە به‌ هۆی ئەوه‌وه بوو که ئایین و ئیمانە‌کە‌تان زۆر خوشەویست بوو لاتان، رقتان به‌تین بوو دەر‌بارە‌ی کوفرو سەر‌که‌شییان خۆتان پی نەگه‌را.

^١ به‌جۆری تر ته‌فسیر کرلوه‌ته‌وه: که ئەم فرموده‌ سه‌نايه‌ له‌ لایه‌ن خواوه‌ دەر‌بارە‌ی ئەوانه‌ که پەلەیان نه‌کردو چاوه‌پوانی بڕیاری پێغه‌مبەر(ﷺ) کرد(ﷺ) به‌ جۆی کردنه‌وی ئەوانه‌یه‌، به‌م شێوه‌ رێک تره‌ له‌گه‌ڵ دیمەنی ﴿أُولَئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ﴾ دا چونکە بینگومان پەلە نه‌کردن و چاوه‌پوانی بڕیاری پێغه‌مبەر(ﷺ) باش بووه‌ و ئەوه‌ رۆیشتن بوو به‌ رێگای راست دا، کەواته‌ به‌ گۆی‌ه‌ی ته‌فسیره‌که‌ ئه‌بێ رێک بخۆی به‌م جۆره‌ مه‌به‌ست به‌ ﴿أُولَئِكَ﴾ ئەو که‌سانه‌ن که ئیمان خوشەویست کرلوه‌ لایان و کوفرو بیزێت‌نراوه‌ ئیتر بی تهماشا کردنی ئەو هەلەیان، یان هه‌سه‌ره‌که‌ ئیزافییه‌ بێجگه‌ له‌م دوو جۆره‌ که له‌ ته‌فسیره‌کان دا هه‌ن جۆریکی تر چووته‌ دلی خۆمه‌وه‌ و زۆر دانیام پیی به‌لام زاتم نه‌بوو له‌ ته‌فسیره‌که‌دا ئەوه‌ بنووسم، چونکە له‌ هه‌چ کتێبیکی ته‌فسیردا نه‌م دییوو، به‌لکو شتی‌که‌ و که‌وت‌رتە دلم، ئه‌ویش ئەمه‌یه‌: خوای گەورە له‌ رسته‌ی ﴿لَوْ يَطِيعُكُمْ﴾ دا گه‌یاندی که ئیمانداره‌کان هەلە‌ی زۆریان هه‌یه‌ ئینجا بۆ ئەمه‌ی ئەو کۆمه‌له‌ به‌ختیاره‌ دلخۆش بکات بۆ ئەمه‌ی به‌ له‌که‌دارو تاوانبار تهماشا نه‌ک‌رێن به‌م فرموده‌یه‌ سه‌نای کردن و پله‌ی به‌زی روون کردنه‌وه‌، هه‌روه‌ها تا بیهێته‌ زیاده‌ ته‌می و بیرخسته‌وه‌یه‌ بۆیان تا ئەوه‌ی که چاکه‌ چاکتر بێی و ئەوه‌ی که‌م و کۆپی هه‌یه‌ نه‌یهێتی و ئەوانه‌یان هەله‌یه‌کی وایان بوویی کۆتایی بێنن لی ی، زانینی ته‌واو لای خوايه‌.

فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٨﴾ وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَفْتِنَلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٩﴾

ئەر کەسانەى کە ئیمان لە دایان دا خوشەویست کرابى و کوفرو تاوان بیزداو بى لایان ھەر ئەوانەن کە وتوونەتە سەر رینگای راست و کردەوہى رەوان، ﴿فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً﴾ خوا بەو جۆرە ئیمانی خوشەویست کرد لایان و کوفرو گوناھى بیزدان لەبەر لوتف و فەزل و چاکە کردن لەلایەن خواوە دەربارەیان. ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ خوا ئاگادارە بەسەر ھەموو شتێک دا و زانیە بە ھەموو کاروبارى و ئەزانى کى شایانى چى یە؟ ھەموو کاروبىارى بەجى یە و پر لە بەرزەوہندى یە^١.

بىگومان ئیسلام چارەسەرى داناوہ بۆ ھەموو گىرو قورتىكى ژيان لە ھەموو بارو ڕووبەکەوہ، یەکى لەوانە بریتى یە لە یاسای کۆژاندنەوہى جەنگ و ئاژاوہیەک، کە بەرپا ببى لە نێوان کۆمەلەى مۆسلمانان دا. بۆ ئەم مەبەستە گرنگە رێنمىکى ھەيە کە پێى ئەوترى: ﴿نظام التحکیم و قتال الفئة الباغية﴾ واتە رێنمى ھەکەم دانان و جەنگ کردن لەگەڵ کۆمەلەى دەست درێژى کەردا.

ئەم رێنمە گرنگە ھەرچۆنى دایھیناوە پێش ھەموو جۆرە ھەول و تىکۆشانەکانى ئادەمى بۆ ئەو مەبەستە، ھەرچۆنى پێشکەوتووہ و زۆر تىرو تەواوہ و پاکە لە ھەموو لەکە و کەم و کوپى یەک، مەترسى جەورو لایەنگى لى ناکرى، چونکە گەرانبەوہى ھەمووان ئەبى بۆلای خواى ھەمووان و پەرورەدگارى ھەمووان بىت. ئەفەرموى: ﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا

^١ بىچارى ئەفەرموى لە تەفسىرى ئەم ئایەتەدا: ﴿کفر﴾ بریتى یە لە دان نەنان بە چاکە و نىعمەتى خوادا. ﴿فسوق﴾ بریتى یە لە دەرچون لە ناوەرەست بە زیادە رەوى یان کەم و کوپى. ﴿عصیان﴾ بریتى یە لە سەرکەشى کردن لە گەردن کە چى خوا.

فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَعَثَ إِحْدَهُمَا عَلَى الْآخَرَىٰ فَقَاتِلُوا أَلَيْ تَتَّبِعُونَ حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٩٠﴾
 نښان خويان دا، دهست به جی په لمار بدن بۇ یه کڅستن و ناشت کردنه و یان و چاک کردنه و ی تیک چوونی نیوانیان، به ناموژگاری و بانگ کردنیان بۇ لای خوا.

نیجا نه گهر یه کیکیان دهست دریزی نه کرد به سر نه وی تریان دا واته یه نه نه کهوت نه وه جهنگی له گهل دا بکن و کوتای لی مهینن و وازی لی نه هینن تا نه گهر ښته وه بولای فرمانی خوا، که بریتی یه له کوتای هینان له ناژاوه و رازی بوون به فرمان و بریاری خوا له و شته دا که ناژاوه یان هیه تییدا، نیجا نه گهر گهراوه و کوتای هینا له سرکهشی به عدالت، یه کیان بخن، بهینیان چاک بکنه وه به گویره ی فرمان و بریاری خوا، له سر هموو کارو فرمان دا به عدل و به گویره ی فرمانی خوا رهفتار بکن. چونکه خوا نه و که سانه ی خوش نه ویت که به و جوړه رهفتار نه کهن.

نم نایه ته به بونه ی رووداوکی تایبه تی یه وه هاتبیته خواره وه وکو له چند کتیبی حدیس و تفسیردا نه فرموی: یان هر له ریوه یاسایه که هاتوته خواره وه بۇ چاره سهری هر ناژاوه و ناکوکی یه که روو بدات له نیوان نیمانداران دا. به هر جوړی بی دیاره یاسایه کی گشتی نه گوراوه هاتوته خواره وه بۇ پاراستنی کومل و گهلی موسلمانان له بهش بهش بوون و پچرانی په یوه ندی برایتی یان و دهست دریزی یان له یه کتر، بۇ دامه زانندن و بهین کردنی حق و عدل که بریاری خوايه. نم نایه ته سیفته ی نیمان هر نه هیلننه وه بۇ نه و دو کومل که شپرو ناژاوه نه کهن له گهل نه مه دا هه لنه گری یه کیکیان دهست دریزی بکات به لکو هه لنه گری که هر دوو کومل ناره وایی و دهست دریزی بکن هریه که له رویه که وه، نه ویش یه کیکه له لوتف و بهزیی یه کانی خوا که به تاوان و ناره وایی وا که ورهیش هر به نده کانی له قه لای نیمان دهر ناکات.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَخْرَ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسَى أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِنْ نِسَاءٍ عَسَى أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ

خوای گه‌وره دوی‌ی‌ئو بریاره دلی‌ی‌ئیمانداران‌ئه‌مینیتته‌په‌روش‌بو‌ئهمی‌به‌توندی‌ئو
 فرمانه‌بگرن‌و‌هه‌لسن‌به‌و‌یه‌ک‌خستن‌و‌برینه‌وه‌ی‌ئازاوه‌یه‌وه‌ه‌روه‌ها‌ئازاوه‌که‌رانیش
 کوتایی‌بینن‌له‌ناره‌وایی،‌گو‌ی‌پرایه‌لی‌بکه‌ن.‌ئه‌فرموی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ
 وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ ئیمانداران‌ه‌موو‌برای‌یه‌کن،‌واته‌نابی‌هیچ‌باریکیان‌ببی‌دژی
 برایه‌تی،‌چونکه‌دامه‌زاون‌له‌سه‌ر‌یه‌ک‌بنه‌رت‌که‌ئیمانه،‌ئیمانه‌که‌شیان‌هو‌ی‌ژیانی
 کامه‌رانی‌نه‌پراوه‌یه،‌که‌واته‌ئازاوه‌و‌تی‌ک‌چوونی‌نیوانی‌براکانتان‌چاک‌بکه‌ن،‌سول‌حیان
 بکه‌ن،‌له‌خوا‌بترسن‌له‌مه‌ی‌که‌پنچه‌وانه‌ی‌بریارو‌حوکمی‌خوا‌بجوولینه‌وه،‌یان‌گو‌ی‌پی‌ی
 نه‌ده‌ن‌و‌به‌گرن‌گ‌نه‌یگرن،‌به‌لکو‌ره‌حمتان‌پی‌بکری‌له‌سه‌ر‌گو‌ی‌پرایه‌لی‌تاتان‌و‌هه‌لسانتان‌به‌و
 فرمانه.‌بی‌گومان‌ه‌رکات‌ئیمانداران‌هو‌شی‌ئو‌برایه‌تی‌یه‌یان‌پنوه‌بی‌که‌خوا‌بریار
 داوه‌له‌نیوانیان‌دا،‌ه‌رکات‌ئوه‌یان‌له‌بیر‌بی‌ت‌ئهبی‌ه‌ر‌خوشه‌ویستی‌و‌ناشتی‌و‌یارمه‌تی
 و‌یه‌کی‌تی‌بلا‌و‌بی‌یتته‌وه‌و‌جی‌گیر‌ببی‌له‌نیوانیان‌دا،‌ئهبی‌دو‌ژمنایه‌تی‌و‌ئازاوه‌به
 به‌سه‌ره‌اتینکی‌ناره‌وای‌تایبه‌تی‌ته‌ماشا‌بکرنیت‌که‌دژو‌پنچه‌وانه‌ی‌ئو‌برایه‌تی‌یه‌یه‌که
 بنه‌رتته‌که‌ی‌ئیمانه‌که‌یانه،‌به‌گو‌ی‌زه‌ی‌سروش‌تی‌ئاده‌می‌که‌هه‌له‌بازه‌ه‌رکات‌ئیمانداران
 که‌وتنه‌هه‌له‌ی‌ئازاوه‌و‌شه‌رو‌شو‌پرو‌دو‌ژمنایه‌تی،‌ئهبی‌بیر‌بکه‌نه‌وه‌و‌بگه‌رینه‌وه‌بو‌سایه‌ی
 ئو‌برایه‌تی‌یه‌یان‌که‌بنه‌رتته‌که‌ی‌ئیمانه‌که‌یانه.‌ئه‌گه‌ر‌خویان‌بو‌خویان‌ئو‌بیره‌یان
 نه‌کرده‌وه‌و‌نه‌گه‌پانه‌وه،‌ئوکاته‌خوای‌گه‌وره‌ی‌خاوه‌ن‌به‌زه‌یی‌فرمانی‌داوه‌و‌پی‌ویستی
 کردووه‌له‌سه‌ر‌شانی‌کو‌پی‌ئیماندارانی‌تر‌که‌به‌زۆر‌شه‌رو‌ئازاوه‌که‌یان‌نه‌هیلن‌تا‌راده‌ی

۱ شو‌یتنه‌که‌شو‌یتی(ضمیر)ه.‌واته‌«بینهما»به‌لام‌فرموی: «أخو‌یکم»به‌ئیزافه‌کردنی‌بو‌لای‌ئو‌ئیماندارانه‌ی‌که
 ئو‌فرمانه‌یان‌پی‌سپی‌درووه‌بو‌زیاده‌هاندان‌له‌سه‌ر‌تی‌کوشان‌له‌به‌جی‌هیتانی‌فرمانه‌که‌یان‌دا،‌ه‌روه‌ها‌بو‌ئهمی‌که
 بیداریان‌بکاته‌وه‌که‌کاره‌که‌تایبه‌تی‌هه‌یه‌به‌خویانه‌وه،‌چونکه‌کاری‌برای‌خویانه،‌به‌دووان‌فرموی‌چونکه
 ئازاوه‌که‌ران‌دو‌و‌کۆمه‌لن‌یان‌له‌به‌ر‌ئهمیه‌لای‌خوارووی‌به‌دو‌و‌کس‌ئهبی.

به کارهینانی چەك و كوشتنی ئەوێ سەرکەشی ئەكات و ئەو موسڵمانانەى سەرپێچى
 ئەكەن با زۆر زۆر موسڵمانیش بن كوشتنیان رەوايه و خوێنیان حەلّالە لەبەر پاراستنى
 كۆمەلى موسڵمانان لە تەفرەقە و بەش بەش بوون و پچرانی پەيوەندى برايهتى يەكەيان وەكو
 لە پێشەوە باس كرا. ئيتەر ئەوانەى كە شەڕ و ئاژاوەيان هەيه، ئايا دوو كۆمەل بێت لەگەلى
 موسڵمانان يان كۆمەلى بێت هەلگەرايەتەو لە پێشەواى شرعى موسڵمانان؟ يان بيهوى
 خۆى جوى بگاتەو و پەيمان نەدا بە پێشەوا و كاربەدەستى راستەقینه، چونكە لە رژیمى
 ئىسلام دا ئەبى هەموو موسڵمانان يەك پێشەوايان هەبى و ئەبى هەموو شوێن يەك سەركرده
 بكەون و ئەگەر هاتو يەكى بە شرع كرا بە پێشەوا و پەيمانى پى درا، ئيتەر هەركەسى تر داوا
 بكات ئەبى بەرگرى بكړى و ئەم ئايەتەى بەسەردا بەجى بهێنرى، بە گوێزەى بېرىارى ئەم
 ئايەتە حەزەرتى عەلى - خۆاى لى رازى بێت - كوشتارى كرد لە بەسەرھاتى (جەمەل و
 صفین) دا، گەورە و زاناكانى يارەكانى پێغەمبەر (ﷺ) يارمەتى يان داو بە گرنكى كوشتاريان
 كرد لەو دوو بەسەرھات و كارەساتە ناھەموارەدا كە رووى كردە كۆمەلى موسڵمانان، چەند
 كەس لە ئەسحابەكان كە خۆيان گرتە دواو يارمەتى حەزەرتى عەلى يان نەداو بى دەنگ و
 بى لايەنگر مانەو وەكو (سەعدو ئىبن و عومەر و ئوسامە و محمدى كوبرى مەسلەمە) يان
 لەبەر ئەمە بوو حەقيان بۆ روون نەبوو بوو، يان لەبەر ئەوە بوو - وەكو پێشەوا جصاص
 - ئەلى: لايان وابوو كە حەزەرتى عەلى - خۆاى لى رازى بێت - كۆمەلێكى واى لەگەل
 داو و پێويست ناكات بەمان، بەلام بارى يەكەم بەھێزترە وەكو وەرگراو لە پاشان لە قەسەى
 خۆيانەو، ھەروەھا بەلگەيەكى تر ئەمەيه كە حەزەرتى (ئىبن و عومەر) لە پاشان پەشيمانى
 دەربرى لەسەر ئەوە كە يارمەتى پێشەواى راستەقینەى نەدا، حەزەرتى عەلى. ھەرچەندە
 پێويستە ھەموو موسڵمانان يەك پێشەوا و يەك سەركرديان هەبى، بەلام ئەگەر هاتو چەند
 سەركرديەكيان بۆ پەيدا بوو وەك بێنرا لەو كاتانەشدا بېرىارى ئەم ئايەتە ھەر دەست نەدا
 كە بەجى بهێنرى چ بۆ ناوخۆى ھەموو مېرى و دەولەتى و چ بۆ نيوانى مېرى يەك لەگەل
 مېرى يەكى تردا، لەو كاتانەشدا پێويستە لەسەر ھەموو موسڵمانان و كاربەدەستان پەلامار
 بدەن و بكەونە بەين بە گوێزەى ئەو رژیمەى كە ئەم ئايەتە ھيناي، ئەو رژیمەى كە ئىسلام
 داھينناو دەست نەدا بۆ ھەموو چەرخ و گەل و چينى ھەتا ھەتايە و ناگونجى بۆ گۆران بە
 شتى ترى باشتريان بە وینەى ئەم. ھەموو ياساو رژیمى ئىسلام ھەروايە، بەلام بلىن چى
 زۆربەى خەلكى سەرلى شيواو و نايەوى لەبەر رووناكى خۆردا دانیشى و خۆى ئەخاتە ناو

تاریکی و تیهوی رووناکي و هرگري له قوتوولهيك كه به فتيلهي چلكن و نهوتي رهش نيش نهكات، خوا په نامان بدات. نو گهله بهرزو پاك و خاوينه ي كه نيسلام ههلي نه خات به رينموني قورئان و له ژير چاوديري قورئان دا گهليكي وايه كه داب و باوي نيجگار بهرزه، بو هه موو يه كي له نندامه كان ريزي خوي ههيه نابي زامدارو له كه دار بكري. ريزي هه موو يه كي له نندامه كان به شيكه له ريزي گشتي و زامدار كردن و له كه دار كردني هه موو نندامي نه گه پرتوه سر هه موو گه، تهنانه نه گه پرتوه بو سر له كه گره كه يش، چونكه له نيسلام دا كومه ل و گه له هه موو يه كه به شن و يه كه پارچه يه و ريزي هه ريه كي ريزي هه مووه و ريزي هه موو گشتي ريزي هه موو يه كه يه كه يه.

ئينجا با باش گوي بگرين له م نايه تانه له م بابه ته وه، به ريك پهندو ته ميكان ي و هر بگرين و گويزايه لي بگهين بو فرمانه كان ي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَر قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّن نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ﴾^۱ نه ي كه ساني كه نيمان تان مي ناوه با هيچ كومه له پياويك گالته و لا قرتي نهكات به هيچ كومه له پياويكي تر، چونكه له وانه يه نه مان لاي خوا چاكتر بن له لا قرتي كه ره كان، با هيچ كومه له نافرته تيك گالته نهكات و لا قرتي نهكات به هيچ كومه له نافرته تيك تر، چونكه له وانه يه نه مان چاكتر بن لاي خوا له وانه ي لا قرتي يه كه نه كه ن. واته نيمان داران چ پياو چ نافرته لا قرتي نه كه ن به يه كترو به چاوي سووك و ريسوايي ته ماشاي يه كت نه كه ن. بيگومان نه م خوه ناپه سنده زوره له ناو گه له دا به موي هه ندي شته وه كه به خاوه ن نرخ دانه نرين، بو وينه نه بينري كه سامان دار لا قرتي نهكات و به چاوي سووك ته ماشاي بي ده ست و فقير نهكات، هه روه ها به مي ز بو لاوازو بي مي زو ساغ و سه ليم بو نه خوش و ناته واوو شهل و كويز، زيره ك بو ته مه ل، فام دار بو بي قام و نه زان. نه ولاد دار بو وه جاغ كويز، كه س و كار دار بو بي كه س، هه روه ها نافرته تي به رواله ت و جوان لا قرتي نهكات و چاوي ريسوايي ته ماشاي ناشيرين و بي رواله ت نهكات، يان گه نچ ده رباره ي پير.

^۱ وشه ي «قوم» له زماني عه ره بي دا بو پياو دانه راوه له نه سل دا، هه ندي جار به كار نه مي نري و مه به ست هه ربه ربه تيره كه يه، وه كو «قوم نوح» به لام له و كاتانه دا مه جازه و لي ره دا نه بي مه به ست پي هه ر پياو بي، چونكه له به رامبه ري يه وه نافرته باس كراوه و هيچ به لگه يه كيش ني يه له سر نه وه ي كه نافرته يش مه به ست بيت، به شيويه كومه ل قه ده غه ي كرد، چونكه زورتر نه و لا قرتي يانه له شوي نه گشتي يه كان دا نه كران له نيوان تاقمه كان دا نه گه ر نا لا قرتي كردن قه ده غه يه كومه ل بيكات يان يه كه كه س.

ئەم خوە ناشىرىنە دەردىكى زۆر كارى يە لەناو گەل داو ھۆكەشى ئەو جۆرە شتانە يە كە بە ديمەن بەنرخن و خەلكى بە خاوەن نرخى تەماشە ئەكەن ۋەكو باس كرا. ئەوا خواى گەورە قەدەغەى كردوو ۋە تيشمان ئەگەيەنئى كە ئەوئى نرخى بىئى لای خوا شتى ترە، جگە لەمانە يە كە لەم زەوى يەدا نرخدارن لای نەقامان، كەواتە ئيماندار ئەبى شەرم بكات و بترسى لە لاقرتى كردن ئەو كە لاقرتى پى كراوەكەى لای خوا خاوەن نرخ بىت ئەو كاتە ئەبى گالته بكات و بە سووكى تەماشای كەسى بكات كە بەلای خواوە بە نرخە كە ئەوئىش ئەوپەرى بى شەرمى و تاوانىكى ئىجگار گەورە يە.

قورئان ھەربەو ھەو ھەستاو، بەلكو سۆزى برايەتى ئيمانى ئەھىننەتە جۆش، تارادە يەك ھەمو ئيمانداران ۋەكو يەك لەش و يەك نەفس لى ئەكات، ئەفەرموى: ﴿وَلَا تَلِيْزُوا أَفْئَكُكُمْ﴾ نەفسى خۆتان رەخنەدارو زامدار مەكەن، مەبەست ئەو يە رەخنەو عەيب لە يەكتر مەگەن، بەلام بەو جۆرە فەرموى تا ئەو يەكئىتى يە بگەيەنئى بۆ ئەمەى باشتەر خۆ پارىزى بكرى لەوتوانە. ھەندى لاقرتى كردن بەمە ئەكرى كە بانگى يەكى بكرى بە ناوىكى ناشىرىن كە پىئى ناخۆشە بەو ناو ە بانگ بكرى، ھەستى لەكەو تانەو تەشەرى لى ئەكا، ئەو ھەر لە كۆنەو بوو تا ئىسلام ھات قەدەغەى كرد، تەمئى ئيماندارانى كرد كە ئەزىتەى برا دىنى يەكانى خۆيان نەدەن بەو ناو ە نارىكانەو بانگيان نەكەن، ھەروەھا پىويستە ئيماندار دەم پاك بىت شتى ناشىرىن بەدەمى دا ئەيەت، كەواتە شتىكى ناپەرەوايە بۆ ھەردوو: بانگ كەرو بانگ لى كراو، ئەفەرموى: ﴿وَلَا تَابِرُوا بِالْأَلْقَبِ﴾ بانگى يەكتر مەكەن بە ناو و لەقەبى ناشىرىن و خراپ، كەواتە ئەبى ئيمانداران ناوى ناپىك و ناشىرىن لە يەكتر نەنئىن، ئەگەر كەسى ناوى چاك و خراپىشى ھەبوو، ئەبى بە ناو ە چاكەكەى بانگ بكرى، ئەگەر ھەر ناوى خراپى ھەبوو پىويستە بگۆرئى بۆ ناوى چاك و شايان.

^۱ ھەندى ئەفەرمون مەبەست ئەو يە: مەن بەھۆى عەيب و رەخنە لەخۆتان، بەم جۆرە كە ئىو ە خەلكتان عەيب دار كرد خەلكىش ئىو ە عەيب دار ئەكات.

^۲ وشەى ﴿لەمەن﴾ لە بنچىنە دا دانراو بۆ زامدار كردن، كەواتە بە گوێرەى بنچىنەكەى: خۆتان زامدار مەكەن، كەواتە بەم. وشە دل باشتەر دانەچلەكى تا وشە يەكى تر كە ئەم مەعنايە ئەگەيەنئى.

يَسِّرَ الْإِسْمَ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَنْ لَمْ يَتَّبِعْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا

كثيرًا مِنَ الظَّنِّ إِنَّكُم بِبَعْضِ الظَّنِّ إِثَرٌ وَلَا تَحْسَبُوا

پیغمبر(ﷺ) چند ناو له قبیکی ناشیرینی چند که سیکی گوپی که له وه و پش له کاتی جاهیلی دا بار بوو بهو له قبهانوه بانگ نه کران. نینجا سیفته نیمان بیر نه خاتره و نه یهینیته جوش بو بهرگری نه گونا به مهی که نه مه درئی نیمانه وهکو هله گه رانه وه له نیمان وایه، نهو که سانهی که ناگه پشه وه بولای خواو توبه ناکه زالم، نه فرموی: ﴿يَسِّرَ الْإِسْمَ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَنْ لَمْ يَتَّبِعْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ مردوم پاش نیمان هیان نیر زور ناشیرین و خراپه ناویانگی گوناو تاوان بکه ویته شوینی، بهو جوره باس بکری و ناویری، واته بانگ کردنی خه لکی به ناوی خراپ و ناروا گوناوه و قدهغه شکاندنه و درچونه له سنووری نیمان. له پاش نیمان زور ناروا وایه گه رانه وه بو نه وانه، هر که س توبه ی لی نه کات نهو که سانه زالم چونکه له باتی گوپرایه لی سرکه شی نه کن، خویان نه خه نه بهر قارو غزه بی خوا، خوا په نامان بدات به رحم و به زهیی خوی. نا بهو جوره نایابه بنه رته یه نه ده بی دهرونی دانه ریژی بو نهو که له قورنانی یه به ریژه.

نینجا به ره لست و په ریژی تر بو گه لی نیماندار فره ام نه هینی بو بهرگری یان له شکاندنی ریزو سر به سستی خه لکی و فیزی نه ویشیان نه کات که چون هه ست و دل و دهرونیان پاک و خاوین بکه نه وه له ناستی برا نیمانداره کانیا. به گویره ی باوی خوی له پشه وه به سیفته نیمان بانگیان نه کات، نه فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِنَ الظَّنِّ إِنَّكُم بِبَعْضِ الظَّنِّ إِثَرٌ﴾ نهی که سانی که نیمانتان هیناوه خوتان دور خه نه وه له زور لهو گومانانیهی که دیت به دل و دهرون دا واته دهرونی خوتان پاک بکه نه وه له ناستی خه لکی و خوتان مه دن به دم هه موو گومانیکه وه، چونکه هندی گومان بردن گوناوه، چونکه ناحق و ناراسته. گومان سی به شه: هندی پیوسته شوین کمرتنی وهکو گومانی خیرو چاکه به خوا، هره ها گومان بردن له کاروباری نایینی که په یوهندی به یرو باوه روه نی یه، به لکو

په یوه ندى به كړده ووه ههیه، وهكو گومانی پښه و او زاناكانی موسلمانان دهرباره یی ټو
برپاره شرعی یانه یی كه دهلیل و بهلگه یی ته و او یی له سهر نی یه، لهو بابته ووه گومانیان
چون بو ټه بی شوین بكهون و رهفتاری پی بكن.

هه ندى تر له گومان حه لاله وهكو گومان بردن له كارو فرمانی ژيان و گوزهرانی ټم
جیهانه دا، گومانی قازانچ و زیان و چاكی و خراپی و... هتد. بهشی سی یه قه دهغه و
گوناوه وهكو گومان بردن له كاروباری ټایینی ټه و یی په یوه ندى به عه قیده و باوه ووه ههیه،
هم وهكو گومانی خراپ به ټیمانداران له خووه بی نیشانه و بهلگه یه كی به هیز، ټه و یی كه
لیرهدا جیگای باسه و مه بهسته له م ټایه ته دا ټم بهد گومانی یهیه له ناستی ټیمانداران، به لام
به شیوه ی نادیارسی ټه یه فرموی: بو ټه م یی ټیحتیات بكری له هه موو گومانك داو بیر
بكریته و لی ی تا بزانی له بهشی گوناوه قه دهغه یه یان نا؟ تا بهم جوړه قورټان دهر وون
پاك ټه كاته ووه له چلك و چه پهل ی و بهد گومانی تا نه كه ویته گوناوه ووه، ټه یه ویت پاك و
بینگرد بیټ دهرباره یی براكانی ټو خوشه و یستی یه یی كه له دلی دایه گهر د نه گری، به چاوی
بی له كه یی به هه موو نارامی و دلپاكی یه ووه بژین هه موو پڼكه ووه، ټای چ شیرینه ژيان له ناو
كهلی وادا!! به لام و نه بی مه بهست ته نها پاك و خاوین كردنی دل و دهر وون بیټ و بهس،
به لكو برپاری ټم ټایه ته بیر و باوه و یاسایه كه بو رهفتار كردن له گهل خه لك داو پهرژینه بو
پاراستنی مافی ټو كه سانه یی كه له ناو كهلی موسلمانان دا ټه ژین. بهم جوړه هیچ كهس
ټوله ی لی ناسینری به و یی گومانی تا وانه ووه پی یی، هیچ كهس نابری بو دادگا بو محاكمه
كردن به و یی ټه ووه گومانی خراپه كاری لی كراوه، به لكو گومانی روت نابیته و یی
ته حقیقات و لی كو لینه ووه له گهل گومان پی براودا.

پیغه مبر (ﷺ) ټه فرموی: ﴿إِذَا ظَنَنْتَ فَلَا تَحْقُقْ﴾ 'كه واته هه موو كه سی به بی تاوان
ته ماشا ټه كری و هه موو ماف و سهر بهستی ټه پاریزری، به گومانی روت هیچی دهرباره
ناكری هه تا روت نه بیته ووه كه شته كه یی كړد ووه، جینشین یی دووم عومهر ی فاروق - خوی

لئى رازى بىت - ھەرەشەى ئەبو لۇلۇئەى بىستىبو، خۇيشى ھەرمووى ئەمە ھەرەشەى لئى
 كەردووم، ئەو كاپرايە بەندەيەكى ئاگر پەرستى غەرىب بوو لە مەدینەدا، لەگەل ئەمەدا ھىچى
 دەريارە نەكرا، بەلكو ھەر بانگىش نەكرا بۇ تحقيقات و لىپرسىنەو، بە سەرەستى
 ئەخولايەو تا ئەو ھەرەشەيەى بىردە سەر، ئەو كەردەوہيەى كەرد كە كەردى: لە نويزى بەيانى
 دا لەكاتى پىش نويزى دا جىنشىنى دووہى شەھىد كەرد.

ئىسلام تا ئەم رادە پارىزگارى رىزو سەرەستى و مافى ئادەمىزاد ئەكات. دەى با بزانی
 ئایا لە چ مىژوویەك دا و لە چ ولاتىك داو لە چ رىژم و بىرو باوەرىكى تردا شتى ئاوا بە
 خەویش ئەبىنرى؟ لە چ ولاتى لەوانەى كە پىيان ئەوترى دىموكراتى و بەناوبانگن لە بابەت
 بەجى ھىنانى ماف و رىزى ئادەمى يەو، لە كام لەوانە بە خەتەرىش بە دل دا دىت ئا ئەمەى
 كە قورئان لەم ئايەتەندا بانگى ئىماندارانى بۇ ئەكات و لە ژيانىش دا پىكى ھىناو بنەپەرتى
 گەلى موسلمانى لەسەر داڤشت.

ئىنجا ئەپوا بۇ ياسا و بىروباوەرىكى تر كە پەيوەندى بەمەى پىشەو ھەيە ئەفەرموى:
 ﴿وَلَا تَجَسَّوْا﴾ جوست و جۇ مەكەن بۇ دۆزىنەوہى لەكە و عەيبى خەلكى، نەكەونە شوین
 خراپە و تاوانى خەلكى و مەگەرىن بە دواى دا، واتە دەخلتان نەبى بە پەنھانى و نەینى
 خەلكى يەو. ئەم جوست و جۇكەردن و گەپان بە شوینى لەكە و خراپەدا ھەندى جار لە
 بەدگومانى يەو پەيدا ئەبىت، ھەندى جار سەرەخۇ لە رىوہ بە ھەردو جۆرەكە لىرەدا
 مەبەستە بۇ قەدەغە كەردن.

قورئان بەرھەلستى و بەرگرى ئەم كەردەوہ بى نرخە ئەكات بۇ پاك و خاوين كەردنەوہى
 دل و دەروون و رەوشت لەم كەردەوہ ئاپەواو لەم خووە پىسە، بەلام ئەمىش وەكو پىشوو
 مەبەست تەنھا ئەو پاك و خاوين كەردنە نى يە، بەلكو ئەمىش ياسا و بىرو باوەرىكى گەنگ و
 سەردەستەيە لە رىژمى كۆمەلەيەتى دا، لە بەجى ھىنانى ھەموو كارو فرمانى ياسادانان و
 جى بەجى كەردنى (تشرىعى و تنفیذى) دا لەناو گەلى بەرزى بەرىزى ئىسلام دا خەلكى ئەژىن
 بە جۆرى بە ئارام و ئاسايش ھىچ مەترسى يەكیان نى يە نە لە خۇيان و نە لە مالىيان و شتى
 نەینيان و نە لەو كارو كەردەوانەيان كە پىيان ناخۆشە ئاشكرا بىن لای كەس، بەھىچ جۆر

رېښا نى يە بۇ شكاندن رېزى ھېچى لوانه، تەنانت بەرگرى كردنى تاوان و خراپەكارى -
 كه پېويستە لەسەر كار بەدەست - نابىتە ھۆى روودانى ئەم كردهو بەدە كه لەم ئايەتەدا
 قەدەغەى كرد، واتە رەوا نى يە بۇ كار بەدەستىش بە بگەپى بە شوين تاوان و خراپە نەينى
 يەكان داو خەلكى بە گويزەى ديمەن و زاھيرەكەى تەماشائەكرى و ھېچ كەس مافى ئەوەى
 نى يە بگەپى بە شوين نەينى و پەنھانى دا، تاوان و خراپە لە كاتى ئاشكرا بوونى دا تۆلەى
 لەم جىھانەدا ھەيە.

ئەبو داود ئەفەرموى: ئەبوبەكرى كوپى ئەبو شەيبە بۆى گېراينەو لە ئەبو موعاويەو
 ئەويش لە ئەمەشەو ئەويش لە زەيدى كوپى وەھبەو. زەيد ئەفەرموى: ھاقتە خزمەت
 ئىبن و مەسعود - خوا لى يان رازى بىت - عەرزىان كرد: فلان ريش ئارەقى لى ئەچۆپى.
 ئەويش فەرموى: ئىمە بەرگرىمان لى كراو بگەپىن بە شوين كردهو نەينى خەلكى دا،
 بەلام ئەگەر شتىكمان بۇ دەرگەوت بە پىنى ئەو رەفتار ئەكەين.

پىنشەوا موحاممەد لە تەفسىرى ئەم ئايەتەدا ئەفەرموى: تۆلە لەسەر تاوانى بسىنن كه
 دەرگەوى بۇتان، واز بىنن لەوەى خوا پەردەى داو بەسەرى دا، واتە تاوانە نەينى يەكان.

پىنشەوا ئەحمەدى كوپى حەنبەل ئەگېرئەو لە (دەجىن) ناو كاتىبى عوقبەى كوپى نافع
 - خواى لى رازى بىت - ئەلى عەرزى عوقبەم كرد: كه چەند دراوسى يەكمان ھەيە عارەق
 ئەخۆنەو، مەن بانگى سەربازيان بۇ ئەكەم. ئەويش فەرموى وا مەكە، بەلام مۇچياريان بكو
 ھەرەشەيان لى بكو. ئەويش بەر جوړەى لەگەل كردن و سوودى نەبوو ئىنجا وتى بانگى
 سەربازيان بۇ ئەكەم، عوقبەش فەرموى: ھاوار بۇ تۆ وا مەكە چونكە مەن لە پىغەمبەرم (ﷺ)
 بىستوو ئەيفەرمو: ﴿مَنْ سَتَرَ عَوْرَةَ مُؤْمِنٍ فَكَانَ مِثْلَ اسْتَحْيَا مُؤَدَّةً﴾^۱.

لە كىتەبى سىرەت دا ئەگېرئەو كە جىنشىنى دووم - خواى لى رازى بىت - شەو
 ئەگەرا بە مەدىنەدا - بە گويزەى باوى خۆى كە ئارامى نەبوو لە ترسى ئەمەى كە شوانى
 كەلە لە ھەرچى روو بدات پرسیارى لى ئەكرى - لەمالىك دا گوئى لە گۆرانى و بەزمى بوو

^۱ واتە ھەر كەسى عەيب و لەكەى ئىماندارك داپۆشى وەكو كچكى زىندە بەچال كراو لە گۆرەكەى زىندو بكاتەو بە
 زىندووى دەرى بىننى واىە. ئەبو داود و نەسائى لە لىسى كوپى سەدەو.

گومانی برد که ئەوانە ئارەق ئەخۆنەوه خۆی پێ نهگیرا بەسەر دیواردا بازی دا ناو خانووەکەو بەجۆری تیخوپرین، خاوەن مالهکه ناسی که حەزەرەتی عومەرە وتی: یا امیر المؤمنین بە هیواشی تۆ خۆت لە سێ بارەوه پێچەوانەیی فەرمانی خوا جولایتەوه، جاری ئاگات لەخۆت بیئت، ئەمیش فەرمووی چۆن؟ ئەویش عەززی کرد:

۱- خوا ئەفەرموی: ﴿یا ایها الذین آمنوا لا تدخلوا بیوتا غیر بیوتکم حتی تستانسوا و تسملوا علی اهلها﴾^۱ تۆ نه پرست کرد و نه سەلام.

۲- خوا ئەفەرموی: ﴿واتوا البيوت من ابوابها﴾^۲ تۆ له قاپی یهوه نههاتیتە مالهوه.

۳- خوا ئەفەرموی: ﴿ولا تجسسوا﴾^۳ تۆ گەرایت بە شوێن لهکهو عەیبی خەڵک دا.

ئینجا حەزەرەتی عومەر - خۆی لی رازی بیئت - وتی راست ئەکەیت، چووہ دەرەوهو پەشیمان بووهوه له کردەوهی خۆی. بەپراستی زۆر جینگای سەرسوپمانەو زۆر شایانی بیر لی کردنەوهیه: کابرایهکی کهم نرخ که جینگای گومانی خراپەکاریش بیئت نا بهو جۆره چەلان بەرچەلانی سەرۆک و پیشەوای گشتی بوهستی و بیباتەوه به خۆی داو تاوانباریشی بکات لەسەر ئەمەیی بی پرس چووہتە مالی، به شوێنی لهکهو خراپەیدا ئەگەپی، نا بهو جۆره بوهستی له رووی داو ئەویش هیچی بۆ نهمینیتەوه پەشیمانی و سەرداخستن نهبی. ئایا شتی وا به خەویش ئەبیینی لهو ولاتانەیش دا که ناوبانگیان پەیدا کردووه به دیموکراتی و پارێزگاری ماف و ریزی ئادەمی؟ هیشتا به خەویش نابیینی لهپاش ئەمەیی که ئیسلام به ۱۴۰۰ سال پێش بهو جۆره ریزو سەریهستی و مافی ئادەمی داو به کردەوه بهدی هینابی کهم و کوپی!!

^۱ واتە: ئیماندارەکان نهچنه هیچ مالی که مالی خۆتان نهبی هەتا پرس نهکەن و سەلام نهکەن له خاوەن مالهکه، سورەتی ﴿النور / ۲۷﴾.

^۲ واتە له قاپی یهوه بچنه مالان. سورەتی ﴿البقره / ۱۸۹﴾.

^۳ واتە مەگەرێن به شوێن و لهکهو عەیبی خەڵکیداو جوست و جۆ مەکەن بۆ ئاگاداری بەسەر خراپەیی نهتینی خەڵک دا. سورەتی ﴿الحجرات / ۱۲﴾.

وَلَا يَنْتَبِ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ أَكْثَرُ أَلَّا يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ

نینجا بەرگری و قەدەغەیی غەیبەت دیتە پێشەوہ: قەدەغەیی بەو جۆرەیی کە ھەر لە دەستی قورئان دیت، ھەر بەخۆی ئەکەوی کە شیوەی راستەقینەیی ھەرشتی بخاتە پیش چاوی ئەفەرموی: ﴿وَلَا يَنْتَبِ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ أَكْثَرُ أَلَّا يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ﴾ با ھەندیکتان غەیبەتی ھەندیکی تەرتان نەکات، واتە ناوی یەکتەر مەبەن لە پاش ملی بە جۆری کە ناوبراوی پێی ناخۆش بێت، ئایا ھیچ کەس لە ئێوە پێی خۆشە کە گوشتی برای خۆی بە مردویی بخوات؟ واتە ناوبردنی ئیمانداران بە خراپە و لە پاش ملی وەکو خواردنی گوشتیان وایە بە مردویی. دەی بیگومان ئەوەتان پێی ناخۆشە، کەواتە ناوبردەکش وەکو ئەوە وایە بیزی لی بکەنەوہ. با تەماشای بکەین و بیر بکەینەوہ لەمەیی لەم ئایەتەدا لە چەند روویەکەوہ ئەم قەدەغەیی بەتین و بەھینز گرتووە:

۱- وینە و نمونەییەکی زۆر قیزەون و بیزار ئەھینیتەوہ بۆ قەدەغە کراوەکە کە بە بیر لی کردنەوہشی ئەزیت ئەگات بە دل و دەروون، بە بینینی قیز ئەکریتەوہ و ئیلنج دیت: شیوەی خواردنی گوشتی برای خۆی بە مردویی!!

۲- ھینانی ئەو وینەکاری یە بە شیوەی پرسبیری بیزاری دەربیرین بۆ گەیانندی زیادە دان نان بە بیزاری وینەکەدا.

۳- بەکارھینانی وشەیی پیخۆشی و خۆشەویستی بۆ شتی کە ئەوپەری پلەیی قیزەونی و بیزاری ھەیە، واتە ئەوەندە نەفامن شتی واتان پێی خۆشە؟

۴- گەیانندی شیوەی گشتی لە وشەیی ﴿أَكْثَرُ﴾ دا، واتە ئەو وینە ئەوەندە بیزاروہ ھیچ کەسێی نی یە ئەوہی پێی خۆش بێت.

۵- ھینانی رستەیی ﴿فَكَرِهْتُمُوهُ﴾ بەدوی وینەکاریەدا بۆ ددان پیاوان و روون کردنەوہی بیزاری و قیزەونی یەکەیی.

دوا بەدوای قورئان پێغەمبەریش (ﷺ) زۆر بە توندی دوا لەم گوناھە، لە چەند فرمایشی دا دلی داچلەکان لە تارمایی رەشی ناشیرینی ئەم تاوانە، ئەبو داود حەدیسێی ئەھینتی لە

حەزرىتى عائشەوھ - خەيلى رازى بىت - كە جارى بە گۆزەي سىرۇشتى ئافرىت لە ھەيى
 سارىدا ئەفرەمۇي: وىم بە پىغەمبەر (ﷺ) دەربارەي حەزرىتى صفىيە - خەيلى رازى بىت -
 - كە يەككە لە دايكى ئيمانداران - صفىيە كۆلت بەسە، ئەويش فرەمۇي: بىگومان
 وشەيەكت وت ئەگەر تىكەلى ئاوي دەرپا بىرى تىكى ئەشيوينى و ئەيگۆي. ھەرەھا ئەبو
 داود حەدىسى تر ئەھينى لە ئەنەسى كۆپى مالىكەوھ - خەيلى رازى بىت - ئەفرەمۇي:
 پىغەمبەر فرەمۇي: كاتى شەوېرەيم پى كرا بۇ ئاسمانەكان رابوردوم بەلای كۆمەئىك دا
 نىنۆكيان لە مس بوو بەواندەم و چاوو سىنەي خۇيانيان دائەرنى، وىم بە جوبرەئىل ئەمانە
 كىن؟ فرەمۇي ئەمانە ئەو كەسانەن كە گۆشتى ئادەمى ئەخۇن، واتە غەيبەت ئەكەن.

پىشەوا ئىبن كەسىر حەدىسى ئەھينى لە تەفسىرەكەي داو ئەلى: سەھىحە: ماعىز ناوي
 ھاتە خىزمەت پىغەمبەر (ﷺ) ھەزرى كىردە كە زىناي كىردوھ و پاكى بكاتەوھ، ئەويش گۆيى
 نەدا بە قەسكەي ھەتا چوار جار لە پاشان لە جارى پىنچەم دا بە دىرئى پىرسىارى لى كىرد
 ئەويش بە باشى روونى كىردەوھ كە زىناي كىردوھ لە ترسى ھەزىبى ئاگر ئەيەوې پاك
 بىتەوھ و ھەددى شەرىعى بەسەردا بدرى كە رەجەم كىردەن، چونكە ئەو پىاوھ رنى ھىنابوو،
 يانى رنى ھەللى خۇي ھەبوو، لە پاشان پىغەمبەر (ﷺ) فرمانى دا رەجەم كراو مرد لە پاشان
 پىغەمبەر (ﷺ) گۆيى لە دوو پىاو بوو قەسيان ئەكەرد يەككىيان بەويترى وت تەماشائەكەيت
 ئا ئەمە خوا گوناھەكەي پۆشابوو وازى لەخۇي نەھىنا ھەتا ھەك سەگ رەجەم كرا. لە پاشان
 پىغەمبەر (ﷺ) تەشرىفى رۆيشت ھەتا داي بەلای كەرە تۆپيويك دا، بانگى كىردە ئەو دوو
 پىاوھ كە ئەو قەسى بىست لە يەككىيان و ئەوي تىرش گۆيى بۇ گىرت فرەمۇي: دابەزەن لە
 گۆشتى ئەو كەرە بخۇن، ئەوانىش وتيان: خوا لىت خۇش بىت ئەي پىغەمبەرى خوا ئايا
 ئەو ئەخورى؟ ئەمىش فرەمۇي ئەوھى كە ئىستا وىتان دەربارەي ئەو برا مۇسلمانەتان،
 خراپىرەو لە خواردنى گۆشتى ئەو كەرە تۆپيويە، ئىنجا فرەمۇي: سۆيىندەم بە كەسى كە
 گىيانى منى بەدەستە ئەو برا مۇسلمانەتان ئىستا لەناو رووبارەكانى بەھەشت دا خۇي
 ئەشورى و مەلە ئەكات.

پاش باسی قەدەغە کردنی ئەم تاوانانە ئینجا ھەستی لە خوا ترسان ئەھینتە جۆش و ئامارە ئەکات بۆ کەسانی کە ئەو تاوان و قەدەغانەیان شکاندوو، بە گەڕانەوە بۆ لای خوا بە چاومەوانی رەحم و بەزەیی یەکە، ئەفەرموی: ﴿وَأَنفَعُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ﴾ بترسن لە خواو خۆتان بپارێزن لە قارو غەزەبی، بەدورکەوتنەوە لە قەدەغەکانی و ھەرکەسی قەدەغی شکاندوو بگەڕێتەوە، چونکە خوا زۆر زیادە لوتف ئەکات لە ھەرکرتی گەڕانەوە و تۆبەدا، بەم جۆرە ئەبوری لە گوناھێ ئەو کەسانە کە بە راستی ئەگەڕێنەوە، نێتر گوناھەکانیان ھەرچەند زۆر بن، ھەر ئەنداز گەورەبن، ئەو تۆبە کارانە وای ئەکات وەک گوناھو تاوانیان ھەر نەبووی، خوا زۆر بە رەحم و بەزەیی یە بەو کەسانە کە خۆیان ئەپارێزن لە گوناھ، بەو تاوانبارانە کە ئەگەڕێنەوە و تۆبە ئەکەن لە لای خوا.

ئەبەم جۆرە کەس نەدیو، قورئان چارەسەری گەلی کرد لە ھەموو دەرد و نەخۆشی یەکی دەروونی و کۆمەلایەتی تا گەلەکە ی پاک و خاوێن بوو و بەرز بوو و گەیشتە ئەو رادە و پلە یە کە میژووی ئادەمی لە ھەموو تەمەنیدا شتی وای بەخۆیەو نەدیو و ھەرگیز نایشبینی لەژێر چاودێری و پەرۆردەو ئالای ئەم قورئانەدا نەبی.

پاش ئەم چەند بانگ کردنە لە کۆمەلای ئیمانداران لە یەکەم جاری سورەتەکەو تا ئێستا: بانگ کردنیان و دەست گرتنیان بۆ بەرزبوونەوە بۆ ئەو رادە بەرزە رووناکە لە ھەموو ناوچە و بارو روویەکی دەروونی و کۆمەلایەتی یەو. لەپاش دامەزراندن و داپشتنی ئەو ھەموو پەرژین و بەرھەڵستە بەتینە بەھێزانە بە چواردەوری ریزو ماف و سەربەستی ئادەمیزاددا، پاش بەرزبوونەوە و گەیشتنی، بەو رادە و پلە ی ھەرە بەرزە.

يَتَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْتُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلَكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ
أَتْقَىٰكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾

پاش نه مانه هه موو ئینجا بانگ نه کاته ئاده میزاد یه کسره به هه موو تیره و جوړو رهنگ و
شپوه کانی یوه، بانگی نه کات بو نه مهی بیانگیریتوره بو تاقه بنه رته که ی لی یوه
هاتوون، بو نه مهی هه موو به یه ک ترازوو به راوردی هه موو نرخ و دارو بی نرخ، هه موو چاک
و خراپی بکه. نه فرموی: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْتُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلَكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا﴾ نه ی
ئاده میزاد به ټیکرایي نیمه نیوه مان دروست کردوه له نیرو می یه ک و کردومان به چهند
تیره و تائیفه یه ک بو نه مهی یه کتر بناسن، واته نه ی گړی ئاده میزاد که جیاوازن به چهند
تیره و رهنکی، بهش بهشن به چهند گهل و نه توره و کومه لی نیوه هه موو تان له یه ک بنه رته،
که واته دووبه رکه می مبن و تاقم تاقم لی مه ویستینه ووه و ناژاوه مه نینه ووه له نیوان خو تان دا.

نه ی گړی ئاده می نه و که سه ی که نه م بانگه تان لی نه کات که سیکه که نیوه ی دروست
کردوه له نیرو می یه ک و کردوونی به چهند گهل و کومه لیک بو نه مهی یه کتر بناسن،
دوستایه تی و یه ک که و تنتان ببی نه ک بو نه مهی شپرو ناژاوه و جیاوازی بنینه ووه، جیاوازی
زمان و رهنگ و سروشت و خوږه وشت و به کاری پیزانین و وریایی نابی بیکن به هو ی
ناژاوه و دووبه رکه می نانه ووه. به لکو نه و جوړه جیاوازی یه مانی نه وهی هیه ببینه هو ی
کومه کی و قول گرتنی یه کتر و هاوکاری تا به هه موو تان نه وهی که پیوسته به جی بیتن بو
به سه ر بردنی ژیان له م جیهانه دا، رهنگ و تیره و زمان و نیشتمان و نه م جوړه شتانه هیچ
جوړه نرخیکي تایبه تی یان نی یه لای خوا، له ترازووی خوادا هیچ کیشانه و دهنگ و
باسیکیان نی یه، ته نها ترازوویه که هیه لای خوا بو به راوردی چاکه و خراپه و نرخداری و بی
نرخه و هکو پیشانمان نه دات لیره دا که نه فرموی: ﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ﴾ به ریزترتان به
لای خواوه له خوا ترس تر تانه، واته راده ی ریزی بهنده به لای خواوه به گویره ی راده ی له
خواترسی یه تی، هه تا له پله ی له خواترسی و گو ی رایه لی دا به ریزتر بیت ریزی زورتره

له لای خوا، که واته هرکسی که له هموو کس له خواترس و گوږپرایه ل تر بیت نهو که سه به لای خواوه له هموو کس بهریتزه، که واته تنها شتی نرخي هیه به لای خواوه که بریتی یه له له خواترسان و خوږایزی له شکاندنی قه دهغی خوا، نیتر جگه له وه هرچی لهم جیهانه دا نرخي بو دانه نری و بهر بهرکانی و ناژاوهی له سر نه کری، نه وانه هیچی نرخیان نی یه به لای خواوه، نرخداری راسته قینهش نه ویه که لای خوا نرخي هیه، وَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ بیگومان خوا زانایه به نیوه و ناگاداره به سر پنهانی و نادیاریی و هموو دیوی دهر و ناوتان دا، که واته هرچونی خوی نه زانی چی نرخداره هروها نهیشزانی کی به راستی له خواترسه.

خوای گه وه هوی به میزی و نه گوږدای یه کیتی و برایه تی بو روون کردوینه ته وه که بریتی یه له مهی هموو تنها خوایه کمان هیه که خوی هموو بی جیاوازی، هموو یه ک بنه رتمان هیه و له باوک و دایکی هاتوین. هروها تنها یه ک نالای دیاری کردوه بو مان که تنها نه وه بهر زبکینه وه، تیگوشان و بهر بهرکانی نه بی بو پیشکوتن بی له وهستان دا له ژیر سایه ی نهو تنها نالایه دا، نالای له خوا ترسی و گوږپرایه لی بو خوا به گویره ی دواترین و گه وره ترین بهرنامه ی خوا که هاته سر گه وره ترین پیغه مبه ران - سه لات و سه لامی خوا له سر همووان بیت - . هرکات تنها نه م نالایه بهر زبکینه وه، نیتر هموو جیاوازی نیوان ناده می له پیش چاو ون نه بی و خوی نه شارینه وه: جیاوازی رهنگ و خاک و زمان و تیره و نه ژادو سامان و هروها هموو جیاوازیه کانی تری نه م زهوی یه و نه م جیهانه یه، تنها بهو نالایه ناده می رزگار نه بن له تاریکی شهوی رهشی ره گزایه تی که ماوه یه کی دوورودریزه ناسمانی ناده می تی داپوشیوه و جیهانی ناده می تی ویران و بهر باد کردوه.

نهو ره گزایه تی یه ناره وایه ی که درو پیچه وانه ی نایینی خوایه و درو سیفه تی عه داله و به زه یی خوایه، درو خوو ره وشتی پیغه مبه ران و له خواترسه کانه. نیتر نهو ره گزایه تی یه به هموو بهش و وینه و شیوه کانی یه وه له هر دیمه نیک داو له ژیر هر پو شاکیک داو به هر ناویکه وه بی، همووی زور دوور له نیسلامه وه، نیسلام کونایینه وه له گه لی دا، نیسلام قه دهغی نه کات و بهرگری نه کات بو نه مه ی رژیمی ناده می تی خوی بچه سپینی له ژیر تاقه

ئالاکەدا (ئالای خوا)... نەك ئالای نیشتمان، یان ئالای نەتەرە، یان ئالای ھەر ییرو باوەریکی تر، ئای چەند گرنگە فەرموودەکانی پێغەمبەری خوشەویست (ﷺ) لە بەرگری و قەدەغەکردنی رەگەزایەتی دا، یەکی لەو فەرموودانە ئەمەیه: «دعوها فإنها منتنة»^١ بەلێ بەراستی شتیکی بۆگەنە، ئەوەتا بۆگەنی ھەموو جیھانی داگیر کردووە، ھەرچی بێ ئارامی و ناپەوایی و شەڕ و ئاژاوەی ئەمڕۆ ھەیە ھۆی ھەمووی ئەگەر پێتەرە بۆ جوړی لە رەگەزایەتی، وەکو ئاشکرایە و وا بە پێش چاوەوە، رزگار بوونیش نی یە تەنھا بە گەرانیوە نەبێ بۆ ئەو چارەسەرە کە ئیسلام کردی، لەو رینگایەوە نەبێ کە ئیسلام دیاریی کرد هیچ کەس ناگات بە ئامانج، پێک ھێنانی گەلیکی ئادەمی جیھانی ئەبێ ھەر لەسەر ئەو بنەرەتە بێت کە ئیسلام دایھێنا، ئەوەتا لە چەند رینگایەکی ترەوە، لەسەر چەند بنەرەتیکی تر ھەول دراوە و ھەول دەدری، بەلام سوودی نی یە.

پەیرەوی تەنھا ئەم ئایەتە کە پێ یەوێ خەریکین بەسەر بۆ چارەسەر کردنی ھەموو ئاژاوەیە لەم جیھانەدا، بەسە بۆ کردنەوێ گری و گۆتالی نیوانی گەلەکانی جیھان، پەیرەوی ئەم ئایەتە تەنھا بەسە، چ جایی ھەموو سورەتەکە کە ئەو ھەموو ییروباوەرە گرنگانە ی تێدابوو بینیمان و چ جایی ھەموو ئەم شەریعەتە گەرە ی ئیسلامە.

ئەگەر ھەموو دەولەتەکانی جیھان راستیان بکردایە و لەسەر رینگای راست بوونایە ئەم ئایەتەیان ئەنووسی بە پیتی رووناکی لە مینبەری نیشتەجێی نەتەرە یەگرتووکان، ئیان کرد بە سەر مەشق بۆ خوێان، لەبەر رووناکی ئەم ئایەتە و بە پێی رێنموونی ئەم ئەجولانەوێ. ئیسلام ھات جاپی مافی ئادەمی دا، بە کردەویش بەجێی ھینا بێ کەم و کوپی لە کاتێک دا کە کەس لە خەویش دا شتی وای بەدل دا نەئەھات، بەلکو زۆربە ی خەلکی دژی ئەو جاپدان و کردەوێ بوون، لەگەڵ ئەوەدا زۆر بەداخوێ خەلکی چاوی ئەو نایینی و ئەلێ فەرەنسا جاپی مافی ئادەمی دا!!

^١ واتە کۆتایی لی بێنن، چونکە شتیکی بۆگەنە. پێشەوا موسلیم لە کتێبە سەحیحەکی دا لە حەدیسێ جابیری کوپی عەبدوللاو.

﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١﴾﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

له هه موو شت سه برتر نه مه يه رۆ له کانی موسلمانیش نهو قسه بئى جئ و ناراسته نه کهن، بهراستی زۆر جینگای سه رسو پرمانه!! ئینجا له دوا دوايى سوڤه ته که دا نرځ و شیوه راسته قینه که ی ئیمان روون نه کاته وه به بۆنه ی بهر په رچ دانه وه و ته مئى هه ندئ له عهر به کوچه رى یه کان که میشتا ئیمان جینگیر نه بوو بوو له دل و دهر و نیان دا، بهم عهر بهانه بیژدراوه که به ناوبانگن به (بنی اسد) منه تیان نه نا به سه ر پیغه مبهردا (ﷺ) نه یان وت نه ی پیغه مبهرى خوا ئیمه موسلمان بووین و جهنگمان له گه ل نه کردی و عهر به کان جهنگیان له گه ل کردی، نهوا خوایش قسه که یان نه هیئى و ته مئى پیغه مبهرى (ﷺ) دادا که بهر په رچیان بداته وه و بیانباته وه به خو یان دا، نیازو نه وه ی له دل یاندا یه روونى نه کاته وه، نه فهرموئى: ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ﴾^١ کومه ئى له عهر به خیله کى یه کان هاتنه لات و نه یانگوت ئیمه ئیمانمان هیئاوه، نه ی پیغه مبه ر له وه لامیان دا بلئى پئیان: ئیمانى راسته قینه تان نه هیئاوه، واته راست ناکهن، چونکه ئیمان ئیمان بریتى یه له باوه ره یئنانى دل به وه رگرتن و ره زامه ندی و ئارامه وه، ئیوه نه وه تان بۆ پهیدا نه بووه، نه گینا منه تان نه نه نا به موسلمانیتى و جهنگ نه کردنتان. به لام بلئى: به ناچارى خو مان کردوه به موسلمان و شایه تمانمان هیئاوه و گهر دن که چیمان پیشان داوه،

^١ به گوێزیه ی بارى مۆئینه وه ی وتار، به پئى پئویستی رۆک وه لام له گه ل پرس یاردا نه بویه بیغه رموایه: ﴿لَا تَقُولُوا ءَمَنَّا﴾ یان بیغه رموایه: ﴿لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ أَسْلَمْتُمْ﴾، به لام بهر جوړه ی نه فهرموو، چونکه نهو کاته شیوه ی بارى یه کم قه دهغه نه بوو له وتن: ﴿ءَمَنَّا﴾ که نهویش شیوه و دیمه نى جوان نى یه و نابى، بارى سووم وای پیشان نه دا که جهزم و دلنایى هه یه به موسلمانیتى یان به ته وایى له گه ل نه وه دا به شرعى موسلمان نه بوون.

ئىۋە ھىشتا ئىمان نەچۈتە ئاۋ دىلەكانتانهۋە، واتە ئىمانى راستەقىنەۋ حەقىقەتەكى دانەمەزراۋە لە دىلەكانتان دا.

راى پىشەۋايان جىاۋازە لەم كۆمەلە عەرەبەدا، پىشەۋا بوخارى و كۆمەلى لەسەر ئەۋەن كە ئەۋانە موناڧىق بوون، زۆربە لەسەر ئەۋەيە كە ئەۋانە موناڧىق نەبوون، بەلكو كۆمەلى بوون لە موسلمانان ھىشتا ئىمان لە دىليان دا بەھىزۋ دامەزراۋ نەبوو، بەلام خۇيان لەپلەۋ رادەيەك دا پىشان ئەدا لە رادەي راستەقىنەي خۇيان لەبەر ئەۋە بەۋ جۆرە تەمى كران و برانەۋە بە خۇيان دا، بۇ ئەۋەي تەمى خوار بىن، ئەم رايە بە بەھىزتر ئەزانرى، چونكە ئەگەر ئەمانە موناڧىق بوونايە قورئان بەم جۆرە ھىۋاش نەئەبوو لەگەلىان دا. ريسۋاۋ بى ئابروۋى ئەكردن، ۋەكو باۋى وايە لە ھەموو كاتىك داكە باسى موناڧىق بكات لەبەر ئەۋە لەسەر ئەم راي دوۋەمە رۇيشتەم.

ئەم كۆمەلە لەگەل ئەۋەدا بەۋ جۆرە ناتەۋاۋ بوون، خۋاي خاۋەن رەحم و بەزەيى دلخۇشى يان ئەكات و لى بوردن و بەزەيى خۇي ئەخاتە پىش چاۋيان، ئەفەرمۋى: ﴿رَبِّكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكَ آيَاتِهِ لِيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ ئەگەر گوۋ رايەلى خۋاۋ پىڧەمبەرى خۋا بكن ھىچ لە كردهۋە چاكەكانتان كەم و ناتەۋاۋ ناكات و پاداشتى تەۋاۋتان ئەداتەۋە، چونكە بىگومان خۋا زۆر لى بوردەۋ بە رەحمە، زۆر لى بوردوۋە لە خراپەي ئەۋانەي گوۋراپەلى ئەكەن، زۆر خاۋەن بەزەيى يە، زيادە پاداشت ئەداتەۋە بە چەند قات لاي خۋارۋى بە دى قات، لە لوتف و كەرەمى بە زياد بىت^۱.

^۱ بە گوۋرەي ئەۋ رايەي كە لە تەڧسىرەكەدايە ئەۋ موسلماننىي يە زاھىرەيان با ئىمانى دامەزراۋى لەگەل دا نەبىت، نەبىتە مۇي ۋەرگرتنى كردهۋەي چاكيان، پاداشت ئەدەتتەۋە لەسەرى بى كەم و كوپى، بەلام بە گوۋرەي ئەۋ رايە كە ئەفەرمۋى ئەۋانە موناڧىق بوون ئەۋ دىمەنە موسلماننىي يە نەبىتە مۇي ۋەرگرتنى كردهۋەي چاكيان ئەۋكاتە مەبەست بە گوۋراپەلى خۋاۋ پىڧەمبەريان(ﷺ) ئەۋەيە كە موناڧىقى يەكەيان فەيى بدەن و بە رىكى موسلمان بىن، زانين لاي خۋايە.

ئىنجا شىۋەي ئىمانى راستەقىنە روون ئەكەتەرە بە باسى ھەندى لە سىفەت و
 نىشانەكانى كۆمەلى ئىماندارە راستەكان، ئەفەرموى: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ئىماندارانى راستەقىنە ھىچ كەس نىن جگە لەو
 كەسانەي كە باوەريان ھىناو بە خواو پىغەمبەرى خوا، ئىنجا پاش ئەو باوەريان ئىتر
 گومان و دوو دلى يان نەبوو، بەلكو دامەزراو و نەگۆڭراو بوون لە ھەموو خۆشى و ناخۆشى
 و ترس و تەنگاۋەيەك دا، تىكۆشانىيان كردوو بە مالىيان و بە لەش و گيانىيان لە رىگەي
 خوادا، كەواتە ئىمانى راستەقىنە باوەرىكى بەھىزى دامەزراوى

نەگۆڭراو بە ھەموو ئارامىكەرە بى دڵچركى و بە ئارامى و بى دوو دلى. ئىمانى
 راستەقىنە خاۋەنەكەي ئەخاتە تىكۆشان بە مال و گيان لە رىگەي خواداو بۆ بەرزكردنەو
 ئالائى خوا، چونكە دڵ ھەركاتە شىرىنى ئەو ئىمانە راستەقىنەي چەشت خۆي پى ناگىرى و
 پەلامار ئەدات و خاۋەنەكەي ئەخاتە ئىش بۆ دەرخستن و ئاشكرا كردنى ئەو ئىمانە و پىك
 ھىنانى و بەدى ھىنانى بەرھەمەكانى لەژيان و جىھانى ئادەمى دا، ئەو دڵ پىر لە ئىمانە
 ھەرگىز خۆي پى ناگىرى و تواناي نى يە ھەروا بى دەنگ دانىشى و پەك كەوتوو دەستەپاچە
 بەرامبەر بەو ھەموو كاروبارو كردەو رووداۋانەي كە دژو پىچەوانەي ئىمانەكەيەتى،
 چونكە ھەموو شتى لەوانە ئەبىتە ھۆي ئىش و سزاي ئەو دڵ كەواتە رانەپەرى بۆ دوور
 خستەو نەھىشتنى ئەو ئىش و ئازارەي كە ئەو دلى بى ئارام كردوو و ژيانى لى تال
 كردوو، كەواتە تىكۆشان لە رىگەي خوادا شتىكە ھەلئەقولى لە دلى ئىماندارەكەو خۆي
 پىويستى پى ھەيە و ناچارە بوى، مەبەستى خۆي پىك ئەھىنى، تا رادەي ھىزو دامەزراوى
 ئىمان بەرزتر بىت راپەرىن و تىكۆشانى خاۋەن ئىمانەكە بەتىن ترە، بەلام ديارە ھەموو
 تىكۆشانى لە ھەموو روويەكەو سنورو چۆنىتى ديارىي كراو لە ئايىنى پاكي ئىسلام دا
 ئەبى بەپىي ئەو بەو جۆرە بكى.

أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿١٥﴾ قُلْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٦﴾ يَمُنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُوا عَلَيَّ إِلَّا سَلَمَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٧﴾

دامه زراوی ونه گۆدان و تیکۆشان له رینگای خوادا بهرهم و نیشانهی ئیمانی راسته قینهن، که واته نهو که سانهی که خاوهنی نهو، نهوانه راست نه کهن و هکو خوای نه فرموی: ﴿أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ تهنا نهوانه - که باس کران - راست نه کهن: راست نه کهن له عه قیده و باوهر که یان دا، راست نه کهن کاتی نه لێن: ئیمه ئیماندارین. بهراستی ئهم نایه ته و وینهی، ئیجگار سامناکن چونکه زۆر به روونی پیشان نه دات که نهو که سانه خوایان به ئیماندار نه دهنه قه لهم، نهو نیشانه و بهرهمانه یان نه بی راست نا کهن، دهی نه گهر به ریکی ئیمه ی کۆمه لی موسلمان ی نه مېرۆ خویمان بدهین له م قه پانه، به م ترازووه خویمان بکیشین، ناخۆ له سهد که س دوو که سمان ههیه به تهواو به راست ده رچی؟ به تایبه تی له بابته دامه زراوی و نه گۆدان وه، هیجگار موسلمان ی نه مېرۆ وێرانه و تیا دا چووه، وهکو به چاو نه بینین ههر روژی له سه ر به زمیکن، ههر روژی شوینی بیرو باوه ریک نه کهن، به مهرجی ئیسلامیان نهوی که له رینگای ئیسلام دا درکی نه چی به پێیان دا، زیانیان لی نه کهوی، به لکو به مهرجی سوود و قازانجیان ده ست کهوی.

مه به ست له م موسلمان ه وێرانه نهوانه یه که به گهرم و گوپی هاتوچۆی مزگهوت نه کهن، نه گینا نهوی تری هه ریاس نا کری. خوابه رهمی خۆی له به رخاتری قورئانه که ی و پیغه مبه ره خۆشه و یسته که ی روومان بکاته وه خۆی، له خهوی بی نا گایی خه بهرمان بکاته وه، آمین.

پاش نه مه ی ئیمانی راسته قینه ی روون کرده وه به خۆی و هه ندی بهرهم و نیشانه یه وه، ئینجا دیته وه سه ر نهو کۆمه له عه ره به، تێیان نه گه یه نی که خوا نا گای له دلی نهوانه و نهوی له دلایان دایه، نا گای له هه موو شته، نه فرموی: ﴿قُلْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ نه ی پیغه مبه ر بلی پێیان: ئایا ئیوه خوا نا گادار نه کهن به سه ر نایینی خۆتان دا، هه والی نه وه ی پێ نه دهن به مه ی که هاتنه لای من و پیتان

وتم: ئىيمە ئىيمانمان مېنارە؟! خوا ھەرچى وا لە ئاسمانەكان و زەوى دا ھەمووى ئەزانى و ئاگای لى يەتى، خوا بە ھەموو شت ئاگادارە و ھىچ شتێك لەو شاراوە نى يە، واتە ئىۋە زۆر نەزان و بى شەرمن كە ئەتانەوى بە قسە و ھەوالى درۆ خۆتان لە دەست خوا قوتار بكن!! ئادەمیزاد خۆى بە زانا ئەداتە قەلەم، بىڭومان خوا ھەندى زانىنى پىداو، بەلام پىويستە بەو تۆزە رووناكى زانىنە خۆى لى نەگۆرى و لە سنوورى خۆى دەرئەچى، بۇ ئەمەى سەرى لى نەشيوى، بەلكو بەو تۆزە رووناكى يە پىويستە بىر بكا تەو كە خۆى ئاناسى، نازانى خۆى چى يە؟ ئەو ھەموو ھەست و ھىزو وزە كە خوا پىى داو، ئەوانە چىن و چۆن پەيدا بوون، چۆن ئىش ئەكەن؟ تەنەت ژىرىى خۆى ئاناسى، نازانى چۆن ئىش ئەكات؟ ناتوانى چاودىرىى خۆى بكات لە كاتى ئىش كردن دا، ھەركات بىھوى خەرىك بىى بە خۆيەو پەكى ئەكەوى لە چاودىرىى خۆى، كەواتە ژىرىى خۆى دەستە پاچەيە لەناستى خۆى و بارو رىڭاى ئىش و كەردەوى خۆى كە ژىرىى جىڭاى شانازى ئادەمى يە و يەكەم چەكى دەستى يەتى لە رىڭاى زانىن و زانىارى ئەم جىھانەدا.

لەپىشەو وتمان كە ئەو عەرەبە كۆچەرى يانە ھاتنە خزمەت پىڭەمبەر(ﷺ) خويان بە ئىماندارى راستەقىنە دانا و پىشان داو مەنتيان ئەنا بەسەر پىڭەمبەردا(ﷺ)، خواى گەورەيش تەمىى كرد كە بەرپەرچيان بداتەو لە بابەت ئىمانەكەيانەو.

ئەوا لىرەدا باسى مەنتانەكەيشيان ئەكات و فەرمان ئەدات كە بەرپەرچيان بداتەو و تەمىى يان بكات لەو بارەيشەو، ئەفەرموى: ﴿يَسْمُنْ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَسْمُنُوا عَلَىٰ إِسْلَامِكُمْ بَلِ اللَّهُ يَسْمُنْ عَلَيْكُمْ أَنْ مَدَنَكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ مەنت ئەنەين بەسەر تۆدا بەمەى كە موسلمان بوون ئەى پىڭەمبەر پىيان بلى: ئىۋە مەنتى موسلمانەتى خۆتان مەنەن بەسەر مەن دا، بەلكو ئىۋە ئەگەر راست ئەكەن ئەلەين ئىيمانمان ھەيە خوا مەنت ئەنى بەسەر ئىۋەدا بەمەى كە رىنموونى كردوون بۇ ئىمان و باوەر ھىنان و ئەو رىڭا راستەى پىشان داو.

لىرەدا پىويستە ھەندى بوەستىن و بىر بكەينەو لەنرخ و گرىڭى ئىمان. باش بىر بكەينەو بۇ ئەمەى قەدرى ئەم نىعمەتە گەورەى خوامان ھەموو كات لەپىش چاو بىت و شادمان بىن و شانازى پىۋە بكەين، بىر بكەينەو با بىدار بىينەو كە ھەركەسى خوا ئەم نىعمەتەى پىداى، ئىتر ھىچى لەكىس نەچووە، ھەركەس بىبەش بووبى لەو، بىبەشە لە

هموو پیت و فەرێك، وهكو ههچ دهستكهوتێكی نهبووبی وایه، با بهدرزایی تهمهنی هموو شتی ئهم جیهانه هینی ئهو بی. بێگومان گهورهترین چاكهی خوایه و بهنرخترین منهتی خوایه بهسهر بهنده ئیماندارهكانییهوه، به نرخترو گهورهتر له گیانهكهیان و هموو رۆزی و خوشی ئهم جیهانه.

ئیمانی راستهقینه بهم شیوه قورئانی یه خاوهنهكهی ئهكات به شتیکی تایبهتی جیاواز، زۆر جیاواز لهوانهی كه بێبهشن لهو نیعمهته. یهكهم شتی كه ئیمانی قورئانی فراههم ئههینێ بۆ خاوهنی، فراوانی زانین و تیگهیشتنیهتی دهربارهی بوونی خۆی و بوونی ئهم بوونهوهوه پهیوهندی نیوان خۆی و ئهم بوون و بوونهوهوه و ئیش و دهوری خۆی لهوهدا، ههروهها تیگهیشتنی له نرخي هموو شتیك، دانان و بینینی هموو شتی له شوێن و جیگا و راهدی خۆی دا.

بههۆی ئهو ئیمانوه ئارامی و دامهزراوی له دل و دهروون دا فراههم دیت، له بهسهر بردنی ژيان بهسهر ئهم زهوی یهوه، بههۆی ئهو ئیمانوه ئولفهت و ئارامی و دلنایایی یهك پیدای ئهبی لهگهڵ هموو بوونهوهوه لهگهڵ خوای بوونهوهوه، بههۆی ئهو ئیمانوه خاوهنهكهی ههست ئهكات به نرخ و ریزی خۆی، بهمهی كه توانای ههیه ههئسێ به كارو فرمانیکی زۆر گهورهو گرنگ كه ببێته هۆی رهزامهندی خوا و چاكه و خێرو فەری دروست كراوانی خوا. بههۆی ئهو ئیمانوه فام و تیگهیشتنی نامینیتهوه له چوارهوری تهنگی مادده و سنووری كۆتایی هاتووی، بهلكو لهوه تێنهپهڕی بۆ دهريای بی پهی دوایی نههاتووی غهیب و نهینیی.

بههۆی ئهو ئیمانوه ئادهمی خاوهن ئیمان خۆی ئهئاسی و ئهئادازێکی پێویست لهخۆی ئهكات: ئهزانێ كه ئهئدامێكه له تیرهی ئادهمی كه همووی ئهگهڕێتهوه بۆ یهك بنهپهت، ئهو بنهپهته پێك هاتوه له دوو بهش: بهشیکی خاك كه بههۆی ئهم بهشهوه بهشداره لهگهڵ هموو گیان له بهرهكانی ترو ههچ نرخێکی زیادهی نی یه بهسهر ئهوان دا، ئهو بهشهكهی تری بریتی یه له رۆحهكهی كه له عالهمیکی ترو زیاده تایبهتی و نرخي ههیه بهلای پهروهردگاری یهوه، كهواته ئادهمی ههر نرخ و زیادهیهکی ههیه لهناو هموو دروست كراوهكانی خوادا، ئهو نرخ و زیاده بههۆی ئهم بهشهویه، كهواته ههرچۆنی ههول ئهدا بۆ

پىك ھىنانى پىويستى ئەو بەشەكەي، ھەروەھا تىكۆشان ئەبى بىكات بۇ ئەوئى ئەم بەشەكەي
ترى داواي ئەكات و ئەيەوى.

ھەروەھا ئادەمى ئىماندار ئەزانى كە بە ھۆى ئىمانەكەيەو يەكپكە لەو گەل و كۆمەلەي
كە بەدرىزايى تەمەنى ئادەمى ھاتوۋە، ئەو كۆمەلەي كە لەگەل دورى چەرخ و شوپىيان دا -
ھەر يەك كۆمەلەو سەرگەلەكانى پىغەمبەرەنە - ئەم زانين و ھەستە بەسە بۇ ئارام و
بەھىزكردنى دلى ئىماندار، ژيانى بەو ھەستەو بەسەر بىرى تامى ترى ھەيەو لەزەتى ترى
ھەيە، ئىماندارى قورئانى ھەست و تىگەيشتنى فراواتر ئەبىت بە خۆى و گەل و
تەرەكەيەو، ئاۋەستى و لەو تىنەپەرىت بۇ بوون و بوونەوەر ئەزانى كە ھەموو بەش و
پارچەيەكى زىندوۋەو رۇخىكى تايىبەتى ھەيە، وەكو بوونەوەر، ھەموو بە گشتى رۇخىكى
ھەيە، رۇخى ھەموو ئەو پارچە و بەشەنە لەگەل رۇخى گەورەي بوونەوەر دا بە يەكجار ھەموو
كات روويان كردۆتە پەرەردگارى خۇيان و ئەپەرىستن و سەناو سوپاسى ئەكەن و بە
گەردن كەچى گۆپرايەلى ئەكەن بۆى و بە موو لە فرمانى لا ئادەن، ئەو ئىماندارە ئەو كاتە
ژيان بەسەر ئەبات لەناو ئەو بوونەوەرە فراوانەدا، بە ئولفەت و ئارام و سۆزى برايەتى و
خۆشەويستى و يەكپىتى يەو، ئەو كاتە ئەزانى لە كۆيۈە ھاتوۋەو؟ بۆچى ھاتوۋە؟ بۇ كۆى
ئەروا؟ لەو شوپىنەي بۆى ئەروا چى دەست كەوت ئەبى؟ ئەزانى كە ئەم جىھانە جىگاي
كشتوكالى ئەو جىھانە كە بۆى ئەروا، ئەزانى لەو جىھانەدا پرسىارو تۆلەو پاداشت ھەيە
لەسەر ھەموو كىرەوئەيەك، گەورەو بچووك، ئاشكراو پەنھانى، ئەو كاتە بى ئارامى و دوو
دلى و سەرگەردانى روو ئاكاتە دل و دەروونى، ئىنجا لەپاش ئەمانە ھەموو، ئاشكرايە كە
ئىمان ھىزىكى پال پىۋەنەرى ئىجگار گىرگە بۇ بەكارھىنان و خىستەنە ئىشى ھەموو ھىزو
وزەكان بى كۆتايى و ئەوئى لە دەست ئىمان دىت لە گۆپىنى بارو رووى ژيانى گەل و
ئەندامى گەل و ھەموو جىھان لە رادەيەك دايە ھەموو ھىزو و زانين و فەلسەفەيە سەرگەردان
ئەكات. ئەمە نموونەيەك بوو لە باسى گىرنگى و نىرخى نىعمەتى ئىمانەو بۇ ئەمەي نەشارەزا
بزانى و شارەزا باش بىر بىكاتەو لەم فەرمودەي خوا: ﴿بَلَّ اللَّهُ يَمَنَ عَلِيْكُمْ اَنْ هٰدَاكَمَ لِلْاِيْمَانِ﴾
بەلكو رىزو نىرخەكەي ھەموو كات لەپىش چاۋ و نەبىت و قەدرى ئەو گەورەترىن چاكەو
نىعمەتى خوا بەجى بەپىنرى.

ئینجا کۆتایی باسه که ئههینی بهباسی فراوانی زانیی خواو بینینی ههموو کردهوی بهندهکانی با ئه و کۆمهله عهره به تی بگهن که خوا ئاگای له نهینی دل و دهروونیشیان ههیه، چ جای قسهیان، کهواته تهمی خواو بین شتی نهلین که پیچهوانه ی ئهوهیه خوا ئاگای لی یهتی، وهکو کۆتایی سورهتهکه و ئه و ههموو تهمی و بریارهکانی هینا پیی، با دلی ئیمانداران بیدار ببیتهوه و ترس و سامی ئاگاداری خوا له دلی ههمووان دا جیگیر ببیت بههوی ئهوه پیچهوانه ی ئه و ههموو بریارو فرمانانه ئهجوڵینهوه ئهفرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ بهراستی هرچی نهینی و شاراهوی ئاسمانهکان و زهوی ههیه خوا ئهیزانی و ئاگای لی یهتی، خوا بینایه به ههموو کردهویهک که ئیوه ئهیکهن. بهراستی دواپی هینانی سورهتهکه بهم ئایهته ئیجگار بهتام و بهلهزهته هر له دهست قورئان دیت ئهه جوړه شتانه، خوا به رهحمی خوی ههست و دهروونمان رووناک بکاتهوه به قورئانهکی - آمین.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ﴿١﴾ بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٢﴾ أَوَذَا مِتْنَا وَكُنَّا

زُرَابًا دَلَكْ ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ ﴿٣﴾

سوره نسی (ق)

مهککهی یه و ٤٥ نایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

نهم سوره ته زور سامناک و به هیزه نه دال دل و دهر وون، وشه کانی و شیوهی هوئینه وهیان و ناوازه و دهنگی که لی یانه وه فهراهه م دیت ئیجگار به تینه و تهقه نه دات به به نوکه ی دل داو نه یهینیتته له رزه، له هه موو لایه که وه ناگاداریی خواو چاودیری هه موو کاتی نه یهینیتته پیش چاو دهر باره ی هه موو جولانه وه و کرده وه و نیازو خه تهره ی ناده می هه ر له له دایک بوونی یه وه هه تا ماوه ی ژیا نی و مردنی و زیندوو بوونه وه ی و پرسیارو مو حاکه مه ی، چند نمونه یه که له سزای رژی دوا یی و نازو رژی نه هی نی و شیوه کانی پیشان نه دات که ئیجگار کاریگه رن له توانا دا نی یه لاسایی کردنه وه ی هه ر نه وهنده هیه دلی بیدار و وریا ههستی پی نه کات و نازانی به زمان بیلئت. بیگومان له به رزو گرنگی یه تی که پیغه مبه ری خوشه ویست (ﷺ) نهم سوره ته ی نه کرد به خوتبه ی جهژن و جومعه و له کومه لی گه ورده دا خوتبه ی پی نه دا. که واته با به دلنکی زور وریا و بیداره وه گو ی بگرین له م سوره ته به هیزه به تینه، به لکو ته می خوار بین پی ی و ئینجا خوا ره حمان پی بکات.

خوای گه ورده نه فهرموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * ق﴾ له چند گرنگ سوره تی که دا

له مه و پیش باسی وینه ی نهم جو ره پیتانه مان کرد له و چواره پیتته که قایی ٢٩ سوره تیان پی کرا وه ته وه، به تایبه تی هه ندی به درژی دوا یی له م بابته وه له یه که م جاری سوره تی

﴿یس﴾ هوه، كهواته لهو رووهوه لیږدها پنیوست به هیچی تر ناكات. ﴿وَالْقُرْآنَ الْمَجِید﴾ سویند به قورئانی بهرزو خاوهن شان و شهرهف.

خوای گهړه لیږدها وهكو له سورهتی ﴿س﴾ دا سویند نهخوات به قورئان، سویند لهسهر خوراوهكه باس نافهرموئ. بیگومان له یهكهه جاری قسه و تارهوه سویند خواردن دل و دهررون بیدارو وریا نهكاتهوهو گرنگی مهبهست پیشان نهوات، به تایبهتی لیږدها كه خوا سویند نهخوات به قورئانهكهی خوئی ئیجگار مهبهستیکی گهړه و گرنگ نهگهیهنی، چاوهپوانی هاتنی نهكریت، رهنكه مهبهست بهم سویندهش لیږه و وینهی لیږدها ههر نهوه بیت، چونكه بهدوای سویندهكهدا وشهی ﴿بل﴾ نههینئ كه لهم جوړه شوینانهدا بو وازهینانه لهو مهبهستهی پیشوو، دهست پیکردن به مهبهستیکی سهربهخوئی تر. كهواته نهو بیدار بوونهوهی دل و نهو گرنگی مهبهستهی كه سویندهكه فراههمی نههینئ لیږدها به جاری روو نهكهنه نهو مهبهستهی كه لهپاش وشهی ﴿بل﴾ هوه دیت، نهو كاته باشتړ گوئی بو نهگیری و وهرنهگیری.

لهلایه زور له زانایانهوه چند شتی كراوه به سویند لهسهر خوراو، ههنديکیان به دور دانراوه و هندی به نريك، له نیوان نهوانهدا دل بو یهکیکیان نهچی كه بریتی یه له پیغهمبهریتی پیغهمبهرمان ﴿س﴾، چونكه نهوه زور به روونی وهرنهگیری لهو رستهیهی كه لهپاش وشهی ﴿بل﴾ هوه دیت، واته سویند به قورئانك كه گهړه و شان و شهرهف داره، محمد پیغهمبهری خویوه راست نهكات لهوهی كه راینهگهیهنی به خهلكی، بهم جوړه سویند پی خوراو ئیجگار ريكه لهگهل سویند لهسهر خوراودا، چونكه قورئان موعجیزه و هوئی روون كردنهوهی پیغهمبهریتی پیغهمبهرمانه ﴿س﴾ ﴿بَلْ عَجَبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ﴾ نهوانه سهریان سوپماوه لهوهی كه له خوئیان ترسینهركیان بو هاتووه، چونكه نهزان و نهقامهكانی نه موممهته، وهكو نهزان و نهقامی نوممهتهكانی پیشوو لایان وابوو كه پیغهمبهر نهبی له تیرهی

^۱ له سورهتی ﴿یس﴾ دا به درئیی بهرپهرجی نهو باوهړه نارنكهمان دایهوه، یا سهرنج بدریت.

ئادەمى نەبىت، ئەبى^۱ لە مەلانىكە يىت، ۋەكو قورئان ئەو باۋەرە نارىكەيانى لە چەند شۈننىك دا باس قەرموۋە بۇمان.

ھەركەس بەچاۋى ژىرىى ورد بېيىتەۋە ئەزانى^۲ كە ئەۋە ھېچ جىگاي سەر لى^۳ كىردنەۋەو سەرسوپمان نى يە، بەلكو شتىكى زۆر رىك و راستەو سىروشتى ساغ ھەر ئەۋە ۋەرنەگىرى، كە پىغەمبەرى ئادەمى يەكى^۴ يىت لە تىرەى ئادەمى. يەكى^۵ يىت لەو گەل و كۆمەلە، ھەست بىكات بەۋەى ئەوان ھەستى پى^۶ ئەكەن، بە زمانى خۇيان قەسيان لەگەل دا بىكات، بەشدارىى يان بىكات لەژيان و ھۆى ژيانىان دا، رادەى تواناۋ وزەو ئارەزوويان بزانى، ئەبى^۷ بېيىتە پىشەۋايان و يەكەم كەس يىت لە ھەلسان بەو ھەموو ئەرك و كارو قەرمانەى كە ئەو ئايىنە داۋاى ئەكات. كەۋاتە ئاشكرايە ئەگەر پىغەمبەرەكە بەم جۆرە نەبىت ئەو كارو قەرمانەى بۇ ئارۋاۋ ئەو پىشەۋايەتى يەى بۇ ئاكرى. ئەو نەقامانە سەريان سوپ ئەما لە پىغەمبەرىتى، بە تايىبەتى لە ھەۋالى زىندوۋ بوۋنەۋە، كە لە يەكەم جارەۋە پىغەمبەرەكان رايان ئەگەياند بە گەلەكانيان، سەركىردنەۋەو سەرسوپمانەكەيشيان زۆر بى^۸ جى^۹ و بى^{۱۰} ھۆ بوو، ھەموو ھەر قەسيان ئەۋەبوو كە پاش ئەمەى مردىن و بوۋىن بە خۇل^{۱۱} چۇن تازە زىندوۋ ئەيىنەۋە؟

ۋەكو ئەفەرمۇي: ﴿قَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ * أَوَدَا مَتَنًا وَكُنَّا رَأًَا ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ﴾^{۱۲} ئەۋانە سەريان سوپ ئەما لەۋەى كە لە خۇيان ترسىنەرنىكيان بۇ يىت، لەپاش ئەۋە سەرسام ئەبوۋن لە ھەۋالى زىندوۋ بوۋنەۋە ئەيانوت ئەمە شتىكى نەناسراۋى كەس نەدىۋە چۇن ئايا ئىمە بىرىن و بىكرىن بە خۇل^{۱۳} تازە دوۋبارە ئەكرىنەۋەۋ ئەگەرىنەۋە بۇ ژيان؟ ئەۋە گەرانەۋەيەكى دورە لاي ئىمەۋ نەگونجاۋە.

^۱ بە جۇرى تىرىش تەفسىر كراۋەتەۋە: كە مەبەست گىرپانەۋەى سەرسوپمانىانە لە پىغەمبەرىتى پىغەمبەر(ص)، لەسەر ھەردوۋ جۆرەكە مەبەست بە ﴿الكافرون﴾ چىمىرى ﴿و﴾ ە لە وشەى ﴿عجبوا﴾ دا، بەلام بەم جۆرە كۆپى لەبەر لەكەدار كىردىيان و مۇرئان بە سەريان دا بە پىستىرىن لەكە كە كوفرە. خوا خۇى باش ئەزانى.

باوهر به زیندوو بوونهوه یهکیکه له بنه‌ره‌ته‌کانی ئیسلام، بنه‌ره‌تیکه که هه‌موو یوو
 باوهر و یاساو رژی‌مه‌کانی ئیسلام به‌سترون پی‌یه‌وه، زیندوو بوونهوه شتیکی زور پیو‌یسته
 ناچاری هیه‌یه‌ بۆی، چونکه پیو‌یست کراوه له لایه‌ن خواوه له‌سه‌ر ئاده‌می که له‌سه‌ر رینگای
 حق و راست راوه‌ستی و به‌رگری ناحق بکات، خێرو چاکه به‌هیز بکات، شه‌رو خراپه
 له‌ناو به‌ری، پیو‌یست کراوه له‌سه‌ری که هه‌موو هه‌ول و کوشش و کردار و ره‌فتاری به‌به‌ستی
 به‌ په‌رسنتی خواوه. ده‌ی که‌واته پیو‌یسته به‌ گوێره‌ی سیفه‌تی عه‌داله‌تی خوا پاداشت
 دانه‌وه له‌سه‌ر ئه‌و کرده‌وه چاکانه وه‌کو تۆله‌ سه‌ندن له‌سه‌ر تاوان و ده‌ست درێژی، ئه‌و
 پاداشت و تۆله‌ له‌م جیهانه‌دا به‌جی نایه‌ت، که‌واته پیو‌یسته به‌ جیهانی تر، که ئه‌و به‌ره‌می
 عه‌داله‌تی خوای تیدا به‌دی بی‌ت، بی‌جگه له‌مانه‌یش باوهر به‌ روژی دوا‌یی، پال پیوه‌نه‌ریکی
 زور به‌هیزی گرنگه‌ بۆ روو کردنه‌ خێرو چاکه و به‌رگری له‌ تاوان و خراپه، هه‌ر دلی ئه‌و
 باوهری تیدا نه‌بی هه‌رگیز نایه‌ته‌ سه‌ر راسته‌ ری، نه‌گه‌ر هاته‌ سه‌ری دامه‌زراو نابی، سه‌ر لی
 کردنه‌وه و سه‌رسوپرمانی نه‌فامه‌کان به‌ راستی جینگای سه‌رسوپرمانه، چونکه زیندوو بوونه‌وه
 نه‌وه‌نده‌ گونجاو و ناشکرایه وه‌کو به‌پیش چاو‌ه‌وه‌ بی‌ت وایه.

نه‌وه‌نه‌فامانه‌که به‌لایانه‌وه‌ دووره‌به‌باشی نه‌زانن که‌نم هه‌موو ئاده‌می و گیانه‌به‌رانه‌له‌خاک
 فه‌راهم دی‌ت، ده‌ی ئه‌و توانای که‌له‌یه‌که‌م جاره‌وه‌له‌خاک دروستی نه‌کات نایابونه‌بی نه‌توانی
 دووباره‌ی بکاته‌وه؟! له‌گه‌ل نه‌مه‌دا به‌ پی‌ی باوی ئی‌مه‌ دووباره‌ کردنه‌وه سووک و ئاسانه‌تره.
 خوای گه‌وره به‌ره‌نگاری ئه‌م بی باوهرانه‌ نه‌کات به‌ جو‌ری له‌ پیشه‌وه‌ دلی ئه‌و بی
 ناگیانه‌ بیدار نه‌کاته‌وه له‌ خه‌وی بی ناگیی دایان نه‌چله‌گینی، بۆ ئه‌مه‌ی چاوی ئه‌و دلانه
 بکریته‌وه ییر بکه‌نه‌وه و سه‌رنجی به‌ره‌می تواناو ده‌سه‌لاتی بی سنووری خوا بده‌ن، ئه‌و
 کاته‌وه‌ دلانه‌ پاک نه‌بنه‌وه له‌ چه‌په‌لی ئه‌و باوهره‌ لاره، مه‌گه‌ر دلی که به‌ ته‌واوی مردوو بی‌ت.

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كَنْبٌ حَفِیْظٌ ﴿٤﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ
مَّرِیْجٍ ﴿٥﴾ أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ﴿٦﴾ وَالْأَرْضَ
مَدَدْنَاهَا وَالْقَيْنَا فِيهَا رَواسِيَ وَأَنبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِیْجٍ ﴿٧﴾

ئەم بێ باوەڕانە بنەرەتی بێ باوەڕیی یەكەیان، ئەمە بوو كە مردوو ئەبێت بە خاك و پەرژو
بلاو ئەبێتەوه، هەر پارچەیهكی ئەكەوێتە شوینی، تێكەلی خاك و ئەو هەموو شتی ترە
ئەبێت، بە جۆرێك جیا ناكێتەوه و كەس نازانی لە كوێ یەو كامەیه؟ ئەوا لە یەكەم جارەوه
ئەدات لەو بنەرەتە ئەفەرموی: ﴿قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كَنْبٌ حَفِیْظٌ﴾ بەراستی ئێمە
زانیمانە و ئاگامان هەیە لەوهی كە زەوی ئەیخوات لە لەشی ئەوان، بەره بەره ئەو لەشی
ئەوانە بۆ هەر شوینی پەرژو بلاو بووێتەوه و بۆ هەر جینگایەك روشتبێ و بۆ هەر شتێك
كوێابی هەریچی لەمانە شاراوە نی یە لە ئێمە، لای ئێمە پەراوی هەیە، نەكوێراوو پارێزەری
هەموو شتێكە، بە درێژی هەموو شتی تێدا نووسراوه، واتە ئاگامان لە هەموو شت هەیە و
هیچ شتێكمان لێ ون نابێ.^١

ئینجا بەهۆی ئەو باوەڕە پووجەرە ئەو رەخنە بێ نرخانەیان روون ئەكاتەوه و ئەفەرموی:
﴿بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَّرِیْجٍ﴾^٢ ئەوانە كە ئەو باوەڕە بێ جێ یەیان هەیە و ئەو
رەخنە ناراستانە ئەگرن باوەڕیان نەهێناوه بە شتی حەق و راست، واتە: بەو ئایین و
قورئانی كە بۆیان هات، بەهۆی ئەوهوه كەوتوونەتە کاریكی تێكەل و پێكەلی دانەمەزراوو
هەردەمی قەسەیه ئەكەن و هەر جاری شتی ئەلێن و لەسەر بارێ ناوەستن.

^١ مەندێ ئەفەرمون ئەمە چیرۆكە بە وێنەی كەسێ كۆتیب و دەفترێكی هەبێ و مولاتای بكات. زانین لای خولایە.

^٢ وشەی ﴿بَل﴾ بۆ گواستنەوەیە لە مەبەستێكەوه بۆ مەبەستیكی تر لێوەدا.

حق و راست تەنھا نوختەيەکی دامەزراوی نەگۆڤاوی بەمیزە، ئەوەی باوەڕی پێی
 هەبێ بەسەرئەو ئەوەستی و جیگیر ئەبێ بێ جوولە و ئەم لاو ئەولا، جگە لە حق و راست
 هەمووی دانەمەزراو و بەرگە نەگرو نەگۆڤاوە، هەردەمە بە لایەك داو هەرجاری بە بارێك دا،
 کەواتە هەركەسی لە حق لابەدات و باوەڕی بە بەتال هەبێ، دامەزراو و جیگیر نابێ، هەردەمە
 باوەڕو قەسەيەکی هەيە، هەردەمێ ئارەزوویەك راینەکیشی بۆ شتێك، کەواتە ئەکەوێتە
 گێژاوو چالێ گومرایی و سەرگەردانی، ئەمە شتێکی ناشکرایە بە چاو ئەبینرێ حال و باری
 تاقی حق و بەتال بەو جۆرە کە وترا. ئینجا هەندێ لە بەرھەمی دەسەلات و توانای بێ
 سنووری خوا ئەخاتە پیش چاو لەم شتانەي کە وان بە پیش چاوەوە بۆ ئەمەي روون
 ببیتەو لای هەموو خاوەن ژیری یەك کە زیندوو کردنەو شتێکی زۆر گونجاو و ئاسانە لای
 ئەو خاوەن دەسەلاتە، ئەفەرموی: ﴿أَنَّا نَبْطِشُ الرِّجْلَ إِلَى السَّمَاءِ فَنَهْزُكَيْفَ بَيْنَهُمَا وَرَبُّنَا وَمَا لَنَا مِنْ
 رَّوْحٍ﴾ ئایا ئەوانە کە باوەڕیان نی یە بە زیندوو کردنەو کوێرن و بەهۆی ئەوەوە چاویکیان
 هەلنەخستوو بۆلای ئاسمان بە لای سەرۆی خۆیانەو تا بیر بکەنەو کە چۆنمان دروست
 کردوو و رێك و پێکمان خستوو و بەرزمان کردۆتەو بێ پایە و ئەستوون، رازاندوو مانەتەو
 بەو هەموو مانگ و ئەستێرەيە، هیچ کون و درزێکی تێدا نی یە، واتە وەکو خانو و
 کۆشکێکی بێ لەکەو کەم و کوپی و هیچ جۆرە عەیبی. ﴿وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَلْبَسْنَا
 فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ﴾ زەویمان راخستوو بە فراوانی بۆ ئارام گرتن و نیشتهجێ یی بەسەر
 پشتی یەو، چەند شاخ و چپای گەورەي قورسی دامەزراومان خستۆتە ناو زەوی بۆ ئەمەي
 بەرگری بکات لە تاسەو لەنگەرە، لە هەموو جۆرێکی جوان شیرینمان تێدا روواندوو.

تَبَصَّرَهُ وَذَكَرْنِي لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴿٨﴾ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ
 الْحَصِيدِ ﴿٩﴾ وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لِّمَا طَلَعَ نَضِيدُهُ ﴿١٠﴾ رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلَدَةً مَيِّتًا كَذَلِكَ
 الْخُرُوجُ ﴿١١﴾ كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَشَمُودُ ﴿١٢﴾ وَعَادُ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ ﴿١٣﴾ وَأَصْحَابُ
 الْآلَيْنِكَ وَفَرُّومُ نُبِعَ

نهم هموو ناسمان و نهستیرو شتانه مان بهو جوړه پی کردوه. ﴿٨﴾ تَبَصَّرَهُ وَذَكَرْنِي لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴿٩﴾ لهبر روون کردنه وهی چاول دل و ته می و ناموزگاری بؤ هموو بونده یه کی گهراوه بؤلای پهروردگاری خوئی و نهم بوونه و مره نایابه ی کهوا به پیش چاوی یه وه، نهم بوونه و مره کتیبی کراوه ی پهروردگاریه تی، به هموو زمانئ نه خویند ریته وه، بؤ هموو کهس دهست نه دات لی ی ورد بیته وه و موقالای بکات. خوینده وارو نه خوینده وار، شارستانی و لادی یی، هموو چینیک، هموو کهسی توانای هیه له پراده ی خوئی داو نه اندازه ی پیویستی خوئی تویشووی لی وهرگری بؤ دوزینه وهی حق و دامه زانندن له سر باری حق و رویشتن به ریگای حق دا، به مرجی به شوین حق دا بگه ری و بیهوی بگات به حق، نهو حقه ی که بریتی یه له ناسین و باوهر به خوی پهروردگارو گوی رایه لی و پهرستنی به تاك و تمنیا که بوونه و مره به هموو پارچه و به شه کانی یه وه شایه تی له سر نه وه نه دات، به لام نهو که سانه ی که به دوا ی حق دا ناگه ریئن و نایانه وی ریگای حق بده نه بهر، نهو که سانه ههست ناکن بهو شایه تی یه ناشکراو روون ره وانه ی بوونه و مره، هرچه نده پله و پایه یان بهر بیت له ناسین و زانیاری لهم بوونه و مره دا، هرچه نده تیکوشان و لیکولینه وه و بهراوردیان به تین و فراوان بیت بؤ دوزینه وهی نهینی یه کان و تایبه تی یه کانی نهم بوونه و مره و بهش و پارچه کانی، که واته ناسین و زانینه کانیان ناته و اوهر و رووکه شه، چونکه له گه ل حق دا نی یه و جوی بؤته وه له حق، وکو نه مېرؤ باوه لهو بهرنامه ی که دانراوه بؤ زانین و زانیاری و ناوئراوه (المناهج العلمیه).

نینجا چهند بهرهمی تری توانای خوئی به چهند لاپه ریه کی تر له کتیبی بوونه و مره پیشان نه دات بؤ روون کردنه وهی حق و باوهر هینان به زیندو کردنه وه، نه فرموی: ﴿٨﴾ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ * وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لِّمَا طَلَعَ نَضِيدُهُ * رِزْقًا لِلْعِبَادِ

وَأَحْيَيْنَاهُ بِلَدِّهِ مَيْتًا ﴿ ثُمَّ هَيَّأْنَا مَانَه تَه خَوَارَهوه لای ئاسمانهوه ئاوئیکی به فهری خاوهن پیت

و سوودی زۆر، به هۆی ئەو ئاوهوه ئەپوینن چەندەها باخ و درەخت و میوه و دانەوێڵە ی ئەو کشتوکالە ی که دروینە ئەکرین، دار خورمای درێژ درێژ که گۆپکە ی زۆری پریان هەیه و کۆمەلە ی کردووه و کەوتوون بەسەر یەک دا لەناو کیسەکانیان دا، ئەمانەشمان هەموو روواندووه لەبەر رۆزی دانی بەندەکانمان، هەم بەو ئاوه که باراندوومانە خاک و ولاتیکی مردووی وشک و برینمان پێ زیندوو کردۆتەوه، دوا ی ئەوه که ئەم هەموو شتە نایابە ی خستە پیش چاو سەرنجی راکیشا بۆ بیر لێ کردنەوه لەوه ی تیای دا ئاوه بێگومان بیر کردنەوه لەمانەدا چاوی هەموو دلێکی زیندوو ئەکاتەوه و باوەر به دەسلەت و توانای بێ سنووری خوا لەو دلانەدا جێگیر ئەکات، پاش نیشاندانی ئەم هەموو بەرھەمە گرنگانە، ئینجا مەبەستەکە ی ئێرە که زیندوو کردنەوه یه به سووک و ئاسان ئەخاتە پیش چاو به تایبەتی که وێنە یەکی زۆر رێک و پێکی تیرو تەواوی پیشان دا که به ئاشکرا هەموو جار ی دوبارە ئەبێتەوه، ئەوهیش که بریتی یه له زیندوو کردنەوه ی خاکە وشکە مردووهکان، ئەفەرموی:

﴿كَذَلِكَ الْخُرُوجُ﴾ ئا بەو تەرەوه و بەو ئاسانی یه به وێنە ی خاکە وشکە مردووهکان که ئەو هەموو شتە ی لێ ئەپوێ و به زیندوویی دیتە دەرەوه، هەر بەو جۆرە یه دەرچوونی مردووهکان له گۆرەکانیان به زیندوویی.

یەکی له نایابی و بێ وێنە یی قورئان ئەوه یه که هەموو وشە یەکی له جێگای خۆ ی دایه و به پێ ی ئەو شوێنە یه که دانراوه تییدا، له هەر شت ی دوا له بارو روویەکی یهوه لێ ی ئەدو ی که ئیجگار رێک و پێکە له گەل ئەو شوێنە و مەبەستی ئەو شوێنەدا، بۆ نمونە لەم شوێنەدا له پیشەوه باسی بێ باوهری کافرەکانی کرد له بابەت زیندوو بوونەوهوه، ئینجا هۆ ی بێ باوهری یەکە یانی روون کردەوه که بریتی یه له بێ باوهر بیان بەو حەقە ی بۆیان هاتووه، له پاش ئەوه چەند دەلیل و بەلگە یەکی روون و بەهیزی هێناوه به ئاسمان و زهوی و کەژو چیاو ئەو جۆرانە ی که ئەپوین له زهوی دا، هەروەها بەلگە ی هێناوه به باران و رواندن ی دارو درەخت و باخ و میوه و دانەوێڵە و دارخورما... هتد. ئەمانە ی هەموو هێنایەوه به بەلگە لهسەر راستی و بەجێ زیندوو کردنەوه، بۆ ئەم بەلگە و دەلیلانە چەند سیفەت و نیشانە یەکی هێناوه، به جۆر ی لێ یان دوا زۆر رێک و پێک بوو له گەل سیفەت و نیشانەکانی حەق دا بهم جۆرە: بێگومان حەق واتە: ئەو شتە ی که راستە و هەیه، چەند نیشانە و سبفەتیکی هەیه که بریتین له: بەرزی، دامەزراوی، نەگۆرانی و جوانی و شیرینی. بهم شێوه له ئاسمان دواوه و

باریکی کردوه به نیشانه و به لگه که نهو سیفت و نیشانه‌ی تیدا روونه، شیوه‌ی
 ناسمانی به‌ری دامه‌زروی نه‌گۆږاو و رازنراوه‌ی نارایش کراو بهو هه‌موو نه‌ستیره‌یه،
 هه‌روه‌ها له زهوی دواوه که دامه‌زروی نه‌گۆږاوه له‌گه‌ل شیوه‌ی چیاو به‌ری ی دامه‌زروی
 نه‌گۆږاو، له‌گه‌ل شیوه‌ی جوانی و نارایش بهو شتانه‌ی که روینراون تیای دا، هه‌روه‌ها
 شیوه‌ی شیرینی باران که له به‌رزوه دیت له‌گه‌ل جوانی و جه‌مالی نهو کشتوکاله رازاوه و
 نهو هه‌موو دارخورما به‌رزه دامه‌زراوه که نارایش کراوه بهو به‌رو گول و هیشووه شیرینه.

قورشان بهم تهرزه زاله کار نه‌کات له هر دلّی که نه‌مردبّی و به ته‌واوی وشک
 نه‌بووبیته‌وه، بهو شیوه بی وینه نه‌دوی، بویه هه‌رگیز کۆن نابّی و هه‌موو کات ته‌رو تازه‌یه
 لای دلّه نه‌مردووه‌کان، تام و مه‌زه‌ی خووشی هه‌رگیز کۆتایی نایه‌ت و تیری لی ناخوری،
 پاش نه‌مه‌ی چهند لاپه‌ره‌یه‌ک له کتیبی میژووی ئاده‌می نه‌هینی و به کورتی پاشه‌روژی
 ره‌شی به‌دبه‌ختی بی باوه‌ره‌کان له گه‌له‌کانی رابردو پیشان نه‌دات، نهو بی باوه‌پانه‌ی که
 ده‌م بازی و به‌ریه‌ره‌کانی یان کرد له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ره‌کانیان دا - درودی خویان لی بیت - به
 وینه‌ی نه‌م بت په‌رستانه و بی باوه‌پانه‌ی نه‌م ئومه‌ته له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا (ﷺ) نه‌فرموی:

﴿كَذَّبَتْ قُلُوبُهُمْ نوحَ وَأَحْمَدَ الرَّسِّ وَنُوحٌ * وَعَادَ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ * وَأَحْمَبُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُجِّ﴾ گه‌لی نوح
 باوه‌ریان نه‌هینا به نوح و به دروژنیان دایه قه‌له‌م، هه‌روه‌ها ﴿اصحاب الرس﴾ باوه‌ریان
 نه‌هینا به پیغه‌مبه‌ره‌کیان، تانیفه‌ی سه‌مود باوه‌ریان نه‌هینا به جه‌زه‌تی صالح، تانیفه‌ی عاد
 به هود، فیرعه‌ون و کۆمه‌له‌که‌ی به جه‌زه‌تی موسا و هارون، گه‌ل و قه‌مه‌که‌ی لوط به لوط و
 ﴿اصحاب الايكة﴾ به پیغه‌مبه‌ره‌کیان که به ناوبانگه به جه‌زه‌تی شوعه‌یب. هه‌روه‌ها
 گه‌له‌که‌ی توبه‌عی حیمه‌ری که باسمان کرد له سوره‌تی ﴿الدخان﴾ دا.

۱ وشه‌ی ﴿الرس﴾ بیریکی سه‌نگ چن نه‌کرلوه ﴿اصحاب الرس﴾ گه‌لی بیون پیغه‌مبه‌ره‌کیان بق ره‌وانه کرا نه‌وانیش
 ئیمانیان نه‌هینا و پیغه‌مبه‌ره‌کیان خسته ناو بیریک و شه‌میدیان کرد، خوایش به‌ریادی کردن، ئیتر زیاد له‌وه پتویست
 نی به هیچ بلّین ﴿ایکه﴾ چرو دارستانی پره که چووبی به‌ناو یه‌ک دا. ﴿اصحاب الايكة﴾ دانیشتوانی نه‌و ولاته بیون،
 پیغه‌مبه‌ره‌کیان به‌ناوبانگه به ﴿شعیب﴾.

ناشکرایه که لیژدها دریژده پیدانی نهو گه لانه و به سهراتیان پیویست نی یه، به لکو بۆ نه شوین و مه بهستی نیره هر نه مه پیویسته که نه فهرموی: ﴿كُلُّ كَذَبٍ أُرْسِلَ فَقَّ وَعِيدٌ﴾ هه موو یه کی له وانه باوه ریان نه هیئا به پیغه مبه ره کانیان و به دریژنیان دانه قه له م به هوئی نه ووه هه ره شه ی منیش له سهریان هاته جی و به دی هات. که واته با نه مانیش ترسیان لی بنیشی و له گه له بی باوه ره کانی رابرد ووه ته می خوار بین، فریای خوئیان بکه ون، نیمان بینن تاوه کو نه وان هه لیان له ده ست دهر نه چووه هه روها با پیغه مبه رو نیمان داره کانیش به نارام و دلنیا بن که پاشه روژی سهر که وتن و رزگاری و به ختیار ی هر بۆ نه مانه.

دیمه نی نه م فهرموده وا پیشان نه دات که هه موو یه کی له و گه لانه ی هه موو پیغه مبه رانی به دریژن دانابی، له گه ل نه مه دا هه ری کی باوه ری به پیغه مبه ری خوئی نه هیئا و به دریژنی داناوه، به لام باوه ر نه هیئان و به دریژن خستنه وه ی ته نها هه موو پیغه مبه ران - سه لامی خوا یان لی بیت - چونکه هه موو پیغه مبه ران برای یه کن له ئایینی خوادا، هه موویان له یه که مه وه تا دواترینی هه مووان به خوئیان و شوین که وتوو ده کانیشیان یه ک ئوممه تن و هه موو یه ک باوه رو عه قیده یان هیئاوه، که واته باوه ر نه کردن به هر کام باوه ر نه کردنه به هه موو، هه موو یه ک دره خته و ریشه و پهل ی کوتاوه بۆ هه موو چهرخ و ولاتی، هه موو پهل یکی نه و دره خته به فهر و نمونه و نوین نه و کورته یه کی هه مووه، که واته هه رکس له هر پهل یکی نه و دره خته به فهر بکه وی نه و که سه له هه موو دره خته که که وتوو به هه موو پهل و ریشه کانی یه وه له بهر نه وه نیمان وهر ناگیر ی له هیچ که س و له هیچ گه لی تا باوه ر نه هیئنی به هه موو پیغه مبه ران - سه لات و سه لامی خوا یان له سهر بیت -.

ئینجا هم نه گه ریته وه بۆ سهر باسی زیندوو بوونه وه، به لگه ی تری له سهر نه هیئنیته وه به مه ی که هه رچونی له یه که م جار وه خوا دروستیان نه کات، هه روها دووباره ییشیان نه کاته وه، نه فهرموی: ﴿أَفَعَيْنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ﴾ ئایا ئیمه دهسته پاچه و بی ده سه لات بووین له دروستی کردنی یه که م جاردا؟ واته: نه خیر، پیویست به وه لام نی یه خه لکه که حازرو بزر شایه ته له سهر نه و ده سه لاته، واته نه وانه باوه ریان هه بوو، ددانیان نه نا به ده سه لاتی خوا له دروست کردنی یه که م جاردا. ﴿بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ به لکو نه وانه له گومان و لی شیواندن له دروست کردنی تازه کی، واته بیر ناکه نه وه له دروست کردنی خه لکی له یه که م

چاره‌وه، تا بیکه‌ن به نیشانه و به لگه له سهر دووباره کردنه‌وه و دروست کردنی تازه، چونکه پینچه‌وانه‌ی باوو باوهریکه که ده‌قی پی‌وه گیراوه^۱.

ئینجا ده‌ست پی^۲ نه‌کات به تیمار کردنی و چاره‌سهر کردنی دل^۳ بی^۴ باوهره‌کان، به هینان و پیشاندانی چهند شتیکی ئیجگار سامناک. له یه‌که‌م چاره‌وه باسی چاودیری و ناگاداری هه‌موو کاتی خوا له به‌نده‌کانی نه‌کات، له پاش نه‌وه مردن و سه‌ختی گیان که‌نشست، دوا‌ی نه‌وه زیندوو بوونه‌وه و پرسیار و حیساب و هینانی ده‌فتیری کرده‌وه‌کان.

ئینجا شیوه‌ی ناهه‌مواری دۆزه‌خ که گرو بلیسه‌ی لیوه دیت و تینوه بو سوتاندنی بی^۵ باوهره‌کان، له‌په‌نای نه‌وه‌وه شیوه‌ی به‌هه‌شت و نازو ریزه نه‌براهه‌کی باس نه‌کات، نه‌مانیش به‌و ته‌رزه قورنانی یه بی^۶ وینه که له توانای هیچ که‌س دا نی یه لاسایی کردنه‌وه‌ی، بیگومان هه‌ر دل^۷ به‌م قورنانه چاره‌سهر نه‌کری^۸ نه‌و دل^۹ هه‌رگیز ده‌ست نادات بو چاره‌سه‌ری، بی^{۱۰} به‌شه له هه‌موو خیروبیری، شایانی نه‌وه‌یه که قاپی ی رهم و به‌زه‌یی خوی لی^{۱۱} داخری، خوا په‌نامان بدات له‌قارو غه‌زه‌بی خوی، آمین.

له‌م چهند نایه‌ته‌دا که دیت ئاده‌میزاد نه‌خاته گشت، له دایک بوونی یه‌وه نه‌یهینی^{۱۲} تا مردنی و تا زیندوو بوونه‌وه و پرسیارو موخاسه‌به‌ی رۆژی دوا‌یی هه‌تا سه‌ری نه‌کات به‌ نیشته‌جی^{۱۳} ئیجگاری نه‌براهه‌دا: دۆزه‌خ یان به‌هه‌شت، بو‌ی روون نه‌کاته‌وه که له یه‌که‌م جاری یه‌وه تا دوا‌یی هه‌موو کات وا له ژیر ره‌قابه‌ی چاودیری خوا‌دا، له‌ناو چنگی ده‌سه‌لات و توانای بی^{۱۴} سنووری خوا‌دا. به‌راستی شته‌که ئیجگار سامناکه لای هه‌ر دل^{۱۵} که زیندوو و بیدار بیت، نه‌بی^{۱۶} چون بیت^{۱۷} نه‌م ئاده‌می یه بی^{۱۸} ده‌سه‌لاته که هیچ شتیکی خوی به‌ ده‌ستی خوی نی یه‌و هه‌موو کات چوار ده‌وری درابی^{۱۹} به ناگاداری و ده‌سه‌لات و توانای خوا؟ نه‌و خوا‌یه‌ی که ناگاداره به‌سهر هه‌موو شتی^{۲۰} دا ته‌نانه‌ت خه‌ته‌ره‌ی دل^{۲۱}!! نه‌و که‌سانه که بزائن و هه‌ست بکه‌ن به‌وه که نه‌من و ئیستخباراتی میری به دوا‌یان دا نه‌گه‌رین و مورا‌قه‌به‌یان نه‌که‌ن، نه‌وانه ئارامیان لی^{۲۲} نه‌بری و دنیا‌یان لی^{۲۳} دیته‌وه یه‌ک، له‌گه‌ل نه‌وه‌دا خو داشاردن و رزگار بوون له‌ده‌ست میری زور جار نه‌گونجی^{۲۴} به په‌نا‌بردن بو ولات و میری یه‌کی تر، یان به‌ده‌م گرتن له هه‌موو قسه‌و باسی^{۲۵}ک، یان به هه‌ر جو‌رو شیوه‌یه‌کی تر، به‌لام چی نه‌کری^{۲۶} له‌گه‌ل خوا که هیچ په‌ناه‌ری نی یه لی^{۲۷} ی و هیچی لی^{۲۸} ون نابی^{۲۹} و هیچ شتی لی^{۳۰} ناشاریته‌وه.

^۱ هه‌ندی ته‌فسیری به‌م جو‌ره نه‌که‌نه‌وه: نایا به‌مۆی دروست کردنی یه‌که‌م چاره‌وه ده‌سته پاچه بووین په‌کمان که‌وت له دروست کردنی تازه، نه‌مه‌ش هه‌ر نه‌بی^{۳۱} به‌لام زور به‌هیز نی یه، خوا نه‌زانن.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعَلَهُ مَا تَوَسَّسُ بِهِ نَفْسُهُ وَحَنَّ آقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ﴿١٦﴾ إِذْ يَتَلَقَّى السَّمْعَانَ

عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ ﴿١٧﴾ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عِيدٌ ﴿١٨﴾

نینجا با به دل گوی بگرین لهم نایه ته سامناکه به هی زانه: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعَلَهُ مَا تَوَسَّسُ بِهِ نَفْسُهُ﴾^۱ بینگومان نیعه ناده میمان دروست کردوه، نه زانین و ناگامان هیه لهو شته ی که خوی به خه تهره له دهرونی خوی دا نه یلینت، واته ناگادارین به سهر نهو خه تهرانه ی که به دهرونی دا گوزهر نه کهن.

سهره تاو یه کهم جاری نایه ته که به لگه یه کی روونه له سهر زانین و ناگاداری یه که ی خوی گهره، چونکه نهو ناده می یانه ی که نه م هموو کهرسه و نامیرو شت و مه کانه به ده سترکد فراهم نه هیئن ناگادار ترن به سهر هموو کهرسه و نه یینی یه کانیان دا، ده ی له جی یه ناده می نا بهو جور به ییت؟ نهو خوی به ی که هموو کاروباری هموو شتی به ده سته، نه م هموو شته ی له نه بوون دروست کرد، نهو ناده می یه که یشی فیری نه م شتانه کردوه، هر زانینیکیش هیه هر خوا بو ی فراهم هی ناوه، بینگومان دروست کردنی هیچ شتی ناگونجی بی زانین و ناگاداری بهو شته، وه کو خویشی نه فهرموی: ﴿إِلَّا يَعْلَمُ مِنْ خَلْقٍ﴾^۲ که واته ناده می که له هموو بارو روویه کی یه وه خوا له نه بوون دروستی کردوه نه بی هموو شتی روون ناشکرا بیئت لهو پهروهر دگاره ی.

نینجا زیاتر ناگاداری یه که ی روون نه کاته وه و نه فهرموی: ﴿وَحَنَّ آقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ﴾^۳ نیعه نزیک ترین له ناده می یه وه له شا رهگی ملی خوی، واته زاناترو ناگادارترین به ناده می لهو که سه ی که نزیک تر بیئت لی یه وه له شارهگی ملی.

^۱ تفسیره که به گویره ی نه وه یه که وشه ی: ﴿مَا﴾ موصوله بیئت، نه گونجی مصدریه بیئت نهو کاته ضمیری ﴿ه﴾ ناده می یه و به م جور به ی: ناگام هیه له وه سه وه و خه تهری خوی بق خوی، به لام له سهر موصوله یه تی چمیره که بق ﴿مَا﴾ یه. چمیری مفعول بیئت بریار نه در ی، واته ﴿مَا تَوَسَّسُ بِهِ نَفْسُهُ﴾ به هر جور یک بگیر ی مه به سته که هره یه که، نیتر خوا باش نه زانی.

^۲ واته: نایا که سی شت دروست نه کات زانا نی یه به دروست کراوه که ی؟ واته به لی زانایه. سوره تی ﴿الملك﴾.

^۳ لیتره دا مه به ست به ﴿حبل﴾ ره که ﴿ورید﴾ نهو ره که یه که خوی نی ناده می پیندا گوزهر نه کات و نی زافه که به یانی یه یه. واته مه به ست به ﴿حبل﴾ لیتره دا ﴿ورید﴾ ه نه م دو شاره که له م لاو لای ملی ناده می دا له سهر یه وه دین و

ههركهسى' نهم باومره له' دلى دا جىگىر بىي' مافى شهويه كه بكهويته دله لمرزه، بىگومان ههركهسى' هوشى بهلاى نهم باومره وه ههبي' زاتى نابي' وشهيهك بلى' كه خوا رازى نهبيت پى، بهلكو ناتوانى' هيچ نيازو بديارىكى ناپرك و ناڤهوايشى بىي.

تەنھا بەستنهوهى دل' به مەبەستى نهم ئايەتەوه بەسه بۆ جلەو گرتنهوهى نهفس له ههموو خراپهيهك، بەسه بۆ جىگىر بوونى سام و ترس و شەرم له خواو بيدارى و خوپارىزى يەكى ههموو كاتى. هيشتا بهروه ناوهستى' بهلكو سهرياقى كه خوا بهر جوړه ئاگاداره، ئادهمى ههموو كات دوو مهلائىكهى لهگەل' دايه له ههموو هەلسان و دانىشتن و جولان و وهستان و خواردن و خواردنهوه و خەو و بيدارى دا، ههموو كردهوهيهكيان لى' وەرئەگرن، هەر وشهيهك به دەميان دا بيت لهسەريان ئەنوسن و تەسجیلی ئەكەن، ئەفەرموى: ﴿إِذْ يَنْتَقِي السَّالِقِينَ عَنِ الْإِيمِينِ وَعَنِ الْإِمَامِ يُدْ * مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ﴾ ئىمه بهوجوره كه وترا نزىكترين لهكاتيك دا كه دوو مهلائىكه دهفتهرداره كه ههموو شتىكى ئادهمى وەرئەگرن و ئەنوسن. واته هەرچونى' ئىمه ئاگادارين بهسەر ههموو شتىكى ئادهميدا ههروههايش بهپىي فرمانى ئىمه دوو مهلائىكه ههموو كردارو رهفتارى ئەنوسن و پارىزگارى ئەكەن لهلاى خوڤيان تا رۆژى دوايى. لای راستى يوه مهلائىكهيه هاوونشين و هاوسهريهتى و دانىشتووه لای، لای چهپى يوه مهلائىكهيه هاوسهروه دانىشتووه.

ئادهمى هيچ وشهيهك له دەمى فەرى' نادات و هيچ وتارو قسهيهك ناكات كه مهلائىكهيهكى حازرى ئامادهكراو بهسەريهوه نهبي' و لای ئەو وشه و قسهيه حازر نهبي'. واته مهلائىكه وا له كهمين دا بۆ ئادهمى، چاوهپوانى ئەكات و بهسەريهوه وهستاوه فرمانى پيدا دراوه به

بهسترون به بهتەكى دلهوه، ئەمه كراوه به پەندو چەرك بۆ تەد نزىكى وهكو ئەلین: ﴿والموت أدنى لى من الوريد﴾ به گوڤيرهى فرمودهى زاناكان مەبەست لىره دا نزىكى زانين و ئاگادارى خوايه. وهكو له تەفسیرهكه دا وتراوه، يان مەبەست نزىكى مهلائىكهيه، چونكه نهم ئايەت له بهشى موشابيهاته كه زانين حەوالهى خوا ئەكریت، يان به جۆرىكى شايان مەبەستىكيان بۆ ديار ئەكریت.

١ هەندى' ئەفەرمون وشهى ﴿إِذْ﴾ پەيوەندى به ﴿أَذْكُرْ﴾ ي بۆ بديار دراوه ههيه وهكو له تەدبەهى شوڤن دا بهر جوړه ئەكرى، بهم جوړەش رىكه و مەبەستكه هەريهكه بهلام له تەفسیرهكه دا لهسەر ئەو رايهيه كه ئەفەرموى: پەيوەندى به وشهى ﴿الرّب﴾ هوه ههيه، چونكه بهم جوړەيان پيشانى ئەكات كه خوا هيچ پىويستى نى يه به نووسين و وهگرگرتنى ئەو دوو مهلائىكه، واته خوا ئاگادار تره لهوان، ئەوهى شارايهوه لهوان لهخوا ئاشكرايه، بهلام به گوڤيرهى ئەو راکهى تر ئەمه پيشان نادات، خوا خۆى ئەزانى.

نوووسینی ههموو گفتوگوویه. بینگومان ههموو ئیمانداریک ئه‌بی باومپی هه‌بی بهم نووسین و وەرگرتن و نووسینی مه‌لائیکه، هه‌رکەسی ئه‌و باومپی نه‌بی کافره و ئیمانی لی وهرناگیرئ، به‌لام ئیتر ئیمه نازانین چۆنی وهرئه‌گرن و چۆنی نه‌نووسن و ته‌سجیلی نه‌کن، هیچ ره‌وا نی یه و رینگه‌مان نی یه له‌خۆوه دهم بکوئین له‌ چۆنیته‌ی ئهم جوژه شتانه که غه‌ییین و خواو پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) بۆمانی روون نه‌کردوه‌ته‌وه، به‌لکو ئه‌بی باومپمان پی‌یان هه‌بی، به‌و جوژه که هاتوون بی لی‌کۆلینه‌وه و چۆنیته‌یان، له‌ سنووری زانیینی دیاریی کراوی خۆمان نه‌هه‌ستین.

ئیمه له‌ چه‌رخێ خۆمان دا چه‌ند شتی نایابی سه‌رسوپه‌ینه‌رمان بیینی وه‌کو ئهم ههموو شریتی سینه‌ما و ته‌له‌فزیونه که ههموو ره‌نگ و قسه و جوولانه‌وه وهرئه‌گرن ته‌نانه‌ت هه‌ناسه‌یش، به‌ چاو و گوئی خۆمان ئه‌یان‌بینین و ئه‌یان‌گیرته‌وه بی زیادو کهم ریک وه‌کو خۆی. ئه‌مه‌ی که ئیستا په‌یدا بووه به‌ خه‌ته‌ره‌یش به‌ دلی باوک و باپیرمان دا نه‌هه‌اتن. که‌واته هیچ راست نی یه هیچ ژیری یه‌ک سه‌ر بکاته‌وه له‌ وهرگرتن و ته‌سجیل کردنی مه‌لائیکه بۆ ههموو کرده‌وه و قسه و وتاریکی ئیمه وه‌کو راست نی یه که به‌ گویره‌ی خه‌یالی خۆمان دهم بکوئین له‌ چۆنیته‌ی ئه‌و شتانه که له‌ سنووری زانیینی ئیمه‌دا نین، به‌لکو هیینی عاله‌میکی ترن که ئیمه‌ی ئهم زه‌وی یه هیچ ده‌نگ و باس و هه‌والیکیان نازانین جگه له‌و ئه‌ندازه‌ی که خوا هه‌والی پیداوین به‌ هۆی پیغه‌مبه‌ره‌وه(ﷺ) ئه‌وه‌ی پیویست بیته بۆ ئیمه ته‌نها نه‌وه‌یه هه‌ست بکه‌ین که لای راست و چه‌پانه‌وه مه‌لائیکه هه‌ن ههموو کردار و وتارمان وهرئه‌گرن و له‌سه‌رمانی نه‌نووسن، تا رۆژی پرسیار و حیساب، ئیتر بی قسه کردن له‌ چۆنیته‌ی نووسین و وهرگرتنه‌کی.

ئهم هه‌ست و زانینه‌مان به‌سه بۆ ئه‌مه‌ی ئاگامان له‌ خۆمان بیته و فریای خۆمان بکه‌وین و هیچ پیویستمان نی یه به‌مه‌ی بی هۆده بکۆلینه‌وه له‌ شتی که له‌ سنووری زانیینی ئیمه‌دا نی یه، ئه‌و که‌سانه‌ی که به‌هۆی قورئان و فره‌مایشته‌کانی پیغه‌مبه‌ره‌وه(ﷺ) که‌وتونه‌ته سه‌ر رینگای راست، له‌ سوود و به‌ره‌می ئه‌و دووانه‌دا به‌شدار بوون ئه‌وانه ههموو سه‌ریازکی گوئی رایه‌ل بوون چی یان پی سپیرا بوو هه‌ر ئه‌وه‌یان نه‌کرد بی زیادو کهم و بی سه‌ر لی کردنه‌وه و لی‌کۆلینه‌وه.

خوای گه‌وره هیچ پیویستی نی یه نه به مه‌لائیکه و نه به نووسین و ده‌فته‌ری مه‌لائیکه، به‌لام فره‌مان دانی به نووسینی مه‌لائیکه و حازر بوونیان ههموو کات له‌گه‌ل ئاده‌می دا، هه‌وال دانی به‌وه پال پیوه‌نه‌ریکی گرنگه بۆ به‌نده له‌ به‌جی هینانی خیره‌و چاکه و گه‌رانه‌وه‌ی

له خراپه، ههروهه د دنیا کړنه له سهر نهوه که کړدوه گړنگه و پاداشت و توله له سهر کړدوه یه. بیجگه له مانهش بهم نووسین و شایه تانه ریگا نه بریته وه له تاوانباران، نهو مه لاییکه لای راسته خپرو چاک نهووسی، نهوهی لای چهپ خراپه و گونا نهووسی. نهوهی لای راست نهویرو سهر که بو نهوهی لای چهپ، جا له لوتف و بهزهیی خوا بهزیاد بیت، بهنده هر کات چاکه یه کی کړد نهوهی لای راست نهووسی به دهقات، نهوهی لای خواروویه تی، هرکات خراپه ی کړد گورج نهوهی لای راست نهویرموی بهوهی لای چهپ مه نووسه و لی ی گهری حوت سعات، بهلکو زیکو ته سیحیک بکات، یان داوای لی بوردن بکات، نهگهر هر نه یکرد نیجا له سهری نهووسی بی زیاده تنها گونا هیکی له سهر نهووسی.

هندی نهویرمون هر قسه ی چاک و خراپ نهووسرین، واته نهوهی پاداشت و توله یان هیه نانووسرین، به لام زوربه ی زانایانی ته فسیر له سهر نهوهن که هه موو وشو قسه یه نهووسری به گشتی وهکو دیمه نی نایه ته که پیشانی نهوات، ته نانهت نکه و ناله ی نه خوشیش نهووسری.

نهگړنه وه له پیشه و نهحمه دی کوپی حنه به لوه - خوی لی رازی بیت - که له کاتی مردنی دا به گویره ی باوی ناده می نکه ی هه بوو، له پاشان گوئی لیوه بوو و ترا: که نکه و ناله ییش نهووسری، بهوهی نهوهو نهتر بی دهنک بوو هتا له دنیا دهرچوو - خوی لی رازی بیت -.

خوا پیداوه کان نا بهو جوړه گویرایه ل بوون نا بهو شپوه فرمان بهرداریان نهکړد!! له پاش نهوهی ژبانی ناده می لهم جیهانه دا بهو جوړه پیشان دا که هه موو کات وا له ژیر نهو ره قابه به تینه دا، نیجا دیته سهر باسی مردن که قوناغی کی ناده می یه، ژبانی نه جیهانه ی پی دواپی بیت، له کاتی برینی نه قوناغدا هه موو حق و ناحه قیک روون نه بیت هوه، ته نانهت بو نهوانه ییش که له ریگای راست لایان داوه لهم جیهانه دا،

^۱ نهوه هندی که له حه دیسی که له کتیه باوه پیکراوه کان دا هیه، به چند ریوایه تیک هاتوه، یه کی له وانه (ریاض الصالحین) ه له باسی (خلاص) دا.

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ^(١٩) وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ^(٢٠)

وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ^(٢١)

نه فهرموی: ﴿وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ﴾^١ سهختی و بهتینی گیان که نشست که فام و هوش ناهیلنی حقیقه‌تی کار نه‌هیننی و روون و ناشکرای نه‌کاته‌وه، واته له کاتی مردن دا دهر نه‌که‌وی و روون نه‌بیت‌وه که نه‌وهی خواو پیغه‌مبه‌ری خوا(ﷺ) هه‌والیان پیندا هه‌موو حقه و راسته، که‌واته نه‌فام و نه‌زانه‌کان فامدارو زانا نه‌بن، بی باوه‌ره‌کان باوه‌ر نه‌هینن، به‌لام به‌داخه‌وه تازه نه‌و زانین و باوه‌ره هیچ سوودی ناگه‌یه‌نی، به‌لکو داخ و سزا به‌تین تر نه‌کات و باره‌که قورس تر نه‌کات. بی‌گومان مردن زور سامناکه و ئاده‌می لهم جیهانه‌دا نه‌یه‌وی به‌هر جور خوی لی دور بخاته‌وه، به‌لام نه‌وه هیچ سوودی نی یه و زرکاری و خو لادان نی یه لی ی وه‌کو نه‌وتری به‌ئاده‌می له‌و کاته‌ناه‌مواره‌دا: ﴿ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ﴾^٢ نه‌م مردنه سامناکه شتیکی نه‌وتو بووه که له‌مه‌وپیش له دنیا دا خوت لی لانه‌دا و نه‌تویست که دوو چاری نه‌بی.

^١ زور جار فیعلی رابردو نه‌وتری و مه‌به‌ست روودای له‌مه‌وپاشه له‌بر چند هویه‌ک، یه‌کی له‌وانه هیتا کردنه به‌وهی نه‌و شته نه‌وه‌نده راسته وه‌کو روی دابی وایه، جا به‌و گویزه نه‌م فیعله رابردو به‌ روودای له‌مه‌وپاش رافه کردووه وه‌کو چند فیعلتیکی تر که له‌مه‌وپاش دیت: ﴿وجاءت ، وقال ، نفخ﴾ وینه‌ی نه‌مانه زور له قورنان دا. ته‌فسیره‌که له‌سه‌ر نه‌ویه که ﴿ب﴾ له وشهی ﴿بالحق﴾ دا بق تعدییه بیت و به جوری تریش ته‌فسیر کراوه‌ته‌وه که ﴿ب﴾ بق محاسه‌به بیت، واته سهختی و بهتینی مردن دیت که حقه‌ی له‌گه‌ل دایه، به‌م جوره‌پیش هه‌ر ریکه و هه‌ر پیتشووه‌که نه‌گه‌یه‌نی. به‌لام زور به‌له‌سه‌ر پیتشووه‌که‌یه.

^٢ ته‌فسیر به‌ گویزه‌ی نه‌ویه که وشهی ﴿ما﴾ موصوله بیت، به‌ شیوه‌ی نافیه‌ش ته‌فسیر کراوه‌ته‌وه، واته خوت بق لا نه‌دا له‌و مردنه، به‌م جوره‌پیش هه‌ر نه‌بیت، به‌لام زور به‌له‌سه‌ر پیتشووه‌که‌یه. وشهی ﴿ذلك﴾ که بق دورده زور جار به‌کار نه‌هیننی بق نزیک له‌بر چند هویه‌ک، یه‌کی له‌وانه بق هیتا کردنه به‌ سامناکی و ناهه‌مواری نه‌م شته نزیکه وه‌کو لی‌ره‌دا، جا له‌بر نه‌وه به‌نزیک ته‌فسیرم کردووه، وئ: نه‌م مردنه، به‌لام سیفه‌تی سامناکیم بق هیتا که له وشهی ﴿ذلك﴾ دهر نه‌که‌وی لی‌ره‌دا. خوا خوی نه‌زانی.

وشه ی ﴿سكرة﴾ لهرزه نه خاته دل - په نا به خوا - نه بی مردم چون بیت لهو پله
 سهخته دا؟ کوږی نهوی له حه بیه تی سام و ئیش ناگای به لای خوږه وه بیت، ئیمه نه بینن له
 جیهانه دا، ناده می هیچ هوشی به لای هیچ کس و هیچ شتی که وه نی یه و نامینن کاتی که
 ئیشیکی سهخت په یدا نه بیت له نه دام و پارچه یه کی دا، نه ویش له بهر نه وه یه که نه و
 نه دام و پارچه یه گیانی تیدایه. دهی با له موره بیر بکهینه وه له کاتی گیان کیشان که
 به جاری نه و درو ئیشه په لاماری روح نه دات که تیکه له و په یوه ندی به هموو له شه وه هیه
 له دیوی درو ناو وه. سهختی یه که ی له راده یه ک دایه که نرک و قورسی خستوته سر
 شانی پیغه مبهری نازیزمان (ﷺ) له کتیبه سه حجه کان دا هیه که لهو کاته دا عهره قی
 ته ویلی به فهری خو ی نه سپری و نه یفهرمو: سبحان الله، ان للموت لسکرات، نه وهی فهرمو
 له کاتیک دا که خو ی نه یویست بر و بولای تا قمو کو ملهی هره بهرز، سوزو نار هزوی لیکای
 خوای خو ی هه بو، خوا به به زه یی خو ی یارمه تیمان بدات لهو پله سهخته و سامناکه دا. آمین.
 ئینجا له سهخت و سامناکی گیان کیشان و مردنه وه، نه مانبات بو باسی زیندوو
 کردنه وه و پرسیارو مو حاکه مه ی نه و روزه سهخته، که هر حازر کردنی وینه که ی و بیر لی
 کردنه وهی خوږه نه خاته دل و دهمار نه مینیته لهرزه و سام و ترسیکی به تین فراهم
 نه مینن له دل و دروون و هموو هه ست دا، نه فهرمو: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمَ الْوَعْدِ﴾ فو
 نه کری به (صور) دا کاتی نه و رۆزی به دی هاتنی هه رده شهی خوایه که له م جیهانه دا له سر
 زمانی پیغه مبهره کان دا رایگه یاند به بنده کانی. ﴿وَحَلَّتْ كُلُّ نَفْسٍ مِّمَّا سَأَلَتْ وَرَسِيدٌ﴾ هه مو که سی
 لهو روزه دا دیت بو جیگای پرسیارو محاکمه به جورنک دوو مه لانی که ی له گه ل دایه،
 یه کیکیان نه بیات و نه وی تریان شایه تی کرده وه یه تی، چهند رایه ک هیه له م سایه ق و
 شایه ته دا. به هیزترین نه مه یه: که نه وانه دووانه کن که له م جیهانه دا چاک و خراپه ی
 بنده کان نه نووسن.

لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ﴿٢٢﴾ وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَىٰ عَيْنِي
 ﴿٢٣﴾ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ كُلٌّ كِفَارٍ عَيْنِدِ ﴿٢٤﴾ مَتَاعٍ لِّلْآخِرِ مُعْتَدٍ مَّزِيدٍ ﴿٢٥﴾ الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ
 قَالِقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ﴿٢٦﴾ * قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْغَيْتُهُ وَلَكِن كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٢٧﴾ قَالَ لَا
 تَخْصِمُوهُ لَدَىٰ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُم بِالْوَعِيدِ ﴿٢٨﴾

لهو کاته تمنگه دا پی نی نه گوتری: ﴿لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ﴾
 بنگومان تو له مهربیش له دنیا دا له بی ناگای بی ناگای دا نه ریای، بی ناگا بوی لهم روژو
 به سهراته، نینجا نیمیش پمده بی ناگایمان لابر دلیت، کهاته: نیستا باش تماشاشا
 بکه، چونکه چاوت نه مریو تیزو باش نه بیننی و نهوی بهرگری نه کرد له بینینی لبرا که
 بریتی بوو له بی ناگای و خمریک بوون به شت و مهکی دنیاوه و دهق گرتن هر بهو جوړه
 شتانهوه. نهگرمه بهست بهو کهسهی که قسهی له گهل نه کری و نهوی که پی نی نهوتری
 تنها کافر بیټ نهوه دیاره که کافر لهم جیهاندا بی ناگای لهو روژو به سهراته تمنانهت
 کافر نکیش که باومری هبی به روژی دواپی، چونکه باومره که به جوړنکی راسته قینه نی
 یه که خوا نهیهوی. نهگرمه بهست هموو یکه یکه بیټ به شیوهی گشتی کافر بیټ، یان
 موسلمان شو کاته مه بهست به بی ناگای موسلمان نهویه که هموو کات له دنیا دا دلی
 نه داوتی و چاوی تی نه پریوه، بیجکه لهوش هرچند باومری به میزی ریک و راستی
 بووبی، شو باومری وکو خو و بی ناگای وایه له گهل نهوی روژی دواپی که به چاوی
 خوئی نه بیننی، وکو پهنی فارسی نهلی: ﴿شنیدن کی بود مانند دیدن﴾.

نینجا شو مه لایکهی که شایه ته و دهفتی کرده و ژبانی شو کهسهی پی یه نه چیته
 پیشه وه و قسهی خوئی نهکات وکو نه فرموی: ﴿وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَىٰ عَيْنِي﴾^۱ شو مه لایکهی که
 له گهلیدا بووه له دنیا دا و اوسه ری بووه، نهلی: نهه شتیکی نهوتوه که نووسراوه لام و

^۱ هندی نه لاین مه بهست بهم اوسره شو شایه ته که لهم جیهاندا کابرا شوینی کهوتوه تا زال بووه به سهری داو
 کومای کردوه، به لام نهوی نهفسره که به میزه رای زوری له سهره، خوا خوئی نه زانی.

ناماده کراوه بی زیادو کم. نیت لیره دا هیچ باسی پرسیارو ته ماشای دهفترو هیچ شتیک ناکات، نهیوی به گورجی بریارمکانی خوا پیشان بدات. نهفرموی: ﴿الْيَا يَٰ جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ * مَتَّاعٍ لِلْحَيٰثِرِ مُنْتَرِ مُرِيبٍ * الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلٰهًا آٰخَرَ ۚ فَالْقِيَاۗءُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ﴾^۱ خوی گهوره فرمان نه دات بهو دور مه لایکه که باس کران، نهفرموی پیان: توپی دهنه ناو دوزه خهوه هرکه سی که زور کافرو بی باومرو سرکهش بووه له حق و زور رنگه گری خیرو چاکه بووه، نهو مافانهی بهسریهوه هه بوو بهجی نه نه هیناوه دست درژی کمره له سنور دهرچو بوو، گومان و دور دلی هه بوو له خواو ثایینی خوادا خوی تری بریار داوه و هاوبهشی بو خوا داناره، هه مو یه کی لهوانه بخه نه ناو عزاییکی زور به تین و به سو. باس کردنی ثم سیفته ناشیرینانه نیجگار تنگی و به تینی روزه که پیشان نه دات، چونکه نه بیته به لگه له سر قارو غزمی به تینی خوا لهو روزه دا - خوا په نامان بدات - هه روا به دم خوشه بلین قارو غزمی خوا، نهو خوی که تواناو دهسلاتی سنوری نی یه، نهو خوی که هه مو ثم بوونه مره به هه مو ناسمانه کان و زهوی یهوه نزیکه پارچه پارچه بین له حیه بیته نهو، پهنا نه بین به رحم و به زمی یه کی له قارو غزمی. پهنا نه بین به خوی که بهمانپاریزی له خوی، پهنا نه گرین به عفو لی بوردنی له سزاو توله سهندنی، لهو کاتمه که نهو بریارو فرمانه نه دری هاوسره کی نهو نادمی یه نه که بیته دله له زهوه نهیوی خوی پاک بکاتهوه له تاوانی نهو نادمی یه وکو نهفرموی: ﴿مَا لَ قِيٰئُهُ رَبَّنَا مَا أَفْلَيْتُهُ ۚ وَلٰكِنْ كَانَ فِي سَلٰبٍ بَیِّنٍ﴾^۲ هاوسره کی نهلی نهی پهروردگار که مان من ثم بهندهیم گومرا نه کردوه، واته من زورم پی نه هیناوه له سرکهشی و کافری یه کی دا، به لکو خوی له گومرای یه که دا بوو دور له حق و رنگای راست، واته خوی سری لی تیک چوو بوو من دهسلاتم نه بووه به سری دا.

^۱ هندی نهفرمون ﴿الذی﴾ مبتدلو ﴿فالقیا﴾ خبره که یه تی و رسته یه کی سهریه خویه، به گویره تی تهفسره که ﴿الذی﴾ به ده له وشی ﴿کل کفار﴾ به هه رویار هه باشه و نه گونجی.

^۲ له پیشهوه قسهی هاوسره کی به پیتی عهتفهوه فرمو، به لام لیره دا به سهریه خق فرموی بی پیتی عهتف، چونکه نه می نیره وکو به ریرج ولایه بق قسهی کابرای کافر، که واته قسهکان دهست نادهن بق کوبونهوه، که واته پیتی ﴿ر﴾ ی عهتفی که کوبونهوه نه که یه نی ناگونجی، به لام پیشهوه که کونه بیتهوه له که ل رستهی پیش دا.

ئەو كەسانەى كە لەسەر كافرى بەردەوام ئەبن لە دنيادا دوو جۆر ھاوسەريان ھەيە، يەككىيان لە مەلائىكەيە وەكو باس كرا، ئەوى تريان لە تيرەى شەيتانە، وەكو لە سورەتى ﴿الزخرف﴾ دا باسمان كرد لە كاتى تەفسىرى ئايەتى: ﴿وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقَيِّضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ﴾^۱ جا لىزەدا مەبەست لەم ھاوسەرە جۆرى يەكەمە يان دووهم؟ بە ھەردوو جۆر ھەر ئەگونجى، بەلام زۆربە لەسەر ئەوھەيە كە لىزەدا مەبەست جۆرى دووھە، دل بەم رايە بە ئارام ترە وەكو دەرئەكەوى لەم فەرمودەيشەوہ: ﴿قَالَ لَا تَخْصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُم بِالْوَيْدِ﴾ خوا ئەفەرموى پىيان شەپە قسەو دەمە دەمى مەكەن لاى من لە كاتىك دا كە من لە پىنشەوہ لە دنيادا ھەرەشەم لى كردن لەسەر كوفرو سەرکەشى، ئەم ھەرەشەيەم پى راگەياندن لە كتيبەكان و لەسەر زمانى پىغەمبەرەكان.

لەپىنشەوہ وتمان لەم فەرمودەوہ وا دەرئەكەوى كە ئەم ھاوسەرى ئىزە لە تيرەى شەيتانە، چونكە ئەو كافەرە رىنگاى نى يە دەمە دەمى بكات لەگەل ھاوسەرە مەلائىكەكەدا، چونكە ئەم ھەولى گومرا كردنى نەداوہ، ئەوھى ھەولى دابى و لە خشتەى بردبى ھاوسەرە شەيتانەكەيەتى، بىجگە لەوہش خوا ھەرەشەى نەكردووە لە ھاوسەرە مەلائىكەكەى. بەلى ديمەنى ئەم فەرمودە بەو جۆرە پيشان ئەدات، بەلام ئەو بارەكەى تريس ھەر ئەگونجى بەم جۆرە ئەو ھاوسەرە ھەرچەند بەندەى گوى رايەلى خوايە، ھىچ گوناھو تاوانى نى يە، بەلام رۆژەكە ئەوئەندە سەختە و كاتەكە ئەوئەندە تەنگە سام و ترسى لى ئەنیشى لە ھاوسەرى ئەو كافەرە تاوانبارەو لەبەر ئەو ھاوارى لى ھەلئەشتى و بى تاوانى خۆى دەرئەبى، بەم جۆرە ناھەموارى رۆژەكە باشتەر روون ئەبىتەوہ. ئاى ھاوار بۆ رۆژىك كە بى گوناھو بى تاوانى تيادا بكەوتە دلە لەرزەو بىھوى بە ھەر جۆرىك خۆى پاك بكاتەوہ، لەسەر ئەم رايە رەنگە ئاژاوەكەيان برىتى بىت لەوہ: كافەرەكە ئىنكارى نووسراوہكەى بكات و ئەویش ديارە بەرپەرچى ئەداتەوہ، خوا پەنامان بەدات.

^۱ واتە: ھەرکەس خۆى كۆيەر بكات لە زىكرو يادى خوا شەيتانىكى بۆ نامادە ئەكەين كە ھاوسەرى بى ھەميشە.

﴿مَا يَدُلُّ الْقَوْلَ لَدَىٰ وَمَا أَنَا بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ﴾ ^۱ من بریاری خوځم له پښمویه پښکویهاندون، هیچ بریاریک لای من ناگوږی، من خاومن زولم و نارېوایی نیم دهریاره ی بندهکانم بهم جوړه بی تاوان سزایان بدم، یان توله ی نارېواو زیادیان لی بسینم. بیگومان بریار لاسر دراوان زانراون و دیاری کران لای خواو به هیچ کلوجی دهست نادهن بوی زیادو کم و گوډاندن، کمواته ثوانه ی که تاوانیان نهسرپتموه و خوا لی یان نهووری ثوانه هر له ریوه بریاری عزابیان نه دراوه به لکو لای خوا بریاری رزگاریان دراوه، کمواته ثوانه جیگای ثوه نین گومان بری به گوډانی بریار دهریاره یان، هیچ رهخنه یکیان پی ناگری.

نینجا شیوه یکی تری سامناکی نو روژه سهخته پیشان ثادات، شیوه ی دوزه خ که تینووه بوی سووتاندنی خه لکی، هر داوا ثکات وکو چلیسیکی تیر نه خوړ، نه فرموی: ﴿نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَنَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ﴾ ^۲ باسی نو روژه بکه که نیمه ثلین به دوزه خ نایا پر بویت؟ نهویش ثلی نایا زیاتر هیه؟ واته لهگل ثمه دا پؤل پؤل نو هه مووی تی تووږ نه دری له تیره ی ثادمی و جن که تنها خوا خوی ثزانی ژماره ی، لهگل ثمه دا دوزه خ ثمه نده داخ له دل و تینووه بوی سووتاندنی خه لکی هر داوا ی زیاتر ثکات و ثلی: با بیث با پریش بووی، خوا به بهزه یی خوی په نامان بدات. آمین.

^۱ به چند جوړیک ثعراب دروسته له م رسته و رسته ی پشودا به هر جوړی له وانه ته سپریکی تاییه تی کراره، به لام مه به سته که له هه موو جوړه کان دا هره یکه له بهر ثوه باسم نه کړن.

^۲ به دو جوړی تریث ته سپر کراره ته وه: ۱. دوزه خ له گل نو هه موو گوره یی و فروانی په دا ثوه نده ی تی تووږ نه دری به ته ولوی پر ثبی و خوی ثلی: نایا شوینی زیاده م هیه؟ واته نه خیر به ته ولوی پر بووم، هیچ شوینم نه ماوه ته وه، ثم رایه ریخته له گل نیمه نی ثم تایه ته دا: ﴿لَا تُلَاقَ جَهَنَّمَ مِنَ الْغَيْثِ وَالْأَنْبَاسِ أَجْمَعِينَ﴾. ﴿هود / ۱۱۹﴾.

۲. دوزه خ ثمه نده فرلونه له گل نو هه موو نلری دوزه خیانه دا، هر میشتا جیگای بوشی هیه و دلاو ثکات پر بکریته وه، ثم رایه هرچند له گل نیمه نی تایه ته که دا ری که نی یه. به لام چند حه بیسیکی سه حیح فولگریه تی، حه بیسی بوخاری: ﴿یَلْقَىٰ فِي النَّاسِ وَتَقُول: هَلْ مِنْ مَزِيدٍ حَتَّىٰ يَضَعُ قَدَمَهُ فِيهَا فَيَقُول: قَطْ قَطْ﴾ له نیتوان ثم سنی رایه دا دلم باوه ری به میزی به وه هیه که له ته فسرده که دا نووسیم، چونکه شوینه که و شیوه ی وه لامه که و پیشان ثادات که دوزه خ دلاوی هه میتر ثکات، هرچونی له گل حه بیسه کان دا ری که له گل نو تایه ته که و ترا یه که نه کی، چون با پر بووی هر تینووه و بلتیه ی لیوه بیث تا خوا تینوویه تیه که ی نه شکینی ثیر خوا خوی باش ثزانی.

وَأَزَلَفَتِ الْجَنَّةَ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ ﴿٣١﴾ هَذَا مَا تُوعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيفٍ ﴿٣٢﴾ مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ يَأْلَفِ

وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ ﴿٣٣﴾

ئینجا بهرامبەر بهم ههموو سهختی و ناخۆشی و ترس و سامهوه شیوهیهکی نازو ریزو کامرانی پیشان ئەدات بۆ له خواترسهکان، ئەفەرموی: ﴿وَأَزَلَفَتِ الْجَنَّةَ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ * هَذَا مَا تُوعَدُونَ﴾ بههشت نزیك ئەخریتەوه بۆ له خواترسهکان له شوێنیک دا که دور نی یه لی یانهوه، دلخۆش ئەکرین و پێیان ئەوتری ئەمه جەزاو پاداشتیکه بملیفتان ئەدریتی پێی، واته پێش چوونی بههشت دلخۆش ئەکرین بهمهی که رمزامندی هیه دهریارهیان و ئەو پاداشته گهڕهیان بۆ ئەبێت.

ئینجا له باتی سیفەتی له خواترسی چەند سیفەتیکی تر ئەهینی بۆ ئەوانهی که له رۆژی دوايي دا بههشتیان لیوه نزیك ئەخریتەوه ئەفەرموی: ﴿لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيفٍ * مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ يَأْلَفِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ﴾ بههشت نزیك ئەخریتەوه له ههموو کەسیکهوه که زۆر ئەگهڕیتەوه بۆلای خواو پارێزگاری سنوورو قهدهغهکانی خوا ئەکات، پارێزگاری ئەو کەسهی که ئەم جیهانهدا ترساوه له خواي خاوهن رحم و بهزهی خۆی له پهنهنایدا، یان بی ئەمهی دیبیتی و به دلێکی گوێزایه‌ل و گهردن کهچەوه رووی کردۆته خواو ئەچیتە حوزوری له رۆژی دوايي دا، ئەمه بهلێنی خوايه - که دەست نادات بۆ گوێدان - به ههركەسیك که خاوهنی ئەم سیفەتانه بێت، کهواته ههركەس خوا پێداویشت و ناماددار بێت بیری خۆی پێوه ئەبێت و ئەزانێ ئەم ماوهی ژيانە ههلیکهو خوا ههلی خستوه بۆی و له دەستی خۆی دهرناکات، پشت ئەبهستیت به خواو تیکۆشان ئەکات بۆ پێك هینانی ئەم سیفەتانه بۆ دەست کهوتنی رمزامندی خواو ئەو بهلێنه بی وێنه‌ی ئەبراهه‌ی ئەو جیهانه، خۆی روو سووری ئەو رۆژه سهخته ئەکات به جۆری ئەم سیفەتانه وهکو شیرو نهجمه به ناوچاوانیانوه ئەدرهوشیتەوه، خوا به لوتفی خۆی یارمهتیمان بدات. آمین. لیژهدا وهکو له چەند شوێنی تردا ئەفەرموی له: ﴿الرحمن﴾ ترساوه بۆ ئەمه‌ی بزانری که بهنده وهکو ترسی هه‌بی ئەبی چاوه‌پوانی بهزه‌یشی هه‌بی، بۆ ئەوه‌ی که پێویسته ترسی هه‌بی له خوا له‌گه‌ل یادی سیفەتی ﴿ره‌حمی﴾ دا چ جایی له‌گه‌ل یادی سیفەتی قارو غه‌مبیدا.

أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿٣٦﴾ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿٣٧﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْفَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٨﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ ﴿٣٩﴾ فَأَصْرَحْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٤٠﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَرَ السُّجُودِ ﴿٤١﴾

پاش ئهو ههموو ریزى بهتین و دلخوش کردنه ئینجا پیان ئهوتری: ﴿أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ * لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ﴾ بچنه ناو بهمهشتهوه بی مهترسی له هیچ سزایک و بی باک له دواى هاتنى خووشی و نازو نیعمهتی، یان بچنه ناویهوه به جوړی مهلائیکه له لایهن خواوه سهلامتان لی ئهکات. ئهو رۆژه رۆژی مانهوهیه له بهمهشت دا بی دواهاتن و برانهوه، بو ئهوانه هیه لهو بهمهشتهدا ههرجی ئارهزوو ئهکهن و ههرجی یان ئهوی، هیشتا لای نیعه هیه زیاد له داواکهی خویمان لهوانهی که خوا وینهی لهم جیهانهدا دروست نهکردوه، کهواته: ههرجونی برانهوه نی یه بو ژیان و خووشی یان له بهمهشت دا شتی وایشیان پی ئهسری کههر به خهترهیش بهدلی هیچ کس دا نایهت، له لوتف و بهزهییهکهی به زیادییت. ئینجا له دوا دواپی سورهتهکهدا چند شتیکی لهموپیشی سورهتهکه به کورتی دووباره نهکاتهوه، بهلام به شیوه و دیمهنیکی تر که تام و بونی تریان هیه، جگه له تام و بونی یهکهمجار. یهکی له نایابی قورئان ئهوهیه که یهک مهبهست چند جاری ئهفرمویتهوه، ههرجارهی به جوړیکی جیاواز له جارهکانی تر ئهبیته هوی تهرو تازه بوونهوه و نهبیژدراوی ئهو مهبهسته لهمهست و بهروون دا، ئهفرموی: ﴿وَرَكْمَ أَمْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَّجِيسٍ﴾ لهپیش ئهم بی باوهرانهوه زورمان بهرباد کردوه له تاقم و چینی چهرهکانی پیشوو، که ئهوان له هیزو دهسلات دا لهمان بهتین تر بوون، بههوی ئهو هیزو دهسلاتهیانهوه کارو فرمانیان کرد له ولاتهکان دا، گهران و چهرخیان کرد بو بازرگانی و دهست کهوتی سامان و خیرو بییری زهوی.

نایا ئهو تاقم و چینهانه هیچ شوینی راکردنیان بوو له توله و عزابی خوا؟ واته: نهخیر
 هیچ په نادمړکیان نه بوو، کهواته با نهمانه قام و ټیگه‌یشتنیان ببی و تمی خوار بین له
 وینمکانی خویانه‌وه. ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِّمَن كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْفَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ﴾ به راستی لهو
 به سرهات و به ریادیوونی گله رابردوواندا تمی و عیبرت همیه بو هرکسی که دلی
 همی و دل مردو نه‌بی، واته به قام و ټیگه‌یشتو بی و بیرکاته‌وه، یان گوی بگری بو
 بیستنی گیرانه‌وهی ئهو به سرهاتانه، له کاتیک دا وکو گوی ټگری هوشی به لای خویسه
 بیت و دل بیدار بیت. کهواته ئهو کهسانه‌ی که بیر ناکه‌وه لهو جوړه شتانه و تمی خوار
 نابن، نه‌وان دل مردوون وکو بی دل وان، یان ئهو کهسانه‌ی که باسی ئهو به سرهاتانه
 کاریان لی ناکات، نه‌وانه هوشیان لای خویان نی یه و دلیان بیدار نی یه. ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَا مِنْ لَّغُوبٍ﴾ سویند به‌خوا نیمه ناسمانه‌کان و
 زهوی و نه‌وهی نیوانمان دروست کرد له‌ماوهی شمش روژدا، هیچ زحمته و ماندو یتیمان
 دوچار نه‌بوو. واته له جی یه دروست کردنی ئهو هموو بوونه‌وره گرنگه له یکه‌م جار‌وه
 هیچ ټرک و زحمته‌ی نه‌بی، ټیر ټبی زیندو کردنه‌وه و دوباره کردنه‌وهی مردو‌مکان چ
 ټرکیکی همی.

﴿فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ * وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَآذِنُ
 السُّجُودِ﴾ کهواته به نارام بهو سهر بکه له‌سهر ئهو قسه نار‌ه‌ویانه‌ی که ئهو بی باورانه
 نه‌یلین ده‌باره‌ی زیندو بوونه‌وه و ئهو ټایینه‌ی که تو‌ی پی ره‌وانه کراوه، باسی پاک‌ی و
 بیگمردی په‌روم‌دگارت بکه به سوپاسی یه‌وه له‌پیش خورکه‌وتن و له‌پیش ناوا بوونی دا،
 هه‌روه‌ما له هندی کاتی شه‌ودا له‌پاش نویژم‌کان باسی پاکو بی له‌کپی خوی خوت بکه.
 واته دلت بیهسته به خواوه.

١ هندی نه‌فرمون: مه‌بست به‌وهی پیش خور که‌وتن نویژی به‌یانی یه، به‌وهی پیش ناوا بوون نویژی عه‌سرو
 نیومړیه، به‌وهی له هندی له شه‌ودا شه‌و نویژه، به‌وهی پاش نویژم‌کان نویژه سونه‌نه‌کانه، زانیی ته‌ولو لای خویه.

وَأَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمَنَادُ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ﴿١١﴾ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ﴿١٢﴾
 إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ ﴿١٣﴾ يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا
 يَسِيرٌ ﴿١٤﴾ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرَ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ ﴿١٥﴾

﴿وَأَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمَنَادُ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ﴾ * يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ﴿﴾ گوی بگره له
 ههوال و بهسهرهاتهکانی روژی دواپی که له لایهن خواوه پیئت نهکات: گوی بگره لهوهی که
 مردوهکان له گوږهکانیانوه دهرنهچن و دینه دهرهوه، روژیک که جاپچی خوا جاپ نه دات و
 بانگ نهکات له شوینیکی نزیکهوه له ههموان به جوریک بانگهوازو جاپهکی نهکات به
 ههموو، نهلیت: نهی نیسکه رزیوهکان و پیست و موو گوشته پرژو بلاوهکان خوا فرمانتان
 پی نه دات که ههموو کو ببنهوه بو موحاکمه و برینهوهی ههموو کاروباری: گوی بگره لهوهی
 که ههموو نهو صیحو تی خوږینه نه بیستن که بو شتیکی حق و راسته و شتیکی حق
 نههینی که بی باومرهکان نه مرو له جیهان دا باومریان پی نی یه، نهو روژه روژی
 دهرچوونی مردوهکانه له گوږهکانیان بو جیاکردنهوهی ههموو حق و ناحقی.

نینجا بهلگهیهکی زور روون و ناشکرا نههینیتهوه لهسر نهو زیندوو بوونهویه، به
 کورتی شیههکی نهخاته پینش چاوو نهفرموی: ﴿إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ﴾ * يَوْمَ تَشَقَّقُ
 الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿﴾ بهراستی لهم جیهانهدا نیمه گیان نهدهین به گیانداران و
 له بی گیانی یهوه نهیانکهین به گیانلهبهرو زیندوو، نیمه نهیانمرینن و گیانین لی
 نهسینینهوه، تنها بو لای نیمهیه گهرانهوه و پاشهروژی ههموان بو پاداشت و توله له روژی
 دواپی دا، روژی که زهوی له ناستی نهوان شق نهبات و نهوانیش دینه دهرهوه لهناو سکی
 زهوی دا به جوریک به چهسپانی به دهم بانگی نهو مهلائیکهکی که بانگی ههموان نهکات،
 نهوهیش زیندوو کردنهوه و کوکردنهویهکی سووکو ناسانه و هیچی ناوی جگه لهمه ی مهیل
 و خواهیشی خوا رووی تی بکات. بیگومان گیان پیدان و مراندن لهم جیهانهدا زور

به لگه يه کی روونه له سر زیندوو بوونی روژی دوايي، چونکه نو که سەي که قارچک و نو
تۆمه و چه کره ناسکانه له ناو سکی زهوی دا زیندوو نه کاته وه زهوی يه که له ناستيان شەق
نه کات و نه يانه ينيته دهره وه، نو دسه لاتەي نه مانه نه کات باش باش نه تواني
مردوو ه کانيش له ناو سکی زهويدا زیندوو بکاته وه و بيانه وي نيته وه و زهوی يه که يان له
ناستی شەق بکات و به گورجي بيانه ينيته دهره وه.

ئينجا له کو تايي سوره ته که دا پيغه مبه ر(ﷺ) دنيا نه کات و دلخوشي نه داته وه و
کار و فرماني دياربي نه کات و هه ره شەيش نه کات له بي باوه ره کان به م فرموده يه. ﴿عَنْ أَنَسٍ
بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرَ بِالْقُرْآنِ مَنْ جَبَّاتٍ وَعِيدٍ﴾ نيمه زاناترين به وي که نو بت په رست
و بي باوه رانه نه يئين دهره وي توو ثايينه کەت، تو دسه لات دار نيت به سر نه وانه دا
ناچار يان بکه يت له سر نيمان و باوه ر هينان، نو له تو داوا ناکري، نو وي له سر تو يه
راگه ياندنه، سووي راگه ياندنه کشت ته نها بو له خوا تر سه کانه، که واته نو که سەي که له
هه ره شەي من نه ترسي به م قورئانه بيتر سينه و مۇچياري بکه. بيگومان هه موو دليکی
تيگه يشتوو به قام و هو شدار نه مي نيته له رزه، سام و ترسي هه ره شە کاني دهر وون دانه گري،
به به لي نه کاني نو مي دو چاوه ر واني په ida نه کات، نو مي زو دسه لاتەي قورئان هه يه تي به سر
دل و دهر وون دا هيج زور دارک له م جيهانه دا نه يه تي. واته پيويستي به زور پي هينان و
ناچار کردن ني يه له سر نيمان هينان، هر دلي ته رايي و نه رمي تي دا بيت به م قورئانه
چاره سر نه کري و نه خري ته سر ريگاي راست. نو دلي که ره ق و سه رکه شه و بي به شه له
هه موو خير و بيزک، نو هه هر بو نو هه چاکه بي نيته سوتە مه نيي ناگري دۆزه خ.

خوا په نامان بدات له قارو غه زه بي خو، ترس و سامي خو و هه ره شە کاني
قورئانه کي بخاته دل و دهر وونمانه وه، به نو مي دو چاوه ر واني به لي نه کاني له ش و گيانمان
پاراو بکاته وه. آمين.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالَّذِينَ ذَرَوْا ﴿١﴾ فَأَلْحَمْنَا وَفَرَّأَ ﴿٢﴾ فَأَلْجَرَيْنَا يُمْرًا ﴿٣﴾ فَأَلْمَقَسْنَا أَمْرًا ﴿٤﴾ إِنَّمَا تُوْعَدُونَ لَصَادِقٌ

﴿٥﴾ وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ﴿٦﴾

سوره نبي (الذاريات) مهكهي يه ٦٠ نليهته

بسم الله الرحمن الرحيم

نهم سوره ته مه بهست و نامانجي بهستنهوي دل و دهروني نادمي يه به خواوه و پچريني له هر شتي كه بيته كو سپ و بهرگري بكات له پرستن و بندهيي خوا، هان نه دات بو خو روت كردن و خو يك تن و يك بار كردن بو خوا و را كردن بولاي خوا به تهاوي. له يه كم جار هه دهست پي نه كات به سويند خواردن به چوار شت له دروست كراوه كاني خوا به چند وشهيك كه له مو پيش بهم مه بهستاني نيره باوو ناسراو نه بوون، نه فهرموي:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * وَالَّذِينَ ذَرَوْا * فَأَلْحَمْنَا وَفَرَّأَ * فَأَلْجَرَيْنَا يُمْرًا * فَأَلْمَقَسْنَا أَمْرًا﴾ سويند بهر بيا نه ي كه تو زو ههرو هو ي ناوس بووني درمخت و بهرو بووم و ميوه جات بهر زو پر زو بلاو نه كه نه وه، ههرو هها هه موو شته كاني تر له وانه ي كه نادمي نه يان زاني يان نايان زاني، دواي نه وه سويند بهر ههروانه ي كه هه لگري بارانن، نينجا سويند بهر كه شتي يانه ي كه نه گهرين به سهر پشتي ناودا به ناساني، دواي نه وه سويند بهر مه لانيكه تانه ي كه باران و روزي و شت و مه كه كاني تر دابهش نه كه نه وه، سويند به مانه هه موو ﴿إِنَّمَا تُوْعَدُونَ لَصَادِقٌ * وَلَئِنَّ الدِّينَ

نهم چوار وشهيك به چند شتي تر ته فسر كرلونه توه، به لام نيمامي عومرو نيمامي عهلي و نيين عه باس و نقره ي زلتايان له سهر نه وهن كه له ته فسر كه دا وترو له، ﴿ف﴾ بقره ياندي جياولزي پله ي سويند پي خورلوه كانه و مه بهست بهر زيوونه وه له خورلوه بقره يتر نه گهر مه بهست پي يان چوار شتي جياولزين، وهك له ته فسر كه دليه، چونكه دليهش كرني هه موو كارو فرمان له موونه و مردها به لگه يكي به ميتره له سهر ده سلات و حيكه تي خوا، تا كه پاني كه شتي يه كان له دهر ياكان دا بي نه مه ي بنيشن، نه مه به ميتره له هه لگرتي ههرو بقره يان، نهم رويون تر به ميتره له يه كم سويند كه بريتي يه له هه لگرتن و پر زو بلاو كرني وه ي با بقره ي شتانه ي كه له ته فسر كه دا باس كرلن.

بىنگومان ئەرەبى كە ئىستا بەلېنتان پى ئەدرى ھەموو راستەو دىتە جى و بىنگومان
جەزاو تۆلە ھەيە و بەدى دىت.

باو ھەورو كەشتى و مەلانىكە لە دروست كراوھەكانى خاى گەورەن خۇيان بە خۇيان -
وھكو دروست كراوھەكانى تر - ھىچيان بەدەست نى يەو ھىچيان پى ئاكىرى، بەلام خوا
كردوونى بەھوى دەرگەوتنى بەشى لە زۆرو تواناى خوى، ھەندى لە بەرھەمى خواھىش و
توانىنى بى سنوورى خوى بەھوى ئەوانە دەرئەخات بۇ بەندەكانى، خاى گەورە كە سوئند
ئەخوات بەم دروسج كزلاوى چو رىزو نرخیان پى ئەدات، دل و دەرورن بىدار ئەكاتەو
بۇ بىر كەردنەو لە ھەموو بەلگە و پىشانە رووانە كە لەو شتە گرنگانەدا ھەن، بىنگومان
ھەموو خاوەن ژىرىنى و پىرەكە پىرىكى ئەو بىرەى كردووە چاوى دلى دەستى قودرەتى
خوا ئەبىنى لەوانىش و لەو شتەنەيش كە لەوانەو فەرھەم دىت.

بە تايبەتى باس كەردنى ئەوانەو سوئند پى خواردن و ناوېردنىان بەو شىووە بەو
سەفەتە تايبەتیاكە كە باو و ناسراو نەبوون ئىجگار گرنگيان پىشان ئەدات و سەرئىچ
رائەكىشى بۇ بىر كەردنەو تىايان دا. ئەم چوارە پەيوەندى يەكى ئاشكرايان ھەيە بە
مەبەستىكى گرنگ لە مەبەستەكانى سورەتەكە، كە بىرىتى يە لەباسى رۆزى و ئازاد كەردنى
دل و دەرورن لەمەى كەسى بىيئە بەندەى ئەلقە لە گوئى رۆزى، رزگار كەردنەى لەمەى كە
ھەمىشە بەژىر بارى مەراقىوھە نقەى بىت.

ئەم چوارە ئەو پەيوەندىيان ھەيە، وھكو پەيوەندى بەتىنىشيان ھەيە بە سوئند لەسەر
خوراوەكەو بەجۆزى لە دووبارەو ئەبى بە بەلگەيەكى بەھىز لەسەرى:

۱- لەم رووھە كە كەسى دەسەلاتى بىى بەسەر دروست كرانى ئەو شتە نایابانەدا،
دەسەلات و توانايشى ھەيە بەسەر زىندوو كەردنەو و پىسارو تۆلە و پاداشت دا.

۲- لەم بارەوھە كە سىروشتى ئەم دروست كراوانە بەم ھەموو رۆنمە تىرو تەواوھە شايەتە
لەسەر ئەوھى كە ئەم ھەموو كاروبارە لەخۇپاى پىك نەھىنراو، بە رىكەوت و
كۆترەكارى نى يە، بەلكو لەبەر مەبەست و خىكمەتلىكى زۆر گرنگە، نەبوونى پىسارو
حىساب بۇ تۆلە و پاداشت پىچەوانەى دادو كاردروستى خوايە.

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُوبِ ﴿٧﴾ إِنَّكُمْ لَعِىَ قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ﴿٨﴾ يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ ﴿٩﴾ قِيلَ الْحَرَّاصُونَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُوتَ ﴿١١﴾ يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمُ الَّذِينَ ﴿١٢﴾ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفَنُّونَ ﴿١٣﴾ ذُوقُوا فَلَنْ نَكُفِّرَهُ هَذَا الَّذِي كُنتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٤﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٥﴾ أَخِذِينَ مَاءً آنَسُهُمْ رَبُّهُمْ

ئینجا سویندیکى تر نه خوات به ناسمانى رازاوى ريك و پيك تهنراو بهو هموو ريگايه،
لهسر نهوى كه بى باومرهمكان دهمبارى پيغمبر(ﷺ) يان ورتان چمند قسهو رايهكى
جياوازيان هيه مهر جارى به جورى، قدامهزراو نين لهسر قسهو باريك نهفرموى: ﴿وَالسَّمَاءِ
ذَاتِ الْحُبُوبِ * إِنَّكُمْ لَعِىَ قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ﴾^۱ سویند بهو ناسمانه‌ی كه خاومنى چندهما ريگا و ريمازه، به
جورى گول گول لى و مستاوتهوه وكو ناويكى وهستاو كه با لى بدات، سویند بهو
ناسمانه نهى بى باومرهمكان نيوه وان له قسهو باسينكى جياوازدا همردهمى به جورىك و
لهسر بارى ناوهستن و سهقام ناخون، دياره نهویش نيشانه‌ی نهقامى و نهزاني خويان و
بى جينى قسهكانيانه. ﴿يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ﴾^۲ نهو كهسه‌ی كه لانهدرى لهم قورثانهو نهو نايينه
راسته‌ی كه پيغمبر(ﷺ) هيناويهتى، نهو كهسه كهسيكه كه بهپنى زانين و بريارى خوا
لادراوه، نهو لادانه‌ی لهزانيى ژير بارى خوادا رابردووه و تيپه‌ی كردووه. ئینجا همدى
لهسر نهو بى باومره لادراوانه نهروات به نزاى شهر لى يان، بهمه‌ی بهد گومانن دهمبارى
روژى دوايى، قسه‌ی دامهزراويان نى يه لهو باره‌يشهوه، نهفرموى: ﴿قِيلَ الْحَرَّاصُونَ * الَّذِينَ هُمْ فِي

^۱ رهنهگ په‌يوه‌ندى نيوان سویند لهسر خورلو نه‌مه بى كه قسهكانى بى باومرهمكان له جياوازي و پيچه‌ولنه‌ی خويان و
مه‌به‌ستيان دا وهكو ريگاكانى ناسمانه‌كان وايه له دوريان و جياوازي نهو شويانه‌ی بوى نه‌لن.

^۲ نه‌مه به گوزيره‌ی نهوه كه راناوى ﴿ه﴾ و وشى ﴿عنه﴾ بگه‌پتتهوه بى پيغمبر(ﷺ) يان بى قورثان لهسر نه‌م
باريه جورى تريش باس كرلووه و تفسير كرلوتهوه، واته همرکس لاسرايى نهو كهسه لهم قورثانه لانهدرى، چونكه
لادان مهر بريى يه له لادان لهم قورثانه، نه‌گه راناوه‌كه‌ی بى وشى ﴿قول﴾ بگه‌پتتهوه نهو كاته بهم جوره تفسير
نه‌كرتتهوه، نهو كهسه‌ی كه لاسراوه لادانه‌كه‌ی لهو قسهو باسه جياوازه و به‌موى نه‌وه‌ه په‌يدا بووه، بهم لود جوده‌يش
مهر نه‌گونجى و خوا باش نه‌زانى.

عَرَفَ سَاهُوتَ ﴿ ياخوا نهفرین لی کراوین شو سوژنانه که له خووه به گزاف دم نهکوتن،

دمرکړین له رحمت و بهرمی خوا، نهوانه کهسانیکن وان لهناو نهزانینک دا دایپویشیون و داگمیری کردوون، هست ناکمن و بی ناگان لهوهی داوایان لی کراوه وکو هست و سرخوش وان بهموی باومریان نی به روژی دواپی، جا لهبر نهوه به شیوهی بی باومیری و به بیزاری یوه ﴿سَلَوْنَ اَيَّانَ يَوْمَ اَلَّذِي﴾ پرسیار نهکمن نهلین نایا کهی، چ کاتی روژی دواپی دیت، واته: هاتنی نهروژه شتیکی زوردووره وجیگای بپروا نییه.

شو پرسیاره نارموايه شایانی نهویه که بهم جوړه سخت و سامناکه وهلام بدریختهوه ﴿يَوْمَ تَمُ عَلَى النَّارِ يُنْتَنُونَ﴾ شو روژه روو نهوات له روژیک دا که شو بی باومرانه نهخریغه سر ناگری دوزخ و بهتین و بهمیز نهسوینرین پی به جوړی وکو معدن که لهناو بوتهدا نهتونیرینهوه!! لهکمل شو نزا سهختهدا سزای نهروونی نهدرین به تشر لیدان، پیان نهوتري: ﴿ذُرُّوا فَنَتَكِّرْ هَذَا اَلَّذِي كُنتُمْ بِهِ تَسْتَجِلُونَ﴾ سزای خوتان بچرین، نهوه بو نهوهی که نیوه له دنیادا به لاقرتی یوه پهلهتان پی نهناپهوه نهتان وت: کوا بو نهوات؟

نینجا بهرامبر شم تاقمه بهدبهخته سیاچاره تاقمی تر باس نهکات که بهختهومرن، خاومنی پاشمروژی نازو ریزو کامرانین. شو تاقمه باومری ریک و پیکیان هیه، له خووه بهدروو گزاف قسه ناکمن، له خواترسن، بی شرم نین، بیدارو وریان، خواپهرستی نهکمن و داوای لی بوردن نهکمن، تهمن و ماوهی ژبانی خویان بهخت ناکمن به بی هوشی و بی ناگایي: نهفرموی: ﴿اِنَّ السَّيِّئِينَ فِي جَهَنَّمَ رِجْوَ﴾ بیگومان له خواترسهکان، تاقمی بیداری خاوهن هستی بهتین به رهقابهو ناگاداری خوا بهسهریانهوه، شو تاقمه وان لهناو باخ و سیپهرو سهمندو کانیاوو سرچهشمی زودو گرنگ دا ﴿اَلَّذِينَ مَا اَنَالَهُمْ رَهْمٌ﴾ به جوړی بهو دلخوشی و رهامندی یوهشو شتانه نهبن که خوی خویان پیان نهوات،

إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتَحِينِينَ ﴿١٦﴾ كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَإِلَّا سَحَارَ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٨﴾ وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُورِ ﴿١٩﴾ وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُتَوَكِّلِينَ ﴿٢٠﴾ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾

﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتَحِينِينَ﴾ چونکه نهوانه له پېښ نهوډا له دنياډا کړډموډی چاکیان کړدبوو، خواپهرستی یان به جوړی نهکړد، وهکو به چاو خوا ببینن، چونکه باوهری بههیزیان ههبوو که هرچهند نهوان خوا نههینن خوا نهوان نههینن. ټینجا کړډموډه چاکهکانیان روون نهکاتوه بهم چند فرمودهیه:

۱- ﴿كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ﴾^۱ نهوانه کهمیک له شوو نهخوتن ټیتر هر خریکی شهونوړو خواپهرستی بوون، واته شوو که کاتی نارام گرتن و خهوتنه، نهوانه کهمیکي نهبی نهوی تریان بهخت نهکړد له خواپهرستی دا، نهوانه به خبر بوون کاتی که خهکی له گهرمهی خهوا بوون.

۲- ﴿وَإِلَّا سَحَارَ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ﴾ لهبرههیانیان دا داوی لی بوردن و سپړنهوډی گوناهیان نهکړد، واته نهوانه لهگهل نهوه که له شهوا کهم نهخوتن و زور خریکی عیباهت و خواپهرستی نهبوون، کاتی روژ نهبووډموډه دهستیان نهکړد به پارو لاله و داوی لی بوردن وهکو له شهوا هر خریکی خراپهکاری بووین. نهوانه کوډملی بوون خوا یارمهی دان و حالی کړدبوون له مانای خواپهرستی، بهووی نهوډو لهگهل خوی خوځان دا بهو جوړه بهراستی کهمهی بهندهی و پهرستنی خویان بهستبوو، بهرامبر به خهکی و نهو مالهی که خوا پنی دابوون، بهم جوړه بوون:

۳- ﴿وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُورِ﴾ له مال و سامانیان دا بهش و مافیک ههبوو بریاریان دابوو لهسر خوځان بو نهو کهسهی که داوا نهکات و سوال کهرهو بو نهو کهسهش که

^۱ وشعی ﴿ما﴾ بق سټ بار دهست نهډات: ۱. زیاد بیت وهکو به گوړډه ی نهوه له تفسیره کهډایه نهو کاته ﴿قلیلا﴾ یان زمره یان سیفته (ظرف یان صفه) بق مفعولی لابلو. ۲. مصدریه بیت. ۳. موصوله بیت لهسر نهو دوویاره وشعی ﴿قلیلا﴾ زهره و له شوینی خهبردایه بق ﴿ما﴾ یان بق ﴿مجرع﴾ هو بروست نی به ﴿ما﴾ نای به بیت، چونکه به گوړډه ی ریزمانی عرهه ی نهوډی له پاشی یوه بیت نابی عمهل بکات لهوډی له پینشی یوهیه، نهو نایته له چند باریکه وه کهم خوی و بی ټیسراحتیان پیشان نهډات له پیناوی خواپهرستی یان دا.

بى نەوايە و بېيەشە و بەلام لە رووی نايەت داوا بکات لە کەس بە ھۆی ئەمە وە بېيەشە
لە خێرو سەدەقە.

ئىنجا سەرنج رانەکیشى بۆ بیر کردنە وە لە چەند شتێک کە بەلگە و نیشانەیکى روون
لەسەر تاک و تەنھایی خوا و زانی و دەسلەت و بەزەیی بى سنووری ئەفەرموی: ﴿رَفِ الْأَرْضِ
مَآبَتُ السُّوقِينَ * رَفِ أَشْكَرَ أَفْلا بُصْرُونَ﴾ لە زەوی دا چەند نیشانە و بەلگەى روون ھەبە بۆ ئەوانەى
کە دل بە ئارام و دامەزراون بەھۆی باوەرو زانینى بەھیزیانە وە، دەى ئایا لە خۆتان ورد
نابنە و تەماشایەکی ناکەن؟ واتە تەماشای ئەو ھەموو نیشانە روونانە بکەن کە لە نەفسى
خۆتان دایە.

ئیمە ئەم زەوی یە کە ئیمەى بەسەرە وە ئەزین پێشانگایەکی زۆر گرنگین بۆ ئەو ھەموو
شتە ئایابانەى کە خواى گەرە فەرھەمى ھێنان، تا ئیستا کەمێک لەوانەمان بۆ
دەرکەوتوو و روژ بە روژ بەرە بەرە بۆمان روون ئەبنە وە، قاپى ئەم پێشانگایە لەسەر پشته
بۆ ھەرکەسى ئەیەوێ بچیتە ناوی یە وە و بیر بکاتە وە توێشووێ لى ھەلگرى بۆ زیادە زانی و
باوەر، بۆ ھەموو جۆرە کەسێک دەست ئەدات کە بە گوێرەى رادە و پلەى قام و زانینى بەشى
خۆى لى وەرگرى، بەلام ھەتا پلەى ژیرى بەرزو بەھیز بێت بەشەکەى زۆرترو قەلەوترە.

یەکەم تاقم کە ئەم قورئانەیان چوو بە گوێچکەدا بە گوێرەى قام و بەراورد و زانینى
خۆیان چەندەھا بەلگە و نیشانەى دۇنياکەریان دەست کەوت لەم دوو پێشانگایەدا، ھەرەھا
ھەموو تاقمى پاش ئەوان، تا گەیشتە چەرخى ئیمە کە زانیارى (ماددى) پلەى بەرز بوو وە،
لە بەرھەمى بەراورد کردن دا چەند شتى فراوانى نھینى دەست کەوت بوو لەم بوونە وەرەدا،
کە لەمەوپێش بە خەو و خەترەیش بە دل دا نەئەھاتن، لەم چەرخى ئیمەدا دەستکەوتى
ئیمە لەم دوو پێشانگایەدا زۆر زۆرترو ئایاب ترە، بەم پێیە جیھان سەرکەوێ ھەتا بێت
بەلگە و نیشانەى گرنگ ترو ئایاب تر دەست کەوت ئەبى بۆ چین و تاقمەکانى پاش ئیمە.

بە جوانى ئەزانم ھەندى دەست کەوتى ئەم چەرخى خۆمانە بخەمە پێش چاو: ئەم زەوی
یە کە نامادەکرە وە بۆ ژیان، خواى گەرە جوێ کردوو وە تە وە چەندەھا شتى تاییبەتى،
ئەگەر یەکی لەوانە ئەبى، یان ساتمەیکى تى بکەوێ ئەم جۆرە ژیانە کە ئیستا ھەبە لەم
زەوی یەدا یەکی ئەکەوێ و بەسەر نابری، ئەگەر قەبارەى بگۆپێ بە گەرە یان بچووک تر
ئەگەر بارى لەگەل خۆدا بگۆپێ بە دوور یان نزیک، ئەگەر قەبارەى خۆرو رادەى گەرمى
بگۆپێ، ئەگەر گەردش و خولانە وە بە دەورى خۆى و خۆدا بگۆپێ بە سست یان چەسپان

تر، ئەگەر قەبارەى مانگ يان دوورى و نزيكى يەكەى لە زەوى يەوە بگۆپى، ئەگەر رادەى وشكى و تەپى ئاو بگۆپى بەزىادو كەمى، ئەگەر قەبارەى ھەوا - كە دەورى زەوى داوہ بگۆپى بە كەم و زۆرى، يان رادەى ئەو كەرەسانەى كە لى ي پىك ھاتووہ بگۆپى.

ئەگەر... ئەگەر... ئەگەر... تا ھەزارەھا شتى ترى وەكو ئەمانە كە ياس كران، ئەوہى ناسراوہ و ئەوہى ھىشتا نەناسراون. دەى ئايا ھەموو يەكەى لەمانە دەليل و نيشانەى يەكەى زۆر روون و بەھىزىن لەسەرتاك و تەنھايى و توانىن و زانين و بەجئىى ھەموو كارو فەرمانى خوا؟ ئىنجا ئەم ھەموو خۆراكە كە فەرھەم ھىنراوہ لەم زەوى يەدا بۆ ئەو ھەموو زىندو گيانلەبەرانەى كە ئەژىن بەسەر پىشتى زەوى يەوہ، يان گەردش ئەكەن بەلای سەرۈيەوہ، يان لەناو ئاو و دەريا و رووبارەكانى دا، يان خۇيان داشاردۆتەوہ لەناو غارو ئەشكەوتەكانيان دا، يان نىشتەجى بوون لە كون و درزەكان و ناوسكى زەوى دا، ئەو ھەموو قوت و خۆراكە پىك ھاتوون بۆ بوون و مانەوہى ئەو ھەموو زىندو و گيانلەبەرانەى كە نايەتە ژمار، نە خۇيان و نە جۆرى قوت و خۆراكەكانيان، ئەو ھەموو قوت و خۆراكەى كە شاراوہىە لەناو سكى زەوى دا، يان ئاشكرايەو لەناو جىگاي ئاوەكانى دايە، يان گەردش ئەكات و ئەگەپى لەناو ھەواكەى دا، يان روواوہ بەسەر پىشتى يەوہ، يان لە لاىەن خۆرو چەند شتى ترەوہ بۇيان ھاتووہ كە ھەندىكى ناسراوہ و ھەندىكى ھىشتا نەناسراوہ. بەلام بى برائەوہ ھەلئەقولى و دىت بە گوێرەى حىكمەت و خواھىشى، كە ئەم پەرۋەردگايەى دروست كردوہ، بۆ ئەم جۆرە گيان و ژيانە، ئامادەى كردوہ بە ھەموو پىويستى يەكيانەوہ بۆ ئەو ھەموو جۆرە زىندەوہرو گيانلەبەرانە.

ئىنجا ئەم ھەموو دىمەن و شىوہ شىرىنە لەم زەوى يەدا بۆ ھەر شوئنى برۆيت، بۆ ھەر شوئنى و ھەر كوئى يە چاو ھەلخەيت، ئەم ھەموو دۆل و تەختايى يە، ئەم ھەموو شىوو چىاو دەريايى بچوك و گەورەو دەريا لوش و رووبارو ھەوزو كانياوہ زۆرانە، ئەم ھەموو پارچە زەوى يانە كە رازاونەتەوہ بەو گشت شىنايى و كشتوكال و باغ و باغچەكە ئارايىشن بەو ھەموو گول و پەل و گەلاو بەرو ميوہ جۆر جۆرە كە نايەتە ژمارە، ھەريەكە شىوہ و دىمەنىكى جىياوازو تام و بۆن و رەنگىكى تايبەتى يان ھەيە، لەگەل ئەوہدا ھەموو لەخاكى ئەپوئىن، بەئاوئى ئاو ئەدرىن، لەگەل ئەوہدا دەستى قودرەت ھەموو كات وا لە كاردا تاقم و چىنى لا ئەباو تاقم و چىنى ئەمىنى، بى ئەمەى ھىچ گۆپان و جىياوازی يە روو بدات لە ھىچ جۆرى لەو ھەموو جۆرانەدا.

ئىنجا ئىم ھەموو گىيانلەبەرانە كە ئىزىن لەم زەوى يەدا بە ھەموو تىرەو جۆرەكانى يەو
كە تا ئىستاش ژمارەيان نەزانراو، چ جاي ژمارەى يەكەيەكەيان، ھەموو يەكى لەو تىرەو
جۆرانە گەل و ئومەتتىكى تايبەتى يە، يەككى و فەردى لەوانە بەلكو ھەموو پارچەيەكيان
سەرسوپھىنەرە ھەرگىز نايابى يەكەى دوايى نايەت بۇ ئىمە.

ئەگەر ھەموو ئادەمى بىر بىكەنەو لەو ھەموو شتە نايابەى كە خواى گەرە لەم زەوى
يەدا دروستى كردوون، بىانەوى ژمارەيان بىكەن و ھەموو ئەو بەلگەو نىشانە گرنگانە روون
بىكەنەو كە لەو شتە نايابانەدا ھەن. ئەگەر ھەموو ئادەمى كۆپىنەو، بىانەوى شتى وا بىكەن
ھەرگىز بۆيان ناكىرى و بۆيان دوايى نايەت، بەلام چاوى دلى خەلكى كۆپرو نايابىيە لە
ئاستى ئىم ھەموو شتە نايابەو ئەو ھەموو بەلگەو نىشانە گرنگە ئاشكەريانە، ھەموو لە
ئاستى ئىم پىشانەگا فراوانەى خوا كۆپرو جگە لەوانەى كە باومرو زانىنىكى تەواويان ھەيە
بەمۆى ئەمەو دلىان بە ئارام و دامەزراون. بەلى لەناو ئەو ھەموو خەلكەدا زۆرو زەبەندە
ھەن پىيان ئەوتىرى زانا، بەلام تەنھادىمەن و دىوى دەرئەيىنن و ئەزانن، ئىتربى ئاگان لە
ناومرۇك و راستى و حەقىقەتى شت.

لەبابەت زەوى يەو بەو جۆرە بە كورتى ھەندى دوام، ئىنجا حەز ئەكەم لەبابەت
خۆشمانەو ھەندى بدویم: ئادەمى گرنگ تىرىن و ناياب تىرىن دروست كراوەكانى خوايە لەم
زەوى يەدا، بەلام ھەر دلى بىبەش بىت لە ئىمان بە چاوى قورئانى تەماشاي ئادەمى نەكات،
بى ئاگايە لە نرخی ئادەمى و لەو ھەموو شتە نەيىنى يە نايابانەى كە پەرەردگار فەرھەمى
ھىنانون لەم ئادەمى يەدا. بىگومان شتىكى زۆر ناياب و سەرسوپھىنەرە لەبابەت دىمەن و
پىك ھىنانى لەشى يەو، وەكو دىوى ناو رۇخى يەو، نمونەو نوینەرى ھەموو بوونەومەرە
لە زۆربەى بارو روويەو، وەكو شاعىرى خواناس ئەلى:

و تزعم انك جرم صغير وفيك انطوى العالم الأكبر^۱

ھەركاتى ئادەمى بەقام وھۆشەوبىر بىكاتەو لە خوى ئاگادار ئەبى بەسەر چەندەها شتى
نەيىنى و سەرسوپھىنەردا، پىك ھاتنى لەش بەھەموو پارچەكانىيەو، دابەش كردنى ئەو ھەموو
پارچەو ئەندامانە، شىوھو پىنگاي ھەلسانىيان بەو ھەموو كارو فەرمانەيان بەسووك و ئاسانى.
كاروفەرمانى ھەزم كردنى خۆراك و ھەلمزىنى، كاروبارى ھەناسەدان و ھەرگرتنى، سووپى

^۱ واتە تۆ ئەى ئادەمى خۆت ئاناسى و لات واپە ھەروا قەبارەو لەشىكى بچووكى لەكانىك دا كە عالمى ھەر گەرە لە
تۆدا شارلەتەو.

خوین له دل و دهمارمکاندا، کۆنه‌ندامی دهمارو پڼک هینانی ئهو ههموو که‌ره‌سه‌و یه‌ک گرتنیان و به‌ری‌وه‌بری یان بو له‌ش، لوله‌ بچوکه‌کان «الغداد الصغیرة» په‌یوه‌ندیان به‌ که‌ره‌ بوون و په‌ره‌سه‌ندن و نیش وکارو رژیمی له‌شه‌وه. یه‌ک که‌وتن و یارمه‌تی دانی ههموو کۆنه‌ندامه‌کانی له‌ش بو یه‌کترو پڼک و پڼکی یان له‌ ناستی یه‌ک، زۆر به‌وردی و تیرو ته‌واوی. له‌ناو ههموو پارچه‌و به‌ش و نه‌ندامی‌کی له‌شدا چه‌ند نایابی وه‌ها هه‌یه‌ که‌هۆش و قام و ژیری سهرگه‌ردان نه‌کات.

ئینجا گرنگی و نایابی رۆحی ئاده‌می و ئهو ههموو وزه‌و توانایه‌ی که‌ خوا پڼی داوه‌، تینگه‌یشتن و ری پڼی بردنی به‌و ههموو ناسراو زانراوانه‌، رڼگای زانین و ناسینه‌که‌ی، له‌به‌ر کردن و هه‌لگرتن و بیرکه‌وته‌وه‌ی ئهو ههموو، کۆکردنه‌وه‌و راگیر کردنی شیوه‌و سوره‌تی ئهو ههموو. ئهو ههمووی له‌ کوی یه‌وه‌ چۆن کۆبووه‌ته‌وه‌و نه‌مینیته‌وه‌؟ ئهو گشت شیوه‌و وینه‌ چۆن له‌ کوی نه‌خش نه‌به‌ستی؟ چۆن هه‌رکات داخواز بکری‌ن به‌ گورجی په‌یدا نه‌بن، نه‌مانه‌ ههموو شتیکی ناشکراو زانراون، ئه‌وه‌ی که‌ نه‌زانراو نه‌ناسراوه‌، زۆرترو گرنگ ترو که‌ره‌تره‌، جارجاری، ناوبه‌ناو ناسارو به‌ره‌میان ده‌رنه‌که‌ون و له‌ هه‌ندی کات دا ئه‌بن به‌ به‌لگه‌ له‌سه‌ر جگه‌ له‌مه‌ی ئیمه‌ هه‌ستی پڼی نه‌که‌ین له‌و ههموو غه‌یبی یه‌ هه‌ست پڼی نه‌کراوه‌ی که‌ جگه‌ له‌خوا که‌سی تر نه‌ندازه‌و ژماره‌یان نازانی.

ئینجا له‌مانه‌ ههموو نایاب ترو سه‌رسوپه‌ینه‌تر ته‌مه‌یه‌: که‌ ئه‌م ئاده‌می یه‌ پڼک دیت و دروست نه‌کری له‌ ته‌نها سیلی(خلیه‌) که‌ هه‌لگری ههموو ئهو شتانه‌یه‌ که‌ تایبه‌تین به‌م تیره‌وه‌، ئهو ههمووه‌ی تیدا کۆکراوه‌ته‌وه‌و تیدا شاراوه‌ته‌وه‌، له‌گه‌ل هه‌ندی له‌ سیفه‌ت و دروشم و نیشانه‌ی تایبه‌تی باوک و دایک و نه‌نک و باپیره‌ نزیکه‌کانی.

ده‌ی ئایا ئه‌م ههموو شته‌ چۆن له‌م ته‌نها سیله‌دا جیگای کرایه‌وه‌، ته‌نها ئه‌م سیله‌ سانه‌یه‌ چۆن ئه‌م ئاده‌می یه‌ی لی پڼک دیت به‌م ههموو که‌ره‌سه‌و کۆ نه‌ندام و هیزو وزه‌و شته‌ نایابانه‌وه‌؟ چۆن ته‌نها شته‌که‌ به‌ چاری رووت نابینری، ئه‌بی به‌م ئاده‌می یه‌ که‌ره‌و گرنکه‌؟ به‌راستی هه‌رکات به‌وردی بیر بکری‌ته‌وه‌ له‌و کاته‌ی که‌ منداڵ له‌دایک نه‌بی، دل و سی یه‌کانی نه‌خړیته‌ نیش بو ده‌ست پڼکردن به‌ ژیان له‌م سه‌ر زه‌وی یه‌دا، بیر کردنه‌وه‌ له‌و رووداوه‌ زۆر گرنکه‌، هۆش و ژیری سهرگه‌ردان نه‌کات، دل و ده‌روون پر نه‌کات له‌ ئیمان به‌و ده‌ستی قوده‌ته‌ی که‌ ئهو ههموو مه‌کینه‌و جیه‌ازانه‌ نه‌خاته‌ نیش!! هه‌روه‌ها بیر کردنه‌وه‌ له‌وه‌ی که‌ زمانی منداڵ نه‌که‌ویته‌ نیش به‌ره‌ به‌ره‌ بو و تڼی ئه‌م ههموو پیت و وشه‌و قسه‌و

باسه، گهړانی زمان بؤ جینگای نهو پیت و وشانه بی سرپهرشتی خاوهن زمان. بهلکو بیر کردنهوه له گفتوگوو کردن و دهنګی گرو و حنجره، بېګومان نیجگار سرسوپهینه، نهګرچی بهوی ټولفت و دهق پڼوه ګرتنهوه سام و ههیبته نهماوه، بهلام بیر لی کردنهوهی به هوش و بیداری یوه نایابی و ګرنګی یهکې تهرو تازه نهکاتهوه، وهکو یهکم جار بیبین! ورد بوونهوهو بیر کردنهوه له ههموو پارچهیهکی نادهمی هوی سرسوپمانهو پتهوکردنی نیمان، هیچ پیویست نی یه قول بوی داچین، تنها شیوهو دیمهنهکې و نهوهی به چاو نهبینری هیمو دهست نشان نهکات بؤ نهیننی و نهبینراوهکانی، ههموو یهکې لهم تیره یه به تنها عاله میکی تاییهتی یهو وینهی هیچ کهسینکی تری نی یه نه له شیوهو نشانهکانی داو نه له ژیری ویری داو نه له گیان و هستی دا، بهلکو لهم تیره دا - که نهدامهکانی به بلیونهما ژماره نهکرین - ههموو نهدامینکی نمونهیهکی تاییهتی یهو سروشتنیکی تاکی جیاوازه له هیچ چین و چرخیک دا دوباره نهبووهتوهو دوباره نابیتهوه. هرچونی نهخشی سرپهنجهی هیچ کهس وینهی هی کهسی تر نی یه له هیچ چرخ و چینیک دا! نایابی و عجایه بی نادهمی به چندها کتیبی ناوهها دواپی نایهت، بهلکو نهوهی که نیستا دهرکهوتوهو نهګر به دریزی باس بکری پیویستی به چهند هرګینک هیه، نهوهی که نهزانراوه هیشتا زورتره له زانراوهکې.

قورئان به دریزی باسی نافرموی، بهلکو دل بیدار نهکاتهوهو له خوی بی ناګایي خبری نهکاتهوه، بؤ نهوهی تماشاکات و ورد ببیتهوه لهم عنتیکهخانهی که خوی ګوره دروستی کردوهو خستویهته بهرچاوو دل، بؤ نهوهی بندهکانی ژیان بیهنه سر لهم جیهانهدا به قام و هوش و بیر کردنهوه، تا تونشووی بهری به نرخي خویان دهست کهوینت و به ژیانیکې نادهمی یانه رابیوین، نهک به ژیانی ولاخ و نارهلې، بېګومان خوش ترین و بهتام ترین کاتهکانی تهمن و ژیانی نادهمی، نهو کاتانهیه که بهسری نهبات به یادی خواو بیر کردنهوهو تماشاکردنی نهو بوونهوهوه، به تاییهتی لهناو بوونهوهردا نهو نادهمی یه که نایابترینی ههموانه، بیر کردنهوه لهم پیشانګا ګورهیه که خوا رازاندویهتوه، تماشاکردنی به چاو نیمان و خواپهرستی، نهو قورئانه بهم تهرزه نایابه نادهمی سر لهنوی فراهم هیناو ګه یاندویهتی یه ژیانیکې تازهی کامرانی، که وینهی نهبووه و نایشی بیت هرګیز تا هرګیز. بهو شیوه بهرزه پری دل و دهریون و هستی نهکات له تونشووی زانین وفام و هوش. له پاش نهوهی سرنجی راکیشابؤ نهو دوو پیشانګا ګرنگانه،

ئىنجا سەرنج رائەكىشى بۇ پىشانگاىەكى غەرىبى كە لەوئىدا ھەموو ھەموو رزق و رۆزى و چارەو بەش ديارى كراو و پراو تەو، ئەفەرموى: ﴿وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ﴾^١ رۆزىتان و برىارى بەش و رۆزىتان لە ئاسمان دا، ھەروەھا ھەر جەزاو پاداشتىك كە بەلەنتان پى دراو، ئەوئىش ھەر بەلای ژورو لە ئاسمان دا، چونكە بەھەشت بە لای سەروى ئىمەو، يان بە ھۆى ئەو كەوھى چاك و پاداشتەكەى لە ئاسمان دا نووسراو و برىار دراو.

ئەمە سەرنج راکىشان و تەمى دادانىكى زۆر گرنگ و بەجى يە، چونكە بەھۆى ئەوھە كە ئاشكرايە و بە چاو ئەبىرى، ئەو كاتە ئەو چاو بىرىن و پشت پى بەستەئىش ئەبىتە ھۆى كەم بوونەو، يادى خوا يان پچرانى لەخوا بەتەواو، لەبەر ئەو ئەو قورئان چاو و دل و دەرونى ئادەمى ئەگىرئەتەو بۇ لای ئاسمان سەرچاوى ھەموو پىت و فەرىك. ئەگىرئەتەو بۆلای خوا بۇ ئەمەى چاومەوانى ھەر لە ئەو بکات و پشت ھەر بە ئەو بەستى، زەوى و ھەرچى ھۆى ژيان و رۆزى يەكە ھەيە لە زەوى دا، بە جۆرى خەرىكيان ببىت كە چاو و دلى بېرئە خواو خەلات و بەخششى خوا، واتە ھەموو كات ھەست بکات كە ئەم شتە ھەموو خوا فەراھەمى ھىناون بۇ سوود و خەزەمتى بەندەكانى، ھەموو بەلگەو نىشانەيەكى بوون لەسەر گەورەيى و بەزەيى خوا. ئىماندارى راستەقىنە ئەم تەمى يە باش وەرئەگرى و توى ئەگات، ئەزانى مەبەست واز ھىنان نى يە لە كاروبارى جىهان و ھۆى ژيان، چونكە ئەزانى خوا ئادەمى نروست كەوود بۇ ئەمەى ببىتە جىنشىنى لە زەوى داو ئاوەدانى بکاتەو و ھەموو كاروبارى بگرتە دەست، ھىزو وەزەكانى بەكار بىنى لە خەزەمتى خۆى دا، بەلگەو مەبەست ئەوھە كە دل و پشت تەنھا ئەبەستى بەم زەوى و جىهانەو، بەھۆى خەرىك بوون بەمانەو دل نەپچرى لەخوا، ھەموو كات ھەست بکات كە ھەموو شت ئەگىرئەتەو بۆلای خواو بە دەست خوايەو ھەموو شت لای ئەو پراو تەو و دەست ئادات بۇ گۆپان. ھەركات ئىماندار بەم جۆرە بوو، ئەو كاتە ھەموو ھەول و تىكۆشان و خەرىك بوونى ئەم جىهانەى ئەبىتە عىبانەت و خواپەرسىتى، ھەموو ئەم جىهانەى ئەبىتە كشتوكال بۇ رۆزى داوى،

^١ ھەندى ئەفەرمون: مەبەست ھۆى رزق و رۆزى يە، ئەوئىش وەكو تىشكى خۆرو باران و ھەموو ئەو شتەنى كە ئەبىن بەھۆى پەيدا بوون و فەراھەم ھاتنى ئەم ھەموو شتە لە زەوى دا.

رؤی هتا هتایی و نهپراوه، دل و دهرونی نازاد نهیبت له بهندایهتی جگه له خوا، رزگار نهبی له بی نارامی یه که دل و دهرون داگیر نهکات کاتی پچرانی له خواو یادی خوا.

لهپاش نهمانه ئینجا خوای گهواره سویند نهخوات لهسر حق و راستی نهمانی که فرموی، نهفرموی: ﴿نُورِبِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقُّ مِمَّا أَنْتُمْ نَاطِقُونَ﴾ سویند به خوای ناسمان و زهوی نهوی باس کرا حق و راسته و جیگای گومان نی یه به وینهی قسه و گفتوگوی خوتان، واته هرچونی خوتان له نیوان خوتان دا قسه و گفتوگو نهکن و هیچ گومانان لهردها نی یه، هر بهو وینه نهوانی که وترا راسته و جیگای گومان و دوو دلی نی یه. بیگومان بیر کردنهوه لهم سوینده سام و ترس نهخاته ناو نهو دلانی که زیندوون و پارون به یادی خوا، ئیجگار گرنگی سویند لهسر خوراهکه پیشان نهوات.

لهم بابتهوه زهمهخشیری له تهفسیری کهشاف دا رووداوینکی گرنگ نهگیریتوه به جوانی نهزانم لیهدا بیخمه روو: نهگیریتوه له(نهسمعی) یهوه که نهلی: له مزگهوتی جامیعی بهسرهوه نههاتم توشی پیاویک بووم بهسر سواری یهوه پیی وتم: له چ تیرهیهکی؟ وتم له تیره یهنی نهسمعم، وتی له چ شوینیکهوه هاتووی؟ وتم له شوینیکهوه که قورنانی تیدا نهخوینرا، ئینجا وتی: قورناتم بهسردا بخوینه، نهلی منیش دهستم کرد به خویندنی سورتهی ﴿الذاریات﴾ تا کهیشتمه نهم نایهته: ﴿وَرَبِّ السَّمَاءِ رَزَقَكَ وَمَا تُرْعَدُونَ﴾ وتی بهسه! ئینجا ههلسا حوشترکهی سهربری و دابهشی کرد بهسر ههرکهسی که نههات و نهپویی، تیرو شمشیرکهی شکاندو رؤیی! نهسمعی نهلی: له پاشان له خزمهت(هارون الرشید) دا چووم بو حهچ کاتی دهستم کرد به تهواف نهزانم یهکی به دهنگیکی سهبرو نرم بانگم لی نهکات، که لام کردهوه بینیم ههمان پیاوه زهرده لاواز بووه، سهلامی لی کردم داوای خویندنی نهو سورتهی لی کردم دووباره منیش دهستم پی کرد، تا کهیشتمه ههمان نایهت هاواری لی ههلساو سهیحهیهکی پیکاو وتی: نهو بهلینهی خوامان بینی و لهخومان دا بهدی هات، ئینجا وتی: ههمی تر بخوینه منیش نهم نایهتم خویند: ﴿فُورِبِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ.. هتد﴾ سهیحهیهکی پیکاو وتی: سبحان الله نایا نهوه کی یه قارو غهزمبی خوای ههلساند هتا سویندی خوارد؟ باوهریان پی نهکرد هتا ناچاران کرد به سویند خواردن!! سی جار نهم قسهی کردو به دهم نهو قسهوه گیانی دهرچوو!!

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِ ﴿٢٦﴾ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ﴿٢٧﴾ فَرَأَى إِلَهُه فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ﴿٢٨﴾ فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٩﴾ فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشَرُوا بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٣٠﴾ فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَقٍ فَصَكَتَ وَجْهَهَا وَقَالَتَ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ﴿٣١﴾ قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٣٢﴾

ئینجا به کورتی باسی بهسهراتی هندی له پیغه مبهرا نەکات - سهلامی خویان لی بیت - که له هه ره یه کینکیان دا بهلگه و نیشانه یهکی گهروه و گرنگ هیه، وکو ئه وهموو دهلیل و نیشانه روونانه که له پینش ئیستاره دهست نیشانی بو کردن و ههروه ها چند بهلینیان تیدا هه که خوی گهروه پی دان و بهدی هینا به وینهی ئه وهلینهی که له ئایهتی پیشوودا باسی فرموه، سویندیشی لهسر خوارد. له یهکهه جاره وه دهست پی نەکات به باسی ههزهتی ئیبراهیم (علیه السلام) به شیوهی پرسیار باسهکهی نەکاته و بو نرخ و بایهخ پیدان بو نهمی دل و دهرهون ئاماده بکات و بیخاته پهروش بو گوی لی گرتن و وهگرتنی نهفرموی: ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِ﴾ ئایا ههوالی میوانه ریزگیارههکانی ئیبراهیمت بو هاتووه و ئه وهنگ و باسهت پینگه یشتووه؟ ئهوانه چند مهلائیکه یهک بوون خوا ناردنی بو ویران کردنی دینهات و شارهکانی قهومی لوط پیغه مبهرا (علیه السلام) بو نهمی له پیشهوه برۆنه لای ههزهتی ئیبراهیم مژده بدن به خوی و هههمی که خوا کوپنکی زانایان نه داتی، ئه وهلائیکه تانه له دیمهنی ئادهمی و به شیوهی میوان هاتن، نهویش ریزی لی گرتن، له بهر ئه وه ناویان ئه با به میواننکی ریزگیارو، دیاره لای خوایش هه ره ریزگیارو. ﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ﴾^١ ههوالی ئه وه کاتهی که ئه وه میوانانه هاتنه لای. ﴿فَقَالُوا سَلَامًا﴾

^١ نهم به گۆیرهی ئه وه یه که ﴿إِذْ﴾ ظرف بیت بو ﴿حَدِيثُ﴾، ئه گۆرجیت ظرف بیت بو ﴿ضَيْفُ﴾ یان ﴿مُكْرَمِ﴾.

ئىنجا وتيان سەلامەت لى ئىكەن ﴿قَالَ سَلَامٌ﴾ ئىبراھىمىش وتى: سەلامتان لى بىت. ﴿قَوْمُ

شُكْرُونَ﴾ ئىۋە كۆمەلىكى نەناسراون، واتە ئاتان ناسم ﴿فَرَاغَ إِلَهُ أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ﴾ * فَرَقَهُ إِلَهُيْهُم

قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ﴾ ئىنجا بى تەفرە بە پەنھانى لە ميوانەكانەۋە ھەلسا چوۋ بۇلاى خىزانى بۇ

ئەمەى خۇراكىكىيان بۇ ھەراھەم بىننىت، لەپاشان گۆيۈمكەيەكى قەلەۋى بۇ سەرپرېن و بە

برژاۋى بۇى ھىنان و نىزىكى خىستەۋە لى يان، بەم جۆرە لەبەردەميان دا دايىنا - ۋەكو باۋە -

ۋتى پىيان: ئايا ناخۇن؟ واتە بە نەرم و ناسكى پىي ۋتن: ھەرمون، بخۇن.

ئەم كىرەۋە جوانانەى ھەزەتتى ئىبراھىم چەند رەۋىشت و ئادابىكى شىرىنمان پىشان

ئەدات دەرپارەى ميوان و ميواندارى، پىۋىستە بىكەن بە سەرمەشق بۇ خۇمان و بە پىي

ئەۋە رەفتار بىكەن:

۱- بە دەمەۋە چوۋنى ميوان و رىزگرتنى با نەناسىش بىت، ۋەلام دانەۋەى سەلام بە

چاكترو شىرىنت.

۲- بە زوۋى ھەۋال دان بۇ پىك ھىنانى خۇراك ۋەكو وشەى ﴿ف﴾ ئەيگەيەنى، بە شىۋەى

پەنھانى خەرىك بىي بۇ ئەمەى ميوانەكە بەرگىرى نەكات و شەرم نەيگىرى.

۳- بەگۆيۈرەى دەسەلات خۇراكى چاك ھەراھەم بەيئىرى و زۆرۈ فراۋان بىت، بۇ ئەمەى

ميوانەكان شەرم نەكەن و تىر بخۇن بە گۆيۈرەى پىۋىستى خۇيان.

۴- بە نەرم و ناسكى داۋاى لى بىرى بۇ خواردنى خۇراكەكە ۋەكو وشەى ﴿الَا تاكلون؟﴾

پىشانى ئەدات.^۲

^۱ بە پىي رىزمانى ھەربى ۋەلامەكى ھەزەتتى ئىبراھىم شىرىن تر بوۋە، چۈنكە سەلامى ئەۋان بە رىستەى فىئىلى

بوۋ، ۋەلامەكى ھەزەتتى ئىبراھىم بە رىستەى ئىسمى بوۋ، كە ھەمو كاتى ئەگەيەنى بە پىچەۋانەى فىئىلى يەكە.

^۲ چۈنكە ئەۋ پىرسىيارە بۇ ەرز كىرە بە نەرم و ناسكى يەۋە، بەلام ئەگەر ئەم پىرسىيارە كاتى بوۋى كە ئەۋان نە

خولرىنيان پىشان دا ئەۋ كاتە پىرسىيارەكە بۇ بىزلىرى دەرپرېنە.

حمزرتی ئیبراهیم (علیه السلام) بهو جۆره خۇراکه‌کی رازانده‌وو بۆردی یه بېرده‌میان،
 نه‌وان ده‌ستیان بۆ نه‌برد، چونکه مه‌لانیکه بوون - که خۇراک ناخۇن - به‌لام له‌و کاته‌دا
 حمزرتی ئیبراهیم نه‌ینه‌زانی. ﴿فَأَرْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً﴾ به‌هۆی ئه‌وه‌وه له‌دلی خۆی دا مه‌ترسی لی
 کردن که ئه‌وانه نیازی خراپیان هیه به‌هۆی ئه‌وه‌وه نایانه‌وی نه‌مکی بکه‌ن، یان مه‌ترسی
 یه‌که‌ی له‌م رووه‌وه بوو که مه‌ستی شتی تری لی کردن، نه‌وانیش له‌و کاته‌دا خۆیان لی
 ئاشکرا کردو دلنیا‌یان کردو مژده‌یان دایه: ﴿قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشِّرُوهُ بِنُعْمٍ عَلَیْهِ﴾ وتیان مه‌ترسه
 مژده‌یشیان دایه به‌ کوپنیک که له‌ پاشه‌روژدا زۆر زانا ئه‌بیّت، ئه‌و کوپه‌یش بریتی بوو له
 حمزرتی ئیسه‌حاق که له‌ پاش دا خوا کردی به‌ پیغه‌مبه‌ر - سه‌لامی خوا له‌سه‌ر خۆی و
 باوکی و هه‌موو پیغه‌مبه‌ران بیّت - سارا خاتوونی خیزانی ئافره‌تیک بوو پیر بوو بوو،
 هه‌رگیز مندالی نه‌بوو، به‌ پیی ئافره‌تی به‌ شه‌رم قیژه‌و سه‌یحه‌یه‌کی پینکاو به‌ هه‌ردوو
 ده‌ست شه‌پۆله‌یه‌کی دا به‌ ده‌م و چاوی خۆی دا وه‌کو ئه‌فه‌رموی: ﴿قَابَلَتْ أَمْرَأَتُهُ فِي صَرَقٍ فَصَكَّتْ
 وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجْرٌ عَفِيمٌ﴾ ژنه‌که‌ی ئیبراهیم که له‌ شوینی که‌ناردا بوو کاتی ئه‌و مژده‌یه‌ی بیست
 به‌ سه‌یحه‌وه هاتوو چوو بۆ ناو ماله‌که‌ی، له‌ شه‌رمان به‌ هه‌ردوو ده‌ستی شه‌پاله‌یه‌کی دا به
 ده‌م و چاوی خۆی دا، وتی: من پیره ژنیکی نه‌زۆکم ئیتر چۆن مندا لم ئه‌بی؟! ﴿قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ
 رَبُّنَا﴾ مه‌لانیکه‌ته‌کان فه‌رمویان: هه‌رچۆنی ئیتمه‌ مژده‌مان داوه، خوای تۆ به‌و جۆره‌ی
 فه‌رموه، واته ئیتمه له‌ لایه‌ن خواوه ئه‌و مژده‌ ئه‌ده‌ین. ﴿إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ﴾ بینگومان ته‌نها
 ئه‌و هه‌موو کارو فه‌رمانی راست و به‌جی یه‌و زانایه به‌ هه‌موو شتی که‌واته هه‌واله‌که زۆر
 به‌جی یه‌و جینگای گومان نه‌یه.

تەفسىرى قورئانى پىرۆز

جزمى ۲۷

﴿ قَالَ فَاخْطَبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴾ (۳۱) قَالُوا إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَى قَوْمِ نُجْرَمِينَ ﴿ ۳۲ ﴾ لَنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن طِينٍ ﴿ ۳۳ ﴾ مُسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿ ۳۴ ﴾ فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿ ۳۵ ﴾

اینجا که دهرکوت بؤ حمزرمتی نیبراهیم ثوانه مه لانیکن، هاتنیان به کومهل نمبی لبهر فرمانیکی گرنک بیئت، پرسپاری لی کردن. ﴿ قَالَ فَاخْطَبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴾ وتی کهواته نمو کاره گرنکهی که بؤی هاتون چی به نهی نیرواومکان؟ مه لانیکه تهکان وه لامیان دایهوه: ﴿ قَالُوا إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَى قَوْمِ نُجْرَمِينَ ﴾ وتیان: بیگومان نیمه رهوانه کراوین بؤلای گملیکی خراپهکاری تاوان کمر - واته قوممهکی لوط پیغمبر - ﴿ لَنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن طِينٍ ﴾ بؤ نهمی بیارینین بهسریان دا جوره بهردیک له جوری (گل متک) که له قوپ پهیذا بووه. ﴿ مُسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴾ که نمو جوره له لایهین جوی توره نامانه و رهوانه کراوه، یان دیاری کراوه بؤ نمو گلهی که زیاده رموی یان کردوه له ناحقی و کاری ناپهوادا.

نمو قوممه - که زور زیاده رهویان کرد - له تاوان و خراپهکاریدا و به تهوای لایان دا له ثابینی خوا و سروشتی ثانمی، کاتی نمو جوره مهنی خوین پپر کرد خوی گهوره نمو جوره بهربادی کردن و ژیراو ژور و بهردهبارانی کردن.

نیتروبهسهراته بهموی بورکان و تهقینهویهوه بووبی کهلناوسکی زهوییهوه بهرد و گلمتی بهتینی هاویشتی بمرزی کردبیتهوه و باراندبیتی بهسریاندا بهموی مه لانیکه تهکانهوه یان به هر جور و شیویهکی تر بووبی؟ یهکسانو بؤ خوا هیچی تی ناچیت، هرکس بیبش نمبی له قام و تیگیشتن بیر بکاتهوه لهو کهسهی که نمو بوونهومرهی دروست و راگیر کردوه، بهم ههموو هیزو وزهوه که بهره بهره بؤمان دهرنکهون، له پیش دهرکوتنیان هیچ کس باومری نهوو پی یان، هرکس بیبش نمبی له ژیری توی ناوا بیر بکاتهوه، نمو کهسه هیچ کاتی سرناکاتهوه لهم جوره شتانه، با بلین بهردی بورکان بووه، یان هر شتی تر دواي نهوه ههمووی هینی خویه و به دهستی خویه.

نمو بهسهراته لیژدا به کورتی باسی نهفرموی به گویرهی پهیوهندی به مبهستی نمو شوینهوه نهفرموی: ﴿ فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ اینجا هرکس له نیمانداران لهو شارهدا بوون کردنمانه دهرهوه لبهر پاراستنیان لهو سزاو عزابهی که هات بهسر شارهکه

فَمَا وَحَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٨﴾ وَرَكَّاعًا فِيهَا ءَايَةٌ لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٣٧﴾ وَفِي
 مُوسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٣٩﴾ فَتَوَلَّىٰ بِرُكْبَيْهِ، وَقَالَ سِحْرٌ أَوْ يَجْنُونُ ﴿٣٨﴾ فَأَخَذَتْهُ وَجُودُهُ
 فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤٠﴾ وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴿٤١﴾ مَا تَذَرُونَ شَيْءًا أَنْتَ عَلَيْهِ
 إِلَّا جَعَلْنَاهُ كَالرَّمِيمِ ﴿٤٢﴾

﴿فَمَا وَحَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ اینجا لهو اشاره دا دهستان نهکوت جگه له خیزان و
 مالی له موسلمانان، نهوش لوط بوو لهگل مال و خیزانی دا بیجگه له ژنهکی که نهویش
 نیمانی پی نههیناوبه کافری رژی لهناو کوملی کافرهکاندا، خوا پهنامان بدات آمین. ﴿وَرَكَّاعًا
 فِيهَا ءَايَةٌ لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ نهوشاره مان بهوجوره ویرانکرد، بهلگه ونیشانه یهکی روونمان
 بهجی هیشت تیای دا بو کهسانیک که نهترسن له سزای سهختی نیش و نازار گه یهنر.
 نهو نیشانهش بریتی بوو لهو بهردانه، یان نهویه که شوینهکیان بوو بهو ناوه رهشه
 بوگنه که نیستا پی نهلین: ﴿البحر الميت﴾. دیاره نهو له خواترسانه سوود وهرنگرن لهو
 جوړه نیشانانه، نهوانه کی که له خواترس نین و ناماده نین بو نه مهی ترس و سامی خوا
 بجپته دلپاننهوه، نهوانه چاوی دلپان کویره و سمسای لی پراوه نیشانه و بهلگه روونهکانی
 خوا نابین نه له خوین دا و نه له زهویدا و نهله رووداوهکان و بهسرهاتهکانی میژوودا.
 نایه تی دوهم له بهسرهاتی موسا پیغه مبردايه ﴿ط﴾ نه میس به کورتی تی نه پهرینی
 و نه فرموی: ﴿وَفِي مُوسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ﴾^۱ له بهسرهاتی موسا و رهوانه کردنیا
 چهند نیشانه و بهلگه ی ناشکرا هیه، لهو کاته دا که رهوانه مان کرد بولای فیرعون به
 موعجیزه ی روون و ناشکراوه. ﴿فَتَوَلَّىٰ بِرُكْبَيْهِ﴾ اینجا بههوی هینزو دهسلات و لهشکریهوه
 پشتی کرده حق و باومپی نههینا به موسا پیغه مبر بهو هه موو موعجیزه گه ورانه که

^۱ نهگه وشه ی ﴿وَفِي مُوسَى﴾ عطف بیت بز سر ﴿وَفِي الْأَرْضِ﴾ بهو جوړه نهوتری که له نهفسیره که دایه، نهگه عطف
 بیت بز نزیک که ﴿فِيهَا﴾ به له پیشی یوه نهو کاته نه بیت وشه ی ﴿وَرَكَّاعًا﴾ به نه زهر نهوهیه مهعنا ﴿جَعَلْنَاهُ﴾ بیت،
 ههروه ها نهو بوو یاسه کی تریش که دیت.

پیشانیدا. ﴿وَقَالَ سِحْرٌ أَرَأَيْتَ﴾^۱ وئی: نهمه یان سیحر بازه نهمانه پیشان نهدات، به جادوو سیحر بازی نهیکات یان شیتته و له لایهن جنوکهوه بوی فراهمم دیت. لیترهیشدا وهکو باسی پینشو، باسهکانی پاشی به کورتی کوتایی پی نههینی به باس کردنی پاشهپوژی سهختیان کهجینگای تهمن خواریبیه. نهفهرموی: ﴿فَأَخَذَتْهُ وَحُرْدُهُ فَبَدَنَتْهُمْ فِي آلَمٍ وَحَرْمِلِيمٍ﴾^۲ نینجا نهمهش غمزههمان گرت له خوی و لهشکرهکهی بهم جوړه فریمان دانه ناو دهریاوه و خنکانمان له کاتیک دا که فیرهمون جینگای تانه و تهمر بوو لهسر شو کوفر و سرکیشیهی که ههیبوو.

نینجا دیتته سر نایهت و نیشانهی سی یم له بهسهرهاتی تانیفهی عاددا، نهفهرموی: ﴿وَقِي عَادَ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ﴾^۳ له بهسهرهاتی تانیفهی عاددا نیشانهیهکی روون هیه لهو کاتهدا که بایهکی بی خیرو پیتمان رهوانه کرده سهریان که بهریادی کردن و له ریشهی هینان. ناوبراوه به ﴿عَقِيمَ﴾ که له بنهړت دا به مانا نهزوک و بی بهره، چونکه شو بایه نه ناو و نه هوی زیندوو بوونهوهی پی نهبوو، وهکو شو گله چاوهپوانی یان لی نهکرد بهلکو هوی مردن و بهرباد بوونی پی بوو، وهکو نهفهرموی: ﴿مَا نَذُرُ مِنْ شَيْءٍ أَنْتَ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْتَهُ كَارِهٍ﴾^۴ شو بایه له هر شتیکی دابی وازی نههیناوه هتا وهکو مردوویهکی رزیوی لی کردوو له پاره پاره نهبی و دانهپزی.

(با) هیزیکه له هیزهکانی نهم بوونهوهره، لهشکریکه له لهشکرهکانی خوا رهوانی نهکات به گویرهی مهیل و خواهیشی خوی و لهکاتی دیاریی کراوی خوی دا. له هندی کات دا بو باران زیندوو کردنهوهی زهوی و دانهویله، هندی جار بو بهریاد کردن و ویران کردن، لهم جوړه شوین و باسهدا هیچ ریگه و ماوه نی یه بو هیچ رهخنهیهکی بی جی و نهغامانه که هندی کهس دهمبازی پی نهکن نهلین: با شتیکه به پیی رژی می تاییهتی خوی نهگهپی، لیرو لهوی هل نهکات بههوی چند پال پیوهنهریکی سروشتی یوه.

شو کهسانهی بی هوشانه شو قسانهیان به دمدا دیت بیرئ ناکهنهوه لهوه که شو کهسهی بای دروست کردوو، شو رژی می گهرانهی بو فراهمم هینا، شو کهسه دسهلاتی هیه به پیی مهیل و نارمزوی خوی له چوارچیوهی شو رژی می که بوی داناوه زالی بکات بهسر هرکهس و هر شتیکدا.

^۱ هندی نهفهرمون مه بهست له وشهی ﴿رکن﴾ وهکو وشهی ﴿جانبه﴾ وایه له نایهتی ﴿اعرض بجانب﴾ واته پشتی کرده شو نایینه راستهی که موسا هینای به عیناد و نهکه پوره وه.

وَفِي نُوحٍ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَنَّوْا حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٣﴾ فَعْتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿١٤﴾
فَمَا اسْتَطَعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْصَرِينَ ﴿١٥﴾ وَقَوْمُ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿١٦﴾

له پاش باسی نیشانه و بهلگه‌ی سی^۱ یهم دیته سر باسی ثایه‌تی چواره‌م له به‌سهره‌اتی
تائیفه‌ی سه‌موددا نه‌فرموی: ﴿وَفِي نُوحٍ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَنَّوْا حَتَّىٰ حِينٍ﴾ له به‌سهره‌اتی هۆزی سه‌موددا
نیشانه‌ی روون هه‌یه له‌و کاته‌دا که پی^۲ یان وترا: رابویرن هه‌تا ماوه‌یه‌ک، واته مؤلمت دران
هه‌تا کات و ماوه‌یه‌ک، ئیتر نه‌و کاتی مؤلمته نه‌و سی^۳ رۆژه‌یه پاش سه‌ریپینی حوشره‌که‌ی
سالح پیغه‌مبهر (ﷺ) وه‌کو له سه‌وره‌تی ﴿هود﴾ دا نه‌فرموی؟ یان ماوه‌ی ژیان‌یان بوو له‌م
جیهانه‌دا له پاش ره‌وانه کردنی صالح پیغه‌مبهر تا سه‌ریپینی حوشره‌که‌ی؟ به هه‌رکام له‌م
دوانه نه‌گونجی. ﴿فَعْتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ * فَمَا اسْتَطَعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا
مُنْصَرِينَ﴾ نه‌و تائیفه‌ی خۆیان به‌گه‌وره نه‌زانی و سه‌رکه‌شی یان له فه‌رمانی خۆیان کرد
به هۆی نه‌وه سزای به‌تین داگیرى کردن و دای لی^۴ یان، له کاتیک دا که نه‌یان‌پروانی و به‌چاوی
خۆیان ته‌ماشایان نه‌کرد. ئیتر نه‌و سزایه ئاگریک بوو له ئاسمانه‌وه هات و دای به‌سه‌ریان دا،
یان پیا هه‌لشاخانی بوو له‌لایه‌ن مه‌لانیکه‌وه، بوو به‌هۆی به‌ریاد بوونیان؟ ئینجا نه‌وانیش نه
توانای ژیان و مانه‌وه‌یان هه‌بوو به‌به‌رگری و به‌ره‌لستی نه‌و سزایه، نه له‌وانه بوون که
سه‌ریپچی بکه‌ن و خۆیانی لی^۵ لابه‌دن.

ئینجا به‌کورتی و به‌چه‌سپانی به‌سهره‌اتی گه‌لی نوح پیغه‌مبهر نه‌خاته پیش چاو و
نه‌فرموی: ﴿وَقَوْمُ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾^۱ گه‌لی نوحمان به‌ریاد کرد له پیش نه‌و
که‌لانه‌وه بوون که باس کرا، چونکه به‌پراستی نه‌وانه گه‌لی بوون له سنووری به‌نده‌یی خواو
گوێزپایه‌لی ده‌رچوو بوون، به‌کوفرو گونا‌ه سنوورو قه‌ده‌غه‌ی خویان شکاندبوو.

^۱ وشه‌ی ﴿قوم﴾ یان مفعوله بز ﴿امکننا﴾ ی بریار لرو وه‌کو باسه‌کانی پیشوو پیشانی نه‌ده‌ن، یان بز وشه‌ی
﴿انکر﴾ که بریار نه‌ده‌ن له تده‌ شوین دا، به‌گه‌ریش شیوه‌ی نه‌م باسه له باسه‌کانی پیشوو نیمه‌نی ریک تر نه‌بی له‌که‌ل
نیمه‌نی ثایه‌تی پاشه‌وه، چونکه نه‌و کاته هه‌ردوو رسته‌ی فیعلی نه‌بن.

وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿١٧﴾ وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَبْدُوءَ ﴿١٨﴾ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ

خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٩﴾

له پيشمهوه دهست نيشاني كرد به چهند دهليل و نيشانه يه كي ميژوويي له م ه به سره تاندا له پاش نهوانه دووباره نه گهرېته وه بؤ چهند بلگه و نيشانه يه كي بوونه وه ري تر، نه فهرموي: ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ﴾^١ ناسمانان بينا كردووه و دروستمان كردووه به هيژ و توانا، به راستي پان و فراوان كمرې ناسمانين.

نايا مهبست به ناسمان و شويڼي گهران و خولانه وي نهو هه موو نه ستيره و مانگ و روزه بيت؟ يان مهبست نهو هه موو مه جهرانه بيت كه هريه كي لهوانه نه لين به سده ها مليون نه ستيره ي تيدايه؟ يان مهبست ته به قې بيت لهو ته به ق و بوشايي يانه ي به لاي سررومانه وه كه نهو هه موو نه ستيرانه ي تيدا پرژ و بلاو بووه ته وه؟ يان هر مهبستي تر ببي؟ به هر جوړي له مانه مهبست بيت هيژو تواناي بي سنوړي خوا چاك روون نه كاته وه له دل و دېروون دا، نيمان و باوهرې به هيژ و جيگړو دامه زراو نه كات. هه روه ها دل فراواني يه كي باش روون نه كاته وه نهو نه بينين نهو هه موو قه باره گرنگانه كه به مليونه ها ژماره نه كرين به روي ناسمانه وه له گهل نهو دا له ناستي نهو هيچ چاوڼكي ودها نادهن به وينه ي موړو هلماتي نه بي كه له دهشتيكي گه رده دا پرژ و بلاو كرابنه وه.

نينجا سهرنج رانه كيښي بؤ هم زه وي يه كي وه كو بيشكه ي مندال خوا كردوويه تي به هوي دامه زراوي و ناراميمان، نه فهرموي: ﴿وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَبْدُوءَ﴾ زه وي مان راخستووه و ناماده مان كردووه، وه كو ژوره خمر بؤ نيشته جي ي و نارام گرتن به سره يوه، كهواته نيمه چاگترين كه سين كه شت ناماده نه كا، ريك و پيك خمرې هه موو شتيگين. بيگومان نهو هه موو شته ي كه خوا فراهه مي هيناوه له زه وي يه دا، نه بنه هوي ژيان به سر

^١ به چهند جوړي ترويش ته فسرېر كړلوه ته وه هه مووي هر ريكه: ١- ده سلات و توانا دارين. ٢- نيواني ناسمان و زه وي مان زور فراوان كردووه به ليشاو، به گويزه ي ته فسرېر كه نه گونجي قسه ي زاناياني نه مرق راست بيت كه نه لين بوونه وهر كيښي ديت هه موو كات.

بردن لهم جیهاندها، به ئهوپه‌ری خوشی و کامه‌رانی یه‌وه، به سووک و ئاسانی، هه‌موو یه‌کی لهو شتانه جینگای سه‌رسوپ‌مانه، بیر لی کردنه‌وه‌یان له‌ایه‌ن هه‌موو خاوه‌ن ژیری یه‌که‌وه هۆی ئیمان و باوم‌ری به‌هیزه به‌خوایه‌تی خوا.

ئینجا شتیکی نایابمان بۆ دهرئه‌خات که خه‌لکی لی ی بی ناگا بوو، ئه‌وه‌ش بریتی یه له یاسا و بنه‌ره‌تی دروست کراوه‌کانی خوا لهم زه‌وی یه‌دا به‌لکو هه‌موو بوونه‌وه‌ر به‌تیک‌پایی، نه‌فه‌رموی: ﴿رَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا رَزَقْنِ لَمْ لَكُمْ تَذْكُرُونَ﴾ له هه‌موو شتی دوو جو‌ری جیاوا‌زمان دروست کردوه: نێرو می، ئه‌وه‌مان کردو بۆمان باس کردن، به‌لکو بیر بکه‌نه‌وه تا بزانی که ته‌نها خوا تاکه و بی هاو‌پی و بی وینه‌یه، نیت‌ر جگه لهو هه‌موو شتی دوو جو‌ره وینه‌دارو هاو‌پی یه‌یه، که‌واته خوایه‌تی ته‌نها شایانی ئه‌وه‌و تاییه‌تی یه به‌وه‌وه¹.

به‌پراستی ئه‌مه‌ی ئهم ئایه‌ته دهری ئه‌خات که یاسای دروست کردنی هه‌موو شتی - نه‌ک گیانه‌به‌ر - له‌سه‌ر دوو جو‌ری و دوو هاوسه‌ره، به‌یه‌ک گرتنیان هه‌موو شتی فه‌راهم هاتوه، دهرخستنی ئه‌مه‌یه، ئیجگار گرنگ و نایابه به‌لی بۆ تاقمی گیانه‌به‌ر ئهم یاسایه هه‌ر زانراو بووه له پیش هاتنی ئهم ئایه‌ته‌یش دا، به‌لام به‌تیک‌پایی له هه‌موو شتی‌ک دا هه‌رگیز به‌دروونی هیچ که‌س دا نه‌هاتوه‌و به‌پی‌ی ئهم ئایه‌ته ئه‌وه‌ی که زانایانی ئه‌مه‌رۆ پیریاری نه‌دن ئه‌لێن هه‌موو بوونه‌وه‌ر له زه‌ره پێک هاتوه، زه‌ره‌یش پێک هاتوه له دوو جو‌ره له جهمسه‌ری کاره‌بایی که پی‌ی ئه‌لێن: سالیب و موجهب (+، -)، به‌پی‌ی ئهم ئایه‌ته ئه‌و پیریاره له راسته‌وه دهرئه‌چی و زۆر جینگای باوم‌ره. له‌پاش ئه‌مه‌ی ئه‌و هه‌موو شته نایابه‌ی خسته پیش چاو له ئاسمان و زه‌وی و خه‌لک و ئه‌و هه‌موو دروست کراوانه‌دا، که ئه‌وانه هه‌موو دلیکی زیندوو رانه‌کێشن بۆ لای په‌روه‌ردگار.

¹ هه‌ندێ له‌مه‌وێش ته‌فسیری ئهم ئایه‌ته‌مان به‌م جو‌ره کردوه: هه‌موو دروست کراوه‌کانی خوا دوو جو‌رن وه‌کو ئاسمان و زه‌وی، شه‌و و رۆژ، مانگ و خۆر، وشکایی و ده‌ریایی، تاریکی و رووناکی، ئیمان و کوفر، مرین و ژیان، ناو و ناگر، به‌هه‌شت و دۆزه‌خ... هتد، به‌لام به‌و‌جو‌ره له‌گه‌ڵ دیمه‌نی ئایه‌ته‌که‌دا رێک نی یه، چونکه ئایه‌ته‌که وا پیشان نه‌دات که هه‌موو شتی به‌ دوو جو‌ره دروست کراوه، ده‌ی هه‌موو یه‌کی له‌وانه یه‌ک جو‌ره به‌و جو‌ره ته‌فسیره، هه‌ندێ تر تاییه‌تی یان کردوه به‌ گیانه‌به‌رانه‌وه، واته له هه‌موو شتی‌ک له گیانه‌به‌ران دوو‌جو‌ره‌مان دروست کردوه، نێرو می.

فَقَرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥٠﴾ وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥١﴾ كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجُنٌّ ﴿٥٢﴾ أَتَوَاصَوْنَاهُ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٥٣﴾ فَنُوحِ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ ﴿٥٤﴾ وَذَكَرْ فَإِنَّ الدِّكْرَى نَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٥﴾

پاش نهامنه و لهم کاته دا بانگ نهکاته همووان بهکسر فریای خوځان کهون هموو به جاری رابکهن بۆلای خواو هموو خوځان رزگار بکهن له دهست نهوانه ی جگه له خوا ی گهوره که سهر دلی داگیر کردوون و نارامی لا هه لگرتوون، نهفرموی: ﴿فَقَرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ * وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥٠﴾ نه ی پیغه مبه ر بلی به بنده کانه: کهواته همووتان رابکهن بۆلای خوا به نیمان هینان و پهرستنی به تاک و ته نیا و نووساندن به گوڤرایه لی یوه بۆی، من ئاوا هاوارتان لی نهکهم، چونکه به راستی من بۆ نیوه ترسینه رنکی ناشکرام واته له لایه ن خواوه رهوانه کراوم نهتات ترسینم له سزای خواو نهو شتانه ی که هوی سزاو تۆله ی خوان، نهو سزایه ی که ناماده ی کردوه بۆ نهوانه ی که سهری بنده یی بۆ خوا شوڤ ناکهن، نهو شتانه ی که پیویسته خوڤاراستن لی یان به روونی بۆتان باس نهکهم. نینجا لی رهدا فرمان نه دات که باسی گهوره ترین تاوان بکات به تایبه تی که پیویسته خوڤاراستن لی ی نهفرموی: له گه ل خوادا هیچ خواجه کی تر بریار مدهن، باوه رتان به هیچ پهرستراویکی تر نه بی، واته ته نها خوا بپهرستن، به بی هاوبهش و بی هاوسر بیگومان من ترسینه رنکی ناشکرام بۆ نیوه، له لایه ن خواوه هاووم نهتات ترسینم له خواو له سزای سهختی خوا. نه م رسته یه ی دوباره کردوه له م دوو نایه ته کورته دا که وان پیکه وه، بۆ زیاده بیر خستنه وه و نه میشتنی به هانه ی خه لکی، چونکه هه رکهس که هوش و قامی هه بی و ترسینرا له شتی، نیت له پاش دا هیچ به هانه ی به دهسته وه نامینی.

نینجا دلخۆشی پیغه مبه ر (ﷺ) نه داته وه له سه ر بی باوه ریی و نهو قسه ناوه ایانه ی نهو بی باوه رانه نه یان کرد و نه یانگوت ده رباره ی: ده می نه یانگوت سیحر بازه، ده می نه یانگوت

شیته و نه قورئانه جنوکه پنی نهلی، نهفرموی: ﴿كَذَلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ
 أَوْ جُنُونٌ﴾ هرچونی نه بی باوهرانه به تو نهلین، هروهه به وینه هیچ پیغهمبهری تریش
 پیش تو نههاتووه بو گلهکانی پیش نهان مهگر ههموو یهکی لهوانه دهرباره
 پیغهمبهرهکیان وتویانه نههه سحرپازه یان شیته. واته تو به تهنیا نیت نهو ههموو
 پیغهمبهرانه پیش تو ههموو وهکو تویان دهرباره کراوه و نهوانیش سهبریان کرد تا خوا
 سری خستن و پاشهپوژی سهختی دا به دورنهکانیان، کهواته تویش وهکو نهوان سهبر
 بکه و راوهسته به بهرکاری خواوه. کهواته ههموو تاقمهکانی کوهملی بی باوهرانه یهک
 سروشتیان ههبووه و به یهک جوړ دواون دهرباره پیغهمبهرهکان - سهلامی خویان لهسهر
 بیت - ﴿أَوَاصْرَابِهِ﴾ نایا نهوانه له نیوان خویان دا وهسیتیان کردووه بو یهکتر بهوه که
 ههموو به یهکجار بهو جوړه بن؟ نهخیر شتی وا نهبووه، چونکه کات و چهرخی یان جیاواز
 بووه و چاویان به یهک نهکوتووه. ﴿لَمْ يَمُوتْ طَاعُونَ﴾ بهلکو ههموو گهل و کوهملیکی یاخی و
 سهرکیش بوون و ههموو وهک یهک له حق و ریگای راست لایان دابوو. واته نهوانه -
 هرچند کات و چهرخی یان دورو جیاواز بووه، بهلام هاوبهشییان له تاوان و سهرکیشیدا
 کوی کردوونهتهوه و یهک بارو یهک قسهی فیړ کردوون - چونکه ههموو یهک سروشت بوون.
 خوی گوره بهوجوړه دلنهوایی پیغهمبهری خوشهویستی کرد ﴿ﷺ﴾ نینجا فرمانی پی
 نهوات که گوی نهبی له بی باوهری و نیمان نههینانیا، بهردهوام بیت لهسهر تهمی و
 ناموزگاری خوی، نهفرموی: ﴿فَنَزَّلْنَاهُمْ فَمَا أَتَىٰ بِلُومٍ * وَذَكَرْنَا لِلْذِكْرِ نَفْعَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ پاش
 نهوهی تو چند جار تهمی نهو بی باوهرانهت کرد و بانگت کردن بو ریگای خوا، نهوان هر
 به قسهیان نهکردیت، نیت تویش گوی یان پی مهدهو پشتیان تی بکه، چونکه نهو کاته تو
 لومه لی کراوو تانه لی دراو نیت لهسهر نیمان و باوهر نههینانی نهوانه، تو هر بهردهوام به
 لهسهر تهمی و مویاری خوت چونکه بیگومان تهمی و مویاری سوود نهگهیهنی به
 باوهرداران. واته نهوانهی خوا بریاری نیمانی دابن، هروهه نهوانیش نیمانیان هیناوه،
 چونکه بهوه زیاتر تی نهگن و دامهزراو تر نهبن لهسهر ریگای راست.

هُوَ الرِّزَاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿٥٨﴾

ئەو شتەيش بىرىتى يە لە پەرستنى خوا بە تەنھا و بەندەيى و گويزرايەلى بۇ فەرمانەكانى
لە ھەموو كاروبارى ژيان دا، ئەك تەنھا بۇ نويزو روژوو شتەكانى تر كە پى يان ئەوترى

۲- پیتی ﴿ل﴾ له نایه تی ﴿الأعراف﴾ دا پتی نه وتری لاسی عاقیبت، وات بڼه یانځنی مه به ست و نامانچ نی یه، به لکو بڼ روون کړسئ وهی عاقیبت و پاشه پلږی نه ولانځی به وینئ ی نایه تی ﴿وَالْقَلْبُ مَالٌ فَرَعُونَ لِيَكُونَ لَهُمُ عَذَابٌ رَّحِيماً﴾. زلنن لای خولیه.

﴿الشعائر التعبدية﴾ واته نيشانه و دروشمه‌كاني خواپهرستی، چونكه تنها به‌جی هينانی نه‌مانه نرخیکی نه‌وتویان نی‌یه و کاروباری جیهان و ژیانیان پی‌ به‌سەر نابری، جینشیننی ئاده‌می له‌م زه‌وی یه‌دا ته‌نها به‌وانه پێك نایه‌ت، هه‌رگیز به‌رگری جه‌ورو سته‌مکاری و نارهوایی له‌سەر زه‌وی دا ناکری و ئارام و ناشتی روونادات به‌ گوێزایه‌لی نه‌بی بۆ هه‌موو فه‌رمانه‌كاني خوا له‌ هه‌موو بارو روویه‌که‌وه. بێجگه له‌مانه‌ش گوێزایه‌لی خوا ته‌نها له‌ نوێژو روژوو شه‌عائره‌كاني تردا و ئیتر سه‌رپێچی و جولانه‌وه به‌ پێچه‌وانه‌ی فه‌رمانه‌كاني تری خوا هه‌رگیز نابێ به‌ خواپهرستی دابنری، نه‌وه لای خوا، خواپهرستی نی‌یه، که‌واته ناشکرایه نه‌و عیباده‌ت و خواپهرستی یه‌ی که‌ کراوه به‌ مه‌به‌ست له‌ دروست کردنی جن و ئاده‌می بریتی یه‌ له‌ گوێزایه‌لی و په‌رستنی له‌ هه‌موو بارو روویه‌که‌وه. شیوه‌ی راسته‌قینه‌ی عیباده‌ت و په‌رستنی خوا له‌ دوو شت دا ده‌رنه‌که‌وی:

۱- هه‌ست کردنی دل و دامه‌زراندنی له‌سەر نه‌مه که‌ ته‌نها خوایه هه‌یه جگه له‌م خوایه‌ی که‌ شایانی په‌رسته‌ خوا‌ی تر نییه، هه‌موو به‌نده‌كاني نه‌بی ته‌نها نه‌و په‌رستن و گوێزایه‌لی فه‌رمانه‌كاني نه‌و بن، ئیتر جگه له‌وه هه‌چ بارو رێگایه‌کی تر نییه.

۲- روو کردنی دل بۆلای نه‌و ته‌نها خوایه له‌ هه‌موو جولانه‌وه و کرده‌وه‌یه‌ک له‌م جیهانه‌دا روو کردن به‌ پاک و خاوینی و خۆداپنین له‌ هه‌موو هه‌ستیکی تر.

به‌م دوو شته پێك دیت مه‌به‌ستی راسته‌قینه له‌ وشه‌ی عیباده‌ت، په‌رستنی راسته‌قینه ته‌نها نه‌وه‌یه، له‌و کاته‌دا هه‌موو شتی به‌نده به‌ تیکرایه‌ی عیباده‌ت و په‌رستنی خوایه، ته‌نانه‌ت خه‌وو خواردنه‌که‌شی، نه‌و کاته له‌ هه‌موو کافرو فرمانیک دا یه‌که‌م مه‌به‌ستی فه‌رمانبه‌ریتی و گوێزایه‌لی خوایه، له‌و کاته‌دا به‌ راستی له‌ هه‌موو شت فیرار نه‌کات بۆلای خوا، له‌و کاته‌دا ئازادی و سه‌ربه‌ستی راسته‌قینه وه‌رنه‌گری. نه‌و کاته دل و ده‌روونی نه‌و به‌نده خواپهرسته پره له‌ ئارام و ئاسایش و ره‌حه‌تی له‌ هه‌موو کرده‌وه و به‌سه‌رهاتیک دا، ئیتر ئایا بگات به‌ به‌رهمی کرده‌وه‌كاني یان نه ؟ چونکه مه‌به‌ستی گرنگی نه‌و به‌نده‌یه ته‌نها پێك هينانی ره‌زامه‌ندی خوایه، که‌واته خوا هه‌رچۆنی کردو هه‌رچۆنی هينایه پێشه‌وه نه‌م رازی یه و هه‌ر نه‌و باره به‌ چاک نه‌زانی. به‌ راستی نه‌مه پله‌و پایه‌یه‌کی ئیجگار به‌رز و بلنده و هه‌چ که‌س پی‌ی ناگات جگه له‌وانه‌ی که‌ به‌ رێکی بژین له‌ سایه‌تی سیبهری قورئان دا، وه‌کو یه‌که‌م تا‌م که‌ نه‌م قورئانه‌یان وه‌رگرت له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) وعلیهم اجمعین.

فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥٩﴾ قَوْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي

يُوعَدُونَ ﴿٦٠﴾

ئینجا کۆتایی سورەتەکە ئەهینی بەم ترساندنە سامناکە دەربارەی ئەو بی باوەڕانەی کە ئیمانیان نەهێنا و پەلەیان ئەکرد بە هاتنی ئەو سزایە کە ھەر شەھیان لی ئەکرا پیی: **نەفـمـرمـوی:** ﴿ فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ * قَوْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴾ بەراستی بەشی لە سزا ھەیە بۆ ئەوانەی کە زولمیان کرد لە پیغەمبەر بە بی باوەڕیی، بە وێنەی بەشە سزای ھارونیکانیان لە گەلە پیشووەکان، کەواتە با پەلەم لی ئەکەن. واتە با پەلە پەلەم لی ئەنێنمە بە ھێنانی ئەو بەشە سزای خوێان کە چەند جار بە لاقرتی یەو ئەلین: کوا؟ بۆچی نەھات؟ ئایا کە ی روو ئەدات ئەگەر ئێو راست ئەکەن؟ کەواتە وەیل بۆ کەسانیک کە کافرن و ئیمانیان نەهێنا لەم جیھانەدا و وەیل بۆیان لەبەر ئەو رۆژە سەختەیان کە ھەر شەھیان لی ئەکری پیی. خوا پەنامان بدات لە قارو خەشمی خۆی ئامین.

صلى الله و سلم على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالطُّورِ ١ وَكَتَبَ مَسْطُورٍ ٢ فِي رَقٍّ مَّنْشُورٍ ٣ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ٤ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ٥
وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ٦ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ٧ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ٨

سوره ناسی (الطور) مهککیمی بهو ٤٩ نایهته

بسم الله الرحمن الرحيم

نهم سورهته پهلامارو هیژشینکی بهتینی بهمینز نهکاته سهر دل و دهریون بو فیراندن و
تاوانانی ههموو خهتیره و خهیالی نارهموا، ههموو شک و گومان و دورو دلی به که نهکشین و
خویان جینگیر نهکهن له کون و قوژینی دهریون دا و خاوهنهکهی بی نارام نهکهن و بهرگری
نهکهن لهوهی که به نارامهوه دامهزری لهسهر باوهپی راست و ریگای راست.

نایهتهکانی له بهکهم جارهوه تا دواپی سورهتهکه به وشه و وتارو مهعناو مهبهست و
شیوهیهکه دیت ماوه نادات بو هیچ لادان و ملهجهپی بهک، نهم سورهته دهست پی نهکات به
سویند خواردن بهچهند شتیکی پاک و بهنرخ له زموی و ناسمان دا، همندیکیان دیاری و
زانراون، همندی تریان نادیارو نهزانراون. سویند نهخوات بهوانه لهسهر شتیکی گهره
سامناک که دل و هست نهمینته ترس و لهرز، نهفهرموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

وَالطُّورِ * وَكَتَبَ مَسْطُورٍ * فِي رَقٍّ مَّنْشُورٍ * وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ * وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ * وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ١ * إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ
لَوَاقِعٌ * مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ﴿ سویند به کیوی طور به کتیبیکی گهره که به ریکی نووسراوتهوه له
تیا نووسراویکی گرنگ دا که مؤر کراوه به ناشکرا نهخوینریتهوه، سویند بهو مالهی که
ناوهدان کراوتهوه به پهرستنی خواو سویند بهو بانهی که بهرژکراوتهوه، واته ناسمان،

١ «کتاب مسطور» بهچندشتیک نهفسر کرارهتهوه: تورات، توران، ههموو کتیبهکانی خوا، لوح المحفوظ، ههموما
«بیت المعمور» یش به کهعبه و بو شویتهی که جینگای خواپهرستی نایهتی به له ناسمان و پی نهوتری «خسراج».

سویند بهو دهریایه ی که پر کراوه، یان هل نهگړنری له روژی دوايي دا، سویند بهمانه هموو به راستی سزای خوای تو دیته جی و بهدی دیت دهریاره ی نهوانه ی شایانی سزاین، هیچ بهرگری کهړک نی یه بو نهو عهزابه. بیگومان نهو سویندو سویند لهسر خوراوه نیجگار گهروه و سامناکن، کار نهکن له هموو دلنکی زیندوو، له بابته کارکردنیانهوه، رووداونکی گرنگ هیه شایانی باس و گنپانهویه.

حافظ ابوبکر که بهناوبانگه به (ابن ابی الدنيا) له باوکی یهوه نهویش له موسای کوپی داودهوه، نهویش له صالحی مری یهوه، نهویش له جعفری کوپی زهیدهوه نهفرموی: شهوی له شهوان چهزهتی عومر - خوای لی رازی بیت - نهگهرا به مهدينه دا - رابورد بهلای مالیک دا یهکی له موسلمانان لهو کاته خهریکی شهو نویژ بوو، نهویش وهستاو گوئی گرت له قورنان خویندنی لهو نویژدها موسلمانکه دهستی کرد به خویندنی نهو سورهته هتا گهیشته نهو نایهته، نینجا چهزهتی عومر فرموی: سویند بهخوای کهعبه سویندینکی راسته و نینجا له سواری ولاخهکی دابهزی و پالی دا به دیواریکهوه لهویدا مایهوه لهپاش دا گهراپهوه بو مالی خوی له سام حهیبته دا مانگی لهمالهوه کهوت خهلکی نههاتن بولای بو سر لیدان و عیادهت کردنی و هوال پرسینی و نهیان نهزانی نهخوشی یهکه ی چی یه؟ خوای لی رازی بیت. بیگومان عومر - خوای لی رازی بیت - چند جاری تریش بینهوجاره نهو سورهتهی بیستوهو خویندوویهتی، چند جاری له پیغهمبری (ﷺ) بیستوهو، له نویژدا چونکه له نویژی مهغریب دا نهو سورهتهی نهخویند. بهلام هیچ جارنک وهک نهو جاره نهوو. نینجا خوا وای ریکخست دل و ههستی لهو کاته دا ناگادارتر و کراوهتر بوو به هوی نهوهوه چوهو ناو دلی یهوهو جیگیر بوو تیای دا، به شیوه قورنانی یه راستهقینهکه ی خوی، نزیک لهو وینه ی که هموو جاری دلگهورهکه ی پیغهمبر (ﷺ) وهری نهگرت له سرچاوهی گهروهوه، لهبر نهوه نهو جاره کاری کرد له دل پر له نیمانهکه ی جینشینه کهیشی.

يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا ① وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ② قَوْلٌ يَوْمٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ③ الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ④ يَوْمَ يَدْعُوكَ إِلَى نَارِ جَهَنَّمَ دَعَا ⑤ هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ⑥ أَفَسِحْرٌ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ⑦ أَصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُحْزَنُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑧

ئینجا شیوهیهکی زۆر سامناک باس ئەکات که رووندات لە سەرقاتی هاتنی سزای ئەو رۆژه سەختەوه ئەفەرموی: ﴿يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا * وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا﴾ ئەو سزایە رووندات لە رۆژێک دا که ئاسمان پارچە پارچە ئەبێت و ئەکەوێتە جولهو هاتوچۆ ئەکات و بەیەک دا دێت، کێو و چیاکان ئەبن بە تۆز وەکو هەلەم و تەم ئەکەونه لای سەرووی زەوی و بە رووی زەویدا ئەپۆن.

با هەندێ بیر بکەینەوه لە سەختی و سامناکی ئەو رۆژه، ئەم هەموو مانگ و رۆژو ئەستێره گەرە گەرەه بەو هەموو بە هێزو بەتینی یەوه ئەو جۆرهی بە سەردا بێت، ئەو هەموو کێوه سەخته بەرزە دامەزراوانە بین بە تۆزو وەکو هەورو تەم بکشین بە رووی زەوی دا، پەنا بەخوا ئەبێ ئەو رۆژه چ رۆژی بێت؟ ئایا ئەبێ ئەم ئادەمی یە بچووکە لەپەرە لاوازه چۆن بێ، لەگەڵ ئەو رووداوه ناھەموارەدا. لەم کاتەدا که ئەم هەموو ترس و لەرزە ئەخاتە دل و دەروون، لەم کاتەدا سامناک تر ئاراستە ی بێ بپواکان ئەکات نزای شەریان لی ئەکات که ئەو لەلایەن خواوە بپاریزکی بەرگری و چارنەکراوه، ئەفەرموی: ﴿قَوْلٌ يَوْمٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ کەواتە سزای سەخت و بەھیلاکداچوون بۆی بپەرەکان. ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ﴾ ئەوانە ی لەم جیهانەداروچوونەته خوارەو لەشتی بەتالی ئاراست و گالته ئەکەن و خەریکی شتی بپهوهن.

ئەم سیفەته سەروەر و رێک و پێک بوو لەگەڵ ئەو کۆمەڵە بت پەرسته بیرو باوهره پڕپووچه که یەکەم جار ئەم قورئانەیان چوو بە گوێدا. ژبانی ئەو کەله که بنەرەتی لەسەر

ئەو يىرو باومرە ئارمواو ئەو تىگەيشتنە ئاراستە بوو كە قورئان لە زۆر جىگادا لەئاو بەئاو
 بۆمان باس ئەفەرموى. ژيانى ئەو كۆمەلە سەر لى تىك چوو، بىگومان ھەمووى گالتە و شتى
 بى سوود و بى نرخ و بى مەبەست و ئامانجىكى بەرىز. بەلام وە نەبى ھەر ئەو كۆمەلە وابىن،
 بەلكو ھەركەس و ھەر كۆمەل و ھەر گەلى بە تىگەيشتن و يىرو باومرە تر بژى جگە لەوہى
 ئىسلام ھىناى و نەخشەى كىشا بۆ ھەموو ئادەمى، ئەوانىش ھەموو ژيانىان گالتەيە و بى
 نرخە، ھەموو ھەول و تىكۆشانىان رۆچوونە خوارەوہيە لە شتى بەتال دا كە سەرى لە ھىچ
 بۆشى يەوە دەرئەچى، ئەمە شتىكى راستە و كاتى بە جوانى روون ئەبىتەوہ كە ھەموو يىرو
 باومرە فەلسەفەكانى تر بەينىرى و بەراورد بكرى لەگەل ئەوہى كە ئىسلام فەرمان ئەكات و
 پيشانمان ئەدات دەريارەى بوونەومرو ژيان و ئادەمى، فرمان و پەيوەندى ئادەمى لەم
 بوونەومرەدا، ئادەمى لە كۆيۈە ھاتووە؟ بۆچى ھاتووە؟ بۆ كۆى ئەچى؟ ھەروەھا ھەموو
 ھەول و تىكۆشان و خەرىك بوونى لەم جىھانەدا كە كراوہ و ئەكرى لەسەر بنەرەتى ھەموو يىرو
 باومرە فەلسەفەكانىتر، ئەوانە ھەموو وەكو گالتە و گەپى مندالان وايە لە چار خەرىك بوون و
 ھەولنى كە لەسەر بنەرەتى تىگەيشتن و يىرو باومرە ئىسلام بكرى و لەبەر رووناكى ئەو بكرى.
 ھەموو خاوەن ژىرىي يەك بى لايەنگىرى ئەو بەراوردە بكات دۇنيا نەبى كە شتەكە ئاوايە،
 ئەوہى كە باومرەى بەم شتە راستە بىگەردە نى يە، ئەو كەسە نەشارەزايە، يان نايەوى دان
 بنى بە حق داو مى بۆ شۆر بكات، يان ژىرىي ناتەواوہ، كەواتە بە ھەر جۆر بگىرى سوچ
 لەو كەسەوہيە و نىتر چى لى بكرى؟

ئىنجا شىۋەيەكى زۆر ناھەموار پيشان ئەدات لە شىۋەكانى سزاي دوا رۆژى ئەو بى
 باومرەنەى كە لەم جىھانەدا سەريان كەردۆتە شتى بى نرخ و بە كارو فرمانى بى ھودەوہ
 خەرىكن، ئەفەرموى: ﴿يَوْمَ يَدْعُوكَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعَا * هَٰذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنتُمْ بِهَا تُكَذَّبُونَ﴾ ۱ لە رۆژنىك

۱ ھەندى ئەفەرمون: «يۈم» ە بەدەلە لە «يۈم» ەى پىشور، بەم جۆرەيش ھەر رۆكەو يەك مەبەستە.

دا پال ئىمىرى بىوانە ئىدرىنە بىر بۇلاي ئاگرى دۇزەخ بە پال پىۋەناتىكى زۆر بەتىن، لەو رۇزەدا پى يان ئىمىرى: ئا ئىمە ئاگرىكى وايە كە ئىۋە لە دىيادا باۋەرتان پى ئى نەبۇ، بە درۇتان ئەزانى.

ئەو پال پىۋەنەنە بەو شىۋە سەخت و ئاشىرىنە زۆر رىك و شايانە لەگەل ئەوانەى كە سەريان كىرۇتە گوناھو تاوان، خەرىكن بە شتى بى كەلكەرە، ئەوانە - خوا پەنامان بدات - بەو جۇرە ئىدرىنە بىر بەرەو ئاگرى دۇزەخ تا ئەيانگەيەننە قەراغى، لەو كاتەدا بۇ سزادانى دەرۋون كىردەۋى ناپەرەۋاي خۇيان ئىدرىتەۋە بە ناۋچاۋيان دا بەو جۇرەيان پى ئىمىرى كە باس كرا ۋەكو رەزىل ئەكرىن تەشەرىشىان لى ئىدرى بەم جۇرە كە ئەفەرمۇى: ﴿أَسِحْرٌ هَذَا أَمْ أَنْتَ لَا تُبْصِرُ﴾ ئايا سىخرو جادۋە ئەم سزايە؟ ئايا ئىۋە نابىنن؟ ئەوانە لە دىيادا ئەيانوت: قورئان جادۋە دەى ئايا ئەم ئاگر و سزاي ئاگرەيش كە قورئان ھەۋالى پىداۋن و ترساندىنى پى ئىمىش جادۋو سىخرو؟ ھەرۋەھا ئەوانە چاۋيان بىرى ئەئەكردو ئەو رىۋناكى و راستى يەى قورئانەيان ئەئەبىنى، دەى ئايا ئەم ئاگرەيش ھەر نابىنن؟!

پاش ئەو تەشەرو لاقرتى پى كىرەنە ئىنجا تىرى ئائومىدى ئىدرى لە بەنۇكەى دلىان، خوا پەنامان بدات، پى يان ئىمىرى: ﴿أَصْلَحًا فَاصْبِرْ أَوْ لَا تَصْبِرْ سَاءَ عَلَيْكَ﴾ بچنە ناۋى يەۋە، ئىنجا دان بگىن بە خۇتان دا، ھاۋارو گرىبە و زارى ئەكەن، يان بى ئارامى و گرىيان و ھاۋار بگەن، ھەردو بارەكە يەكسانە بۇتان و ھىچ سودى نى يە بۇتان، چونكە: ﴿إِنَّمَا تُجْرُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ تۆلەتان لى ئاسىنرى جگە لە تۆلەى كىردەۋەيەك كە كىرەۋتەنە لە دىيادا. ۋاتە: ھۆى ئەم سزاۋ عەزابە بەتىنە، تازە روى داۋەو دەست نادات بۇ گۇپران، يان بۇ سەرمەۋە گىرتن، كەۋاتە ھىچ شتى سودى نى يە و بەرگىرى ئاكات.

¹ تەفسىرەكە بە گۆيەى ئەۋەپە كە ﴿ام﴾ مۇنقەتەبە بىت، ھەئەگى مۇتەسىلە بىت، ئەۋكاتە ئەلەين، ئايا ئىۋە چاۋتان بەرگىرى كراۋەو نابىنن ۋەكو خۇتان لە دىيادا ئەتان ۋت: ﴿إِنَّمَا سَكِرَاتُ أَبْصَارِنَا﴾.

إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي جَهَنَّمَ وَنَعِيمٍ ﴿١٧﴾ فَكَفَيْهِمْ إِيمَاءُ أَنَّهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَّهَهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿١٨﴾

كَلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ مُتَّكِئِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٢٠﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ شَيْءٍ مِنْ أَمْرِئِهِمْ بِمَا

كَسَبَ رَهِيْنٌ ﴿٢١﴾ وَأَمْدَدْنَاهُمْ بِفِكَهَةٍ وَلَحْمٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٢﴾

نینجا به گویره‌ی باوی قورئان که هه‌ره‌شه و مرئه‌و ترساندن و دلخووشی کردن نه‌هینی
به‌دوای یه‌ک دا له‌پاش باسی هه‌ندی له‌ سزای پی‌او خراپ و نا‌پاکه‌کان شه‌وا هه‌ندی له‌ نازو
ریزی چاکان و پاکان باس نه‌هه‌رموی به‌م چه‌ند ئایه‌ته: ﴿إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي جَهَنَّمَ وَنَعِيمٍ * فَكَفَيْهِمْ إِيمَاءُ أَنَّهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَّهَهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾^۱ به‌راستی له‌خوا ترسه‌ پارێزهره‌کان وان له‌ به‌مه‌شت و ناز
و نیعه‌ته‌دا، به‌ جوړی خووشی و له‌زه‌ت رائه‌بوین به‌ هه‌موو پاداشت و به‌خششی که‌ خوای
خوێان پنی داو، له‌ کاتی‌که‌دا که‌ خوای خوێان پاراستوونی له‌ سزای ناگری دۆزه‌خ، که‌ شه‌و
پاراستنه‌ خوی به‌ ته‌نیا زیاده‌ چاکه‌ و میهره‌بانی یه‌که‌ بی‌جگه‌ شه‌و هه‌موو ناز و ریزه‌ کس
نه‌دیوه‌شی که‌ له‌گه‌لی دایه‌. سه‌ریا‌قی شه‌و هه‌موو چاکه‌ و خووشی یه‌ پی‌ یان شه‌وتری: ﴿كَلُوا
وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ بخۆن و بخۆنه‌وه به‌ خواردن و خواردنه‌وه‌یه‌که‌ که‌ نوشتان بی‌ت بی‌
هیچ ناخووشی یه‌که‌ به‌هوی کره‌وه‌یه‌که‌ که‌ له‌ دنیا‌دا کردو‌تانه‌.

ئای له‌م خووشی و شادمانییه‌!!! شه‌م هه‌موو نازو نیعه‌ته‌ شه‌رێنری به‌ سه‌ریان به‌ بی‌
دوایی هاتن و برانه‌وه‌، هیشتا له‌سه‌ر شه‌وه‌ش دا پی‌ یان شه‌وتری که‌ شه‌وه‌ مافی خو‌تانه‌ و
شایانی خو‌تانه‌ شه‌م نازو نیعه‌ته‌.

شه‌و خوا پیداوانه‌ له‌ باب‌ه‌ت خواردن و خواردنه‌وه‌ به‌و جوړه‌ن، له‌ باب‌ه‌ت شه‌وین و
جیگای دانیه‌شتنه‌وه‌ له‌گه‌ل دۆست و خو‌شه‌ویستان دا به‌م جوړه‌ن: ﴿مُتَّكِئِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ﴾

^۱ ته‌فسیره‌که‌ له‌سه‌ر شه‌وه‌یه‌ که‌ ﴿ما﴾ موصوله‌ بی‌ت و رسته‌ی ﴿ووقام﴾ حال بی‌ت له‌ فاعلی ﴿اتأ﴾ یان مفعولی
هه‌ردوکیان بی‌ت، رسته‌ی ناویرلو عه‌که‌ له‌سه‌ر ﴿اتام﴾ یان بۆ سه‌ر ﴿ن جنات و نعیم﴾ به‌و جوړانه‌ش هه‌ر رێکه‌ و
ته‌فسیر کرله‌وه‌. زانی‌ن له‌لای خولیه‌.

وان لهناو ئەر بەهەشتانەدا بە شىۋەيەك پالايان داۋەتتەۋە تىايان دا بەسەر كورسى و تەختى رازاۋەى رىزدراۋ بەرىكى. ئىنجا شتى زۆر گرنگ حەلال و ھاسەرى چاكە ئەرۋا ئەرۋىش باس ئەفەرەمۇي: ﴿وَرَزَجَتْهُم بِحُورٍ عِينٍ﴾ ئافەرتى جوانى چاۋ رەشى چاۋ قەۋى ئەكەين بە حەلال و ھاسەريان. مېھربانى خوا ھەر بەۋەۋە ناۋەستى، بەلكو بۇ زىادە رىزو دىلەۋى ئەرۋا خواترسانە، رادەۋ پەلى ھەموو رۆلە و نەۋە ئىماندارەكانيان بەرز ئەكاتەۋە تا بگەن پى يان بۇ ئەمەى ھەموو پىكەۋە بژىن و شاد بىن بە ھاۋپى يەتى يەكتى، ئەفەرەمۇي: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُم بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ كەسانىك كە ئىمانيان ھىناۋە و رۆلە و نەۋەكانيان شوئىيان كەوتون لە ئىمان و باۋەردا ئەرۋا رۆلە و نەۋەيانەيان ئەگەيەن پى يان و ئەيكەين و ئەيانكەين بە ھاۋپى و دراۋسى يان لە بەهەشتدا، ھىچ شتى كەم ناكەينەۋە لە كىرەۋە چاكەكانى باوك و دايكە ئىماندارەكان. واتە بۇ ئەم ھاۋپى و گەياندن بەيەك رادەۋ پەلى ئەرۋان نزم ناكەينەۋە، بەلكو رۆلە و نەۋەكان بەرز ئەكەينەۋە بۇلاى ئەرۋان.

﴿كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَمِيں﴾^۱ ھەموو كەسانىك بەستراۋە بەند كراۋە بە كىرەۋەى خۇيەۋە، لە لوتف و بەزەيى يەكەى بە زىاد بىت لەم بارەۋە ئەرۋا زىادە چاكە و مېھربانى يە ئەكات لەگەل بەندەكانى بەم رەنگە بەھۋى چاكە كەسىكەۋە رادەى كەسى تر بەرز ئەكاتەۋە، بەلام لەم بارەكەى ترەۋە عدەل و داد بەكارنەھىنى، چاكەى ھىچ كەس نادا بە كەسى تر لە خۇپاى، پاداشتى ھەموو چاكەيەك ئەداتەۋە، گوناھو تاۋانى ھىچ كەسى ناخاتە ئەستۋى يەكىكى تر، بەھۋى خراپى يەكى تۆلە لە يەكىكى تر ناسىنى، بەلكو لەم بارەۋە ئەمە بىرپارە كە وترا: ﴿كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَمِيں﴾ ھەموو كەسى بە كىرەۋەى خۇيەۋە بەستراۋە بەند كراۋە لای خوا، واتە گوناھى يەكتى نادى بەسەردا با باۋكى بى، يان كوپى، پاداشتى ھەموو چاكەى ئەدرىتەۋە، ئىنجا چەند جۆرى تر لە نازو نىعمەتى بەھەشتى ئەرۋا خاۋا پىداۋانە باس ئەكات ئەفەرەمۇي: ﴿وَأَمَّا ذُنُوبُهُمْ فَبِئْسَ كُفْرًا وَعَلَىٰ ذُنُوبِهِمْ نَارُ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا وَلَهُمْ فِيهَا أَعْيُنٌ مُّذَبْذَبَةٌ﴾ واتە ھەمىشە دەستگىزۋى يان ئەكەين بە مېۋە و كۆشت لەۋەى ئارەزۋى بگەن.

^۱ لەم رستەيە عىلەتە بۇ رستەى پىشۋو.

يَسْتَرْعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا تَغْوِي فِيهَا وَلَا تَأْتِيهِمْ ﴿٢٦﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَّهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكَوْنٌ ﴿٢٧﴾
وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٨﴾ قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿٢٩﴾ فَمَنْ أَلَّهَ عَلَيْنَا
وَوَقَّعْنَا عَذَابَ السُّمُورِ ﴿٣٠﴾ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴿٣١﴾

﴿يَسْتَرْعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا تَغْوِي فِيهَا وَلَا تَأْتِيهِمْ﴾ له بهمهشت دا له کاتی کوچه گرتن دا به کومل
دائمنیشن به خوشی یهوه وه چچه پچری لی دیت، هرکسی دمست نهبات بو پیا له ی
شراب و بو خوی راینه کیشتی و له یهکتری نه سینن بو خوشی به لام شو شرابه وهکو می
نم جیهانه نییه به لکو شرابی که نه قسهی نارمواو لهق و لوقی تیدا هییه له کاتی
خواردنوهیدا، نه یهکتر تاوانبار نهکن و نه کردهویه هییه که هوی گونا هو تاوان بیت،
وهکو باوهلناو شراب خوره کانی نم جیهانه دا. ﴿وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَّهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكَوْنٌ﴾
نه گهری به سریان دا بهو شرابهوه چنده بنده و خزمهتکاری که تایبتهین به خویانهوه و
هموو نهلینی دوریکی شارهون لهناو سدهدا.

نینجاله کاته خوشه دا بیر نهکنهوه لهو هموو خوشی و ریزو لهزته و لهگل رابواردنی
نم جیهانه یان، بیر نهکنهوه لهو هموو خوشی و ریزو لهزته و لهگل رابواردنی نم
جیهانه یان، بیر نهکنهوه که له چی یهوه گه یشتنه چی؟ پرسیار نهکن له هوی گه یشتنیان
بهو پلهو پایه بهرزه، لهناو خویان دا وهلامی شو پرسیاره نهکنهوه، وهکو نهفهرموی: ﴿وَأَقْبَلَ
بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ * قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ * فَمَنْ أَلَّهَ عَلَيْنَا وَوَقَّعْنَا عَذَابَ السُّمُورِ * إِنَّا

كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ﴾ هندیکیان رو نهکاته هندیکی تریان پرسیار نهکن
له کردهوه و مزعی لهوه پیشی نم جیهانه یان و هوی گه یشتنیان بهو هموو خوشی یه، له
وهلام دا نهلین: بهراستی نیمه لهوه و پیش له دنیا دا لهناو مال و مندالی خومان دا نهترساین
له خواو له پرسیارو سزای خوا له ریزی دواپی دا، لهبر نهوه گوپرایهلی خوامان نهکردو
خومان نهپاراست له گونا، بههوی نهوهوه خوا منتهی نا بهسهرماندا بهم جوړه پاراستینی
له سزای ناگری که نهروا بهناو هموو کون و قوژینی لهشدا، بیگومان نیمه لهوه و پیش له
دنیا دا نزاو لاله مان نهکرده لای خوی خومان و نهمانپرست، نهویش شو لاله و پرستنه ی
لی وهرگرتین و نهوهی داوامان لی کرد پیی داین، چونکه تنهنا نهوه چاکه ی راسته قینه
نهکات و به رحم و میهره بانه.

فَذَكِّرْ مَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٢٩﴾ أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّبَرِئْتُ بِهِ رَبِّي

الْمُنُونِ ﴿٣٠﴾

له پاش نهم ههمو سام و ترسهی که خستیه بهر بی برواکان، نهم ههمو مزه و بهلینه گموره و گرنگانه که دای به نیمانداره له خواترسهکان. ئینجا فرمان نهدات به پیغمبر (ﷺ) که لهسر و مزیفه و فرمانی خوی بهردموام بیّت و کؤل نهدا بههوی لاری و بی شرمی بی باومرهمکانمه، نهفرموی: ﴿فَذَكِّرْ مَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ﴾ ئینجا بهردموام به لهسر تهمی و ناموزگاری کردن، گویت نهبی و هیچ نرخ می مده به بی شرمی و نهم قسه نارهموایانهی که بی باومرهمکان دهریاری تو نهیکن، چونکه سوپاس بو خوا بههوی چاکه ی خوای خوت بهسرتهوه. تو نه کاهینی و نه شیتی، وهکو نهوانه دهریارت نهیلین.

نهم بی باومرهمانه همر دهمی به نازناویکی ناشیرین نهیانویست پیغمبر (ﷺ) لهکمدار بکن، جاری نهیانوت: نهمه کاهینه، واته له جن و شهیتانهوه هوال و قسه وهرنهگری. جاریکی تر نهیانوت: شیته، کاتی تر نهیانوت: جادووگمه و سیحریازه، زورجار نهیانوت: شاعیره، نهوی پالی پیوه نهان بو نهم قسه نارهموایانه نهمه بوو که ههمو دهستهپاچهو پک کمووو بوون بهرامبر قورشان، ههمو سرسام و سرگردان بوون لهو وتاره کس نهدیوهدا، لهبر دل نهخوشی یان نهیان نهویست دان بنین بهمهدا که لهلایه ن خواوه هاتوه، کهواتهنبی هوی دهسهلاتی قورشان ودهستهپاچهیی یهکی خویان باس بکن، نهویش نهوه بووکههمرجاری به جوریک پیشانیان نهدا که بههوی جن و شهیاتینهوه نهم وتاره ی داهیناره. خوای گموره دلخوشی پیغمبرمهکی نهاداتمه (ﷺ) و شایهتی نهدات لهسر نهوی که

نه کاهینه و نه شیته، ئینجا به شیوهی بیزاری پرسیار نهکات، نهفرموی: ﴿أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّبَرِئْتُ بِهِ رَبِّي﴾ نهمی نایا بی باومرهمکان نهلین: محمد شاعیریکه و چاهروانی بهسرهماتی سهختی چرخ و روزگاری بو نهکهن، بییته هوی مردن و لهناوچوونی؟ نهوانه نهم قسه نارهموایه یان نهکرد، هندیکیان نهیان وت به هندیکی تریان: خوگرو به نارام بن لهسر بارو نایینی خوتان، چاهروانی بکن تا شتیکی بهسر دیت، نهم کاته رزگار نهین له دهستی. نهم خوای گمورهیش نارهموایی قسهکهیانی دهریپی، تهمی پیغمبر (ﷺ) کرد بهرهمرجیان بداتمه، به جوریک که همرهمی لی وهرنهگری،

قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ ﴿٣١﴾ أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَخْلَامُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاعُونَ ﴿٣٢﴾ أَمْ

يَقُولُونَ نَقُولُهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾

ئەفەرموی: ﴿قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ﴾ ئەي پێغه مەبەرێلی پێیان ئێوە چاوەروانی بکەن، ئێنجا منیش بەراستی لەگەڵ ئێوەدا لەوانەم کە چاوەروانن. واتە ئێوە چاوەروانی ئەمانی من بکەن و منیش چاوەروانی ئەمانی ئێوە ئەکەم، بەلام راوەستن لەمە و پاش بۆتان دەرئەکەوی کە پاشەڕۆژی سەرکەوتن بۆ کام لا ئەبێ؟ بێگومان ئەر ھەر مەشەییە بەدی ھات، ئەر کۆمەڵە ھەموو بەرباد بوون بە سەر شوێ، پێغه مەبەر (ﷺ) مایەو تا ئایینەکە ی تێرو تەواو بوو، سەرکەوت بە سەر باومەری ئەوان دا. گەورەو سەرۆکەکانی قورەیش پێ یان ئەوتن: ﴿ذوي الأحلام﴾ واتە خاوەن ژیری و لێزانەکان، جا لێرەدا قورئان بە لاقرتی یەوە پرسیار ئەکات، ئەفەرموی: ﴿أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَخْلَامُهُمْ بِهَذَا﴾ ئەي ئایا فام و ژیری یەکانیان فەرمانیان پێ ئەدەن بەم ناو ناتۆرە بێ جێ یانە ی کە دەم درێژی پێ ئەکەن دەربارە ی پێغه مەبەر، ئەم ھەلوێستە ناپەرەوایانە ی کە ھەیانە بەرامبەر خۆی و ئایینەکە ی؟ ﴿أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاعُونَ﴾^١ نەخێر، بەلکو ئەوانە گەل و کۆمەڵێکن زۆر زیادەپەروی کەرن لە عەقیدەدا، لە سنووری فام و ژیری دەرچوون و یاخێن. یەکیکی تر لە دەم درێژی ئەر بێ باومەرە ئەمە بوو ئەیان وت: ئەم قورئانە دەست ھەلبەستی خۆیەتی بەناوی خواوە، ئێنجا خوایش بە بێزاری یەوە پرسیار ئەکات لەو وتە ناپەرەوای ئەوانە، ھۆکەیشی روون ئەکاتەرە، ئەفەرموی: ﴿أَمْ يَقُولُونَ نَقُولُهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ئایا ئەوانە ئەلێن: محمد ئەم قورئانە ی ھەلبەستوو بە دەم خواوە؟ واتە ئەو قەسە یەکی زۆر بێ جێ و بێزادە. نەخێر محمد ھەلی نەبەستوو، بەلکو ئەوان ئیمان و باومریان نی یە، کەر واتە بەھۆی بێ باومەری و سەرکەشی یە کە یانەرە دەم درێژی ئەکەن بەو تانە و تەشەرە ناپەرەوایانە، واتە بێبەشتن لە رووناکی ئیمان و سەرگەردانن لە رەشی و تاریکی کوفردا بەھۆی ئەوەرە ھەست ناکەن بەو کە ھێنانی ئەم قورئانە لە توانای ئادەمی و ھیچ کەسی تر دا نی یە جگە لە خوا. کەر واتە ئەوانە ئەگەر ھەر ئەلێن محمد ھەلبەستوو.

^١ تەفسیرە کە بە گوێزە ی ئەو یە کە ﴿أَمْ﴾ ی دووم بە مەعنا ﴿بَل﴾ بیئت. بەلام ھەندێ ئەفەرمون: ئەمیش ھەر موئەتەعیە، پرسیری یە کەم بۆ گائە و لاقرتی یە، دووم بۆ تەشەر لێدانە و لەکەدار کردنیان و بێ ئابھوو کردنیانە، بێگومان یەکی لەم دوو بارە لە رێکایان دایە و خۆ لادانیان نی یە لێ ی. بەم جۆرەیش زۆر جوانە.

فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٢٦﴾ أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴿٢٧﴾ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُؤْفِقُونَ ﴿٢٨﴾ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصِيطِرُونَ ﴿٢٩﴾

﴿فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ﴾^۱ دهی ئەوانیش خۆیان و تارێکی تر بێنن بە وێنەی ئەم قورئانە کە محمد (ﷺ) هیناویەتی ئەگەر راست ئەکەن لەو قەسدا کە ئەیکەن. واتە ئەوانە ئادەمین وەکۆ محمد، دەی ئەگەر ئەو کە ئادەمی یە بتوانی ئەم قورئانە لەلایەن خۆیەوە بەینێ ئەبێ ئەوانیش بتوانن. بەلام چەند جار ئەوان بەریان لی بېرایەوه و هان دران و بە هیچ جۆر نەیان توانی وێنەی بچووکتین سورەتیش بێنن چ جای وێنەی هەمووی.

ئەم قورئانە ئاشکرایە سېرێکی تایبەتی تیا بە هەر لە یەکەم جارەوه کە بیسترا هەستی پێ ئەکری، هەست ئەکری بەمە ی کە شتیکی جیاوازه و زۆر هیزێکی تایبەتی هەیە بەسەر دل و دەروون و هەست دا، هەست ئەکری بەمە کە بێجگە لە مەعنا و مەبەستەکانی شتیکی تری جیاوازه لە هەموو وتارو هۆنراوەیەکی تر، هەست داگیر ئەکات و سەرئێشێ رانەکیشتی بۆلای خۆی. نیت بە تەواوی نازانری ئەوه لە چی یەوه فەراهم دیت؟ ئایا هۆی ئەوه نەفسی وتارە کە خۆیەتی؟ یان ئەو مەبەستە گرنگانەیە کە داڕێژراون لە نیوانی دا؟ یان ئەو هۆنینهوه تایبەتی یە کە بە وێنەی هیچ هۆنینهوهی تر نی یە؟ یان هەر شتی ترە، هەر جۆر بێی لە یەکەم جارەوه هەست بەوه ئەکری، هەر ئەمەش بوو بەهۆی سەرسام کردنی یەکەم چینی کە ئەم قورئانەیان بیست، ئەو چینی کە کانگای ئەو زمانە بوون کە قورئانی پێ هات، بەناوبانگ بوون لە دوان و وتاردان دا، ئەو گەل و چینه سەرسامی یان گەیشته رادەیک هێچیان بە دەستەوه نەما ئەوه نەبێ ئەیان وت ئەمە سیحرو جادووه، وەکۆ لە سورەتی ﴿ص﴾ دا بە درێژی باسەمان کرد. ئەم قورئانە پێش هەموو شتی هەستی ئەوهی لی ئەکری کە باس کرا، ئینجا بەهۆی روانین و بیر لی کردنەوه تیا ی دا بە وردی چەندەها شتی نایابی سەرسوڕهینەری لی هەست کراوه و ئەکری، کە ئەوانە هەموو بوونەته هۆی ئەوه کە قورئان لە هەموو چەرخی و کاتی ک دا موعجیزە بێت، واتە هەموو کەس لە ئاستی دەستە پاچه و پەک کەوتوو بێت لە لاسایی کردنەوهی.

^۱ ئەم نەمرە بێ تەعجیزە، واتە بێ روون کردنەوهی پەک کەوتوویی و دەستە پاچهیی یانە بەرامبەر قورئان و لە چەند جێگایە کە ئەوه بەکارهێنراوه تەنانت دەربارە ی تەنها سورەتێکی قورئان با کەترین سورەت بێت، هیچ کەس نەیتوانی.

هرکس ریزی هستی خوئی به لاه بیت، نینکاری نهوی پی ناکری که قورئان موعجیزیه له هموو کات و چرخیک دا، نه قورئانه زانین و ناسین و تیگه یشتنی تیرو تهواو و ریک و راست فراهم نهیننی له دل و دهریون دا بهرامبر بوون و بوونه ورو ژیان و خوی پهروردگاری هموو، نهوی له گهل سروشت دا به دوانیکی تایبتهی که وینهی نهاسراوه له هیچ وتارو له هیچ لایهکی تر، دل نه دیو نه دیو نهکات له هموو بارو رویهکوه چارهسری هموو شتی باس نهکات، له تهمی و ناموزگاری یهکانی دا هموو بارو رویهکی گرتووته ژیر دهست بی نهمی زیاده رهوی یان کم و کوپی تیدا بیت، هاوتایی و هاوکیشتی خستوته نیوان هموو هیزو وزه و نارزوو و هموو بارو رویهکی ژیان، وکو په یوهندی یهکیتی و کومهکی و هاوکاری فراهم هیناوه له نیوان ژیان و هموو کاروباری ژیاندا.

نینجا پرسپار نهکات لهوی پیدا بوون و فراهم هاتنی بی باورمهکان خوئیان، به هیچ جور ماوهیان بۆ ناهیلیتمه ناچار یان نهکات نهبی بلین: نهو کهسهی که نهوانی دروست کردوه خواجه، دهی کهواته نهبی هر نهو بهرستن، باور بهینن به پیغمبرمهکیشتی (ص) نه فرموی: ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾ نایا نهوانه دروست کراون له خوئیانهوی بی هیچ کهس؟ بهلکو نایا خوئیان دروست کهری خوئیان؟! واته نهوانه نهبوون و نیسته هه، دهی نهبی یان له خووه پیدا بوون! یان خوئیان خوئیانیان دروست کردبی! یان کهسیکی تر دروستی کردبن، بیگومان جگه لهم سی باره باریکی تر دهست ناکهوی که بگوتری: یهکم بار واته پیدا بوونیان له خووه به ریکهوت، نهوش شتیکه دژو پیچهوانهی سروشت و هموو قام و ژیری یهکه، هرکس شتی وا بلنی نهو کهسه خوئی بی ریز نهکات لای هموو خاوهن ژیری یهک، چونکه زور روون و ناشکرایه که شتی ریکهوت رژیمی نی یه، دهربارهی دووهمین هیچ کهسی نی یه شتی وا بلنی، کهواته ناچار هیچ باری تر نهماوه جگه لهوی که هموو دروست کراوی خواجهکی تاک و ته نیایه بی هاوبهش و یارمهتی دهری لهو دروست کردن و فراهم هیناوه، کهواته نهبی له پهرستنیش دا هیچ هاوبهش و هاوپی بۆ رهوانه دری.

نینجا بهرنگاری یان نهکات به پرسپاریکی تر له هوی دروست کردن و فراهم هینانی ناسمانهکان و زهوی، لهم پرسپاره دا تیرو باریکی تر هیه جگه له سیانهکهی تر که باس کران. نهوا پرسپاره که لیردها نهبری تهنها بهسهر نهم تیرو باره دا نه فرموی: ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ نهی نایانه مان ناسمانهکان و زهوی یان دروست کردوه؟ کهواته ناشکرایه

نه مانیش خوځيان خوځياتيان دروست نه كړدوه، به رڼكوتيش پيدا نه بوون، نهى ثايا نهو بى باومړانه دروستيان كړدوون؟ نه خيژ هرچونى رڼكاي نهو دوو تپرو باره پيشووه نى يه، هرومها هم تپرو بارهش هيچ كسى ناتوانى بيلى. كهواته هيچ چاره نى يه نهى باومر بهيڼرى به تيرهى چوارهم ليړه دا كه سى يه يو له پرسیاري يه كه د: باومر بهيڼرى كه كه سىكى تر دروستى كړدوون بى هاوبه شى و بى وينه يه، نهو هيش كه خواى هم موانه، كهواته نهى هر نهو ش پيرستى.

نهو بى باومړانهى نهو چرخه نه گمر پرسياريان لى بکرايه لهو كه سى ناسمانه كان و زهوى دروست كړدوه، بى گپروگرفت له وه لآم دا نهيان وت: خوايه كه ناوى ﴿الله﴾ يه دروستى كړدوون، به لآم نهو وتن و دان پيانانه به جوړيكى راسته قينه نه بوو كه هلقولا بيت له زانين و باومر يكي رڼك و رهوانى دامه زراو وه كو نه فرموى: ﴿لَا يُوقِنُونَ﴾ نهوانه باومر يكي روون و رهوانيان نى يه، به هوى نهو وه لايان دا له پرستنى خوا به تاك و تنيايى، له باومر هينان بهوى كه پيځه مبر بوى هينان له لايه ن خواوه.

ليړه دا يا هندی بوه ستين له برده مى قورثانه كه مان دا، پير بگهينه وه لهوى كه چنده به سووك و ناسان ناگادارمان نه كات و زانامان نه كات بهو شتانهى كه زور قورس و به نركن له دل و دپروونى خهلك دا، بو وينه: روون كړدنه وهى بوونى خواو ناچار كړدن به باومر پى شتيكه له كوڼ و تازموه خراوته كار به نرك و زه حمتيكي زورموه بو پيك هينانى به لگه ي ژيريى له چهند رڼكا و روويه كه وه، وه كو بلاو بوو ته وه لهو هم موو كتيبانه دا. به لآم ميشتا بهو هم موو نرك و زه حمته به هم موويانه وه نهو نارامى و دنيايى يه نادات كه هم دوو نايه ته بچكولانه فراهمى نه مينن بهو هم موو سووكى و روونى و ناسانى يه وه كه بو هم موو جوړه كه سى ده ست نه دات با رادهى خوځنده واريشى نه بى: ﴿أَمْ خَلِقُوا مِنْ غَيْرَتِي أَمْ أَنَا خَلَقْتُ﴾ ﴿أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ﴾ نينجا پلويه ديته خوارموه له رادهى دروست كړدن، نه فرموى: ﴿أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَيْكِ أَمْ أَنَا نَصِيْبُ رُونَ﴾ ثايا غزنه كانى خواى تولاى نهوانه و نهوان خاوه نيني هتا به نارمزوى خوځيان به ش و چاره و روى بگرنه وه و فراوانى بكن، بهرزو نزمى و سوود و زيان بو هم كه سى ويستيان رهواى بدهن؟

ثايا نهوانه دهسلات دارن و زالن به سر هم موو كاروباردا تا هم موو شت به نارمزوى نهوان بهوا؟ دهى خو نهى يه كى ببى نهو شتانهى به ده ست بيت، بينگومان نهو كه سيش نهويه كه قورثان بومان باس نه كات: كه خوايه كه و ناوى ﴿الله﴾ يه.

۳۸ ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ يَتَّبِعُونَ فِيهِ فَلْيَاثِمْهُمْ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ﴾ ۳۹ ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ يَتَّبِعُونَ فِيهِ فَلْيَاثِمْهُمْ﴾

ئىنجا پلەيەكى تر دىتە خوارمە پرسيار ئەكات ئەفرموى: ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ يَتَّبِعُونَ فِيهِ فَلْيَاثِمْهُمْ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ﴾ ئەي محمد تۆ پىيان ئەلئيت كە تۆ پىنغەمبەرى و سىروشت بۆ ھاتووتە خوارمە لە كۆمەلى ھەرە بەرزەمە و ئەوانىش باوەرپىيانە و بە راستت نازانن، دەي ئايا ئەوانە پەيزە و پليكانىكيان ھەيە كە بەسەريەمە سەركەون بۆلای سەرووى ئاسمانەكان و لەوى گوى بگرن، تا بۆيان دەرکەوى كە تۆ سىروشت بۆ ئەكرامە و تۆ راست ناكەيت؟ دەي ئەگەر ئەوان راست ئەكەن و شتى و ايان ھەيە، با گوئگرەكەيان بىت بە بەلگەيەكى روى ئاشكرامەكە دل و دەرەون داگير بكات و ناچارى بكات بە باوەرپىيانە كردنى ئەو گوئگرە، دەي بابى راستى خۆي دەرخت، ئىنجا قەسەيەكى زۆر پووچى ناپەرەيان ھەبوو دەرپارەي خوا كە گوايە مەلانىكە كچى خوايە، ئەو باوەرپە ناپەرەيە ئەمىنى بۆ لىكۆلینەمە، بە شىوہى بىزاري دەرپەرين پەرسىاريان لى ئەكات، ئەفرموى: ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ يَتَّبِعُونَ فِيهِ فَلْيَاثِمْهُمْ﴾ ئايا ئىوہ نەقامى و نەزانىنتان لەو رادەدايە كە مەندال بۆ خوا رەوا ئەدەن بە وىنەي خۆتان، لە مەندالەش دا تەنھا كچ بۆ ئەو بېرار ئەدەن، بۆ خۆتان تەنھا كۆر رەوا ئەدەن و لاتان وايە كچ شايانى ئىوہ نىيە؟

ئەو نەقامانە رادەي مەينەيان زۆر بەلاوہ پەست بوو تا رادەيەك ئەگەر ھەوال بەدرايە بە يەكى لەوانە بە پەيدا بوونى كچى بۆي، دەست بەجى روى رەش دائەگىرسا لە تەرىقى دا. داخ و مەراق ئەكەوتە دلى لەگەل ئەودا ئەو شتەيان بۆ خوا رەوا ئەدا، كە بە گوئزەي باو و باوەرپى خۆيان خراپ بوو، ھۆي سەرشۆپى بوو، جا لىرەدا قورئان بە پىي باو و باوەرپى خۆيان لەگەليان ئەكۆلینتەمە، رەزىل و سووك و روو رەشيان ئەكات.

ئەو بى باوەرپانە زۆر تەنگەتاو و دڵگران ئەبوون بەو بانگ و بانگەوازەي پىنغەمبەر(ﷺ) لەگەل ئەودا ئەو ھىچ زۆرئىكى ھىچ نەئەمىنان، ھىچ ئەركىكى نەبوو بەسەريانەمە، داواي ھىچ كرى و پارەيەكى لى نەئەكردن. كەواتە ئەگەر پىاوتى و ئادەمىتى يان تيا بووايە ئەوانىش كە بە گوى يان نەئەكرد ھىچ نەبى بە شىرىنى بەرپەرچيان بەدايەتەمە.

۱ ئەم جۆرە پەرسىارانە ئىجگار سەخت و بەتەنن لەسەر دل و دەروونى ئەو بى باوەرپانە، چونكە مەبەست بەمان لاقرى و تانە و تەشەر دلە لى يان، ناپەرەيە دەمبازى يەكانيان روون ئەكاتەمە.

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿١٠﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿١١﴾ أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ
 كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿١٢﴾ أَمْ لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَنَ اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٣﴾ وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ
 سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ ﴿١٤﴾ فَذَرَهُمْ حَتَّى يَلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿١٥﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ
 كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿١٦﴾ وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٧﴾

جا قورئان ئەر ناپياويەيشيان ئەخاتە پېئىش چار بەم فەرمودەيە: ﴿أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ﴾ ئەي پېغەمبەر ئايا تۆ داواي ھېچ كرى و پارەيەكيان لى ئەكەيت لەسەر گەيانەندى پەيامەكەت و بانگ كوردنيان بۆ سەر ئاينەكەت، تا ماندوو بكرين و باريان قورس بكرين لەو كرى دانە، بەھۆى ئەووە بېزار بېن لە گوى رايەلى و شوين كەوتنى تۆ؟ واتە نەخىر تۆ داواي ھېچ شتيكيان لى ناكەت، كەواتە خراپى و بەدكردارى ئەوان ئاشكرايە، ئەوان - ھەكو باس كران لەمە وپېئىش - ئەيان وت: محمد شاعيريكە چاوەڕوانى مردن و لەئاوچوونى ئەكەين، ئەوا قورئان وەلاميان ئەداتەو بە جوړى لاقرتى يان پى ئەكات و ئەئەيان لى ئەدات، ئەفەرموى: ﴿أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ﴾ ئەي ئايا ئەوانە عىلمى غەيبيان لايە و ئەزانن كە پېغەمبەر پېئىش ئەوان ئەمرى تا ئەوە بېزار بەدن و بېئووسن؟ ﴿أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ﴾ ئەي ئايا ئەيانەوى پېلانن بۆ بئىئەوە بۆ لەئاوېردنت؟ واتە شتى وا سەرناگرى، چونكە ئەوانەى كە كافرن ھەر ئەوان لەو پېلان گىبى يەدا ژئىر كەوتوون و ژئىر ئەكەون، تۆلەى پېلانەكەيان بۆ سەر خوڤان ئەگەرتەوە: ﴿أَمْ لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ﴾ ئەي ئايا خوايەكى تر ھەيە بۆ ئەوانە جگە لە خوايە كە ناوى ﴿اللہ﴾ يە تا بيانپاريزنى و خواھندارى يان بكات و بەرگرى تۆلە و سزاي خوايان لى بكات؟ نەخىر ھېچ خوايەكى تر نىيە، چونكە: ﴿سُبْحَنَ اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا پاك و بى لەكەيە لەو ھاوبەشى يەى كە ئەوانە بۆى بېزار ئەدن و رەواي ئەبىنن بۆى،

خوا پاکه لهو جوړه ټیگه‌یشتنه‌ی که نه‌وانه هه‌یانه بهرام‌بهر به خوا، خوا تانک و ته‌نیایه و هیچ ه‌اوبه‌شی نییه.

له‌پاش نه‌وه‌ی بهر ه‌موو هیژشه به‌هیزانه به‌روودوای لی‌گرتن، هیچ به‌لگه و به‌هانه‌یه‌کی بؤ نه‌هیشته‌نوه، ټینجا روونی نه‌کاته‌وه که نه‌وانه عیناد و سرکه‌شیان داو‌ته بهر، نه‌فهرموئ: ﴿وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ﴾ نه‌گهر پارچه‌یه‌ک له ناسمان ببینن بکه‌وته خواره‌وه به‌سهریان دا بؤ سزادانیان، نه‌وانه له عیناددا باوهر ناهینن و دان نانین بهو شته ناشکرادا و ټلین نه‌مه ه‌لم و ه‌وره ته‌په‌ی داو‌ه و چین چین که‌وتووه به‌مل یه‌ک دا، واته سرپنجی یان له راده‌یه‌ک دایه له کاتی واته‌نگاو‌دا و بؤ شتی و ناشکرا ه‌یشتا باوهر ناهینن. ﴿فَذَرَهُمْ حَتَّى يَلْتَأُوا بِوَمِهِمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ﴾ که‌واته نه‌ی پیغه‌مبهر لی‌یان که‌ری ه‌تا دووچاری روژنی سه‌ختی خو‌یان نه‌کرین، روژنکی واکه ه‌موو تیای دا گیانیان دهرنه‌کری و نه‌مرنرین، که نه‌ویش روژنی ویران کردنی نه‌م جیهانه‌یه. ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ لی‌یان که‌ری بؤ روژنی که پیلان و فیل و ته‌له‌که‌ی خو‌یان سوودی هیچ شتیکیان پی‌ناکه‌یه‌نی و نه‌وانه یارمه‌تی نادرین. که‌واته نه‌مپؤ نه‌گهر هر جوړه پیلان و ته‌گیبری بکه‌ن لهو روژ‌دا هیچ شتیکیان سوودی نابئ. ﴿وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَٰكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به راستی پاش نه‌و روژه سزای تر ه‌یه بؤ نه‌وانه‌ی که جه‌ورو سته‌م کاریان کردو باوهریان نه‌هینا، به‌لام زو‌ریه‌ی نه‌وانه نه‌زانن و ناگیان له‌وه نییه.

له‌پاش نه‌مه‌ی بی باوهره‌کاشی به‌دوورو درېژنی راونا له ه‌موو لایه‌که‌وه، له کو‌تایی دا نه‌وه‌ر‌ه‌سه‌خته‌ی لی‌کردن و راگی‌ری کردن له‌پیش دهمی سزای گم‌ره‌دا، که چاوه‌روانیان نه‌کات له‌دوور و نزیکه‌وه.

وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿١٨﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَرَ الْجُورِ ﴿١٩﴾

پاش ئەمانە قورئان لا ئەکاتەو بەلای پیغەمبەری بەرێزدا (ﷺ) بە تەمى کردنى بە ئارام
گرتن و سەبر کردنى لەسەر ئەرك و زەحمەتى ئەو هەموو سەرپێچی و بى باوەڕى و دەم
درێژی بى باوەڕانە، وەستانی بە دەم کارى خواى خۆیەو، ئەفەرموی: ﴿وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ﴾
خۆت بگەر بە ئارام بە بۆ بریارى خواى خۆت، واتە لەسەر فەرمانى خۆت بەردەوام بەو نیت
هەموو کارێكى خۆت و ئەوان بەدەرە دەست خواو راوەستە بۆ بریارى خوا، دڵنیا بە و هیچ
دڵتەنگ مەبە. ﴿إِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ چونکە بەراستى تۆ لە ژێر چاودێرى و پاراستنى ئێمەداى لە
هەموو بارو روویەکەو، بە هەموو هۆیک. بەم بەم لەم ریزو نرخ پێدانە، بەم بەم لەم رادەو
پایە بەرزە کە ئەم رستە بەفەرە پیشانى ئەدات، بەلام لە توانای هیچ کەس دا نى یە بە هیچ
زمانى شتى تر بلى کە پڕ بە پڕى ئەو دەرچى، ئەو مەبەستى ئەو پیشان بدات و بیگەیهنى،
بەلى فەرمویەتى بە حەزەرەتى موسا ﴿وَأَنَا أَخَذْتُكَ﴾ ﴿وَأَسْطَقْتُكَ لِنَفْسِي﴾ ﴿وَلَوْضَعْتُ عَلَى عَيْنِي﴾.
ئەمانە هەموو پایەو پلەى بەرزى ئەو پیغەمبەر بەرزە روون ئەکەنەو، بەلام ئەوێ رستەى
﴿إِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ ئەیگەیهنى و پیشانى ئەدات شتى ترەو جیاوازه و تام و بۆنى ترى هەیه و
بەرزترین رادەو پلە پیشان ئەدات.

ئینجا رێنموونى ئەکات بۆ رێگای پەيوەندى هەمیشەى بەخواى خۆیەو، ئەفەرموی:
﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ * وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَرَ الْجُورِ﴾ کاتى لە خەم هەلنەستى خواى خۆت بە
پاکى رابگرە بە سوپاس کردنەو، هەروەها لە هەندى شەودا و لەکاتى بەیانیدا.
مەبەست یادو پەرستنى خواپە لەو کاتانەدا نیت بە نوێژو قورئان خوێندن بێت، یان بەو
جۆرە وێردو زیکرانە بێت کە لە کتێبى حەدیس دا باس کراون. بە هەر جۆر ببى یادو
پەرستن و پەيوەندى دل لەگەل خوادا توێشوو رێگایە و هۆى ئارامى دله و زال بوون
بەسەر هەموو کۆسپ و پلەیهکدا، وەکو هەر ئەو مەبەستى راستەقینە و خوشى راستەقینەى
روح و دل و دەروونە. خوا لە بەزەى خۆى بى بەشمان ئەکات، آمین.

و صلى الله وسلم على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ﴿١﴾ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ﴿٢﴾ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٣﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ

سوره نبی (النجم) مهککھیی یه و ۶۲ نایه ته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مه بهسته گرنگه کانی ثم سورته بریتین له:

۱- سروشی (وحی) خوا بۆ پیغه مبهبر (ﷺ).

۲- تاک و ته نهایی خوا.

۳- راستیی رۆژی دوایی.

ثم سورته چوار به شه:

بهشی یه که می باسی حقیقه تهی سروش نه کات و راستی و بهدی هاتنی روون نه کاته وه.

بهشی دو وه می: باسی بته کانی بت په رسته کان نه کات له گه ل و ته و بریاری پر و پو و چیان

د بریاری مه لانی که.

بهشی سی یه م: ته می ی پیغه مبهبر نه کات (ﷺ) به رو و هر گیرانی له و که سه ی که پشت

نه کاته یادی خوا.

بهشی چواره م: بنه رتهی نایین باس نه کات له بابته گه رانه وهی هه مو وانه وه بۆ لای خوا و

پرسیار و داد په روه ریی خوا له تۆ له سهندن و پاداشت دانه وه دا.

ئینجا با به جوانی گوئی بگرین له سورته که ئه و هه مو و مه بهست و شته گرنگه مان بدا

به گویندا، له سه رته ی سورته که وه خوی گه وه سویند نه خوا له سه ر ته وه ی که پیغه مبهبر (ﷺ)

رینگای ون نه کرد وه و ته وه ی که رای نه گه یه نی سروشی خوی به، نه فه رموی:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ * وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ﴿١﴾ سویند به نه ستیره کاتی که ئاوا نه بی.

د بریاری ته م سویند پی خور وه چه ند رایه ک هیه: هه ندی نه فه رمون مه بهست

نه ستیره کی دیاری کرا و نییه، به لکو هه ر کام مه بهسته. کو مه لیک ی تر نه فه رمون: مه بهست

ئەستىزەيەكى تايىبەتى يە، لەسەر ئەم رايە بە سى ئىستىزە رافە كراو: زوهرە،
ئەستىزەكانى كۆ، شيعرا. كە لەمەوپاش لە سورەتەكەدا باسى ئەفەرمۇي. لەسەر ھەموو رايە
دل بىدار ئەبىتەو بە رىزو گرنگى سويند پى خوراو سويند لەسەر خوراومكە كە ئەومىش
مەبەستىكى زۆر گرنگە لەم جۆرە شويئانەدا. ھەروەھا لەسەر ھەموو رايەك پەيوەندى و رىك
و پىكى سويند پى خوراو ھەيە لەگەل سويند لەسەر خوراودا، ئاى چەند شيرىن و رىكە
شيۆەي ئەستىزە كە لە ناوەرەستى ئاسمانەو بەرە بەرە بال دائەكىشى بۆ نىشتن لەگەل
شيۆەي جوبرەئىل دا كە لە كەنارەي ھەر بەرزى ئاسمانەو بەللى داھىشت بەرمو زەوى
بۆلای پىغەمبەرى ئازىز (ﷺ)!!

خوای گەرە سويندى خوارد، سويند لەسەر خوراومكەيش ئەمەيە: ﴿مَاضِلْ سَاجِدُكَ وَمَا
عَوَى * وَمَا يَطْلُقُ عَنِ الْمَوْتِ * إِنَّ مَوْلَا رَحْمَتِي يُرَى﴾ ھاورىكەي ئىو، واكە محمد رىگاي ون ئەكردووە و لە
رىگاي راست لای ئەداو، بىرو باومەرى ئاراستى نەبوو، ئەو قورئانەي كە ئەيلى و پىتان
رائەگەيەنى لە خۆيەو نى يە و بە ئارەزووى خۆى نايەت، ئەو كە پىتان ئەلەيت ھىچ شتى
نى يە جگە لە سەروش كراوى كە سەروش كراو لەلایەن خواو.

ئەمەشايەتى يە لەلایەن خواو لەسەر راستى رىگا و رىكى بىرو باومەرى پىغەمبەرەكەي (ﷺ)
لەسەر ئەو كە قورئانى لەلایەن خواو بۆ ھاتوو، بى باومەركانى قورەيش و
جىنشەينەكانيان لە ھەموو چەرخ چىنىك دا ئەخاتەو بە درۆو لەو ھەموو تانە و رەخنە و
لەكەيە كە دەمبازى پى ئەكردو ئەيكەن دەربارەي قورئان و پىغەمبەر (ﷺ) بە ھاورىي
ئاو برد لەبەر دەم كوت كەردىيان بەمەي كە بە باشى ئەيانئاسى و بەئاويانگ بوو لە ئاويان دا
بە پاكى و راستى و خوورەمۆشت بەرزى، كەواتە ھەر دەم درىژىي يەك كە ئەيان كەرد
دەربارەي ئىجگار ئارەموا بوو. بىگومان خوا پىغەمبەرى (ﷺ) فەيرى قورئان كەرد بەم جۆرە
سەروشى كەردە لای بەلام ئەو سەروشى خوا بە چەند جۆرى فەراھەم ھاتوو، وەكو بە درىژىي
باس كرا لە دوا دوايى سورەتى شورا دا يەكى لەو جۆرانەي بەمە بوو كە سەروشەكەي لە
جوبرەئىلەو ھەرگرتوو ئىتر لە شيۆە راستەقىنەكەي خۆى دا، يان لە شيۆەي ئادەمى دا،
بىجگە لەو ش جوبرەئىل دەورى ھەموو قورئانى كەردووەتەو لەگەل پىغەمبەردا (ﷺ) بە
تايبەتى لە دوا دوايى ژياندا لە مانگى رەمەزان دا ھەموو شەو رۆژى ئەھات دەورى لەگەل
ئەكردووەو لەگەلى پيا ئەچوووە،

عَلَيْهِ سَدِيدُ الْقُوَى ﴿٥﴾ دُورِمَرَه فَاَسْتَوَى ﴿٦﴾ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَى ﴿٧﴾ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى ﴿٨﴾ فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى ﴿٩﴾ فَأَوْحَى إِلَى عَبْدِهِ مَا أَوْحَى ﴿١٠﴾ مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى ﴿١١﴾ أَفَتَمْنُونَهُ عَلَى مَا يَرَى ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَى ﴿١٣﴾ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى ﴿١٤﴾ عِنْدَ هَا جَنَّةِ الْمَأْوَى ﴿١٥﴾

جا لهبر شهو خوا لیره دا فیر کردنه که ی نه بری به سر جویره نیل داو شه رموی: ﴿عَلَيْهِ سَدِيدُ الْقُوَى﴾^۱ هاوریکه ی نیوه فیری شه سروش کراوه ی کرد، واته قورئان، فریشته یه که میزو توانا کانی زور به تینه، شهویش جویره نیله که هو ی فراهم هاتنی زور له موعجیزه کانه، زور له سزا و توله ی گله پیشووه کان له سر دهستی شهو دا به دی هاتوه، ﴿دُورِمَرَه﴾^۲ شه فریشته یه خاوهنی شیوه و سوره تیکی شیرینه، یان زور لیزانه و ژیری یه کی به میزی هیه. نینجا روونی شه کاته وه که پیغه مبر (ﷺ) شه پیری باومری به میزی دلنیا یی هه بووه له وهرگرتنی شه سروه داو هیچ کلوجی ریگا نه بووه بو گومان و دوو دلی رووی تی بکات لهو کاره دا چونکه به چاوی خوی شه فریشته ی دیوه له شیوه راسته قینه که ی خوی له دوروه تا ورده ورده نزیک که وتوه ته وه لی یه وه به شه پیری نزیک شه رموی: ﴿فَاَسْتَوَى * وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَى * ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى * فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى * فَأَوْحَى إِلَى عَبْدِهِ مَا أَوْحَى﴾ شه فریشته یه له سر شیوه راسته قینه که ی خوی راوه ستا له کاتیک دا که له که ناره ی هره به رزی ئاسمانه وه بوو، شهویش له سهره تای پیغه مبرنتی پیغه مبره وه بوو که بهو شیوه گرنگه بیینی که ناره ی

^۱ شه ی نه فسیره که رای کورو و تقدیه ی زانایانه، هندی ئالین مه به ست به ﴿سَدِيدُ الْقُوَى﴾ خوابه له سر شه رایه شه ئایه تانه ﴿مُتَشَابِه﴾ ن شه کاته یان هوالی خوا شه کرین وه کو سه لف شه رمون یان راف شه کرین و ته ئویل شه کرین به جوئی شایانی خوا بن.

^۲ به چند شتی تر ته فسیر کرلوه ته وه.

^۳ شه رسته به کار شه میزی بو گیاندنی شه پیری نزیک نیوانی دوو کهس له یه کتره وه.

^۴ وشه ی ﴿او﴾ لیره له چند شوینی تردا ته فسیر کرلوه ته وه به معنا ﴿بل﴾ بو گومان و دوو دلش به کار میترلوه به لام شه کاته گومان و دوو دلی یه که به گویره ی بپاری ئیمیه کاتی که سهرنجی بده بن، واته شه که شه ی که سهرنج نه دات ئالی: شه ونده نزیک شه ندازه ی دوو که وان یان نزیک تر. له سر هه موو باریک مه به ست به م رسته یه شه میه که هه وال پندراوه که راسته و هیچ کم و کوپی نیدا نی یه.

ناسمانی داگیر کړېږو، ښځا نړیک کومته له پیغمبره بهم جوړه له سردا هاته
 خواره به بولای ښځا همیت نړیک کومته و تا وای لی هات نه دازه نړیک له پیغمبره
 وینه نه دازه دوو کهوان به لکو نړیک تر، واته لهوه دوو تر نه بووه، ښځا نهو فرشته به
 سړوشی کړده لای بهنده کهی خوا نهو شته زور گرنگه که سړوشی کړد، واته نهونده
 گموره و گرنگه زمان توانای باس کړدنې نی یه. ﴿مَکَذَّبَ الْفِرَادُ مَارَئِی﴾ دلی پیغمبر دژو
 پیچوانه نهو شیوه فرشته نه بوو که چاری خوی بیښی، واته هرچونې به چاری سر
 بیښی هروها پښی ناسی که نهوه جوړه نیله، که واته بیښینه کهی زور ریک و راست بووه و
 هیچ گومان و دوو دلی نه بوو، ﴿أَتَنْزِلُ عَلَی مَارِئِی﴾ که واته تایا بی باوه رکان نیوه دمه دمه
 نه کهن له کهن پیغمبردا له سر شتی که به چاری خوی دیویتی، نه تانهوی به دهمبازی
 قسهی خوتان سرخن و نهو به درو بخنه وه؟ واته مول و ته قه لاکه تان زور بی جی و بی نرخه.
 بیښی نهو فرشته له شیوه راسته قینه کهی خوی دا تهنه نهو جار نه بووه، به لکو جاری
 تریش روی داوه بو پیغمبر (ﷺ) وکو نه فرموی: ﴿وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ * عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ *
 عِنْدَ مَا جَاءَهُ الْمُرَئِی﴾ سویند به خوا جاری تر محمد نهو فرشته بهی بیښی لای ﴿سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى﴾ که
 ﴿جَنَّةِ الْمَآوِی﴾ یه، واته نهو به هشته که جیگای له خوا ترسه خو پاریزه رکانه، یان
 جیگای رُوحی شهیده کانه.

بیښی نهو جار له شوی میعراج دا بوو به پی ریوایه تیکی به میز له پراوه کانی
 حدیس دا لهو شهو دا نهو فرشته به له شیوه راسته قینه کهی خوی دا نړیک کومته له
 پیغمبره (ﷺ) وینه جار کهی تر تابه باشی نهو جار هیش بیښی لهو شوینه دا که باس کړا.
 ﴿سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى﴾ درختیکه و مبهست به ﴿الْمُنْتَهَى﴾ شوینی دوا هاتن و پراوه پیگیشتن و
 بهر بوونه وهی کړده وه و زانینی خه لکی یه، یان شوینی دوا هاتنی شوی میعراج، یان
 شوینی دوا هاتنی هاوپی یه تی جوړه نیل بوو بو پیغمبر (ﷺ) لهو شوینه دا نهو وهستا و
 پیغمبر (ﷺ) بهر بووه بو نهو شوینهی خوا ویستی به هر جوړی له مانه و هر
 جوړیکی تر ته سیر کرابیته وه هموو شتیکی نهینی و غیبین خوا پیغمبره ناگدار
 کړده به سړی دا و له توانای نیمه دا نی یه و هیچی لی نازنین جگه له نه دازه که لیړه دا
 باس کړا، که واته زیاد له دهست و پهل ناکوتین بو نه می له سنووری خومان دهر نه چین.

إِذْ يَغْشَى السَّيِّدَةَ مَا يَغْشَى (١٦) مَا رَأَى الْبَصَرُ وَمَا طَفَى (١٧) لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى (١٨)

ئینجا باسی هندی له بهسرهاتی شو سهختی «سدره» نهکات که له لای شو نو بینینه فراهم هات نههیش لهبر زیاده باوهرو دلنیا کردن لهسر شو بینینه، نهفرموی: «إِذْ يَغْشَى السَّيِّدَةَ مَا يَغْشَى»^۱ جوهرنیلی بینی، ئینجا لای «سدره المنتهی» دا لهو کاتدا که شو «سدره» ی دانهپوشی شهوی که دای نهپوشی له مهلائیکه و چندهما رووناکي و چندهما رهنگی شیرین و شو هه موو شته نایابانهی که زمان ناگات به باس و سهنایان دا، «مَا رَأَى الْبَصَرُ وَمَا طَفَى»^۲ چاوی پیغه ممبر کلا نهبوو لهوی که بینی، تینه پهری لی ی، کهواته بینینه که ی ریک و روون و ناشکراو بیگمرد بووه. «لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى»^۳ سویند به خوا لهو شویندها گهرهترین نیشانه و بهلگهی ناشکرای بینی له بهلگه و نیشانه روونهکانی خوای خوی که نمونهی دهسهلات و توانینی بی سنووری خوان.

شو نایینهی که پیغه ممبر (ﷺ) هینای و له یهکم جاروه بانگی شو بت پرستانه ی بو نهکرد، شو نایینهی شتیکی روون و رهوان و ناشکراو ناسراو بوو لای پیغه ممبر (ص) به هه موو نارام و دلنایایی یهکمه بهو شیوه که باس کرا، نهی شو بت پرستانه، که بیرو باوهری نهفسانهیان گرتبووه گهردن، نایا به چ بهلگه و نیشانهیه شو رینگایهیان دابووه بهر؟ نایا لهسر چ بههرتی لات و عوزایان نهکرد به وینه و ههیکل بو مهلائیکه؟ نایا چون لهخویانهوه شو بریاره نارهوایان دا: که مهلائیکه کچی خوان؟ نایا چون باوهریان وابوو که شو بتانه تکاکاریان نهبن لای خواو تکاکهیشیان وهر نهگیری؟ بیگومان ههرچونی باوهرکهیان نهفسانه و پرپووچ بوو ههروهها خویشیان ههچ شتیکیان به دهستهوه نهبوو، بهلکو ههروا کویرانه نیشتبوونه سر شو رینگا چهوته، جا شو قورئان سهرنجیان رانهکیشی بو نارهوایی بیروباوهرکهیان و بهرودوایان لی نهگری به جوریک ههچ ماوه ناهیلنیهوه بو ههچ بهر بهرکهانی و ده مبارزی یهک،

^۱ به کرداری رانه بریدو فرموی لهبر حازر کردنی شیوهی شو شتانهی که «سدره» یان داپوشیوه.

^۲ هندی نهفرمون: مه بهست باسی شهرم و نهدهبی پیغه مبهره (ﷺ) واته ئیزنی بی ههرچی درابوو ههر سه رنجی شهوی نه دا بی زیادو که م.

^۳ به گزیده تهفسیره که «الکبری» مفعوله بی «رای» هندی نهفرمون سیفته: واته هندی له بهلگه گهرهکانی خوای خوی بینی، کهواته لهسر نه رایه مفعوله که لابراوه یا وشه «من» که به معنا «بعض» ه.

ئەفەرموی: ﴿أَفَرَأَيْتُمُ اللَّتَّ وَالْعُرَىٰ * وَمَنْزُةَ الثَّالِثَةِ الْآخِرَىٰ﴾ دەی هەوالم بدەنی و پێم بلین: ئایا ئەم بێتانە: لات و عوزا و مەنات کە سێ یەمی ئەو دووانەکە ی تەرە و رادە و پلە ی نزم تەرە لەوان، ئایا ئەمانە هیچ توانا و دەسەلاتێکیان هەیە بەسەر هیچ شتێک دا تا ئێوە واز بێنن لە پەرستنی خوا و ئەمانە پەرستن؟ بێگومان مەبەست بەم شیوە پرسیارە بێزاری دەرپرینە دەرپارە ی ئەو باوەڕو کردووە ناپەرەوای ئەوانە، چاوەڕوانی وەلام ناکرێ و وەلام پێویست نی یە و هیچ کەسێش رێگای نی یە بپاری ئێوەیان بۆ بدات، کەواتە پەرستنەکەیان زۆر جێی سەرسۆرمانە.

لات، بەردێکی سپی بوو نەقش و نیکاری پێوە بوو خانووبەکیان بەسەرەووە دروست کردبوو لە تائیف داو خزمەت چی و قاپی یەوانی هەبوو بەرگی کرابوو بەبەردا، بەچوار دەوری دا ساحەبەکی بۆ کرا بوو بە وێنە ی کەعبە.

هۆزی سەقیف و ئەوانە ی شوێن کەوتوو یان بوون ئەو بێتانەیان ئەپەرست و شانازی یان ئەکرد بەسەر تیرەکانی تردا جگە لە قورەیش، چونکە ئەوان کەعبەیان هەبوو کە مائیکە ئیبراهیمی باوکی هەمووان (علیه السلام) دروستی کردووە. عوزا، دەرختێک بوو لە نەخلەدا لە نیوان مەککە و تائیف ئەویش وەک لات خانووی بەسەرەووە کرابوو، پەردە و شتی هەبوو، ئەمەیان بەنرخ بوو بەلای قورەیشەووە.

مەنات، بێتی بوو لە قەدید لە نیوان مەککە و مەدینەدا تائیفە ی خوزاعە و ئەوس و خەزرج ئەیانپەرست، کاتی بچوونایە بۆ حەج لەوێدا ئیحرامیان ئەپۆشا و ئەچوون بۆ مەککە.

چەند بێتی تر هەبوو لە نیووە دورگە ی عەرەب دا هۆزو تیرەکانی تر ئەیان پەرستن بەلام ئەم سیانە گەورەترینی هەموو بێتەکانی تر بوون. وا گومان ئەکرێ کە ئەم بێتانە دروشم و رەمزی مەلائیکە بووبن کە بە مێینهیان دا ئەنان و ئەیان وت کچی خان، بەهۆی ئەووە ئەیانپەرستن، ئینجا ئەو ئەفسانە یە لەناو کۆژ و جەماوەردا فەرامۆش کراو یەکسەر ئەو بێتانە ئەپەرسترا بێ نیازی مەلائیکە مەگەر چەند کەس تاکە تاکە یەک ئەو ئەفسانە ی لە بێر ما بوو پەرستنەکە ی بەو نیازەووە بوو.

اَلَكُمْ الذِّكْرُ وَلَهُ الْاٰتْنٰی ﴿۵۱﴾ تِلْكَ اِذَا قِسْمَةُ ضَرِيٍّ ﴿۵۲﴾ اِنْ هِيَ اِلَّا اَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا اَنْتُمْ وَاَبَاؤُكُمْ مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ اِنْ يَتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوٰی الْاَنۡفُسُ وَلَقَدْ جَآءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدٰی ﴿۵۳﴾ اَمْ لِلۡاِنۡسِیۡنِ مَا تَمَنّٰی ﴿۵۴﴾ فَلِلّٰهِ الْاٰخِرَةُ وَالۡاَوَّلٰی ﴿۵۵﴾

جا کاتی شو پرسپاره‌ی کرد لی یان به شیوه‌ی سمرسام کردن و تمشیر لیدان و نابرو بردن، نینجا پاش نهوه نهم پرسپاره‌ی تریشی هیئا به دوی دا به شیوه‌ی لاقرتی پی کردن و بیزاری دهربرین: ﴿اَلَكُمْ الذِّكْرُ وَلَهُ الْاٰتْنٰی * تِلْكَ اِذَا قِسْمَةُ ضَرِيٍّ﴾ نایا به گویره‌ی ویست و بریاری نیوه هر نه‌بی خوتان هر کوپتان هبی و خوا بهس کچی هبی؟ شو دابهش کردنی نیوه دابهش کردنیکی ناره‌واو پنجه‌وانه‌ی راست و دانه.

شو بی باورانه - وکو چند جاری تر و ترا - پیدایا بوونی کچیان به له‌کو و سمرشوی سیر نمکرد له‌گل نه‌ودا نه‌ونده بی شهرم و بی نابرو بوون کچیان بو خوا ره‌وا نه‌دا، جا لیره‌دا خوی گه‌وره ریگیان لی نه‌گری و هر به پی‌ی فام و تیگه‌یشتنی خویان نه‌یانباته‌وه به خویان دا و بهو جور به شیوه‌ی لاقرتی و نابرو بردن شو پرسپارو و ته‌یه‌ی روو تی کردن نه‌گر نا شو باورمه‌ی نه‌وانه و شو شتانه‌ی که باورمه‌یان پی‌ی هه‌بوو هیچیان هیچ نه‌بوون به‌لکو قسه‌ونای روو تی بی ناوکن، وکو نه‌فرموی: ﴿اِنْ هِيَ اِلَّا اَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا اَنْتُمْ وَاَبَاؤُكُمْ مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ﴾ شو لات و عوزاو بتانه له بابت پهرستنه‌وه، هره‌وه ناوانیان به پهرستراو ناوانیان به مه‌لائیکه و ناوبردن مه‌لائیکه به مینه‌و ناوبردنیان به کچانی خوا نه‌مانه هیچیان هیچ شتی نین جگه له ناویکی رووت که خوتان و باوک و باپرتان لیتان ناون بی نه‌مه‌ی خوا به‌لگه و نیشانه‌یه‌کی هیئایته خواره‌وه له‌سریان و هر شتیکیش خوا بریاری نه‌دا نییه و نرخ‌ی نییه.

تا نیره رووی فرموده‌ی تی کردن به تمشرو لاقرتی و نابرو بردنه‌وه، نینجا رووی فرموده‌یان لی و مرنه‌گیری و به شیوه‌ی غایب لی یان نه‌دوی، بهم جور بهی نرخیان روون نه‌بیته‌وه، نه‌فرموی: ﴿اِنْ يَتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوٰی الْاَنۡفُسُ﴾ نه‌وانه له بابت عه‌قیده و نایینه‌وه

شوننی هیچ شتی نهکوتوون جگه له گومانی خوځان و نهوهی نهفسیان نارمزوی نهکات،
 واته شو نایینهی که وان لهسهری له روی زانینهوه نی یه و هیچ بملگه و نیشانهیهکیان
 بدهستهوه نی یه و دلنیا نین پیی، بملکو به گومان و دوو دلی یوه شوننی نهفسی خوځان
 کهوتوون، خو نایین و عقیدهش نهبی له روی زانین و دلنیا یی تهواو بیت و بملگه و
 نیشانهی بهیزیش هبی لهسهری، نهمانه هیچ عوزرو بهمانهیهکیشیان بدهستهوه نی یه،
 چونکه خوی گهوه رنگای راستی پیشان داوون وکو نهفرموی: ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهَدَىٰ﴾
 بنگومان له لایهن خوی خوځانهوه رینموونی یان بو هاتووه، نینجا به بیزاری یوه نه
 پرسیاره نهکات، ﴿أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَنَىٰ﴾^۱ واته وازینه لهو بارو حاله یان که باس کرا.

نایا نادهمی واته نهوهی کافره - هر ئاواتیکی خواستی بوی فراهم دیت؟ واته شو
 بی باومرانه به تهمای تکاو لاله ی نه بقتانه یان به تهمای نهون نهلین: نهگمر زیندوو
 بکریینهوه پاشه پوژی باشمان هیه لای خوا، به لام نهوهی نهوانه به تهماینی بو یان نابی،
 ﴿فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ﴾ چونکه روژی دوا یی و نهم جیهانه تهنها مینی خوییه و هه مو
 کاروباریان وا له ژنر چنگی توانا و دهسلاتی خوا دا، کهواته هه مو شتی به دهستی خو یتتی
 هرچی بدا به هرکس نهیداتی و هرکسیش بیبهش بکات نهیکات، بنگومان شو کهسه ی
 لهم جیهانه دا گو یرایه لی نهکات و درو پیچهوانه ی نایینی و فرمانی بجولیتوه لهو جیهان
 بیبهشی نهکات به پیی هه ره شه و بریاری خو ی، کهواته ئاوات و نومیدهکیان هیچی تیدا
 بهسهر نی یه و زور بی جی یه، چونکه نهوانه ی نهوان نهیانپهرستن هه ندیکیان تکاو لاله یان
 لی ناگونجی و مکو دارو بهردومانگ و روژ و نهستیره، هه ندی تریان لاله ناکن نهگمر لاله ش بکن
 و مرناگیی و مکو جن و شهیتان، هه ندی تریان که نهگونجی لاله بکن و لاله یان و مرگیی
 و مکه لایکه نهوانه لاله بو شو کافرانه ناکن، بیانوه ی هر لاله یه کیش بکن بی نیزنی خوا
 ناتوانن بیکن و خواش نیزنی لاله نادات بو دوژمنانی خو ی. بیجگه لهوه ش تکای مه لایکه
 بو هیچ کهسه ی ترو بو هیچ شتی تریش سوودی نی یه کاتی نهبی که خوا نیزن بدات،

^۱ وشی (ام) موقه تیعه به مه عا (بل) و (ا) ی پرسیاره، (بل) بو وازینه له وته ی پیخوو گواستهوه بو
 مه بهستی ترو پرسیاره کیش لیږده ئینکارو بیزاری یه لهوه ی پرسیری لی کراوه.

وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَعُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ
وَرَضَى ﴿٦٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةَ الْأُنثَى ﴿٦٧﴾ وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ
إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ﴿٦٨﴾ فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ
إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٦٩﴾

وَمَكُونَه فرمودی: ﴿وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَعُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ
وَرَضَى﴾ زود مه لایکه هه ن له ناسمانه کان دا که تکا و لاله یان سوودی هیچ شتیکی نی به
مهگر پاش شهو خوا نیزن بدات بو مهکسی خوی بیهو و رازی بیث بهو تکا و لاله به که
بیکات، یان بوی بکری، شهو باومره ی شهوانه و شهو ناواته یان هیچ بنه رمتیکی نی به و وکو
خه یال پلاوی روت وایه، نینجا هه میتر شهکولیتشه له باومره ی پروپوچی شهو بت
په رستانه دهر باره ی مه لایکه، بنه رته ی بی هیزی و لاوازی شهو باومره پوچه یان روون
شهکاته وه، شه فرمودی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةَ الْأُنثَى * وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا
الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا﴾ بیگومان شهو بت په رستانه که باومره یان به روژی دواپی نی به
به ناوی میینه وه مه لایکه ناو نه نین، واته به کچیان ناو شه بن و شهوانه هیچ جوره زانین و
ناگاداری یان نی به بهو وته ی خویانه وه، لهو وته یانه دا شوینی هیچ نه که وتوون جگه له
گومان و خه یالی خویان، واته له رووی زانین و دلنیاپی یه وه نالین، هیچ بنه رمتیکی
راسته قینه یان نی به، گومانیش هیچ جوره نرخ و سوودیکی نی به له بابته شهو حق و
راستی یه ی شه قورخانه بوی هیناون و شهوان شهکوتنه سه ری و شوینی خه یال و گومانی
پروپوچی خویان کهوتن.

پاش شهو ی پروپوچی بیروباومره ی شهو بت په رستانه ی روون کرده وه، نینجا رووی
فرموده شهکاته پیغمبر (ﷺ) به مه ی گوی نه دا بهو گومرپایانه و پشتیان تی بکات و لی یان

گهري بۇ ئىسە خواپەي كە بە دەستى ئىسە ھەموو كاروبارى ھەردوو جىھان، ئەفەرمۇي:
﴿فَاعْرِضْ عَنْ مَن تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَوْ يُرِيدُ إِلَّا الْآخِرَةَ الدُّنْيَا﴾ ئىنجا تۇيىش ئەي پىغەمبەر ۋاز بىنە لە بانگ
کردنى ئەۋكەسەي كە پشتى كىردوۋەتە قورئانى ئىمە ۋ ھىچى تىرى ئاۋى جگە لە ژيانى دىنيا،
ھىچ گۇنىت نەبى لەۋ كەسە ۋ نىرخى مەدەرى.

ئەم فەرمانەي خوا لە يەكەم جار ھەروە روو ئەكاتە پىغەمبەر (ﷺ) ئىنجا لە پاش ئىسە روو
ئەكاتە ھەموو مۇسلىمانى كە توۋشيان بىي بە توۋشى ئىسە جۆرە گومپايانەۋە كە پشت
ئەكەنە ئايىنى خوا ۋ ئيمان ھىنان، ھەموو ئامانچ ۋ مەبەستىكىيان تەنھا ژيانى ئەم جىھانەيە
ۋ ھىچ باۋەريان نى يە بە زىندوو بوۋنەۋە ۋ رۇژى دوايى، لايان ۋايە مەبەست لە بوۋنيان لەم
جىھانەدا تەنھا ئىسە ژيانەيە ۋ ئىتر پاش ئىسە ژيانى تر ئابى.

يەكەمىن كەسى كە ھەلگىرى ئەم باۋەرە ئارەۋايە بى لەم چەرخى ئىمەدا خاۋەنى مەزھەبە
مادىيەكانن، بەلام ئىسە كەسەي كە ئيمانى رىك ۋ پىكى ھەيە بەخواۋ بە رۇژى دوايى ناتۋانى
دلى خەرىك بىكات بىس جۆرە بى باۋەرانەۋە چ جاي لەگەلىيان بىژى ۋ رەفتارىيان لەگەل بىكات،
چۈنكە ئەم دوو تاقمە ھەرىكە بەرنامەيەكى جىياۋازيان ھەيە لە ژيان دا، ھەرگىز يەك ناگىرن
ۋ يەك ھەنگاۋ پىكەۋە ئارپۇن ۋ لە تەنھا نوختەيەك دا يەك ئاكەۋن، كەۋاتە ئاگونجى ئەم دوو
تاقمە ھىچ جۆرە كۆمەكى ۋ يارمەتى يەك بىي لە نىۋانىيان دا ۋ ھىچ بەشدارى يەك لە ھىچ
كارو فرمانىكى ئەم جىھانەيان دا، دەي كاتى كۆمەكى ۋ ھاۋكارى ئەگونجى لە نىۋانىيان دا
ئىتر ھىچ ھۆۋ پال پىۋەنەرىك نى يە بۇ گوى پىدانى ئيماندار بەۋانەۋە ۋ خەرىك بوۋنى دلىيان
پى يەۋە. ھەر خەرىك بوۋنى بەكاربەنرى پى يانەۋە شتىكى خۇپايى يەۋ بەخت كىردنى
توانايە لە شتىك دا كە جىنگاي خۇي نى يە. بىجگە لەۋەش خەرىك نەبوۋن بەۋانە ۋ گوى پى
نەدانىيان بى نىرخى ۋ رىسۋايى يان پىشان ئەدات كە ئەۋەش شتىكى زۆر راست ۋ بەجى يە،
چۈنكە ئەۋانە بىنبەش ۋ پىچراۋن لە ھەق ۋ راستى.

ذَلِكَ مَبْلَغُهُ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَى ﴿٣٠﴾

نهگه‌یشتوون له ناومړوك و حقیقه‌تی شت، نه‌وی نه‌وان په‌بیان پی بردبی بریتی په
ته‌ن‌ها له ژبانی نه‌م جیهانه، و‌ه‌کو نه‌ف‌رموی: ﴿ذَلِكَ مَبْلَغُهُ مِنَ الْعِلْمِ﴾ نه‌وی فام و زانی‌نی
نه‌وانی پی‌گه‌یشتبی ته‌ن‌ها ژبانی دنیا‌یه و له‌وه تی‌په‌ری نه‌کرد‌وه، نه‌وش شتی‌کی بی‌نرخه
هرچ‌ند به‌گ‌وره و نرخ‌دار ته‌ما‌شا بک‌ریت، که‌م و کو‌په هرچ‌ند به تی‌رو ته‌واو داب‌نری،
سه‌ر تی‌ک نه‌رو گو‌م‌پا که‌ره هرچ‌ند به ری‌ن‌مو‌نی که‌رو هو‌ی به‌ری و پی‌ش‌کو‌تن سه‌یر
بک‌ری. هرکه‌سی دل و ه‌ست و ژیری خوی به‌ستی ته‌ن‌ها به ژبانی نه‌م جیهان و زه‌وی
یه‌وه نه‌و که‌سه زانی‌نی‌کی نی‌یه که‌نرخ‌ی ه‌بی، چون‌که ناش‌کرایه، بی‌ج‌گه له‌م جیهان و
زه‌وی یه‌وه که‌سه زانی‌نی‌کی نی‌یه که‌نرخ‌ی ه‌بی، چون‌که ناش‌کرایه، بی‌ج‌گه له‌م جیهان و
زه‌وی نه‌م نه‌م بو‌ونه‌ومه‌ره گ‌رن‌گه ه‌یه که‌نه‌ندازنی‌کی تری به‌چاو نه‌بین‌ری ده‌ی نه‌م
بو‌ونه‌ومه‌ره گ‌وره زور گ‌رن‌گه خا‌وه‌ن یا‌سا و ری‌نه تی‌رو ته‌واوه، بی‌گو‌مان خوی خوی در‌وست
نه‌کرد‌وه، په‌یدا بو‌ونیش به ری‌کو‌ت هی‌چ ژیری یه‌ک و‌ه‌ری نا‌گری، که‌واته نه‌بی با‌وه‌ری
به‌ه‌یز بی‌به‌می که‌نه‌م بو‌ونه‌ومه‌ره ته‌ن‌ها له‌به‌ر نه‌م ژبانی جیهانه در‌وست نه‌ک‌راوه، چون‌که
نه‌م ژبانه که‌م و کو‌رت‌ه شایانی نه‌وه نی‌یه بک‌ری به‌م‌ه‌ست و دوا‌ترین نا‌مان‌ج له‌ در‌وست
کرد‌نی نه‌م بو‌ونه‌ومه‌ره گ‌رن‌گه، که‌واته په‌ی پی‌بردن و گ‌ه‌یشتن له‌م بو‌ونه‌ومه‌ره به ری‌کی
نی‌مانی به‌ه‌یز ف‌راه‌م نه‌ه‌ینی به‌داه‌ینه‌ره‌که‌ی، ه‌روه‌ها به‌رؤ‌ی دوا‌یی و جیهانی‌کی تر‌که
نه‌پ‌راوه بی‌ت نه‌گ‌ر نا‌نه‌بی له‌خو‌پ‌ایی و بی‌سو‌دی‌کی به‌نرخ نه‌م بو‌ونه‌ومه‌ره در‌وست ک‌رابی
و نه‌و کاته نه‌بی نه‌م چاکه و خ‌راپه و تا‌وان و ده‌ست در‌ی‌ژی و به‌ش خو‌راوی یه، نه‌مانه
ه‌مو‌و بی‌لی‌پ‌رسینه‌وه و پا‌داشت و توله‌ ب‌روا، دیا‌ره نه‌وه‌یش به‌هی‌چ کل‌وجی نا‌گو‌نجی،
چون‌که پی‌چ‌ه‌وانه‌ی لی‌زانی و کاردر‌وستی و دادی خوا‌یه. که‌واته پی‌وی‌سته خو‌خ‌ری‌ک
نه‌کردن و گو‌ی پی‌نه‌دان به‌و که‌سانه‌ی که‌رو و‌ه‌ر نه‌گ‌ی‌زن و گو‌ی نا‌ده‌ن به‌زی‌ک‌رو یا‌دی
خوا‌و نه‌وستن ته‌ن‌ها له‌سنو‌رو چوا‌رچی‌وه‌ی نه‌م جیهانه و ژبانی نه‌م جیهانه‌دا له‌به‌ر نه‌وه‌ی
خ‌ری‌ک بو‌ونه‌که و به‌گ‌رن‌گ گ‌رتنه‌که بی‌جی نه‌بی، له‌لایه‌کی تری‌شه‌وه با‌سو‌وک و ری‌سو‌ایی
و بی‌نرخ‌ی نه‌و گو‌م‌پ‌ایانه رو‌ون بک‌ری‌ته‌وه، ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَى﴾

بینگومان خوای تو زاناتره له هه موو کەس بەو کەسە ی که گومرپایه و لای داوه له رینگای خوا، وه زاناتره بهو کەسە ی که رینموونی وەرگرتوو و کەوتوو ته سەر رینگای راست لەبەر شوو فرمانی دا که خۆت بهوانوو خەریک نەکەیت، گوێ یان پی نەدەیت، نرخ نەدە ی بهو زانی نه کهم و کورەیان که وه ستاو له سنووری ئەم جیهانه دا، بووه به بەر هەلست له نیوان ئەوان و ئیمانیا ن به خوا و رۆژی دوا ییدا.

ئەو زانی ن و زانیاری یە ی که ئەو کۆمە له هەیا نه له پیش چاری ئەمان زۆر شتیکی گرنگ و گەورە یه، به لأم له گەل ئەو دا ئەوانه گومرپا و نهزان و ناتەواون، چونکه هه موو زانی ن و زانیاری یه پیویستی هه یه به دوو شت بی ئەو دووانه زانی نی راسته قینه نی یه و کارناکات له ژیا نی ئاده می، ژیا نی پی بەرز و خاوی ن نابێ، هەر زانی نی ئەو بەر هه می نه بی بی نرخه، چونکه زانی ن و زانیاری وا ئەبی ته هۆ ی پیشکه و تنی کەر سه و ئامیرەکان و هەر زانی نیکی ش بهو جۆره بی ت نه بوونی زۆر چاکتره له بوونی، ئەو دوو شته ی که وتمان پیویسته بۆ هه موو زانی نی بریتی یه له:

۱- پە یوهندی نیوانی ئەم بوون و بوونه وهره له گەل ئەو خوا یه که فەر اهه می هینا ون.

۲- پە یوهندی نیوانی کردهوی ئاده می و پاداشت و تۆ له ی کرده و مه کیان.

هه رکات ئاده می هه ست بکات به می خوا یه کی هه یه که خۆ یشی و ئەم بوونه وهره یشی دروست کردوو به پی یاسا و رژی میکی ریک و پیکی دامه زرا و، هه رکات هه ست بکات بینگومان هه ستیکی جیاوازی بۆ په یدا ئەبی بهرام بهر ژیا نی خۆ ی و ئەو جیهان و بوونه وهره ی که تیا یدا نه ژێ، نرخ و مه به ست و ئامانجی بۆ بوون و ژیا نی خۆ ی دا نه نی. ئامانجیکی زۆر گه وره و فراوان و بهرز، چونکه ئەزانی که بوون و ژیا نی خۆ ی به سترا وه بهو بوونه وهره وه که گه وره ترو گرنگ تره له خۆ ی و هه موو گەل و تیره و چین و نیشتمان و هه موو کاروباری ئەم جیهانه ی.

هه رکات ئاده می هه ست بکات به می که ئەو خوا یه لیپرسینه وه و تۆ له و پاداشتی هه یه له رۆژی دوا ییدا. هه رکات ئەو هه سته جیگیر و دامه زرا و بوو له بهروونی دا بینگومان ئەو کاته تیگه یشتن و زانی نی تری بۆ فەر اهه م دیت زۆر جیاوازه لهو کەسە ی که بی به شه لهو هه سته، به تهرازوویه کی تر شت بهراورد ئەکات، مه به ست و ئامانجیکی زۆر بهرزی ئەبی، له

دىروونىدا پاسىوانىكى ورياي بىمىز پىيدا ئەبى بەرگىرى ئەكات لە خراپە و تاوان، پالى پىنۋە
 ئەبى بۇ خووپەوشىتى پاك و خاوين و كىرەمەۋى شىرىن كە ھۆى رىزگارىن لە سزاۋ مايەى
 سىرىبەزى و نازو رىزى رۇزى دوايىن: ئەو رۇزى كە نىشتەجى يە و پاشىرۇزى ئىجگارى
 ھەموانە، لە لايەكى ترەۋە زۇر دل ئارامە و پشت پىرە بەو رىنگە راستە و بەو بارە رىكەى كە
 داۋىيەتە بەرو لەسەرىيەتى، ئەزانى زال بوون و سەركەۋىتن مەسۇگەرە بۇ چاكان و پاكان لەو
 جىھان و ئىتر با لەم جىھانەدا بە لىقەۋماۋ و پەك كەۋتوۋ تەماشىا بىكرى، ھەروەھا خاۋەنى
 ئەم ھەستە پاكە ئەزانى كە پىۋىسىتى سەرشانى يەتى ھەول دان بۇ چاكە و تىكۇشان لە
 پىناۋى چاكەدا ئىتر ھەرچى بىتە رىنگا و ھەرچى بەسەر بىت لەم جىھانەدا، چۈنكە پاداشتى
 تىرو تەۋاۋ و راستەقىنە لەو جىھانە، ئەبى ھەر ئەۋەش بە ئامانچ دابىرى، بىگومان باۋەر بە
 خواۋ رۇزى دوايى زۇر گىرنگە، بىنەرەتە بۇ ژيانى پاك و خاۋىنى ئادەمى، پىۋىسىتى يەكە
 گىرنگ ترو گەۋرەترە لە پىۋىسىتى خۇراك و پۇشاك، چۈنكە بە بى ئەو باۋەرە ئادەمىتى نابى
 و ناگۈنجى، واتە ئەگەر ئەو باۋەرە ھەبۋ ئادەمىتى ھەيە ئەگەر نەبۋ ئەو بى باۋەرە
 گىيانلەبەرى ترە پەست تر لە گىيانلەبەرمەكانى تر، كەۋاتە ئەم دوو كۆمەلە: كۆمەلى خاۋەن
 ئىمان و باۋەر بە خواۋ رۇزى دوايى و كۆمەلى بى باۋەر بە دوۋانە. ئەم دوو كۆمەلە ھەرگىز
 لە ھىچ شتىكىدا كۆتەنەۋە و يەك ناگىن، بەھۇى ئەۋمە ھاۋىي يەتى و ھاۋەشى و كۆمەكى
 ناگۈنجى لە نىۋان ئەم دوو كۆمەلەدا، كەۋاتە بە گىرنگ گىرتن و خەرىك بوونى ئىمانداران بەو
 كۆمەلەۋە زۇر بى جى و ئاپىگە، تەنھا فەرمودەى خوا بە جى يە كە فەرموى: ﴿فَأَعْرِضْ عَنْ مَن
 تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلْيَصْ رَدِّ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾. ئىنجا باۋەر بە رۇزى دوايى بىمىز ئەكات لە دل و دىرووندا
 بەم فەرمودە: ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسْتَفُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى﴾
 ھەرچى ۋا لە ئاسمانەكان و زەۋى دا ھەمۋى دروست كراۋى خوايە و مولكى خوايە، كەۋاتە
 دەسەلاتى ھەيە بەسەر تۆلە سەندن و پاداشت دانەۋەدا، ئەم جىھان و ئاسمان و زەۋى يەى
 دروست و رىك و پىك كىرەۋە بۇ ئەمەى ئەۋانەى تاۋان و خراپەيان كىرەۋە لەم جىھانەدا
 تۆلەيان لى بسىنى بە ۋىنەى كىرەۋەكانيان، ئەۋانەى چاكەيان كىرەۋە پاداشتىان بداتەۋە بە
 شىرىن ترو چاكتەر لەۋەى كىرەۋەيانە.

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَسْتَوٰ بِمَا عَمِلُوْا وَيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا بِالْحَسَنٰى

﴿٣١﴾ الَّذِيْنَ يَجْتَنِبُوْنَ كَثِيْرَ الْاِثْمِ وَالْفَوْحِشِ اِلَّا اللَّغْمَ اِنَّ رَبَّكَ وَسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ اَعْلَمُ بِكُمْ اِذَا

اَنْشَأَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ وَاِذَا اَنْتُمْ اَحْيَۓٌ فِيْ بُطُوْنِ اُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوْا اَنْفُسَكُمْ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اَتَّقَىٰ ﴿٣٢﴾

اَفَرَأَيْتَ الَّذِي تُوَلَّىٰ ﴿٣٣﴾ وَاَعْطٰى قَلِيْلًا وَّاَكْثٰى ﴿٣٤﴾ اَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرٰى ﴿٣٥﴾

ئینجا کومه‌لی چاکان دیاری سهکات لیره‌دایم فرموده‌یه: ﴿الَّذِيْنَ يَجْتَنِبُونَ كَثِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوْحِشِ

إِلَّا اللَّغْمَ﴾^۱ نه‌وانه که‌سانیکن که خویان دور نه‌گرن له هه‌موو گونا‌هه که‌وره‌کان به تایبه‌تی

ئه‌و گونا‌هه که‌وره‌انه‌ی که زۆر ناشیرین و خراپین و‌ه‌کو قه‌تل و زینا، واته به مهرجی نه‌و

پادا‌شته نه‌درینه‌وه که دورکه‌ونه‌وه له‌و گونا‌هه که‌وره‌انه به‌لام دور که‌وتنه‌وه له گونا‌هه

بچوکه‌کان مهرج نی یه ﴿إِنَّ رَبَّكَ وَسِعُ الْمَغْفِرَةِ﴾ چو‌نگه بینگومان خوای تو لیبوردنی فروانه

ئه‌بوردی له‌و گونا‌هه بچوکه‌کانه به‌هوی دورکه‌وتنه‌وه له گونا‌هه که‌وره‌کانه‌وه، و‌ه‌کو

نه‌فرمودی: ﴿إِنْ يَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نَكُفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾^۲ چه‌ند رایه‌که هه‌یه له

ه‌یاری کردنی مه‌به‌ست به گونا‌هه که‌وره‌کان: هه‌ندی نه‌فرمون: ئه‌و حصوت گونا‌هه‌ن که له

حه‌دیسی سه‌حیحی بوخاری و موس‌لیم دا هه‌یه، هاوبه‌شی بو خوا ره‌وا دان، سی‌حر بازی،

قه‌تلی ناحق، خواردنی مالی هه‌تیو، سوو خواردن، راکردن له روژی غه‌زادا. بوختان کردن

بو ئافره‌تی ئیمان‌داری داوین پاک. هه‌ندی تر نه‌فرمون هر گونا‌هه‌ی به تایبه‌تی هه‌ره‌شه‌ی لی

کرا‌بی له قورئان دا یان له حه‌دیسا.

^۱ به پنی ته‌فسیره‌که ﴿لَمْ﴾ گونا‌هه بچوکه‌کانه و رای زۆریه‌ی زانایان له‌سه‌ر نه‌وه‌یه ئه‌و کاته ئیستیسناکه

مونه‌تیعه‌یه، رایه‌کی تر هه‌یه که مه‌به‌ست نه‌و گونا‌هه که‌وره‌انه‌یه که یه‌کی کردینی و زۆر په‌شیمان ببیته‌وه لی و نه‌که‌را‌بیته‌وه سه‌ری ئه‌و کاته ئیستیسناکه موته‌سیله، نه‌مه‌یش هه‌ر نه‌گونجی.

^۲ واته نه‌که‌ر ئیوه دورکه‌ونه‌وه له گونا‌هه که‌وره‌کان ئیمه گونا‌هه بچوکه‌کانتان دانه‌پوشین و نه‌یانسپینه‌وه.

همندی تر نه فرمون: هر گوناھی حد و تولی نه جیهانی لهسر دانرابی، رای به میز
تر له همموان نه میه: هر گوناھی وا پیشان بدات که خاومنه که ی باومری بی میزو لاوازه و
گوی نادا به ناین نهو گوناوه گهریه.

لهسر نه رایه ۳۹ جور گوناهیان به گهره داناوه وکو دیاری کران و ناوبران له
کتیبه کانی نوسولی فیهدا، نینجا کوتایی نایه ته که نه مینی به باسی ناگاداری و زانینی
فراوانی خوی بو نه می بزانی که نه توله و پاداشته به پی زانین و ناگاداری خوی به
خوی باش نه زانی کی شایانی چی یه؟ نه فرموی: ﴿مُرَّاغَلَرِ یَکْرُ اِذَا اَنَّا کَرَمَکَ الْاَرْضِ وَاِذَا اَنَّا
اَجَنَّةً فِی بَطْنٍ اُنْهَنَکُمْ﴾ خوا زاناره به نیوه له خوتان و هموو کس زانین و ناگاداری یه که ی
به هموو کاروبارو کردارتان هر له پیشهوه بووه کاتی که له یه کم جاروه دهستی کرد به
دروست کردنی نیوه به می ناده می باوکتانی دروست کرد له خاک و هم کاتی که نیوه
میشتا بیجوو بوون له سکی دایکتان داو رووناکي نه جیهانه تان نه دیبوو، ﴿لَا تُرْکُوا اَنفُسَکُمْ
مُرَّاغَلَرِ یَکْرُ اِنْفَی﴾ که واته خوتان به پاک و خاوین دامنین، وهسف و سه نای خوتان مه کن و به
بی گوناوه تاوان خوتان پیشان مهن، خوا خوی نه زانی و ناگاداره بهو که سه ی که له خوا
ترسه و کرده می پاک و خاوینه، واته ماتول خوا خوی هموو شت نه زانی و ناگادار تره له
هموو کس نیتر هیچ پیویست نی یه به قسه ی کهس، به لکو زور بی نه ده بی و بی شرمی
یه نهو وهسف و سه ناو خو پیشاندانه. لیتره به دوی سوره ته که هموی بریتی یه له
پیناسینی خواو پیشاندانی گه لی له نیشانه و بهرهمی دهسلات و خواهیشی خوا به
شیوه یه که درون و ویردان وریا نه کاتوه و داینه چله کینی بو مل که چی و گویرایلی بو
خوا. نه فرموی: ﴿اَنرَبَتْ اَللّٰی تَوَلّٰی * وَاَعطٰی فَلِیْلًا وَاَکَدّٰی﴾ نینجا پیم بلی و هوالی که سینم

^۱ له یه کم جاروه باسی که سن نه کات که له پاش باوه میتان مه لکه پاره توه زکریه نه فرمون: نهو که سه وه لیدی
کوبی موغیره یه باوه پی میتا له پاشان تانه و ته شهریان لیدا نه ویش وتی من نه ترسم له سزای خوا، نینجا یه کی له بت

بدمری که هلگه پاره پاش نهوی که باومری هیئا و کهمی لهو سامانهی دا که بریاری
دابوو بۆ زامنه کهی ئیتر بری و کو تایی لی هیئا.

ههندی له زانایانی تهفسیر نهفرمون مه بهست بهم کهسه یه کیکی تایبهتی یه که ههندی
له سامانی دا له رنگای خوادا له پاشان له بهر مه ترسی هه زاری کو تایی هیئا. زه مه خشمی له
کشاف دا نه پیری به سهر حمزه تی عوسمان دا لهم رووه به سهرهاتی نه گیریتوه بی نه می
له سهر چاره یه که وه بهیئنی، بیگومان هه که سی عوسمان بناسی و ناگای له دهست و
دهه نهی زۆرو فراوانی عوسمان هه بی له رنگای خوادا، شاره زاییت له باومری به هیزو
تیگه یشتنی تیرو تهوای عوسمان له نایینی پاکی نیسلام.

هه کهس به باشی تیگه یشتنی له عوسمان و به راستی بیناسی هه رگیز باوه بهو
به سهرهاته ناکات و نه زانی نهوی که خاوه نی کشاف و تویه تی شتیکی پوو پووچ و درۆیه و
ماقی گیرانه وه نووسینی نی یه. بیجگه له وهش و شهی ﴿تَوَلَّى﴾ و پیشان نه دات که نهو
کهسه له نیسلام هلگه پاره ته وه ئیتر چۆن نه پیری به سهر که سیکی وادا که پایه یه که که پایه
به تیینه به هیزه کانی نیسلام!!

هه چۆنی نه گونجی که مه بهست بهم نایه ته که سیکی تایبهتی بیته هه وه ها رهنگه
مه بهست نمونه یه که بیته له ناده می به هه جوړ بگیری زۆر جیگای سهر سوپمانه، قورنان به
بۆنه ی نه کهسه یان نه نمونه وه چهند شتیکی گرنگ له بیرو باوه ره کانی نیسلام پیشان
نه دات، نه فرموی: ﴿اعْنُدْهُ عِلَّ الْغَيْبِ فَهُوَ بِرَى﴾ نایا نهو کهسه غه یب زانه تا به هو ی نه وه وه
بزانی که زامنه کهی سزای خوی له کۆل نه خات؟ واته پشت به ستنی به قسه ی نهو کابرا زۆر
بی جی و نا په وایه،

به رسته کان وتی: من زامنی نهو هه زایه به هه رچی تو بگه ریتوه بۆ نایینی باو باپیرت و ههندی له سامان پی بده ی،
نه ویش بریاری داو هلگه پاره وه له پاشان نهو ماله ی بریاری دابوو هه مووی نه دا.

أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى ﴿٣٦﴾ وَإِذْ هَبَّ الَّتِي وَفَّى ﴿٣٧﴾ أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ﴿٣٨﴾ وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ﴿٣٩﴾ وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ ﴿٤٠﴾ ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءُ الْأَوْفَىٰ ﴿٤١﴾

﴿أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى * وَإِذْ هَبَّ الَّتِي وَفَّى﴾ بهلکو ئایا هوالی ندراوتهی بهودی که له تهوراتی موسادا هیه و هروها له کتیبی ئیبراهیم دا هیه نهو ئیبراهیمه ی که هرچی کرتبووه گردن بهرامهر به خوی هومو بهرئکی و فراوانی بهجی هینا.

لیره دا مه بهست بهودی لهو دوو کتیبه دا بوو نه مه یه: ﴿أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ * وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ هیچ نه فسیکی گونا هبار گونا هی هیچ نه فسیکی تر هه لئاگری و له کولی ناخات، کهواته هیچ کهس ناتوانی گونا هی به کئتر هه لگری و بیخاته سرشانی خوی، ئاده می جگه له کردهودی چاکی خوی هیچی تری بۆ نی یه، واته هرچونی تۆله ی تاوانی بهکی له بهکیکی تر ناسینری هروها هیچ کهس پاداشتی کردهودی چاکی بهکیکی تری پی نادرئ. کهواته نابئ هیچ کهس بخله تی و پشت ببه ستری به قسه ی نهو جوړه که سانه که له هومو چهرخ و زه مانئک دا هه ن و نه یانه وی خه لکی هه لخه له تینن و له رینگای راست لایانده ن به مه ی نه بن به زامنیان له روژی دوایی دا.

نه م ماوه ی ژبانی دنیا هه لئکه خوا داویتی بۆ کوشش و کردهودی چاک. ئیتر که مه ردوم مرد هه لکه ی له ده ست نه چی و دواچوپی کردهودی چاکی دیت جگه له وه ی له م همدیسه دا هیه: ﴿إِذَا مَاتَ ابْنُ آدَمَ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ: مَنْ وَلَدَ صَالِحٌ يَدْعُو لَهُ أَوْ صَدَقَةٌ جَارِيَةٌ مِنْ بَعْدِهِ، أَوْ عِلْمٌ يَنْتَفِعُ بِهِ﴾^۱ نه م سی شته یش له راستی دا هر له کردهودی خوی نه ژمییری، نیمامی شافیعی و چهند که سیکی تر له م نایه ته وه وهریان گرتووه که خیر و سهوایی فاتحه و قورئان خویندن ناگات به مردووان. چونکه له کردهودی خو یان نی یه، له بر نه وه یشه که پیغه مبر (ﷺ) فرمانی ندادوه به وه و رینموونی که سی نه کردووه بوی به هیچ جوړئک.

^۱ موسلیم له سه ححه کی دا له نه بوهره یروه.

نه بیستراوه که هیچ کس له یارمکانی پیغمبر (ﷺ) شتی وایان کردبی، نه گمر نهوه.

سوودی ببوایه و چاکه بوایه نهوان له پیش نیمهوه نهیان کرد، نهو کردهوه یانه ی که مه بهست پښان په یوهندی و نړیک بوونهوه یه له خواوه به عقل بازی نابی، به لکو نه بی به رنکی فرمانی خوا یان پیغمبر ی له سر بی، به لی دوعا و خیر و سدهقه نه گات بهو که سه ی که بوی رهوانه نه کری نه میش به پی ی بریاری هموو پښه وایان و حدیسی شی له سره بیگومان کردهوه ی خراب و تاوانیش له پاش مردووه که نه میتنهوه له سی رنکاوه:

۱- کردهوه یه کی خراپی داهینابی و له پاش خوی خه لکی چاوی لی بکن و بهو وینه رهفتار بکن.

۲- بیو باوهرنکی خراپی به جی هښتبی و خه لکی گرتیبتی به گمردن.

۳- شوینی گوناوه تاوان وکو ملها و وینه ی و هروها هر شتی هوی گوناوه بی شرعی بیت له پاش خوی به جی مابی و بیته هوی گوناوه ی خه لکی.

نهم دوو رسته یه بیرو باوهرنکی زور گرنګ پښان نه دن که پی ی نهوتری (فریدیة التبعة) واته هموو کس توله و پاداشتی تنها به گویره ی کردهوه ی خویه تی، له بهر زور گرنګی هر له کونه وه نایین و شهریه ته کانی خوا هیناویانه و نهوانه ی که به پاستی په پیره وی نایینی خویان کردوه به رنکی باوهریان پی هیناوه و رهفتاریان پی کردوه، نهک وکو کار به ده ست و میری یه کانی نه مېو که به ناچاری دانیان پیدانا، کرا به بهندی له بهنده کانی بریاره کانی نه ته وه یه کگرتووه کان، به لام به داخوه به دم و نووسینی روت بی کردوه، وکو هموو بریاره کانی تریان، نینجا دلنیا یی نهکات له سر نه وه که هیچ کوشش و کردهوه یه کی چاک بی هوده نابوا و هیچ ون نابی و پاداشتی تیرو ته وای وهر نه گری، نه فهرموی: ﴿وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَى * ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَى﴾ بیگومان کردهوه ی چاکي ناده می - واته ناده می خاوه نیمان و باوه - له مه و پاش له رژی دوا یی دا نه بینری و تماشا نه کری، نینجا پاداشت نه دریتنه وه به پاداشتیکی زور و تیرو ته ووتر.

وَأَنَّ إِلَهَ رَبِّكَ الْمُنْتَهَى ﴿١٢﴾ وَأَنَّهُ هُوَ أَصْحَكَ وَأَبْكَى ﴿١٣﴾ وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ﴿١٤﴾ وَأَنَّهُ خَلَقَ
الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ﴿١٥﴾ مِنْ نَفْثَةٍ إِذَا تَنَفَّسْتُمْ ﴿١٦﴾ وَأَنَّ عَلَيْهِ الشَّأَءَ الْآخِرَى ﴿١٧﴾ وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَى وَأَقْنَى ﴿١٨﴾
وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعَرَى ﴿١٩﴾

ئا ئەمەيە نرڭ دان بە ئادەمىتى!! ئا ئەمەيە عەدالەت و راستى، ئا ئەمەيە ئارام دان بە دل
و دەروون لە بابەت دان نان بە ھەموو کردەوہیەکی چاک و ون نەبوونی ھىچ کردەوہیەکی
چاک و پاداشت دانەوہ بە زیاد و بى کەم و کورتى ﴿وَأَنَّ إِلَهَ رَبِّكَ الْمُنْتَهَى﴾ بەراستى دوا روژو
گەرانبەوہى ھەمووان لولای خواى تۆيە. کەواتە ھىچ رىڭايەک سوودى نى يە جگە لە رىڭايەک
کە بولای خوا نەبوات، ھىچ پەنايەک نى يە جگە لەوہى ئەو ئامادەى کردووە لە بەھەشت دا،
يان لە دۆزخ دا، بىڭومان جىڭير بوونی ئەم باوەرە ئىجگار بەکارە لە گوپىنى دل و دەروون
و ھەستى ئادەمى دا، چونکە کاتى ھەستى کرد کە کوتايى و برانبەوہى ھەموو کارى و
ھەموو کەس بولای خوايە ئەو کاتە ئەزانى کە ھىچ پەناو راکردن و خوشاردنەوہ نى يە،
کەواتە بىرى خوى پىئوہ نەبى و ئەکەریتە ھەول و تىڭوشان بۆ ئەو پاشەپوژەى و چاوى دلى
نەبەیتە نىشتمانە ئىجگارى يە نەبراوہکەى.

پاش ئەمەى دلى ئادەمى راکىشا تا گەياندى يە ئەوپەرى پلە و جىڭاي برانبەوہى ھەموو
کاروبارى ئەم جىھانەى، گەياندى يە شوپىنى گەيشتنى بە بەرھەمى کردەوہى ئەم ژيانەى،
پاش ئەوہ ئىنجا ئەيڭيریتەوہ بۆ ئەم جىھانە و بۆ ئەم ژيانە ھەندى بەرھەمى خواھىشى
خوای پىشان ئەدات لە ھەموو قوناغى داو لە ھەموو بارو حالىڭى دا ئەفەرموى: ﴿وَأَنَّهُ هُوَ
أَصْحَكَ وَأَبْكَى﴾ بەراستى خوا خوى خەلکى پى ئەکەنىنى و ئەيڭريەنى، لە ژيەر ئەم فەرموودەدا
چەند شتى گرنگ ھەيە:

١- خواى گەرە لە ئادەمى دا ئەم دوو شتە تايبەتى يەى دروست کردووە: پىڭکەنىن و
گرىيان، کە دوو شتى نەينىن ھىچ کەس نازانى ئەم دووانە چۆن و چۆن پەيدا نەبن؟
چۆن ئەو حالەتە دەروونى يانە لەگەل ئەو کەرەسە و جىھازى لەشەدا يەک ئەگرن و
پىڭکەوہ ئەو گریان و پىڭکەنىنە فەراھەم ئەھينن؟

۲- هۆی پېښکېنښ و گريانی فراهمه هېناوه به گوږه یی چەند شتیکی نهیښی یهوه به شتی پېښکېنښ دیت به شتی تر گریان دیت، هندی جار نه مړو پېښکېنښ دیت به شتی که سبه یی گريانی بوته کړی، نه مړو گریان دیت به شتی که سبه یښی پېښکېنښ پی دیت هر یه که شتهویه که ناده می یه وله بیریه تی وشیت نه بووه به لکوبارو حالی د مروونی نه گوږی.

۳- له یه که کات دا کو مەلی نه گریه نی و کو مەلی پی نه که نیښی، هندی جار کو مەلی پی نه که نیښی به شتی که کو مەلی تر پی نه گریه.

شته که یه که شته به لام بارو حالی کو مەلی کهان جیاوازن نه مانه هه مووی هۆی بیر لی کردنه وه و سهر سوږمانن له کاری خوا، قورشان به کورتی و سووک و ناسان و نه یخاته دل و د مروونمانه وه، ﴿وَأَنَّهُ مُرَائَاتٌ وَأَخِيَا﴾ به راستی خوا خوی خەلکی نه مریښی و زیندو نه کات به زیندو، واته گیان نه سیښی و گیان نه دات.

خوا ی گوره مردن و ژیا نی داهیناوه، نه دوو شته هر چه ند بوونیان زانراو و ناشکرایه، به لام هیچ کهس نازانی نه دووانه چین؟ هیچ کهس نازانی گیان چی یه؟ چوڼ پهیدا نه مینت بو زیندووه که؟ له کوڼوه هات؟ چوڼ هات؟ چوڼ کاروباری گیانله بهر کهان نه بات بهر ڼوه؟ ههروها کهس نازانی مردن چوڼه؟ پینش پهیدا بوونی چی یه و چوڼه؟ له پاش نه مانی گیان چوڼه؟ نه مانه هه موو شتیکی نهیښی نه ناسراون ته نها به ده ست خوا یه و خوی نه زانی.

به ملیو نه ها شینوه و جوړی مردن و ژیان پهیدا نه بی له تاکه چرکه یه که دا له ناو گیانله بهر اندا جگه له خوا کهس نازانی چوڼ دیت و چوڼ نه پروات؟ ﴿وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ﴾ خا دوو جوړ و جووتی دروست کردووه: نیرو می له دل ڼه ناو ی که کاتیک نه پښتښی و توږ نه دریته ناو مندالان و جینگای تایبه تی خوی.

به راستی پهیدا بوونی نه نیرو می یه له ناوه له هه موو شت نایاب ترو زور تر جینگای سهر سوږمانه. نه ناوه له لهش دهر نه چی و هکو عمره ق و فرمیسک و چلم و نهو هه موو شتی تره، به لام پاش ماوه یه که تهماشا نه کهیت نهو ناوه بوو به گیانله بهر کی ناده می، نهو گیانله بهر دوو جوړه به شتیکی نیرو به شتیکی می یه. نایا نه شته سهر سوږه یتره چوڼ پیک هات؟ نه مه شتی که - نه گهر نه بیترایه - هر به خه یالیش دا نه هه هات، تا بیر لی بکرتته وه جینگای خویه تی، نایا نه ناده می یه بهم هه موو نه اندام و پارچه و کهر سه وه چوڼ جینگای بووه وه و شار ابووه وه له ناو نه دل ڼه ناوه دا؟ نه ناده می یه به نیسک و دمارو گوشت و پیست و موو نینوک و شینوه و نیشانه کانی و نه هه موو هیزو وزه، نایا نه هه مووه له کو ی

و چون شارابووه له ناو شو سیله دا که به میکړو سکوب هستی پی نه کړی؟ به تایبته پی شو
شتمه ی که هو تایبته پی به نیرو میوه، نه وانه له کوپوه هاتن و چون فراهم هاتن؟ چون
هریکه به ریگای خوین دا هاتن و نه گوران و تیک نه چوون؟

نایا چ دلیک خوی پی نه گیرئ به راستی بهرامبر هم شته نایابه و مل که چی ناکات بو
شو پرموردگاری که هم نادمی به نایابه ی فراهم هینا لهو نوخته ناوه. بینگومان هر
دلی هوش و گوشتی به خوی بی خوی پی ناگیرئ چ جای سرکه شکی بکات و دان نه پی بهو
شته راسته دا.

نینجا له دروست کردن و فراهم هینانی یه کهم جاروه نه روا بو دوباره کردنه و ی
خه لکی له روژی دواپی دا، نه فرموی: ﴿وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّارَ الْأُخْرَى﴾ به راستی له سر خوی فراهم
هینان و دروست کردنه که ی تر، واته خوی بریاری داوه له سر خوی که پاش مردن خه لکی
همیت زیندو بکاته و.

شو فراهم هینان و زیندو کردنه و ی دووه هرچنده هر نی به به پیش چاوه و
شتیکي نهینی و غیبی به نیستا، به لام له دروست کردنی یه کهم جاروه به لگی به هینز
هم به له سر نه می که شتیکي گونجاوه و شایانی سر لی کردنه و نی به، چونکه نه و
که سبی که لهو نوخته ناوه نیرو می دروست نه کات، توانای هم به - بینگومان - به سر
دوباره کردنه و دا لهو نیسکه رزیوانه. بینگومان شو ناوه هیچ ناساتر نی به لهو نیسکه
رزیوانه. هر ودها به لگی به هینز هم به له سر به جی پی شو دروست کردنه و ی دووه،
چونکه شو سرپرشتی و چاودیری به گرنگه که شو تهنا سیله نه هینی بهو ریگا دورو
دریژداو شو هموو قوناغی پی نه بری هتا نه یکات بهم نادمی به سرسور هینره،
نه یکات بهم دو جوړه، نیرو می بو زور کردن و پره پیدان.

هم کاره گرنگه نابی تهنا بو ژبانی هم ماوه کورته بیت لهم جیهانه دا که هیچ شتیکي
تیدا تیرو تهواو نابی، هیچ چاکه کاری پاداشتی تهواری چاکه که ی لهم جیهان و ماوه
کورته دا دهست کهوت نابی، هر ودها خراپه کارو تاوانباریش توله ی خراپه و تاوانه که ی لی
ناسینری به تهواری، که واته پیوسته دروست کردنه و زیندو کردنه و یه کی تر که هموو
کهس و هموو شتیک بکات به پله و راده ی تیرو تهواری خوی. که واته فراهم هینانی

یه کهم جار له دوو رووه به لگه و نیشانهیه. ﴿وَأَنَّهُ مُرَافِقٌ وَآفِقٌ﴾^۱ بهراستی خوا خوی مهیلی هرکهسی ببی دهوله مهندي نهکات و پیویستی بهچی ببی پنی نهکات له هردوو جیهان دا، نهو مال و سامانهی که راگیر نهکرین لهبهر گرنگی یان، نهوانه ههموو خوا نهیدات به هرکهسیک که خوا خوی مهیلی ههبی.

خه لکی به سروشت چاوو دل نهبریتنه مال و سامان نهوا خوای گهوره چاوه پروانی یه که یان نهگیریتنه وه بو تاکه سرچاوه راسته قینه که که خوايه بو نه مهی بنده له ههموو کاروباری دا هر خاوه نه راسته قینه کهی خوی بناسی.

دهوله مهندي چهند جوریکه به هر جور بگیری ههمووی له خواوهیه و ههمووی به مهیل و خواهیشی خوايه: دهوله مهندي و سامان، ساغی و تهن دروستی، رۆله و نهوه، دل و دهروون، بیرو هوش و زانین. نازایی و چالاکي، پیشه سازی و زانیاری. گه وره ترین و به نرخترین ههموو جوره کان بریتییه له دهوله مهندي په یوه ندي به یادی خواوه، خوا به بهزهیی خوی به شدارمان بکات تیایدا، ﴿وَأَنَّهُ مُرَبِّبٌ أَلْتَرَبِّی﴾ بیگومان خوا خوی شیعرایه. شیعره نهستیره یه که نه لاین قهبارهی بیست نه وه ندي قهبارهی خور نه بی، رادهی رووناکی یه کهی په نجا قاته به ملی خوردا، دوری له خوره وه ملیون نه وه ندي دوری خوره له نیمه وه. نه شیعرایه له چهرخی نه زانی و بت په رستی عه رب دا زور به نرخ سهیر نهکا: ههندي نه یان په رست و ههندي چاوه پروانی هه لاتنیان نه کرد به چاوی ریزو نرخه وه.

جا لیږدها باسی خوايه تی خوا بو نهو شیعرایه هرچونی نهو باوه ره پړو پوچه به درۆ نه خاته وه باوه به تاك و ته نیایی خوا جیگیر نهکات، هه روه ها باسه که زور به جی یه له سوره ته دا که له یه کهم جاری یه وه سویند به نهستیره خوراوه، باسی رویشتن و گهر دش کراوه بۆلای کۆمه ل و شوینی هه ره بهرز. که واته زیاده په یوه ندي نه خاته نیوان دوا دوا یی و سه ره تای سوره ته که وه. لیږدها دوا یی هات نهو گهر دشه دورو دریزه ی که کرا به دل و دهروون به ناوچهکانی زهوی و ناسماندا.

^۱ به دوو جوری تریش ته فسیر کړاوه ته وه: ۱- رازی نهکات بهر به شهی نهیداتی. ۲- بی نهواو هه زاری نهکات.

وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَى ﴿٥٠﴾ وَنَمُودًا ثَانِيًا ﴿٥١﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُم أَظْلَمَ وَأَطَى ﴿٥٢﴾
وَالْمُؤَنَّفِكَ أَهْوَى ﴿٥٣﴾ فَتَشَهَا مَا عَشَى ﴿٥٤﴾ فَبَآئِيَ آلَ رَبِّكَ تَمَارَى ﴿٥٥﴾ هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذِيرِ الْأُولَى
﴿٥٦﴾ أَرَأَيْتِ الْآزِفَةَ ﴿٥٧﴾ لَبَسَ لَهَا مِن دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةً ﴿٥٨﴾ أَفَرَأَيْتِ هَذَا الْخَلْقَ يَتَعَبُونَ ﴿٥٩﴾ وَتَضْحَكُونَ وَلَا
يَتَذَكَّرُونَ ﴿٦٠﴾ وَأَنْتُمْ سَعِيدُونَ ﴿٦١﴾ فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ﴿٦٢﴾

نینجا ئەوا سەرنج رانەکیشی و گەردشیك ئەكات بە دل و دەروون بەناو چەند چینی لە گەلە پێشووەکان کە لە ریشە هینران بەهۆی بی باوەری یان بەو ترسینەرانی کە هاتنە سەریان لەلایەن خواوە، بەلکو بی باوەرەکانی ئەم میلەتە تەمی وەرگرن لەوانەی رابردو، ئەفەرموی: ﴿وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَى * وَنَمُودًا ثَانِيًا * وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُم أَظْلَمَ وَأَطَى * وَالْمُؤَنَّفِكَ أَهْوَى * فَتَشَهَا مَا عَشَى﴾ بێگومان خوا هۆزی عادی پێشووی بەرباد کرد کە یەکەم گەلی بوون لە ریشە هینران پاش گەلی نوح^١ هەروەها هۆزی سەموودیشی بەرباد کرد بە جۆرێک هیچ تاوانبارێکی نەهێشتەو لەم دوو تاقمە، گەلی نوحی لە پێش ئەمانەو بەرباد کرد، بێگومان گەلی نوح سەمکار تر بوون و سەرکەش تر بوون لە گەلی عاد و سەمود، شارو دیهاتەکانی گەلی لوط کە ژێراوژوور کران بە دانیشتوانە بی باوەرەکانی یەو، ئەو شارو دیهاتانەی داخستە خوارەو بە ناو ناخی زەوی دا لە پاش بەرزکردنەویان لە زەوی و جیگاکانیان، نینجا دایبۆشین و کردی بەسەریان دا ئەوەی کە دای بەسەریان دا و کردی بە بەریان دا خۆل و بەرەباران، واتە ئەوەندە ناهەموارە باس ناکرێ. بێگومان بەرباد کردنی شەڕو هیزی شەڕ، جیگیر کردنی خێرو هیزی خێر، لەناوبردنی تاوانباران و خراپەکاران و بەهێز کردن و یارمەتی دانی پیاوچاکان و چاکە کرداران.

ئەمانە لە نەعمەت و چاکە گەورەکانی خۆان لەم جیهانەدا، لەبەر ئەوە لێردەدا ئەفەرموی بە پێغەمبەر (ﷺ) یان بە ھەریەکێ کە شایانی ئەوە بێت رووی قەسە تی بکری: ئەفەرموی: ﴿فَبَآئِيَ آلَ رَبِّكَ تَمَارَى﴾ نینجا ئایا گومان و دوو دلێت لە چ چاکەیک دا ھەیە لە چاکەکانی خۆی خۆت؟ واتە تابی و رەوا نی یە ئەو گومان و دوو دلی یە، چونکە چاکەکانی خوا زۆرو

^١ ھەندێ ئەرئین: دوو تانیفە عاد ناویبون: ئەمەیکە میانە، دووەم ﴿إِرم﴾ ھ کە لە سورەتە ی ﴿الفجر﴾ دا باسی ئەفەرموی.

فراوان و ناشکران. ئینجا دوا بەدوای لەناوبردنی ئەو ھەموو تاقم و چینه لە گەل و میلەتە رابردووکان، لەپاش نیشاندانی ھەندێ لەبەرھەمی خواھیشی خوا، پاش ئەمانە ئینجا ئینزار و ترساندنیکێ بەتین ئەدابە گونجکەیی خەڵکدا ئەفەرموی: ﴿مَذَا نَذِيرٌ مِنَ الذَّرِّ الْأُولَى * أَرَأَيْتَ الْأَزْنَةَ﴾ ئەم پێغەمبەرە ترسینەرێکە لە جوۆی ترسینەر و پێغەمبەرەکانی پێشوو کە بیستتان بەسەرھاتی سەخت و روژی رەشی ئەوانەیی باوەریان پێ نەھێنان، ئەو شتە سامناکە کە ئەتان ترسینی پێی نزیک کەوتووئەتەو.

ئەو شتەیی کە روژی دوایی یە بە نزیک دانراوە، چونکە زۆر نزیکە ھاتنی کاتی بەراورد بکری لەگەڵ ئەوێ تێپەری و رابردوو لە تەمەنی دنیا، یان نزیکە چونکە بێگومان دیت، ھەر شتێ کە گومان نەبێ لە ھاتنی دا بە نزیک دانەنری. ﴿لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَافِقَةٌ﴾ ئەم رووداوێ نزیکە بە جوۆیکە کە جگە لە خوا بەدەر ھیچ کەسێ نازانی کاتی ھاتنی یان ھیچ کەسێ دەسەلاتی نی یە بەرگری بکات مەگەر خوا خۆی ئەویش بەرگری ناکات، بەلکو بپاری ھاتنی داو، ﴿أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ * وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ؟ * وَأَنْتُمْ سَيِّدُونَ﴾ ئینجا ئایا ئێو سەرتان سوپ ئەمینێ لەم قورئانە لەبەر ئەوە بە راستی نازانن؟ پێی ئەکەنن پێی بە جوۆی لاقرتی یان پێی ئەکەن، ناگڕین لە ترسی ھەرەشەکانی، لەبەر غەمی ئەو کەم و کورتی یە زۆر فراوانەیی کە ھەتائە بەرامبەر ئەم قورئانە؟ واتە ئەو شتە سامناکە ئەو خەتەر و مەترسی یە گەورەییە لە رینگاتان دایە و لەگەڵ ئەوەدا ئێو بەو شیۆن بەرامبەر بەم قورئانە کە رێنموونیتان ئەکات؟ ئێو بێ ناگا و بێ ھۆشن ئەگەر نا لە چی سەرئەکەنەو و سەرتان سوپ ئەمینێ؟ بەچی پێکەنینتان دیت؟ نەبواوە ترس و سام داگیرێ کردنایە و بگریانایە، ﴿فَأَعْبُدُوا لِلَّهِ وَأَعْبُدُوا﴾ کەواتە سوچدە بەرن بۆ خواو بیپەرستن و گوێزایەلی بکەن بۆی. کۆتایی سورەتەکەیی ھینا بەم دوو فەرمانە کە گوێزایەلی بۆیان گرنگ ترین مەبەستی سورەتەکەیی، گەورەترین ئامانج و بەرزترین رادەو پلەییەکە کە بەندەکانی خوا پێی بگەن، تاقانە مەبەستە لە دروست کردنی ئادەمی و جن دا وەک ئەفەرموی: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾^۱.

ئاسمانەکان و زموی و ھەموو ئەو شتانەیی لە نێوانیاندا یە سەرچەم کارو پیشەیان بەجێ ھێنانی ئەم مەبەستەیی جگە لەوانەیی کە لە روژی دوایی دا ئەبن بە سووتەمەنی دۆزەخ.

^۱ واتە: من ئادەمی و جنم دروست نەکردووە بۆ ئەوە نەبێ کە بێ پەرستن و گوێزایەلی بکەن. الذاریات.

بېنگومان شپوهی فرماندانه که لیږه دا به جوړیکه نیجگار کاریگهړه و دل داچله کینهړه، له کاتی خوی دا نیشی خوی کرد نهوه بوو کاتی پیغه مېهر (ﷺ) نهم سوره ته ی خوینده وه به سهر گهلی قوره یش داو گه یشته نهم کوتایی به هیچ کهس له گوی گران خوی پی نه گیراو هموو به په کجار به کافرو موسلمانوه سوژده یان برد، تهنات وه لیدی کوپی موغیره که له بهر قهله وی نه یتوانی سوژده بباو سهر بنیته سهر زهوی چنگی خولی ه لگرت و دای به ته ویلی دا، نهم رووداوه شتی که زور به ناوبانگه و بلاو بووه ته وه له کتیبه باوهر پیکراوه کان دا هیه، بېنگومان راسته، هوی سوژده بردنی بت په رسته کانیش نهوه بوو که نهم قورنانه میزو دهسه لاتیکی زور گرنگ و به تینی هیه به سهر دل و دهر وون دا، گهلی جار به جوړیک کاری کردوه له هندی دل و دهر وون سهر سوپ نه مینی و جگه له سهر سامی هیچی تر نامینیته وه بو مهردوم، له بابته کارکردنی له دلی نهو سته مکاره سهر که شانه دا چوار روودای ترمان باس کرد له سوره تی ﴿السجدة﴾ دا با ته ماشایان بکری و نیتر پیویست ناکا به دووباره کردنه و هیان لیږه دا.

نه وانه مه ترسی یان له راده یه که دا بوو له کاتی قورنانه خویندنی پیغه مېهر (ﷺ) نه یان کرد به هوسه و چه پله لیدان و حکایه ت گېرانه وه و شیعر وتن، بو نه وهی گوی ی لی نه گیری تا کاریان لی نه کات و باوهر بینن^۱ که واته نهو سوژده بردنه که باس مان کرد مافی سهر سوړمان و سهر لی کردنه وهی نییه به تایبه تی له کاتیک دا قورنانه خوینه که پیغه مېهر (ﷺ) بیست، بتوائی بیخوینیته وه به سهر یان دا بهو روح و هسته ی که پی ی وهر گرتووه له جوهره نیله وه، هروها ویستینی که به شپوهیه کی تایبه تی بیخوینیته وه به سهر یان دا بوو کار لی کردنیان، بېنگومان زور جیگای خویه تی که بهو جوړه بیان گری و هست و دل و دهر وونیان دا گیر بکات تا نهو راده یه خویان پی نه گیری و بکه ون به روودا به سوژده بردن بوو نهو خویای که باوهر یان هه بوو که هیه و نهو دروست که ری نهو ناسمان و زهوی یه یه.

نیین و سعاد و نیین جهریر و هندی له خاوهن ته فسیره کان شتی تریان کردوه به هوی سوژده بردنی بت په رسته کان، نهویش به پی ی چند ریوایه تی که پی یان گه یشته وه و له ناو نهو ریوایه تانه دا نه وهی که نیین و نه بی حاتم نهیلی له هه موویان دریژترو شتی پروپوچی که متره له بهر نهوه نهم ریوایه ته نه مینین: نیین و نه بی حاتم نهیلی: له موسای

^۱ باته ماشای ته فسیری نهم نایه ته بکری: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْقَوَايِمْ لَكُمْ تَقَبُّلُونَ﴾ ﴿فصلت / ۲۶﴾.

کوپى ئەبو موساي كوفه‌يى يەوہ ئەويش لە محمدى كوپى ئيسحاقى شەيبى يەوہ ئەويش لە محمدى كوپى فليحهوہ ئەويش لە ئەبو موساي كوپى عوقبەوہ، ئەويش لە ئين شىهابەوہ كە ئەلى: بت پەرستەكان ئەيانوت ئەگەر ئەم پياوہ هەر ئەوەندە بە چاكە باسى ئەم بتانەى ئيمەى بکردايە ئيمە دانمان ئەنا بە خۆيشى و بە يارەكانيشى دا، بەلام ئەو باسى ئەوانە نالى كە دژو پىچەوانەى ئايينەكەيىنى لە جوولەكە و نەسرانى بە ويئەى ئەو هەموو جوين و قسە ناشيرىنانەى كە باسى بتهكانى ئيمەى پى ئەكات.

ئەمە لە لايەكەوہ، لە لايەكى ترەوہ سزاو ئەزيەتى بت پەرستەكان دەربارەى پىغەمبەر و يارەكانى - درودى خوا لەسەر ئەو هەموو پىغەمبەران - باوەر نەهيتانايان ئىجگار بەتين بوو لەسەر شانى پىغەمبەر (ﷺ) بە گومرايى يان زۆر دل غەمگين بوو بە هۆى ئەوانەوہ ئاواتى بوو كە بئىنە سەر رىڭگاي راست، ئىنجا كاتى سورەتى ﴿النجم﴾ ھاتە خوارەوہ پىغەمبەر (ﷺ) خویندى بەسەريان دا، كاتى گەيشتە ئەو ئايەتانە كە باسى بتهكانيان ئەكات: ﴿أَفَرَأَيْتُمُ اللَّكَّ وَالْمَرْيَ...﴾ ھتد لەو كاتەدا شەيتان چەند وشەيەكى وت لەناو بەناوى خویندنەوہكەى پىغەمبەردا (ﷺ) ئەو وشەيانە چوون بە گوئى هەموو بت پەرستىك دا و بەس هەموو بە باشى رەوانيان كرد، وشەكان ئەمانە بوون: ﴿وإنهن لمن الغرائق العلى، و إن شفاعتهن لترجى﴾^۱ ئىنجا خۆشى كەوتە ناو بت پەرستەكان و وتیان: محمد گەراوہتەوہ بۆ ئايىنى پىشووئى خۆى و ئايىنى قەومەكەى، ئىنجا كاتى گەيشتە دوایى سورەتەكە و خۆى سوژدەى برد بە جارى هەموو سوژدەيان برد بە موسلمان و كافرەوہ، جگە لە وەليدى كوپى موغیرە ئەو لەبەر قەلەوى و پىرى نەيتوانى سوژدە ببات لەبەر ئەو پىرى مشتى خۆلى بەرز كردهوہ سوژدەى لەسەر برد بە دانىشتنەوہ.

موسلمانەكان سەريان سوپما لە سوژدە بردنى كافرەكان، چونكە ئەمانە ئەو وتارەى شەيتانيان نەبيستبوو كە بت پەرستەكان بيستبوويان، بت پەرستەكانيش لايان وابوو كە ئەو وتارە هينى پىغەمبەرە (ﷺ) لەبەر ئەو بە دلشادى يەوہ سوژدەيان برد لەبەر رىزى بتهكانيان، ئىنجا ئەم هەوالە دەنگى دايەوہ و بلاو بووہوہ تا گەيشتە حەبەشە، هەوال درا كە مەككەى يەكان هەموو موسلمان بوون و لەگەل پىغەمبەردا نوێژيان كردوہ، موسلمانەكان هىچ مەترسى يەكيان نى يە لە مەككەدا، بەهۆى ئەوہوہ ئەو موسلمانانەى كە كۆچيان

^۱ وات: ئەو بتانە غەرائيقە بلندەكانن، بەراستى تكاو نزايان جىڭاي ئوميد و چارەپوانى گىرابوونى ئەكرى.

کردبوو بۆ حبهشه به چهسپانی بهرو مهککه گهراڼهوه، پيش نهوهی بگه نه بهروه خوی گهروه شتهکهی روون کردهوه و نهوهی شهیقانی سپری یهوه و قورئانهکهی خوی روون کردهوه و جویی کردهوه لهدهست ههلبهستی شهیقان، لهو رووهوه بۆدلهوایی پیغهمبهر (ﷺ)

نایهتی سورهتی ﴿الحج / ۵۲﴾ ی هینایه خوارهوه: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّيَ الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ أَيْدِيَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾.

ئینجا بت په رستهکان لهو ئارامی و ناشتی یه هه لگهراڼهوه و دهستیان کردهوه به دوژمنایهتی و نهزیهت دانی موسلماننهکان و ئیشه نارهواکانی خویان، توندو تیرژی یان بههیزتربوو لهسهر موسلماننهکان، بههوی نهوهوه نهوانهی حبهشه گهراڼهوه بۆ حبهشه و نهیانقوانی بمیننهوه له مهککهدا. دواپی هات ریوایهتی ئین و نهبی حاته.

لهم بابهتهوه چهند ریوایهتیکی ترهیه پرپووچی و دهلهسه و دهست ههلبهستی یهکه یان ئاشکرا تره، نهو کهسهی ههلبهستوووه زۆر نهزان و نهقام بووه، چونکه ههموو خاوهن ژیری یه که نهزانی که شتهکه درۆیه و دهست ههلبهسته، پیویست ناکات لیڤهدا نهوهنده درۆیه پیدان، جیگای نهو درۆیه پیدانه سورهتی ﴿الحج﴾ ه له کاتی تهفسیری نهو نایهتانهی که کهمی لههوپیش باسمان کرد. به یارمهتی خوا لهو شوینهدا درۆیه تهواو نهوهین بهم مهسهله. بهلکو لیڤهدا نهه ئهلقین:

۱- سهرحهمی نهو ریوایهتانه باوهپ پیکراو نین لای زانایانی هه دیس، له ههر ریگایهکنهوه هینراپن ناچیتنهوه سهه هیچ کهس له یارهکانی پیغهمبهر (ﷺ) لهوانهوه نهه دهنگ و باسه وهرنهگیراوه، نهه جوړه ریوایهتانه پنی یان نهوتری (مرسل)، مورسهلش ناکریت به بهلگه مهگهر قول گهرو یارمهتی دهری ببی لهلایه قورئان، یان هه دیسی سهحیح، یان بریاری پيشهواکانی موسلمانان، ئاشکرایشه که نهه ریوایهتانه بیبهشن له یارمهتی بهلکو بیژدان لهلایه کوپی پيشهواو زانایانهوه.

۲- نهه وتاره دهست ههلبهسته به هیچ کلۆجی ناگونجی و جیگای نابیتنهوه لهو شوینهدا که ههلبهستراوه بۆی، چونکه سورهتهکه به تیکرایی، به تایبهتی نهو چهند نایهته، که نهو وتارهی تیکهل کراوه به پنی نهو ریوایهتانه. ﴿أَفَرَأَيْتُمُ اللَّتَّ وَالْعُزَّىٰ ... وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا﴾ نهمانه ههمووی باسی بی نرخی و نارهوایی نهو بتانه نهکن، پرپووچی بت په رستی روون نهکه نهوه کهواته چۆن له عهینی کات دا نرخیان پی نهمن و رهوی بت په رستی نهدری!!؟

ئەم وتارە ناپەرەوا بە هیچ رەنگ جینگای نابیتەوه لەم سورەتە و لەم شوینەدا تەنانت
 لەسەر ئەم رىوایەتەیش کە ئەلى: ئەم وتارە هێنى شەیتانە و دای بە گوێی تەنها بت
 پەرستەکان دا، چونکە شەیتان شەیتانە و فرەزان ئەیزانى کە ئەوه نیشیکى بى سوود و بى
 هودەیه و کەس بە شتى وا ناخەلتى، هەروەها بت پەرستەکان عەرەب بوون و چاک تى
 ئەگەشتن و حالى ئەبوون و هەرگیز شادمان و دلخۆش نەئەبوون بەم وتارە، چونکە ئەمان
 وەکو ئەم نىفتراچى يانە کەودەن و نازیرەك نەبوون، نیتەر چۆن دلخۆش ئەبوون بەوه
 لەلایەکەوه سەنای بتهکانیان بکړى و نرخ و ریزیان پى بدرى و لەلایەکى ترهوه بە پڕوپوچ
 دەرکړن و بى نرخى و ناپەرەوايى يان روون بکړیتەوه؟! خوا پەنامان بدات لە تینەگەشتن و
 نەفامى و نەزانی.

وصلی الله و سلم علی سیدنا محمد و علی آله و صحبه اجمعین.

تەواوبوو تەفسیری ئەم سورەتە بەیانی رۆژی جومعه ٢٧ ی شەوال ١٣٩٨ هـ - ١٩٧٨/٩/٢٩
 م. داواکارین خواى گەوره وەری گری و یارمەتى بدات آمین، هەر لەم رۆژەدا دەستم کرد بە
 سورەتى ﴿القمر﴾.

سورەتى «القمر» مەككەيى يەۋ ۵۵ ئايەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

ئەم سورەتە سەرەتا بە خوارى ھىرشىكى سامناكى بەتىنە بۆ سەر دلى ئىوانەى باۋەريان بە ترسىنەران نىيە، ھەروھە ئارام دان و دلىيا كىردىكى ئىجگار بەتام و بە نرخە بۆ دلى ئىماندارو باۋەپ ھىنەرەكان، ئەم سورەتە بەش بەشە بە چەند زنجىرەيەكى يەك لە دواى يەك، ھەموو زنجىرەيەك شىۋەيە لە سزاي تاقىمى لە بى باۋەپەكانى پىشوو پىشان ئەدات.

ئەو مەبەستانەى لەم سورەتەدا ھەن لە زۆر سورەتى تىرى مەككەيى دا ھەن، بەلام لەم سورەتەدا بە شىۋە و رەۋىشتى تر باس كراون، پۇشاكى تىران بە بەردا كراۋە بە جۆرىك تەپو تازە كراۋنەتەۋە، ۋەكو ئەمە يەكەم جارى بىستىن و بىنىنيان بى.

شىتى كەوا زىاتر تايبەتى يە و شىۋەى مەبەستەكانى ئەم سورەتەى جىياۋاز كىردۈۋەتەۋە ئەمەيە: ھەموت زنجىرە لە بەسەرھاتى بى باۋەپانى گەلە پىشۋەكان باس ئەكات لە ھەموو زنجىرەيەك دا دىمەن و شىۋەيەكى ئىجگار سامناك لە سزاي بەتىنيان ئەھىنىتەۋە پىش چاۋ بە چەسپانى و بە جۆرى ۋەكو ئىستا كاتى ئەو رووداۋو سزا سەختانە بىت، بى باۋەپەكان ۋەكو بە چاۋى خۇيان بىيىن لەو رۆژە تەنگەدا بە ھەناسەى سارد و بەو ھەموو داخ و ھەراقەى كە دل و دەرۋون بى ھۇش و سەرگەردان ئەكات و گەروو ئەھىنىتە يەك. لەگەل شىۋەيەك لەو شىۋە سامناكانە دوايى ھات ماۋە نادات ھەناسەيەك دەرگەن كوت و پىر شىۋەيەكى ناھەموارى تر پىشان ئەدات و لە پىش چاۋيان ھازرو بىزى ئەكات بەم جۆرە ھەتا ھەر ھەموت زنجىرەكە دوايى ئەھىنى، ئىنجا شىۋەيەكى تىرى زۆر جىياۋاز پىشان ئەدات: شىۋەى ئارامى و كامەرانى و خۇش بەختى لەخواترەسەكان لە رۆژى دوايى دا، لە كاتىك دا كە تاۋانبارەكان بەسەر روودا رائەكىشەرىن لەناۋ ئاگرى دۆزەخ دا بە رىسۋايى و تانە و تەشەرو ئاۋمىد كىردنەۋە.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ ﴿١﴾

قاپی سوره ته که نه کاته وه به باسی رووداویکی زور گرنگی که س نه دیو که به چاوی
سهر بینرا، هوال دان به روودانی گه وره ترین رووداویک که دی به سهر نهم بوونه وهره دا،
نه فهرموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ * أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ ﴿١﴾ هاتنی رژی دواپی
نزیک بووه، مانگ لهت بوو، بوو به دوو که رته وه، واته نیشانه یه که له نیشانه کانی نزیک
هاتنی نهو رژه نهمیه که مانگ بوو به دوو که رته وه که به چاو بینرا، که واته چاوه پوان بن
بو هاتنی نهو رژه که نهم نیشانه گرنگی رووی داو بینرا.

له باباته نهم رووداوی لهت بوونی مانگ وه له چهرخی پیغه مبردا (ﷺ) له مه که که چهند
حه دیسیکی باوهر پیکراو هن له چهند ریگایه که وه هیئراون له کتیبه باوهر پیکراوه کان دا
بلاو بوونه ته وه: نیمامی نه حمده و بوخاری هریه که له ریگای خوینانه وه نهو هواله نه هیئن
له نه نه سی کوپی مالیکه وه، هه زوه موسلیم و بوخاری له ریگایه کی تره وه نه هیئن له
نه نه سه وه. نیمامی نه حمده و به یه قی نه هیئن له (حصین کوپی عبدالرحمن) وه، نیین
جه ریر و به یه قی له چهند ریگایه کی تره وه له جوبه ریری کوپی مونعیمه وه. نیمامی بوخاری
له نیین عباسه وه، بوخاری و موسلیم له ریگایه کی تره وه نه هیئن له سهر غین عباسه،
هه زوه ها نیین جه ریر له ریگایه کی تره وه له نیین عباسه وه. هه زوه ها عه و و ته به رانی
هه ریه که له ریگای خوینانه وه له نیین عباسه وه. به یه قی له نیین عومره وه، هه زوه ها
موسلیم و ترمزی له موجهیده وه. نیمامی نه حمده له نیین مه سعوده وه، هه زوه ها بوخاری و
به یه قی هه ریه که له ریگایه کی تره وه له مه سروه وه نه هیئن له نیین و مه سعوده وه.

نهم هه موو ریوایه تانه سهرجه م نهو رووداوه به ریکی باس نه که ن و هه موو یه که قسه ن له
باسی به دی هاتنی نهم رووداوه دا، کوپو جه ماوهری زانایانیشی له سهره، که واته هه موو
دلنیا یین له مه نهم رووداوه شتیکی راسته و بووه نه که له مه وپاش روو نه دات له کاتی هاتنی
رژی دواپی دا وه کو هندی واهلین، قورئان له کاتی خوی دا به م نایه ته جاپی دا له ناو نهو
بت په رسته بی باوهرانه دا که هه موو کات نه گه ران به دواي شتیکی دا بی که ن به ره خنه، دهی
له گه ل نهو دا نه بیستراوه له هیچ که سیکیانه وه نهم رووداوه بخاته وه به دروه، که واته نه بی
نهو رووداوه به جوړیکی واهلشکرا بووبی هیچ ریگای ته که و جمیان نه مابی به لکو نهو دی که

وتبیتیان نهمه بوو: که محمد جادو سیحری لی کردوین، به لام که بهروردیان کرد بویان
 دمرکوت که جادو نی یه، چونکه نهگهر جادو بویه، تنها لهبر چاوی نهوان نهبوو له
 مهککه دا، دهی که پرسپاریان کرد له کهسانی تر له دهرهوهی مهککه هموو وتیان راسته و به
 چاوی خومان دیومانه. بهس شتی ماومتهوه کهگری بی: به پینی هندی ریوایت شو رووداوه
 لهسر داواو پهلپی بت پرستهکان بووه، که پیغمبر (ﷺ) موعجیزه یهکیان پیشان بدات
 نهویش نهوهی پیشان دان، دهی نهم ریوایته ناگونجی لهگهل شو نایه تانهی که نهفرمون:
 پیغمبرمان (ﷺ) بهو جوړه موعجیزانه رهوانه نهکراوه، واته شو جوړانه نهکراون به
 نیشانهی پیغمبریتی یهکهی، بؤ وینه: ﴿وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ﴾^۱.

همروها له هرکاتیک دا بت پرستهکان پهلپی هر جوړه موعجیزه یهکیان بگرتایه جگه
 له قورخان بهرپرچ ندرانهوه که شو جوړه شتانه له سنووری فرمانی پیغمبر بهدمن،
 نهگیرنرانهوه بؤلای قورخان که تاقانه موعجیزه ی روون کهروهی پیغمبریتی نهم
 پیغمبریه (ﷺ) مه تادیادنیایه. بهلی خوی گهره شتی زور و زهبندهی سرسوپهینری
 داوه به پیغمبرمان (ﷺ) له وینهی موعجیزه ی پیغمبرانی تر - سهلامی خویان لی بیت
 - به لام نهمانه هموو زیاده ریزیک بووه له لایه خاوه بؤی و نهوانه لهسر پهلپ و
 بهمانه ی بی باوه پان نهبوون و نهکراون به موعجیزه و نیشانهی پیغمبریتی یهکهی، چونکه
 پیغمبریتی نهم بؤ کات و چرخ و ولاتیک نهبووه، بهلکو بؤ گشتی و هموو کاتیک بووه،
 کهواته نهبی موعجیزه کهیشی بؤ هموو کات و چرخ و چینیک بیت. کهواته نهوهی که
 وتراوه نهم رووداوه - واته لهت بوونی مانگ - لهسر داواو پهلپی بت پرستهکان بهدی
 هاتووه، شو قسه یه ناگونجی لهگهل دیمه نی وینهی شو نایه تهی که کهمی لهه وپیش
 باسمان کرد.

بهکورتی نیمه نهبی باوه پمان بیی بهم رووداوه: واته لهت بوونی مانگ له چرخ
 پیغمبردا (ﷺ) له مهککه، به لام نالین: هوی شو رووداوه پهلپی بت پرستهکان بووه بؤ
 تیمان هیفانیان. بهلی نه توانین مبهست بهو ریوایته تانه به جوړی بلین یه کهوی لهگهل شو

^۱ واته: هیچ شتی بهرگری نیمه نهکربوه له فرامهم میتانی شو جوړه موعجیزانهی که شو بی باوه پانه دلوی
 نهکن، هیچ بهرگری کهرتکمان نی یه جگه لهوهی بی باوه پانی که له پیشووهکان باوه پان نه میتا بهوی شو جوړه
 موعجیزانهوه واته نهگهر نهوانه فرامهم بیتین نه مانیش باوه ناهیتن شو کاته نهبی نه مانیش وهکو نهوان بهرباد بکین
 و برپاری نیمه یس لهسر نهوهی که نه مانه وهکو نهوان لی نهکین، کهواته نابی نهم پهلپ و بهمانیان بهجی بیتین.

ټایه تاندا، بهم جوړه بلنن: کافر مګان داوای نیشانه و بهلګه یان نه کړدووه بؤ ټهمی ټهګر
 په لپه کېان بهدی هات ټیمان بښن، چونکه ټهګر بهم جوړه بلنن یه ګاګه ویڼه ی
 ټایه تی باس کړاودا. وهکو روون کرایه وه له تفسیر مګه ی دا له داوینم وه، بهلکو ټه لښن: ټو
 بت په رستانه هاتنی روژی دوا یی یان زور به دووو نه گونجاو دانما له بهر ټه وهی داوای
 نیشانه یه کیان کړد که بښته بهلګه یه کی روون له سر گونجاوی ټو روژه ټه ویش به ټیزنی
 خوا ټو نیشانه گه وهی پیشان دان که زور بهلګه یه کی روون و ټاشکرایه، چونکه هاتنی
 روژی دوا یی به وه ټه بی که ټهم مانگ و خوړ و ټه ستیره نه مښنی و ټهم دنیا یه ټنګ بچی، دهی
 ټو له بت بوونی مانگه نمونه یه کی رنګ و پڼکه له سر ی^۱. بڼګومان له بت بوونی مانگ،
 هرو هه شتی کی تر دږو پڼچه وانهی باوو عاده ت که پښ یان ټه وتری ﴿الخورق
 الحسیة﴾ وهکو ټو هه موو موعجزانه ی که دراون به پیغه مبه ران - درودی خویان له سر
 بښت - بؤ روون کړدنه وهی پیغه مبه رښتی یه کېان.

ټه مانه هه موو شتی کی سرسوپه ټنن، دل و دهر وون داګیر ټه کهن، به لام ټهګر ژیری
 ټیرو ته و او بښت، دل کراوه بښت و چاوی بینا بښت، پڼویست بهو جوړه شتانه ناکات، چونکه
 هه موو شتی له بت بوونه و هره دا له هر بارو روویه کوه بیر ی لی بکړیته وه چهنده ها نیشانه و
 بهلګه ی به مښنی سرسوپه ټننری ټیدا یه. بؤ وینه با هر مانگ بګرڼ به دهسته وه: بڼګومان
 له بت بوونی مانگ به پښ چاوه وه ټیجګار شتی کی نایابی سرسوپه ټننره، به لام مانگ خوی
 له خوی دا شتی کی نایاب تر و سرسوپه ټننره تره!! ټهم ټه ستیره یه قباره کې، شیوه و شکله
 شیرینه کې، گډپانی رووی به گویره ی دووو نزیک ی له خوړه وه، گهر دش و چهر خی به
 دهری زهوی دا له م بوشایی یه دا بی پایه و پالپشت و ستونی، بڼینی ټو مه نزلانه ی بوی
 دیاری کراوه بهو رژیم و یاسا نه گډپاوه، بهر ه می له ژبان دا به سر ټهم زهوی یه ټه مانه و
 وینه ی ټه مانه هر کامیان بهلګه یه کی ټیرو ته و او روون و ره وانه له سر کار دروستی و زانین
 و دهسه لاتی بی سنووری خوا، به لام ټه وانه ی که له بهر عیناد و سرکه شی له سنووری
 ژیری دهرنچن، نایانه وی به ریګای راست دا بږون و سر داخن بؤ راستی، ټه وانه هرګیز
 بیر ناکه نه وه له هه موو بهلګه و نیشانه رو وانه، دان نانین بهو شتانه ویش دا که دږو
 پڼچه وانهی باوو عاده تن، پښان ټه وتری خوارق و موعجزه وهکو له بت بوونی مانگ،

^۱ ټهم ته ټو ټیلنګ بوو که و ته دلمه وه و لام وایه که شتی کی جو انه و هوی یه که و تنی هه موو ریوایه ته کانه له ټیوان خویان
 و له ګل وینه ی ټو ټایه تاندا که باس کران و زانینی لای خویه.

وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ﴿٢﴾ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ

مُسْتَقَرٌّ ﴿٣﴾

به لکو بهم جوړه که لهم ثایه ته دا باس نه کړن: ﴿وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ﴾
 نه گهر نه وانه نیشانه یه کی روون ببینن که رینمونی یان بکات و به لکه بیت له سر راستی و
 حقیقتی نهو ثایینه ی که پیغه مبر هیناویه تی له لایه ن خواوه. نه گهر شتیکی وا ببینن پستی
 تی نه کهن و رووی لی وهر نه گپن و نه لین: نه مه جادو و سحر که هه میسه محمد نه یکات
 لیمان^۱. نهو سرکیشانه مانگیان بینی دولت بو و تیان محمد جادوی لی کردین،
 دهر باره ی ثایه ته کانی قورنانش هرویان وت و هیچ تیفکرانیان نه بوو، ﴿وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا
 أَهْوَاءَهُمْ﴾ داب و باویان هروا بووه و هروایه باوهر ناهینن و شوینی هوا و ناره زوی
 ناره وای خوین نه کهن و ناوپی ناده نه وه بولای نهو هه موو به لکه و نیشانه رووانه که به
 دوا یه کدا دین و نه یان بینن. نهوان نه وه پیشه یان بوو، خوایش دلنه وای پیغه مبره ی (ﷺ)
 کرد و هره شه یشی له وان کرد بهم فرموده یه: ﴿وَكَُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ﴾ هه موو شتیکی و هه موو
 کارو فرمانی نه گات به شوین و جینگای خوی، دامه زراوو نیشته جی نه بی له کات و شوینی
 خویدا، واته نه ی پیغه مبر کاروباری تو نه گاته شوینی خوی و له ویدا روون نه بیته وه که تو
 له سر حقی و جگه له وهی تو که یاندت ناره و او به تاله، که واته موژده کانی خوا به پیغه مبرو
 شوین که و تو وه کانی، هروها هه موو پیغه مبران و شوین که و تو وه کانیان - سه لامی خویان
 لی بیت - نهو به لین و مرده یانه هه موو به دی دین و جیگا و شوینی خوین نه گرن بهم رنگه
 خوا یارمه تی یان نه دات و ثایینه که یان سر نه خات لهم جیهانه دا، نه یان خاته ناو نازو نیعمه ت
 و ریزی نه بر او له روژی دوا یی دا، هروها هره شه کانی شی دهر باره ی یاخی و
 سرکیشه کان و دوژمه کانی ثایینه که ی پاشه روژیان لهم جیهانه دا سر شوپ کردن و به ریاد
 کردنه، له روژی دوا ییدا دوچار کردنی سزای ناگری دوزه خه بی برانه وه، خوا په نامان بدات.

^۱ وشه ی «مستمّر» به چند جوړنکی تر ته سیر کراوه تهره: ۱. به میزه. ۲. نه و او نامینی. ۳. تال و ناخو شه.

^۴ به تاله. ۵. له زهوی یوه چوو بو ناسمان. ۶. جوړمه کانی وک یک وایه.

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ﴿٥﴾ حِكْمَةٌ بَلِغَةٌ فَمَا تُغْنِ النُّذُرَ ﴿٦﴾
فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَى شَيْءٍ نُكْرٍ ﴿٧﴾ خُشْعًا أَبْصَرُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ
جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ ﴿٨﴾ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ﴿٩﴾ كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا
عَبَدَنَا وَقَالُوا بِجَنُونٍ وَّازْدَجَرَ ﴿١٠﴾

ئىنجا گومپايى و كەلە رەقى يان روون ئەكاتەو، ئەفەرموئى: ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأُنْبِيَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ﴾ بەراستى ھاتوۋە بۇ ئەو كۆمەلە گومپايە لەم قورئانەدا لەو ھەوال و ھەنگ و باسانەى كە ھۆى تەمى خوارى و وازەينانن لە تاوان و گومپايى ھەوالى بەسەرھاتى وىنەى خۇيان لە بى باومپەكانى گەلە پېشووۋەكان كە دووچارى رۆژى رەشى خۇيان بوون، ھەروەھا ھەوالى رۆژى دوايى و نازو نىعمەتى چاكان لەو رۆژەدا و سزاو بى بەشى نەپراۋەى بى باومپەكان، ھەوالى ئەو ھەموو بەلگە و نىشانە بوونەومەرى يانە كە چەند جارو بە چەند جۇر خۇاى گەورە ئەيانفەرموئىتەو، بىنگومان ئەو ھەوالانە ئەومەندە گرنگن كار ئەكەن لەمەر دلى كە بىنا بىت و دەست بدات بۇ چارەسەر كردن، ﴿حِكْمَةٌ بَلِغَةٌ﴾ ئەوۋى بۇيان ھاتوۋە ئەم قورئانەدا زۆر بەجى يە و گەيشتوۋەتە ئەوپەرى رادە لە رىك و راستى و بەجىيدا، لە رىنمەونى كردن دا بۇ رىنگاى راست و رىزگارى كەچى ھەر باومپ ناهىنن، ﴿هَآتَنِ الذُّرُ﴾ كەواتە ترساندن و ترسىنەرەن ھىچ سوودى ناگەيەنن و كار ناكەن لەو بى باومپانە و ھەرگىز باومپ ناهىنن، ﴿قَوْلًا عَنَّهُمْ﴾ ئىنجا ئەى پىغەمبەر تۇيش وازيان لى بىنە، واتە مادام ئەزانى كە ھەولەدان لەگەل ئەوانەدا سوودى نى يە تۇش خۆت خەرىك مەكە بەوانەو، گوئى يان مەدمەرى، چونكە تۇ ھەر ئەو ھەول و راگەيانەنەت لەسەرە.

ئىنجا شىۋەيەكى زۆر سامناك و ناھەموارى رۆژى دوايى ئەخاتە پېش چاۋ: شىۋەي
سام و ترس و سەرشۆرى ئەم سەركىشە بى باۋەرانە ئەفەرمۇي: ﴿يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَى شَيْءٍ

ذُكِّرَ * خُشَعًا أَنْصَرُمُ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ أَنْهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ * مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَرِيرٌ ۝ ١٠

رۆژێك دا كه چارچی چار ئەداو بانگی هەموو مردوان ئەكات بۆلای شتیکی زۆر ناخۆشی
بیزراو كه قورس و گران و بەتینه لەسەر دل و دەروون، بانگیان ئەكات بۆ پرسیارو حیساب
لەو هەموو کردەوی ئەم جیهانە، لەو رۆژەدا بە چار شوپی یەو هەموو لە گۆڕەکانیان، بە
چەسپانی دین بەدەم بانگەوازی ئەو بانگ کەرەو - كه ئیسرافیلە یان جوهرەئیلە - لە زۆری
و کۆمەل کردن و چەسپانیان دا وەکو - کولە - وان كه دیت و بە زۆری بلاو ئەبێتەو و
ولات داگیر ئەكات. لەو کاتەدا بەدلی پر لە سام و غەم و بە هەناسەی ساردەو کافرەکان
ئەلین: ئەمە رۆژێکی سەخت و گرانه.

لەم کاتەدا كه ئەم شیوە ناھەمواری رۆژی دواپی یەئەزەئیلە پێش چار، ئینجا شیوەی
چەند جوړی لە سزای ئەم جیهانە بۆ باوەڕەکانی گەلە پێشووکان پێشان ئەدات بۆ ئەمە
بۆ باوەڕەکانی ئەم میلەتە ترس و سام بیان گری و تەمەن خوار بین لە وێنەی خۆیانەو.

لە گەلە سەرکێشە بۆ باوەڕەکی نوح پێغەمبەرەو دەست پێ ئەكات (ﷺ) ئەفەرموی:
﴿كَذَّبْتُمْ ثُمَّ نوحٌ﴾ لەپێش ئەمانەو قەومی نوح باوەڕی نەهینا بە پێغەمبەرێتی و ئایینی
خو، ﴿كَذَّبُوا عَبْدَنَا﴾ بەهۆی ئەووە باوەڕیان نەهینا بە بەندەي ئیمە كه (نوح)، بە درۆزنیان
دانا، ﴿وَقَالُوا بَحْتُونَ﴾ وتیان شیتە. وەکو قورەیش ئەو وشە ناپەرەوانیان بەکار ئەهینا بۆ
پێغەمبەر (ﷺ) ﴿وَأَزْدِرِ﴾ ئەو بەندەي ئیمە بەرگری کرا لە گەیانندی پەيامەکی، هەرەشەي
لێکراو سزاو ئەزیمەت درا بە چەند جوړو شیوان.

ئەگێڕنەو كه دەستیان ئەکرد بە لێدان و تاساندنی هەتا بۆ خو ئەکەوت، ئینجا وازیان
لێ ئەهینا. کاتی كه هۆشی ئەهاتەو ئەبوت: خوايە رینموونی گەلەکم بکە و بیانخەرە سەر
رێگەي راست، چونکه ئەفام و ئەزان.

١ بە گۆڕەي تەفسیرەكە وشەي «یوم» زەرەفە بۆ «یخروجون» تەفسیر کراوەتەو بە چەند بارێکی تر هەموو هەر
باشە و نەگونجی، بەلام تەفسیرەكە بە گۆڕەي تەفسیرەي.

دَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرَ ﴿١٠﴾ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَرٍ ﴿١١﴾ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَفَى
الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدِ دُرٍ ﴿١٢﴾ وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ الْوَجِّ وَدُسِّرَ ﴿١٣﴾

ئىنجا لە پاش ئەو ناچار کرا گەراوە بۆلای خوا بە پاراڤەرە و لالەو، داوای کرد که
تۆلەیان لی بسینى وەکو ئەفەرموی: ﴿ دَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرَ ﴾ ئىنجا نوح هاواری کردە لای
پەرەردگاری خۆی بەمەى که زۆر پى ھىنراوە، واتە: خوايە گەلەکمە زۆریان پى ھىتاوم و
بەرگرم ئەکەن لە راگەیانندى ئەو فرمانەى که تۆ پىت سپاردوم، ھىچ توانا و دەستەلات
نەماوە، کەواتە تۆلەیان لی بسینە، تۆلەیان لی بسینە لەبەر ئایینەکەت، تۆ خۆت تۆلەیان لی
بسینە، چونکە کارو فرمانەکە ھىنى خۆتە، ئایینەکە ئایینى خۆتە، من ھىچم پى ناکرى و
ئىشى من دوايى مات. ئىنجا خواى گەرە نزاکەى وەرگرت و تۆلەى سەند لەو گەلە
ستەمکارە بەم جوړە لافاوو تۆفانى ھىنا و ھەمووى خنکاندن و بەریادی کردن لەم جیھانەدا،
تا سەرى کردن بە ناگرى نەبەراوەى روژى دوايى دا، زەوى پاک کردەو لەو تۆمە پيسە و نوح
و شويىن کەوتووھکانى رزگار کرد لە سزاو عەزەبى ئەو گەلە پيسە، وەکو لەم چەند ئایەتەدا
باسیان ئەفەرموی: ﴿ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَرٍ ﴾ نوح نزاو هاواری لی کردین، ئىنجا ئىمەيش
قاپى يەکانى لای ژووروى ئاسمانمان کردەو بە ناوێکى زۆرى بەمیز که بە تەوژم بەژى و
بیتە خوارەو بەسەریان دا، ﴿ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا ﴾ زەویمان ھەلقولاند، بە چەندەھا کانیاو و
چەشمە، واتە لەسەرداو لە ژێردا ئاومان بەرەلا کرد بۆیان. ﴿ فَالْتَفَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدِ دُرٍ ﴾ ئىنجا
ئاو لەسەر و لە خوارەو يەکی گرت لەسەر ئەندازەيە که دیاریى کرابوو بپار درابوو لە
پیشەویدا ئەو کرا لەسەر ئەو بپارو فرمانەى که درا بوو بە خنکاندنیان. ئەو دوو ئاوە بەو
جوړە مات ھەتا بوو بە لافاوو تۆفانى رووى زەوى داگیر کرد و داپپۆشى، ھەموو ئەو بى
باوەرەنەى داپپچاو داپپۆشى که بوو بوون بە چلک و چەپەلى يەکی وا رووى زەوى یان پيس
و ناشیرین کردبوو، دەستى قودەرت داى لەوان و سەر نقومى کردن، بە ریزەو نوحى رزگار
کرد وەکو ئەفەرموی: ﴿ وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ الْوَجِّ وَدُسِّرَ ﴾ نوحمان ھەلگرت بەسەر شتیکی گرنگەو که
خاومنى چەند لەوچ و بزمارێک بوو، واتە لە پیشەوە فرمانمان پێدا بە دروست کردنى
کەشتى، لە کاتى تۆفانەکەدا بچیتە ناو ئەو کەشتى يە. ناوى نەبرد، بەلکو بەو جوړە
ناونیشانى کرد لەبەر گرتگى کردن و بايەخ پێدان،

تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءَ لِمَنْ كَانَ كُفِرَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدْرِكٍ ﴿١٥﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي

وَنُذِرُ ﴿١٦﴾

﴿تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا﴾^۱ همان گرت به سر کشتی یه کوه که نهگرا به پیش چای نیمه واته به چاودیری و پاریزگاری نیمه نهگرا به پیش چای نیمه، واته به چاودیری و پاریزگاری نیمه نهگرا به سر ناودا ﴿جَزَاءَ لِمَنْ كَانَ كُفِرَ﴾ نهانمان فرامهم هینا لهر پاداشت دانهوی نوح که کسی بوو باوهری پی نههینرا، بهرهلست و بهرگری کرا له گیاندنی پیام و نایینی خوا، سزاو نهزیهتی زور درا لهر ریگایه‌دا. لهم کاته‌دا که جیگای نهویه دل و دهررون ته‌می خوار ببی و گوهرایلی بکات بو فرمان و نایینی خوا، لهم کاته‌دا نه‌م فرموده نههینی به دوا‌ی دا ﴿لَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدْرِكٍ﴾ نه‌م رووداوه‌مان هیشته‌وه به نه‌نگ و باس بکری و بگنیریته‌وه، هیشته‌مانه‌وه به به‌لکه و نیشانه‌یه‌کی روون بو گهل و چینمکانی پاش نوح، تا بیر بکنه‌وه و ته‌می خوار بین، نه‌چن به ربیازی گله بی باوهرم‌کی نوح دا، خویان بیارینن له سرکه‌شی له خوا با وه‌ک گله‌که‌ی نوح دووچاری توله و سزای خوا نه‌بن. ده‌ی نایا که‌سی هیه که ته‌می و عیبه‌ت وهرگری؟^۲ واته با ته‌می خوار ببی و خهلکی عیبه‌ت وهرگری لهر بی باوهرانه‌وه.

نینجاله‌به‌ریی‌دارکردنه‌وی دل و دهررون نه‌م پرسیاره نه‌کات ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرُ﴾ ده‌ی نایاچون بووسزای من و ترساندنی من؟ بیگومان-وه‌کو قورشان بو‌ی باسکردین-سزاکه‌ی نیجگار سه‌خت و سامناک و به‌ربادکه‌رولهریشه‌دهره‌ینره‌بوو، ترساندنه‌که‌ی راست و به‌جی بوو.

^۱ نه‌م رسته‌به به گویره‌ی ته‌فسیره‌که بل که‌شتی یه‌که و نه‌گونجی رسته‌یه‌کی سه‌ریه‌خو بیت بو باسی ترخی که‌شتی و خاوه‌ن که‌شتی، له‌سر ه‌ریمو بار به رانه‌بریمو رسته‌که‌ی فرمودو له‌به‌ر حازر کردنی شیوه‌که‌ی.

^۲ ه‌ندئ نه‌فرمون: مه‌به‌ست هیشته‌وه‌ی نه‌و که‌شتی یه‌به چه‌ند چه‌رخ‌ی مایه‌وه تا یه‌که‌م چه‌رخ‌ی نه‌م نوممه‌ته و چه‌ند که‌سی له‌م نوممه‌ته بینی به‌سر چپای (جودی) یه‌وه.

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿١٧﴾ كَذَبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ﴿١٨﴾

نینجا دل وریا نهکاتوه بهودی که نهم سرگوزهشتانهی قورشان باسی نهفرموی:
مه بهست ناموزگاری و ته می دادانه، به جوریکی روون و رهوان نهو سرگوزهشتانه باس
کراوه، هرکس فام و تینگه یشتنی هبی باش تئی نهگات و وهری نهگری. نهفرموی:
﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ﴾ بهراستی نیمه قورشانمان سووک و ناسان و ناماده
کردوه بو وهرگرتن و لهبر کردن و بیر لی کردنهوه و ته می وهرگرتن، دهی نایا بیر کمرهوه و
ته می وهرگر هیه؟ واته با بی.

لهدوای هه موو دهنگ و باسهکانی نهم سوورته و له کوتایی پیشاندانی شیوهی سزاکانی
یهوه نهم رستهیه نههینی و نهیفرمویتهوه بو نهمی به نارامی و لهسرخو بانگی دهروون
بکات بو بیر کردنهوه و ته می و ناموزگاری وهرگرتن له پاش ترساندن به زنجیرهیه که له سزا
سامناکهکانی گهله بی باوهرهکانی رابردو.

نینجادیته سر باسی بهسرهاتی تائیفهی عاد، نهفرموی: ﴿كَذَبَتْ عَادٌ﴾ نیمان و باوهری
نههینا تائیفهی عاد به پیغه مبه ره که یان. پیش تهواو کردنی نایه ته که پرسیار نهکات بو
ترساندن و سه رسام کردن و گه یاندنی گرنگی نهو سزایه ی داگیری کردن، ﴿كَذَبَتْ عَادٌ﴾
﴿وَنُذْرٍ﴾ دهی نایا چون بوو سزای من دهرباره ی نهو بی باوهرانه و توله یان لهسر نهو باوهر
نههینانه یان؟ نایا چون بوو ترساندن من بویان پیش هاتنی سزا که یان؟ نایا چونه
ترساندن من بو نهوانه ی له پاش نهوان لهسر ریبازی نهوان نهوون.

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ ﴿١٩﴾ تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُّنْقَعِرٍ ﴿٢٠﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ﴿٢١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ﴿٢٢﴾

نیجا وەلام ئەداتەوهو باسی ئەو سزا سامناکه ئەکات بە کورتی ئەفەرموی: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ﴾ بەراستی ئیغە بایەکی زۆر ساردی بەهێزمان رەوانە کردە سەریان لە رۆژێکی ساردی شوم دا کە شومی یەکە یەرمەوام بوو تا بەربادی کردن و سەری لە سزای رۆژی دوایی یەرمە کردن، ﴿تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُّنْقَعِرٍ﴾ بایەکی وابوو کە ئەو خەلکە یەمەکنەد و لە ریشە یەنەن هەتا وایان لی ئەهات شیوەیان وەکو بیخی دار خورمایە وابوو کە سەری ئەمابی و لە جیگاکی خۆی هەلکەنرابی و کەوتبی بەلادا.

بەم جۆرە شیوەیان نیشان ئەدات، چونکە - وەکو ئەگێرنەوه - ئەو گەلە درێژو لەش قەلەوگەرەبوون، پێیان توند ئەکرد لە زەوی بەلکو ئەلین چالێان ئەکەند و دەستیان ئەگرت بە یەکمەوه و خۆیان بەتین دامەزراو ئەکرد. ئینجائەو بایە بە لەرمانی خوا لی ئەدان سەری ئەپەراندن و لەشەکانی توپ ئەدان و ئەیخستن بەسەر زەوی دا ئەو با ساردەش لەشی و شک ئەکردن و ئەکەوتن وەکو کۆتەرە ی دار خورمای وشی هەلکەنراوی کەوتوو بەسەر زەویدا، بەراستی شیوەیەکی سامناکی دل داچلەکینەرە، خواپەنامان بدات لەسزاقاری خۆی.

ئەوبایەهێزێکە لە هێزەکانی ئەم بوونەمەرەو دروست کراوی خوا یە و لەشکرێکە لە لەشکرەکانی خاوەنگەری وئیش ئەکات لەم بوونەمەرەدا بە پێی ئەو یاسا و رێئەمی کە خوا بۆی داناو، هەربەوجۆرەخووالی ئەکات بەسەرەموو کەس وەرشتدا کەخوا خۆی بیەوی و مەیلی لی بی، ئەوەهیج جیگای سەرلێکردنەوه نییەبۆهیج خاوەن ژیری یەکی راستەقینە.

لە پاش پێشانەدانی شیوەی سزاکیان پرسیارە پێشوو کە دووبارە ئەکاتەوه بۆ زیادە ترساندن و تەمی دادان ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي﴾ ئینجا ئەو رستەیه ئەمینی بە دوا یاسەکەدا وەکو لە پێشەوه باس کرا ﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ﴾.

كَذَبَتْ ثَمُودُ بِالَّذِرِ ﴿٢٣﴾ فَقَالُوا أَشْرَكُ مِمَّا وَحَدَّا نَنْتَعُهُ إِنَّا إِذَا لَفِيَ ضَلَلٍ وَسُعْرٍ ﴿٢٤﴾

نینجا دیته سر به سرهاتی سی یم: به سرهاتی تائیفه‌ی سهمود، نه‌فرموی: ﴿كَذَبَتْ ثَمُودُ بِالَّذِرِ﴾ تائیفه‌ی سهمود باومریان نه‌مینا به ترسیننرمکان واته پیغمبران. نه‌وانه هرچند بی باومری یان تمنها دهریاره‌ی صالح پیغمبر بو، به لام باومر نه‌مینان به هرکام له پیغمبران باومر نه‌مینانه به هموویان، چونکه پیغمبران - سهلامی خویان لی بیت - هموو یکن له باومر و بنه‌رتی نایین دا، هموو بۆ تمنها مبه‌ستی هاتوون که بریتی یه له بانگ کردنی خملکی بۆ لای خواو گوپرایه‌لی تمنها بۆ فرمانی خوا. سهمود تائیفه‌ی بوون له دانیش‌توانی لای ژوروی نیوه‌دورگی عرب، وکو عاد که لای خوارویه‌وه بوون، جینگای نه‌وانیان گرتبوو له میزو ده‌سلات دا، نه‌مانه تمی خواو نه‌بوون به به سرهاتی تائیفه‌ی عاد که زانراو و به‌ناوبانگ بوو له ناوچه‌کانی نیوه‌دورگه‌دا، به‌لکو باومریان نه‌مینا و ده‌ستیان کرد به دم دریزئی و ره‌خنه گرتن له خوی و له پیغمبریتی یه‌که‌ی ﴿فَقَالُوا أَشْرَكُ مِمَّا وَحَدَّا نَنْتَعُهُ﴾ بهم جوړه نه‌یان وت: نایا نیمه شوینی تمنها کسی نه‌کوین که له خومانو وکو خومان وایه و هیچ زیاده‌یه‌کی نی یه به‌سر نیمه‌دا؟ واته کاری وا بی جی ناکه‌ین. ﴿إِنَّا إِذَا لَفِيَ ضَلَلٍ وَسُعْرٍ﴾ چونکه به‌راستی نه‌گهر نیمه بهم جوړه بکه‌ین، واته شوینی نه‌م تمنها که‌سه بکه‌وین که وکو خومان وایه، نه‌م کاته نیمه له گومرایی و شیتی دا نه‌یین.

به‌راستی زور سه‌یره گومرایی و سر لی شیوان تا نه‌م راده‌یه شوین کهوتنی حق و نایینی روون و رووناکي خوا به گومرایی و شیتی دابنری، نه‌م نه‌فامی و نه‌زانی یه نیستا زور به‌تین تر و به‌میزتره له دماغ و کهله‌ی بۆشی بی باومرانی نه‌مپو‌دا، نه‌م‌تا شوین کهوتنی نه‌م نایین و شه‌ریعتی نیسلامه رووناکي خسته جیهان و ماموستایی ناده‌می کرد بۆ پیش‌کهوتن و به‌ختیاری، به‌لام بی باومر‌ه‌کانی چمرخی صالح پیغمبر (ﷺ) میژووی نایینی خواو نیسلامیان لا نه‌بوو، که‌واته بی باومرانی نه‌مپو زور نه‌زان و نه‌فام ترن له‌وانه‌ی کون، نه‌مان زورتر جینگای سرسوپمانن.

^۱ نه‌م وشه‌یه به‌چندش‌تی تر راف‌کرلو: ۱- عزاب. ۲- دوری له‌حق. ۳- بلایه‌ی ناگر. به‌هرکام باشه و نه‌گورجی.

أَمَلَيْ الذِّكْرُ عَلَيْهِمْ يَنِينًا بَلْ هُوَ كَذَابٌ أَشِيرٌ ﴿٢٦﴾ سَيَعْمُونَ عَذَابَ مَنْ الْكَذَابِ الْأَشِيرِ ﴿٢٧﴾ إِنَّا مُرْسِلُوا النَّافَةِ فَنَنَّهُ لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ﴿٢٨﴾ وَنَبِّئُهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلٌّ شَرِبَ مَحْضَرٌ ﴿٢٩﴾ فَادَّوَا صَاحِبَهُمْ فَنَعَاطَى فَعَمَّرَ ﴿٣٠﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ﴿٣١﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً

تینجا زیادہ رھوی یان کرد لہ سرکیشی دا نہیان وت: ﴿أَمَلَيْ الذِّكْرُ عَلَيْهِمْ يَنِينًا﴾ نایا لہ نیوان نیمدا سالج جوی کراوہ تہوہ و سروش و پھیامی خوا مینراوہ تہ خوار بؤ سہری؟ واتہ شتی ناپرہوا و ناپراستہ، ﴿هَلْ مُرْكَدَابٌ أَشِيرٌ﴾ نہ خیر بہلکو سالج زور دروزنہ و خود پہ سہندہ و خوی بہ گہورہ نہزانی تہیہوی زور دہسلات پیددا بکات بہ سہرمان دا بہناوی نایینی خواوہ، تہماع بازہ و تہیہوی داگیرمان بکات.

نہو کومہلہ بی باورہ ہر بہ قسہکانی خویان روونی تہکہ نہوہ کہ خویان دہردہدار و نہخوش ہون بہ نہخوشی کہللہ رہقی و تہکہ پورو حسادت بہہوی نہو نہخوشی یہوہ دانیان نہنہنا بہو شتہ راستہ روونہدا و رخنہی بی جی یان تہگرت و تہیانویست بہ دہمبازی پیغہمبہرہکیان لہکدار بکہن لہ پیش چاوی نغامہکان، نہو پیغہمبہرہ کہ خوی خاوہن بہزہیی لہ خویان بؤی ناردن، بؤ تہوہی رینمونہی یان بکات و دہستیان بگری و بیانات بہ رنگای راست دا، نہو پیغہمبہرہکیان لہکدار تہکرت بہ دروزنی و تہماع بازی کا خویان خستہ بہر قارو خہشمی خوا لہ ہردو جیہان دا، خوا ہر لہ دنیا بی ناپرو شہرہزاری کردن و جاپی خراپی و سزای ہردو جیہانی لیڈان لہ قورٹان دا و ہہمووانی ناگادار کردہوہ بہ بہسہرہاتی سہخت و روزی رہشیان لہ ہردو جیہاندا، نہو تانہ و لہکی کہ دہمبازی یان پی تہکرت دہریارہی - پیغہمبہرہکیان - خوا بہ ہر پہ شہوہ بہ دروی خستہ نہوہ و خویانی پی تاوانبار و لہکدار کرد فرموی: ﴿سَيَعْمُونَ عَذَابَ مَنْ الْكَذَابِ الْأَشِيرِ﴾ سبہینی^۱، واتہ لہ روزی دواپیدا نہزانی نہو زور دروزنی کہشخہ بازہ کینیہ؟ بیگومان خاوہنی

^۱ زور لہ زانایان نہفرمون: مہبست بہ سبہینی کاتی ہاتنی سزای تہم جیہانہیانہ کہ بہریادی کردن و لہسہر تہم رایہ مہبست لہم رستہیہ لیرہدا نہو ہر پہ شہوہ و ہوالہیہ کہ لہو کاتہدا خوا رایگہیاند بہ سالج پیغہمبہرہ ﴿س﴾ بہلام شتہوی کپرانہوہ نی یہ، بہلکو بہ جوریکہ نہو بارو حالہ تہ تہمبیتہ پیش چاو وکو نیستا نہو کاتہ بیت کہ نہوہیش ہر لہ دہست قورٹان بیت.

ئەو خورە پىسانە ئەو كۆمەلە بى باۋەرەن، لە رۆژى دوايسى دا كە سزا ئەدرين بە ئاگر باش ئەۋەيان بۇ روون ئەيىتەۋە.

فَكَانُوا كَهَشِيرِ الْمُحْطَرِّ (۳۱) وَلَقَدْ بَشَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ (۳۲) كَذَبَتْ قَوْمٌ لُوطًا بِالْأَذْرِ (۳۳)
إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا ءَالَ لُوطٍ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ (۳۴) نِعْمَةٌ مِنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ (۳۵)

بهو جوړه ی لی کردن که قورثان وینه که یمان نه خاته پیش چاو نه فرموی: ﴿فَكَانُوا كَهَشِيرِ الْمُحْطَرِّ﴾ هه موو به جاری مردن و وشك و قرچ هه لهاتن، داپزان و هكو نهو توله وشك و پهل و پویانه ی درهخت که خاوهن گهله نه یكات به تروت و پهرژین بؤ په چه و جینگای گهله که ی، یان و هكو نهو پووش و پهل و پؤ وشکه ی که کوی نه کاته وه بؤ خواردنی گهله که ی.

به کورتی بهو ته نیاو هه لشاخانه هه موو مردن و داپزان و هكو ماوه یه کی دور بی مردبن، به راستی شیوه و وینه که یان سامناک و دل داچله کینه ره، له کاتی پیشاندانی ثم وینه دا ثم رسته یه نه هینی و باسه که ی پی دوا یی نه هینی و هكو باسه کانی تر: ﴿وَلَقَدْ بَشَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ﴾. ئینجا دیته سر زنجیره یه کی تر له به سرهاتی یه کیکی تر له پیغه مبه ران و بی باوهران، دیته سر باسی لوط پیغه مبه ر که چهرخی له پاش چهرخی صالح پیغه مبه ر بووه نه وانیش له دوروبه ری نیوه دورگی عمره ب دا بوون به ناوبانگ بوون له ناو قوره یش و عمره به کان دا نه فرموی: ﴿كَذَبَتْ قَوْمٌ لُوطًا بِالْأَذْرِ﴾ گهله که ی لوط باوهریان نه هینا به پیغه مبه رو ترسینه ره کان به دروژنیان دانه نان.

سرگوزده شته و به سرهاتی لوط پیغه مبه ر له چهند شوینی تردا به دریزیی هاتووه، لیړه دا مه به ست عیبه رت و ته می و هرگرتنه له بهر نه وه به کورتی باسه که نه فرموی و سزای بی باوهره کان و رزگاری ئیمانداران نه خاته پیش چاو نه فرموی: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا ءَالَ لُوطٍ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ * نِعْمَةٌ مِنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ﴾ بیگومان بایه کی به هیزی به رده باران که رمان نارده سهریان جگه له ئال و بهیتی لوط، واته نه وانیه یان که شوینی ئایینه که ی که وتن، نه وانه رزگارمان کردن له بهرو به یانیک دا له دوا دوا یی شه وداو نه وه یشمان کرد له بهر نه وه له لایه ن خو مانه وه چاکه بکه ین دهریاره ی نهو ئیماندارانه.

وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ رَزَقْنَاهُ مِنْ ضَيْفِهِ فَمَسَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ صَبَحَهُمْ بَكْرَةٌ عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ ﴿٣٨﴾ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ﴿٤١﴾

هرچونی نهوانه مان رزگار کرد و پاداشتمان دانه‌وه هر بهو جوړه پاداشتی هرکه‌سی نه‌دینه‌وه که سوپاسی نیعمه‌تی نیمه بکات به ایمان هی‌نان و گوڼ‌پرایه‌لی. هر دوو تهره‌فی سرگوزده‌شته‌که‌ی باس فهرمووه: باوهر نه‌هی‌نانی گه‌له‌که‌ی و پاشه‌پوژئی سه‌ختیان، نی‌نجا نه‌که‌پرته‌وه بو باسی چند شتی که له نی‌وانی نه‌و دوو تهره‌فده‌ا روی داو کرا نه‌فهرموئی: ﴿وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ﴾ بی‌گومان له پیشه‌وه لوط نه‌و گه‌له‌ی ترساند له توله‌ی سه‌خت و ده‌ست وه‌شاندنی به‌هیز و سزای نیمه دهرباره‌یان که‌چی نه‌وان ده‌مه ده‌می و به‌بره‌رکانی یان نه‌کردو باوهریان نه‌هی‌نا و گومانیان بوو لهو ترسینه‌رانه‌دا.

له بابه‌ت بی‌ نی‌مانی و بی‌ باوهری یه‌وه بهو جوړه بوون، له بابه‌ت کرده‌وه‌ی خراپه‌وه لهو راده که‌س نه‌دیوه‌دا بوون که نه‌فهرموئی: ﴿وَلَقَدْ رَزَقْنَاهُ مِنْ ضَيْفِهِ﴾ به‌راستی که‌وتبوونه هه‌ول و تی‌کو‌شان و خوارو ژووری لوط له بابه‌ت می‌وانه‌کانی یه‌وه که لی‌ی بسینن به نی‌ازی نه‌وه نی‌شی بی‌ نامووسی یان له‌گه‌ل بکه‌ن به گوڼ‌ره‌ی باوی پی‌سی خو‌یان که نی‌ری‌از بوون، نه‌و می‌وانانه‌یش مه‌لایکه بوون، به‌لام له شی‌وه‌ی ناده‌می جوان و شیرین دا که چاو‌یان پی‌ی یان که‌وت نی‌جگاری شه‌ریان لا نه‌ماو که‌وتنه خوارو ژوور له‌گه‌ل لوط پی‌غه‌مبه‌ر نه‌و پی‌سانه نه‌یان‌نه‌زانی که نه‌وانه مه‌لایکه‌ن، نی‌نجا وی‌ستی‌ان ده‌ست در‌ی‌ژی ته‌واو بکه‌ن و به زور می‌وانه‌کانی ژور ده‌ست بکه‌ن، لهو کاته‌دا ده‌ستی قودره‌ت هاته پیشه‌وه به‌م جوړه‌ی لی‌ی کردن که نه‌فهرموئی: ﴿فَمَسَسْنَا أَعْيُنَهُمْ﴾ نی‌نجا نیمه‌یش چاو‌ه‌کانمان کوڼ‌رکردن به‌جوړی جی‌گا که‌یشمان نه‌هی‌شته‌وه و سافمان کرد، نی‌نجا نه‌هاتن به یه‌ک دا و هی‌چیان نه‌نه‌بینی، شم به‌سه‌ره‌اته به در‌ی‌ژتر نی‌په‌ری له چند سوره‌تی‌کی تر‌دا به تایبه‌تی له سوره‌تی ﴿هود﴾ دا، ﴿فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ﴾

ئىنجا پىمان وتن لەسەر زمانى مەلائيىكەكان، بېچىن سزاي من و بەرھەمى ترساندى من.
 خواي گەرھەر بەرھەم وەوازي لى نەھىنان بەلکو لە بەياني يەك دا سزاي سەختى باراند
 بەسەرياندا، سزايەكى واکەلەريشەي ھىنان، دواچۆپى ھىنان لەم جىھانەداو سەرى کردن
 بەناو سزاي ھەميشەيى رۆژى دوايى دا وەکو ئەفەرموى: ﴿وَلَقَدْ صَبَّحَهُم بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقَرٌّ﴾
 بىنگومان لە بەياني يەك دا زوو سزايەكى وا ھاتە سەريان لانەچوو تا بەربادى کردن و کردنى
 بەناو سزاي ئاگردا، چونکە لەگەل مردن ئيتەر وان لە سزاداو لە کۆليان نابيتەو ھەتا ھەتايە
 بى برانەو، خوا پەنامان بدات، آمين.

ئەم سزايە بەم جۆرە بوو: ولاتەكەيان ژىراو ژور کراو باي سەخت ھاتە سەريان
 بەرھەبارانىشى کردن. ئىنجا لەلایەن خواو ئەمەيان پى و ترا: ﴿تَذَرُوا عَذَابِي وَتَذَرُونَ﴾ دەي بخون
 ويچىن لەتۆلەوسزاي من و بەرھەمى ترساندى من کە گویتان لىي نەبوو ﴿وَلَقَدْ يَسْرَأُ الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ
 فَهَلْ يَنْتَظِرُ﴾ ئەم رستەيەي ھىنايەو لەپاش ئەم باسى چوارەميشە.

ھىنانى ئەم رستەيە لەپاش ئەم چوار سەرگوزەشتەو دىل بىدار ئەکاتەو کە ھەريەكى
 لەم بەسەرھاتانە بە تەنيا بەسە بۆ بىر کردنەو کۆتايى ھىنان لە بى باوھەري و تاوان کردن
 لەلایەن ئەو کەسانە کە دليان زىندوو. ھەرھەما لە پاش پيشاندانى شىوہى سزاو ترساندن
 بەو جۆرە نەرمى و ناسكى يە رينموني ئەکات و بانگ ئەکات بۆ گوپرايەلى و نىمان کە
 ئەوھيش شيرين ترين رەوشتە لە تەمى دادان دا، کەواتە ھەرکەس بەم فەرمودانە مل کەچى
 ئەکات و رینگاي راست ئەداتە بەر ئەو کەسە جگە لە ئاگرى دۆزەخ ھىچ دەرمانى تری نى يە،
 وەکو لە پيشەو لە سەرھەتاي سورەتەکەو ئەوہى دا بە گویدا.

ئەم چوار سەرگوزەشتە و بەسەرھاتانەي کە تىپەرين لەم سورەتەدا ھەموويان لە
 بەسەرھاتەکانى نيوە دورگەي عەرەب بوون، ئىنجا لە پاش ئەمانە بەسەرھاتىکەمان بە کورتى
 پيشان ئەدات لەبەسەرھاتى ناوچەو ولاتى تر. بە کورتى چاوى دىل ئەخشيئى بە بەسەرھاتى
 فیرعەون و کۆمەلەکەي. ئەفەرموى: ﴿وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النَّذْرُ﴾ سویند بەخوا ترسينەرەکان
 ھاتنە سەر کۆمەل و شوین کەوتووھەکانى فیرعەون،

كَذِبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخَذَ عَزِيزٌ مُّقَدِّرٌ ﴿١٢﴾ أَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أَوْلَئِكَ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ ﴿١٣﴾

أَمْرُ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرٌ ﴿١٤﴾

ئینجا ئەوانیش بەم جوړه بوون که ئەفەرموی: ﴿كَذِبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا﴾ باوەڕیان نەهێنا بەو
هەموو موعجیزە و بەلگە روونانەى که ئێمە پیشانمان دان لەلایەن موساو هارونەوه. ئەو
موعجیزانە نو بوون هەموویان روون و ناشکرا و بەلگەى بەهێز بوون لەسەر پێغەمبەریتى
پێغەمبەرەکانیان که چى چار نەکران و نەهاتنە سەر رێگای راست، خوایش ئەوهى بەسەر
هێنان که بەسەرى هێنان که بە درێژى له چەند سورەتیک دا باسى فەرمووه، لێره دا بە
کورتى ئەفەرموی: ﴿فَأَخَذْنَاهُمْ أَخَذَ عَزِيزٌ مُّقَدِّرٌ﴾ ئینجا ئێمەیش تۆلەمان لى سەندن بە تۆلە
سەندنى کەسى که زالە بەسەر هەموو شتیک دا و چار کراو نى یه و دەسەلات و توانای
بەسەر هەموو شتیک دا هەیه، کەواتە تۆلەیهکی زۆر بەتین بوو رێک و شایانى سەرکەشى و
نالەبارى فیرەمون و گەلەکەى بوو.

پاش ئەوهى ئەم هەوال و بەسەرەتە گرنگانەى دا بە گوێچکەى بى باوەڕەکان دا،
شیوهى سەخت و بەتینی سزای ئەو بى باوەڕانەى هێنايه پێش چاو. پاش ئەمانە ئینجا
رووى فەرموده ئەکاتە بى باوەڕەکانى قورەیش، هەروەها هەموو گەل و کۆمەڵى بى باوەڕانى
ئەم ئوممەتە هەموو ئاگادار ئەکاتەوه بۆ ئەمەى خۆیان بپارێزن له دووچار بوونى پاشەپوژى
بەدبەختى بە وێنەى بى باوەڕەکانى رابردو، ئەیاتى سینی بە سزای سەخت تر ئەفەرموی:
﴿أَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أَوْلَئِكَ﴾ ئایا کافەرەکانى ئێوه چاکترن لەو کافرانەى که باسەمان کردن؟ ئایا
چاکترن لەوان له هیزو دەسەلات و ریزو شان و ئاییندا؟ واتە نەخیر هیچ ئەمان چاکتر نین
لەوان، کەواتە ئایا بە تەمای چین؟ با تەمى خوار بین بە هاوسەر و هاوڕێکانیان، ﴿أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ
فِي الزُّبُرِ﴾ ئەى ئایا هیچ چەکنى رزگارێتان هەیه له کتێبە پیشووەکان دا هاتبێتە خوارەوه که
ئێوه تۆلە و سزا نادرین لەسەر بى باوەڕى و تاوان، واتە نەخیر دیارە شتى وایان نى یه و
شتى وا ناگونجى، ئینجا رووى وتارەکه لانه دا لەوان و پرسىاریک ئەکات بۆ سەر سوپەهێنان،
ئەفەرموی: ﴿أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرٌ﴾ ئەى ئایا ئەوانە ئەلین: ئێمە گەلێکین کۆمەڵ و کۆین و
کاروبارمان کۆیه و زال و چار نەکراوین؟ یان سەرکەوتووین بەسەر دوژمندا.

سَيُهْرَمُ الْجَمْعُ وَيُولُونَ الذُّبُرَ ﴿١٥﴾ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذَى وَأَمْرٌ ﴿١٦﴾ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ
وَسُعْرٍ ﴿١٧﴾ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿١٨﴾ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿١٩﴾

نه‌مانه له په‌نای مالی خوادا بۆیان رڼک کهوتبوو، کاروباریان دامه‌زراو بوو کۆمه‌لیکی ته‌قی لی کرابوون به‌هزی نه‌موره له خویان گۆپا بوون نه‌م قسه‌یان نه‌کرد له‌بهر نه‌وه قورشان دای له ده‌ماغیان و نه‌م هه‌واله‌ی پیدان: ﴿سَيُهْرَمُ الْجَمْعُ وَيُولُونَ الذُّبُرَ﴾ بینگومان نه‌و کۆمه‌له له‌مه‌ولا نه‌شکینرڼ له جهنگ دا و له ترس دا پشستی تی نه‌که‌ن و فیرار نه‌که‌ن.

نه‌م هه‌واله له مه‌که‌دا دراو له‌پاش چه‌ند سالی‌ک به‌دی هات له روژی به‌دردا، نه‌مه یه‌کی‌که له‌مه‌واله غه‌یبی یه‌کانی قورشان که‌به‌ل‌که و موعجیزه‌یه‌کی ناشکران بۆ پیغه‌مبهر (ﷺ). نیمامی بوخاری ه‌دیسی نه‌هینی له ئیبن عباسه‌وه - خوا لی یان رازی بی‌ت - که پیغه‌مبهر له روژی به‌دردا نزاو لاله‌ی کرده لای خواو فهرمو‌ی: خواجه داوای به‌لینه‌که‌ت لی نه‌که‌م، له پاشان ه‌زرتی نه‌بویه‌کر - خوی لی رازی بی‌ت - ه‌مرزی کرد: نه‌ی پیغه‌مبهری خوا نزاو لاله‌که لای خوا به‌سه و چاره‌سه‌رت نه‌کات، نه‌ویش ته‌شریفی هاته دهره‌وه له شوینه‌که‌ی خوی و نه‌م نایه‌ته‌ی نه‌فهرمو: ﴿سَيُهْرَمُ الْجَمْعُ وَيُولُونَ الذُّبُرَ﴾.

نیمامی عومهر نه‌فهرمو‌ی له‌وه و پیش نه‌م نه‌زانی مه‌به‌ست به‌م نایه‌ته چی به هه‌تا روژی به‌در هات و پیغه‌مبهر (ﷺ) نه‌م نایه‌ته‌ی خویند، نه‌و کاته مه‌به‌سته‌که‌م زانی. نه‌وه شکان و سزای نه‌م جیهانه‌یان بوو، خوا به‌وه وازی لی نه‌هینان: ﴿بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذَى وَأَمْرٌ﴾ واز له‌وه‌ی دنیا بی‌نه روژی دوا‌ی کاتی تۆله‌ی نه‌وانه‌یه، سزای روژی دوا‌ی نا‌هه‌موار تهر و تالی و سه‌ختی به‌تین تهر له‌سزای نه‌م جیهانه، له هه‌موو نه‌م سزایانه که باس کران دهریاره‌ی بی باومرانی گه‌له رابردو‌مه‌کان، واته کاتی سزای راسته‌قینه‌یان نه‌و روژه‌یه و هه‌رچی سزای نه‌م روژه‌یان هه‌یه هه‌مو‌ی پیش‌ه‌روو سه‌ره‌تایه.

ئینجا سه‌ختی و به‌تین تری سزای نه‌و جیهانه روون نه‌کاته‌وه به پیشاندانی شیوه‌یه‌کی سامناک له شیوه‌ی سزاکانی نه‌فهرمو‌ی: ﴿إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعْرٍ * يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ﴾ بینگومان بی باومره تاوانبارمه‌کان له‌ناو چالی گومرایی و سه‌ر لی شیواندان له‌م جیهانه‌دا و له‌ناو ناگره تاو‌دراو‌مه‌کانی روژی دوا‌ی دا له کاتیک دا به ریسوایی به‌سه‌ر روویان دا رانه‌کیشرڼ له‌ناو نه‌و ناگره‌دا له‌و کاته سه‌خته‌دا پی یان نه‌وتری بچه‌ژن سزاو نی‌ش و

ئازارى دۆزەخ، ئەمەيش بۇ سزادانى دىل و دەروونيان بەو تىرى تانە و تەشەرانە. خوا پەنمان بدات بە رەحم و بەزەيى خۇي.

لەم كاتەدا كە ئەم شىۋە دىل داچلەكىنەرەي رۇژى دوايى خستە پىش چاۋ لەم كاتەدا ئەم باسە گىرنگە و ئەم بەيانە گەرەي دواۋە دەرئەكات بۇ ئەمەي جىگىرو دامەزراۋ بىي لە دىل و دەرووندا زانين و بەجىي ھەموو كارو فرمانى خواي گەرە. ئەفەرمۇي: ﴿إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْتُهُ بِقَدَرٍ﴾ بەراستى ئىمە ھەموو شتىكىمان دروست كردوۋە بە ئەندازە و بارو روويەك كە لە پىشەۋە زانىومانە و ويستوومانە و بىارمان داۋە، واتە ھىچ شتىك بە رىكەوت نى يە، بەلكو ھەرچى لەم ژيان و بوونەۋەرەدايە، ئەمانە ھەموو لە پىشەۋە زانراۋ و ويستراۋ، ديارىي كراۋن خۇيان و بارو سيفەتيان و راددەۋ ئەندازەيان و شوين و كاتيان و پەيوەندى نىۋانيان و كارو بەرھەميان لەم ژيان و بوونەۋەرەدا، ئەمان ھەموو بە جۇرىكن دەست نادەن بۇ كەم و كوپى و زياد و كەم و دواۋەرە ھىچ جۇرە گۇپاندن و دەست تىخستى.

لەم بابەتەۋە پىشەۋاي مەزن غەزالى - خواي لى رازى بىت - فەرمودەيەكى ئىجگار بەرزو بەتامى ھەيە ئەفەرمۇي: ئەگەر ھەموو ئادەمى يەكسەر كۇ بىكرىتەۋە، ھەموو يەكىكى رادەي زانين و ژىرىي بگاۋە پلەي ھەرە بەرزى، ھەموو زانا بىكرىن بە ھەموو نەينى يەكانى بوونەۋەر و پاشەپۇژى ھەموو شتى، ھەموو ماۋە بدرين تەمەنىكى درىژيان پى بدري و ھەموو پىكەۋە بىر بىكەنەۋە بىكۆلنەۋە لە دروست كراۋەكانى خوا بۇ گۇپىنى بە بارىكى تردا، بە ھىچ كلۇجى بارى تىرى گونجاويان بۇ نادۆزىتەۋە، زەرەيەكيان پى زياد و كەم ناكىرتەۋە لەۋەي خواي گەرە كردوۋىتەي، ئەگەر بىت و بگۇپى بە ھەر بارى تردا رۇئەكەي تىك ئەچى و ناتەۋاۋ ئەبى و پەكى ئەكەۋى.

راست و بەجى يى ئەم فەرمودەيە لەم چەرخى تازەي زانىارى يەدا روون بوۋەتەۋە، چونكە گەلى شتى نەينى ئەم بوونەۋەرە دەرکەوت و پەي پى برا ئەۋانە ھەموو بەلگەيەكى زۇر روون و رەۋانن لەسەر راستى و بەجى يى ئەۋ فەرمودەيە، ھۇي ئىمانى بەھىزن بەو ئايەتە و ئەۋ كەسەي ئەم ئايەتەي ئاردە خوارەۋە، ھەتا زانىارى بەرزو پىشكەۋتوۋ تر بىت بەلگەكان روون ترو بەھىزتر و زۇرتر ئەبن.

بۇ روون كردنەۋەي چەند نەۋنەيەك باس ئەكەين لەۋ شتە سەرسۇپھىنەرانە كە لەم چەرخە تازەدا ناسران و پەييان پى برا!! ئەم زەۋى يە كە ئىمەي بەسەرەۋە ئەژىن بەم ژيانە تايبەتەي يە، خواي گەرە چەند شتىكى تىدا فەراھەم ھىناۋە و چەند شتىكى كردوۋە بەھۇي

ئەم ژيانە بەسەرەمە ئەگەر بىت و لەم بارى ئىستا بگۆرئى، يان نارىكى و ئاتەماوى پەيدا بىي و روو بکاتە ھەر يەكئى لەو ھۆيانە، ئەو کاتە ژيان تىك ئەچئى، يان ھەر ناگونجئى: قەبارەئى ئەم زەوى يە لە رادەئى ئىستەدا دابەش کردنى ئاوو وشكى بەم جۆرەئى ئىستا، بوونى ھەواو بە چواردەورى دا بەم رادەو قەبارەئى ئىستا ماوەو رادەئى دورى لە مانگ و خۆرەو، ئەم قەبارە تايبەتئى يەئى خۆرو مانگ ئەم رادە تايبەتئى يەئى گەرما و سەرما لە زەوى دا، رادەئى گەردش و خولانەمەئى بە دەورى خۆئى و خۆردا، ئەمانە و ھەزاران شتى تر كە ھەندىكىان ناسراون و زۆر زۆرىشيان ھىشتا ماوەو پەيى پئى نەبراو، ئەمانە ھەموو پىكەمە و بە يارمەتئى ھەموو، ژيان بەسەر ئەبىرئى ئەگەر ھەر جۆرە گۆرئان و نارىكى يە رووبدات تىيان دا ژيان بەسەر نابىرئى.

بۇ زانايانى زانىارى تازە روون بوو تەرە كە ئەستىزەكان ھەرىكە جىگا و شوئىنىكى تايبەتئى يان ھەيە بۇ گەردش و خولانەمەئى، ھەرىكە قەبارەو شىوہو بارىكى تايبەتئى يان ھەيە، رادەئى دورىيان لە يەكەو، لەگەل كۆمەلەئى خۆرى خۆيان و كۆمەلە و مەجرەكانى تردا لە سنوورىكى تايبەتئى دايە. ئەمانە ھەموو بە ھەزارەھا شتى تر كە ئەم ئاسمانانەئى ئەسەر دابىزراو، ئەگەر بگۆرئى بە ھەر جۆرىكى تر كارى ئەم بوونەوەرە ئاپرات.

ئەو شتانەئى كە ھۆئى ژيان و مانەوہن بۇ زىندووەكان لە رادەو ئەندازەيەك دان رىك و پىكەن و ھاوتايى ئەو شتانە ئەكەن كە ھۆئى مردن و نەمانن، بە شىوہەيەك كە ھەموو جۆرو تىرەيەك لە گيانلەبەرو زىندووەكان بىمىننەوہو بىنەبىر نەبن، ئەو ھەندەيش زۆر نەبن و پەرە نەسىنن كە زىانيان بىي و ژيان لە خوشيان و لە زىندوو گيانلەبەرەكانى تىرىش تال بکەن، بۇ وئىنە: پەلەوەرە دېرندەكان – كە پەلەوەرە بئى دەسەلاتەكان ئەخۆن – ژمارەيان كەمە، چونكە ھىلكە و بىچوويان كەمەو لە ھەموو شوئىنىك دا ئارئين، بەلام تەمەن و عومريان درىژە. ئەگەر وەكو تەمەنيان درىژە ژمارەشيان زۆر بووايە و لە ھەموو شوئىنىك دا ژيانيان بگردايە، ئەو كاتە پەلەوەرە بئى دەسەلاتەكانيان بىنەبىر ئەكرد، يان ژمارەيەك كە پىئويستە نەئەمايەو. مېش – كە بە مليۇنەھا ھىلكە و بىچووى ھەيە – زياتر لە دوو ھەفتە ئارئى، دەئى ئەگەر وەكو بىچووى بەو زۆرە ھەيە تەمەنى درىژ بووايە سەرى زەوى دانەپۇشت، ئەو كاتە ژيان نەئەگونجا بۇ زۆر لە گيانلەبەران، بە تايبەتئى بۇ ئادەمئى، بەلام دەستى قودرەت و ھىكمەت

لەو سنوورەدا وەستاندوونی، زۆریسی بێچووی ھاوتا کردوو لەگەڵ تەمەن کورتی دا.
میکرۆب - کە لە ھەموو گیانلەبەریک ژمارەى زۆرتەرە - زۆرتەر زۆر ئەبن، زیانیان زۆرتەر،
بەرگری کراون بەمەى کە لە ھەموو گیانلەبەریک لاوازو بەرگە نەگرو تەمەن کورت ترە، بە
ھەزارھا ملیۆن بەسەرمان یان بە گەرمان یان بە رووناکی یان بە چەند ھۆى تر ئەمرن. دەى
ئەگەر بەم جۆرە بەرگری نەکرایە ژيانى نەدەھىشت و گیانلەبەرانى بەرباد ئەکرد.

ھەموو گیانلەبەریک شتیکی تایبەتى پى دراوھ کە بیکات بە چەکیک بۆ خۆى بۆ بەرگری
دژو دوژمنى، بۆ پارىزگارى گیانى خۆى لە زیان و نەمان، ئیتر ئەو چەکەى ھىزو توانین بىت
یان چەسپانى بىت لە راکردن دا یان ژارو ژمەر بىت یان ھەر شتیکی تر. ھەروەھا ھەموو
گیانلەبەریک جۆرە خۆراکیکی بۆ ھەراھەم ھىتراوھ کە سوودى ھەيە بۆى و پى ئەژى، ھۆى
دەستکەوتى ئەو خۆراکەيشى ھەيە، ئادەمى و ئازەل و پەلەمورو ھەموو گیانلەبەرى تر
يەكسانە لەو دا، تەنانت گەرا پاش يەكگرتن و پىوھن بوونى بە خەليەوھ ئەنووسى بە
دیواری منداڵدانوھ وزامدارى ئەکات و چواردوورى خۆى ئەدپى و ھەوزیک لە خوین بۆخۆى
ھەراھەم ئەھىنى، خوینى کەدەست بدات بۆ ھەلمژین و پى زیاد بکات و پەرى پى بسىنى!
ئەو پەتەى کە بێچووی پى بەستراوھ بە دایکى یەوھ لە منداڵدان دا بۆ وەرگرتنى خوینى
خۆراک، ئەو پەتەيش بە پى پىوېست درىژترە، نە زۆر درىژە تا خوینە خۆراکەکەى تیا
بترشى و نە ئەوھندە کورتە کە بە زۆرى و لىشاو خۆراکەکە بىنى و ببیتە ھۆى زیان بۆ ئەو
منداڵە، پاکى و بىگەردى بۆ خواى گەورە.

ئەو پەتەى کە بێچووی پى بەستراوھ بە دایکى یەوھ لە منداڵدان دا بۆ وەرگرتنى خوینى
خۆراک، ئەو پەتەيش بە پى پىوېست درىژترە، نە زۆر درىژە تا خوینە خۆراکەکەى تیا
بترشى و نە ئەوھندە کورتە کە بە زۆرى و لىشاو خۆراکەکە بىنى و ببیتە ھۆى زیان بۆ ئەو
منداڵە، پاکى و بىگەردى بۆ خواى گەورە.

مەمکى دایک لە یەکەم جارو سەرەتای منداڵ بوونەوھ شتیکی زەردى لى دى کە پى
دەوترى ژەك، ئەو ژەكەيش چەند شتیکی کیمیاوى تاوھ پارىزگارى منداڵەکە ئەکات لەوھى
دووچارى نەخۆشى ببیت لە خەلکى یەوھ لە رۆژیک دواى پەيدا بوونى منداڵەکە ئیتر ئەبى بە
شیریک کە منداڵەکە پى ئەژى و لەشى پى پەرى ئەسینى و گەورە ئەبیت، شتى سەيرو
سەرسوڤھینەر ئەمەيە کە ئەو شیرە بەرە بەرە زیادە ئەکات بە پى گەورە بوون و پىوېستى
منداڵەکە تا وای لى دى لە پاش سالىک رۆژى لىترو نیویک ئەبى، شتى سەیر تر ئەمەيە ئەو

شیره له یه کم جارموه و مکو ناوینکی په تی وایه، بهس که مینک لهو شتانه ی تیدا هیه که لهش پنی زیاد نکات و پهری پی نه سینن، له یه کم جارموه وایه، چونکه لهش و گده ی پی هیزو لوازته توانای خوراکی قورسی نی یه که پاشان بهره بهره و روژ به روژ به پنی زیاد بوون و به هیز بوونی منداله که چموری و شیرینی و نهو شته به هیزانه که لهشی پی گه وره و به هیز نه بی نهو شتانه له شیر که دا زور نه بن^۱.

بیر کردنه وه لهو هه موو جیهازه جیاوازانته ی که له ناده می دا دروست کراون، بیر کردنه وه له نیش و فرمانیان و سوود و نرخ و به کاریان له پاراستنی ژیان و ته ندروستی ناده می دا. بیر کردنه وه لهو شته نایابانه بهو هه موو وردی و ریک و پینکی یه سمر سوپ نه هینی و دل و ژیری سمرسام نکات، نهو دهسته قودرته پیشان نهدات که نهو کاروباره نهدات بهرته، لیره دا ناگونجی به درژی بی باسی نهو هه موو جیهازانه بکهین، به لکو بو وینه به کورتی تمها باسی جیهازیک نه کهین که جیهازی (غده) لهو بچکو له کان، باسی نهو کارگه بچو که کیمیاویانه نه کهین که یارمه تی هه موو لهش نه دن بهو هه موو شته کیمیاویانه که بی نهوانه لهش گوزهران ناکات، هیزبان له راده یه که دایه که بهشی له هزار بلیون بهش لهوانه بهرهمینکی زور گرنگی هیه له لهشی ناده میدا، نهو کارگه یانه هه موو به ریزو یه که له دوی یه کن هر کام لهوانه نهوی تر ته و او نکات، نهو شته کیمیاویانه که نه یدهن به لهش پینکاتوون له چند شتیکی جیاوازو جوړی تیکه ل کردن و همراه هیانانان نه ونده به وردی و گرنگی کراوه بیرو ژیری سرگردان نکات، هر خه ل و ناتواوی یه که رووی دا له هر کامیان دا نه بیته هو ی تیک چوون و ناتواوی یه کی گشتی له هه موو لهش دا، تا راده ی نه مان و مردنی لهش، نه گمر ماوه یه کی کم نهو خه ل و ناتواوی یه بهر ده و ام بیت.

له بابته جیهازه کانی ناده می یوه نهو نه ندازه بهسه بو هر کهس بیرو ژیری له جیگی خوی دا بیت و سری لی نه شینوا بیت، نینجا با هندی گیانله بهر کانی تر له هر تاقمی جوړنکی تایبه تی هو ی ژیان و مانه وه و گوزهرانی پی دراوه: شیرو پلنگ و درنده کانی تر که له چولی دا نه ژین خوراکیان بریتی یه له گیانله بهره بی دهسه لاتکان، نهو درندانه که لبه ی شکینرو ددانی تیژی پرنده و پووی رق و دم و لچ و لیوی به تینیان پی دراوه، له گه ل دهست و قاچی به هیزو چنگل و ناخونی تیژدا. گده یان هیزکی تایبه تی پی دراوه بو هرس کردنی نهو هه موو خوین و گوشتی کال و نیسکه به تینانه که نه یخون و نه یه پهن.

دېرندەكان بەو جۆره خوای گەوره هۆی خۆراك و ژيانى پېداون، بەلام ناژەله مالى يەكان
كه زۆربهی خۆراكيان پووش و گژو گيايه ئەمانە پېويستيان بە ددانی وردی تيزی بە برشت
هەيه بۆ ئەمەى زوو زوو بە چەسپانى دەمى پېرکات لە خۆراك و بە يەك جار قوتى بدات. تا
بتوانيت ئەو هەموو خيرو بيزە فراهم بېنى بۆ نادەمى. سەير تر لەمانە هەموو کۆ ئەندامى
هەرسى ئەو ناژەلانە كه كاويژ ئەکەن ئەو لەوهر و خۆراکەى كه ئەيخوات لە سكيان دا
ئەمىنيتەوه تا کاتى نيسراحتە لە پەچەدا لەو کاتەدا ئەو خۆراکە ئەپواتە بۆشايى يەك كه
پىى ئەوترى: (القلنسوة) ئينجا لەويۆه ئەگەریتەوه بۆ دەمى و دووبارە دەست ئەکاتەوه بە
جوينىكى زۆر چاک، ئينجا لەويۆه ئەپوات بۆ بۆشايى يەكى تر كه ناوبراوه بە (ام التلايف)
ئينجا لەويشەوه ئەپوات بۆ بۆشايى چوارەم كه پىى ئەوترى (الأنفحة) ئەمەيش هەموو
بەرژەوهندى ناژەلهکەى تىدايه، چونکه زۆربهی گژو گيا بە زەحمەت هەرس ئەکرى و
ماوەيهكى درىژى ئەوى هەرس کردنى، ئەوا خوای گەوره چارەسەرى کردووه لە کاتى
لەوهران دا بە پەله عەمارەکەى پېر ئەکات لە پاش ئەوه بە نيسراحتە دائەنيشى و بەو جۆره
هەرسى ئەکات، ئەگەر وا نەبوايه پيادا نەئەگەيشت، بە رۆژدا و لەکاتى لەوهران دا
ئەندازەيهكى تر خواردن و پېويستى دەست کەوت نەئەبوو، پاکی و بىگەردى بۆ ئەو
خوايهى كه ئەم هەموو کاروبارە فراهم ئەمىنى و هەموو شتى لە جىگای خۆيدايه.

ئينجا با هەندى باسى پەلهوهرەکانيش بکەين، ئەوانەيان كه گيانلەبەر ئەخۆن و گوشت
خۆرن وەکو دال و کۆلارە خوای گەوره دەنووکى لارى تيزى پېداون بۆ بېرىن و پارە پارەى
گوشت، ئەوانەى كه لەناو ناو و قوردا خۆراک پەيدا ئەکەن وەکو قازرو مراوى دەنووکى پانى
درىژى پېداون وەکو کەوچک، لەم لاو لای دەنووکەيانەوه چەند پەرمەك هەن وەکو ددان
بۆ ئەمەى يارمەتى بدەن بۆ بېرىنى گژو گيا، ئەم جۆره پەلهوهرە بەو جۆره، بەلام
پەلهوهرەکانى تر كه دائەويئە ئەخۆن و چينە ئەکەن لە زەوى دا وەکو مريشک و کەوو کۆتر
ئەمان دەنووکەکانيان کورتەن زوو بە زوو بە چەسپانى و ئاسانى چينەيان پى ئەکەن، ئەو
پەلهوهرانەى كه زۆربهى خۆراكيان ماسى يە وەك سەقا کۆژو ماسى گرە لەم جۆرانە
دەنووکيان ئەندازەيه درىژە لەلای خوارووەيانەوه کيسەيهک وەکو تۆپى تۆپەوان هەيه، بۆ
ئەمەى ئەو ماسى و شتانەى ناو ناوەکەى تى هەلچنى، دەنووکى ئەو پەلهوهرانەى كه
زۆربهى خواردنيان کرم و شتە، درىژو تيرژن بۆ ئەمەى بە ئاسانى بکرىن بەناو زەوى دا بۆ
دۆزىنەوه دەرەينانى ئەو خۆراکەيان.

پهلموړ هؤی هرس و هزم کردنی خوراکي نیجگار نایابه، نهو هتا ددانی نی یه، له باتی نهو چیلانی پنداوه بؤ هرس و هزم کردنی خوراک، پهلموړ بهردو شتی رهق نه خوات بؤ یارمه تی دانی له هزم کردنی خوراکدا. نهگر بمانهوی بدوین له عه جایه بی هموو نهو جوړه گیانله بهرانه با به شیوهی کورتیش بدوین بومان ناکری و پیدا ناگهین، کهواته با نه می که باس کرا بکهین به نمونه و باش چاوی دلیان بؤ بخهین و بیریان لی بکهینهوه، بؤ نه می له هموو کاتیک دا خوی خومانمان له بیر بیئت و باوهر به زانین و توانو و حکمه تی له دل دا جیگر تر بیئت. بملی نیتر بهس بیئت باسی گیانله بهره ناسراوه کان ناکهین، به لام له نیوان گیانله بهره نه ناسراوه کان دا بؤ نمونه باسی گیانله بهریک نه کهین که له م دواپی یه دا ناسرا دواپی داهاتنی وردبین، نهو گیانله بهره ناو نه بریت به (نهمییا) گیانله بهریک له ناو زه لکا و و هموزدا نه ژی، له سر بهردی گه وره گه وره له دهشت و دمردا نه م گیانله بهره به چاوی روت نابینری له بر زور بچووکي، به لکو به وردبین نه بینری له گهل نهو هدا خوی گه وره هؤی ژیان و گهران و هموو پیویستی یه کی بؤ فراهم هیناوه.

کاتی بیهوی بگه پی چهند پارچه لهو له شه بچووکه فری نهدات و به کاری نه مینی بؤ جولان و گواستنوهی خوی وهکو دهست و پیی گیانله بهرانی تر، نهو پارچانه پی یان دوتری گنده پی (الاقدام الکاذبه)، هرکاتی خوراکي بینی بؤ خوی به پارچه یه یان دوو پارچه نهو خوراکه نه گری و نینجاشتیکی تهر لهو له شه بچووکي نه بریننی به سر خوراکه که دا بؤ نه می بهره همزی بکات نینجا هرچی سوودی بیی بؤی و به کار بیئت نه یکات به خوراک، نهوی تری توپ نهدات له خوی جوی نه کاته وه، به هموو له شی هه ناسه ورنه گریت.

جا با بیر بگریتموه له م گیانله بهره به چاوی روت نابینری چؤن خوی گه وره نهو شتانهی بؤ فراهم هیناوه و رینموونی کردوه بؤ پیویستی و بهر نهو هندی خوی، نه م گیانله بهره کاتی گشه بکات و گه وره بیئت نه بی به دوو پارچه وه، هر پارچه یه نه بی به گیانله بهریکی تازه، وهکو له پینشه وه وتمان نهو هی وتمان نمونه یه که بوو له عه جایه بی حیوانات و گیانله بهران، بیگومان ژیان و گیانی گیاو درهخت و سهو زوات هیچ له حیوانات که متر نی یه له نایابی و سرسوپهینه ری دا، هر کهس نه یهوی نه ندازه یه که تی بکات له نهو په ری به جی پی کرداری خوا با به دلیکی به هؤش و وریاوه تماشا ی کتیبه کانی عیلمی نبات بکات، نهو کاته سری له کرداری خوا سوپ نه مینی، تا راده یه که تی نه کات و تام و له زه تی نه م نایه ته نه چیژی که نیستا نه ژین له گه لی.

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مَّذْكَرٍ ﴿٥١﴾

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ﴿٥٢﴾ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌّ ﴿٥٣﴾ إِنَّ اللَّائِقِينَ فِي جَنَّتٍ وَنَهْرٍ ﴿٥٤﴾

فِي مَقْعَدٍ صَدَقَ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقَدِّرٍ ﴿٥٥﴾

هر وهمايه هموو کاروباری نهم بوونه وهره و هموو رووداویک لهم بوونه وهره دا هموو کات و جی و شوینی تایبتهی خوی هیه، دهست نادات بۆ هیچ دهست تیخستنیک و گۆراندنیک، به لام بهوی نهزانی و بی ناگایی یهوه زۆربهی خه لکی پهله پهله نه نینهوه له کارو فرمان دا، کاویژ نهکات له بهر خویهوه، زۆرجار بیزاری دهرنمیری و دهم دریزی نهکا و رهخنه له کاری خوا نهگری و بیر ناکاتهوه له وینهی نهم نایهته تا به دلکی پر نارامهوه بۆ خوی داکهوی و چاوهروانی بریارو خواهیشتی خوا بکات و هموو کارو فرمانی بسپیری به خاوهنی هموو کاروبار.

له نایهتهی پیشوودا ناگاداری کردین که هموو شتیک له پیشهوه زانراوه و هموو بارو رویهکی دیاری کراره و به پیی نهوه دروست کراره، ئینجا ناگادارمان نهکات که دروست کردنی نهم هموو هیچ نهک و خه ریک بوونیک ناوی و هیچ پیویستی به هیچ شتیک نی یه جگه لهوهی خواهیشتی خوا و فرمانی روو بکاته نهو شته نهفه رموی: ﴿وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ﴾ بۆ هر شتیک بمانهوی بیکهین و بیی، کارو فرمانی ئیمه هیچ نی یه جگه له یهک شت: نه لنین ببه و دهست به جی شته که نه بییت، وهکو چاو هه لخستنیک بی دواکهوتن و دووباره پی و تنه وه و به ناسانی^۱. بهو تنهها شته نهم بوون و بوونه وهره گرنگه فراهه م هاتوه بهو تنهها شته گیان نه درئ و گیان نه سه نرینه وه، بهو تنهها شته هموو گیانله به ریک نه مری، هر بهوه هموو زیندوو نه کرینه وه بۆ حیساب و پرسیارو تۆله و پاداشت، نهو تنهها شته نه ههول و تهقه لای نهوی نه خه ریک بوون، بی ماندوویی و پیویستی به کات و ماوه، هرچی سه رکهش و بی باوه رکهانی گه له پیشه وه کانه بهو تنهها شته له ریشه هینران، که واته با نه مانه ی نهم نومه ته یشت بیریک بکه نه وه: ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مَّذْكَرٍ﴾

^۱ نهم نایهته به چه ند جزیریک ته فسیر کراره ته وه هموو بۆ یهک مه بهسته و هه ریهک شت نه کریته وه: هرچی خوا بیهوی هه ر نهوه نه بی بۆ نهک و دواکهوتن.

سویند به خوا چمند وینهی نیوه مان به هیلاک دا بردو بهربادمان کردن له گهل پیشووهکان،
 نهوانه ی وهکو نیوه بوون له کوفرو بی باوه پری دا، کهواته بیر بکه نهوه و ته می خوار بین به
 وینهکانی خوتان له گهله رابردووهکان که باس کران و خراشه پیش چاو له چمند زنجیره یه
 له لم سوره ته دا، نهوانه ی که له لم دنیا دا بهو جوړه ریسوا کران و نهو سزا سامناکه یان
 دهرخوارد درا هر بهوه کو تایی یان لی نه می ترا، به لکو هموو کرده ووهکانیان نووسراوه و له
 دادگای رژی دواپی دا پرسپاریان لی نه کری. وهکو روون نه بیته وه له لم فرمودانه وه: ﴿وَكُلُّ
 شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ * وَكُلَّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُنْتَظَرٌ﴾^۱ هر شتیکیان کردبی هه مووی له ده فتره ی
 کرده ووهکانیان دایه لای مه لانیکه ی ده فتره کان، هه موو گونا می یان کرده ووهیه کی بچووک و
 گهره یان سه ریك نووسراوه له سهریان. دیاره نه مانه یان له سهر نووسراوه بو لیپرسینه وه له
 دادگای گهره ی رژی دواپی داوینجاسزای نه پراوه ی ناگری دوزه خا په نامان بدات لی.
 نینجا بهرام به ریاسی سزاو جی وشوینی سامناکی تاوانبارمه کان، دهرپاره ی له خواتر سه کان
 نه فرموی: ﴿إِنَّ الْتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ * فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُنْتَدِرٍ﴾ به راستی له خواتر سه کان
 وان له ناو رووبارو باخات و کانیاودا، وان له جیگای دانیشتنی راسته قینه دا، و نه هیچ
 جوړه ناخوشی یه کی تی دا نی یه و دل و دهر وون تیای دا گهر د ناگری و پر له نارامی و
 کامرانییه. لای خواجه کن که خاوه نی مولک و سه لته نه تیکی به میزو فراوانه و توانو
 ده سه لات داره به جوړیک هیچ شتی که دهستی دهرناچی و یاخی ناییت، واته نهو له
 خواتر سانه هرچونی شوین و جیگا و نازو نیعمه تی بهرزو فراوانیان هیه، هه روه ها خاوه ن
 ریزو نرخن لای خوی گهره، کهواته نهو له خواتر سانه له دوو باره وه نازو نیعمه ت و
 خوشی یان هیه، نازو نیعمه تی له ش و نازو نیعمه تی دل و دهر وون (روح).
 خوا به به زه یی خوی له ریزی نهوانه دا حه شرمان بکات و به شدارمان بکات لهو نازو
 نیعمه ت و ریزه دا. آمین. بو رحم و به زه یی یه بی سنوره که ی نهو هیچی تی ناچی چاکه ی
 و امان له گهل بکات.

وصلی الله و سلم علی حبیبنا محمد و علی آله و اصحابه اجمعین

تهواو بوو رژی دوو شه ممه ۱۳۹۹/۲/۱۷ کۆچی

^۱ به چه ندجوړکی تریش ته فسر کراوه ته وه، به لام نه می ته فسر ده که به باشت نه زانری و زانینی راسته قینه لای خواجه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمَنُ ۝ (۱) عَلَّمَ الْقُرْآنَ ۝ (۲) خَلَقَ الْإِنْسَانَ ۝ (۳) عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ۝ (۴)

سوره نبی (الرحمن) مهککیمی یه و ۷۸ نایه ته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نهم سوره ته سر تا به خواری بریتی یه له هه لژماردنی چاکه و نیعمه تهکانی خوا به سر
ناده می و (جن) هوه، چاکه و نیعمه ته گرنگهکانی له هه ردو جیهان دا له بر شه قاپی
سوره ته که نه کات هوه به ناوی له ناوه شیرینهکانی خوا که سیفه تیکی پیشان نه دات
سرچاوه و هوی هه موو نیعمه تهکانی خواجه، نه فرموی: ﴿الرَّحْمَنُ﴾ واته خواجه که رحم و
به زهی زور فراوانه، نینجا دهست نه کات به باسی چاکه و نیعمه تهکان که بهر همی نه
رحم و به زهی یه یه.

له یه کم جار هوه باسی نیعمه تیک نه کات که گه وره ترین و به نرخ ترینی هه موو
نیعمه تهکانی خواجه لهه بوونه و مرده دا، هوی دهستگه وتی خوش به ختی و کامرانی هه ردو
جیهانه، نه فرموی: ﴿عَلَّمَ الْقُرْآنَ﴾ شه خواجه ی که خاومنی رحم و به زهی زور خه لکی
فیری قورنانه کرد، بهم جوړه له یه کم جار هوه پیغه مبری فیر کرد (ﷺ)، نینجا به هوی
نه و هوه خه لکیشی فیر کرد و قورنانی پی ناسین و ناگاداری کردن پی. شه قورنانه ی که
گه وره ترو تیرو ته و او ترین بهرنامه ی ناسمانی هینا بو سر نهم زهوی یه و په یوه ندی خسته
نیوان زهوی و دانیش توانی زهوی له گه ل ناسمان دا، شه قورنانه ی که قاپی ههست و قام و
ژییری ناده می کرده و، زانای کرد به خوی و په و مردگاری شه بوونه و مرده تیای دا نهژی،
هه و هه زانای کرد به ژیان و مه بهست له ژیان، شه قورنانه ی که نرخ و ریژی دا به ناده می
تا راده یه ک نیشانی دا به خه لیفه ی خوا له سر زهوی دا، به هه لگری سپارده یه ک که هه موو

ناسمانه‌کان و زهوی مه‌ترسی یان لی کرد و نه‌یانتوانی هه‌لیگرن^۱. به‌لام شه و ریزو نرخه بو
 ئاده‌می یه‌که که له سروشتی خۆی لانه‌دا و شوینی فرمانی خوا بکه‌وی، شه‌وی گوێزایه‌لی
 خوا نه‌بی و شوینی فرمانی خوا نه‌که‌وی لای خوا له هه‌موو گیانه‌به‌ریک بی نرخ تره، وه‌کو
 شه‌فرموی: ﴿إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾^۲ که‌واته هه‌ر شه‌مه به‌جی یه که له پیشه‌وه باسی
 نیعمه‌تی فیر کردنی قورئان نه‌کات، ئینجا باسی دروست کردنی ئاده‌می نه‌کات و شه‌فرموی:
 ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ * عَلَّمَهُ الْبَيَانَ﴾ خۆی خاوه‌ن رحم و به‌زه‌یی ئاده‌می دروست کرد و فیری
 گفتوگۆی کرد، چونکه بی په‌یره‌وی قورئان ئاده‌میته‌ی ناگونجی و به‌دی نایه‌ت. لی‌کۆلینه‌وه و
 بیر کردنه‌وه له دروست کردنی ئاده‌می دوا نه‌خه‌ین بو شوینیکی تر له‌م سوره‌ته‌دا له پاش
 چه‌ند ئایه‌تیکی تر، ئیستا لیره‌دا هه‌ندی نه‌کۆلینه‌وه و بیر نه‌که‌ینه‌وه له نایابی نیعمه‌تی فیر
 کردنی گفتوگۆ، شه‌م نیعمه‌ته‌ گه‌وره‌یه، شه‌م به‌خششه‌ گرنگه، شه‌م شته‌ نایابه‌ سه‌رسوپه‌ینه‌ره
 به‌هۆی ئولفه‌ت و ده‌ق پیوه‌ گرته‌وه‌ گرنگی و نایابی یه‌که‌ی فه‌رامۆش نه‌کری، شه‌وا قورئان
 بیدارمان شه‌کاته‌وه لی ی بو شه‌می بیر لی بکریته‌وه تا نرخ و ریزی بزانی و چا‌وله‌به‌ری بو
 خوا له ده‌روون دا جیگیر ببیت له‌سه‌ر شه‌م نیعمه‌ته‌ گه‌وره‌یه که پیویستی و ناچار ی هه‌یه
 بۆی، خۆی گه‌وره به‌ سووک و ناسان و به‌ لی‌شاو داویه‌تی به‌ ئاده‌می، بی‌گومان پی‌که‌ینه‌انی
 کۆنه‌ندامی گفتوگۆ هه‌ر خۆی به‌ ته‌نیا شتیکی زۆر نایابی سه‌رسوپه‌ینه‌ره، زمان و هه‌ردوو
 لی‌وو مل‌ژوو ناو ده‌م و ددان و گه‌روو بۆری هه‌ناسه و سی یه‌کان، شه‌مانه و شه‌ندامه‌کانی تر
 چون هه‌موو پیک هینراون له ته‌نها (خلیه) یه‌ک، شه‌م کۆ شه‌ندامه‌ چه‌ند که‌ره‌سه‌یه‌کی
 می‌کانیکین به‌ ته‌نیا ئیش ناکه‌ن، به‌لکو ئیش کردنیان له پیشه‌وه به‌ستراوه به‌ گورچیه‌ و
 می‌شکی سه‌رو ده‌ماره‌کانه‌وه، ئینجا به‌ستراوه به‌ عه‌قله‌وه که ئیعه‌ هیچی لی نازانین و ناگادار
 نین له چۆنیه‌تی خۆی و کردمه‌وه‌کانی، ئینجا با بزانی مرۆف چون وته‌ی شه‌لی؟

^۱ مینا بق نایه‌تی: ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ﴾ له دوا دوا‌یی سوره‌تی ﴿الاحزاب﴾ دا نه‌کات.

^۲ واته خراب‌ترینی هه‌موو گیانه‌به‌ریک به‌لای خوله‌ که‌سانێک که کافرن. سوره‌تی ﴿الانفال/ ۵۵﴾.

بېگومان وتنى هممو وشهيهك، بهلكو هممو پيتيك به چهند كوئندامى، به برينى چهند قوناغيك فراهم ديت، هتا نيستاش هندی لهوانه نهاسراون و رى يان پى نهبراهه. بۇ هممو وتو وشهيهك پيوسته له يهكم جاروه هست بكرت به پيوستى به وتنى، ئينجا ئو هسته له عقلهوه يان له هيزى زانينهوه يان له رۇحهوه دهرهچيت بۇلاى مۇخ نيت نازانين ئو هسته چۆن ئهروات؟ ئينجا مۇخيش له ريگه دهمارهوه فرمان ئهدات به وتنى ئو وتهيه، ئينجا سى يهكان هندی هوا دهرهكهن بۇ بۇرى همناسه، لهو بۇرى يهوه بۇ گهرو بۇ دهماره ئاوازي يهكان، نيت ئو هوا دهنك ئهداتهوه له گهرو قوپگ دا، ئهبي بهو دهنك تايبهتى يانه به گويرهى خواهيش و ويستى عقل، دهنكى بهرز يان نزم چهسپان يان سست، نرم و ناسك يان زولال و گهروه، بههر جور و شيوهيهكى تر، ئو دهنك له گهروه ديت بۇ ناو دم و دان و زمان، ئو دهنك دابهش ئهبيت له گهروهوه تا ليو له جيگاي وتنى هممو پيتيك دا جورو شيوهى ئو پيتمو ئاوازهى تايبهتى ئو پيته نيشان ئهدات و ئهيدات به گوچكهى گوى گراند. وتنى هممو وشه و پيتيك بهم هممو كردهوه گرنگانه فراهم ديت جا وهره با خيال بهاويژين و بير بكهينهوه لهم هممو وتاره دورو دريژانه كه به چهسپانى بى گيرو گرفت خواى گهروه فراهمى ئههينى له ئادهمى دا بى ئهههى ئادهمى هيچ ئهركيك بكهويته سهر شانى يان هوشى بهلاى ئهه هممو كردهوه گرنگانهوه ههبي. هزاران جار تاكى و بېگهردى بۇ خواى بى ويته و تاك و تهنيا.

ئينجا دهست ئهكات به باسى هندی له نيعمهتهكانى خواى گهروه لهناو ئهه پيشانگاي گشتى بوونهومردها، له يهكم جاروه باسى خورو مانگ ئهكات، كه هوى ژيان و گوزهران لهم جيهانهدا، به بى ئههمان ژيان ناگونجى، ئهههروموى: ﴿الشمس والقمر بحسبان﴾ خورو مانگ نهگهرين له خولگهى خويان دا و قوناغ و منزلهكانيان ئههبن به حيسابىكى زور وردى زانراوى ديارى كراو، به رژيميكى زور تيرو تهواو و بى كهه و كوپى و بهرو دواو زياده

زەوى، بە گۆڭرەى بەرژەوئەندى ئەم ژيانەى ئىمەيە. خۆر گرنگترين ئەستىزەيە بۇ ئىمەى دانىشتوى ئەم زەوى يەى خۇمان و زەوى يەكەمان و ژيانمان لەسەر رووناكى و گەرمى و راكىشەرى خۆرە، ھەروەھا مانگىش ھۆيەكى بەھىزە بۇ ژيانمان، بەرھەمىكى گرنگى ھەيە، نىش كەرنكى بەكارە لە پىكەينانى (مد و جزى) ى ئاوى دەرياکان، خۆر مانگ ھەرچۆنى گەران و خولانەوھيان بە حسابە و ديارى كراو لە رادەيەك دايە رىك و گونجاو لەگەل ژيانى ئىمەدا، ھەرچۆنى ئەم بارەو بەو جۆرەن، ھەروەھا لە ھەموو بارى تەرەو شياو و گونجاو و مل كەچ كراون بۇ ئەوەى ئەم ژيانى ئىمە بەسەر بېرى.

خۆر بە پىنى زانبارى تازە (۹۲،۵) مليون ميل دورە لە ئىمەو ئەگەر لەو نزيك تر بوايە زەوى ئەسوتا، يان ئەتوايەو، يان ئەبوو بە دەريا و بەرز ئەبووئەو لە بۆشايى ئاسمان دا، ئەگەر دوورتر بوايە لە رادەى ئىستا ھەموو لە سەرمان دا ئەمردىن و ژيان ئەنەما لەسەر زەوى دا، بېرى ئەو گەرمى يە ئەيدات بەم جىھانى ئىمە بىرىتى يە لە تەنھا بەشى لە مليون بەشى گەرمى خۆى (۰،۰۰۰۰۰۱) ئەم ئەندازە شياو و گونجاو بۇ ئىمە، ئىتر نە زياد و نە كەتر ناگونجى.

ھەروەھا مانگ ئەگەر قەبارەى گەورەتر بوايە يان رادەى دوورى يەكەى زياتر بوايە لەم بارەى ئىستا لە سەريەتى ئەو كاتە لافاو ھەلئەستا و ھەموو زەوى ئەبوو بە ژىر ئاوى دەرياکانەو، بەھۆى ھىزى (مد)ەو، ئەگەر ھىزى راكىشەر بۇ ئەم زەوى يە لەم رادەى ئىستا بەھىزتر بوايە يان بى ھىز تر بوايە، ئەو كاتە گوزەران ئەنەكرا، بەئكو ھەموو شتى ئەشيو، چونكە ئەو كاتە ئەم بارو جىگا و شوينەى ئىستاي ئەگۆرا لە نيوان ئەم كۆمەلى خۆرى ئىمەدا كە رڭمىكى تايبەتى ھەيە، لە سەعاتىك دا بە كۆمەلى پىكەو (۲۰۰۰۰) ميل ئەبىن بەرو (برج الجبار) بە ھەزارەھا با بلىن سبجان الله، بە سەرسامى يەو بىرىك بەكەينەو لەم ھەموو ئەستىزانە كە بە مليونەھا ژمارە ئەكرىن، ھىچ كاميان بە موو لاناھن لە خولگەى خويان، ئەو ھاوسەنگى و ھاوتايى يەى كە ھەيە لە نيوان ئەندازەى قەبارەو رادەى گەران و خولانەوھيان بە ھىچ رەنگ ھىچ گۆران و زياد و كەمى روويان تى ناكات!!

وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ﴿٦﴾ وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ﴿٧﴾ أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ

﴿٨﴾ وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ﴿٩﴾

له نایه تی پیشوودا باسی گوپرایه لی و مل که چی خورو مانگی کرد که دوو نمونهن بۆ جیهانی بهرزی ناسمانی، ئینجا دیته خواره وه بۆ زهوی بۆ ئهم جیهانهش دوو نمونه ئه میننی و ئه فهرموی: ﴿وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ﴾^١ درهختی بی ساق و درهختی ساق دار کړنؤش ئه بهن و مل که چن بۆ خوی خویان، واته هه موو سه وزه و کشتوکال و دارو درهخت گوپرایه ل و مل که چن بۆ خواهیشی خوا، ئه جیاوازی خویان و بهروبوو مه یان که هه یانه له تام و بۆن و رهنگ و راده و ئه ندازه یان ئه مانه له بهر هه موو مل که چی یانه بۆ خواهیشی خوی خویان. ﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾ خوا ناسمانی دروست کردووه به بهرزی، بهرزی کردووه ته وه له پیش چاودا، هه روه ها بهرزی کردووه له ریزو شان و شه رف دا، ته وه تا کردوویه تی به سه رچاوه ی هه موو نایین و بهرنامه کانی که له ناسمانه وه ها توونه ته خواره وه بۆ بهنده کانی له م جیهانه دا، کردوویه تی به جی و شوینی ئه وه هه موو فریشته بهرپزانه، ناسمان - به هر مانا و مه به سستی بگیری - بیر لی کردنه وه ی دلی بی ئاگا وریا نه کاته وه و ئه وه سه ته قودرته ی پیشان نه دات که ئه وه ناسمانه گه وه فراوانه ی دروست کردووه به وه هه موو جوانی و شیرینی و رژیمی ریک و راست و نه گۆپاوه ی وه، له بهر ته وه قورئان هه موو جاری سه رنج رانه کیشی بۆ لای ناسمان، خوی گه وه هه رچۆنی ئه وه ناسمانه گرنگه ی دروست کردووه، هه روه ها ته رازووی راستی و عه داله تی دانا وه بۆ دیاریی کردنی نرخی هه موو خا وه ن نرخی، بۆ روون کردنه وه ی راده ی هه موو شتی و دانانی هه موو شتی له شوین و پله ی تایبه تی خۆیدا. ئه وه ته رازووه راسته ی داهینا وه له سه روشت دا، له هه موو بهرنامه کانی خۆی دا که له ناسمانه وه ناردی یه خواره وه بۆ سه ر پیغه مبه ران - سه لامی خویان لی بیت - ئه وه بهرنامه نه ی که قورئانی کرد به دواترینی هه موو و نویننری هه موویان هه تا هه تایه، ئه وه بهرنامه ی که ئه م قورئانه هینای عه دلی رووته و له هه موو کارو فرمانیک دا نا وه راستی گرتووه بی ئه م لاو ئه ولا، به بی کم و کوپی و زیاده ره ی.

^١ هه ندی فهرمیانه مه به ست به ﴿النجم﴾ ته ستیره یه، به م جه ره ش ئه بی، به لام ته وه ی ته سپره که به مینتره لای زانایان.

بۇ ويىنە لە بابەت عەقىدە و باومېرى تاك و تەنبايى خوا ھەيە كە ناومېراستە لە نىوان بى باومېرى و نىلحاد و شەرىك و ھاوبەش بېرىاردان كە دوو بارى ناپەروان بەلای ھەموو ژىرىى يەكى راستەو، لەبابەت كېدەو دا فرمان ئەدات بە عىبادەت كېردن كە ناومېراستە بۇ دوو بارى ناپەروا: بەتالى و رەھبانيىتى - گوشە نشىنى - كە بىرىتى يە لە تەنبا عىبادەت كېردن و واز ھىنان لە ھەموو شتىك، لە بابەت پىويستى لەش و رۇحەو ھەر ناومېراستى كرتووه: نە بەرگى ئەكات لە ھەموو ئارەزووى خۇشى يەك، نە جەلەوى نەفسىش بەرەل ئەكات بە ئارەزووى خۇى بچووليتەو، بەلكو ھەموو خۇشى و رابواردنىكى پاك و خاوين و بى زىانى رەوا داو، ئارەزووىەكى قەدەغە كېدەو كە چەپەل و زىان دارە، ھەروەھا لە بابەت خووپەوشت و ھەموو كاروبارىكى دەروونى و كۆمەلایەتى و ئابوورى و ھەموو شتىكى ترەو، بەلكو خواى گەرە ئەو عدەلەى بەكارھىناوە لە ھەموو بوونەو دا وەكو لە ھەدىس دا ھاووه: ﴿بِالْعَدْلِ قَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ﴾. بەلى بەراستى ئەم بوونەو مرە بە ھەموو پارچە و كەرەسەكانى يەو لە رادەيەك دا يە دەست نادات بۇ زىاد و كەم وەكو لە چەند شونىنك دا چەند نمونەيەكمان باس كەد لە زانىارى تازەدا رى يان پى براو، ئەو نمونانە بەسن بۇ ئەمەى بگىرن بە ھۆى روون بوونەو ھى ئەم مەبەستە.

خواى گەرە عدەلى داھىناو فەرمانى پىداو ھۆكەش ئەمەيە كە ئەفەرموى: ﴿أَلَا تَنْظُرُونَ﴾ أَلَمِيزَان بۇ ئەمەى ئىو ھەركەشى و زىادە رەوى نەكەن و لە سنوورى عدەل و ھەقىقەت دەرنەچن لە ھىچ رەفتار و كېدار و بېرىارىكتان دا، ھەموو شتى بە پىئى ئەو تەرازووە راستە بىت كە خوا دايناو، بىگومان ئەو كاتە ئادەمى ئەكاتە رادەو پەلەى ھەرە بەرزى خۇى، ژيانى كامەرانى تەنھا ئەو كاتە دەست كەوت ئەبى و بەسەر ئەبى.

ئىنجا ئەو مەبەستە دووبارە ئەكاتەو و فەرمانى پى ئەداتەو لەبەر زىادە ھاندان لەسەر بەكارھىنان و دەست پىو گرتنى، ﴿وَأَقِمُوا زَنْتَكُمْ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا أَلَمِيزَانَ﴾^۱ كىشان و پىوانە بە رىكى بگەن بە پىئى عدەل و ھەقىقەت و كەم و كوپى يەك نەكەن لە كىشراو دا، ترازووى عدەلەت لارو خوار نەكەن.

^۱ ئەم ئايەتانە بە چەند جۆرى تەفسىر كراو تەو، بەلام ئەو ھى لەم تەفسىرە دا وتراو بە مېزترەو راي نەزىرى لەسەرە، خوا خۇى زانايە.

وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ﴿١٠﴾ فِيهَا فَنَكُهُمُ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ﴿١١﴾ وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ
وَالرَّيْحَانُ ﴿١٢﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٣﴾

ئینجا له بهرامبهر ئاسمانهوه باسی نیعمهتی زهوی ئەکات ئەفەرمویت: ﴿وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا
لِلْأَنَامِ﴾ زهوی دروست کردووه به نزمی و رای خستوووه بۆ ئەمەیی بزین بهسهریهوه، رابووین
و سوود و خوشی وەرگرن له خێرو بیری.

ژیانی خەلکی لهسەر ئەم زهوی یه و ئارام گرتنیان بهسهریهوه به خوشی و کامەرانی
ئینجاگەر نیعمهتیکی بهنرخه، بهلام بههۆی ئولفەت و دەق پیوه گرتنهوه ریزو نرخی له پیش
چاو وون بووه و هەست ناکرێ به گرنکی ئەم نیعمهته گهههیه مهگەر کاتی بومهلەرزە، یان
بورکانیک که روو بدات له ولاتیک دا ئەو کاته دانیشتوانی ئەو شوینە نرخی ئەم نیعمهتهیان
بیر ئەکەوێتهوه. بەلێ بهراستی زۆر پیویسته لهسەر خەلکی بیر بکەنوه و چاو لهبهریی
خوێان دهرپێن بهرامبەر ئەم نیعمهته گرنکه، بیر بکەنوه که خوای خاوهن بهزهیی ئەم زهوی
یهی ژێر بار کردووه بۆ خەلکی له ههموو بارو روویهکهوه، که پیویستی ژیان ههبی پێی،
پیویسته بیر بکەنوه لهم نیعمهته گرنکه و ههموو نیعمهتهکانی تری بۆ ئەمەیی شەرم
داگیریان بکات و خوێان بگیرنوه له تاوان و خراپهکاری، ئینجا به تایبهتی هەندی له
نیعمهته ئاشکراکانی باس ئەکات که لهم زهوی یه‌دا فەراهمی هیناوه و ژیان پیویستی و
ناچاری ههیه پێیان.

ئەفەرموی: ﴿فِيهَا فَنَكُهُمُ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ * وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ﴾ لهو زهوی یه‌دا ههیه
میوهی خوش و به لهزەت، دار خورما که خاوهنی کیس و قهباغه بۆ گول و خونچهکانی که
به‌ره‌که‌ی لی پەیدا ئەبی، دانه‌ویلەیه‌ک که ساق و پهل و پۆ داره، تا ببی به (کا) بۆ خوراکی
مه‌رو مالأت و چوارپێ، گیاه سه‌وزه‌یه که بۆنی خوشه، هەندیکی خوراکی ئامانه‌یه و هەندی
تر بۆ مالاته و هەندی تری بۆ بۆن و هه‌ناسه خوشی یه، ئەمانه هه‌موو خوای گه‌وره
فەراهمی هیناوان لهو زهوی یه‌دا که دروستی کردووه بۆ خەلکی، له یه‌که‌م جاروه میوه‌ی
باس کرد که تهنه‌ها بۆ خوشی و له‌زه‌ته، ئینجا خورما که میوه‌ و خوراکه، ئینجا دانه‌ویلە که
خوراکه و ژیان له‌سەر نه‌وه وه‌ستاوه له هه‌موو ولات دا، خورمای به تایبه‌تی باس کرد،
چونکه هه‌ردوو باره‌که‌ی هه‌یه، میوه‌یشه و خوراکیشه، که‌واته وه‌کو شتیکی جیاوا‌ز وایه، له

ولایى عەرب دا زۆرۆ ناسراوه، کەواتە یەکەم چینی - کە عەرب بوون ئەم قورئانەیان چوو بە گۆنچکەدا - باشتەر نرخی خورمایان ئەزانی، ھەروەھا خورما سوودی زیاترە، چونکە سەبەتە و زەمیلە و کورسی و ھەسیری لی' دروست ئەکری' بە پەل و پۆو دارەگەیشی سەری خانوو ئەگیری'. کەواتە شایانی ئەوەیە بە تاییبەتی باس بکری'.

پاش ھەلژماردنی ئەم چەند نیعمەتە گەرنگانە: فێر کردنی قورئان، دروست کردنی ئادەمی، فێرکردنی قسە و گفتوگۆ، دروست کردنی خۆرو مانگ و خستنه کار و ئیشیان بە رێکی، بەرزکردنەوێ ئاسمان و دانانی ترازوو عەدل و ھەقیانەت، دروست کردن و راخستنی زەوی بۆ خەلکی لەگەڵ ھەراھەم ھێنانی ئەو ھەموو میووە و خورما و دانەوێلە و گياو گولی بۆن خۆشەدا، پاش باسی ئەمانە ئینجا ئەفەرموی' بە تیرەى جن و ئادەمى: ﴿فَيَايَ

ءَالَاءِ رَبِّكَمَّا تَكْفُرُونَ﴾^١ ئینجا ئەى کۆمەلى جن و ئادەمى ئایا ئیوہ بە کام نیعمەت لەو کۆمەلە نیعمەتانەى پەرۆردگارى خۆتان باوەرتان نى یە و دانى پێدا نانی؟ واتە ئەم ھەموو نیعمەتە گەورە گەورانە لە دەستی دەسلەت و بەزەیی خواوہ دەرچوون و ھیچ کەس رێگای نى یە لە کەسى تریانەوہ بناسی، کەواتە ئەبى' ھیچ جۆرە ھاوبەشیك بۆ خوا رەوا نەدری' و سوپاسى تەنھا ئەو بکری' و تەنھا ئەو بپەرستری، ئەم رستەییە ﴿فَيَايَءَالَاءِ رَبِّكَمَّا تَكْفُرُونَ﴾

(٣١) جار، لەم سورەتەدا ھەییە، ھەشت جار لە پاش ھەلژماردنی ھەندى' لە نیعمەتەکانى خواى گەورە، ئینجا ھەوت جار لە کاتى باسى ئاگرى دۆزەخ دا بە ئەندازەى قاپى یەکانى دۆزەخ، بەم بۆنەوہ کە رزگار بووین لی' یان نیعمەتێكى گەرنگە لە نیعمەتەکانى خواى گەورە، ئینجا ھەشت جارى تر لە کاتى باسى ئەو بەھەشتەى کە لە پێشەوہ باسى ئەکات ئەمەیش بە ئەندازەى ھەشت قاپى یەکەى بەھەشت، ھەروەھا ھەشت جارى تر لەکاتى باسى ئەو دوو بەھەشتەکەى تر کە رانەیان ناگاتە دوو بەھەشتە پێشووہکە، ھێنان و وتنەوہى ئەم رستەییە زۆر گەرنگ و پێویستە بۆ ئامۆژگارى و بیر خستنەوہى ئەو ھەموو نیعمەتە گەورە گەورانە، بەلکو سەری بەندەیی شۆڤ بکری' بۆ ئەو کەسەى ئەو نیعمەتانەى ھەراھەم ھێناوہ بۆ بەندەکانى، ئەوہش رەوشتیکە باوہ و زۆر بەکار ئەھینری' لە ھەموو زمانیک دا بە تاییبەتى لە زمانى عەرب دا لە شیعرۆ لە غەیری شیعرداو پێویست نییە بەھێنانی ھیچ وێنەو نمونەییەك، چونکە ناسراو و بەناوبانگە.

^١ ئەم پەرسیارە بۆتە قەریرە، واتە ھاندانى بەندەلەسەردان نان بە نیعمەتەکانى خواوہ ئینجا پەرستنى خوا بە ئاک و تەنیا.

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٤﴾ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ ﴿١٥﴾

هەرکەس ئەم رستەییە ی خۆی، یان گوێی لە خۆی بێت سوننەتە ﴿ولا بشيء من نعمك ربنا نكذب فلك الحمد﴾^١ هەندێ لەو نەعمەتانەی کە لەمە و پێش باسی فەرمو پیویستی هەیە بە زیاده روون کردنەوە ئەوا بەرێز بە کورت و چەسپانی باسیان ئەفەرموی: ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ﴾^٢ ئەدەمی دروست کردووە لە قورنکی وشک بوووە تا رادەیک ئەگەر تەقە ی لێ درێ دەنگ بداتەو وەک سۆنالت، واتە ئەو قورە ی کە سور بکریتەو بە ناگر وەک گوزە و دیزە. لە قورئاندا بە چەند جۆرێک باسی دروست کردنی ئەدەمی فەرمووە: خۆل، قو، قوپی ترشاو، قوپی مچ، ئەوانە هەموو راستە و چەند قوناغێک بوون رابوردن بەسەر دروست بوونی باوکی هەموو ئەدەمیدا^٣. زانیاری تازە تا ئێستا بیست کەرەسە ی لە هەشی ئەدەمی دا دۆزیوەتەو کە بریتین لە: کاریو، ئوکسجین، هایدروجین، فوسفور، گوگرد، ئازۆت، کالسییۆم، پۆتاسیۆم، کلۆر، مەغنیسیۆم، ئاسن، مەنگەنیز، مس، یۆد، فلۆرین، کۆبالت، زەنگ، سەلەکسۆن، ئەلەمنیۆم. ئەلێن خاکیش لەم کەرەسانە پێک هاتووە. جا وەرە با هەر سەرسام بین و سەرمان سوپ بمانی لە کرداری خۆی گەورە کە ئەم کەرەسانە خۆیان چین؟ چۆن فەراهم هیئەران؟ چۆن کۆکرانەو و یەگەر کران بە رادەو نەیسبەتێکی تایبەتی، یارمەتی و کۆمەکی فەراهم هیئەرا لە نێوان ئەو کەرەسەیانەدا؟^٤ لەپاش باسی دروست کردنی ئەدەمی ئەفەرموی: ﴿وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ﴾^٥ خوا جانی دروست کرد لە بلیسە ی ناگرێ کە خاوی بێ لە دوکەل، یان تیکەل لە سەوزو سورو زەرد، لە بابەت چۆنیەتی دروست کردنی (جن) لە ناگر ئیمە هیچی لێ نازانین، چونکە ئەوە شتێکە لە سنووری زانیینی ئیمە بە دەرە، کەواتە قورئان چۆنی فەرمووە هەر بەو جۆرە بەسەری دا تی ئەپەڕین و هیچ نالین. بەلام ئەزانین کە ئەو تیرە یە توانای ژیانی هەیە بەسەر ئەم زەوی یەو بەس، ئیتر چۆنیەتی ژیاوەکەیان نازانین، هەرەها ئەزانین و باوەرمان هەیە کە ئەم قورئانە بۆ ئەوانیش هاتووە، قسە لەگەل ئەوانیش ئەکات وەک بە درێژی باسمان کرد لە دواوایی سورەتی ﴿الاحقاف﴾ دا.

^١ واتە خوا یە بێ باوەر نین بە هیچ نەعمەتی لە نەعمەتەکان، سوپاس تەنها بۆ تۆیە.

^٢ با تەماشای تەفسیری ﴿إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ﴾ بکری لە سورەتی ﴿الصافات﴾.

فَيَايَ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٦﴾ رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٧﴾ فَيَايَ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٨﴾ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿١٩﴾ يَبْتَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ﴿٢٠﴾ فَيَايَ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢١﴾ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٢٢﴾

ههروهه ئهوهتا لهم سوره تيشدا هههوه جاري بي جياوازي به تيكرابي لهگه ئاده ميدها
 پنيان نه فرموي: ﴿فَيَايَ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ * رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ﴾ خوا پهرومردگاري ههردوو
 روزه لات و پهرومردگاري ههردوو روزه اوايه. مه بهست بهم دووانه روزه لات و روزه ناوای
 مانگ و خوره به بونه ئهوهه که له پيشهوه باسي مانگ و خوري کرد، يان مه بهست هه
 خوره به گويره جياوازي شوينه کانيان له هاوين و زستان دا که گوپاني چوار و هرزه يان
 له سهره که زور نيعمه تيکي گرنگ له ژيان دا، به هه رکام و به هه بار نهوهي که زور تر گرنگ
 و مه بهستي سهرنج راکيشانه و هست بيدار کردنه وهيه بو بير کردنه وه و تهاشا کردني نهوه
 دهسته قودرتهي که نهوه ههوه ناوا بوون و هه لاتنه فراههه شهيني، بهو رژه داهه زراوه
 نهگوپاوه، بينگومان پهرومردگاري خوا بو نهوه روزه لات و روزه ناوايانه، هه نديکه له نيعمه ته
 گه وره کاني خوا لهم بوونه وهه دهه، چونکه ژيان به سهر نهوه زهويه وه ناگونجي به بي نهوه
 هه لاتن و ناوا بوونه، کهاته زور جيگاي خويه تي که بيدارمان نهکاته وه بهو ههوه نيعمه و
 بهرهمه گرنگانه که دهسته کهوتمان نهبن له پهرومردگاري تي خوي گه وره بو نهوه روزه لات
 و روزه ناوايانه، ههروهه زور جيگاي خويه تي که ليهرهش دا نه فرموي: ﴿فَيَايَ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا
 تُكَذِّبَانِ﴾ ئينجا ديتنه وه بو زهوي بو باسي نهوه ناوهي که فراههه مي هيناوه له زهوي دا به
 نه نديکي دياربي کراوي نهگوپاوه، نه فرموي: ﴿مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ * يَبْتَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ﴾ دوو جوړ
 ناوو دهرياي بهرله کردوه: سوپرو شيرين وان له پالي يهک دا و نهگه به يهک، به لام
 ههچيان زال نابن به سهر نهوي تريان دا، له سنووري دياربي کراوو فرماني تايبه تي خويان

تېننپەرن، بە کردارى خوا لە نېوانيان دا بەرگرى ھەيە بەرەستيان ئەكات لە زال بوون بەسەر
 يەك دا و پەك خستنى يەكتر^۱. دابەش کردنى ئاو بەم شىوھى كە ھەيە شتىك نى يە ھەروا بە
 رېكەوت بەلکو وەكو ھەموو شتى تر ديارى كراوہ بە ديارى کردنىكى وا دەست نادات بۆ
 گوڤان و زياد و كەم. ئەم زەوى يەى كە بەسەر يەوہ ئەژىن لە چوار بەش پىك ھاتوہ، سى
 بەشى ئاوى سوڤر دايپوشيوہ، ئەم ئەندازە زۆر و فراوانە پىويستى ھەيە پىى بۆ بەردھوام
 بوونى ژيان لەم زەوى يەدا.

خاوەنى پەراوى ﴿العلم يدعو للإيمان﴾ ئەلى: ھەموو كات بە درىژى ھەموو چەرخى
 ھەلم و غاز لە زەوى يەوہ دىتە دەر و بەرز ئەيىتەوہ، زۆر بەى ئەو ھەلم و غازە ژاراوى يە،
 كەواتە ئەبوايە ھەواى پيس و ژاراوى بکردايە، كەچى ھەروا بە پاكى ھەر ئەمىنىتەوہ و ئەو
 ھەموو ژارە كارى لى ناكات، ھۆى ئەوھيش ئەو ھەموو دەريا لوشە سوڤر و تالەيە. لە بارى
 ترەوہ لەو دەريا و دەريا لوشانەوہ بەھۆى كەرمى خۆرەوہ تەم و ھەلم بەرز ئەيىتەوہ و ئەبى
 بە باران و دەشت و دەرو چياكان زىندوو ئەكاتەوہ و درەخت و دانەويىلە سەوز ئەبن و
 ئەپوڤىن، لەوئاوہ سوڤر و تالە دەستى قودرەت ئەم ئاوہ پاك و خاويىن و شيرىنە فەراھەم ئەھيىن
 كە ژيان بەوہ راوہستاوہ، لە كانياو و چەشمەكان دا ھەل ئەقولىنى و ئەو ھەموو رووبارى
 لى پەيدائەبى و ئىنجا بەو ھەموو سوڤرى و تالى يەوہ كە لەسەر زەوى وەرى ئەگرن ئەپوڤن
 ئەپژىنە ناو دەرياكانەوہ، ئىنجانە رووبارەكان دەرياكان ئەگوڤن، نە دەرياكان ئەمان ئەگوڤن.

ئا بەم جۆرە خواى گەورە ئەم ئاوہى كردووہ بە ھۆى ژيان و گوزەرانى ئىمە و ھەموو
 گيانلەبەران، كەواتە زۆر راست و بەجى يە كە لىزەيش دا ئەفەرموى: ﴿هَآئِىءَالْاَرْيَكَا نَكْرَبَانِ﴾.
 ئەگەر ئاوى سوڤر ئەبوايە ژارو مىكرو بەكان ژيانيان نەئەھىشت، ئەگەر ئاوى شيرىن
 ئەبوايە لە تىنوان ئەخنكاين، خۇراكىشمان نەئەبوو، ئىنجا بە تايبەتى باسى ھەندى لە

^۱ بە چەند جۆرى تر تەفسىر كراوہ تەوہ، بەلام ئەمەيان تەواوو بەمىزترە. زانين لای خوايە.

دەست كەوتى ئالەمى ئەكات لە دەريايانەمە ئەفەرموى: ﴿يَخْرُجُ مِنْهَا الزَّوْزُ وَالْمَرْجَانُ﴾^۱ لە دوو جۆرە دەريا لۇلۇ و مرجان دەرئەچى^۲ كە ئىمە سوود و خوشى لى^۳ وەرئەگرين. (لۇلۇ) كە لە دوپرو گەوهرە، لە بنەرت دا لە گيانلەبەرە لە بنج و ناو قولايى ئاوەكەدا ئەژى، لەناو قەباخىك دايە سەخت و بەتىن، بۇ ئەمەى بېپارىزى^۴ لە ھەموو شتىكى خەتەر كە رووى تى^۵ بكات، ئەم گيانلەبەرە جياوازە لە گيانلەبەرەكانى تر لە پىك ھاتنى لەش و رىنگاى ژيانى دا تۆپو داوينكى ورد و بارىكى ھەيە وەكو تۆپو داوى ماسى گر، بەلام زۆر ناياب تەنراوہ ئاوو ھەواو خۇراك ئەدا بەو گيانلەبەرە و بەرگرى زيخ و لم و شتى ترى لى ئەكات، لە ژىر ئەو تۆپرو داوہدا ئەو گيانلەبەرە چەند دەمىكى ھەيە و ھەموو دەمىكى چوار لىوى ھەيە، ئىنجا كاتى پارچە بەردى، يان ھەر شتى^۶ تر بكموتە ناو سەدەفەكەيەوہ، واتە - قەباخەكەى - كوت و پىر ئەو گيانلەبەرە شتى^۷ لە لەشى دەرئەكا وەكو لىك و رىنگ ئەو شتى پى^۸ دانەپوشى^۹ كە كەوتۆتە ناو قەباخەكەيەوہ لە پاشان ئەيبەستى^{۱۰} و ئەبى^{۱۱} بەو گەوهرەى كە پى^{۱۲} ئەوترى^{۱۳} (لۇلۇ). ئەندازەى بە گوێرەى گەورە و بچووكى ئەو شتى كە ئەكەوتە ناو قەباخەكەيەوہ، ھەرەھا (مرجانيش) گيانلەبەرىكى نايابە لە دەرياي قول^{۱۴} دا ئەژى لە ۵ مەترەوہ تا ۶۰۰ مەتر. ژىرى خۆى ئەنووسىنى^{۱۵} بە بەردىكەوہ، يان شتى^{۱۶} تر، كونى دەمى كە لای سەروويەتى لە ھەموو لايەكى يەوہ چەند پەل و پۆيەكى ھەيە، ئەو پەل و پۆيە بەكار ئەھىنى^{۱۷} بۇ دەست كەوتنى خۇراكى، بەم جۆرە ھەر شتى^{۱۸} گيانلەبەر بى، يان ھەر شتى^{۱۹} تر بكموى لەو پەل و پۆيە دەست بەجى^{۲۰} ئەنووسىن پى^{۲۱} يەوہ و پەكى ئەخەن و گرژ ئەبن و لار ئەبنەوہ بۇ ناو دەمى و ئىنجا شتەكە ئەچىتە ناو سكى.

^۱ لەمەوپىش وا گرمان ئەبرا كە ئەم دىوانە ھەر لە ئاوى سۆيز پەيدا ئەبن، لەبەر ئەوہ تەئويلىكيان ئەكرد بۇ دىمەنى نايەتەكە، بەلام لەم دىوانى يەدا دەرەكوت و دۆزايەوہ كە لە ئاوى شېرىنىش پەيدا ئەبن، كەواتە ھىچ تەئويلى ناوى، زانينى راستەقىنە لای خولايە.

فَيَايَا آءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٢﴾ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٣١﴾ فَيَايَا آءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

﴿٣٥﴾ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٣٦﴾ وَبَقِيَ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَلِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٣٧﴾ فَيَايَا آءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٨﴾

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ﴿٣٩﴾

نہم مرجانہ شیوہی وکو درخت وایہ دریژی نگاتہ ۳۰ سانتی متر، رنگی لہ ہمہ بابہتہ: زہردو سورو میخہکی و پرتہقالی و شین و ہرودہما۔ لہم لؤلؤ و مرجانہ خشلی نیابی بہنرخ دروست نکری، کہواتہ خوی گہورہ منہت نہنی بہسر بہندہکانی دا، بویہ بہ دوا بہ دوی باسی نہمانیش دا نہفرموی: ﴿فَيَايَا آءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾۔ نیجا باسی شو ہمور کہشتی و پاپڑہ نکات کہ فراہمی ہیناوہ بؤ سوود و ہرژوہندی بہندہکانی نہفرموی: ﴿وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ﴾ شو ہمور کہشتی یہ گہورہ گہورانہ لہناو دہریادا کہ لہ ہرزی و گہورہی دا لہ دورہوہ وکو شاخ و چیاکانی سہر زہوی وان نہوانہ ہمور ہینی خوان (دروست کراوی خوان)۔ نہفرموی ہینی خوان، چونکہ بہ دہسہلاتی شو نہگہرین، شو پاریزکاری یان نکات لہناو شو ہمور شہپولی ناوہدا و نہگہر شو ہمور ہوی گہران و نوقوم نہبونہی فراہم نہہینایہ شو کارہ گرنگہ جی بہجی نہنبوو، شو شتہ گہورہیہ بہسر ناوہوہ نہنہگہرا، بیگومان ہر لہ کونہوہ تا نیستا و لہمو پاشیش کہشتی لہ بہرہ گرنگہکانی خواہی، ہویہکی بہہیزی گرنگہ بؤ ژیان لہ چہند روویہکہوہ، زؤر شایانی نہوہیہ بہ تاییہتی باس بکری و بخریتہ پیش چاو، مالی خویہتی بہ وینہی بہرہ گرنگہکانی تر نہم رستہیہی بہ دوی دا ہینا ﴿فَيَايَا آءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾۔

لہم کاتہدا کہ نہم ہمور بہرہ گہورہ و گرنگانہی خستہ ہرچاو لہم پیشانگا فراوانہی بوونہوہدا، لہم کاتہدا کہ شایانہ قاپی دل بکریتہوہ و ہست و ہوش بہتین و بہہیز بہن، لہم کاتہدا بہم دور شتہ گرنگہ راستہ بیدارمان نہکاتہوہ نہمانی ہموروان و مانہوہی خوی گہورہ بہ تاک و تہنہا نہفرموی: ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ * وَبَقِيَ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَلِ وَالْإِكْرَامِ﴾ ہمور نہوانہی وان بہسر زہوی یہوہ نامینن، خوی تو نہمینیتہوہ کہ خواہنی گہورہی یہ و

۱ لہم فرمودہ یہدا ہرہشہ و ہلین نہیہ۔ بہ سیفتی یہکم ہرہشہ نکات لہ تاوانباران و سرکہشان، بہ سیفتی ہوہم ہلین نہدات بہ چاکہ کاران و پاکان۔

پښوېستی به هېچ شتیک نه یی، فهیزو چاکه کی گشتی ههیه، شایانی نهوویه به پاکی راگیرئ
له ههموو لهکویه، شایانی نهوویه گوږپرایه لی بکړئ و سرکهشی لی نهکړئ، بڼگومان نهمانی
نیمه و ویران بوونی نهم جیهانه قاپی کردنهوویه له جیهان و ژبانی تری نهبراره، لهو ههموو
نازو نیعمته بی وینهیه که ناماده کراوه لهو جیهانه دا بو له خواترسهکان، نهو ژبانه
کامرانی یه دوست کموت نابئ تا نهم جیهان و ژبانه ی نیستا تهاو نهبی، کهواته نهمانی
نهم جیهان - که هو ی گه یشتنه بهو جیهان و ژبانه بهرزه - به نیعمه تیکی گه وره نه ژمیرئ،
کهواته بویه لیره ییش دا نه فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا رَكَّاءُ كَذِبَان﴾ بڼگومان ههموو دروست
کراوه کانی خوا له ههموو کات دا، له ههموو بارو روویه که وره پښوېستی یان ههیه به خوا
کهواته به زمان و به وتن، یان به زمانی حال، ﴿سَلِّمْهُمْ فِي السَّكْرَةِ وَالْأَرْضِ﴾ نهو کهسه ی له
ناسمانه کان دایه نهووی له زمو دایه داوا له خوا نهکات، واته ههموو نهوانه هېچ شتیک و
هېچ کاروباری نه خوږیان و نه کهسه تریان به دهسته، به لکو ههموو شت به دوست خوايه و
نه گهرېتوه بولای خوا، کهواته ههموو پښوېستی خوږیان دهرنه بن بولای خوا به زمان، یان
حالیان شایه ته له سر نهووی که مل کهچ و داماون بولای خواو ههموو شتیان به دوست
خوايه ﴿كُلُّ يَوْمٍ تَرْفَعُ أَلْفٌ﴾ ههموو کاتی خوا وا له کارو نیشینکدا.

نهم بوون و بوونه وره که سنووری ته نها خوا نه یزانی و بهس، ههموو پارچه و به شیکي
له ههموو روویه که وره به ستراوه به بریاری خواوه. ههمووی په یوهندی ههیه به خواهیشتی
خواو تمنیا خوا چاودنیری و سرپرشتی نهکات، تمنیا خوا ههموو شتی نه بات بهرپوه و
فراهمی نه هینئ، جا وهره بیر بکه روه تا نه توانی با خه یالت به روا، به لکو نه ندازی تی
بگهیت له بی سنووری نهو ههموو کاروباره ی که خوی گه وره پښکی نه هینئ، له گهل نهو ودا
هېچ کاری و هېچ شتی خوا خه ریک ناکات له هېچ کارو شتی تر، به لکو ههموو شتیک له
هردرو جیهان دا په کسان و مل کهچه له بهر دم زانین و توانا و دهسه لات و خواهیشتی
خوادا، هر شتی پهیدا بووه و روی داوه و هروها نهووی پهیدا نه بی و رو نه دات، نه مانه
ههموو له پښه وه زاناون و بریار دراون، له گهل کات و جئ و شوینیان دا دیاری کران و
نیستا بهر یز یک به یک فراهمیان نه هینئ دهریان نه خات بهو جوړه ی زانراوه و بریاری
دراوه، کهواته تا ههموو بنده کانی خوا له نادمی و مه لایکه و (جن) بیر بکه نهو لهو ههموو
کاروباریان که خوی گه وره فراهمیان نه هینئ، سری بنده یی دابخه ن بو په روه ردگاری
خوږیان و چاوله بری نهو ههموو نازو نیعمته بن،

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٠﴾ سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَانِ ﴿٣١﴾ فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٢﴾
يَمَعُشَرِ الْجِنِّ وَالْإِنسِ إِنَّ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا
بِأُطْلُنِ ﴿٣٣﴾ فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٤﴾ يُرْسِلُ عَلَيْكُمْ شَوَاطِلَ مِنْ نَارٍ وَخُحَّاسٌ فَلَا تَنْصِرَانِ ﴿٣٥﴾

به دل گوی بگرن لهم فرموده‌یه: ﴿فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ به لکو ریزو نرخی هه‌موو نیعمت و چاکه‌یه له دلیان دا جیگیر ببی و له ناخی دلیانه‌وه سوپاسی خوای خویمان بکه‌ن، له‌پاش نه‌می لهم پیشانگا فراوانه‌ی بوونه‌مردا نه‌و هه‌موو شته نایابه‌ی خسته روو سهرنجی راکیشا بو نه‌و هه‌موو نیعمته گرنگانه، ئینجا روونی کرده‌وه نه‌مانی هه‌مووان و مانه‌وه‌ی ته‌نیا خوای تاک و ته‌نیا، هه‌روه‌ها پیویستی و ناچاری هه‌مووان بۆلای خوا، ناشکرایه لهم کاته‌دا هه‌ر دلی مردوو نه‌بی روو نه‌کاته خوا و ناماده نه‌بی بۆ ته‌می وهرگرتن جا لهم کاته‌دا خه‌لکی نه‌ترسیننی به پرسیارو تۆله‌ی سه‌ختی روژی دوایی نه‌فرموی: ﴿سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَانِ﴾^۱ له‌مه‌و پاش له روژی دوایی ده‌ست نه‌که‌ین به پرسیارو حیساب و تۆله لی سهندنتان نه‌ی تیره‌ی ئاده‌می و جنۆکه، هه‌روه‌ها پاداشت دانه‌وه‌ی چاکان، یان له‌و روژه‌دا نیازمان روو نه‌که‌ینه نه‌وه و ئیشمان هه‌ر نه‌وه نه‌بی. په‌نا به خوا هه‌ره‌شه‌که ئیجگار سامناکه، ئاسمان و زه‌وی و هه‌موو بوونه‌مهر خوی بۆ ناگیرنی له ئاستی نه‌م هه‌ره‌شه‌یه، زۆر شایانی بیر لی کردنه‌وه‌یه، خوا به‌زه‌یی خوی بکات به به‌ره‌ه‌لست بۆمان، آمین.

^۱ وشه‌ی «فراغ» له زمانی عه‌ره‌بی دا دوو مانای هه‌یه: ۱- ده‌ست نه‌گیران و ده‌ست خالی بوون، دیاره به‌م مانا بو خوا نابێ به‌کار به‌یترنی، چونکه هیچ کارو هیچ شتی خوا خه‌ریک ناکات. ۲- نیاز کردنی شت و روو تیکردنی بۆ به‌جی هه‌تانه‌ی زانیان لێره‌دا به‌م دووه‌مه ته‌فسیریان کردوه‌وه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌ گوێره‌ی مانای دووه‌م ته‌فسیرم کردوه، به‌لام نه‌وه‌ی چووته دله‌وه مانایه‌کی تهر له‌به‌ر نه‌وه‌ی له هیچ ته‌فسیریك دا نه‌م دیوه نه‌م وێرا بیکه‌م به ته‌فسیری ئایه‌ته‌که، نه‌وه‌ی له دلم دایه نه‌مه‌یه: وشه‌ی «نفرخ» به‌مانای یه‌که‌م بی، واته له‌مه‌و پاش ده‌ستمان خالی نه‌بی بۆتان، به‌لام مه‌به‌ست به ده‌ست گیرانی خوا له ئیسته‌دا نه‌هاتنی نه‌و کات و روژی دوایی یه‌یه که خوا به‌یاری دله‌و بۆ به‌جی هه‌تانه‌ی نه‌و هه‌ره‌شه‌ی که کردویه لی یان وه‌کو فرموبیستی: ئیستا راوه‌ستن تا کاتی خوی دیت، به‌م جوهره وشه‌ی «سنفرغ» نه‌بیته‌ کینایه، زانینی ته‌واو ته‌نیا لای خوایه.

بینگومان نهم ترساندن و هه‌ره‌شه‌یه له‌م جیهانه‌دا نه‌بیته هوی ئیمان و گه‌رانه‌وه له‌ تاوان
 بۆ هه‌رکەسی خاوه‌نی ژیری بیته، هه‌روه‌ها پاداشت دانه‌وه‌ی چاکان و تۆله‌ سه‌ندن له‌ تاوان
 بارانی‌ش له‌ نیعمه‌ته‌ گرنگه‌کان، که‌واته‌ چه‌ند به‌جی یه‌و شیرینه‌ که‌ له‌ پاش نهم هه‌ره‌شه‌یه
 نه‌فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ﴾.

ئینجا هه‌میت نه‌یاتر سینی به‌مه‌ی که‌ راکردن له‌ سزای خوا به‌ هیچ جور ناگونجی،
 چونکه‌ هه‌موو که‌س دایاوو بی ده‌سه‌لات و ده‌سته‌ پاچه‌یه‌ له‌ ئاستی ده‌سه‌لات و توانای بی
 سنووری خوا، نه‌فرموی: ﴿يَسْمَعُ الْإِنْسَانُ إِنْ اسْتَنْظَمْتُمْ أَنْ تَفْذَرُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَأَنْفَذُوا﴾
 نه‌ی کۆمه‌لی جن و ئاده‌می نه‌گه‌ر نه‌توانن ده‌رچن له‌ ناوچه‌کانی ئاسمانه‌کان و زه‌وی و
 راکن له‌ ده‌ست پرسیارو سزاو تۆله‌ی خوا ده‌ی ده‌رچن و راکن واته‌ ناتوانن شتی وا بکه‌ن،
 چونکه‌ ﴿لَا تَفْذَرُونَ إِلَّا سُلْطَانٍ﴾ ده‌رناچن مه‌گه‌ر به‌ زۆر و ده‌سه‌لاتی که‌ بتانی، خو دیاره
 نه‌وه‌یشتان نی یه‌، که‌واته‌ راکردن و رزگار بووتان نی یه‌ له‌ سزاو تۆله‌ی خوا، خوی گه‌وره
 له‌گه‌ل نه‌و هه‌موو ده‌سه‌لات و توانا بی برانه‌وه‌ بی سنووره‌دا مۆله‌تی به‌نده‌ بی ده‌سه‌لاته‌کانی
 نه‌دات هه‌رچه‌ند و هه‌ر نه‌ندازه‌ تاوانبار بن، له‌ زۆر خراپه‌ و تاوانیشیان نه‌بووری، دیاره‌ نه‌و
 مۆله‌ت دان و لی بوردنه‌ له‌ نیعمه‌ته‌ گه‌وره‌و گرنگه‌کانی خویبه‌ و شایانی نه‌وه‌یه‌ نهم
 فرموده‌یه‌ لی‌ره‌یش دا ئاراسته‌ بکاته‌وه‌. ﴿يَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ * بَرِّسْ عَلَىٰ شَاوِطِّ نَارٍ وَخُشَّ فَلَا
 تَنْصَرَانِ﴾^۱ نه‌گه‌ر بتانه‌وی ده‌رچن و راکن له‌ سزاو عه‌زایی رۆژی دوایی فریشته
 کاربه‌ده‌سته‌کان نه‌تانگه‌ر نه‌وه‌، بلیسه‌ی ناگر و مسی تواوه‌ نه‌کری به‌ سه‌رتان دا به‌ لی‌شاو بۆ
 گه‌رانه‌وه‌تان، که‌واته‌ سه‌ره‌پچی و سه‌رکه‌شی ناکن و یارمه‌تی یه‌کتریان پی نادی.

^۱ نهم ئایه‌تانه‌ به‌ چه‌ند جۆری ته‌فسیر کراوه‌ته‌وه‌، به‌لام نه‌مه‌ی که‌ له‌ ته‌فسیره‌که‌دا وotan له‌ دل دا جیگیر تره‌، هه‌موو
 جۆره‌کان هه‌ر باشن و نه‌گونجین، به‌لام نه‌وه‌ی هه‌ندی له‌ نووسه‌رانی تازه‌ نه‌یلین، که‌ ئایه‌ته‌ی ته‌فسیری بکه‌نه‌وه‌ به‌م
 که‌شتی ئاسمانی یه‌ که‌ چه‌ند صائیکه‌ ده‌ستی پی کربوه‌، به‌راستی نه‌و جۆره‌ شتانه‌ که‌ لی‌ره‌ وه‌ له‌ چه‌ند شوینی تردا
 وتروتن له‌گه‌ل مه‌به‌ستی نه‌و شوین و سوخته‌ یه‌ک ناکه‌ون، په‌یوه‌ندی نتوانی ئایه‌ته‌کان تیک نه‌ده‌ن، که‌واته‌ راست نی
 یه‌ نه‌و جۆره‌ شتانه‌ بکری به‌ ته‌فسیر، به‌لی به‌ شیوه‌ی ته‌ئویل بگوترین به‌م ره‌نگه‌ بلین هه‌له‌کری نهم ئایه‌ته‌ هه‌ما بیت
 بۆ فلان مه‌به‌ست نه‌وه‌ ره‌نگه‌ زیانی نه‌بیت.

فَيَايَ ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٦﴾ فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٣٧﴾ فَيَايَ ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٨﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُنْفَعُ عَنْ ذُنُوبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ ﴿٣٩﴾ فَيَايَ ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٠﴾ يَعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسْمِهِمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَصِي وَالْأَقْدَامِ ﴿٤١﴾

﴿ فَيَايَ ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴾ نینجا به بونهی نهم مهرشه و ترساندنوه لیږه به دواي سورتهکه باسی چند شیوه و بهسرهای رڼی دواي نهکات که شو گوډانه گهوری پی فراهم دیت لهم بوونهوهرده لهگل باس و پیشاندانی چند شیوهیهک له پرسیارو قوله و پاداشت دانهوه، لهو رڼوهدا، وکو نهچیت به گوڼچکهمان دا لهمه وپاش، له چند نایهتیکی ترو له چند سورتهتیکی ترا و پیشان نهمن که گوډانیکی نیجگار گرنگ و سامناک دیت بهسر نهم بوونهوهرده، رووداویتیکی وا روو نهدات جگه له خوا هیچ کس به تمواوی نازانی چوڼیتی، نیمه نیستا هر نهونده نهزاین که نهم بوونهوهره تیک نهچی و نهم هموو نهستیږانه پاره پاره نهم و نهم رڼنهمیان نامینی، جا له هر شوین و سورتهتیکی دا باسی شو گوډانه نهکات به جوریکي جیاواز و به شیوهیهکی تایبتهی پیشانی نهدات، لیږده نهفرموی: ﴿ فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴾ کاتی که ناسمان لهت و پاره پاره نهبیټ، نینجا رمنگی سوور نهبیټ وکو گولیکي سوور، نهوتیتوره وکو بونه تواوهمکان، واته کاتی که نهوه روو نهدات، نای چ ترس و سام و نارمحهتی یهک پهیدا نهبیټ! نارمحهتی یهک پهیدا نهبیټ باس ناکړی، بنگومان هوالدان و ترساندن به شتی و نهبیټه بهرگری له تاوان و خراپه، کهاته نیعمهتیکی گهوریه، ﴿ فَيَايَ ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴾ ناشکرایه شو رڼوهدا وکو نهمرؤنی یه که کس بتوانی سرپیچی بکات، یاخود ددان نهنی به نیعمهتهکانی خوادا، بهلکو مل کهچن و ددان نهنن به هموو شتیکی حق و راست دا، ﴿ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُنْفَعُ عَنْ ذُنُوبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ ﴾ نینجا لهو رڼوهدا که ناسمان وای بهسر دیت هیچ نادهمی و جنوکهیه پرسپاری لی ناکړی لهبارهی گوناوو تاوانی یهوه، شو رڼوهدا سهخته زور زور دريږه و چند بهسرهای هملوڼستی جیاوازی تیدا هیه، بنگومان هموو کس لهو رڼوهدا حیساب و پرسپاری لی نهکړیت لهبارهی هموو کړدهویهکی وکو خوا نهفرموی: ﴿ قَرَّبَ لَكَ لَسْتَلَّهُمْ آجِرِينَ ﴾ ﴿٤١﴾

عَاكَانُوا يَمْلِكُونَ ﴿١﴾ كهواته مهبست بهو پرسپار نهكردنهى كه نايهتى هم سورته نهفهرموى
 بو كات و شوينيكى تايبهتى يه، وهكو كاتى زيندوو نهكرينهوهو له گوڤهكانيان دينه
 دهرهوه، لهو كاتهدا پيويست به پرسپار نى يه، چونكه ههموو نهناسرين به شيوهكانيان، يا
 وهكو پاش جيگر بوونيان له دوزهخ دا كه پاش پرسپارو حيسابپانه، يان مهبست نهويه
 پرسپاريان لى ناكري بو وهلام دانهوه، بهلكو پرسپاريان لى نهكري بو تانه و تمشر ليدان و
 پى يان نهوترى بوچى نهوتان كرد؟ يان پرسپاريان لى نهكري بو نههمى دهركهوى كه
 تاوانبارن، چونكه نيشانه و شيوهى تاوانبارى يان ههيه و بههوى نهوهوه نهناسرين و
 پيويست به پرسپار ناكات و بى پرسپار زنجير نهكرين و توپ نهدرينه دوزهخهوه، وهكو
 نايهتى پاشهوه نهفهرموى، كهواته نهو نايهتانهى كه پرسپار نهگهيهن ريكن لهگهل نهو
 نايهتانهى كه پرسپار نهكردن پيشان نهدهن و هيچ دژى يهكتر نين. دياره لهو روزهدا خواى
 گهره نيعمهتى بى ويته و بى سنوورى خوى نهپيژنى بهسهر چاكان و له خوا ترسهكاندا،
 چاك و خراب لهو روزهدا به تيكرپايى باوهڤى ههيه بهو نازو نيعمهته، هيچ كهس نى يه دان
 نهنى بهوهدا وهكو بهم فهرمودهيش بيدارمان نهكاتهوه: ﴿فَإِنِّي إِلَآءِ رَبِّكُمْ أَكْذِبَانِ * يَرْفُ
 الْمَجْرُمُونَ بِسَبْتِهِمْ فَيُؤْخَذُ بِالْأَنفُسِ وَالْأَفْئَامِ﴾ لهو روزهدا تاوانبارهكان دروشم و نيشانه و شيوهى
 تايبهتى خويان ههيه و جياوازن له شيوه و نيشانهى چاكان و پاكان، تاوانبارهكان - خوا
 پهنامان بدات - روو رهش و چاو شين و داماوو سرشوڤن، داخ و غهم داباريوه بهسهرپان
 دا، ههمويان بهو نيشانه و شيوه تايبهتى يهوه نهناسرين و هيچ پرسپارى ناوى، نينجا
 سهر قاچيان نهبهسترين پيكهوه بهو شيوه ناههمواره توپ نهدرينه ناو ناگرى دوزهخهوه -
 واته مهلائيكه - نهو تاوانبارانه نهگرن له پشتهوهو سهرپان زنجير نهكهن لهگهل قاچيان دا تا
 نيسكى پشت و سينهپان نهشكى و نينجا بهو باره ريسوايى يهوه توپيان نهدهن، يان
 ههنديكيان به سهر قزيان رانهكيشرين و توپ نهدرين، ههنديكيان له لاقيان نههون و توپيان
 نهدهن خوا به بهزهيى خوى بهمانپاريژى لهوسزاوبهدهختى يه، آمين.

١ واته: سوپند به خواى تو بيگومان پرسپار نهكهن له ههمويان دهرپارهى ههر كردهوهيهك كردويانه. دوا نويى
 سورهتى ﴿الحجر / ٩٢-٩٣﴾.

فَيَايَ الْآءِ رَيْكُمَا تُكْذِبَانِ ﴿١٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكْذَبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿١٣﴾ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ ءَانِ ﴿١٤﴾ فَيَايَ الْآءِ رَيْكُمَا تُكْذِبَانِ ﴿١٥﴾ وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ ﴿١٦﴾ فَيَايَ الْآءِ رَيْكُمَا تُكْذِبَانِ ﴿١٧﴾ ذَوَاتَا أَفْئَانٍ ﴿١٨﴾ فَيَايَ الْآءِ رَيْكُمَا تُكْذِبَانِ ﴿١٩﴾ فِيهَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ﴿٢٠﴾ فَيَايَ الْآءِ رَيْكُمَا تُكْذِبَانِ ﴿٢١﴾ فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَنَكَةٍ زَوْجَانِ ﴿٢٢﴾

نهم ترساندن له ویندا به راستی زور زور بهیژه بو بهرگری، هوی گهرا نهویه له تاوان، کهواته نيعمه تيکی زور گهرهويه، ﴿فَيَايَ الْآءِ رَيْكُمَا تُكْذِبَانِ﴾ لهو کاته سهخته و لهو روزه ره شهدا که بهو جوړه به ريسوايي توپ نه درينه ناو دوزه خهوه، لهو کاته ناهه مواره دا نيچگاري نيش و سزايان به تين تر نه کړی به سزادانی دهرونی يان به مهي که به ته شمروه نه دري به گوچکه يان دا نه مهي که نه فرموي: ﴿هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكْذَبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ * يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ ءَانِ﴾ نهمه نهو دوزه خهيه که تاوانباره کان باوهريان پئی نه بوو، به درويان نه زانی، نهمه دوزه خهکيه حازرو بز نه بی نهوته تي توپ نه درين، نهو تاوانبارانه نه سوپنهوه و هات و چو نه کن له نيوان نهو دوزه خه و له نيوان ناويکی زور گهرم که گه شتبيته نهوپهري راده و پلهی گهرمی، واته بهو ناگره نه سوپنرين و لهو ناوهيش نه کړی به سهریان دا و دهرخواردیان نه دري، خوا په نامان بدات آمين. يان کاتي که سوپنران بهو ناگره هاواری ناو نه کن، نينجا نه خرينه ناو نهو ناوه، هر به قورثان نه کهوي بدوی له هر مبه سستی، چونکه به رهوشتي نه دوی که زور بهیژه کار نه کات له دل و دهرون، دياره نهوهی که قورثان نه يکات به دل دا نايه و دهست نادا لاسايش بکړنهوه. بو نمونه ليړه دا بير بکهينهوه له مهي که له کاته دا باسی ناو نيشانی تاوانباران نه کات و شيوهی توپدانيان نه ناو دوزه خ، له کاته کات و پر دوزه خ نه مينيته پيش چاو و حازرو بزری نه کات، له کاتي خویندنې نه نايه تانه دا نه فرموي: ﴿هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكْذَبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ﴾ نهو هتا هرچوئی سهرنجی چاوی دلی بو رانه کيشی هرهوه ها سهرنجی چاوی سهریشی بو رانه کيشی لهوانيه له کاته دا چاو هملپري بو تماشا کردنی، خواي گهره نا بهم جوړه بهنده کانی نه ترسیني، بو نه مهي دور کهونهوه لهو کردارانهی که هوی سزا دانن بهو ناگره سهخته له لوتف و بهزهیی به زياد بی، به راستی ماتي خوینتهی و هر به خوی نه کهوي که ناو به ناو سهرنجان رانه کيشی و

ئەفەرمۇي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەمەي پېشوو ھەندى بوو لە باسى سزاي بەتيني دۈزەخ و تاوانباران، ئىنجا دېتە سەر باسى ھەندى لە خوشى و رېز و نازى چاكان و لەخواترەسەكان ئەفەرمۇي: ﴿وَلَمَّا خَفَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّانٌ﴾ دوو باغ و دوو بەمەشت ھەيە بۇ ھەركەسىيە كە لەم جىھانەدا ترسابىت لە خواي خۇي، يان ترسابىت لە ھەستانى رۇژى دوايى لەبەردەم دادگاي خوي خۇي دا و لەو شوئىنەي كە خوا دايناو ھەستاندنى بەندەكانى بۇ حىساب و پەرسىار، ئىنجا بەھۇي ئەو ترسانەو ھەركىسىيە خۇي كەردو ھە گوناھ. ئەم سورەتە يەكەم شوئىنە لە قورئان دا كە باسى ئەم دوو بەمەشتە ئەكات، وا ھەركەسەي كە لەناو بەمەشتى گەورەي بەناوبانگ دا ئەم دوو بەمەشتە زىادە پايە و پەلەي بەرزيان ھەيى بۇيە بە تايبەتى باسى ئەفەرمۇي، ئىنجا ئەم دووانە بە گۆرەي لە خواترەسەكانى ئادەمى و جەنۇكە كە دوو تاقم و دوو تىرەن، يان ھەموو لە خوا ترسيك دوو بەمەشتى تايبەتى واى ھەيە، يەكەي لەناو كۆشك و مەلەكەيان دا و ئەوي تر لە ھەروە، يان يەكەي لە باتى عەقىدە و باو ھەركەيان، ئەوي تر لە باتى كەردو ھە چاكان. يان يەكەي لە باتى گۆرەيەلى و كەردەھى چاك و ئەويتر لە باتى خۆگرتەنەو لە گوناھو تاوان، يان يەكەي بۇ خوشى و رابواردنى گيان و رۇخ، ئەويتر بۇ رابواردنى لەش، بەم ھەموو جۆرە زاناينى تەفسىر ھەرموويانە. ھەمووي ھەركەيە و بەزەيى و لوتف و بەخشەكانى خوا بىي سنوورە ھەموو ئەمانە ئەگونجى، خوا بە رەھمى خۇي بەشدارمان بكات و بېبەشمان ئەكات، آمين.

ئاي چەندە شىرىن و بەتامە كە لىرەيش دا ئەفەرمۇي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئىنجا بابەدلى گۆي بگىرىن لە باسى خوشى ئەو دوو بەمەشتە لەم چەند ئايەتەي كە دىت، ئەفەرمۇي: ﴿ذَرَاتُ أَفْنَانٍ﴾ ئەو دوو بەمەشتە خاوەنى پەل و پۆي ناسك و شىرىن و جوانن، يان خاوەنى چەند جۆرە ھەرو ميوەھاتن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەو بەمەشتانەدا ھەيە دوو كانى و چەشمە كە دىن و ئەچن، كەواتە ئاويان فراوان و ئاسان و بىي كەم و كۆپى يە، ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەو بەمەشتانەدا ھەيە لە ھەموو ميوەيەك دوو جۆر، ناسراو و نەناسراو، واتە جۆرەكەيان و ئىنەيان لەم جىھانەدا ديو، جۆرەكەي تريان خوا و ئىنەي لەم جىھانەدا دروست نەكردو ھە، يان دوو جۆرەكە بىرېتىن لە تەپرو وشك كە يەك لە يەك خوشترو بەلەزەت ترن،

فَيَايَ آءِ رَيْكَمَا تَكْذِبَانِ ﴿٥٢﴾ مُشْكِبِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَانُهَا مِنْ إِسْتَرْقٍ وَحَيَّ الْجَنَّتَيْنِ دَانِ ﴿٥١﴾ فَيَايَ
 آءِ رَيْكَمَا تَكْذِبَانِ ﴿٥٥﴾ فِيهِنَّ قَصِيرَتُ الظَّرْفِ لَمْ يَطْمِئِنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٥٦﴾ فَيَايَ آءِ
 رَيْكَمَا تَكْذِبَانِ ﴿٥٧﴾ كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾ فَيَايَ آءِ رَيْكَمَا تَكْذِبَانِ ﴿٥٩﴾ مَلَّ جَزَاءُ
 الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ ﴿٦٠﴾

﴿فَيَايَ آءِ رَيْكَمَا تَكْذِبَانِ * مُشْكِبِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَانُهَا مِنْ إِسْتَرْقٍ﴾
 رانده‌بازان به جورى پاليان داوده‌تو، يان چوار مه‌شقى يان داوه له‌سمر چنده فهرشيك كه
 ديوى ناويان له ناوريشمى نه‌ستووره، واته ديوى ناوو نه‌وى كه پيش چاووه نى يه له
 ناوريشميه، دهى نه‌بى ديوى دهريان له چى بى و چون بى؟ ديوى دهريان نه‌بى له شتى بى
 كه وينه‌مان لهم جيهانه‌دا نه‌ديوه. ﴿وَحَيَّ الْجَنَّتَيْنِ دَانِ﴾ بهرو ميوه‌ى نه‌و دوو به‌هسته نزيكه له
 به‌هسته يه‌كانه‌وه، به پيوه‌و به دانيشتنه‌وه و به پالوه ده‌ستيان نه‌يگاتى به ناسانى بى
 نه‌رك و زحمه‌ت ﴿فَيَايَ آءِ رَيْكَمَا تَكْذِبَانِ * فِيهِنَّ قَصِيرَتُ الظَّرْفِ لَمْ يَطْمِئِنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ﴾ لهو
 به‌هسته‌نه‌دا مه‌يه چنده نافرته‌تى هه‌لال و هاوسه‌ر كه چاويان بريوته ميرده‌كانيان و جگه
 له‌وان كه‌سى تريان ناوى، هم‌مويان كچن و هيچ كه‌سى تر نه ناده‌مى و نه جن له پيش
 ميرده‌كاني خويان لى يان نه‌كه‌وتوون و نه‌چوونه‌ته لايان ﴿فَيَايَ آءِ رَيْكَمَا تَكْذِبَانِ﴾ نه‌و هه‌لال
 و هاوسه‌رانه هه‌رچون هه‌ست پاك و داوين پاك و ميرد خوشه‌ويستن زور جوان و شيرينيشن
 ﴿كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ﴾ هم‌مو له ساف و لوسى و بيگه‌ردى دا نه‌لى ي ياقوتن، له سپىتى
 پىستدا نه‌لى مارجان، يان ساف و لوس و كولم سورن و كه‌وياقوت، پىست سپين و كه‌و
 مارجان، به‌هه‌رجور بى مه‌به‌ست نزيك خسته‌نه‌وى راده‌ى جوانى و شيرينى يانه له دل و
 ده‌روونه‌وه نه‌كه‌رناوينه‌ى نه‌وانه‌لهم جيهانه‌دا دروست نه‌كراوه ﴿فَيَايَ آءِ رَيْكَمَا تَكْذِبَانِ﴾ ئينجا
 به هوى نه‌و پاداشته كه‌وره بى وينه‌يه باس نه‌فهرموئى: ﴿مَلَّ جَزَاءُ الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ﴾
 پاداشتى چاكه هيچ شتىك نيه‌جگه له‌چاكه، كه‌واته نه‌و له خوا ترسانه له جيهانه‌دا كرده‌وى
 چاكيان كرد، خوى خويان به جورىك نه‌په‌رست و كه‌و به چاو بيبيفن، چونكه نه‌يانزانى كه
 خوا نه‌وان نه‌بينى، كه‌واته پاداشتى چاكه‌ى نه‌وان له كرده‌وه‌دا نه‌بى چاكه بيت له پاداشته‌دا
 له‌لايه‌ن خوايه‌كه‌وه كه ميهرمانه و سنوور نى يه بؤ به‌زه‌يى و به‌خشينه‌كاني،

فَيَايَ ۚ الْآءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١١﴾ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴿١٢﴾ فَيَايَ ۚ الْآءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٣﴾
 مَدَامَتَانِ ﴿١٤﴾ فَيَايَ ۚ الْآءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٥﴾ فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ ﴿١٦﴾ فَيَايَ ۚ الْآءَ رَبِّكُمَا
 تُكَذِّبَانِ ﴿١٧﴾ فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴿١٨﴾

﴿ فَيَايَ ۚ الْآءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴾ بهمهشتی یه‌کان هرچهنده به تی‌کپایی هیچ جوړه کم و
 کوږی یه‌کی به له نازو ریږیان دا، به‌لام هموو له یه‌ک رانده و پلدا نین، به‌لکو به‌گوږده
 رانده و پله‌ی کرده‌وی چاکیان له بهمهشت دا جی‌واوژ نه‌بن، جا و اهرنه‌کوی نه‌م دوو
 بهمهشته تایبته‌ی به‌که باس کران گرنګ ترن، بؤ کو‌مه‌لیکن که رانده و پله‌ی کرده‌ویان
 به‌رتره، نه‌وانه که له کرده‌وی چاک دا ناگنه نه‌م کو‌مه‌له به‌رزه بؤ نه‌مانه دوو بهمهشتی
 تایبته‌ی تره‌یه‌که ناگاته رانده‌ی نه‌م دوو بهمهشته‌کوی تر که باس کران، نه‌م دوو بهمهشته‌ی
 تره نه‌مه‌یه‌که له‌م چنډ نایته‌دا باسی نه‌فرموی: ﴿ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ۚ فَيَايَ ۚ الْآءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴾
 ینی‌که له دوو بهمهشته پینشووه‌که دوو بهمهشتی تره‌یه بؤ تا‌قمی تر به‌لام رانده و پله‌ی نه‌م
 دووانه که‌متر و نزم تره له رانده و پله‌ی دوو پینشووه‌که و‌مکو روون نه‌بیته‌وه له و‌سف و
 سه‌نایان به‌م نایه‌تانه‌ی که دین: ﴿ مَدَامَتَانِ ﴾ واته نه‌م دوو بهمهشته – به‌هوی گول و گیا و
 شینایی زوره‌وه که به‌روی زه‌وی دا نه‌کی‌شن و دا‌گیری نه‌کن – به‌هوی نه‌وه شین و
 سه‌وزیکی وان له دووره‌وه ره‌ش نه‌نوینن، که‌واته نه‌مان جی‌واوژن، نه‌وان دارو درخت و
 میوه‌هاتیان ه‌بوو، نه‌مان به‌ زوری گول و گول‌زارو شینایی و شتی تریان ه‌یه، هرچنډ
 نه‌وانه‌ی پینشو به‌نرخ ترن، به‌لام بی‌گومان نه‌مانیش هرله به‌هره گرنګه‌کانی خوی گ‌ورمن،
 ﴿ فَيَايَ ۚ الْآءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ * فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ ﴾ له‌م دوو بهمهشته‌دا دوو کانی و چه‌شمه ه‌یه که
 فواره‌نه‌کن و ناو‌ه‌پرژنن، دوا‌ییان نایته، ﴿ فَيَايَ ۚ الْآءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ * فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴾
 له‌م دوو بهمهشته‌دا ه‌یه میوه و دار خورما و ه‌منار، به‌لای کوږی زانایانه‌وه خورما و ه‌منار
 نه‌گ‌ر چی له میومن، به‌لام به‌نرخ ترن له میوه‌کانی تر له‌بهر نه‌وه به‌تایبته‌ی باسی فرمون،

^۱ به‌چنډ جوړیکی تر ته‌فسیر کړاوه‌ت‌ره: په‌کې له‌وانه نه‌مه‌یه که نه‌م چواره بین جی‌واوژنی بؤ کو‌مه‌لی له خواتره‌که‌انه
 دووانه پینشووه‌که دارو درخت و میوه‌هاته و نه‌م دووانه شینایی و سه‌وزه‌واته، نه‌م جوړه و جوړه‌کانی تریش هر
 نه‌گ‌رنجین، زل‌بن لای خوابه.

فَيَايَ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٦﴾ فِيهِنَّ خَيْرٌ حَسَنٌ ﴿٦٧﴾ فَيَايَ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٨﴾
 مَقْصُورَتٌ فِي الْخِيَارِ ﴿٦٩﴾ فَيَايَ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٠﴾ لَمْ يَطْمِئِنَّ أَنْفٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ ﴿٧١﴾
 فَيَايَ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٢﴾ مُتَكِبِينَ عَلَى رُفُوفٍ خُضِرَ وَعْبَقَرِي حَسَانِ ﴿٧٣﴾ فَيَايَ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا
 تُكَذِّبَانِ ﴿٧٤﴾ بَرَزَكَ أَنْفُ رَّبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٧٥﴾

﴿فَيَايَ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ * فِيهِنَّ خَيْرٌ حَسَنٌ ﴿٦٦﴾ ۱ لَمَوْ بهمهشتانهدا هميه نافرمتاني حلال و
 هاوسر كه خووردهوشت چاك و شيرين و جوانن، نايا نمبي پله و پايه ي نمو بهختيارانه چوَن
 بِيَت كه خواي گموره و هسف و سهنايان بكات بهم دوو سيفته نايابه! بِيَنگومان بِيرو زانيني
 نِيَمِه ناگاته سنووري نمو رادهو پايه و پله ي بهرزه. ﴿فَيَايَ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ * حُرُّ مَقْصُورَتٌ فِي
 الْخِيَارِ ﴿٦٩﴾ نمو نافرته رهوشت چاك و شيرين و جوان خاسانه چاو قموي و چاو رهشيني وان
 كه رهشينهكه ي زور رهشه و سپينهكه ي سبي يهكي بينگمرده كه نموه نموپهري جواني
 چاوه، راگير كراون به رِيَزو حورمهت له خِيومهتكان دا، كمواته پاك و خاويَن و داويَن پاكَن،
 نهك بهره لا و كوَلان كوت كه همرچهنده جوان و شيرين بِيَت قيزهونه لاي هممو پياويكي به
 نامومس و به شهرهف، له ناستيان بينگمردو بي لهكويه، نهمانيش ومكو پيشوومكان وان
 ﴿فَيَايَ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ * لَمْ يَطْمِئِنَّ أَنْفٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ ﴿٧١﴾ له پيش ميَرمهكانيان دا، هيچ كسيان لي
 نهكهوتووه، نه نادمي و نه جن، واته همموويان كچن و داويَن پاكَن. ﴿فَيَايَ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾
 خواي گموره له هممو بارو روويهكهوه خوشي و نازو بهخشايشي خوي نمپَرِي بيسر نمو
 بهمهشتي يانهداو نموانيش به ناراموه رانهبويَرِن و كهشخه نهكهن به جَوَرِيك ﴿مُتَكِبِينَ عَلَى
 رُفُوفٍ خُضِرَ وَعْبَقَرِي حَسَانِ﴾ ۲ پال دهرهون بيسر سمرين و پالپشتي كه له ناوريشمي سهوزن،
 بيسر فرهشيكهوه كه نهقش و نيگار كراوه و زور جوان و پهسهنده، شتي خوا سهناي بكات

۱ ليره داوله نايه تي پيشوردا فرموي ﴿فِيهِنَّ﴾ بهرلنوي كونه كه به دوانه كه به ديمه نهبوليه و ابوليه، لهم روهوه چه ند
 نه نويلي كراوه يه كيكيان نه لِيَن كه نموه به گويزه ي نمو هممو شوين و كوشك و خِيومهتبه كه نمو نافرمتانيان تِيَدايه.
 ۲ وشي ﴿رُفُوفٍ﴾ عبقري به چه ند جورو شتي تر تهفسير كراونه توه، هممو نزكَن له يه كهوه و هممو بق نزك
 خستنهويه له تيكه بيشتي نِيَمِه نهگَر نا شتهكاني بهمهشت ويتهيان لهم جيهانهدا نيبه.

و پئی بفرموی جوانه نمبی نمر شته چون بیت؟! ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ له پاش
 نیشاندانی نمر هموو نیعمت و چاکه گرنگانهی خوای گموره له هر دوو جیهاندا، نینجا
 کوتایی سورمهکه نههینی بهم رسته بهفره که راست تر و ریک و پیک ترین رسته به
 نوایی هینانی نمر سورمه، نفرموی: ﴿بِئْرَكَ أَنتَ رَبُّكَ ذِي الْمَلِكِ وَالْإِكْرَامِ﴾ بهرزو بلنده، یان پیت و
 فهر و خیری زور و فراوانه ناوی خوای تو که خاومنی گورمی به و هیچ جور و پیوستی به
 هیچ کس و هیچ شت نی به، خاومنی ریزو چاکه به دهر باره ی نیمانداران. له جی به
 ناومکهی بهرزو بلند و بی لهکه بیت، یان خاومنی پیت و فهر و چاکه بیت نمبی زاتی پاکی
 خوی چون بیت؟!

هموو سوپاس و سهنا و گهورمی هدر شایانی نهوه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۝ (۱) لَيْسَ لَوْفَعِهَا كَاذِبُهُ ۝ (۲) خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ۝ (۳) إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ۝ (۴)
وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا ۝ (۵) فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًا ۝ (۶)

سوره نسی (الواقعه) مهککیمی به و ۹۶ نایهته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

«واقعه» ناویکه له ناوهمکانی رۆژی دواپی و نهم سورتهیشی پی ناو براوه، ناوبردنی به ناوه زۆر بهجی به و مانی خۆیهتی، چونکه سهر تا به خواری نهم سورته ههموو دواندنه له ههوالی بهسهرهات و رووداوهمکانی نهم رۆژه، له یهکهم جارموه باسی بهدی هاتن و چۆنیتی نهم رۆژه نهکات بهناوی «الواقعه» موه. بهجۆری دلی بیدار دانهچلهکینی و نهیهنیتی له رزه. نهفرموی: «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۝» کاتی رۆژی دواپی دیت و روو نهادات نهم رۆژهی که نهمونده بهدی هاتنی راسته وهکو ئیستا هاتبی و رووی دابی وایه، کاتی نهم رۆژه دیت شتی زۆر گرنگ و ناههموار روو نهادات که باس ناگری و به وتن روون ناگریتهوه تا به چاو نهبینری، ههرچهند نهمو بی بهوا بهو رۆژه زۆرمو نهلین نهم رۆژه نابی و نهم درۆ گهرهیه نهکمن، بهلام «لَيْسَ لَوْفَعِهَا كَاذِبُهُ ۝»^۱ له کاتی روودانی نهم رۆژهدا هیچ نهفسینکی درۆزن نی به که نهم درۆیه بکات، بهلکو ههموو کهسی لهو رۆژهدا باوهپ نههینتی، چونکه شتهکه به چاو نهبینری و شوینی هیچ گومان و دوو دلی به نامینتی، نهگهرچی ههر باوهپی نهمو نهبی تازه باوهپی نهمو هیچ سوودی نی به، نهم رۆژه

^۱ به چهند جۆری تر تهفسیر کرلوه تهوه: ۱- إِذَا بۆ کاتی رووت بیت و ناوه لکار (ظرف) بیت بۆ «انکر» ی لا برلو.

۲- ناوه لکار (ظرف) بیت بۆ رستهی «لیس». ۳- زیاد بیت. ۴- بۆ شهرت بیت و دهلامهکی رستهی «فأصحاب

المیمنه» بیت، به پی تهفسیرهکه وهلام نهوترلوه.

^۲ به چهند جۆری تریش تهفسیر کرلوه تهوه ههموو ههر باشه و نهگودجی. ههرکس ناره زووی ههیه با تهماشای تهفسیره باوهپ پیکرلوهکان بکات.

رووداوینکی زۆر گه‌وره‌یه **﴿حَافِظَةُ رَأْفَةٍ﴾** نزم که‌روهو و به‌رز که‌روه‌یه، واته هه‌ندی شت که له‌م جیهانه‌دا به‌رز بووه ئه‌و نزم و ژێری نه‌خات، هه‌ندی که نزم بووه ئه‌و به‌رزی نه‌کاته‌وه و سه‌ری نه‌خات، وه‌کو هه‌موو رووداوینکی گه‌وره که له‌م جیهانه‌دا به‌چاو ئه‌ییینین، بۆ وینه شو‌پشتی نه‌کری به‌سه‌ر میری یه‌ک دا ئه‌ییینین ئه‌وه‌ی له‌ میری یه‌ پیشووه‌که‌دا به‌رزو به‌ نرخ بوو شو‌پشه‌که‌ بی نرخ و پیشیلی نه‌کات، زۆر له‌ بی نرخ و پیشیل کراوه‌کانی پیشوو به‌رزو نرخ دار نه‌کات، به‌لام ژێر خستن و سه‌رخستنه‌کانی رۆژی دوا‌یی هه‌مووی راست و به‌جی یه‌ و هه‌موو ئاره‌وایی و ئارینکی و لاری پی ره‌واو رێک و راست ئه‌ییته‌وه.

۱. وشى ﴿إِذَا﴾ نه گونجی (ظرف) بیٲ بٲ ﴿خَافِضَةُ رَافِعَةٍ﴾ یان بریٲی بیٲ (بدل) بٲ ﴿إِذَا﴾ ی پٲشوو، یان سه ره خٲر بیٲٲ. به هه موو بارئ هه رنکه و مه به سته که هه ره که، به گوزره ی نه فسرده که بٲ باری سووم و سٲی ٲه م نه گونجی.

وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ﴿٧﴾ فَأَصْحَبُ الِأَيْمَنَةِ مَا أَصْحَبُ الِأَيْمَنَةِ ﴿٨﴾ وَأَصْحَبُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَبُ الشِّمَالِ

الشِّمَالِ ﴿٩﴾ وَالسَّيْفُونَ السَّيْفُونَ ﴿١٠﴾

به لأم لیژدها ئەیانکات به سێ تاقم ئەفەرموی: ﴿وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً﴾ لەو رۆژەدا ئێوێو ئەبن به سێ تاقم، بەهەشتی ئەکات به دوو کۆمەل، لەبەر زۆر جیاوازی رادە و پلە و ریزیان، چونکە رادە بەهەشتی یەکان به پێی رادەى خواناسی و له خواترسی و کردەوی چاکى ئەم جیهانەیان، بەلێ رادەى سزای دۆزەخیش جیاوازه به گۆیژەى جیاوازی تاوان و خراپەکاری ئەم جیهانە، به لأم خوای گەورە رحەم و مژدەى زیاد تر پیشان ئەدات. ئەم سێ تاقمە به کورتى باسیان ئەکات و ناوێشانیان هەل ئەدات، ئێنجا جی و شوێن و بەسەرەت و پاشەپۆزیان ئەندازەیه درێژه پێ ئەدات، له یەکەم جارەوه به کورتى ئەفەرموی: ﴿فَأَصْحَبُ الِأَيْمَنَةِ مَا أَصْحَبُ الِأَيْمَنَةِ * وَأَصْحَبُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَبُ الشِّمَالِ * وَالسَّيْفُونَ السَّيْفُونَ﴾ ئەو سێ تاقمە یەکەم: ﴿فَأَصْحَبُ الِأَيْمَنَةِ﴾ خاوەنانی پایە و پلە بەرزە پێرژەکان، یان ئەوانەى که نامەى کردەوهکانیان ئەدری به دەستی راستیانەوه، یان ئەوانی به لای راست ئەبرێن بۆ بەهەشت ﴿فَأَصْحَبُ الشِّمَالِ﴾ ئایا ئەوانە چ شتیکن لەبارەى مال و مەز و خۆش بهختیانەوه؟! واتە باس ناکرێن و گەیشتونەته ئەوپەڕى خۆشى و کامەرانی، دووهم: ﴿وَأَصْحَبُ الشِّمَالِ﴾ خاوەنانی جی و شوێن و رادە پەستەکان، یان ئەوانەى نامەى کردەوهیان ئەدری به دەستی چهپیانەوه، یان ئەوانەى ئەگیرێن و به لای چهپ دا ئەبرێن بۆ دۆزەخ، ﴿فَأَصْحَبُ الشِّمَالِ﴾ ئایا ئەوانە چین و چ شتیکن له بابەت بارو و مەزعى خراپ و شوومی و بەد بهختی یانەوه؟! واتە گەیشتونەته ئەوپەڕى پلەى بەد بهختی، سێ یەم: ﴿وَالسَّيْفُونَ السَّيْفُونَ﴾ پێش کەوتوووەکان ئەو پێش کەوتوووانەن، واتە ئەوانەن که دیاری و ناسراون. ئەم تاقمە بریتین له پیڤەمبەران - سەلامی خویان لی بیئت - یان هەموو ئەوانەن که بێ گێڕو گرفت پێشکەوتن بۆ لای نیمان و گۆیژایەلی، یان هەموو ئەوانەن که پێش کەوتوون له خوڕ رهوشت و سیڤهته بەرزەکان دا به هەر جوړ ئەم تاقمە بەرزو بەرێزترین به لای خواوه،

١ ئەم رسته وه مووێنه کانی: ﴿الْفَارِعَةُ ١﴾ مَا الْفَارِعَةُ، لَلْفَارِعَةُ ١﴾ بەکار ئەهێنێن له دەرپهێنی گۆرەیی و گرنگی شتدا، یان سامناکی و ناهەمواری و خراپی ئەوهیش به پێی باوی زمانی عەرەب، ئەوپەڕسیاره بۆ سەرمام کرێنه.

أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿١١﴾ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿١٢﴾ ثُلَّةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ وَقَلِيلٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ﴿١٤﴾ عَلَى سُرُرٍ
مَّوْضُونَةٍ ﴿١٥﴾ مُتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ﴿١٦﴾ يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخْلَدُونَ ﴿١٧﴾ يَا كُوفٍ وَابْرِيقَ وَكَاسٍ
مِّن مَّعِينٍ ﴿١٨﴾ لَا يَصُدُّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُونَ ﴿١٩﴾ وَفَكَهَفُوا مِمَّا بَتَّخِرْتُمْ ﴿٢٠﴾ وَلَحَرٍ طَوِيرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ
﴿٢١﴾ وَحُورٌ عِينٌ ﴿٢٢﴾ كَأَمْثَلِ اللَّوْلِيِّ الْمَكْنُونِ ﴿٢٣﴾ جَزَاءً لِّمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾

پاشه پوژو پاداشتی تایبتهی یان همیه و مکو روونیش ئمیتهوه لهم چند نایهتهی که
دیت له باسی نازو ریزو پاشه پوژی بهرزیان دا: ﴿أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ * فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ﴾ تهنیا ئهو
پیشکه وتوانه نزیك خراوهکان له خواوه، بهر پیزو نرخ پیدانی تایبتهی، پله یان بهرز
کراوهتهوه، ئهوانه وان له بههشتانی نازو نیعمته دا، ﴿ثُلَّةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ * وَقَلِيلٌ مِّنَ الْآخِرِينَ﴾
کومه لیکي زۆرن له پیشووهکان و کهمیکن له دوایی یهکان، دوو را همیه له مههست به
پیشووهکان و دوایی یهکاندا:

۱- مههست پیشکه وتوووهکان له ههموو گهل و ئومهته ئیماندارهکانی پیش ئهم ئومهته
همیه ئادهمهوه، مههست به دوایی یهکان پیش که وتوووهکانی ئهم ئومهتهیه، بینگومان
هرچند ئهم ئومهته زۆرتره له ئومهتهکانی پیشوو، بهلام پیش که وتوووهکانی ئهم
ئومهته کهمتره و کهمه له چاو ههموو پیش که وتوووهکانی ههموو ئومهتهکانی تر دا.

۲- مههست به پیشوو دوایی یهکانی ئهم ئومهته، دیاره ئهوانه ی سهرتا و پیشووی ئهم
ئومهته زۆربه یان لهو پیش که وتوووهکان، بهلام له ناو دوایی یهکانی ئهم ئومهتهدا ئهو
پیش که وتوووه ئهوانه ژماره یان کهمه و له ههموو چهرهکانی ئهم دوایی یهکا و تهرايه
همیه به ریبازی پیشووهکان دا بهوا، کهواته له سهر ئهم رایهش هر پیشووهکان زۆرن
﴿عَلَى سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ﴾ ئهو پیشکه وتوووه له دانیشن دا وان به سهر تهخت و کورسیانی کهوه
که تهناون به تولى ئالتوون و کهوه و شتی بهنرخ، ئهو تهختانه ریز کراون و سهفته

دراوڼ نهوانيش به هموو كه شخه و كامراني و دلخوشي و نارام و بى باكي يهوه
 دانىشتوون به جوړى ﴿مُتَكِينِينَ عَلَيْنَا﴾ پاليان داوه ته وه به سهرياندا ﴿مُتَقِيلِينَ﴾ هموو
 له كاتى كوپر گرتن دا روويان له يه كتره، كه نهو جوړه كوپر گرتنه خوشتري شته و
 شيرين ترين شيوهى كوپره. بېگومان دانىشتنى وا بى خواردن و خواردنه وه و
 خزمه تكار نابى و بى نهوه خوشى يه كهى ناتمواوه، نهوا نهو پيشيان بو فراهم
 نه مينى نهو موى: ﴿يَطْرُقُ عَلَيْهِمْ وَلَدُنْ عُلْدُونَ * يَا كِرَابَ وَيَا اَرِيْنَ وَكُلَّ مَن مَّيْنِ﴾ چه ندها
 خزمه تكارى گنج له شيوهى رولهى تازه پيگه يشتوودا كه نه ميننه وه هه تا هه تايه بى
 مردن و پير بوون، نهو گه نجه شيرينه ناسكانه خزمه تكارن و چرخه نه كهن و نه گه پرين
 به سهرياندا، به چه ندها پيرداخ و سوراخى و پيالهي پرله شراب، نهوانيش نه يخونه وه،
 به لام نهو شرابه وه كو نه موى نيره نيبه بيان شيونى و دوو چارى سر نيشه يان بكات،
 نهوه شرابي كه ﴿لَا يَسْذَعُونَ عَنَّا وَلَا يُزِفُونَ﴾ نه دوو چارى سر نيشه نه بن لى يه وه و نه بى
 هوش و سهر خوش نه بن، ﴿وَنَفَكَهُمْ مَّا يَنْخَبِرُونَ * وَلَمَّا طَرِبَ مَّا يَنْشَبِرُونَ﴾ نهو روله ناسكانه
 ميوه شيان بو نه گيرن له وهى نهو به مهنشتى يانه هه ليبيژرين، هه روه ها گوشتى په له وهر
 له وهى خويان نارو زوى بكن، ﴿وَحُرُورِينَ﴾ چه ندها نافرتهى چاوپرده شى چاو قهوى
 هه يه كه حه لال و هاوسر نه بن بو نهو تا قمه خوا پيداوه، نهو نافرته تانه له جوانى و بى
 له كه يى دا ﴿كَأَمْسِلَ اللَّوْلُورُ﴾ وه كو نهو دو پرانه ن ﴿أَلَا تَكْتُرُونَ﴾ كه شاراو نه ته وه له ناو
 سه ده فه كانيان دا پاريزراون له وهى ده ستيان لى كه وتبى، يان توژو چلكيان پيوه
 نوو سابى يان بينرابن، كه واته له هموو بارى كه وه بېگه رددو بى له كهن، ﴿جَزَاءُ بِمَا كَانُوا
 بِمَكْرَهُ﴾ نهو هموو چا كه يان له گهل نه كرى له بهر پادا شت دانوه يان له سهر نهو كرده وه
 چاكانه ي كه كرده ويانه له م جيها ندها، واته نهو هموو چا كه يه مافى خويانه وه به شيوهى
 منته به سهر دا كردن نى يه بو نه موى دليان به هيچ جوړ گهر نه كرى.

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لِقَاءً وَلَا تَأْنِيًا ﴿٢٥﴾ إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿٢٦﴾ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿٢٧﴾ فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ﴿٢٨﴾ وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ ﴿٢٩﴾ وَظِلِّ مَّذْذُورٍ ﴿٣٠﴾ وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ﴿٣١﴾

ئەو خوا پێداوانە وەکو ئەو هەموو چاکە و نایەت و بەخششەیان بەسەردا رێژراوە،
 مەرەمە هەموو ژێانیان ئارام و ناشتی یە، بە هیچ جۆر ناخۆشی نابینن و نایبستن تەنانەت
 ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لِقَاءً وَلَا تَأْنِيًا﴾ نایبستن لە بەهەشت دا هیچ وە و وتاری که بی نرخ و بەقال بیت،
 نایبستن هیچ تاوانبار کردنی، واتە هەرگیز پی یان ناوتری: خراپتان کرد، هیچی لەم شتانه
 نایبستن ﴿إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا﴾ بەلام ئەوەی که ئەببستن هەر وتنی سەلام سەلامە، مەلانیکه
 سەلامیان لی ئەکات، خۆیان سەلام ئەکەن لە یەکتەر، سەلامی خۆای خاوەن بەزەیی یان پی
 ئەکات، خۆای گەرە بی بەشمان ئەکات لەوە، آمین. لێرەدا دواپی هینا بە باسی نازو رێزی
 تاقمی نزیک خراوەکان.

ئینجا دیتە سەر باسی تاقمی دووهمی بەهەشتی ئەفرموی: ﴿وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ﴾
 مەبەست بەم تاقمە ﴿أَصْحَابُ الْيَمِينَةِ﴾ بوو که باس کرا، کەواتە وتەوهی ناوی، بەلام با
 بزانی دووبارە کردنەوهی ئەم تاقمە بەم شیوه رستەیه زۆر گرنگی و رێز و رادە بەرزیان
 پیشان ئەدات، وەکو دووبارە کردنەوهی تاقمی سی یەمیش هەر بەو رستەیه که لە پێشەوه
 فرموی: خراپی و بەدبەختی و سزای سەختیان پیشان ئەدات، ئەوەیش بە گوێزە ی باوی
 عەرەب که ئەو شیوه رستەیه بەکار ئەهینن بۆ گەیانندی ئەو دوو جۆرە مەبەستە، ئینجا
 هەندێ لەو نازو رێزەیان دیاری ئەکات، ئەفرموی: ﴿فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ﴾ ئەم تاقمە وان لەناو
 باغیک دا که (عمانی) تێدایە، بەلام وەکو هینی ئەم جیهانە نی یە که دێکی هەبی بەلکو ئەو
 ﴿مَخْضُودٍ﴾ دێکەکی بێراوە و بی دێکە، ﴿وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ﴾ وان لەناو باغە مۆزیک دا که بەرەکی
 مۆنراوە، لەبێخەوتاسەر، ساقەکی بەدەرەوه نییە ﴿وَظِلِّ مَّذْذُورٍ * وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ﴾ وان لە سیبەر
 سەهەندی هەمیشەیی دوورو رێژو ناوی که هەمیشە دیت و ئەوا بە رووی زەوی دا و وا بە
 دەرەوه، یان بۆیان ئەرژێرنی چون ئارموزو بکەن و لە کوی بیانەوی بی ئەک و ماندویتی.

وَفَكَهْمٌ كَثِيرٌ ﴿٣٢﴾ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٣﴾ وَفُرشٌ مَرْفُوعَةٌ ﴿٣٤﴾ إِنَّا أَنشَأْنَهُمْ إِنشَاءً ﴿٣٥﴾ جَعَلْنَاهُمْ
 أَتْكَارًا ﴿٣٦﴾ عُرُبًا أَتْرَابًا ﴿٣٧﴾ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٣٨﴾ ثَلَاثَةٌ مِنْكَ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾ وَثَلَاثَةٌ مِنَ الْآخِرِينَ ﴿٤٠﴾

وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ﴿٤١﴾

نازو نیعمه‌تی تاقمی یه‌که‌می به جوړی باس کرد که نوپه‌پری پله‌یه که به دل دا بیټ بو
 نه‌وانه‌ی که شارستانین، تاقمی دووه‌می به جوړی باس کرد که نوپه‌پری ناوات و نامانجی
 کوچه‌ری و لادی یی یه‌کانه، بیگومان لهو دوو باسه‌وه جیاوازی راده‌ی رابواردنی نهو دوو
 تاقه روون نه‌بیټه‌وه و دهرنه‌که‌وی که راده و پله‌ی خوشی و کامرانی یه‌که‌م زور به‌رزتره، له
 باری تره‌وه به‌م باسه خوای گهره سهرنج و دلی هه‌موو جوړه تاقم و هه‌موو که‌سی
 رانه‌کیشتی بو لای یمان و گوئی رایه‌لی به به‌لین دان به هر شتی که له‌م جیهانه‌دا نارهنووی
 نه‌کات و خووی پیوه گرتوه، چونکه هرکه‌سی به شتی رانه‌کیشتی که دلی به‌ستراوه پی
 یوه، به تایبه‌تی یه‌که‌م چیني که نه‌م قورثانه‌ی چوو به گویدا نهو عهره‌بانه بوون که لهو
 ولاته گهره بی ناوه‌دا بوون، که‌واته شتی که دلی نه‌وان راکیشی درخت و سیب‌رو سمه‌ند
 و ناوی زوری فراوان و هه‌میشه‌یی یه، ﴿وَفَكَهْمٌ كَثِيرٌ * لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ﴾ نه‌م تاقه وان له‌ناو
 باغاتیک دا که میوه‌ی زورو زمبه‌ندی تیدایه له هه‌موو جوړ، نه دواپی دیت و نه کوتایی پی
 نه‌مینری، نه به‌رگری و قه‌دغه نه‌کرت لی یان، به‌لکو نهو هه‌موو میوه‌هاته هه‌میشه هه‌ن و
 به‌هشتی یه‌کان هرکات نارهنوو بکه‌ن بی شرک ده‌ستیان نه‌که‌وی، له‌پاش نهو هه‌موو
 نیعمه‌ته گرنه‌گانه، نینجا باسی جیگا و بانیان نه‌کات، نه‌فهرمووی: ﴿وَفُرشٌ مَرْفُوعَةٌ﴾ نه‌م تاقه
 له‌ناو جیگا و باناندا دانیشتون به‌سهر ژیره خهریکه‌وه که راده و نرخیان به‌رز کراوه‌ته‌وه،
 به‌رزکراونه‌ته‌وه له‌زه‌وی و داخراون به‌سهر ته‌خت و کورسی و جیگای به‌رزوه، که‌واته ده‌روون
 له هه‌مووله‌که وچک وچه‌په‌لی له‌هه‌موویاریکه‌وه، نینجا به‌بونه‌ی نهو جیگا و بانه‌به‌نرخ ویلنده‌وه
 دیته سهر باسی نهو ثافره‌ته حه‌لال و هاوسه‌رانه‌ی که هاوپړی به‌هشتی یه‌کانه له‌ناو
 نهو جیگا و بانه‌دا. نه‌فهرمووی: ﴿إِنَّا أَنشَأْنَهُمْ إِنشَاءً﴾ به‌راستی ئیمه نهو ثافره‌تانه‌مان دروست
 کردوه به‌دروست کردن و فراهه‌م هینان له‌پیوه بی باوک و دایک نه‌ک له‌ریگای زاوړیوه.

^۱ هندی نه‌فهرمون مه‌به‌ست به وشه‌ی «فرش» نهو ثافره‌تانه‌یه، له زمانی عهره‌ب دا نهو وشه‌یه به‌کار نه‌مینری بو
 که یاندنی نهو مه‌به‌سته، نه‌میش نه‌گونجی.

واته شو حوړی يانهی که نافرتهی هم جيهانه نين بهو جوړه دروستمان کړدوون و نامادهمان کړدوون، هروما نافرته موسلمانگانې هم جيهانه ييش هر بهو جوړه دروست نهکين و دووباره يان نهکينهوه، ﴿يَمْنَعْنَهُمْ أَنْكَارًا * عَزَابًا أَلِيمًا﴾ نينجا شو نافرته نامان کړدووه و نه يانکين به نافرته تانې که هميشه کچ و ميړد خوښه ويست و هاو ته من و يهکسانن لهگهل ميړدگان يان دا له ته من و گنجی دا که ته منی ۲۰ - ۲۲ سالی يه وکو له حمديس دا نه فرموي. که نه ويشت نهو پېړی رانه و پلوی بهزی حلال و هاوسری يه ﴿لَا صَحَابَ الْيَمِينِ﴾ شو نافرته نامان بهو جوړه فراهم هيناوه و فراهمی نه مينين لېبر خاتری شو تاقمه که پينيان نهوتري: ﴿اصْحَابَ الْيَمِينِ﴾ ﴿ثَلَاثَةَ رَكَاتٍ الْأُولَى * وَثَلَاثَةَ مِنَ الْآخِرِينَ﴾ هم تاقمه کوم ليکی زورن له پيشووه کان، هروما کوم ليکی زورن له دوايی يه کان^۱. خوی خاوه ن بهزیی شو هموو نازو نيعمه ته که نه ديوه نه خاته پيش چاوو بهو جوړه سرنجی بنده گانی رانه کيشی و بانگيان نهکات بو گويزايلی بی نه می هيچ جوړه پيوستی يکی هبی به بنده گانی و نه به گويزايلی نهوان، بلکو ته نها لېبر بهزیی بی سنووری خوی، کهواته حق وایه شهرم بمانگری و رومان نه بی سر بهرز بکينهوه له ناستی هم هموو لوتف و بهزیی يه، ته نها هم بير کړدنه هومان بهس بی بو نه می سري بنده یی داخهين و گويزايلی بين و خومان بينهش نهکين لهو بهزیی يه فراوانه، خوی گوره بهو جوړه شو چند نمونوی باس فرموو له پاداشتی شو دوو تاقمه بههشتی يه، نينجا باسی چند نمونه يه نهکات له سزاو تولوی سهختی تاقمی سی يه که دوزه خين نه فرموي: ﴿رَأَيْتُمْ أَتَمَّ مِمَّا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ﴾ مېهست بهم تاقمه نهويه که له سره تاي سوره ته کهوه ناوی بردن به ﴿اصْحَابَ الْمَشْنَمَةِ﴾ لهوی رافه مان کړدو هم تاقمه مان روون کړدوه، کهواته دووباره کړدنه وی ناوی، بلکو با خريک بين به باسی سزاو پاشه پوځی سهخت و بهد بهختی يانهوه.

^۱ مېهست به وشی ﴿من﴾ يان ته نها شو نافرته تانه يه که خوا له بههشت دا دروستی کړدوون و نامادهی کړدوون بو خاوه نگان يان، يان مېهست نافرته تانې هم جيهانه يه که موسلمان و بههشتين، يان مېهست هرويو تاقمه به تيکرایي به هر سی بار ته فسر کړلوه تهوه، زور له زانايان به سی يه ته فسر يان کړلوه تهوه، دلش به میان زياتر به نارامه لېبر نهوه ته فسر که له سر نه باره کړا، بنگومان به گويزه یی باری يه کم هرويو کړداره که: ﴿انْشَأْنَا، فَجَعَلْنَا﴾ هرچونی نيمه نيان رابريوه هروما به رابريویش ته فسر نه کړين، به لام به گويزه یی رای دووم ته فسر به له موياش نه کړنه وه، واته به رانه بريو نهک به رابريو، زانيني راسته قينه لای خوايه.

^۲ مېهست له پيشو دوايی يه کانمان باس کړد لهکاتی ته فسر تاقمی نزیک خړلوه کان دا با ته ماشای نهوی بکری.

فِي سَمُورٍ وَحَمِيرٍ ﴿١٢﴾ وَظِلٍّ مِّنْ يَحْمُورٍ ﴿١٣﴾ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ﴿١٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿١٥﴾
وَكَانُوا يُصْرُونَ عَلَى الْخَنِثِ الْعَظِيمِ ﴿١٦﴾ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَإِذَا مَسَّنَا كُتْرٌ بَآءٌ وَعَظْلًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ
﴿١٧﴾ أَوْ أَبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿١٨﴾ قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ﴿١٩﴾ لَمَجْمُوعُونَ إِلَى مِيقَاتٍ يَوْمَ مَعْلُومٍ ﴿٢٠﴾

تفسیر موی: ﴿فِي سَمُورٍ وَحَمِيرٍ * وَظِلٍّ مِّنْ يَحْمُورٍ * لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ﴾ نهم تاقمه وان لهناو گرهو گرمای ناگری که نهچی بهناو هموو لهش دا، لهناو ناویک دان که گهیشتووته نهوپهری پلهی گرمی، وان لهناو سیبیری دا که سیبیری دووکه لیکي نیجگار رهش که لهو دوزخه خوره دیت، نهو سیبیره نه ساردو فینکه و نه خوشه و نه شیوهیهکی جوانی هیه. خوا پهنامان بدات، بهرامبر بهو هموو نازو ریزو جی و شوینی نایاب و نهو هموو سیبیر و سهمند و میوههاتی کس نه دیوو نهو هموو خواردن و خواردنهور، بهرامبر بهو هموو خوشی و کامرانی یه تاقمه خوا پیداوهکان، بهرامبر بهوانه نهم تاقمه بعد بهخته چاره رهشانه ژانیان نهویه گرهو گرمای بلیسهی ناگری که نهچی به هموو لهشیان دا و نهیان کولینی، ناوی که نهیخونهوه هموو ناو سکیان دانهفرهقینی و پاره پارهی نهکات، سیبیرهکیشیان نهو سیبیری دوکله رهشیه که نهیانخنکینی، میوهو خواردمهنی یان له درهختی زهقومه و جی و شوینیشیان نهو ناگریه که نهم ناگری نیستا هیچ نانوینی له ناستیدا، خوا پهنامان بدات رادهی نهو سزا سهخته شتی نییه بهم جوړه باسانه روون بکریتموه بهلکو بهم نهاندازهی نریک نهخریتموه له تیگهیشتموه، نهو سزا سهختهیش زور بهجی یه و مافی خوځانه لهبر چند هویهک:

۱- ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ﴾ چونکه نهوانه پیش نهوه له دنیا دا سهریان کردوه رابواردن و بهجی هینانی نارمنووی نارموای خوځیان و لایان نهتهکردمه بهلای خواو گوږپرایهلی بو خوا.

۲- ﴿وَكَانُوا يُصْرُونَ عَلَى الْخَنِثِ الْعَظِيمِ﴾ نهوانه سوورو نهگوږپاو بوون لهسر گوناوی زور گهوره که بریتییه لهاو بهش رهوادان بو خوا، واته له دنیا دا لهسر نهو گوناوه گهورهیه مانهور کوځایی یان نههینا لئی، نهو پهیمانهیان شکاندو سهریان کرده پرستنی جگه له خوا.

۲- ﴿وَكَانُوا يُقُولُونَ آيِدًا مِنَّا وَكَانُوا شُرَكَاءَ عِظَمَاءِ آلِنَا لَسْمُوعُونَ * أَوَلَمْ يَأْتُوا الْآلُونَ﴾^۱ نهيان وت ئاياكاتى

نيمه بمرين و بدين به خول و ئيسكه رزيو، ئايا تازە زىندوو ئەكرينىنەوه؟ ئايا باوك و باپيرە پيشووهكانيشمان زىندوو ئەكرينىنەوه؟ واتە باومريان به زىندوو بوونهوه نهبوو، زور به دوريان نهزانی كه له پاش مردن گيان بگريتهوه و ژيان پيدا ببيتهوه نهخوازه لا ماوهيه كيش تپهپرى تا لهش بپزى و ببى به خول و ئيسك، به تايبهتى سهرسام نهبوون و سهرريان سوپ نهما له زىندوو كردنهوى نهوانهى كه له كونهوه مردوون و چهند چهرخ تپهپريوه به سهر مردنيان داو به هيچ جور هيچ شوينهوار و دروشميشيان نهماوه.^۲

خوای گهواره بهرپرچيان ئەداتەوه و دلنيايان ئەكات له سهر راستى زىندوو بوونهوه و ههپهشهى زور بهتين و بهميز ئەكات له بى باومريان ئەفهرموى به پينغه مېهر (ﷺ) ﴿قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ * لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِقْدَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ﴾ بلى بهو بى باومريانه به راستى ههموو پيشووهكانتەن و دوايى يهكانتەن بيگومان كو ئەكرينىنەوه و ئەدرينىنەوه بهر بۆ مهيدانى دادگاي خوا له كات و رۆژيك دا كه زانراوه و ديارى كراوه، كه نهوهيش كاتى كوتايى هاتنى تهمەنى ئەم جيهانهيه و بهدى هاتنى رۆژى دوايى يه، ئينجا باسى هەندى له به سهرهات و سزاي سامناكى ئەو بى باومريانه ئەكات لهو رۆژه سهختهدا به جورى حق وايه هه به بير لى كردنهوى دل و دهرهون بيته له روزه، تيكه له گهردوودا بگيرى،

^۱ رهوشتى قورئان ليره دا - وهكو له چەند شوينى تردا - زۆر سهپرو سهروپهينەرە: نهبينىن له م كاته دا كه باسى هوى تۆلهى ئەو تاقمه ئەكات به جورى باسى ئەكات وهكو ئيسا رۆژى دوايى هاتبيت و ئەو تاقمه له ناو سزادا بن و هوى سزاگه يان شتىكه تپهپريوه و ئەگريتهوه بۆ نابوو بردن و له كه دار كردنيان سه رهپاي عەزاب و سزاگه يان، ئەوه ته نه فهرموى: ﴿إِنَّمَا كَانُوا... وَكَانُوا﴾.

^۲ تيبينى: قورئان هوى پاداشتى باس نه كرد، به لام هوى تۆله و عيقاب باس نهكا، چونكه نه جبر پاداشت به گويزهى كه رهه و چاكه و لوتفى خوليه، كه واته هه به باش سهير نهكرى و گوماني ناپه دوايى تيدا نى يه، به لام تۆله به گويزهى دادو عهده كه واته ئەگه هۆكەى باس نهكرى لهوانه يه گوماني ناپه دوايى بپري، ههه خوای گهواره رهحمى فراوان تهره و پيشكه وتوو تهره له غهزه بى له بهر نهوه ههموو چاكه و پاداشت جىگاي خويەتى و هه نهوه چاوه پوان نهكرى، بيمەنى تۆله و عەزاب ناگوچى له گه له بهزه بى يه كهى دا، كه واته بپويسته باس كردنى هوى عەزاب و تۆله.

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَنْتَآ الصَّالُونَ الْمَكْدِيُونَ ﴿٥١﴾ لَا كُلُّونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زُقْمٍ ﴿٥٢﴾ فَإِلَآؤُنْ مِنْهَا الْبُطُونُ ﴿٥٣﴾ فَشَرِبُوا عَلَيْهِ مِنْ
الْحَمِيمِ ﴿٥٤﴾ فَشَرِبُوا شَرَبَ الْحَمِيمِ ﴿٥٥﴾ هَذَا نُزْلُهُمْ يَوْمَ الَّذِي ﴿٥٦﴾

نه فرموي: ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ أَنْتَآ الصَّالُونَ الْمَكْدِيُونَ * لَا كُلُّونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زُقْمٍ﴾ پاش زيندوو كردنهوه بهراستی
نهى كۆمهلى گومپراكان كه باوهپرتان نى يه و زيندوو بوونهوه به درؤ ئهزانن، بىگومان لهبهرى
درهختى (زهقوم) نهخۆن، له دنياىدا پيس ترين درهخته له خاكى (توهمه) نهپوى، نهوى
رؤى دوايى كه ناوى ئهبات به درهختى زهقوم كهس نازانى چۆنه و چى يه؟ بهلام خوا له
شوينى تردا باسى فرمووه كه درهختيكه له بىخى دۆزهخهوه نهپوى و دهرديت، بهركهى
دركاوى و چل چلاوى يه و دياره له ئاگره، لهگهله نهودا ئهوا خوا نهفرموي: لهوه نهخۆن
﴿فَإِلَآؤُنْ مِنْهَا الْبُطُونُ﴾ ئينجا سكى خۆتانى لى پر ئهكهن، نهوهيش له ناچارى و لهتاو برسيتى،
چونكه سزاو عزابى دۆزهخ له ههموو بارو روويهكهوه ههيه، ههرچۆنى ئاگر نهيانسووتينى
دهردى برسيتى و تينويتى روويان تى ئهكات له ناچاريدا ئهوا خوراكه دپكين و ئاگرينه
نهخۆن، ئينجا لهگهروويان دا ئهگيرى بهموى نهوو تينويتى بههيزهوه پيوستى يان به ئاو
ئهبى ئاوهكهيش نههيه كه نهفرموي: ﴿فَشَرِبُوا عَلَيْهِ مِنْ الْحَمِيمِ﴾ پاش خواردنى ئهوا زهقنه بوته
كه سكى خۆتانى لى پر ئهكهن ئينجا نهخۆنهوه بهسهر ئهوا زهقومهدا له ئاوى كه زور گهرمه،
گهرمى يكهى تا ئهوا رانهيه كه قورئان نهفرموي: ﴿وَسُقْرَاءَ حَمِيمًا نَقَطَ أَنْمَاءُ مَرَّ﴾^١ دياره ئاوى
وهها تينويتى ناشكيني، تا بيت ئارهزوى ئاو خواردنهوهيان بهموى نهوو زياىد ئهكات
لهبهر نهوه نهفرموي: ﴿فَشَرِبُوا شَرَبَ الْحَمِيمِ﴾ ئينجا نهخۆنهوه به وينهى خواردنهوهى ئهوا

^١ واته: ئاوىكى زور گهرمان دهرخوارد نهپوى كه ههموو ريخولهكانيان پارچه پارچه ئهكات، خوا پهنامان بدات.

حوشترانه‌ی که دووچارى نه‌خوشى (نیسقا) دین و هرگیز تیر ناخونه‌وه و تیر ناو نابن.

نینجا به شیوه‌ی لاقرتی نه‌فرموی: ﴿مَنْ أَنْزَلَهُ بِرَمِّ الْإِنِّ﴾^۱ نه‌م ژه‌قنه‌بوت و ناوه گهرمه زیافه‌تی

میوانداری یانه له رۆژی دوا‌یسی دا، که‌واته په‌نا به خوا نه‌بی له پاش جیگیر بوون و

نیشته‌جی بیان له دۆزه‌خ دا چۆن بن و چی یان پی بدری؟ چۆن سزای تر بدرین؟

نینجا ده‌ست نه‌کات به به‌لگه هینانه‌وه بۆ دامه‌زاندن و جیگیر کردنی عه‌قیده‌و

بیروباوه‌ر له دل و ده‌روون دا به شیوه‌ی گشتی، به تایبه‌تی باوه‌ر به رۆژی دوا‌یسی، بۆ نه‌م

مه‌به‌سته گرنکه زۆر به سووک و ئاسان چهند شتی‌ک نه‌خاته پێش چاو له به‌ره‌م و

شوینه‌واری ده‌سه‌لاتی بی سنووری خوا که نه‌و شتانه شتی‌کن هه‌میشه ئاده‌می له‌گه‌لیان دا

نه‌ژی و پی یانه‌وه خه‌ریکه و زۆر به‌لگه و نیشانه‌یه‌کی روونی‌شن، بۆ هه‌موو که‌س و هه‌موو

چین و هه‌موو چه‌رخێ نه‌گونجین بی قوورت و بی گری، نه‌وه‌یش باوی قورخانه و هر له

ده‌ست نه‌و دیت به‌و جوژه نه‌دوی له‌گه‌ل به‌نده‌کانی خوا‌دا. نه‌و شتانه‌ی که لی‌ره‌دا نه‌یان‌خاته

پێش چاو بریتین له:

۱- په‌یدا بوون و دروست بوونی ئاده‌می.

۲- مردنی خو‌یان.

۳- په‌یدا بوونی نه‌و کشتوکاله‌ی که خه‌ریکن پی یه‌وه.

۴- نه‌و ناوه‌ی نه‌یخونه‌وه.

۵- نه‌و ناگه‌ری که ژیا‌نی له‌سه‌ره.

^۱ وشه‌ی ﴿نزل﴾ به خوراکی نه‌وتی که ناماده نه‌کری بۆ میوان که ریز نه‌گه‌ری و له رفوه هات پی‌ی نه‌دی جا لی‌ره‌دا

مه‌به‌سته لاقرتی به پی یان که سزادانیکی تره.

ئینجا با گوئی بگرین بۆ قورئانی پیروزی به فهر ئه و باسه گرنگه مان بۆ بکات ئه فهرموی:

﴿نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ﴾^١ ئیمه له یه کهم جاره وه ئیوه مان دروست کردوه، دهی که واته باوه پینن به و دروست کردنه. واته باوه پینکی وها که له کردوه ودا ده رکهوی و کردوه تان دژو پیچه وانهی ئه و باوه نه بی، یان که واته باوه پینن به زیندوو بوونه وه، چونکه که سی له یه کهم جاره وه ئیوهی دروست کرد نه بی باشت باوه پتان هه بی به توانا و دهسه لاتی به سه ر زیندوو کردنه وه و دوباره کردنه وه تاندا، بینگومان دروست کردنی یه کهم که خوا ئه یکات شتیکی ئه وه نده راسته خۆی ئه چه سپیننی له هه موو دل و دهروونیک دا که فامدار و خاوه ن هۆش بی، هه رکه سی بیبهش نه بی له ژیری ناتوانی باوه پی ریک و پینکی نه بی به و شته راسته، چونکه هه رکه س هه رکات به ته رازووی ژیری به راورد و لیکدانه وه یه ک بکات ناچاره نه بی هه ر بلی: خوا ئه م ئاده می یه نایابه سه رسوپهینه ره ی دروست کرد و دایهینا، ئه ی نه گه ر وا نه لی نه بی چی بلی؟ نایا به ریکه وت پهیدا بوو؟! نایا ئاده می خۆی خۆی دروست کرد؟! بینگومان هه چ خاوه ن ژیری یه ک خۆی ناکات به په ند و باوه پیننی به هه چ کام له و دوو تیرو باره، که واته نه بی هه ر بلی خاویه دروستی کردوه که خاوه نی دهسه لات و زانین و حیکمه تی بی سنووره ئه مه له بابته داهینان و دروست کردنی یه کهم جاره وه، هه روه ها له پاش یه کهم جار بۆ دروست بوون و پهیدا بوونی ئاده می له ریگای زاوژیوه نه بی هه ر بلین خوا دروستی ئه کات و فرهه می ئه هیننی، نه گه ر نا نه بی باوک چ ده وریکی هه بی له دروست کردنی رۆله ی دا؟ ناشکرایه هه چ دهسه لاتیک ی نی یه و ناگای له هه چ شتیک ن ییه، هه چ هۆی دروست بوونی نی یه له لایه ن باوکوه جگه له و ئاوه ی که فیری ی ئه داته ناو مندالدا نه وه، وه کو له م نایه ته دا ئه کو لیته وه له وه و ئه فهرموی: ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ * أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ﴾ دهی هه وائم بدهنی له و ئاوه ی که ئه پیرژنه ناو مندالدا نی ژنه کانتا نه وه، نایا ئیوه دروستیان نه که ن و نه یانکه ن به و ئاده می یه ریک و پینکه، یان ئیمه دروستی نه که ن و نه یکه ن به و

^١ وشه ی ﴿لَوْلَا﴾ لیره دا بق هاندانه له بهر ئه وه کرداره واته پیروه که به داخوازی (ام) ته فسیر کراوه. هه روه ها ئه و

وشه به هه ر بق هاندانه له رسته ی ﴿فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ﴾، ﴿فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ﴾ که له مه و پاش دیت.

ئادەمى يە؟! بىنگومان لىرەدا تەنھا ۋە لَامِيك ھەيە كە راست بىت: ئەبى ھەموو كەس بلىت نەخىر ئىمە دروستى ناكەين بەلكو تۆ ئەيكەيت ئەى خوايە.

ئەم ئەندازەيە لىكدانەموو تىفكرانە، كە بە شىۋەيەكى سادەيشە بۆ ھەموو كەس لە ھەموو چەرخ و چىنېك دا ئەگونجى، ئەم ئەندازە تىفكرانە بەسە بۆ ھەموو خاۋەن ژىرىي يە بۆ ئەمەى بوەستى بە گەردن كەچى يەوە سەرى بەندەيى داخات بۆ ئەو خوايەى كە لەو ئاۋە قىزەۋنە ئەم ئادەمى يە نايابە دروست ئەكات، بە لَام با ئەندازەيەك قولتر بۆى رۇچىنە خوارەوە بىر بەكىنەموە كە چۆن ئەم شتە بچووكە ئەبى بەم ئادەمى يە؟ ئايا چۆن ئەو پارچە بچووكە پەرە ئەسىنى و دابەش ئەبى بە ھەزارەھا مليۇن پارچە، ھەموو كۆمەلەيەكى تازە كە پەيدا ئەبى شتىكى تايبەتى يە بۆ پىك ھىنانى گۆشە و ئەندامىك لە لەشى ئادەمى دا، ھەر كۆمەلەيەك كۆنەندامى فراھەم ئەھىنى: ئەو تا كۆمەلەيەك ھى ئىسكە، يەكى ئەبىتتە دەمار، يەكىكى تر ئەبى بە پىست، يەكى بە ماسولكە، ئىنجا ئەمانە ھەموو بۆ شوئىنى خۇيان ئەپۇن، ئەو تا تاقمى ئەپوالە جىگاۋ شوئىنى چاۋدا چاۋ فراھەم ئەھىنى بەھەموو كۆنەندامەكانى يەوە، تاقمى تر لە شوئىنى تايبەتى خۇى دا گونچكە فراھەم ئەھىنى، ھەروەھا بېرۇ بۆ دەم و دان و زمان و لىۋو پووك و لەۋىۋە بېرۇ بۆ گەروو ئاۋسك و دل و گورچىلە و جگەرو سى و زارو و رىخۆلە و ھەموو شتەكانى تر، ئايا ئەم ھەموو كەرسە چۆن جىگاي بوۋەتەرە لەو تەنھا سىلەدا؟ چۆن جوى بوۋەو لى؟ كە جوى بوۋەو چۆن تىكەلى يەكتەر نەبوون؟ چۆن ھەركام شوئىنى تايبەتى خۇى لى نەگۇرا؟

ئىتر با بوەستى ئەو ھەموو ھىزو وزە سەرسوپھىنەرە كە پەيدا ئەبى لە لەش و ئەندامەكانى لەش دا، با بوەستى ئەو ھەموو شىۋە و وىنە جىاۋازە بۆ ئەم ھەموو ئادەمى يە، بەراستى بى باۋەپى زۆر زۆر جىگاي سەرسوپمانە، ئايا ئەبى ئادەمى چۆن نەقامى بگاتە ئەو رادەيە باۋەپى ئەبى بە داھىنەرە پىگەيەنەرە پەرۋەردگارى ئەم ھەموو شتە نايابە؟ بەراستى ھەرچۇنى داھىنان و دروست كەردنى ئادەمى شتىكى سەرسوپھىنەرە، ھەروەھا مراندنى ئەو ئادەمى يە نايابە و كۆزاندنەۋى ئەو ھەموو ھىزو وزە ھەست و قام و ھۆشە، ئەمانەيش ھەر جىگاي سەرسوپمانەۋەكودروست كەردنەكەى، بە لَام ئەم ھەموو شتە نايابە بەھۆى ئەو ئولفەت و دەق پىۋە گرتنەۋە گىرنگى و نايابى يەكەى فەرامۇش ئەكرى، لەبەر ئەو قورئان ناۋ بەناۋ بىدارمان ئەكاتەۋە سەرنجمان رائەكىشىتەرە بۇيان ۋەكو لىرەدا گىرنگى مراندنمان بىر ئەخاتەرە،

نَحْنُ قَدْ زَانَيْتُكُمُ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٦٠﴾ عَلَيَّ أَنْ يُدِلَّ أَمَثَلُكُمْ وَتُنْشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾

نه فرموی: ﴿نَحْنُ قَدْ زَانَيْتُكُمُ الْمَوْتَ﴾ نیمه مردنمان بریار داوه و دابه شمان کردووه له نیوانتان دا هموو کس له کات و شوینی تایبه تی و دیاری کراوی خوئی دا. ﴿وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ﴾ نیمه نین به پیش لی کهوتوو له دست دهرچوو، هیچ که سمان له دست دهرناچی نه بی هموو بمرینین له کاتی خوئی دا. بهراستی زور سهیره نهم مردنه که دووچاری هموو زیندوو یه که نه بی نایا نهو مردنه چی یه؟ چون روو نه دات؟ نایا بو به هیچ جور بهرگری ناکری؟ بیگومان نهو بریاری خواجه بویه چار ناکری و بهرگری ناکری، ﴿عَلَيَّ أَنْ يُدِلَّ أَمَثَلُكُمْ﴾ مردنمان بریار داوه له نیوانتان دا له بهر نهو له جیگای چین و تاقمی که نه مرئی چین و تاقمی تر له وینهی خوتان بینن و چین له دوی چین بو شاهه دان کردنه وهی زهوی، تا نهو کاته دیت که نهم جیهانه کوتایی پی نه مینین، نینجا دوی مردنی هموو ان یه کسهر هموو یان دروست نه کهینه وه به جوریکی تر، وه کو نه فرموی: ﴿وَتُنْشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ مردنمان بریار داوه تا زیان لهم جیهانه دا دوی بیئت و هموو تان بمرینین چین له دوی نهو دروستان بکهینه وه له شیوه و سوره تی ترزا که نیوه نایزانن چی یه و چونه؟ بیگومان نهو دروست کردنه زور جیاوازه له می نهم جیهانه له گلی باره وه، بو وینه: دروست کردنه وهی نهوی به جوریکه دست نادات بو مردن و گوران، شیوهی تایبه تی هیه بو موسلمان و کافر، نهم دروست کردنه وهی رژی دوی یه هیچ هق نییه سهری لی بکریته وه، چونکه دروست کردنی یه کهم جار لهم جیهانه دا به لکه ونه ونه یه کی زور روون و ناشکرایه له سهری،

^۱ نهم ته فسیره بهم گویره یه که وشهی ﴿علی﴾ به سترایی به ﴿قدرنا﴾ وه، نیت به مهنا ﴿ل﴾ عیله تی، یان هر ﴿علی﴾ له سهر مهنا ی خزی بی به لام نهو رسته ی که به سهریه وه (حال) بی له ﴿نا﴾ که فاعلی ﴿قدر﴾ هیه وه به جورئ تریش ته فسیر کرلوه نهو و زور جوانیشه ﴿علی﴾ به سترایی به وشهی ﴿مَسْبُوقِينَ﴾ وه، نهو کاته واتای ﴿مَسْبُوقِينَ﴾ جیاوازه له وهی ته فسیره که، وات نیمه نین به زور پی مینراوو بی ده سلات له وهی که له باتی نیوه وینهی نیوه بینن و دروستی بکهینه وه به ته رژی تر، له شیوه و شوین و سوره تیکی ترا، نیت لهم جیهانه دا یان لهو جیهان، به گویره یه ته فسیره که رسته ی ﴿وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ﴾ (معرضة) یه تیهه لکیشه.

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ﴿٦٣﴾ أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ
الَّذِينَ نَزَرَعُونَ ﴿٦٤﴾ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ﴿٦٥﴾ أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الَّذِينَ نَزَرَعُونَ ﴿٦٦﴾ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا
فَطَلَتُمْ تَفْكُهُونَ ﴿٦٧﴾ إِنَّا لَمُغْرَمُونَ ﴿٦٨﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٦٩﴾

و مگو نه فرموی: ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ﴾ بینگومان زانیوتانه و ناگادارن به پیدا بوونی
یهکم جارتان و دوست کردنان له خاک، نینجا له ناره و بهر شیوه که هموو کس
نهزانی، ﴿فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ﴾ دهی کهواته بیر بکه نهوه و تیفکرین لهو کهسه ی که دهمه لاتی هیه
به سر دوست کردنی یهکم جارتا دهمه لات و توانای هیه به سر دوباره کردنه و داو
دووم جارتا، به لکو نه بی دووم جار به ناساترو گونجاو تر سیر بکری، چونکه که ره سه ی
حازرو و ناماده یه و وینه ی له پیشموره به دی هاتووه، به لی بو خوا هیچ جیاوازی نی یه
همدوو وک یهک ناسانه و هیچ نه کی نییه و هیچی ناوی جگه له وهی بیهوی و به فرموی: بیه.

نا بهم تهرزه سووک و روون و ناسانه قورنان پیدا بوون و دوست کردنی یهکم جارو
دووم جار پیشان نهدات، سروشت و ژیری نه خاته کارو نه یانومه ستینی بهرامبری یهک، به
جوریک جیگای گومان و دوو دلی ناهیلنیه وه، باومری پتوو به تین به زیندوو بوونه و مر
فهرهم نه مینی بی نه می گری و کوتال بهیننیه رینگاو دل و دموون ماندوو بکات و به بی
نارامی بیهیلنیه وه. نینجا هر به تهرزه روون و ناسانه به لگه و نیشانه یه کی تر پیشان
نهدات، دل بیدار نه کاته وه به موعجزیه یه کی تر که له سر دهستی ناهمی دا و به پیش
چاوی یه وه روو نهدات، نه فرموی: ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ﴾ * أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الَّذِينَ نَزَرَعُونَ ﴿٦٦﴾ نینجا
هوالی نه توومه و دانه و یله ییم به منی که نه یچینن له ناو زهوی دا، نایا نیوه سهوزی نه کهن و
نه یروینن، یان نیمه سهوزی نه کهین و نه یروینن؟! بینگومان نه بی بلین نه ی خوایه تو
سهوزی نه کهیت، له توانای نیمه دا نی یه رواندن و سهوز کردنی، چونکه ناشکرایه نیمه

^۱ وشه ﴿ام﴾ له چوار شوینه دا به شیوه ی (متصل) تفسیرم کرده وه، چونکه بهم جزیره ناسانتره، نه گونجی
(منقطع) یش بیت به لکو به گویره ی ریزمانی عاره ب نه بی (منقطع) بیت، چونکه له پاشی یه وه رسته هیه، جا له
کاته دا به مانا ﴿بل﴾ و ﴿ا﴾ ی پرسیاره.

هیچمان به دەست نى يە، جگە لە کيلانى زەوى و چاندنى ئەو دانەوێلە و تۆمە کە خوا
 دروستى کردووە، ئيتىر زىاد لەو ناگامان لە هیچ بەسەرەت و کاروبارىكى نى يە. ئەو
 دانەوێلە، يان ئەو تۆمە و ناوکەيە پاش چاندنى ريگاي خۆى ئەداتە بەرو بە موو لى ي
 لانادات و ئەو ھەموو قۇناغە ئەبىرى بە وێنەى کەسيكى زۆر ژيرى ناگادارى لىزان ھىچ کلە و
 ھىچ جارى ھەلەيە ناکات و شتيكى لى ناگوپى تا ئەگاتە جى و شوينى خۆى و نامانجى
 خۆى بەجى ئەھينى، کە بريى يە لە دووبارە کردنەوى ئەو جۆر و نەوى خۆيە، بۆ وێنە:
 دەنکە گەنمە کە دواى چاندن و پىگەيشتنى لە قۇناغى دانەوێلەيى دا ئەمىنيتەو تا
 دەناوسى و کاتى تەقينى دىت، ئىنجا چەکەرە ئەکات و ئەگويزيتەو ئەو قۇناغە، لەویش
 ماوەيە ئەمىنيتەو تا ئەندازەيە خۆى ئەگرىت و ئىنجا سەوز ئەبى و دەست ئەکات بە
 ھەرگرتنى رەنگ و شيوەى تايبەتى خۆى، لەم قۇناغەيش دا ئەمىنيتەو تا کاتى قەف و
 گول، ھەروەھا قۇناغ بە قۇناغ تا بە تەواوى پى ئەکات و دووبارە ئەبىتەو.

ھەموو جۆرە نەوى ئەم ھەموو قۇناغ و بارە ئەبىرى و ئەگوپى بى ئەمەى ھىچ جۆر و ھىچ
 نەوى تىکەلى جۆر و نەوىكى تر بى، لەگەل ئەمەدا لە يەك زەوى دا ئەچينى و بە يەك
 ئا و ئەدرىن، ئەو تا لەو تەى خوا دروستى کردوون گەنم ھەر گەنمە و جۆ ھەر جۆيە و
 ھەروەھا ھەموو دانەوێلەکانى تر و ھەموو دار و درەختەکانى تر ميوەدار و بى ميوە، لەو
 پارچە بچووکەدا کە ئەبى بە چەکەرە ھەموو کەرەسەى ئەو شىنايى يە، يان ئەو درەختەى
 تىدا شارراوەتەو: بە ساق و گەل و ريشە و پەل و پۆ توپک و بەرو بوومىکەو، کەرەسەى
 ھەموو شتى جوئ ئەبىتەو و بۆ شوين و جيگاي تايبەتى خۆى ئەپوات، کەرەسەى توپک
 بۆ شوينى توپک ئەبى، وەکو کەرەسەى گەل لە دانە و تۆمەکە جوئ ئەبىتەو و بە ئا و ساقى
 کشوگالەکەدا ئەپوات يان بەناو ئەو دارە رەقەدا ئەپوات تا ئەگاتە شوينى گەل و ئەبى بە گەل،
 ھەروەھا شتەکانى تر. ئەم ھەموو شتە نايابە سەرسوپھىنەرانە ئەگەر ئاوا لە پيش چاو
 ناسراو نەبوونايە بۆمان ھەرگيز پىرومان نەئەکرد کە شتى وا ئەبى ئەگەر ئاوا ناسکرا و
 ناسراو نەبوايە ئايا ئەبى کى باوەپى بکردايە و خەيالى بپويشتايە کە تەنھا دەنکى لە ھەر

أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿٦٨﴾ ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ﴿٦٩﴾ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿٧١﴾ ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ ﴿٧٢﴾ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكَرَةً وَنَجْعًا لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٧٣﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾

نینجا نهوا نیشانه و بهلگهیهکی روونی تر نهخاته پیش چاو نهفرموی: ﴿أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ﴾ ههوا لم بدهنی له بابت فراهم هاتنی نهو ناوهی که نهیخونهوه، ﴿ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ﴾ نایا ئیوه هیئاوتانهته خوارهوه له ههرو؟ یان ئیمه هیئاومانتهته خوارهوه؟ بینگومان ههکهس ریزی ژیری خوی بهلاوه بیت نهبی بلی: خواجه تو هیئاوتهته خوارهوه نهک ئیمه، چونکه ناشکرایه که ئیمه هیچ دهخلیکمان نی یه به فراهم هیئان و هیئانه خوارهوهی، نیش و فرمانی ئیمه تهمنه نهویه که نهیخونهوه، نهو ناوه شیرینه خوش و سازگاره که ژبانی نهو جیهانهی لهسر راوهستاره خوی خاوهن بهزهیی بوی دروست کردوین لهم زهوی یهدها نهو ههموو دهریا و دهریا لوشهی لی پیک هیئاوه که به بی نهوه ژبان ناپرات بهزیوه، هندی لهو دهریا سویره تالانه نهکات به ههلم و تهو و به هوی باوه بهزی نهکاتهوه بهسر خومان و ولاتهکهمان دا و نهیبارینی و نهیکات بهو ناوه سافه شیرینه، نهو سویری و تالی یه ناھیلی، نهگر به بهزهیی خوی شیرینی نهکردایه و هه سویر و تال بویه جیمان نهکرد و چون نهزیاین؟

وهکو سهرنجمان رانهکیشی بو نهو نیعمهته گهورهیه و نهفرموی: ﴿لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا﴾ نهگر بمانویستایه نهمانگیرا به ناویکی سویر، واته به سویر و تالی نهمان باراند نهو کاته دهستی نههدها نه بو خواردنهوه نه بو کشتوکال و نه درهختیشی پی نهپوا، ﴿فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ﴾ کهواته سوپاسی خوا بکهن لهسر نهو نیعمهته گهورهیه، دهی با هیچ نهبی ههکات تینوومان بوو ناومان خوارهوه لهیرمان بیت، به دل سوپاسی خوی خاوهن بهزهیی بکهین، سوپاسی بکهین که پیغه مبهری نازیزمان نهیکرد: کوپی نهبو حاتم له نهبو جهعفرهوه نهو فرموده نهگیرتهوه: ﴿كَانَ النَّبِيُّ ﷺ﴾ إِذَا شَرِبَ الْمَاءَ قَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي سَقَانَا عَذْبًا فَرَاتًا

ولم يجعله ملحا اجاجا بذنوبنا^۱. نينجا به لگه ونيشانه ي پينجه م باس نه فرموي: ﴿أَفَرَبُّكَ
 أَلَمَّا أَلَمَّ أَتَىٰ تُرُورٌ﴾ دهی هوالم بدهنی له بابته ناگرکی نهوتو که هلی نهگیر سینن و دهی
 نه هینن له درهختی تهپر ﴿أَنزَلْنَا نَارًا شَرِيبًا أَمَّا عَنِ الْمَشْرِقِ﴾ نایا نیوه درهخته که یقان دروست
 کردوه و فراهمه متان هیئاوه؟ یان نیمه دروست کمر و داهینه رین بوی؟ بیکومان نه بی بلین:
 نهی خوییه هر تو فراهمه هیئهری، چونکه ناشکرایه که نیمه نازانین ناگر چی یه و له چی
 و چون فراهمه هاتوه؟ بیکومان دوزینه وهی ناگر له یه کهم جاروه رو دواویکی زور گرنگ
 بوو له ژبانی ناده میدا، ناوه دانی و شارستانیتی بی ناگر نه نه گونجا و ناگونجی، به لام له گهل
 نه هموو گرنگی یه دا - وهکو شته گرنگه کانی تر - به هوی دهق پیوه گرتن و نولفت گرتن
 له دلی دا بی ناگا نه یین له گرنگی و نایابی، نهوا قورشان بیدارمان نه کاته وه به تایبته
 یه کهم چین که ناگریان دهست کهوت نه بوو به شیوه یه کی سهرسوپه یئهر: درهختی مهرخ و
 عفار نه یان سوی و نه یان خشان له یه تا لهو دوو درهخته تهپر سه وزده ناگر پهیدا نه بوو،
 له بر نه وه سهرنجیان رانه کیشی تا بیر بکه نه وه و بزائن که سی که نهو ناوو ناگرهی
 کو کردوه ته وه ناسانه بوی زیندوو کردنه وهی مردووان.

نینجا باسی هندی کهک و سوود لی وهرگرتنی ناگر نه فرموي: ﴿نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا وَتَذَكُّرًا
 لِلْمُتَّقِينَ﴾ نیمه ناگرمان گیراوه به بیرخه وهی ناگری دوزخ، کردوومانه به نمونه یه که لهو
 ناگره تا خه لکی ترس و بیم بیانگری و خویان بگپرنه وه له گوناوه تاوان، هروها
 کردوومانه به هوی گوزهران و سوود و مهنفعهت بو نهو ریبارو کاروانی و سهری یانه ی
 که له شوینی چول و بیابان دا لانه دن و نه میننه وه و دهستیان ناگاته ناوه دانی، بهو جوړه
 ناگر فراهمه نه هینن بو چاره سهری هه موو پیویستی یه کیان بیکومان ناگر شتیکی زور
 گرنگه له ژباند، به تایبته ژبانی ناده می به بی ناگر به سهر نابری، هرچون هوی گوزهرانه
 بو تا قمی ریبارو کاروانی، هروها هه موو نیشته جی و خه لکی تریش بهو شیوه گشتی

^۱ واته: سوپاس بق خوا که ناویکی شیری خورش که واری دهرخوارد داین، به هوی گوناوه کانمان نه یکرد به ناویکی
 سویری تفت و تال.

یه‌ش وشه‌ی - مقوین - تفسیر کراوه‌ت‌موه له‌لایه‌ن هه‌ندی له زانا‌یانی تفسیر‌موه، به‌لام
 زۆربه‌یان به‌و شیوه تایبه‌تی یه تفسیریان کردووه‌ت‌موه واته تا‌ق‌می رێ‌ب‌وارو سه‌فه‌ری و هو‌ی
 تایبه‌تی کردنه‌که‌ش دوو شته:

یه‌که‌م: نرخ و گرنگی لای رێ‌ب‌وار و سه‌فه‌ری ئاشکرا ت‌ره، نه‌وان با‌ش‌تر قه‌دری نه‌زانن،
 چونکه داماو‌یی له سه‌فه‌ر و شو‌ینی چۆ‌ل دا زۆ‌رت‌ره.

دووم: یه‌که‌م تا‌ق‌م که ئه‌م قورئانه‌یان چوو به‌ گو‌نچه‌که‌دا له سه‌فه‌ردا ئا‌گریان به‌و شیوه
 ده‌ست که‌وت نه‌بوو که با‌س ک‌را، به‌ چاوی خۆ‌یان نه‌و موع‌جیزه‌ گه‌وره‌یان نه‌بینی له‌و
 دره‌خته تهرانه ئا‌گریان ده‌ر نه‌ه‌ینا ده‌ی با سه‌رنجیان را‌کی‌ش‌ری بۆ بیر کردنه‌وه له‌و شته
 سه‌رسو‌په‌ینه‌ره.

له پاش ئه‌مه‌ی ئه‌م هه‌موو به‌لگه و نیشانه روونانه‌ی خسته پێ‌ش چاو هه‌ر یه‌کێ‌کیان به
 ته‌نیا هه‌موو دل و ده‌روونیکی زیندوو پ‌ر نه‌کات له باوه‌، پاش ئه‌وه ئینجا دل و‌ریا
 نه‌کاته‌وه به‌هه‌ست کردن به‌گه‌وره‌یی و په‌روه‌ردگاری خوا، به‌مه‌ی فه‌رمان ئه‌دابه‌په‌نجه‌م‌به‌ر (ع‌ل‌ی‌ه‌)
 که یاد و زی‌ک‌ری خوا بکات به‌و گه‌وره‌یی و په‌روه‌ردگاری یه، ئه‌فه‌رمو‌ی: ﴿نَسِخَ بَاسِرٍ رَّيْكَ
 اَلطَّيْرِ﴾^۱ که‌واته ناوی په‌روه‌ردگاری گه‌وره‌ی خۆ‌ت به‌ پاک و خا‌و‌ین بگه‌ر له‌و شتانه‌ی که
 کافرو بت په‌رست و بی‌باوه‌ران نه‌یل‌ین، له هه‌موو شتی که شایانی ئه‌و نی یه، به‌م جو‌ره ئه‌و
 ناوانه‌ی بۆ به‌کار بێ‌نه که خوا خۆ‌ی رای هه‌یه، هه‌موویان مانا و مه‌به‌ستی ئه‌گه‌یه‌نن که
 خوایه، له پاش ئه‌مه‌ی ئه‌و هه‌موو به‌لگه و نیشانه روونانه‌ی هه‌ناویه‌ت‌موه له‌سه‌ر خوایه‌تی
 خوا و راستی هاتنی رۆ‌ژی دوا‌یی و زیندوو بوونه‌وه، ئینجا خوا‌ی گه‌وره سو‌یند نه‌خوا
 له‌سه‌ر راستی ئه‌م قورئانه و له‌سه‌ر چه‌ند سی‌فه‌تی‌کی گرنگی ئه‌م قورئانه، سو‌یند نه‌خوا به
 شتی‌کی زۆر گرنگ له دروست کراوه‌کانی خۆ‌ی که هه‌تا هه‌تایه جی‌گای بیر لی کردنه‌وه‌یه و
 هو‌ی سه‌رسامی و سه‌رسو‌په‌مانه له نایابی کرداری خوا،

^۱ هه‌ندی ئه‌فه‌رمون وشه‌ی «اسم» زیاده و مه‌به‌ست به‌ ناوه‌که‌ی زاتی خۆ‌یه‌تی، به‌لام تفسیر‌که له‌سه‌ر ئه‌و رایه ک‌را
 که ئه‌و وشه‌زانییه و ئه‌م رایه به‌هه‌م‌ز‌تره، چونکه له‌جێ‌یه ناوه‌که‌ی پاک و بی‌له‌که بێ‌ت نه‌ی زاته‌که‌ی با‌ش‌تر بی‌ له‌که بێ‌ت.

﴿فَلَا أُفْسِدُ بِمَوْقِعِ الْجُورِ﴾ (٧٥) وَإِنَّهُ لَقَسْرٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٧٦﴾ إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ

﴿٧٧﴾ فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴿٧٨﴾ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾

نه فرموی: ﴿فَلَا أُفْسِدُ بِمَوْقِعِ الْجُورِ﴾^۱ سویند به جی و شوینی نه ستیره کان ﴿رَأَتْهُ﴾

لَقَسْرٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿ بهراستی سویند بهمانه سویندینکی زږد گورهیه، نه گهر نیوه زاناو ټیگه یشتوو بن نه زانن که سویندینکی گورهیه، چونکه سویند پی خوراو بهلگه و نیشانه یه کی زږد روون و ناشکرایه له سر دسه لات و توانای بی سنووری خوا، له سر لیزانی و رنک و پینکی و به جی هه مو کارو کرداری. بهلی بهراستی هه تا بیر بگریتموه له سویند پی خوراوه، هه تا زانین و زانیاری پیش کوی زیاتر گرنگی و نایابی نهو سویند پی خوراوه روون نه بیتوه، زیاتر سرسامی و سرگردانی پهیدا نهی له فاستی زانین و دسه لات و حیکمه تی خوی گوره، به کمه تا قم که نه سوینده ی بیست - له بر نهوی به چاوی رووت له دوورمه تهماشای کرد - کم تر تی نه گیشتن له گرنگی نه سویند پی خوراوه، به لام نیمه ی نه مړ باشتر تی نه گمین، به شینکی گورمه ترمان بو دهرکه وتوه له گوره یی به که ی نه گهر چی نیمه یش هیشتا واین له به کم پله ی رنگای نهو زانینه وه.

جا به پیی نهو زانینه که می که نه مړ نادمی پیی گیشتوو نه لین: ته نیا کو مله یه له هه مو کو مله نه ستیرانه ی که نایمه ژماره، جگه له خوا هیچ کهس سنوورو نهو پریان نازانی، ته نیا کو مله یه کیان - که نه کو مله ی خوری نیمه به شینکیه تی - ژماره ی نه ستیره کانی نه گاته هزاره میلیون نه ستیره^۱ زانایانی فاسمانی نه لین: نهو نه ستیرانه ی که ژماره یان زیاتره له چند هزاره ها میلیون نه ستیره چند به شینک: هندی کیان به چاوی رووت نه بینرین، هندی تریان چاو تی یان بر ناکات، به لکو نهی به تله سکوب و دوور بین ببینرین، نهوی تر تله سکوب و دوور بینش نایبینی، به لام ههستی پی نه کری که هیه، نهو هه مو نه ستیره - بی وچان و وستان - وان له گهر دش و خولانه ودا هریکه له شوین و

^۱ کبری زانایان له سر نهون که وشه ﴿لا﴾ لیره و له هه مو شوینه کانی تر دا زیاتره، نهویش به گویره ی باوی عه رب، رایه کی تر نه لی: زیاد نی به و بق نه فیه و روو نه کاته باوه د بپاری کافرو بی باوه مان له سر نه دو رایه به سویند خولردن تفسیر نه کریتموه ، رایه کی تر نه لی: نه فیه که روو نه کاته رسته ی ﴿اقسم﴾ واته سویند ناخو، چونکه شته که روونه و سویندی ناوی. والله اعلم.

خولگه‌ی تایبه‌تی خو‌ی دا، جیگا و شوینی خولگه‌یان پانی و فراوانی له رانه‌یه‌ك دایه هیچ نه‌ستیره‌یه ناکه‌وی له یه‌کیکی تر، به‌لکو هی‌زی موگناتیس‌ی هیچ کام نزیک ناکه‌وی‌تسه‌وه له هی‌زی یه‌کیکی تر، که‌واته به هیچ ره‌نگ ماوه نی یه بۆ ئەم‌ه‌ی له یه‌کتر هه‌لکه‌ون^۱. هه‌رگیز شتی وا ناگونجی، ئەو هه‌موو نه‌ستیرانه له‌گه‌ل ئەو هه‌موو دووری له یه‌کتره‌وه نه‌ه‌نده به ریک و پیک‌ی داریژراون و جیگا و شوینیان دیاری‌ی کراوه به هیچ کلۆج ده‌ست ناده‌ن بۆ ده‌ست تی خستن و گۆراندنی هیچ بارو روویه‌کیان، به جۆری په‌یوه‌ندی یان هه‌یه پیکه‌وه هه‌موو به‌شدان له به‌ریوه بردنی کاروباری ئەم بوونه‌هه‌ردا، ئەم نه‌ندازه که وترا به‌شیکی که‌مه له گه‌وره‌یی ئەم سویند پی خوراهه، ئەگه‌ر زۆر زۆرت‌ره له‌وه‌ی که یه‌که‌م چین زانیویانه و ناسیویانه، خ‌وای گه‌وره سویندی خ‌وارد به‌و شته‌ گرنگه له دروست کراوه‌کانی خو‌ی و سویند له‌سه‌ر خوراهه‌که‌ش ئەم‌ه‌یه: ﴿إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ﴾ به‌راستی ئەوه‌ی که محمد ئە‌یخوینی به‌سه‌رتان دا قورئانیکی زۆر خ‌اوه‌ن ریزو پیت و سووده، به‌لی به راستی خ‌اوه‌ن پیت و پر سووده، چونکه فه‌رو پیتی هه‌ردو جیهانی پی یه، ه‌وی رزگار کردنی هه‌موو ویل و گوم‌رایه‌که، ه‌وی به‌خته‌وه‌ری و کامه‌رانی هه‌ردو جیهان ته‌نیا لای ئەم قورئانه ده‌ست که‌وت ئە‌بی. ﴿فِي كِتَابٍ مَّكْتُورٍ﴾^۲ نووسراوه‌ته‌وه له کتیبیکی پاریزراودا (لوح المحفوظ) که ﴿لَا يَسْتُغْنَىٰ إِلَّا بِالْمُطَهَّرُونَ﴾^۳ هیچ که‌س ناگادار نی یه به‌سه‌ری دا جگه له فریشته‌کان که پاک و خ‌اوی کراوه له گونا‌هو تاوان ﴿تَزِيلُ لِّمَنِ رَبِّ الْمَالِینَ﴾ ئەم قورئانه نی‌رراوه‌ته خ‌اوه‌وه له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانه‌وه.

به‌م چه‌ند وشه‌یه خ‌وای گه‌وره هه‌ندی له راده‌و پله‌ی به‌ری قورئانی بۆ روون کردینه‌وه، وه‌کو دم کوتی کافره‌کانیشی دایه‌وه له‌و هه‌موو له‌که و ته‌شه‌ری که ئاراسته‌ی قورئانیان نه‌کرد و چه‌نه‌بازی یان پی نه‌کرد هه‌ر ده‌می به جۆری: وقاری شیته، وقاری کاهینه، ده‌ست هه‌لبه‌سته به دم خ‌اوه، جادوه، شه‌یاتین ئە‌یه‌ینن، هه‌روه‌ها ئەو شته‌ نا‌ره‌وایانه‌ی تر که کافری تازه ئە‌یه‌ینن ده‌رباره‌ی قورئان به نه‌فامی‌تی و نه‌زانی.

^۱ کتیبی ﴿الله و العلم الحديث﴾ ل: ۲۳.

^۲ به چه‌ند جۆری ت‌ریش ته‌فسیر کراوه‌ته‌وه، به‌لام ئەوه‌ی ته‌فسیره‌که زیاتر جیگای باوه‌ره.

^۳ ئەم رسته‌یه‌یش به چه‌ند جۆری تر ته‌فسیر کراوه‌ته‌وه، به‌لام ئەوه‌ی له ته‌فسیره‌که‌دا هه‌یه به‌ه‌ی‌زتره به‌لای زۆر له زانا به‌رزه‌کانه‌وه.

أَفِيْهَذَا الْحَدِيْثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ﴿٨١﴾ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْتُمْ تُكْذِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿٨٣﴾ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ نَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾

له پاش نهمی راندی بهرزی قورنانی روون کردموه نینجا نهفرموی: ﴿أَفِيْهَذَا الْحَدِيْثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ﴾ دهی نایا نیوه بی باومرن بهم قورنانه و سستی تیدا نهکن و گویتان لی ی نی یه؟
 واته نهمه شتیکی زور ناپروایه که دهریاره ی قورنانه بهو جورهن، ﴿وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْتُمْ تُكْذِبُونَ﴾
 بی باومرپی نهکن به بهش و روژی خوتان؟ بی باومرپی بهم قورنانه و شو هووالانه ی نهم
 قورنانه پیتان رانهگهینه ی له بابت بیرو باومرو بهسهرهاتی روژی یهکهتان لهوموه ناناسن،
 به هرکام لهم دوویاره نهوپهری شوومی و بهدبهختی یه که لهم جیهاندا بی باومرپی بکری
 به بهش و دهست کهوت، نهوه بی بی به زهخیره و تویشوو، بیگومان نهوانه ی باومریان نی یه به
 نایمتهکانی خوا بیبیشن له بهزمیی خواو سزا نهدرین له روژی دوایی دا، هرکس لهم
 جیهاندا ریگای بی باومرپی بداته بر شو کهسه هیچ مهترسی نی یه و بی باکه له سزاو
 توله ی خوا، چونکه باومرپی نی یه به زیندوو بوونهوه، جا لیردها قورنانه بهرودوا نهگری له
 بی باومرپکان و به درویان نهخاتموه بهمه ی نهگر راست نهکن که نهلین: زیندوو بوونهوه
 و پرسیارو سزاو توله نی یه، دهی نازابن بهرگری مردن بکن تا زیندوو بوونهوه روو
 نهادات، چونکه زیندوو بوونهوه و پرسیار و توله پاش مردن روو نهادات، نهفرموی: ﴿فَلَوْلَا
 إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ﴾ دهی کاتی که گیان نهکاته گروو ﴿وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ نَنْظُرُونَ﴾ نیوه لهم کاتهدا وان به
 دهوری شو گیان دهرچووهدا تماشای نهکن، ﴿وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ﴾ نهمه به زانین و
 دهسلات، ههروهها به فریشتهکانمان که گیان کیشن نزیک ترین بهو مردووه له نیوه، ﴿وَلَكِنْ
 لَا تُبْصِرُونَ﴾ بهلام نیوه نامان بینن، نازانن بهوه ی بهسهر شو مردووه دینت،

فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٦﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُفْرَبِينَ ﴿٨٨﴾
فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩٠﴾ فَسَلَامٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ
﴿٩١﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ﴿٩٢﴾ فَنَزُلُ مِنَ جَحِيمٍ ﴿٩٣﴾ وَتَصْلِيَةُ جَحِيمٍ ﴿٩٤﴾ إِنَّ هَذَا لَهُوَ
حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

﴿فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ * تَرْجِعُونَهَا﴾ نهگەر ئێوه زیندوو کراوو تۆله لێ سەنراو نەبن دەی
ئەو گیانە بگێرنەوه بۆ شوونی خۆی و مەیلن دەرچی، ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ دەی ئەوه بکەن
نهگەر راست ئەکەن، بە کورتی: نهگەر ئێوه راست ئەکەن ئەلین: تۆله و لێ پرسینەوه نی یە
کەواتە ئەبێ ئێوه بەرەلای بن و کەس هەقی نەبێ بەسەرتانەوه، دەی نهگەر راست ئەکەن ئێوه
سەرەست و شەتەن بە دەسته مەیلن گیانتان دەرچی.

لە سەرەتای سورەتەکەوه فەرموی: کە خەڵکی لە رۆژی دوازی دا سێ تاقی جیاوازن،
ئەندازەیه بە درێژی دوا لە بەسەرەت و باروحوالی ئەو سێ تاقە، ئەوا لێرەش دا هەوالمان
ئەداتی کە لە کاتی گیان دەرچوونیش دا ئەو سێ تاقە جیاوازن، هەر تاقی بە پێی رادە و
پلەی خۆی رەفتاری لەگەڵ ئەکری، لەو کاتە تەنگەدا کەباس کرا لەم چەند ئایەتە دوازی
یەدا، ئەفەرموی: ﴿فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُفْرَبِينَ﴾ ئینجا نهگەر ئەو کەسە کە گیان ئەکاتە گەرووی،
لە گیان کەشتایە، ئەو کەسە نهگەر لەو کۆمەڵەیه کە نزیک خراوەن لە خواوە بە رێزو پلە و
رادە ی بەرێز، ﴿فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ﴾ ئەوه رەحەتی و نارام و خوشی و رەحم و بەزەیی
خوایان بۆ هەیه، هەروەها رۆژی پاک و خاوی و بەهەشتی رابواردن و نازو رێزیان هەیه،
فریشتە لەو کاتەدا مژەدی ئەداتی بەمانە وەک لە حەدیس دا ئەفەرموی کە (بەڕانی کوپی
عازب) رێوایەتی ئەکات، ئەفەرموی: فریشتە پێی ئەلی: ئەی گیانی پاک کە لە لەشی
پاکایت، تۆ ئەو لەشەت ناوەدان کردەوه، وەرە دەرەوه بۆلای رەحمت و رەحمتی و رۆزی و
خۆراکی پاک و خاوی و بەهەشتی نازو نەعمەت، بۆلای خوایه کە هیچ خەشم و ناپەزایی نی
یە لێت. دیارە کاتی مژەدی وا خوشی پێ درا ئێتر هیچ باک و غەمی نامینی، مردنەکی پێ
خۆشە لەو کاتەدا هەرچەند لەم دنیا دا مردن شتیکی بێزاراوه، ﴿وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ

سوره نبي (الحديد) مه دينه نبي يه و ٢٩ نايه نه

بسم الله الرحمن الرحيم

نهم سوره ته به تيکړايي بريتي يه له بانگ کړدني کوملې نيمانداران بؤ نهمه ي باومړي راسته قينه له خويان دا بهدي بهينن، نهم باومړه راسته قينه ي که خويان و دل و دهر ووني خويان پي پالفته ببې له ههمو لهکيه، يک بارو يک لا ببنهوه بؤ ناييني خواو بانگ کړدني خه لکي بؤ ناييني خوا، بگنه رادهيه ناماده ببن بؤ خو بهخت کړدن و فيداکاري له رنگا و پيناوي بهر زکړدنه وې نالاي خواو بلاو کړدنه وې بانگه وازمه کي و چه سپاندني نايينه کي له زه وې دا. هرکات نيمانداران گه يشتنه نهم پله بهرزه نهم کاته نهم به له شکرو کوملې خوا.

قاپي سوره ته که نهکاتمه به نايه تي که زور بهکاره بؤ ناماده کړدني دل و دهر وون بؤ وهرگرتني نهم باومړه راسته قينه ي که نهم سوره ته بانگي نيمانداراني بؤ نهکا، بهراستي دل و دهر وون نههيننيته پهروش و سوزو داچه لهکيني و ورياي نهکاتمه بؤ بهدي هينان و پيک هيناني نهمه ي نهم سوره ته داواي نهکات. نهمرموي: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ * سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴿١﴾ هرچي وا له ناسمانه کان و زه وې دا له بي گيان و گيانله بهر، ژيري دارو بي ژيري، نهمانه ههمو يهکسر خوايه که که ناوي ﴿الله﴾ يه به پاک و خاوينيان راگرتووه له ههمو لهکي و خراپه و رهخنه يک، ههمو باومړي بهره هيه و نهمه نهمي. مه بهست له ناسمانه کان و زه وې خو يشيانه لهگه ههمو نهوانه ي وان له ناويان دا، جگه له کوملې ناهمي و جن، نيتر بيچکه لهوان ههمو به يهکجار ههمو کات خواي خويان نهانسن و

زیکرو یادی ئەکەن و باوەریان هەیە و ئەلێن: خوا پاک و بێگەردە و لە هەموو لەکەو عەیبی،
 لە هەموو شتێکە شایانی ئەو نی یە و بێ باوەرە سەر لی تێک چوووەکان بۆی بێرێار ئەدەن،
 وەکو هاوبەش و رۆلە و هەموو شتە ناپەرەواکانی تر، کەواتە لەناو هەموو بوونەمەردا تەنها
 ئەم کۆمەڵە شوومە بەدەبەختە لە ئادەمی و جن خۆیان جوی کردوووەتەو و سەرپێچی ئەکەن
 لە پەرستنی خوای خۆیان، خۆیان ئەکەن بە سووتەمەنی دۆزەخ بێ برانەرە، خوا پەنامان
 بدات. بێگومان ئەم بوونەمەرە گرنگە بە هەموو پارچە و بەشێکی یەوە گیاندارو بێ گیان
 هەموو نیشانەیە لەسەر ئەم پاکێ و بێگەردی خوا، هەموو ئەو پێشان ئەدەن و ئەوەیان
 لی وەرئەگێرێ، بەلام ئایا هەرچۆن زمان دارە ئیماندارەکان بە وتن و زمانیش ئەو پاکێ یە
 ئەلێن و زیکرو سەنای خوا ئەکەن، هەروەها هەموو دروست کراوەکانی تریش بە وتن ئەو
 ئەلێن و ئەو سەنا ئەکەن یان نا؟ واتە هەموو ئەوانەی ئێمە بە بێ زمانیان ئەزانین ئایا ئەوانە
 هەریەکە و تنی تایبەتی خۆیانیا هەیە و بە وتن و زمانی تایبەتی خۆیان زیکرو سەنا و
 پاکێ خوا ئەلێن. یان ئەو بێ زمانانە و تنیان نی یە و بەس گەیانندن و رێنموونی ئەکەن؟
 هەندێ لە زانایان لە سەر باری دووەم، چونکە بە پێی زانین و باوی ئێمە ئەوانە بێ زمانن،
 کەواتە و تنیان نی یە، ئەم رایە وا ئەلی. بەلام هەندێ تر لەسەر ئەوەن کە هەموو ئەوانەی
 رۆح و گیانیکی تایبەتی خۆیانیا هەیە و خوای خۆیان ئەناسن و ئەپەرستن و بە وتنی
 تایبەتی خۆیان زیکرو باسی پاکیی پەرەردگاری خۆیان ئەکەن.

بەپراستی ئەم رای دووەمە زۆر پەسەندەو شایانی هەلبژاردنە چونکە:

۱- ئەم رایە رێک و پێکە لەگەڵ رۆالەت و دیمەنی ئەم ئایەتە ی خەریکێن پێ یەو، هەروەها
 چەند ئایەتی تر لەم بابەتەو کە زۆرو ناسراون و پێویست ناکات بە هێنانیان لێرەدا،
 بێرێاری کۆپی پێشەواو زانایانی ئیسلام لەسەر ئەوەیە کە هیچ ئایەت و حەدیسی لە
 دیمەنەکی لا نادری بە بێ بەلگەیەکی بەهێزی باوەر پێکراو، ناشکرایشە هیچ
 بەلگەیەکی وا نی یە بەدەست ئەوانەی کە ئەم ئایەتانە لە دیمەنی خۆیان لائەدەن و

تهنويليان نكهن و مهبستيشيان لهم تهنويل و لادانه نهويه ريك و گونجاويان بكن
لهگل قام و تيگهيشتنی نادميدا، چونكه نادمی شتی وای نهبيستوووه نهديوه كه
بی زمان قسه و وتاری بی، خو ناشکرايشه نهبی بریارو تيگهيشتنی نيمه مل كهچ و
شوين كهوتووی بریاری خواو پيغهمبر بيت (ﷺ).

۲- چند حدیسیکی سهحیح هیه یارمتهی دهر و قول گیری نهم رای دووه مهیه: نیمای
موسلیم له جابری حوپی سه موروه نه فرموی: ﴿قال رسول الله (ﷺ): إن بمكة حجرا
كان يسلم على ليالي بعثت و اني لاعرفه الآن﴾ ترمزی له حذرتهی علی یهوه
حدیسی نه مینی: ﴿قال كنت مع رسول الله (ﷺ) بمكة فخرجنا في بعض نواحيها، فلما
استقبله شجر و لا جبل إلا وهو يقول السلام عليك يا رسول الله﴾ نیمای بوخاری له
نهنسی کوپی مالیکهوه: ﴿قال خطب رسول الله (ﷺ) إلى لزنق جذع، فلما صنعوا المنبر
فخطب عليه حن الجذع حنين الناقة، فنزل الرسول فمسحه، فسكن﴾. حدیسی
سه حیحی بهناوبانگ نه فرموی: ﴿قال رسول الله (ﷺ) في شان احد: هذا جبل او جبيل
يحبنا و نحبه﴾ نه مانه و چند حدیسی تر بهلگهیهکی ناشکران له سر نهه كه نهم
شانهی نيمه به بی گیان و بی زمانیان دانه نین هموویان دهست و گیانیکی تایبهتی
خویان هیه.

۳- خوا نه فرموی: ﴿إِنَّ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْبَحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾^۱.

۴- خوا له سورتهی ﴿الحج / ۱۸﴾ دا نه فرموی: ﴿الَّذِينَ تَرَأَتْ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي
الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالْدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ﴾ واته: نایانه تانزانیهوه
كه هه موو نهوانهی وان له ناسمانه كان و نهوانهی وان له زهويدا، خوړو مانگ و

^۱ ولته هيج شتيك نبيه كه زيكروته سببح و سوپاس و سهناي خوا نهكات، بهلام نيته تي ناگن و نازلنن به تهسببح و
سهناكيان، دهی نهگر تهسببح و سهنا به جوری دووه بيت نيمه لی تی ناگن، نهك به جوری پهكم. سورتهی
﴿الإسراء / ۴۴﴾.

ئەستىزەكان و چىپاكان و درەخت و ئەو گيانلەبەرەنەى كە بەسەر زەوى دا ئەگەر ئىن و زۆر لە ئادەمى، ئەمانە ھەموو سوژدە ئەبەن بۆ خوا. دەى ئەگەر مەبەست بەم سوژدە بردنە سوژدەى گوپزايەلى و پەرستى ئەبوايە ئەينەفەرمو: زۆر لە ئادەمى، بەلكو ئەيفەرمو ھەموو ئادەمى. چونكە ئادەمى كافرىش وەكو ئيماندار و ھەموو شتەكانى تر ھەموو بە تىكپرايى سوژدەى مل كەچى و ژىر بارى يان ھەيە بۆ خواھىش و دەسلەت و تواناي خوا، كەواتە مەبەست سوژدەى پەرستى و گوپزايەلى يە.

جا لەبەر ئەم ھەموو بەلگەيە ئىمە بە گوپزەى دىمەن و روالەتى ئايەتەكە تەفسىرمان كەردەو، ئىنجا چەند سىفەتەكە لە سىفەتەكانى خوايەتى خوا باس ئەكات، لە يەكەم جارەوہ دوو سىفەت ئەھىنى كە بنەپەت و ھۆى ئەو تەسبىح و سەناى بوونەومرەيە، ئەفەرموى: ﴿وَهُوَ الْقَرِيبُ إِلَيْكُمْ﴾ ھەرچى لە ئاسمانەكان و زەوى دا ھەيە تەسبىح و سەناى خوايە ئەكات كە ناوى ﴿اللَّهُ﴾ يە لە كاتىكدا كەئەو خوايەزەلە بەسەر ھەموو شتەكاندا و ھەموو كاروپريارو فرمانى لە زانینەويە و بەجى يە و رىك و راستە و لە شوينى خويەيەتى. ﴿لَهُ الْمُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ تەنيا بۆ ئەو پادشاھەتى و خاوەنى ئاسمانەكان و زەوى و تەنيا دەسلەت و خواھىشى ئەو ئىش ئەكات لە ئاسمانەكان و لە زەوى دا و بريارو فرمانى ئەو كارئەكات تىايان دا، ﴿يُحْيِي رُؤُوسًا﴾ تەنيا ئەو گيان ئەدات و گيان ئەسپىننەوہ و ئەو بريارى ژيان و مردن ئەدات، گيان شتىكى ئىجگار سەرسوپھىنەرە، شتىكى نەينى و نەناسراوہ، تا ئىستا نەزائراوہ چى يە و چۆنە؟ لە كوئە دىت و لە چى پەيدا ئەبى؟ ديارە لەبەر زۆر گرنگى يەتى كە خواى گەرە لە چەندەھا شوين و لە قورئان دا سەرنجمان رائەكىشى بۆى، ئەفەرموى: خوا گيان ئەدات بە گيانداران، بىگومان ھىچ كەس رىنگاى نى يە جگە لەوہ ھىچى تر بلى. ھەرەھا مردن و گيان لى سەندن شتىكى نەينى سەرسوپھىنەرە ھىچ كەس نازانى ئەوہ چى يە و چۆن فەراھەم دىت؟ ھەموو كەس ناچارە ئەبى باوہرى وابى و ھەر ئەمە بلى: ئەو كەسەى گيان ئەدا تەنيا ئەو كەسە ئەسپىننەوہ.

وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾ هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾

﴿هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ نعو خواجهی که نعو سیفہ تانہی مہیہ نعو خواجه بہ دہسہ لات و توانایہ ہمسہر ہموو شتیگ دا، ئینجا چہند سیفہ تیکی تر نہ مہینی نعوہ پیشان نہدات کہ هیچ کہس و هیچ شتی تر جگہ لہ خوا (کیان) و بوونی راستہ قینہی نی یہ، کیان و بوونی راستہ قینہ تہنہا بو خوا مہیہ و ہس، نعوہ رموی: ﴿هُوَ الْأَوَّلُ﴾ تہنہا خوا لہ پیش ہموو شتیگ مہیہ، بہ لام بی نعوہی سنوورو یہ کم جارو سہرہتا ببی بو بوونی خوا، ﴿هُوَ الْآخِرُ﴾ تہنہا نعو لہ دواي ہموو شتیگ مہیہ بی نعوہی کوتایی و ہرانہرہ ببی بو بوونی خوی. ﴿وَالظَّاهِرُ﴾ تہنہا بوونی نعو ناشکرایہ ہم رنگہ ہموو شتی لہم بوونہرہرہدا شایہت و بہ لگہیہ لہسہر بوون و توانا و زانین و دہسہ لاتی ﴿وَالْبَاطِنُ﴾ تہنہا نعو پو شیدہ و شاروہیہ بہم جوڑہ ژیری و چاو لہ ناستی نعو کول و کویرہ و پھی پی نابہن، ﴿هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ بہ ہموو شت زانا و ناگادارہ، ہموو شت یہ کسانہ لہ ہرہم زانینی نعوہدا، کواتہ حقیقہتی ہموو شتی و بوونی ہموو شتی لہ بوونی خواوہ پیدایہ و ہمووی ہرہمی بوونی نعو و لہ سایہی بوونی نعوہدا مہیہ، ہموو شتی بہ زانین و ناگای بی وینہی خوا چوار دہور دراوہ لہ ہموو کات و لہ ہموو بارو لہ ہموو شوینیک دا.

ہرکاتی نعو باوہرہ ریک و راستہ جیگیر ببی لہ ہر دلینک دا نعو دلہ گوئی لہ هیچ کہس نابی و باکی لہ هیچ کہس نابی جگہ لہ خوا، چونکہ هیچ شتیکی تر جگہ لہ خوا هیچ گیانیکی نی یہ و هیچ شتیکی لہ خویہوہ نی یہو هیچ کاریکی بہ دہست نی یہ، ہر راستی زور پیویستہ بیر کردنہوہ لہم جوڑہ نایہ تانہ و زیان لہ گہلیان دا بو نعوہی نعو باوہرہ پیروزہ جیگیر ببی لہ دل و دہروندا تانازادی راستہ قینہ و سہرہستی راستہ قینہ دہست کہوت ببی.

۱ نعو شتانہی کہ پاش دوست کردن نیر ہر نہ میننہوہ بی ہرانہوہ، وہکو بہ مہشت و نوزخ نوانہ چونکہ بوون و مانہوہ کیان لہ خولوہیہ و لہ خویانہوہ نی یہ ہرودہ کو کرتایی ہاتووان و خوا لہ پاش نوانہوہ مہیہ، نعو وشہ پانہ بہ چہند جوری تر تہفسیر کرلوتہ تہوہ، بہ لام دلم بہوہی تہفسیرہ کہ باوہری بہ میژتہرہ و نارام ترہ لہبر نعوہ لہ نیوان ہموو جڑہ کان دا نعوہم ہلہبژارد.

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ

پاش ئه‌مه‌ی باسی کرد که کیان و بوونی راسته‌قینه ته‌نجا بۆ خوا هه‌یه، ئینجا باسی به‌رهم و نیشانه و سیفته‌ی ئه‌کات که له‌و بوونه راسته‌قینه په‌یدا بووه و هه‌لقولوه، ئه‌فه‌رموی: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ ئه‌و خوايه که‌سێکه که ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ له‌ شەش رۆژدا ﴿ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ﴾ ئینجا خوا بلندو به‌ ده‌سلات و زاله به‌سه‌ر هه‌موو بوونه‌وه‌رو هه‌موو شتی که له‌ بوونه‌وه‌ردایه، هه‌موو شتی به‌ جوړی کردوه که به‌ پئی خوایشی خۆی بی‌ت، هه‌موو ژیر بارو مل که‌چه بۆ توانین و ده‌سلاتی بی‌ سنووری، ئه‌م شەش رۆژه - که له‌ چەند شوینی که دا باسی ئه‌فه‌رموی - دیاره نابێ مه‌به‌ست رۆژانی ئه‌م جیهانی ئیعه‌ بی‌ت، چونکه ئه‌م رۆژانه دوا‌ی دروست کردنی ئاسمان و زه‌وی په‌یدا بوون، که‌واته چاک وایه زانینه‌کیان حه‌واله‌ی خوا بکه‌ین، ئیتر ئایا مه‌به‌ست شەش بارو گو‌رانه که به‌سه‌ریان هاتبی؟ یان هه‌ر جوړی تر، هیچ پیویست نی یه خۆمان ماندوو بکه‌ین به‌ شتی که‌وه که له‌ سنووری زانینی ئیعه به‌دهره، ئه‌گه‌ر خوا مه‌یلی بی‌ ئاگادارمان ئه‌کات، ئه‌گه‌ر نا هیچ وه‌کو ئه‌و هه‌موو شته نه‌ینی یانه‌ی تر که نایه‌نه ژماره‌ی که‌س جگه له‌ خوا. هه‌روه‌ها وشه‌ی ﴿الْعَرْشِ﴾ زانینی واز لی ئه‌هینین بۆ په‌روه‌ردگارمان، به‌لام له‌ باب‌ه‌ت مه‌به‌ست به‌ رسته‌ی ﴿اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ﴾ وه‌ که چەند رایه‌کی تی‌دا هه‌یه لای زانایان، له‌و باب‌ه‌ته‌وه نه‌توانین وه‌کو چینی یه‌که‌می ئه‌م ئومه‌ته‌که که پئی و‌تراه (سلف) زانینه‌که‌ی بگێرینه‌وه بۆلای خوا، بلێن باوه‌رمان هه‌یه به‌ جوړی که مه‌به‌ستی خوايه و شایانه بۆ خوا، ئیعه چۆنیه‌تی یه‌که‌ی نازانین، نه‌توانین مه‌به‌ستی که‌ی گونجاویشی بۆ باس بکه‌ین به‌ جوړی کۆمه‌لی دوا‌یی فه‌رمویانه که پی یان نه‌وتری (خلف) وه‌کو له‌کاتی ئه‌و رسته‌دا و‌تمان. ئینجا شیوه‌ی فراوانی ی زانینی خوا ئه‌خاته پیش چاو به‌ جوړی که‌ی ئیجگار نایاب و سه‌رسو‌په‌ینه‌ر، به‌ چوار رسته‌ی کورت ئه‌فه‌رموی: ﴿يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ﴾ ئه‌زانێ و ئاگاداره به‌ هه‌ر شتی که نه‌چینه ناو زه‌وی، ﴿وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا﴾ هه‌ر شتی که له‌ زه‌وی دهرنه‌چی ﴿وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ هه‌ر شتی که ئاسمان دینه خواره‌وه،

﴿وَمَا يَرْجُ فِيهَا﴾ هر شتی بهرزه نه‌بیت و نه‌روا به‌ناو ناسمان دا، به‌راستی هتا بیر بکریتموه له‌م چوار رسته کورته گرنگی یان روون تر نه‌بیت‌هوه، زیاتر سهر سوپ نه‌هینی، باومر به‌هیزتر نه‌بی که وتاری وا له توانای ناده‌میدا نی یه، شتی وا به خه‌یالیش دا نایه‌ت، نه‌گهر هه‌موو دانیش‌توانی زه‌وی پیکه‌وه خه‌ریک بن و تیکوشن بو نه‌مه‌ی ژماره‌ی نه‌و شتانه بکه‌ن که نه‌م چوار رسته‌یه پیشانی نه‌دات هه‌موو په‌کیان نه‌که‌وی و ژماره‌یان پی‌ نا‌کری، ژماره‌ی نه‌و شتانه‌ی که له تهنه‌ا کاتیک دا روو نه‌دن، چ جای نه‌وانه‌ی روو نه‌دن له چهند کاتیک دا با هندی به‌ کورتی بیر بکه‌ینه‌وه له‌و روو‌دا‌وانه‌ی که نه‌م چوار رسته‌یه ری‌نم‌وونی بو نه‌کات: هه‌رکاتی بگرین به‌ ده‌سته‌وه ناخو له‌و کاته‌دا له هه‌موو نه‌م زه‌وی یه‌ پان و فراوانه‌دا چهند تو‌مه و دانه‌ویل‌ه نه‌چینری، یان نه‌خریته ناو زه‌وی یه‌وه؟ چهند کرم و مارو جان‌ه‌وه‌رو گیان‌له‌به‌ری تر نه‌چی به‌ناو درزو کونی زه‌وی دا؟ چهند دلۆپ ناو، یان زه‌ره‌ی هه‌لم و گاز، یان رووناکی کاره‌با نه‌چی به‌ناو زه‌وی دا له هه‌موو پارچه و به‌شیکی دا؟ هه‌روه‌ا چنده‌ها شتی تر که چاوی قودره‌تی خوا به‌سه‌ری‌ه‌وه‌یه‌تی؟

ئینجا ناخو چهند شتی لی‌ نه‌ره‌چی و لی‌ ی دیته‌ ده‌روه، ناخو چهند چله‌ گیاو سه‌زه‌ی لی‌ دیته‌ ده‌روه؟ چهند کانیاو هه‌له‌قه‌ولی و لی‌ ی دیته‌ ده‌روه؟ چهند بورکان هه‌له‌قه‌ولی؟ چهند هه‌لم و گاز به‌رز نه‌بیت‌هوه لی‌ یه‌وه؟ چهند شاراو‌ه تیای دا ده‌ره‌که‌وی؟ چهند گیان‌له‌به‌رو جبرو‌جان‌ه‌ومر لی‌ یه‌وه ده‌ره‌چی چهند... له‌وانه‌ی نه‌بیرین و نابیرین، ناده‌می نه‌یان‌زانی و نه‌یان ناسی، یان هیش‌تا نایان‌زانی و نایان ناسی که چنده زۆرن و خوا نه‌یان‌زانی؟! ناخو چهند شت له ناسمان‌ه‌وه دیته‌ خواره‌وه؟ چهند دلۆپه باران؟ چهند ناگرو چه‌خماخه؟ چهند رووناکی سووتینه‌ر؟ چهند رووناکی تر؟ چهند بریارو قه‌زاو قه‌ده‌ری خوا؟ چهند ره‌حمه‌ت و به‌زه‌یی گشتی، یان تایبه‌تی به‌ هندی له‌ بنده‌کانه‌وه؟ چهند رزق و رۆزی که به‌ لیشاو بو هندی دیت و بو هندی تر به‌ کم و کوپی؟ هه‌روه‌ا چهند و چهند که جگه

له خوا ژماره‌ی نازانې و ټاگای لږې نښه؟ ټاخو چهند شت بهر ز نه‌بیتوهو بڼو ناسمان و نه‌چې
 به‌ناوې دا؟ ټاخو چهند هه‌ناسه‌ی سه‌زه‌وات و ټاده‌می و گیانه‌به‌رانی تر له‌وانه‌ی که
 ناسراون یان له‌وانه‌ی جگه له خوا نایان ناسی؟ چهند نزاو ټکا به ټاشکرا یان به نه‌پنی که
 جگه له خوا ټاگای لی ی نی یه و نایببستی؟ چهند رڼ و گیانی که له‌گیانداران دیته‌دمره‌وه
 و بهر ز نه‌بیتوهو بڼو ناسمان؟ چهند فرشته به‌کارو فرمان بهر ز نه‌بیتوهو چهند نه‌توم گاز له
 له‌ش بهر ز نه‌بیتوهو؟ چهند و چهند. چهند لهو شتانه‌ی که جگه له خوا که‌س ټاگای لی ی نی
 یه. بڼگومان هه‌موو دلنکی بیدار سه‌رسام نه‌بی له ناستی نه‌م ټاگاداری و زانینه فراوانه بی
 سنووره‌ی که نه‌م چوار رسته کورته روونی نه‌کاته‌وه.

جا له‌م کاته‌دا سه‌رنجی نه‌و دلانه رانه‌کښیتوهو بڼو ټاگاداری خوا به‌سسر نه‌و دل و
 خاوه‌ن دلانه‌دا، سه‌رنجیان رانه‌کښی و وریایان نه‌کاته‌وه به‌مه‌ی که خوا له هه‌موو کات و
 شوینیک دا له‌گه‌ل هه‌موو که‌س دایه و چاوی له هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کیانه، نه‌فهرمو: ﴿وَمَرْمَرٌ
 مِنْ مَّكْنَمٍ﴾ خوا له‌گه‌لتانه له هر شوینیک بن، ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ خوا بینایه به هر
 کرده‌وه‌یه‌که که نه‌یکه‌ن، خو‌تان و هه‌موو کرده‌وه‌تان نه‌بینی. به‌لی بڼگومان خوا له‌گه‌ل هه‌موو
 که‌س و هه‌موو شتیکه له هه‌موو کات و له هه‌موو شوینی، به زانین و ده‌سه‌لات و توانا، خوا
 له‌گه‌ل هه‌موو له هه‌موو کات و شوینیک دا بهر جوړه‌ی که شایانه به ذاتی پاکي. که‌واته
 پیوسته هه‌موو نیمانداریک باوهری دامه‌زروی بی که هیچ کات خه‌لوه‌ت و ته‌نیایی و چولی
 بڼو هیچ که‌س و هیچ شت نی یه، ټای چ شیرینی فهرمووه نیمامی نه‌حمده که زور جار نه‌م
 شیعره‌ی نه‌فهرمو:

خلوت ولكن قل علي رقيب

إذا ما خلوت الدهر فلا تقل

ولا إن ماتخفي عليه بغيب

ولا تحسبن الله يغفل ساعة

١ واته: هرکات له‌چولیدا بویت و خه‌لکت لانه‌بوونه‌لښت: ته‌نیا که‌وتم به‌لکو بلې چاودنر (رقيب) م به‌سه‌ره‌وه‌یه، گومان
 نه‌به‌یت که‌خوا هیچ کات بن ټاگانه‌بی، هه‌روه‌ما گومان نه‌به‌یت که‌نه‌وه‌ی به‌وې دایشاری له‌خوا لی په‌نهان نه‌بی.

لَهُ، مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٥﴾ يُرْلِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُرْلِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ
عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٦﴾ ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْقُضُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُتَخَلِّفِينَ فِيهِ

بهراستی ئەم باوەڕە ئیجگار گرنگە لە هەر دایک دا جیگیر ببی بەسە بۆ ئەمە ی پاک و
بەرز و خاوینی بکاتەوه، وریایی و ترس و سامیکی هەمیشەیی بۆ فەراھەم ببینی لەگەڵ
شەرم و دور کەوتنەوه لە هەموو چەلک و چەپەلی و هەموو شتیکی بێ سودی بێ نرخ، هەر
دای ئەو باوەڕە ی تیدا جیگیر ببی لە دوو بارەوه کاری لی ئەکات: یەکمە بیم و ترس و سام
فەراھەم ئەھێنی لەو دڵدا، دووھ ئارام و خوشی و نزیکی لە سایە ی پەرورەدگاری خاوەن
بەزەیی و ئینجا جاریکی تر باسی مولکایەتی ئاسمانەکان و زەوی ئەکاتەوه ئەفەرموی: ﴿لَهُ
مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ پادشایەتی و مولکایەتی ئاسمانەکان و زەوی تەنها بۆ
خوایە و خوا خاوەن و کاربەدەستیانە و تەنها بۆلای خوا ئەگەریتەوه هەموو کاروباری، باس
کردنی جاری یەکمە لە باریکەوه بوو کە تەنها خوا گیان ئەدات و گیان ئەسێنیتەوه و توانای
بێ سنوور و بێ بەرگری هەیه، باس کردنی ئەم جاری دووھە لەم بارە یەرە کە گەرانیەرە ی
هەموو کاروباری بۆلای خوا یە.

جیگیر بوون و دامەزراندنی ئەم باوەڕە دڵ و دەروون ئەبەستیتەوه تەنها بە خواوه لە
هەموو شتیکی دا، دڵ و دەروون وا لی ئەکات چاوەروانیی تەنها لە خواوه بێ، تەنها رێگا
بۆلای خوا ئەداتە بەر لە ئاشکرا و پەنھانی دا، لە هەموو جولانەوه و کردەوه یەک دا، بەلکو لە
هەموو نیاز و ویست و خواھیشیک دا، چونکە ئەزانی کە راکردن نی یە لە خوا، هیچ قەل و
پەنایەکی نی یە جگە لە پەنا و گەرانیەرە بۆلای خوا.

ئینجا کۆتایی باسە کە ئەھێنی بە هەندێ تر لە بەرھەمی توانا و زانیی خۆی ئەفەرموی:
﴿يُرْلِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُرْلِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ شەو ئەبا بەناو رۆژدا و رۆژ ئەبات
بەناو شەودا، زانا و ئاگادارە بە هەموو نیاز و شتیکی نھینی کە بە دڵەکان دا گوزەر ئەکەن،
چوونی شەو رۆژ بەناویەکی دا بەم جوۆرە کورت و درێژ ئەبن و لە سال دا هەرکام لەوی تر

بهشی داگیر نهکات به رژیمیکی راستی نهگۆږاو، یان هر مهبهست به دواهاقتیان بښت، یان مهبهست هر دوو باره که بښت. به هر جور تماشا بکړن و بیر یان لی بکړیتهوه نیجگار شتیکی نایابی سرسورپهینهن، ههموو دلکی زیندوو سرسام نهکهن و سهرنجی رانهکیشن بۆ بینینی ئه دهسته قودرتهه که ههمیشه ئه دوو شته نایابه پیشان نه دات.

له سهرهتای سورهتهوه تا ئیره چهند شتیکی زور گرنگی باس فرموو، بیر کردنهوه لی یان بهسه بۆ کردنهوهی قاپی دل و بیدارکردنهوهی هست و ژیری، جا لهم کاته دا زور جیگای خوږهتی که بانگی ئیمانداران نهکات بۆ دامه زراوی ههمیشهیی یان لهسر ئیمان و باورمهکیان، بۆ بهدی هیئانی ئیمانکهکیان به کردهوه و پښک هیئانی بهرهمهکانی نهفرموو: ﴿اٰمُرُاِللهٖ وَرَسُوْلِهٖ﴾ ههمیشهیی و بهردوام بن لهسر ئیمانی راستهقیقه به خواوه به پیغمبرمهکی (ﷺ) ﴿وَاَنْفِقُوْا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُّتَخَلِّفِيْنَ فِيْهِ﴾ لهو مال و دارایی و سامانهی - که هینی خوایه و خستویهتیه ژیر دهستی ئیوه و ئیوهی کردوه به جینشین تیای دا بۆ ئه مهی بهکاری بینن له مهبهست و خزمهتی خۆتاندا - لهو مال و سامانه بهشیکی بدن له ریگا و رمهزانهندی خوا دا، خوای گهوره رووی فرمودهی نهکاته ئه دلانهی که خوی دروستی کردوون و خوی نهیان ناسی، نهزانی که خاوین کردنی دل و دهروون و باور، جیگیر بوون و دامه زانندی ئیمانی راستهقیقه شتیکی سووک و ئاسان نی یه، بهلکو ئهرکیکی گرانی هیه لهسر شانی بهندهیانی خوا و پیوستی به تیکۆشان و بهرهمهکانی دوورو دریز هیه، لهبر نهوه کاتی فرمان نه دات به ئیمان و کردهوهی چاک زور به گرنگ نهیگری. به جارو دوو جار کوئی ناهینی، بهلکو چهند جار له چندهها شوین دا ئه فرمانانه نهفرمویتهوه، له ههموو شوینیک دا به جوړو رهوشتیکی جیاواز فرمهکانهکان نه دات که زور بهکارن و پال پیوهنهریکی بهمین، بۆ گوږاپهلی کردنی بهندهیانی خوا، بۆ وینه لیږه دا له سهرهتای سورهتهکهوه تا گهیشته ئه فرمانه چهند شتیکی گرنگی پیشان دا له بهرهمهکانی زانینی دهسلاتی خوا له بوونه و مردا، به جوړی دل و دهروونی ئاماده کرد بۆ گوږاپهلی.

فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾ وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ
وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٩﴾

ئینجا رووی فرموده ئەکاتە موسلمانان و داواى ئیمانیان لى ئەکات کە بێگومان
موسلمان ئەبى له پیش هەموو شتیکەرە ئیمانی هەبى، کەواتە بەره سەرنجیان رانەکیشتى کە
مەبەست له ئیمان، ئیمانیەکە کە کار بکات له خاوەنەکەى، نیشانە و بەرھەم و جینگە دەستى
دەرکەوى و دیارى بى، کەواتە بەره ئیماندار ئامانە ئەبى بۆ گوێزایەلى له بەخت کردنى مال
و سامان له رینگای خوادا، چونکە ئەو ئیمانی ئەگەر راستەقینە بێت ئەبى دەرکەوى و ئەو
بەرھەمەى هەبى، ئینجا فرمانى بەخت کردنى مال و سامانەکە بە جوړى ئەدات کە خاوەن
ئیمان شەرمەزار ئەکات، ئەفەرموى: هەندى لەو مالە بەدەن ئەک هەمووى، ئەو مالە هینی
خۆتان نى یە، بەلکو گرنگەشیان پى ئەدا لەسەر ئەو ئیمان و بەخت کردنى هەندى لەو مالە
زۆرەى کە خوا پى داون ئەفەرموى: ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ ئینجا کەسانیکتان
کە ئیمانی راستەقینەى هیناوە و مال و سامانى داوە له رینگای خوادا بێگومان بۆ ئەوانە
هەیه لەلایەن خواوە پاداشتیکی زۆر گەورە.

جا وەرە تەماشای ئەم هەموو لوتف و بەزەبى یە بکە، ئینجا هەمیتەر هانیان ئەدات لەسەر
ئەو ئیمانە راستەقینە بەمەى هیچ هۆ بەهانی ئیمان نەهینانیان بە دەستەرە نى یە، بەلکو
هۆى ئیمان و پال پێوەنەرى ئیمانیان لایە، بەمەى پێغەمبەریان لەناودایە (ﷺ). بانگیان
ئەکات بۆ ئیمان، پەیمانیشیان بە ئیمان هینان داوە، خوایش چەند ئایەتى روون و بەلگەى
ناشکرای بۆ ناردوون کە ببێتە هۆى ئیمان و دەرچوونیان له تاریکی کوفرو بى باوەربى،
ئەفەرموى: ﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾^١ ئایا چ شتى بەرگرتان ئەکات، چ عوزو بەهانیەکتان
هەیه له ئیمان هینان دا؟ ﴿وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ﴾ له کاتیک دا کە پێغەمبەرتان لەناودایە و

^١ ئایەتى پێشوو دەریارەى موسلمانان بوو، هەروەها ئەگەرچى ئەم ئایەتە بۆ ئەوان بێت، تەفسیرەکە لەسەر ئەم بارە
کرایوە، بەلام هەندى ئەفەرمون: ئەم ئایەتە بۆ بى ئیمانەکانە، ئەم رایەش ئەگودجى، ئەو کاتە شێوەى تەفسیرەکە
ئەبى بە جوړى تر بێت.

بانگتان ئەكات بۇئەمەي ئىمانى راستەقىنە بىنن بەپەرودەردگارتان، ﴿وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَهُ﴾ لەكاتىك دا لەوە وپیش خوا پەيمانى ئيمان هينانى لى وەرگرتوون بەمەي بەلگە و نیشانەي بۇ داناون و هوش و هەست و ژیری پىداون و دەسلەلاتى بیر کردنەو و تیروانینى پىداون، ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ئەگەر ئیووە لەبەر هەر هۆیک ئيمان بىنن هۆی ئيمان لەوە گرنگ تر نی یە، ئینجا بە تەواوی هۆو بەهانهي ئيمان نەهینان ئەبریت، ئەفەرموي: ﴿هُوَ الَّذِي يَرْزُقُ عَلَى عَبْدِهِ ؕ أَيْنَمَا يَشَاءُ يَنْتَقِلْ﴾ خوا کەسێکە کە چەند ئایەتیکی روون و رەوان ئەهینیتە خوارەو بۆ سەر بەندەي خوێ، واتە محمد (ﷺ) ﴿إِذْ أَخْرَجَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ﴾ بۇئەمەي ئیووە دەربىننى لە تاریکی یەکان، تاریکی هەموو جۆرە کوفرو بەد باوەری و بەد کرداری و بەد خوێی ﴿إِلَى النُّورِ﴾ لەو هەموو تاریکی یە دەرتان بىننى بۆ رووناکی ئيمان و باوەری راست و رێگای خوا کە تاقە رێگایەکە، جا لیڤەدا وەك بۆمان دەركەوت خۆی گەرە بە کۆ ناوی تاریکی بردووە، کەواتە تاریکی و رێگاكانی چەوت زۆر و زەبەندن، بەلام رووناکی بە تەك ناو بردووە، کەواتە تەنیا یەك رووناکی هەيە ئەویش بەرنامە و ئایینە پیرۆزەکەي خوايە.

﴿وَإِنَّ اللَّهَ بِكَ لَءَوْفٌ رَّحِيمٌ﴾ بەراستی خوا زۆر بە رەحم و بەزەیی یە بە ئیووە. ئەوەتا هەر شتی هۆی رێنموونی و رزگاریتانه بۆی فەرەهەم هیناون. بەلێ بەراستی خۆی خاوەن بەزەیی هەموو بەهانهیەکی بریووە، چاکە و نیعمەتی خوێ رشتوو بەسەر ئادەمید! بە تیکراییی بە ناردنی ئەم ئایینە، بە تاییبەتی یەكەم چەن کە شادی کردن بە بینینی ئەو پیغمبەرە گەرەيە (ﷺ) بەلێ بەراستی ئەو ماوەي ژيانى ئەو کۆمەلە بەختیارە لەگەل ئەو پیغمبەرە گەرەدا (ﷺ) ئیجگار ماوەیەکی نایاب بووە، ئەم جیهانە لە هەموو تەمەنی دا کاتی وا بەرزو پیرۆزو بەرپۆزی بەخۆیووە نەدیووە شتی وا هەرگیز نابێ، وەرە بیرى لى بکەرەو لەو پەيوەندی یەي زەوی بە ئاسمانەو، بیر بکەرەو لەوەي خۆی گەرە دواوە لەگەل بەندەکانی لەسەر زمانی پیغمبەرەکەي (ﷺ) لەچەندەها رووداو و بەسەرھاتی تاییبەت دا ئایەت ئەهاتە خوارەو و وت و وێژی لەگەل ئەو بەندەیانە ئەکرد: ئەیفەرمو: ئەو بکەن و ئەو مەکەن!! ها ئەو رێگای منە پیاى دا برۆن و مەچن بە هیچ رێگایەکی تردا! تاوان و ناڕەوايیتان کردووە و بگەرێنەو بۆلام. هەموو کات قاپیم کراوێە لیقان و لەسەر پشتم! وەرەو بۆلام و ئاومید مەبن لە رەحم و بەزەیی من، فلانە پرسىارتان ئەووە وەلامەکیەتی، فلانە گری و گىوگرفتتان ئەووە چارەسەریەتی... ھەرەھا.

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ
الْفَتْحِ وَقَتْلَ

بیر بکهینهوه کی ئەم قسه و باس و وتو ویزه نهکات لهگهل ئەم بهنده یاندها؟ خوا
نهوانه ی نهفهرموا کهواته نهوانه ههموو کات لهگهل ئەو خوایه دا نهزیان و به یادی ئەو
ژیانیان بهسەر نهبرد، بیگومان نهوه لوتف و بهزهیی و چاکهیهکی تایبهتی یه خوا رشتی
بهسەر ئەو گهله بهختیاره دا، کهواته مانی خوێانه ههڕچهنده رێک و راست و پاک و خاوێن
بووین، بهلام پاش ئەو یهکهم کۆمهله بهختیاره ههڕ تاقم و چینی تر هاتبی و یان لهمه و پاش
بیت و نیمان و باوهڕی رێک و راستی بووبی یان ههیبی، ئەم تاقم و چینهانه زۆرتر جینگای
شازازی و ئافهرینی پیغه مبهڕن (ﷺ). نیمامی بوخاری له سهحیحه که ی دا ئەم هه دیسه
نههینی: رۆژی پیغه مبهڕ (ﷺ) فهرموی به یارهکانی: کام کۆمهلی نیماندارانتان بهلاوه
نایابتره؟ نهوانیش وتیان: کۆمهلی مهلائیکه. نهویش فهرموی: نهوانه هیچ بهمانه و هۆی
نیمان نههینیانی نی یه له کاتیگدا که نزیکن له خواوه، واته هونهر ناکهن له نیمان هینان
دا، ئینجا وتیان: دهی پیغه مبهڕان - سهلامی خوایان لی بیت - له ههموو کۆمهلی نایابترن،
پیغه مبهڕ (ﷺ) فهرموی: پیغه مبهڕان چۆن نیمان ناهینن کاتی که وهحی خوا دیته خوارهوه
بۆ سهریان، ئینجا وتیان: دهی ئیغه، فهرموی: ئیوه چۆن نیمان ناهینن له کاتیگ دا که من
وام له ناوتان دا؟ واته: ماتول من له ناوتاندا نیمان هینانی ئیوه هونهر نی یه، بهلام له ههموو
کۆمهلی نایاب تر نهوانه که له پاش ئیوه دین کتیبیکیان دهست نهکهوی باوهڕو نیمان
نههینن بهوهی تیا یهتی.

ههروهها ئهرکی سهرشانی یهکهم تاقم قورس ترو بهتین تر بووه له ئهرکی تاقمهکانی
دوایی وهکو له هه دیسی تردا نهفهرموی به یارهکانی: (ئیوه له چهرخیکان نهگهر نهوهی
پیتان سپێرراوه دهیهکی بهجی نههینن به هیلک دا نهچن و لهمه و پاش کات و چهرخێ دیت
نهگهر نیمانداران دهیهکی ئەو فرمانانه بهجی بینن رزگار نهبن). بهلکو مردهی زۆر گهوره تر
ههیه بۆ تاقمه دوایی یهکان نهگهر دامهزراو بن لهسهر رینگای راست، له هه دیسیکی تردا
نهفهرموی: له پاش ئیوه چهند رۆژو چهرخێ پهیدا نهبی لهو رۆژه دا خو گرتنهوه له تاوان و
دامهزراوی لهسهر رینگای راست نهوهنده گرانه وهکو دهست گرتن بهسهر پشکو دا وایه،

هرکس لهو روزه سهختانه دا کرده وی باش بیت لای خوا پاداشتی به نه اندازه ی په نجا کس له نیوه هیه^۱. پاش هاندان له سر نیمان هیان نینجا هه میتر هان نه دات له سر بهخت کردنی مال و سامان له ریگای خوادا نه فرموی: ﴿وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُقْرَأُوا سَبِيلَ اللَّهِ﴾ نایا چ شتی برگریتان نکات له بهخت کردنی مال، چ عوزو بهمانه یه کتان هیه له بهخت نه کردنی مال و سامان له ریگای خوادا؟ ﴿وَاللَّيْلُ بَرْدٌ وَالنَّهَارُ حَرٌّ﴾ له کاتیک دا که هه موو میراتی و کله پوری ناسمانه کان و زهوی ته نیا بۆ خواجه، واته هیچ کس نامینی و هه موو شتی لهم بوونه وهرده نه گه پرته وه بۆ لای خوا، وهکو میراتی نه گه پرته وه بۆ خاوه نی، که واته بهخت کردنی مال له ریگای خوادا چاکه، چونکه نهو کاته نهو مال و سامانه هروا به خو پایی و به فیرو ناپوا، به لکو پاداشته که ی لای خوا نه می پته وه بۆ خاوه ن مال که، به لام نه گهر وا نه کری مال که بیشی نهروا پاداشتی ش نابی به لکو توله ی لی نه سینری.

به راستی یه کهم تا قم له یاره کانی پیغه مبر (ﷺ) چ مه که یی یه کان و چ مه دینه یی یه کان نه وه ی توانیان له مال و له گیان بهختیان کرد له پیناوی ثابینی پاکی نیسلام دا له کاتی تهنگ گوزهرانی و تهنگانه دا، له کاتیک دا که نیسلام و موسلمانان غریب و بی کهس بوون له هه موو لایه که وه، له لایه ن زوری به هیزی داخ له دله وه تار نه نران. که واته فیداکاری یه که یان نیجگار پاک و خاوین بوو، ته نها له بهر خوا بوو، ته نها له بهر بهر زکردنه وه ی نالای نهو ثابینه بوو له سهرو مالیان خوشه ویست تر بوو به لایانه وه، به لام له بهر نه بوونی و کهم دهستی نهو مال و سامانه ی که نه یاندا له ریگای خوادا که متر بوو له وه ی که تا قم و چینیی دووم نه یان توانی بیدهن له پاش رزگار کردن (فتح) ی مه که. نینجا هه ندی له تا قمی دووم که سامان دارو به ده سه لاتیش بوون، نه یانویست به نه اندازه ی تا قمی یه که می بی سامان و ده سه لات مال بدن له ریگای خوادا، جا له بهر نه وه نه م نایه ته هاته خواره وه زیاده نرخ ی دا بهو مال که مه ی که یه کهم چین نه یاندا، چونکه بهخشینه که ی نهوان پاک و بیگهر د بۆ خوا بوو، لهو کاته هونهر بوو، نه فرموی: ﴿لَا يَسْتَرِي سِكْرًا مِّنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ﴾ هرکس ی له نیوه مال و سامانی بهخت کردبی و جهنگی کردبی له ریگای خوادا له پینش رزگار کردن (فتح) ی مه که دا، نه وه نهو که سه یه کسان نی یه و وهکو نهو که سانه تان نی یه که له پاش ففتح مال و سامانیان دابی و جهنگیان کردبی

^۱ نه م حه بیسه تاج الأصول می ناولیه تی له ج / ه دا.

أُولَئِكَ أَعْطَاهُ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَتَلُوا وَلَا وَعَدَ اللَّهُ الْحَسَنَىٰ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

﴿١٠﴾ مَن ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا

﴿أُولَئِكَ أَعْطَاهُ دَرَجَةً﴾ نهوانه‌ی پیش فستح راده و پله‌یان گه‌وره‌تره ﴿مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَتَلُوا﴾ له‌وانه‌که‌له‌پاشدا مال و سامانیان داوه له ریگای خوادا و جه‌نگیان کردووه، چونکه هینه‌که‌ی نه‌مان هونه‌ریکی وای تیدا نه‌بوو، به‌لکو له کاتیک دا بوو که بی باوه‌رانیس خوا خویان بوو که به موسلمان سه‌یر بکرین، هموو م‌رایس یان نه‌کرد بو موسلمانان. پاش نه‌می زیاده نرخ‌ی دا به تاقمی پیشوو نینجا به‌لین نه‌دا به تاقمی دوه‌میش که نه‌مانیش پاداشت نه‌درینه‌وه و بی‌به‌ش نابین نه‌فرموی: ﴿وَلَا وَعَدَ اللَّهُ الْحَسَنَى﴾ خوا به‌لینی به‌ه‌شتی داوه به هردوو تاقم، به‌لام دیاره راده و پله‌ی تاقمی یه‌که‌م به‌رزتره، وه‌کو له پیشه‌وه باس کرا. بیگومان نه‌و جیاوازی راده و پله‌ی که له نیوان نه‌و دوو تاقمه‌دا بووه له سه‌ره‌تای نه‌م نوممه‌ته‌وه ه‌روه‌ها له نیوان هموو تاقمیکی وینه‌ی نه‌وان دا ه‌یه تا رژی دوا‌یی، واته نه‌و که‌سانه‌ی که له کاتی تنگانه و چه‌وسانه‌یی نیسلام و موسلمانان دا کوشش و فیداکاری نه‌کن، نه‌وانه راده و پله‌یان لای خوا به‌رزتره له‌و که‌سانه‌ی که تیگوشان نه‌کن له‌کاتی هیزو ده‌سه‌لاتی نیسلام و موسلمانان دا، شتیکی ناشکرایه که نه‌و جیاوازی یه له به‌رته‌دا نه‌که‌رینه‌وه بو ناگاداری خوا به‌سه‌ر جیاوازی تیمانداره‌کان دا، له نه‌ندازه‌ی راستی و پاک و خا‌وینی نیازو کرده‌وه‌که‌یان دا وه‌کو له‌م ئایه‌ته‌وه روون نه‌بیته‌وه که نه‌فرموی: ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ خوا ناگاداره به‌سه‌ر هموو کرده‌وه‌کانتاندا، نینجا پله و قوناغی تر نه‌هینیته پیشه‌وه بو نه‌می دل و د‌روون به‌ینیته سؤزو په‌روش بو تیمان و به‌خت کردنی مال و سامان له ریگای خوادا نه‌فرموی: ﴿مَن ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾ ئایا کی یه نه‌و که‌سه‌ی که قه‌رز نه‌دات به خوا، قه‌رزیک‌ی جوان و شیرین؟ واته کی یه نه‌و که‌سه‌ی که مال و سامان نه‌دات له ریگای ره‌زامه‌ندی خوادا به جوریک‌ی ریک و راست و پالفته (خالص) تمنا له‌به‌ر

خوا؟ به لام بهو شیوه فرموی که دلی نیمانداري راسته قینه نه خاته سۆز پەرۆش و مان
 نهوهی هیه بهم فرموده باسی لی پیدای بیی له خوشیداو به ههموو شانازی یه کهوه پهلامار
 بدات، کام مالی بهنرخ و خوشهویسته بیدات له ریگای خوادا شیوهی فرموده که زۆر نایاب
 و سهرنج راکیشه، خوا که خواجه و خاوهنی بهنده و ههموو سامانه که یه تی و هیچ پیویستی
 به هیچ کس و به هیچ شتی نی یه خوی و پیشان ئەدات له فرموده که پیویستی به
 قهرز کردن هیه له بهنده کانی، بهنده کانیخ خاوهن شتن!! شهوه نهوپه پری ریزگرتن و نرخ
 پیدانه له لوتف و بهزیی به زیاد بی، خه لکی باوی وایه بی گیرگرفت چه سپانی ئەکات له
 قهرز دان به دهوله مەندان، چونکه دنیایه که قهرزه کهی دهست نه که ویتتهوه، شانازیش ئەکات
 و که شخه ئەکات که قهرز ئەدا به دهست رۆیشتنوو دهوله مەندان، کهواته ئەگەر خوا داوای
 قهرزی لی بکات و قهرز به خوا بدات ئەبی چهنده خوی به خوش بهخت و کامهران بزانی؟
 نیمانداره راسته قینه کانی ئەم نوممهته، به تایبهتی یه کهم چین و تاقم ئەم جۆره فرمودانه
 نیجگار کاری لی نه کردن و نهیهینه سۆز له گوپرایه لیدا بۆ وینه: نین و مسعود همدیسی
 نه گیریتتهوه و نه فرموی: کاتی ئەم نایه هاته خوارمه - نه بولده حداح ناوی نه نساری -
 وتی: نهی پیغه مبهری خوا نایا خوا قهرزی نهوی له نیمه؟ نهویش فرموی: به لی
 نه بولده حداح. نه میش عهرزی کرد: دهستتم بدهری نهی پیغه مبهری خوا نهویش دهستی
 به فهری خوی دایه، نه میش وتی: ئەوا من باغه کهی خۆم به قهرز دا به خوا که باغه کهی
 ٦٠٠ بن دار خورمای تیدا بوو، خیزان و منداله کانی به ماله وه له ناو ئەو باغه دا بوون، نینجا
 که پرایه وه بۆ ناو منداله کانی هه ره له دهرمه بانگی کرده خیزانی که (ام الدحداح) بوو،
 فرموی: وهرنه دهرمه، چونکه من ئەو باغه به قهرز داوه به خوا، خیزانیشی مردانه
 فرموی: سهودایه کهت قازانجی کرد. نینجا به گورجی مندال و شت و مه که کانی هینایه
 دهرمه، چونکه زانی تازه هینی ئەوان نی یه و دروست نی یه دانیشتنیان لهو باغه دا.

خوای گهوره لوتف و بهزویی یهکهی نهونده فراوانه هیچ کات قمرزهکانی سهر به سهر ناداتهوه، به لکو چهند چهندانهی نهکاتهوه وهکو نه فرموی: ﴿فِضْلُفُهُ، لَهُ، وَلَهُ، أَجْرٌ كَرِيمٌ﴾ کی یه نهو که سهی که قمرزیکی جوان و شیرین نه دا به خوا، ئینجا خوایش بوی چهند چهندانه نهکاتهوه، له گهل نهوده پاداشتیکی بهریزی هیه له به هشت دا که تنها خوا نه زانی چونه. نهو زیاد کردن و چهند چهندانه وهکو له چهند حه دیسی سهیح دا هیه لای خواری یهک به دهیه تا هزار و چوار سهد قات و زیاتر. نهوهی به گویرهی رادهی راستی بنده که یه له گهل پاک و خاوینی نیازو ماله که ی و نهو مبهستی ماله که ی تیدا بهخت نهکات.

هندهی له زانیان فرمویانه: نهو ماله ی که بنده نهیدا له ریگای خوادا ناونابری به

قمرزی چاک (حسن) بهم ده مهرجه نهبی:

- ۱- ماله که حه لال بیت.
- ۲- باش ترو به نرخ ترینی ماله که ی بیت.
- ۳- له کاتیک دا بدری که خاوه نه که ی پیوستی پی ی هبی.
- ۴- به که سیک بدریت که له هه مووان پیوستی ی زورتر بیت بهو ماله.
- ۵- نهوهی که نهیدات تا بۆ نه کری دهی نه خات.
- ۶- منعت نهکات به سهر هیچ که سدا.
- ۷- نیازو مبهستی تنها خوا بیت.
- ۸- نهوهی که نهیدات هه چنده زور بیت به که می سهر بکات.
- ۹- نهو ماله خوشه ویست ترین مالی بیت.
- ۱۰- خوی به زل سهر نهکات و نهوهی ماله که ی پی نه دات به زهلیل و سهر شوپ.

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُم بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَمْنٍ مِنْ غُلَّتِ الْيَوْمَ جَنَّتْ تَحَرَّىٰ مِنْ مَحْجَا الْأَنْهَارِ خَلِيلِينَ
فِيهَا ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انظُرُوا نَفْسًا مِنْ نُورِكُمْ

نينجا هندی لهو پاداشته بهرېزه پيشان نهدات له شيوه يه كه له شيوه نايابه كاني روځي
دوايي دا، به لام نهم شيوه يه كهم جاره پيشاني نهدات نه فرموي: ﴿يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾
نهم پاداشته بهرېزه يان هه يه له روځيك دا كه نيماندان نهميني تيای دا چ پياو و چ نافرت
به جوړيك ﴿يَسْعَىٰ نُورُهُم بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَمْنٍ مِنْ غُلَّتِ الْيَوْمَ جَنَّتْ تَحَرَّىٰ مِنْ مَحْجَا الْأَنْهَارِ﴾ كه رووناكي خويان به چه سپاني نه پوات له پيش
دهميانه وه و به لای راستياندا^۱. به لي نهم شيوه نايابه يه كهم جاره قورنان پيشاني نهدات،
به راستي زور سهيره كه نيماندان به نينه پيش چاو لهو كاته دا كه نهم رووناكي يه شيرينه
له خويانه وه بهرچي و له بهرهم و له لای راستيان دا بهر او جي و شوينيان بؤ رووناك
بكاته وه، بهم بهم لهو شيوه نايابه كهس نه ديوه، نهم وهكو گلپ رووناكي لي نه بهرچي و
بهرو بهر رووناك بكاته وه بؤ رينمووني كردنيان تا نه چنه بهم هشت!! نه وه يش نهم نوورو
رووناكي يه يه كه بهموي شوين كهوتني قورنانه وه خوا بويان فرامهم نه ميني^۲. واته لهم
جيهانه دا بهموي په پرموي قورنانه وه نوورو رووناكي يه كي نه ميني روو نه كاته روځ و بهرونيان
و نه بيته هوي ناسيني ريگاي راست و رويشتن به ريگاي راست دا. جا نهم نوورو رووناكي
يه خوا لهو جيهان نه يكات به شتيكي ناشكراو ريگاي بهم هشت روون نه كاته وه، دياره نهم
رووناكي يانه يه كسان نين، به لكو رادهيان جياوازه به گويزه ي جياوازي كرده وي چاكي نهم
جيهانه يه، قتاده نه فرموي هه ديسينكمان بؤ باس كراوه كه پينغه مېهر (ﷺ) فرمويه تي:
هندي له نيماندان رووناكي يه كه يان ليرمه وه تا سه نعاء (عه دن) رووناك نه كاته وه، له وه

^۱ به گويزه ي نه فسيده كه وشي ﴿يوم﴾ زهرفه بؤ ﴿لته﴾، روواري تريش هه لته گري: ۱- زهرف بيت بؤ ﴿يضاعفه﴾.

^۲ زهرف بيت بؤ ﴿انكر﴾ ي برياو درلو. هه رېو باشه و هه ريك مه بهسته.

^۳ تېرو باري تريش نه گوډجي، نهم نوورو رووناكي يه نه وه بي كه نهم بوونه وه ري لي دروست كراوه لهو جيهان خواي
كه وړه دهري نه خات به جوړي هه موو له شيان رووناكي لي نه بهرچي، نه وه ش به شيكه له پاداشتيان.

که متر هیه تا رادهیک که شوینی پی رووناک ناکاتهوه، نو نیمانداره بهختیارانه لهو کاته خوشه دا دلخوش نکرتن بهمه پی یان نهوتری: ﴿بَشَرْنَكُمْ الْيَوْمَ حَشَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ نهوهی نهپرو مژدهتان پی نهدری بهمهشتانیکه که رووبارهکان دین و نهچن له ژیر کوشکهکانیان دا، ﴿خَلِيلِينَ يَبِأَ﴾ نهچنه ناو نهو بهمهشتانهوه به جوړی که نهمیننهوه تیایان دا به نیجگاری و بی برانهوه، ﴿ذَلِكَ مَرُّ الْفَوْزِ الْعَظِيمِ﴾ نهو نوورو رووناکی و بهمهشت و نازو نیعمهته نهپراوه که باس کران هر نهوانیه گهیشتن به نامانجی هره گهوره که خوا نهیدات بهو بنده نیماندارانه: ﴿يَوْمَ يَقُولُ الْمُنِفِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ﴾ نهوهیه گهیشتن به نامانجی هره گهوره له روژیک دا که پیواوه دوو رووهکان و نافرته دوو رووهکان نهلین: ﴿لَلَّذِينَ آمَنُوا﴾ بهوانهیی که لهم جیهانه دا نیماندار بوون و نیمانیان هینابوو، نوورو رووناکی له ناوچاویان دا نهدرهوشیتنهوه دهووبهر رووناک نهکاتهوه، نهلین بهو نیماندارانه: ﴿انظُرُوا﴾ تماشامان بکن یان هندی لیمان بوهستن و پهله مهکن ﴿تَقْنَسَ مِنْ تَوَكُّمٍ﴾ با له نوورو رووناکی بهکهی نیوه هندی وهرگرین تا ریگای پی دهرکین. نیبن عباس و نهو نومامه نهفرمون: له روژی دواپی دا تاریکی خملکی دانتهگری - ماومردی نهفرموی: لام وایه پاش بریار دانی بهمهشتی و دوزهخی همرکس بو جیگای خوین، نینجا نیمانداران نوورو رووناکی یان پی نهدری بو نهوهی ریگا دهرکن و گوزهری پی بکن بهسر پردی صراط دا، بو لاقرتی و هلهخهتاندن له یهکم جارهوه رووناکی به دوو رووهکانیش نهدری و نینجا نهکوژنریتنهوه جا لهو کاته دا بهو جوړه که وترا داوا نهکن له نیماندارهکان. بهلام نهو دوو رووانه تازه چوڼ سوود لهو نوورو رووناکی یه وهرنگرن نهوان لهماوهی ژبانی نهم جیهانه دا دوور کهوتنهوه له هوی نهو نوورو رووناکی یه و خوین خسته ناو تاریکی و هوی تاریکی یان بو خوین هلبژارد، هر چارهسهری یهکم لهم جیهانه دا نهکری نیر لهپاش دا هیج ناکری.

^۱ به گویرهی تفسیره که «یوم». زهرهه بو «الفوز العظيم» بارو تیری تریش هیه که رڼو له زلفایانی تفسیر نهیفرمون: که (باعدل) بیت له «یوم» هی پيشوو، نهیش هر جوانه و مهستهکه یهکه که پيشاندانی شیوهی بهسهراتی نیماندار و دوپوهه.

قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسْوا نُورًا فَضَرَبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ﴿١٣﴾ يُنَادُوهُمْ أَلَمْ تَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانَةُ

حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ

لهبر نه وه به شیوهی لاقرتی: ﴿قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ﴾ پبیان نهوتری: بگه پرینه وه بؤ دواتانه وه بؤ دنیا ﴿فَالْتَمِسْوا نُورًا﴾ نینجا لهوی داوای نوورو رووناکی بکن بؤ خوتان به په پرهوی کردنی نهرومانی خواو پیغمبر (ﷺ) یان بگه پرینه وه بؤ نهو شوینهی که نیمه نوورو رووناکیمان لی وهرگرت لهوی وهری گرن. نهوانیش نهگه پرینه وه ﴿فَضَرَبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ﴾ نینجا دیوارو شوره و بهرهلستی نهینری به نیوانی نیماندار و دوو رووهکان دا، که قاپی یهکی هیه ﴿بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ﴾ رووی ناوی - که لای نیماندارهکانهویه - رحمتی تیدایه، چونکه بهره و بهمهشته، ﴿وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ﴾ رووی دهرهوهی که لای دوو رووهکانهویه، له لایه نهو دیوی دهرهوهی سزاو عزاب هیه و دهست پی نکات، چونکه بهره و دوزهخه، وادیار نهکهوی نهو شوره و بهرهلسته بهرگری بینین نکات به لام بهرگری دهنگ ناکات، وکو دهرنهکهوی لهم وتو ویزهی که له نیوان نهو دوو تاقمدا نهکری، نهو هتا نهفرموی: ﴿يُنَادُوهُمْ﴾ دوو رووهکان بانگ نهکه نه نیماندارهکان نهلین: ﴿أَلَمْ تَكُنْ مَعَكُمْ﴾ نایا نیمه لهگهل نیوه نهبووین؟ واته نیمه لهگهل نیوه نهژیاوین له دنیادا و تیکهلقان نهبووین؟ له یهک ساحدا زیندوو کراینه وه کهواته بؤچی لیوه دا جوی کراینه وه له نیوه؟

نیماندارهکان لهوه لامیاندا ﴿قَالُوا بَلَىٰ﴾ نهلین بهلی نیمه و نیوه بهرجهوین که نیوه نهلین. ﴿وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ﴾ به لام نیوه خوتان دوچار کرد و خوتانتان کوشت، به لادانتان له رینموونی خواو رینگا راستهکی. ﴿وَتَرَبَّصْتُمْ﴾ چاوهروانی نهمانی پیغمبرو بهرباد بوون و سهرکزی نیمانداران و سهرکوتنی خوتانتان نهکرد. ﴿وَارْتَبْتُمْ﴾ گومانتان بوو له راستی نایینی خواو پیغمبریتی پیغمبردا (ﷺ) ﴿وَعَرَّيْتُمْ الْأَمَانَةَ﴾ نومید و ناواته دروینهکانتان هلیخه لهتاندن. دلتان بهو بهستبوو ﴿حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ﴾ هتاکاری خواهات و مردن هاته سهرتان،

وَعَزَّكُم بِاللَّهِ الْغَرُورُ ﴿١٤﴾ قَالِيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَا أَرْسَلْنَا مِنْكُمْ
وَيْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا
يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿١٦﴾
اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُمِيتُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا

﴿وَعَزَّكُم بِاللَّهِ الْغَرُورُ﴾ خهله تینه‌ری به‌میز که شهیتانه ئیویه خهله تاند به‌می که خوا
خاوهن به‌زیی و لی بوردووه، گوناوه تاوانی له پیش چاوتان جوان و شیرین و
خوشه‌ویست کرد تا ئه جوړه به‌دبختی هتا هتایی کردن، ئینجا به تهاوی سیخی سارد
ئه‌که‌ن به جگه‌ریان داو ناومیدیان ئه‌که‌ن، پی یان ئهلین: ﴿قَالِيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ
كَفَرُوا﴾ ژبانی دنیا هل و هه‌لکوت بوو بو چاره‌سەر کردنی سزای ئهم روزه ئیویه ئه
هه‌له‌تان له ده‌ست خوتان دهرکرد، که‌واته ئهم‌بو هیچ چاره نی یه، هیچ بریتی و به‌ده‌لیکی
لی و مرناگیری نه له ئیویه - که کافرینکی ئاشکرا نه‌بوون له دنیادا - نه له‌وانه‌ی که کافر بوون
به ئاشکراو کافری خویان دهرنه‌بپی ﴿مَا أَرْسَلْنَا مِنْكُمْ﴾ جی و شوینی ئیویه ته‌نها ئاگره، ﴿مِنْ
مَّرْسَلِكُمْ﴾^۱ ئاگر شایاتره به ئیویه له هه‌موو شتی تر ﴿وَيْسَ الْمَصِيرُ﴾ ئاگر پاشه‌پوژینکی زور
خراپه، خراپترین شوینه که ئیویه ئه‌که‌رینه‌وه بوی. خوا په‌نامان بدات.

ئا به‌م جوړه نایابه خوی خاوهن به‌زیی هانی به‌نده‌کانی ئهدات و بانگیان ئه‌کات بو
ئیمانی راسته‌قینه و مال و سامان دان له ریگای ره‌زامه‌ندی ئه‌ودا، بی‌گومان هه‌ر دلی به
تهاوی مردوو نه‌بی ئه‌بی ئهم فهرموده‌یانه کاری لی بکه‌ن. پاش ئهم هه‌موو به‌لگه و نیشانه
و سه‌رنج راکیشان و هاندان بو ئیمانی راسته‌قینه و مال و سامان دان له ریگای خوادا. پاش
ئه‌مانه هه‌موو ئینجا به‌گله‌یی و بناشتینکی زور کاریگر روو ئه‌کاته ئیمانداره‌کان ئه
ئیماندارانه‌ی که هیشتا نه‌گه‌یشتوونه ته ئه‌ راده‌و پله‌ی که خوا ئه‌یه‌وی لی یان، ئه‌فه‌رموی:
﴿أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئایا کاتی ئه‌وه نه‌هاتووه بو ئیمانداره‌کان ﴿أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ
مِنَ الْحَقِّ﴾ که دله‌کانیان سام و ترس په‌یدا بکه‌ن و نهرم بین بو ته‌می و ئاموزگاری خوا و ئه‌

^۱ به‌چهند جوړی تریش ته‌فسیر کراوه‌ته‌وه هه‌موو ئه‌که‌رین و ریکه.

قورئانه راسته‌ی که هاتووته خواروه؟ واته بلی کاتی ئه‌وه هاتوو و به به‌روه نه‌ماوه و هیچ
 به‌هانه‌یه‌کیان نی یه و هۆی گوێپرایه‌لی و دل نهرمی یان بۆ فه‌راهم هاتوو، که‌واته با سستی
 نه‌که‌ن و به چه‌سپانی گوێپرایه‌لی بکه‌ن بۆ ئه‌وه‌ی خوا داوایان لی ئه‌کات، ئه‌مه عیتاب و
 گله‌یی یه‌که هه‌رچۆنی هاندانی تێدایه بۆ گوێپرایه‌لی هه‌روه‌ها ترساندنیشی تێدایه له
 پاشه‌پۆژی خراپی و سستی کردن. هه‌روه‌ها روونی ئه‌کاته‌وه که پێویسته پاک کردنه‌وه‌ی دل
 و دهره‌ون له چلک و چه‌په‌لی و دووری له یادی خوا، ئه‌گه‌ر پاش ماوه‌یه‌ک دل ره‌ق نه‌بێت و
 ئه‌و کاته له‌وانه‌یه دل مۆر بکری‌ت و ببێته جینگای قارو خه‌شمی خوا هه‌تا هه‌تایه، خوا
 په‌نامان بدات. ئه‌فه‌رموی: ﴿وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ﴾ ئایا کاتی ئه‌وه نه‌هاتوو که
 ئیعمانداره‌کان دلیان نهرم ببی بۆ ته‌مهی خوا و ئه‌و قورئانه راسته‌ی که هاتووته خواروه،
 به‌وینه‌ی ئه‌وانه‌نه‌بن که له پیش ئه‌مان دا کتیبیان پیدراو ﴿طَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ﴾ ئینجا ماوه و
 چه‌رخه‌ی دوورو درێژ به‌سه‌ریاندا رابورد، دورکه‌وتنه‌وه له پێغه‌مبه‌ره‌کانیان، ﴿فَسَتَّ قُلُوبُهُمْ﴾
 به‌هۆی ئه‌وه‌وه دله‌کانیان ره‌ق بوون و نهرم نه‌بوون بۆ ئامۆزگاری خوا، په‌ندو ته‌مهی یان
 وهرنه‌گرت ﴿وَكَبُرَتْ مِنْهُمْ نَسِئَةٌ﴾ زۆر له‌وان دهرچوون له ئایینی خوا به‌هۆی دل ره‌قی یانه‌وه،
 بینگومان دلی ئاده‌می زۆر ئه‌م دیوو ئه‌و دیو ئه‌کات و ئه‌گۆپی، زۆر زوو شتی له بیر نه‌چی،
 به تایبه‌تی هه‌رکات ماوه‌یه‌ک ماوه‌یه بی ته‌مهی و ئامۆزگاری و بیر کردنه‌وه ئه‌و ره‌ق و که‌ودنه‌ی
 نه‌بی، رووناکی یه‌کی هه‌بی ئه‌کوژیته‌وه و ته‌م و تاریکی دای نه‌گری. که‌واته پێویسته
 مۆچیا‌ری و ته‌مهی کردنه‌ی بۆ ته‌مهی بیر بکاته‌وه و مل که‌چ و گوێپرایه‌لی ببی بۆ فه‌رمانی خوا،
 پێویسته بیدار کریته‌وه و ته‌قه بدری له‌و دلانه تا نهرم بین و چلک و چه‌په‌لی بی ناگایی یان
 نه‌مینی، پێویسته به‌و ریا کردنه‌وه‌یه‌کی هه‌میشه‌یی تا که‌ودنه‌ی و ره‌ق نه‌بنه‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر
 ره‌ق بوون و ته‌م و تاریکی داگه‌ری کردن نابێ ئانومیدی یان لی په‌یدا بکری، چونکه
 ئه‌گونجی زیندوو بکریته‌وه و رووناکی یان بۆ په‌یدا ببی و ره‌قیان نه‌مینی نهرم و گوێپرایه‌لی
 بین بۆ یادو ئایینی خوا، به‌وینه‌ی زه‌وی، ئه‌وه‌تا وشک و برینگ نه‌بی و ئه‌مری و گیان و
 ته‌ریی تیدا نامینی. له‌پاش ئه‌وه خوا زیندووی ئه‌کاته‌وه و خێرو بیرکی تیدا فه‌راهم
 شه‌هینی، وه‌کو ئه‌فه‌رموی: ﴿اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ بزانی که خوا زه‌وی زیندوو
 ئه‌کاته‌وه له‌ پاش مردنی، واته له‌م قورئانه‌دا خوا شتی وای داناوه بۆ به‌نده‌کانی که زۆر له
 دله‌ مردووه‌کان زیندوو ئه‌کاته‌وه به‌وینه‌ی زیندوو بوونه‌وه‌ی زه‌وی وشک و مردوو به‌ باران،

قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّ الْمُضْذِقِينَ وَالْمُضْذِقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا
يُضَاعَفْ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ

﴿قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ به پرستی نایب و بملگه کائنات بؤ باس کردون به روون و رهوانی، په ندو ناموژگاری دل نهرم کهرمان بؤ باس کردون، به لکو بیر بگهنه وه و ژیر بین، له پاش نهو هه موو هاندان و سهرنج راکیشنان و عیقاب و گلویی و ناموژگاری و بیر خستنه وه و ترساندنه که له م نایه ته پیشوواندها رابوردن پاش نهوانه هه موو ئینجا هه میتر به جوړو شیوه یه کی ترهانی بهنده کانی نه دات له سر بهخت کردنی مال و سامان، نه فرموی: ﴿إِنَّ الْمُضْذِقِينَ وَالْمُضْذِقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾ به پرستی نهو پیاو و نافرده تانه ی که مال و سامان به خیر و چاکه (صدقه) نه دهن له ریگای خواداو قهرزبان داوه به خوا، قهرزکی جوان و شیرین، واته خالص (دوور له هه موو شتیک) و تهنا له بهر خوا ﴿يُضَاعَفْ لَهُمْ﴾ نه وه ی که نه یدهن چهند چهندانه نه کریتمه بویان ﴿وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ﴾ بؤ نهوانه هه یه پاداشتیکی به نرخی به ریژ که به هشته، هرکس بیر له م فرموده یه بکاتمه حق وایه دل و دعوون و هه موو هستی پر بیئت له سوزو پرورش له بهخت کردنی مال و سامان دا و به چه سپانی په لاماری خوشه ویست ترین مال و سامانی بدات بؤ بهخت کردنی له ریگای رهمه بندی خوادا، چونکه دیمه نی نایه ته که وا پیشان نه دات که نهو خیر کهرانه چاکه و پیاهوتی له گهل خوادا نه کمن، له ریوه یه کسر قهرزو مامله له گهل خوادا نه کمن، جا چ پال پیوه نهریک له مه به هیژتره که کابرای خیرکهر وا هست بکات که قهرز به خوا نه دات و مامله له گهل که سیك دا نه کات که خاوه نی بوون و بوونه وهره، نه وه ی که نه دات به چهندانه نه یدریتمه، سرباقی هیشتا پاداشتی به ریژی هه یه؟!!

ئینجا باسی پله ی بهرزو پاداشتی ئیمان و ئیمانداران نه کات نه فرموی: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ کهسانی که ئیمان و باوهری راسته قینه یان هیناوه به خواو پیغه مبهره کانی - سه لامیان له سر بیئت -

^۱ تفسیره که به گوزره ی خویندنه وه یه به شه ده ی صاد و دال به مانای ئیمان و باوهره. واته نهوانه ی که ئیمان و باوهریان هه یه ... هتد.

أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾

﴿أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ ثوانه‌ی لای خوا و له بریاری خوادا و هکس
صدیقه‌کان و شهیده‌کان وان، بهو چاره سیر نه‌کرنن: ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ﴾ پاداشت و نور
رووناکی ثوانیان بۆ ههیه، به‌لام دیاره پله و پایه‌ی صدیق و شهیده‌کان به‌رزو به‌ریزتره،
پاداشت و نوری ثوان چهند چهندانه نه‌کرنهوه، واته ثوانه‌ی نیمان و باوه‌ری ریک و
راستیان هیناوه، ثو نیمان و باوه‌ریان به‌کرده‌وه به‌دی نه‌هینن، ثوانه خوا - به‌لوتف و
به‌زه‌یی خوی - راده و پله‌یان به‌رز نه‌کاته‌وه تا ثو راده و پله‌ی که مافی صدیق و
شهیده‌کانه، هرچونی نه‌جرو پاداشتی نه‌مانیش چهند چهندانه‌ی نه‌کاته‌وه و به‌ریزتری
نه‌کاته‌وه له‌وه‌ی مافی خویانه. راده و پله‌ی صدیقه‌کان و شهیده‌کان هرچهند زۆر زۆر به‌رزو
به‌ریزه، به‌لام لوتف و به‌زه‌یی خوا نه‌ه‌نده به‌لشاور و فراوانه هیچ جینگای سر لی کردنه‌وه
نی یه که ثو راده و پله به‌رز بدا بهو که‌سانه‌ی که نیمانی راسته‌قینه‌یان هه‌بی و به‌کرده‌وه
به‌دی بینن، له‌پاش باسی ریزو پاداشتی چاکان و پاکان، نینجا به‌کورتی باسی سزای کافران
و تاوانباران نه‌کات، نه‌هرموی: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ ثوانه‌ی
کافر بوون و باوه‌ریان نه‌بوو به‌نایه‌ته‌کانی ئیمه و به‌درویان دانه‌نان، ثوانه وان له‌ناو ناگرو
هاو‌ری یه‌کی هه‌میشه‌یین بۆ ناگرو هرگیز لی ی جوی نابنه‌وه، خوا په‌نامان بدات.

١ به‌گوێزه‌ی ته‌فسیره‌که مه‌به‌ست له «صدیق» ه‌کان کۆمه‌لێکن پاش پیغه‌مبه‌ران و شهیده‌کان نه‌مانن که ثوانه
له‌ریگای خوادا کۆژاون. به‌چهند جۆریکی تریش ته‌فسیر کراوه‌ته‌وه هه‌موو هه‌ر جوانه و نه‌گودجی. هه‌روه‌ها به
گوێزه‌ی ته‌فسیره‌که له‌سه‌ر وشه‌ی «شه‌داه» یان «ریهم» وه‌ستان نه‌کری. هه‌ندێ له‌سه‌ر وشه‌ی «الصّادِقون»
وه‌ستان نه‌کن. ئه‌و کاته‌ ئه‌وه‌ی پاش سه‌ریه‌خویه.

اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ وِزِيَةٌ وَتَفَاخُرُ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَزْوَاجِ

له پاش شو هموو بانگ کردن و هان دانه بو ئیمان و بهخت کردنى مال و سامان و فیداکارى له رنگای خوادا، ئینجا دنیا و ژيانى نهم دنیا پيشان نه دات به شیوهیهکی لاوازی بى نرخ، به جوړى له پيش چاوى نه خات و دل و دهر وونى هموو خاوهن ژیرى یهکی لى نه پچړى و نه بیهستیتوه به روژى دواى یهوه و نه فرموى: ﴿اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ وِزِيَةٌ وَتَفَاخُرُ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَزْوَاجِ﴾ بزنان که ژيانى دنیا و خوښى و رابواردنى دنیا - واته شو ژيانى که به گویره ی برنامه ی خوا نه بى - ته نها بریتى یه له شتیکی خه یالى که م نرخ و سوود نه ماوى زوو تیپهړیو، چونکه هموو ژيان و رابواردنى دنیا نه گهریتوه بو نهم پینج شته:

- ۱- ﴿عِبٌ﴾ خه ریک بوون به شتیکهوه که بهرهمى نى یه وهکو گالته و ماقله ی مندالان.
- ۲- ﴿لَعِبٌ﴾ خه ریک بوونه به شتى که بهرگرى مهردوم نه کات و وهرى نه گپړى له وهى که گرنگه و مه بهستى راسته قینه یه.
- ۳- ﴿وِزِيَةٌ﴾ شو شتانه ی هو ی نارایش و جوانى و خو رازاندنه و من وهکو پوښاکى چاک و کوشک و جیگا و شوینى نایاب و مهروها هموو شو شتانه ی تر که هو ی جوانى و رازاندنه وهى نادهمین.
- ۴- ﴿تَفَاخُرُ بَيْنَكُمْ﴾ فه خروشانان ی نیوانى خوتانه به سهریه کتردا به نه ژاد و تیره و هو زو بهر.
- ۵- ﴿تَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَزْوَاجِ﴾ تی کوښان و بهر بهر کانی تانه له زور کردنى سامان و روله و نهوه و که شخه کردن تان به وانه. ژيانى نهم جیهانه که به کورتى بریتى یه له مهى که باس کرا - نه گهر به راورد بکرى و نرخى بو دابنرى به پى باوى نهم دنیا یه نهوا شتیکی زور گرنگ و گهر وه به نرخه، به لام نه گهر به راورد بکرى له گهل روژى دواى دا، به ترازووى شو نرخى دیارى بکرى شو کاته دهر نه کهوى به شتیکی بى نرخى تو پر دراوه، به شیوه ی گالته و ماقله ی مندالان، سهر نه کرى وهکو لیږدها پيشانى داو به کورتى کردى بهو پینج شته که سهرى همووى له بوښى یهوه دهر نه چى، ئینجا بهر وه نه وهستا،

كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ بَنَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿١٠﴾ سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١١﴾

به لکو وینه یه کی زور نایابی بو نه مینیتمه که به تهواری باقری دهرنه خات و روونی نه کاتمه که هیچ خاوهن ژیری یهک نابی پشتی پی بیستی نه فرموی: ﴿کَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ بَنَاتُهُ﴾^۱ وینهی ژیا نی دنیا له جوانی و دلگیری دا، نینجا له نه مان و تیپه رین دا به زوویی و چه سپانی و هکو گزو گیا و کشتوکالی وایه که به باران نه پوی و نینجا پهره نه سیننی و گه وره نه بی تهرو رهنکا و رهنک و ناسک به جورنک کشتوکال کمران سرسام نه کات، ﴿ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا﴾ له پاش نه وه وشک ده بی، نینجا به زهردی ده بیینی له پاش ته پری و سهوژی و ناسکی، ﴿ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا﴾ له پاشان نه بی به کاو نه شکسته یهک و پارچه پارچه نه بییت، ژیا نی دنیا به وینه به زویی به داخه وه تی نه پهری ﴿وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ﴾ له روژی دواپی دا سزای به تین و به سو هیه بو نهوانی که سر نه که نه ژیا نی نه م جیهانه و هر نهو میان نهوی، سرینه وه و لی بوردنی گونا هو تاوان هیه له لایه ن خواوه و رهمانندی خوا هیه دهریاره ی نهوانی که له م جیهانه دا مه بهستی راسته قینه یان روژی دواپی یه و شوینی بهرنامه ی خوا نه که ون ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ﴾ خوشی و رابواردنی نه م جیهانه هیچ نی یه جگه له خوشی و رابواردنیکی نه ماوه ی تیپه پریو که خه لکی پی نه خه له تی تا وای لی دی باوه پری نامینی، به زیندوو بوونه وه و ژیا نی نه پراوه ی

^۱ وشه ی ﴿کفار﴾ کزی کافره و له بنه بهت دا به مانای داپوشهره، چونکه ترمه و دانو و یله دانه پوشری و نه کزی به ژور کله وه، بی باوه که ناو نه بری به کافر، چونکه شتی حق و راست دانه پوشری، بیتگومان نه م وشه یه لیبره دا هیما نه کات که کشتوکال کزی کافر سه رسام نه بی به ژیا نی دنیا و پی نه خه له تی.

رۆژى دوايى، باومېرى تەنھا بەم ژيانە كەم و كورتە پەر لە داخ و دوو نەبى و بەس. ديارە نو
 باومېرىش ئەبىتە ھۆى ھەموو ئازاوە و بى ئارامى و ئاڧەوايى لەم جىھانەدا و دووچارى
 بوونى سزاو بەدبەختى نەبەرەوى رۆژى دوايى. كەواتە مەبەستى قورئان ئەو نى يە كە
 خەلكى دوور كەونەو لە ژيانى ئەم جىھانە و واز بىنن و كەنار گىر بن لە كاروبارى ئەم جىھانە
 و ئاوەدان كردنەوى ئەم زەوى يە كە ھەموو شتىكى لەبەر خاترى ئادەمى و بۇ ئادەمى
 دروست كراوە، ئادەمى كراوە بە خەلىفەى خوا تيايدا بۇ ئەمەى جەمەى ھەموو شتىكى
 بگرتە دەست بە گويىرەى فەرمان و بەرنامەى خوا، بەلكو مەبەستى قورئان ئەمەى كە
 ئادەمى وىيا بىت و ئاگای لە خۆى بىت و ھەلنە خەلەتتى بەم ژيانە كورتە و بەھۆى خەرىك
 بوون بە مەوە ژيانى راستەقىنەى نەبەرەوى لە بىر نەچى، ئەو ژيانە راستەقىنەى كە ھانى
 خەلكى بۇ ئەدات و داواى مسابەقە ئەكات تيايدا بەم فەرمودە نايابە ﴿سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرٍ مِّن رَّبِّكُمْ
 وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ موسابەقە و چەسپانى بكن بۆلای لىبوردنى خوا لە
 گوناھەكانتان و سېرنەوھيان، بۇ بەھەشتىك كە گەرەيى و فراوانى يەكەى وىنەى گەرەيى
 و فراوانى ئاسمان و زەوى وایە، واتە ئەم ماوھى ژيانى دنيا ھەلىكە خوا پىنى داو، كەواتە
 بە زووى فرىاى خۆتان بكن بە گەرەنەو بۆلای خواو گويىرايەلى بۆى، كارىكى وا بكن كە
 گوناھەكانتان بسېرنەوھ و بتانخاتە ئەو بەھەشتە پان و فراوانە كە ﴿أَعِدَّتْ لِلزَّيْبِ مَأْسُورًا بِاللَّهِ
 وَرُسُلِهِ﴾ ئامادە كراوە بۇ ئەوانەى ئىمانى راستەقىنەيان ھىناو بە خواو پىغەمبەرەكانى -
 درودى خويان لەسەر بىت - بىنگومان ھەركەسىك فام و ژىرىى نەخۆش نەبىت موسابەقە و
 بەرەبەرەكانى بۆ شتى وا گىرنگ ئەكات، ئەك بۆ شتىك كە كەم سوود و كۆتايى ھاتوو كەم
 نرخە، خۆى خەرىك ناكات بە ھەر شتىك كە خەلەتینەرە وەكو ماقلەى مندالان، بەلكو خۆى
 خەرىك ئەكات بە شتىكەو كە ھۆى دەست كەوتى ئەو مۆك و سەلتەنەتە گەرەو فراوانە
 نەبەرەوھە. ﴿وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ﴾ بەھ بەھ لەو فەزل و بەخششە بى وىنە. لە
 چەرخەكانى رابردودا ئەم ئايەتەو وىنەى ئەمە لە فەرمودەكانى پىغەمبەر (ﷺ) زۆر جار ھۆى

سرسوپرمان بوو!! که چوڼ بهمهشت نهونده فراوان و گهرهیه؟ له بهر نهوه نهه جوړه
 فرموده یان لاهدا له دیمه نه که ی، چهند جوړی ته نویل نه کران و مه بهستی تریان بو
 نه دوزینه وه، به لام نه مړو به جیگای سرسوپرمان و سر لی کردنه وه نه ماون، هر به گویره ی
 دیمه نه ناشکراکانی خو یان تفسیر و راته نه کرین، چونکه له چرخه دا به هوی دورین و
 رسیده تازه کانه وه روون بوو ته وه که گهره یی و فراوانی بوونه و هر له سنووری زانین و
 ژیری نیمه هرچووه، به هزاره ها ملیون و ملیار سالانی رووناکی فراوانی بوونه و هر
 به راورد و بهرو روو نه کری. که واته نهه جوړه نایه تانه هر وده ها هر حه دیسی له بابا تانه وه
 هاتبی به هیچ جوړ له دیمه نه که ی خوی لای ناده یین، نه زانین ده سلات و بهزه یی و چاکه ی
 خوا بی سنووره، که واته هیچ جیگای سر لی کردنه وه نی به که بهمهشتی بهو جوړه فراوان
 کردبی، بهو لیشاوی به پیدا به بنده کانی، چونکه ﴿ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَّشَاءُ﴾ نهو به لیتانه
 زیاده چاکه و فزلی خواجه به خششی نه کات و نهیدات به هر که س خوی بیهوی. ﴿وَاللَّهُ ذُرَّ
 الْقَصْرِ الْمَطِيرِ﴾ خوا خاوه نی فزلیکی گهره یه. هندی لهو فزلی و چاکه گهره ی نهو مولکه
 گهره و فراوانه یه که نهیدات به بنده کانی به بهزه یی خوی له لوتف و بهزه یی به زیاد بیت،
 که واته با همل و تیکو شان و بهر بهر کانی و موسابه قه بو نهو فزلی گهره بکری. له ریگای
 که یشتن بهو نامانجه گهره یه خو ماندرو بکری. نهک له پیناوی به شیکی کهم لهم زهوی به
 بچکوله و خوشی و ژیا نی نهه جیهانه ته من کورته که گرو فریکه و به زووی دیت و تی
 نه پهری، له پیشه وه فرمانی دا به تیکو شان و فیداکاری به مال و به گیان، هر وده ها فرموی
 که ژیا نی نهه جیهانه شتیکه دیت و نهروا و نامینیته وه، هه موو خوشی و کاروباری به زوی
 تی نه پهریت، نینجا لیره دا نارامی نه دات به دل و هه موو به سهرهاتیکی ناخوش نه هون
 نه کاته وه له دهر وون دا به مه ی که هه موو کاروباریک و هه موو به سهرهاتیکی شتیکه له پیشه وه
 بریار دراوه. بنگومان هرچی بریار درابی له لایه ن خاوه نه بی بی و به دی بیت،

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾ لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ

نه فرموی: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا﴾ هیچ به سهرهاتیکی ناخوش له زهوی دا روی نه داوه و ههروها له لهش و گیانی خوتان دا نهویش وهکو قاتی و گرانی و لاتی و نهبوونی و نهخوشتی و ههموو ناکوکی و ناخوشتی بهکی تر، ههروها ههموو به سهرهاتیکی ناخوش، نه مانه ههموو روی نه داوه و روونادات مهگر نهوانه ههموو به زانینی خوا بریار دراو و نووسراون له پهراویکدا، واته (لوح المحفوظ) یان عیلمی خوا پیش نه می که زهوی و نیوه و به سهرهاته که دروست بکهین، ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ بهراستی نهوی کهوترا شتیکی ئاسانه لهسه ر خوا، هیچ نهک و ماندویتی تیدا نییه، چونکه خوا ههچی بوی نه بی بوی بووون و نهبوونی هیچ شتی و هیچی ناوی جگه لهوی که ئیراده و خواهیشتی روی تی بکات.

نهم بوونه و ههرو ههچی کاروبار و گوژان و رووداوه کانی هیه له مه و پیش و نیستا و له مه و پاش هه مووی له پیشه وه زانراوه و بریار دراوه، هه موو شتی که بهرین کات و جی و شوینی تایبه تی خوئی هیه به هیچ کلوجی دهست نادات بو هیچ گوژاندن و دهست تیخستنی، هیچ شتی به گزاف و ریکهوت نی یه، به لکو هه موو شتی به زانین و حیکمه تیکی تیرو تهواو کراوه و نهکری. نه مه شتی که پیویسته لهسه ر هه موو ئیمانداریک که دلتیا بی پی و باوه پی ریک و پیکی پی هه بی، نهم باوه رهیش هه رچونی پیویسته له بابته تهواو بوونی ئیمانسه وه، ههروها زۆر زۆر پیویسته له ژبان دا بو فرهامه هاتنی ئارامی و دامه زراوی له کاتی هه موو خوشتی و ناخوشتی یهک دا، چونکه که نهو باوه ره جیگیر بوو له دهروون دا، نهو کاته مهردوم نه به خوشتی بالی لی پهیدا نه بی و له پته بهره لا نه بی، نه له

کاتی ناخوشیدا دنیای لی دیتهوه یهک و داخ و مراق سهری لی نهشیوینی. و هکو بهم فرموده یشهوه روون نه بیتهوه: ﴿لَيْكِلَا تَأْسَوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ﴾ خوا هوالی پیدان که هه موو شتی و هه موو به سه رها ت و رووداوینک له پیشهوه زانراوه و بریار دراوه بو نه مهی دل غه مگین نه بن و داخ و مراق نه خوئن له سر نه وهی له ده ستان چوه له نازو نیعمه تی دنیا ﴿وَلَا تَقْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ﴾ دلخوش نه بن و که شخه نه کن به وهی پیی داو، چونکه بیگومان هرکس بزانی و باوه پی رینک و راستی بیی به وه که هه موو شت بریار دراوه له لایه ن خواوه، هرچیش خوا بریاری دابی هیچ چاره نی یه نه بیی هر بیی، دیاره هه موو بریاره کانیش پر له حیکمه ت و به رژه وندی یه، بیگومان هرکس باوه پی وا جیگیر بیی له دلی دا، هه موو به سه رها تیکی ناخوش له پیش چاری نه هوه ن نه بیته وه، هه روه ها له کاتی خوشی و نازو نیعمه تیش دا بیری خوی پیوه نه بیی و شهرم نه یگری و سرکیشتی ناکات، به لکو پیاره هه لکه وتوه کانی نه م نوممه ته گه یشتونه ته راده و پله یهک به خوشی و رزمه ندی دله وه پیشوازی ناخوشی یان کردوه زانیویانه نه وهی که رو نه دات زور به جی یه و هر نه وه شایانه بیی، به لام نه م پله و راده یه که م که س پیی گه یشتوه، خوا خواوه نی به زه یی یه داوای نه مه ناکات به لکو نه وهی داوای نه کری له نیمانداران نه مه یه که نیش و داخی موسیبه ت و به سه رها تی ناخوش له رینگای نیمان نه یترازینی و دوو چاری نا پرزایی و پله و زه له ی بکات له یادی خوا و روو کردنه خوا دوو چاری ته که بوور و فخر و شانازی بکات، و هکو به م فرموده یهش رینمونی نه کات ﴿وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ خوا هیچ که سیکی خوش ناوی که خوی به زل بزانی و به چاری سووکی ته ماشای خه لکی بکات و که شخه بکات به ملی خه لکید، خوا خه شم و غه زه بی هه یه ده ریاره ی نه و جوړه که سانه باسی نه کات و نینجا سیفه ت و ناو نیشانی نه و جوړه که سانه باس نه کات و نه فرموی:

﴿الَّذِينَ يَبْخُلُونَ﴾ نه وانه که سانیکن خویان چاو برسی و چنگ قوچاون ده ست نه گرن به سه ر

مال و ساماندا و نایدن له رینگای خوا دا،

وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٤﴾ لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ

﴿وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ﴾ فرمان نهدن به خه لکی و داوایان لی نه کهن که نهوانیش رهزلی و چنگ قوچاو بن و هیچ نه دهن به کس و مال و سامان نه دهن له ریگای خوادا، نهوانه ی که هه موو شتیکیان له خواوه نه ناسن به مال و سامان باشر مل که چی خوا نه بن، کهواته دهست گوشاد نه بن له ناستی خه لکی به نرم و بچوک خویمان سهیر نه کهن، به لام نهوانه ی که هه موو دهست کهوت و مال و سامانیان له خویمانوه نه ناسن، لایان وایه به نازایی و دهست و بازوی خویمان دهست کهوتیان بووه، نهوانه بیگومان خویمان لی نهگوپی له بر نهوه ته که بور نه کهن به سهر خه لکی دا و چاو برسی و چنگ قوچاو نه بن و نه یانهوی خه لکیش و ابن وینه ی خویمان له بر پیک هینان و بلاوه پیدانی بهرنامه ی بیرو باوره که ی خویمان، نهوانه خویمان زیاندار نه بن، خوا هیچ پیویستی به هیچی نهوان نی به وه کو نه فرموی: ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ هه کهس مل پیچی نهکات و مال و سامان بهخت ناکات له ریگای خوادا نهوه خوی زیاندار نه بیئت و خوا هیچ زیانیک ناکات، چونکه تنها خوا بی پیویسته و سوپاس کراوه، نینجا لیتره به دواوه تا دواپی سوره ته که به کورتی باسی پیغهمبریتی نهکات، له نوح و ثیراهیمه وه و نه یهیننی و زیاتر باسی نه ملی کیتاب نهکات، به تاییه تی نوممته ی عیسا - سهلامی خوا له هه موویان بیئت - له یه کهم جاره وه به شیوه یه کی گشتی دلنیاپی نهکات له سهر رهوانه کردنی پیغهمبران و مه بهست له رهوانه کردنیان دیاری نهکات، نه فرموی: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ﴾ سویند به خوا نیمه پیغهمبرهکانی خومان رهوانه کردوه به به لکه و نیشانه روونه کانه وه، که راستییان روون بکاته وه، زوریه یان موعجیزه یان بووه که هه موو خه لکی دهسته پاچه و پهک کهوتوو بوون له ناستی ﴿وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ الْإِنْجِيلَ﴾ کتیبمان هینایه خواره وه له گه ل نهو پیغهمبرانه بیئت^۱.

^۱ کورو جه ماوه ری زانایان له سهر نهوه ن که مه بهست به ﴿رسلنا﴾ پیغهمبرانه نهک مه لاتیکه نهو کاته وشه ی ﴿مهمم﴾ حاله وه کو بهو شیوه یه نهفسیری کرایه وه، یان وشه ی ﴿مع﴾ به مانا ﴿إل﴾ به هندی له سهر نهوه ن که مه بهست

﴿وَالْمِيزَانُ﴾ عدل و حقیقانه تمان میناوه ته خوارمه به بی زیاده رهوی و کم و کوپی،

به بی لایه نگیری، واته بهرنامه و یاسا و شریعه تیکمان میناوه ته خوارمه به بۆ سر نهو پیغمبرانه که هه مووی عدل و راسته بۆ نه مهی خه لکی بگه رینه مه بۆ لای له هه موو کاروباریکیان دا، دیاریی کردنی هه موو شتی له راده و شوینی خۆی دا بۆ راست کردنه مهوی هه موو کردنه مهو و رووداو و هه موو شتی له راده و شوینی خۆی دا، بۆ راست کردنه مهوی هه موو کردنه مهو و رووداو و هه موو شتی که واته ناردنی پیغمبرانه و مینانه خوارمهوی کتیب و میزانکه بۆ نه مهیه ﴿لَقَوْمَ النَّاسِ بِالْقِسْطِ﴾ تا خه لکی مه لسن به عدل و حقیقانه ت، چونکه به بی نه مهی خوا میناویه تی به خوارمه خه لکی ریگا نابهن به عدل و حقیقانه ت، نه گه ره شتیک دا ریگایشی پی ببهن دامه زراو و نه گه پراو نابهن، به لکو به گویره ی نارمه زوی نه فسی خویان نه جولی نه مه. بنگومان زۆربه ی ئاده می مل که چی ناکات بۆ عدل و حق و راستی به پیماوه تی خۆی به لکو نه بی زۆر و ده سه لاتی ببی مل که چیان بکات و سر داخات به سرکه شان و نارها که ران، بهرگری یان بکات له خراپه کاری له بهر نه مه خوی خاوه ن بهزه یی هه رچۆنی عدل و حقه ی میناوه ته خوارمه هه ره ها هۆی چه سپاندن و بلاوه پیکردنی عدل و حقه که میشی داناره وه کو به م فرموده ییش ده ست نیشانی بۆ نه کات که نه فرموی: ﴿وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ﴾ بریاری دروست کردنی ئاسن و هۆی فرامه م هاتنیمان میناوه ته خوارمه ﴿فَبِإِسِّسْدٍ﴾ که میزیکمی به تینی تیدایه، جهنگ و کوشتاری پی نه کری له گه ل دوژمن دا. واته پیغمبرانه مان ره وانه کردوه به چه ند به لکه و ده لیلی روونه مه، به کتیب و شریعه ته مه بۆ نه مهی خه لکی به گویره ی عدل و حقیقانه تی خوا بجولی نه مه، به مه لسن له هه موو کاروفرمانیان، جا کاتی گوی نه گه را بۆ نه مه هه موو به لکه و موعجیزه، بهرگری نهو عدلی خوا کرا نه مه ئاسنمان دروست کردوه که چه کی لی دروست نه کری و میزیکمی به تینی تیدایه بهو چه که دوژمنه بهرگری که ره کانی خوا بشکینرین و ژیر ده ست و مل که چ بکری بۆ ئایین و دادپهروهی خوا، ئاسن نهو کاره گرنگه ی پی نه کری و نهو سووده به نرخه ی تیدایه

مه لاتی که به نه مهش له بهر نه مهی ره وانه کراو بی بۆ سر پیغمبرانه، که واته وشه ی ﴿مَعَهُم﴾ ته نها جویره ئیله وه کو له چه دیسه وه وه ره نگیری.

﴿وَمَنْفَعُ النَّاسِ﴾ چەند سوودی تری تێدایە بۆ ئادەمیزاد، ئەوەتا ئەببینی هەر لە کۆنەوه هیچ پیشەسازی یە نە یە کە ئاسن کەرەسە نەبێ تێیدا بێجگە لەو هەموو شتە نایابانە ی کە لەم چەرخێ تازەدا داها تۆون لە ئاسن فەراهم دێن و هۆی ژێانی کامەرانیان تیا یە و بە جۆری کە شارستانی ی و ئاوەدانی جیهانی ئەمڕۆ لەسەر ئاسن راگیرە.

خوای گه‌وره ئاسنی دروست کرد، چونکه هیزکی به‌تینه بۆ جهنگ و ناشتی، چهنده‌ها سوودی ئاده‌می تیدا‌یه، ﴿وَلْيَعْلَمَنَّ اللَّهُ مَنِ يَمْرُوقُهُ وَرُسُلُهُ بِالْغَيْبِ﴾ له‌به‌ر ئه‌مه‌ی خوا بزانی کێ یارمه‌تی خواو پیغه‌مبه‌ره‌کانی ئهدات به‌هه‌لگرتنی چهک و جهنگ و کوشتار کردن له‌ پیناوی به‌رزکردنه‌وه‌ی نایینی خوادا، له‌ کاتێک دا که یارمه‌تی دهر که خوايش نایینی به‌چاو هه‌شتا نه‌یدیوه له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا ئه‌وه‌نده ئیمانکه‌ی به‌هه‌زه‌ ئه‌و فیداکاری به‌ نه‌کات!

خوای گهوره دوو جور زانینی ههیه دهرباره‌ی دروست کراوه‌کانی خوئی. جورێکیان پێش دروست کردنیانه، دروست کردنه‌که‌یان شوینی ئهو زانینه‌ی ئه‌که‌وی و به‌گویره‌ی ئه‌وه ئه‌بێ، ئهو جوژه‌که‌ی تر پاش دروست کردنه، ته‌کلێفاتی شەری و پاداشت و تۆله شوین ئهم جوری دوومه ئه‌که‌وی. واته کابرای م‌کلف تا په‌یدا نه‌بێ خوا داوای هه‌چی لی ناکات و تا تاوان و خراپه نه‌کات تۆله و سزای نادات، به‌م پێ یه له زۆر شوینی وینه‌ی ئهم شوینه‌دا ئهو جوژه زانینه بوو خوئی به‌کار نه‌هینی، مه‌به‌سته‌که‌ش ئه‌وه‌یه که باس کرا نه‌ک و بزانی له پێشه‌وه نه‌زانراوه، خوا په‌نامان بدات لهو جوژه باومه‌ره. خوای گه‌وره کاتی فه‌رمان نه‌دات به تیکۆشان و فیداکاری ئیمانداران له پیناوی ئاییندا ئه‌یه‌وی ئیمانداران سوود وهرگرن و شایانی پاداشتی گوێزایه‌لی ببن ئه‌گینا ئاشکرایه خوا پێویستی به یارمه‌تی دانی هه‌یج که‌س نییه. ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ چونکه به‌راستی خوا توانا و به‌هه‌زه و ده‌سه‌لات داره به‌سه‌رله‌ناوبردن و به‌بادکردنی دوژمنه‌کانی ئایینه‌که‌ی، زاله‌به‌سه‌ره‌مووشتی‌کداوه‌یج که‌س و هه‌یج شتی ناتوانی سه‌رپێچی لی بکات، بی ئه‌مه‌ی پێویستی ببی به هه‌یج یارمه‌تی ده‌ری.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ
وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ
وَأَتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ

له پيشمهوه به شيوه يه كي گشتي باسي رهوانه كردني پيغمبراني كرد، نينجا لي رهدا به
تايبه تي باسي رهوانه كردني دوو پيغمبر نهكات كه له پاش خويان هر پيغمبري رهوانه
كرابي له نهوي نهانه: يه كه نوح (عليه السلام) كه پي و تراوه نادمي دووم و باوكي
همو نادمي پاش خويه تي، دووم نيراهيم (عليه السلام) كه باوكي همو پيغمبراني
پاش خويه تي. هيچ پيغمبري له پاش نه رهوانه نهكراوه و هيچ كتيبي له ناسمانه وه
نه هاتوره ته خواره وه بو سر هيچ كهس كه له نهوي نيراهيم نه بيت، نه فرموي: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ﴾ سويند به خوا نيمه نوح و نيراهيمان رهوانه كردوه به پيغمبري ﴿وَجَعَلْنَا فِي
ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ﴾ پيغمبري و كتييمان بو سر نهوي نهوان هينا وه ته خواره وه،
به لام همو نهوكانيان يهك جوړ نه بوون، به لكو بهم شيوه بوون ﴿فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ
فَاسِقُونَ﴾ هندی له نهوكانيان رينموونيان و هرگرت و ريگاي راستي خويان دايه بر، زور
لهوان له ريگاي راست لايان داو دهرچوون له تايين و كافر بوون، ﴿ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ
بِرُسُلِنَا﴾ نينجا دوا به دواي نوح و نيراهيم و پيغمبره پيشووه كاندا چهند پيغمبراني
تري خو مانمان هينا يهك له دواي يهك تا گه يشته عيسا ﴿وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ عيساي
كوپي مريه ميشمان هينا له پاش نهوانه همو به پيغمبري ﴿وَأَتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ﴾ نينجيلمان
پيدا. باسي عيسا به تايبه تي بهرپرچ دانهوي جووله كي تيدا به كه باوهريان به
پيغمبري يهكي نه بوو، هروها زور به جي يه باسي عيسا لي رهدا كه دواترين
پيغمبري گهره ي بهني نيسرائيلي يه مرده ي داوه به هاتني پيغمبرمان محمد ﷺ،

وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابِنَةٌ أَسَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

نینجا باسی سیفه تیکی ناشکرا نهکات له سیفه تهکانی شوین کهوتوهکانی عیسا نهفهرموی: ﴿وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً﴾ دل نهرمی بهتین و به سۆزو بهزه بییمان خسته دل و دهرونی نهوانی شوین عیسا کهوتن، نهو کۆمهله که بهرهمی بانگوازمکهی عیسا پیغه مبهبر بوون، پیگه یشتووی قوتابخانه بهرمکهی بوون نهو کۆمهله نهبی بهشدار بن له وینهی نهو سیفه ته بهرزانه دا که به تیرو تهواری له پیشه واکهیان دا هه بوو، نهبی دل و دهرونیان پاراو بووبیتتهو بهو ناوی رهحمه تهی که ههلقولا له دلی بهرمزی پاک و بیگهردی نهو پیغه مبهبره کهورهی دا، نهبی ته و تاریکی دلایان نهما بیته بهو نوورو رووناکی یهی که دلی عیسا کان و سهراوه بوو بووی. بیگومان نهو خوو سیفه ته شیرینانه به ناشکرا ناسراون له ناو نهوانی که بهریکی شوین کهوتووی عیسا بوون، قورنان له چهند نایهتی تردا دهست نیشانیان بو نهکات، ههروه ها میژوویش چهند شیوهیه که نگیریتتهو له نه جاشی و وهفده کهی نهجران و چهند کهسی تر لهوانی نههاتن بو ولاتی ئیسلام له پاش سهرکهوتنی، مهیل و ئارهزووی ئیسلامهتی یان پهیدا نهبوو به هۆی نهوهو ههق و راستی له دلایاندا جیگیر بوو، چونکه بهراستی شوین کهوتووی عیسا بوون.

نینجا باسی سیفه تی تریان نهکات که نهمایش ناسراوه و زانراوه له میژووی نهو شوین کهوتوانه دا، نهفهرموی: ﴿وَرَهَابِنَةٌ أَسَدَعُوهَا﴾ شوین کهوتوهکانی عیسا رههانی یهتیان داینا له ناو خویان دا، واته وازهینان له ههموو خوشی یهکی دنیایی، خهریک بوون به خوا بهرستی و ئیتر که نارگیری له ههموو شتی تر، نهوه شتی بوو له لایه ن خوینانهوه گرتیانه گهردن و پیوستیان کرد له سهر خویان، خوا نهفهرموی: ﴿مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ﴾ ئیمه

ئەو ھەمان بېريار ئەدەبىو لەسەريان، ھەرمانان پى ئەدەبىوون بەرە ﴿لَا آتِغَاةَ رِضْوَانِ اللَّهِ﴾ بەلام
خۇيان بېرياريان داو دايان ھىئا لەبەر ويىستى رەزەمەندى خوا، بەھوى ئەو ھەو ھەرمانان داو
پىويىستيان کرد لەسەر خۇيان لەلایەن خوايشەو پىويىست بوو لەسەريان کە ھەلسن، بەلام
﴿فَمَارَعَهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا﴾ لە پاشان ھەموو پارىزگاريان نەکردوو ھەلنەسان پى بە ھەقيانەت
بەم جۆرە بە رىک و راستى شان بکەن بە خواپەرستى داو خۇيان رووت بکەن لە ھەموو شتى
تر لەبەر خوا وەکو بېريار درا، بەلکو زۆر بەى بوو بە ديمەن و نيشانە و دروشم و شىو ھەيەكى
رووتى بى رۇح، کەمىکیان بە تەواوى ھەلسان بەر رەھباني يەتى يە و ئەو نەرکەيان برد
بەريوہ ﴿فَنَاتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ﴾ ئىمەش ئەوانەيان کە ئىمانى رىک و راستيان ھەبوو
پاداشتى خۇيانيان ئەدەينەوہ ﴿وَكَبِيرٌ مِنْهُمْ فَسُوفَ﴾ زۆر لەو شويىن کەوتووانەى عيسا لەپاش
خوى دەرچوون لە پەيرەوى کردنى عيسا لەو ئايىنە پاك و خاويىنەى کە ھىئاي.

اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرُسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كَفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٨﴾ لَيْلًا يَعْلَمُ أَهْلُ الْكِتَابِ أَلَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

نه فرمودی: ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ له خوا بترسن و خواتان بیارینن لههوی خهشم و ناپهزایی خوا، ﴿وَأَمِنُوا بِرُسُولِهِ﴾ بپروا بینن به پیغه مبره که ی - واته محمد (ﷺ) - ﴿يُؤْتِكُمْ كَفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ دوو بهشتان له رحمتی خوی پی نهدات و نه به خشی، شیوهی فرموده که زور سه یرو سه رنج راکیشه، چونکه رحمتی خوا بهش بهش نابی، ته نیا تیشکی بدات له هر که سیک نهو که سه بهری رحمت که وتوو. به لام نهو عیبارت و فرموده یه زیاده دریزه پیدانی رحمت که و زیاده پیت و فبری نیشان نهدات، هر له دهست قورشان دیت نهو جوړه شتانه نه گینا به خه یالی هیچ کهس دا نایهت، ﴿وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ﴾ نوورو رووناکی یه کتان بو فرامه نه هینی که به پی نهو بگهرین و بپون به پرتوه، نهو نوورو رووناکی یه به هره و به خششیکه له لایه ن خواوه نه یخاته نهو دلانه ی که له خواترس و هست نه که ن به سام و هه یبه تی خوا، بروای راسته قینه نه هینن به پیغه مبره که ی. به هره و به خششیکه نهو دلانه رووناک نه کاته وه، بههوی نهو له هه موو شتیک دا باری حه قیقهت و راستی هست پی نه که ن و ون نابن و هه لنا خلیسکین و لاندان له رنگا راسته که ی خویان، ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ﴾ نه بووری لیقان و گونا هو خرابه تان نه سپرنته وه.

ناده می هر چه ندو هر نه اندازه نوورو رووناکی پی بدری هر ناده می یه و کهم و کوپی و ناتواوی هه یه. که واته پیویستی هه یه به لی بوردن و سپرنه وهی هه له و کهم و کوپی یه که ی، نینجا رحمتی خوا فریای نه که وی و پی نهی نه گات، ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ خوا زور لی

^۱ نه گونجی مه بهست له و دوو بهشه دوچار پاداشت بیت: که یه کهم له سه ر باوه پ هینانیا ن بهم پیغه مبره (ﷺ)، دووم له سه ر بروایان به موساو عیسا و هه موو پیغه مبرانی تر.

بورده و داشاردمره بۆ تاوان و گوناھو زۆر بهزهیی دراه، شهلی کیتاب لایان دا له نایین و
 رنگای خودا، له خویان گۆڤا بوون، لایان وابوو که نهوان گهلی ههلبژێراوی خوان، نهوان
 کوپو خوشمویستهکانی خوان، بێجگه لهوان کهسی تر ناچیته بهههشت، پێغه مبهریهتی نهبی
 هر بهوان بدری. ئینجا خوای گهره بانگی ئیماندارانی کردوو بهلینی پیدان ههتا شهلی
 کیتاب بزائن که نهوان توانا نین بهسهر دهست بهسهر دا گرتنی هیچ شتی له بههره و
 بهخششی خوا وهکو نهفرموی: ﴿لَا يَمْلِكُ أَحَدٌ أَنْ يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾^۱ تا
 بزائن شهلی کیتاب دهسهلاتیان نییه بهسهر هیچ شتی له بههره و فزلی خوا، ﴿وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ
 اللَّهِ﴾ بههره و فزلی خوا که پێغه مبهریهتی سهر دهسته و پۆپهیهتی، به دهستی خواجه ﴿وَزِيَدُ
 مَنْ يَشَاءُ﴾ نهیه خشی به هر کهسی خوا خوی بیهوی و مهیلی بیی، تاییهتی نهکراوه به گه و
 نه تهویهک، داگیر نهکراوه بۆ تیره و بهریه، نه سنووری هیه و نه کهم و کوپیشه ﴿وَاللَّهُ ذُرَّ
 الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ خوا خاوهنی بههره و فزلی زۆر گهریه، ئهم بانگ کردنه دوایی به لهم
 سوره ته داهاندان و پال پێوهنانی تیا به دل و دهر و نههینیته سۆزو پهروش و ههگیرسان
 بۆ چه سپانی و موسابهقه بۆ دهست کهوتنی رحمهت و بهههشتی خوا، سوره ته که ی پی
 دوایی هینرا و به جوړیکی وایه ریک و پیک له گه له مبهست و ئامانجی سوره ته که، که چه ند
 باره ی کردهوه بۆ دل و دهر و نهکان بۆ ئهمه ی ئیمان که یان به دی بینن و مل که چ بن بۆ
 پهروهر دگاریان و ههلسن به ئهرکی که ئیمان که یان داوایان لی ئهکات له سامان و دارایی و
 گیانیان، به خو رووت کردن له هه موو نیازی جگه له خوا و ئیخلاص و راستی له گه له خودا.

ئینجا ئهم سوره ته نموونه یه که له نموونه روونهکانی قورشان له گفتوگو کردن و دووان
 له گه له دل و دهر وونی ئادهمی دا، پال پێوهنان و هیفانی ئهو سۆزو پهروشی به شیوه یهکی

^۱ ئهم دوو نایه ته به دوو سێ جوړی تریش تهفسیر کرل و وهکو له کتێبهکانی تهفسیردا نووسراوه، یهکی لهو جوړانهش
 وهکو ئهم جوړه ی که له تهفسیره که دایه ئهوه یه که وشه ی ﴿لَا﴾ له ﴿لَا﴾ دا زیاده ئهوهش وینه ی زۆره له قورشان و
 زمانی عهره ب دا هه موو جوړهکانی تریش نهگوچی و دهست نهدهن، بهلام بهراستی ئهمه ی له تهفسیره که دایه باش
 نهچیته دله وه بێ قورت و گری و ریک تریشه له گه له باس و شویته که دا.

زۆر کاریگەر، ئەم سورەتە لە ھەموو بارو روویەکی یەوہ تەمى و دەرسىكى نایابى كەس
نەدیوہ بۆ بانگ كەرانى رىنگای خواو ھەلگەرانى ئالای بانگ و بانگەوازەكەى پىڤەمبەر (ﷺ)
فیرى ئەوہیان ئەكات چۆن بدوین و گەت و گۆ بکەن لەگەل خەلك دا، چۆن سەروشتیان بىدار
بکەنەوہ و لە خەوى بى ناگایى خەبەریان بکەنەوہ، چۆن دلەكان زىندوو بکەنەوہ! ئەم
سورەتە پەند و دەرس دادانىكى خوايى یە ھاتووہ لە لایەن كەسىكەوہ كە ھاينەرى
دلەكانە، نیرمى قورئانە، ھاينەرو ھەراھەم ھینەرى ھەموو شتىكە لە سنوورو ئەندازەى
رىك و شایان دا، لەم خویندنكای خوايى یە پىگەيىن و پەروەردە كران و ھەرچوون ئەو
ھەموو بانگ كەرانە كە ھەلكەوتوو گوێرايەلى كراو بەرھەم دار بوون.

و صلى الله و سلم على محمد و آله و كل عبد مصطفى